REALITA, MÝTY A ILUZE

NAPSAL

Peter Daniel Francuch, Ph.D.

Původní titul: **REALITY, MYTHS AND ILLUSIONS**
Vydalo nakladatelství TMH Publishing Ltd., St. Barbara, California, USA
jako první vydání v roce 1984.

(zpracováno z anglického originálu, slovenského překladu a české knihy.)

OBSAH

Obsah i

Úvod iii

Kapitola 1
Nejběžnější mýty a iluze, kterých se lidé drží. 1

Kapitola 2
Diskuse o struktuře Nové nebeské společnosti 20

Kapitola 3
Tři dialogy
I. Dialog o duchovních aspektech sexuality 45
II. Memorandum a dialog o zacházení s negativními entitami 63
III. Více o struktuře Nebeské společnosti 72

Kapitola 4
Více o struktuře Nové nebeské, nebesko-vesmírné společnosti či galaxii (Závěr) 75

Kapitola 5
Několik myšlenek o povaze negativního stavu 79

Kapitola 6
O některých obecných trendech negativního stavu 84

Kapitola 7
Varování ohledně negativních entit 89

Kapitola 8
O feminitě, maskulinitě a lidské sexualitě 92

Kapitola 9
O původu současného člověka 99

Kapitola 10
O pravém účelu lidského života 106

Kapitola 11
Devět okruhů stvoření 112

Kapitola 12
Analýza podvodného stylu negativních a zlých entit, které infikovaly proces duchovní transformace „H“ 117

Kapitola 13
Více o struktuře zóny vymístění 133

Kapitola 14
Dokončení procesu intenzivní duchovní hypnoterapie H.
(Empirická ilustrace náležitých postupů v procesu intenzivní duchovní hypnoterapie) 143

Kapitola 15
O nových metodách a taktikách boje se zlými a negativními silami 247

Kapitola 16
Další pojednání o postupech, kterými se lidé inkarnují na planetu Zemi, jež je přírodním, vnějším stupněm zóny vymístění 256

Kapitola 17
O struktuře lidské mysli, která je polapena v zóně vymístění 264

Kapitola 18
O struktuře, obsahu a významu Svaté Bible 273

Doporučená literatura 294

ÚVOD

Tato kniha se především zabývá dvěma hlavními záležitostmi.

První záležitost se týká prohloubení pochopení Nového zjevení ve smyslu správného uchopení, porozumění a aplikování různých duchovních konceptů a jejich praktického využití v každodenním životě každého. V rámci této záležitosti lze nalézt různá upřesnění ohledně chápání pravé přirozenosti Nejvyššího, Ježíše Krista atd. z různých odlišných pohledů; o původu a povaze současného člověka; o lidské sexualitě; o struktuře stvoření Nejvyššího; o způsobech, jakými se lidé inkarnují na planetu Zemi; a o mnohých dalších podobných záležitostech.

Druhá záležitost se týká životně důležitého upřesnění náležitých postupů, které se každému doporučuje dodržovat v procesu jeho/jejího duchovního autohypnotického transu a při léčení jiných pomocí duchovní hypnózy a intenzivní duchovní hypnoterapie. Tato záležitost obsahuje také propracovanou analýzu toho, co se může stát během takového léčení, jestliže se tyto postupy, pravidla a směrnice porušují, s následnou empirickou ilustrací léčby a jejích výsledků a následků v případě, že se tato pravidla, postupy a směrnice úzkostlivě dodržují.

Tato druhá záležitost obsahuje i přesný postup, krok za krokem, jak jednat s rozličnými vnucujícími se negativními a zlými entitami, které zamořují jedincův duchovní autohypnotický trans a duchovní hypnoterapii, jakož i popis taktik a metod boje s nimi a jejich zdolávání.

Při porovnávání těchto dvou záležitostí by zde byla tendence je vnímat jako oddělené a vůbec nesouvisející. Avšak realitou je, že druhá záležitost je logickým důsledkem té první. Všechno, co se přihodí v duchovní říši, má okamžitý dopad na všechny úrovně lidského jsoucna a bytí a na veškeré stvoření. Neexistují žádné myslitelné výjimky či výluky z tohoto pravidla.

Za poslední rok, či dva nastalo, proběhlo a stalo se hodně věcí ve stvoření Nejvyššího a v zóně vymístění, včetně planety Země. Jak lze jasně vidět, ve stvoření Nejvyššího není nic stagnující či regresivní. Neustále tam probíhají různé aktivity, které odrážejí Božský Zákon Neustálého Duchovního Pokroku. Je naprosto pochopitelné, že v důsledku aplikace tohoto zákona dochází k uskutečnění nových věcí, nového vyššího chápání, nových pravidel a k jejich využití. Pokud se jedinec neubírá cestou pohyblivosti, flexibility a proměnlivosti ve všech aspektech svého života, je odsouzen stagnovat ve starém, přežitém, zastaralém, nemoderním a zpátečnickém životním stylu, který ho dovede do bezedné propasti regresivního, neproduktivního a marného „vegetování“.

Jak bylo zmíněno mnohokrát předtím (v jiných knihách autora), tento duchovní pokrok se odehrává v krocích. Každý aktuální krok jedincova života je posloupností předcházejícího kroku a bude následován novým, dalším a vyšším krokem. Každý krok vyžaduje svůj vlastní soubor pravidel pro adaptaci, přizpůsobení a využití. Když se

vyčerpá a plně využije užitečnost každého aktuálního kroku, následuje krok nový. V tom novém kroku jsou všechna pravidla buď jiná, nebo změněná, aktualizovaná, nebo jsou dalším prohloubením a rozpracováním pravidel předešlého kroku. Dokonce i když jsou některá pravidla z předešlého kroku v novém kroku ponechána, tato pravidla se musí předefinovat, přizpůsobit a přeformulovat za účelem jejich náležitého a účinného začlenění do nové situace, bez držení pokroku aktuálního kroku ve stagnujícím stavu.

Z toho lze vidět nebezpečí strnulého lpění na stylu a obsahu předešlého kroku v nezměněné podobě. Takové lpění dává podnět ke vzniku mnohých závažných problémů v lidském životě, které zvěčňují, napájejí a podporují jsoucno a bytí negativního stavu.

Tuto knihu lze tedy považovat za reflexi neustálých změn, které nastávají v procesu duchovního pokroku od jednoho kroku ke druhému. Tato kniha je současně i reflexí získávání hlubšího pochopení těchto dvou záležitostí a jejich témat, než bylo doposud k dispozici.

Opět je zde na místě varování: Všechno, co vyjde najevo v této knize, má sloužit pouze k úvaze. Nikoho to neuvádí do pozice nutnosti přijmout celý obsah, nebo část obsahu či ideje této knihy. Jednoduše se radí mít svou mysl a své srdce otevřené a uvažovat o těchto věcech. Konec konců, potvrzení může přijít jedině z nitra vlastního srdce. Samozřejmě, že toto pravidlo je pravdivé a platné jen za jedné podmínky: že se jedinec obrátí kvůli ověření ke svému srdci v naprosté upřímnosti, *bez jakýchkoli* předpojatostí či předsudků svého vlastního systému víry nebo dogmat. Vlastní vnitřní vztah s Nejvyšším, v čistotě svého srdce, kde je pravé království nebeské, jak zjevil Ježíš Kristus, Kdo je pravý Nejvyšší, by měl rozhodně přesáhnout jakékoli osobní sklony a toužebná přání.

Jestliže může jakýkoli z těchto konceptů, idejí a případů, popsaných v této knize, u kohokoli přispět k náležitému chápání tajemství lidského života na této Zemi, nebo posloužit jako zdroj hluboké kontemplace a následných změn ke stávání se lepší lidskou bytostí a duchovnější lidskou bytostí, nelze si přát více.

Autor
Santa Barbara, California
Leden 1984

KAPITOLA PRVNÍ

Nejběžnější mýty a iluze, kterých se lidé drží

(Z přednášky-semináře o „Principech a aplikování duchovní hypnózy“, 14. leden 1983)

Většina lidí na planetě Zemi si neuvědomuje fakt, že ve všech aspektech své pozemské existence podléhají různým mýtům a iluzím. Jelikož je považují za normální stav záležitostí, lidé mají dojem, že tyto mýty a iluze jsou pravá realita a jediná pravda. A přece nejsou ani pravé, ani skutečné, ale namísto toho jsou deformací reality a v mnoha případ jsou to kompletní a naprosté falešnosti.

Je čas rozptýlit tyto mýty a iluze o životě, Bohu, stvoření a vlastní přirozenosti. Jestliže někdo strnule lpí na těchto iluzích a mýtech a uvázne při nich, jediný způsob, jak může jednat a chovat se k sobě a jiným, je z pozice stagnace, problémů, mýtů a iluzí. Co je to za jednání a vztahovost? Je to jednání o vztahovosti z problémů do problémů, z podvodů do podvodů, z utrpení do utrpení, z trápení do trápení, z mýtů a iluzí do mýtů a iluzí, a pomocí nich a skrze ně. Z takové pozice nelze nijakým způsobem navázat žádný pravý smysluplný, trvalý, naplňující a uspokojivý vztah.

Takže pokud chce jedinec mít úspěšný vztah k lidem, Bohu, sobě, životu, stvoření či čemukoli jinému, naléhavě se radí odstranit tyto mýty a iluze, kterých se lidé tak běžně drží ohledně všech životních záležitostí.

Tentokrát se budeme zabývat třiceti čtyřmi takovými mýty a iluzemi. Než začneme přemýšlet o těchto věcech, je nutné zdůraznit, že to, co se prezentuje v této knize, je pouze k úvaze. Po každém se žádá, aby měl přístupnou a otevřenou mysl a srdce. Nikdo nemusí v žádném případě souhlasit s tím, co následuje. Tato poselství a zjevení se prezentují pod vedením Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného, jako potrava na přemýšlení, procítění a odhodlání. Každému, kdo toto čte, se radí, aby pouvažoval o tomto obsahu a aby o něm hloubal, rozjímal, uvedl se do duchovního autohypnotického transu a zeptal se sám sebe z pozice své Niterné mysli, zda všechny záležitosti, prezentované v této knize, jsou či nejsou pravdivé a jak se týkají jeho života a potřeb. Rovněž jak mohou být využity co nejefektivnějším, nejkonstruktivnějším, nejproduktivnějším a nejtvořivějším způsobem.

Po tomto úvodu následuje přehled a úvaha o všech 34 mýtech a iluzích:

1. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že život obecně, a lidský život zvlášť, může vzniknout z nějakého jiného zdroje, než je speciální konstelace a kombinace duchovních principů, které neustále emanují a vyzařují z Absolutního Nestvořeného Zdroje života, který lidé nazývají Bůh, Nejvyšší, Ježíš Kristus, Višnu či jakkoli jinak, Kdo je Absolutní Nejvyšší Sentientní Entitou a Bytostí. Žádná jiná forma života nikdy, od věčnosti do věčnosti, neexistovala, neexistuje nebo existovat nebude, ať by to byl jakkoli překroucený, zkreslený a ukradený život a ať si bláznivi lidé myslí, tvrdí a pokoušejí se dokázat s jejich bláznivou vědou cokoli. V tomto smyslu je naprostým

mýtem a iluzí věřit, že život se mohl vyvinout evolučním procesem, jak si myslel Darwin, a zejména, že vyšší forma sentientního života se mohla vyvinout z něčeho jiného než z kombinace duchovních principů, které emanují z Nejvyššího.

2. Je mýtem a iluzí myslet na Stvořitele, Boha, Nejvyššího jako na někoho, kdo je nepřístupný, kdesi vysoko či mimo, cizí, nehmatatelný, s kým je těžké navázat vztah či se mu přiblížit nebo kdo si vyžaduje speciální nebo neobvyklé prostředky, způsoby, nástroje, procedury, mystéria, rituály, obřady či podobné věci, aby byl vyvolán a pochopen během komunikace s Ním/Ní. Nic není dále od pravdy než toto. Ve skutečnosti je Nejvyšší věčně přítomen v každém, „uvnitř". Mít vztah a komunikovat s Nejvyšším je nejsnadnější, nejpřirozenější, nejnormálnější a nejžádanější věc, jakou lze učinit. Nicméně negativní stav, který existuje na této Zemi v aktivovaném a dominantním režimu, děla všechno, co je v jeho moci, aby před lidmi zatajil tento nepopíratelný fakt, aby tito s Nejvyšším nekomunikovali. Na komunikaci s Bohem z „uvnitř" není nic zvláštního, složitého, těžkého či neobvyklého. Je to přirozené tak jako dýchání.

V tomto ohledu je čas si uvědomit, že Nejvyšší se objevuje lidem vícerými způsoby: jako *Bůh „uvnitř nás"*; to znamená, že dýcháme, žijeme a děláme všechno z té přítomnosti v naší Niterné mysli. Ale *Bůh je i s námi* jako bratr, sestra, otec, matka, přítel, milenec; někdo, s kým můžeme sdílet intimní život.

Je také dobré si uvědomit, že *Bůh je mezi námi*, ve všech našich aktivitách, podílející se na všem, co děláme; a *Bůh je nad námi*, dohlížející na vše jako Božská Prozřetelnost. Je velmi důležité si uvědomit, že *Bůh se projevuje lidem* nekonečnou rozmanitostí a různorodostí způsobů a stylů a že Bůh je jediný, kdož vždy „Jest", a že všechno ostatní je proto, neboť „Bůh Jest". Pokud by nebyl žádný Bůh, nebylo by žádné „Jest", nemohlo by být žádné „Já jsem". „Já jsem" je následkem Absolutního „JÁ JSEM" Nejvyššího. Je také správné si uvědomit, že *Bůh přesahuje všechno to, co bylo právě řečeno*. On je více než to. Toto více je pro nás nepochopitelné. Jestliže máme vztah k Bohu v těchto aspektech; uvnitř nás, s námi, mezi námi, nad námi, v nekonečné rozmanitosti a různorodosti Jeho projevu, pak se nic nemůže pokazit.

Stačí si uvědomit a cítit Přítomnost Nejvyššího výše popsanými způsoby a konat všechno z Nejvyššího, podle Nejvyššího, s Nejvyšším a skrze Nejvyššího v nás.

3. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že Bůh stvořil cokoli či pozůstává z čehokoli negativního, škodlivého, zlého, špatného, nebo věřit, že Bůh trestá a odsuzuje lidi do pekla, způsobuje nehody, trápení, utrpení či to, co bláznivíí lidé s jejich bláznivými zákony nazývají „skutky Boží". Bůh, Nejvyšší, je čistá Absolutní Láska a Absolutní Moudrost, a takové negativní vlastnosti a představy jsou neslučitelné s Jeho/Její pravou Přirozeností. Bohu je připisují lidé a nejsou ničím jiným než lidskými projekcemi toho, jak oni sami myslí, chtějí, konají, chovají se a jednají sami se sebou a k sobě navzájem a jak praktikují svůj vlastní bláznivý život.

Když Bible hovoří ve svém doslovném smyslu o tom, že Bůh je žárlivý, rozhněvaný, represivní, trestající atd., hovoří jazykem lidských projekcí a zdání pravdy, a ne jazykem duchovní reality a její pravdy. Tato realita je skryta ve vnitřním smyslu Bible,

který je zahalen v doslovném smyslu. Je potřeba si uvědomit, že lidé na Zemi nemají k dispozici žádný jiný jazyk, pouze jazyk zevnějšku a projekcí. Důvodem je to, že na Zemi je aktivní a dominuje negativní stav, a protože je to stav nevědomosti, vše odvozuje ze zevnějšku, který je určen „lidskými" projekcemi a očekáváními, a ne obsahem a smyslem pravé reality. Proto Bible používá jediný jazyk, který mají lidé k dispozici, aby je udržovala v určitém uvědomění si duchovních principů. A i když tyto principy lidé zkreslí, v této době zde není nic jiné k dispozici.

4. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že je více než jeden Bůh. Protože existuje jen jeden Stvořitel, jedno „Já jsem", pokud jde o „Já jsem", je zde pouze jeden Bůh, Jedno Absolutní „JÁ JSEM", Kdož se Sám/Sama ve Svém stvoření projevuje nekonečným počtem způsobů, aspektů, kombinací, jmen, stavů, kondicí a procesů. Rozličné aspekty jednoho takového projevu se mohou považovat za seskupení určitých atributů Nejvyššího, které lidé označují různými takovými jmény jako Bůh, Alláh, Manitou, Brahma, Višnu, Rama, Krišna, Šiva, Velký Duch, Duch Svatý, Jehova, Ježíš Kristus, Adonai, Shadai, Elohim, Nejvyšší atd. Já požívám jméno Nejvyšší. Takže vždycky, když řeknu Nejvyšší, znamená to všechno toto i mnohem více. Toto je životně důležitý princip duchovní homogenity života, protože vám dodává pocit jednoty, celistvosti, jedinosti a harmonie esence a substance toho, kdo jste. Jak vnímáte sami sebe? V jakých aspektech se vnímáte? Jedinec je duch, že ano?

Nyní se samozřejmě tento duch potřebuje nějak projevit. Vytvoří tedy duševnost, kterou lidé někdy nazývají duše. Ta duše. Nyní má duch duši, skrze níž je duševně činný. Duševní činnost znamená myslet, cítit, chtít, jednat, chovat se. To znamená, že je to tentýž duch. Nejsou dva. Je v tom ale ještě třetí aspekt, kterým je to, co se pociťuje ve vašem těle. Máte nějaké tělo, formu, vzhled. Nyní mějte na paměti, že když hovořím o těle, vzhledu a formě, tyto nejsou nutně z hmotných prvků, atomů, molekul a hmoty, jak ji známe na Zemi. To je jen jedna z nekonečných variací forem, které má duch a jeho duše k dispozici na promítnutí se do nějaké konkrétní reality, do nějaké další duchovní a duševní úrovně. Ale opět, je to jedno tělo, že? Lidé však toto chápání rozdělili, separovali a izolovali. Křesťanská terminologie přišla se třemi Bohy. Mají tam tajemství, protože to je Otec, Syn a Duch Svatý; jsou jedno, ale existuje jeden Bůh-Otec, další Bůh-Syn, a ještě další Bůh-Duch Svatý. Samozřejmě,, že to je nesmysl, zohavení pravé duchovnosti. Štěpí to stvoření do mnoha forem a do mnoha manifestací odvozených od různých bohů, což nemůže být, neboť všechno musí pocházet z Jednoho Absolutního Zdroje. Pokud by byli Bohové tři, nebyl by jeden Absolutní Bůh, nebyl by vůbec žádný život. Tak jako jeden není třemi různými osobami... dovedete si představit sebe, jak jste třemi osobami se třemi obrovskými hlavami na ramenou, které na sebe neustále mluví? Dokonce i představa toho vypadá jako ohavnost. Možná to někde ve vesmíru existuje, nevím, pochybuji. Doposud jsem to neviděl, a cestoval jsem všude a po všech různých odlišných úrovních. Ano, viděl jsem mnoho takzvaných ne-lidských forem, ale ten základní princip jednoty a jedinosti je vždy zachován, bez jakékoli výjimky či výluky. Tak jako vy jste jeden, nepopíratelně jeden, tak jako se vy cítíte jedním ve svém duchu, duši a těle, takto je jeden Nejvyšší. Odkud to odvozujete? Z jedinosti Nejvyššího jste prodloužením, jedinečným procesem a projevem Nejvyššího.

5. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že lidský život začíná početím v matčině lůně na Zemi a končí fyzickou smrtí tohoto „těla“. Mějte na paměti, že lidský život se ani nezačíná, ani nekončí projevem života v přírodním stupni na Zemi. Fakticky začíná před fyzickým početím ve speciální duchovní dimenzi, ze které se inkarnuje do fyzického stupně, a po smrti fyzického těla pokračuje do věčnosti jako jedinečný sebeuvědomělý jedinec. Délka vašeho života na Zemi je jen nepatrný zlomek vteřiny, velmi krátká fáze jednoho aspektu života, lidmi zvolená kvůli nějakému poučení a účelu.

Protože inkarnace na Zemi (samozřejmě na základě vaší svobodné volby) je ale inkarnací do negativního stavu, který je ovládán principem nevědomosti, všechny vzpomínky na vlastní předešlou existenci, v době před početím v matčině lůně, a všechny vzpomínky na to, co se stalo s dotyčným jedincem, jsou na základě volby vymazány a nejsou vůbec k dispozici. Lidé si nemohou pamatovat, co se jim přihodilo před početím. Toto je nastavení negativního stavu, aby nalákal lidi na iluzi a mýtus, že neexistuje žádný další život před a po, než je život z matky, od početí v matčině lůně až po konec fyzického života. Z tohoto hlediska je jasné, že všechny ty bláznivé argumenty ohledně práva na život, interrupce, odpojení umírajícího klienta/pacienta od životního podpůrného systému, aby se zachoval život, jsou marné a zavádějící. Co je život? Oni se pokoušejí zachovat něco, co není život, ale smrt. V přírodním stupni není nic živé. Pouze prostřednictvím duchovních principů je přiveden život do toho stupně.

Příroda je neustále oživována těmi principy, je tedy zbytečné diskutovat o takových záležitostech. Ty by měly být výlučně věcí osobního svědomí, nebo by to mělo být mezi dotyčným jedincem a jeho Stvořitelem, a ne věcí bláznivých zákonů a kodexů, kterými se lidé pokoušejí zasahovat do tohoto procesu a pokoušejí se jiným lidem vymývat mozek, aby strnule, zoufale lpěli na tomto fyzickém životě a aby uvěřili, že po něm už nic neexistuje. Naneštěstí, dokonce i lidé, kteří tvrdí, že věří v posmrtný život, nebo věří, že už tu byli předtím, na tomto životě lpějí stejně zoufale jako ti, kteří tomu nevěří.

Jaká je moudrá, zralá cesta v tomto ohledu? „Budu tady do té doby, dokud tu budu potřebný. Jsem nadšený, potěšený a unešený, že jsem tady, neboť jsem zde na základě Božské Prozřetelnosti Nejvyššího a to, že jsem tady, má účel. Ani o vteřinu dříve či o vteřinu později, až nastane čas, půjdu domů. Bude to radost, potěšení a extáze odejít. Nebude žádný strach ze smrti, neboť žádná smrt neexistuje.“

6. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že lidský osud a život je předurčený, pevný či uzamknutý v jedné pozici či stavu. Lidský život není ani předurčen, ani navěky zafixován v jedné pozici či stavu. Namísto toho je lidský život určen svobodnou volbou jedince, svobodou, nezávislostí a vlastním odhodláním neustále duchovně postupovat. Lidský život, osud a volby jsou ve stavu neustálé změny, proměnlivosti, modifikace, doplňování, budování atd. a nikdo není nikdy odsouzen být navěky v něčem či někde, jen pokud si tak nezvolí ze své vlastní svobodné vůle. Nicméně, v Absolutním Stavu Nejvyššího jsou lidské volby předvídány a jsou poskytnuty všechny příležitosti pro jejich aktualizaci či realizaci, spolu s věčnou možností a volbou změnit jakoukoli situaci, okolnost, stav a místo. Takže toto předvídání z bezprostorového a z bezčasového rozpoložení Nejvyššího je nepravdivě považováno některými

náboženskými doktrínami a filosofiemi za předurčenost a nezměnitelnost vlastního stavu a rozpoložení na věčnost. Nic není dál od pravé reality. Pravé duchovní principy neobsahují žádnou představu definitivnosti, ale jen potenciálnost být tím, co si zvolíte ze své svobodné volby. Takže tento mýtus má nesmírné důsledky pro terapii. Pokud by lidé nebyli schopni se změnit, jaký by byl smysl jakékoli terapie? Každý terapeutický přístup je postaven na schopnosti lidí změnit se a na víře, že se mohou změnit. Můžete si zvolit, že budete nešťastní, nebo si můžete zvolit, že budete šťastní. V obou případech je to vaše volba a v obou případech nesete důsledky té volby.

7. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že lidský život a lidské aktivity, ať jsou jakékoli, jsou omezeny na vnější vědomé uvědomění a že ve jsoucnu a bytí není nic kromě toho, co lidé vnímají či si uvědomují svou vědomou myslí. To, co vám dovoluje vnímat vaše vědomá mysl, obsahuje ve skutečnosti velmi málo pravé reality. Devadesát pět procent (95%) či více lidských aktivit a lidských životních událostí je zapříčiněných a pochází z něčeho, co není ani vzdáleně vnímatelné a pochopitelné lidskou vnější vědomou myslí, na níž se tak velmi spoléháme. Vidíte, jak jsme nepatrní a jak málo toho víme? Méně než pět procent (5%).

8. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že to, co lidé vnímají ve svém vnějším prostředí, co kdo vnímá právě teď, je jediná pravá realita, jediné pravé jsoucno a bytí, a že v realitě stvoření není nic více. To, co vnímáme právě teď, tuto zemi, jeden druhého, není pravá realita, ale vymístění z pravé reality, odpad z pravé reality. Je to výsledek aktivovaného a dominujícího negativního stavu, existujícího na Zemi asi 30 milionů let. Lidé tehdejší doby, jež byli nesmírně inteligentní a duchovně uvědomělí, určitými složitými procesy aktivovali negativní stav a uvedli jej do dominantního postavení. Tato aktivace vyvolala ohromný chaos a deformaci ve tkanivu časoprostorového kontinua, což je vyhodilo pryč z reality stvoření a oni vypadli do čehosi, co Nejvyšší nazývá zóna vymístění. Toto je vymístěný vesmír. Toto není pravý vesmír. Negativní stav nemůže existovat společně s pozitivním vesmírem na téže úrovni. V okamžiku, kdy aktivujete negativní stav, způsobí to deformaci a vy jste vyvrženi ze stvoření do vymístěné zóny. Toto zde je vymístěná zóna. Není to pravá realita; protože však nemáme nic jiného, mimoto si nic neuvědomujeme. Kvůli odříznutí přístupu k pravé realitě takovým procesem věříme, že toto je pravá realita. Vy můžete toto falešné uvědomění změnit; když vejdete do hlubokého transu, můžete odhalit, jaká je pravá realita.

9. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že funkce, pozice a umístění života jakékoli lidské bytosti jsou omezeny na každý daný moment, na jeden stupeň, jednu úroveň či na jednu dimenzi, které jsou vnímány vnější vědomou myslí. Tak tedy, pravá realita je taková, že všechny mysli jsou umístěny a fungují synchronně a simultánně v duchovní, intermediální a fyzické dimenzi. Mimo to, v našem případě to je i zóna vymístění. Další iluzí a mýtem je myslet si, že duchovní a intermediální dimenze jsou nehmatatelné a neskutečné, prázdné představy bez jakéhokoli života a bez jakékoli smyslové reálnosti. Ve skutečnosti jsou duchovní a intermediální dimenze více reálné, více hmatatelné a více konkrétní než fyzická dimenze, kterou si lidé vědomě uvědomují a kterou považují za jedinou realitu. Reálnost, konkrétnost a hmatatelnost fyzického vesmíru, našich fyzických těl a našeho prostředí pochází pouze z reálnosti, konkrétnosti a hmatatelnosti duchovní a intermediální dimenze. Kdyby ty dimenze nebyly skutečné,

nedokázali bychom vnímat, cítit, uvědomovat si vůbec nic. Veškeré vnímání, smyslové vstupy a výstupy, čerpáme z existence těch dimenzí. Z toho důvodu všechny tyto rozmanité reality a dimenze jsou obývány, žijí a fungují prostřednictvím nekonečného počtu a rozmanitosti sentientních bytostí, jak lidských, tak i ne-lidských forem. V současnosti je nevnímáme, protože procesem fyzického narození, další ohavností tvůrčího ducha, byla veškerá spojení se všemi ostatními dimenzemi zablokována, aby se lidé obraceli ven a ignorovali jakoukoli duchovní a intermediální realitu, aby tak negativní stav mohl být aktivován, založen a zaveden. Jestliže by si jedinec vědomě uvědomoval všechny ty dimenze, negativní stav by nikdy nebyl schopen vstoupit do svého jsoucna a být. Nikdo by neměl tuto potřebu či nezbytnost.

10. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že duchovní a intermediální svět, nebo to, co lidé nazývají nebesa, pekla, astrální světy atd., jsou místa někde v odlehlých koutech stvoření, kde se lze velice těžko, pokud vůbec, dostat či komunikovat s nimi. Toto je další iluzí, o níž se vás snaží přesvědčit negativní stav.

Realitou je, že tyto světy existují společně synchronně a simultánně s fyzickými světy a zónami vymístění a jsou vzájemně propojeny a související a jeden bez druhého, s výjimkou zóny vymístění, nemohou existovat. (Všechny ostatní dimenze mohou existovat bez aktivní zóny vymístění, třebaže zóna vymístění nemůže existovat bez dimenzí ostatních.) Proto jsou všechny tyto světy nepřetržitě přítomny jeden v druhém, zaujímajíce stejné místo, ale jiné dimenze. Aby tyto světy byly otevřené, aby byly rozlišitelné, vnímatelné, přístupné, je podle principů mysli vyžadován určitý posun či deformace.

Pro zopakování, negativní stav, existující na Zemi v aktivovaném a dominantním módu, uzavřel uvědomování si existence všech jiných světů než světů fyzických, jinak by si oni nemohly ani představit jejich vlastní existenci.

11. Je grandiózním mýtem a iluzí věřit a myslet si, že pravý duchovní život a zdravé každodenní žití pozůstává z dodržování určitých vnějších rituálů, obřadů, činností a událostí, jimiž jsou například, stručně shrnuto, chození do kostela, slovní modlitby, trávení mnohých hodin v lotosové či jakékoli jiné pozici, vnější čtení svatých knih, dávání peněz a majetku charitám, vyhýbání se jezení a pití určitých druhů pokrmů a nápojů, dieta, abstinence, hladovění a podobné věci (kromě kouření tabáku, marihuany a braní drog, což je vždy negativní a zlé, protože to pochází z pekla), bez jakéhokoli ohledu na niterný stav vaší mysli, na úmysly a kvalitu vašeho vnitřního života. Neexistuje nic duchovního v takových aktivitách samých o sobě a samých od sebe; nejsou dobré k ničemu, kromě toho, že vás uvádějí v omyl a zavádějí. Takové aktivity lze považovat za něco jako oblečení pro tělo. Tělo tu není pro oblečení, ale oblečení pro tělo, až na případ, kdy lidé připisují všechnu důležitost oblečení, a ne tělu. Pravá duchovnost spočívá ve stavu vašeho vnitřního bytí, v souhrnném životním stylu a prvotních úmyslech, které jsou v pozadí všech vašich aktivit. Jaký je záměr vašich aktivit? Nezáleží na tom, jak moc se postíte, jak často chodíte do kostela nebo se modlíte; pokud není úmyslem vzájemný prospěch, obecné blaho, sdílení z lásky a moudrosti, z objektivity, spravedlnosti, abyste byli lepší lidskou bytostí, není to dobré, nikam to vůbec nevede. Prosím vás, zapomeňte na takové externality. Ty vám vůbec nepomohou. Styl pravého života je vždycky z kvality vaší lásky. Úmysly takového

života pramení ze stupně a kvality vaší moudrosti. Pravá láska a moudrost života nepožaduje žádné takové restrikce, tabu, předpisy, požadavky, průbojnost či omezení, pokud všechno, co ve vašem životě děláte (a můžete dělat, co jen chcete), děláte za jediným účelem; být více duchovní, být mnohem lepší lidskou bytostí, sloužit dobru a pravdě, lásce a moudrosti, Nejvyššímu i ostatním; potom můžete dělat cokoli. Nemusíte trpět či se uvádět do sebetrestajícího režimu tím, že se budete omezovat všemožnými tabu, nebo tím, že budete trávit hodiny dodržováním „očekávaných" rituálů atd.

12. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že můžete milovat, respektovat, starat se, oceňovat, akceptovat, být dobrými a milými k lidem či Bohu, Nejvyššímu, a zároveň nenávidět, znevažovat, ignorovat, pohrdat, být negativními, odpornými, odmítat a špatně zacházet se sebou samými; nebo respektovat sebe, být milými a laskavými k sobě, a zároveň nerespektovat, nemilovat, nestarat se a nebýt milými k Nejvyššímu a ostatním. Všechno, co cítíte, chcete a děláte sobě, děláte zároveň i ostatním a Nejvyššímu. Nemůžete ze sebe vystoupit, abyste navázali vztah s jinými či s Nejvyšším z nějaké abstraktní, vnější pozice. Pokud nemilujete sebe, nejste schopni skutečně milovat nikoho. Zároveň, pokud nemilujete ostatní a Nejvyššího, sebe taktéž nemůžete milovat. Z toho důvodu nemůžete být opravdu duchovní, zdravá osoba. Tento princip má dalekosáhlé důsledky pro jakýkoli druh jednání. Jak jednáte s lidmi? Jak se chováte k lidem? Musíte si zde zapamatovat důležitou zásadu: všechno ve stvoření Nejvyššího má svůj čas a místo. Chování a postoj lidí v každém daném okamžiku času a prostoru jsou takové, jaké mají být, ať jsou jakkoli nešťastné či negativní. Z každé situace dochází k velice důležitému ponaučení. Každý představuje jistý užitek. Vaším chováním, postojem, tím, jací jste, přinášíte stvoření určitý užitek. Jestliže smýšlíte negativně o lidech, nebo jestliže někdo vejde do vašeho života a vy tu osobu nemáte rádi a cítíte se s ní velmi nepříjemně, jestliže ji odmítáte, jestliže ji považujete za děvku, odpad či čubčího syna, znamená to, že byste se raději měli podívat na sebe: to, co ta osoba reprezentuje nebo spouští, je to, co je špatné ve vás. To není ta osoba, to jste vy. Moudrá, zralá a duchovně založená osoba se s poděkováním, vděčností, oceněním a respektem obrátí do nitra a zeptá se: „Co je se mnou? Proč takto reaguji na nějakou osobu? Proč takovým způsobem uvažuji o té osobě? Konec konců, ta osoba je tam za určitým účelem, kvůli určitému užitku. Ta osoba vešla do mého života, aby mi připomněla něco, co cítím a dělám špatně ohledně sebe; jestliže tu osobu nemám rád, jestliže ji považuji za děvku, odpad, čubčího syna, znamená to, že považuji Boha, kdo je v té osobě věčně přítomen/přítomna, v její schopnosti změnit se za odpad, za čubčího syna a za všechno to negativní..." A obdobně, když jsme všichni součástí stejného Boha, považuji za odpad, děvku, čubčího syna a všechno to negativní sebe samého? Nuže, popřemýšlejte o tom. Přehodnoťte způsob, jakým jednáte s lidmi, protože váš způsob jednání s lidmi je v podstatě váš způsob jednání s vámi samotnými. Toto je velice důležitý bod. Jak jednáme s našimi rodiči, s našimi přáteli, s jakým druhem lidí se stýkáme? Vybíráme si setkáni jen s takovými lidmi, kteří z toho či onoho důvodu podporují naši mizérii, nebo kteří nám říkají, jací jsme milí, krásní a znamenití? Tito lidé nám nedělají laskavost, že? Jistě, jste to všechno, pokud tím chcete být, ale potom jdete k někomu jinému domů a řeknete: „Toto je strašné místo, nesnáším to tu." Neboť neslyšíte ta milá slova ve vás, nebo pokud ta milá slova slyšíte, neznějí přiměřeně, protože ti lidé či ta situace ve vás spustí něco, na čem potřebujete zapracovat.

Naneštěstí to většina lidí nedělá. Co myslíte, proč existuje taková situace? Jako vaše neustálá připomínka, že potřebujete udělat něco s vaším postojem, s vaším sebepojímáním, sebepředstavou a vnímáním ostatních. To jsou skvělé příležitosti, které nám Nejvyšší posílá k naší úvaze a jako neustálou připomínku našich vlastních problémů, a my jsme moudří, pokud na to dbáme. Naneštěstí, lidé omezují sami sebe, odmítají ty lidi, kteří by jim mohli pomoci se poučit, a budou si vybírat pouze určité přátele a budou se stýkat pouze s těmito přáteli, kteří je neustále podporují ve starém, stagnujícím, negativním životním stylu, v negativním vnímání sebe sama, které jim dělá dobře. Vždy jsem nedůvěřivý, pokud někdo ve mně vyvolává příliš dobrý pocit, neboť je tam možnost, že něco není v pořádku. Pokud ovšem každodenně nezkoumám sám sebe a neříkám si: „Je tohle realita, či nikoli?“ Jiný příběh je, když provádíte zkoumání sebe sama. Je snadné prozkoumat sebe sama, když ve vás někdo vyvolává něco pozitivní. Ale když ve vás někdo vyvolává něco negativní a odporné, není příjemné provádět zkoumání sebe sama. Namísto toho, abyste se vyhnuli takovému typu lidí, je opravdu moudré a zralé je vyhledávat, s hlubokým respektem, vděčností a poděkováním za to, že vám poskytují tu příležitost dozvědět se něco o sobě a změnit se. Toto je pravé jednání. Naneštěstí, není snadné tomuto čelit a hrabat se v sobě a náhle si uvědomit: „Co to dělám? Sám sebe považuji za děvku, za odpad či čubčího syna. To se „sebou“ takto jednám.“ Je to projekce, kterou Freud nazýval přenos; ta osoba mi připomíná něco ve mně, co nemám rád; namísto toho, abych si to přiznal, promítnu své „nemám rád“ na jiné. Toto je nejsobečtější, nejodpornější duchovní zraňování, které lidé dělají sami sobě a druhým. Prozkoumejte sami sebe, vyšetřete sami sebe a jsem si jistý, že narazíte na mnohé situace ve vašem životě, které vám potvrdí, že máte tendenci jednat s druhými tak, jak jednáte sami se sebou.

13. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že vaše pravá esence a substance, vaše pravé já či nadjá je tím, co si o nich myslíte. Z čeho si myslíte, že pozůstávají - především ze zevních postojů, myšlenek, chování, vnějších okolností a aktuálních sebepojetí, sebepředstav, sebevnímání, vybudovaných z vnějších vnucení, požadavků a ztotožnění se od ranného dětství. Toto je lež, to nejste vy, vy si jen myslíte, že jste. Uzavření vniterností a niterností vaší mysli, procesem vašeho narození do negativního stavu, vás dostává do nevyhnutelné pozice být poučováni a být vedeni přijatými standarty, tradicemi, konvencemi, zvyky, všemožnými společenskými, náboženskými, morálními a podobnými vnějšími požadavky a kodexy, které vedou k vývoji umělého, neskutečného, vnuceného pseudojá, které se považuje za jedinou realitu a o kterém si myslíte, že jste to vy. Všechno ostatní, zejména vaše vlastní jedinečná esence a substance, pravé já a nadjá, vaše Niterná mysl, jsou popírány, potlačovány, omezovány a zapomenuty. Pamatujte si tedy, že vy nejste to, co si myslíte, a lidé nejsou to, co si myslí. Abyste objevili, kdo jste a kdo jsou lidé, úplně prvním krokem je zcela odstranit všechna ta vnější vnucení, vštípení, ta uměle vnucená očekávání, požadavky vašeho okolí, vašeho rodinného života, vaše falešné náboženské víry, zkreslení, než budete moci objevit vaši esenci a substanci. Jestliže začnete pokusem kontaktovat vaše já bez toho, abyste nejprve odstranili všechna tato vnucení a zkreslení, budete kontaktovat jedině negativitu. Toto je jedním z mnoha zdrojů sebevražd. Lidé odhalí nesmírnou bídu, a život není hoden žití. Ovšem existují další faktory, které dohánějí lidi k sebevraždám, toto je pouze jeden dobrý příklad jejich zdroje a příčiny. Z toho důvodu musíte ze své vlastní svobodné volby odstranit to, o čem si myslíte, že jste vy, abyste

objevili, kdo jste, a abyste začali mít vztah k sobě, k ostatním a k Nejvyššímu z pozice vaší pravé esence a substance. Toto vás přivede k objevu, že přítomnost Nejvyššího je v nitru. Budete schopni ustanovit způsob jednání s lidmi z Nejvyššího ve vás. Toto dělat znamená dělat to naprosto a kompletně z vaší esence a substance.

14. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že lidské fyzické narození, jehož prostřednictvím přicházejí lidé na tento svět skrze matčino lůno, je něco přirozené, náležité, skutečně lidské, normální a jediná možná cesta, jak být přiveden na tento svět. Ve skutečnosti je tento typ a modus nejnenormálnější, nejodpornější, nejhorší, nejméně lidský, nejnepřirozenější, nejvíce degradující, nejnebezpečnější, nejbolestivější, nejbídnější, nejšpinavější, nejkrvavější, nejprotivnější, nejnechutnější, nejškodlivější a nejnevhodnější. Je uprostřed mezi močí a výkaly, smradem a zápachem (výkaly souvztaží se zlem a moč souvztaží s nepravdami). Jedinec se rodí uprostřed zla a nepravd. Je to přirozené? Toto je přímý výsledek a následek aktivovaného a dominantního negativního stavu na Zemi. Není nic opravdu duchovního a zbožného v takovém procesu. Pravé duchovní prostředky zrodu jsou přímé nadělení Nejvyšším a některé další duchovní metody, které jsou popsány v knize *Základy lidské duchovnosti*.

15. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že původním cílem lidské sexuality bylo plození. Takový účel sexuality je výsledkem genetické a tajemné manipulace takzvaných pseudotvůrců. O účelu zničení náležitého duchovního pojímání sexuality v lidech se můžete dočíst v knize „Základů“. Sexualita je jedním z nejvíce duchovních konceptů. Proto byla hlavním cílem zkreslení a manipulace pseudotvůrci. Skrze ni mohli dosáhnout zničení duchovního uvědomění. Pravým účelem sexuality nikdy nebylo plození. Místo toho to byla naprostá výměna, sjednocení, harmonizace a sdílení univerzálního principu maskulinity a feminity. Byl to vzájemný prospěch, obecné blaho a užitek pro všechny a získávání většího poznání Nejvyššího, ostatních a sebe, jakož i za účelem potěšení, čiré radosti, rozkoše a zábavy. V pravé duchovní konotaci sexuality tedy pravý pohlavní duchovní styk nemůže být nikdy omezen na jedinou osobu, poněvadž na základě takové nevyhnutelnosti byste se připravili o získání většího poznání Nejvyššího, ostatních i sebe. To ale musí pramenit ze správného úmyslu a dodržování původního účelu duchovní sexuality pro vzájemný prospěch, obecné blaho, sdílení a získávání většího poznání Nejvyššího, ostatních a sebe. V pravé konotaci pravé sexuality není možná žádná exkluzivita, majetnictví, žárlivost, závislost, lpění či omezení. Všechno ostatní pochází ze zla.

V tomto ohledu je grandiózním a zničujícím mýtem a iluzí myslet si a věřit, že muži jsou nadřazeni ženám. Nerovnost pohlaví je výsledkem lstivé a nesmírně zlomyslné manipulace pseudotvůrců za účelem ustanovení podřízené, méněcenné role žen a ženství. Esenciálním univerzálním principem Absolutní Přirozenosti Nejvyššího je princip lásky a citového vztahu, který je samotnou esencí života. Toto je Její Absolutní Femininní Princip. Substanciálním univerzálním principem Absolutní Přirozenosti Nejvyššího je princip Moudrosti a Inteligence. Toto je Jeho Absolutní Maskulinní Princip. V pravé realitě proto nikdy nebylo, v současné době není a ani nikdy nebude žádné upřednostňování, podřízenost, nadvláda, ani žádný jiný takový nesmysl a bláznovství jednoho principu vůči druhému. Ve všech aspektech, bez jakékoli výjimky či vyloučení něčeho jsou si rovny, rovnocenné, stejně důležité, stejně

zvláštní, i když jsou ve své roli a účelu rozdílné. Jeden bez druhého ale nikdy nemůže přežít, být či existovat. Z této nerovnosti v lidském životě vzešlo mnoho tragédií.

Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že zevní manželské svazky, manželství a manželské sliby, jež si lidé dávají navzájem za současně existujících podmínek aktivovaného a dominantního negativního stavu na planetě Zemi, mají nějakou duchovní základnu, základ a hodnotu, nebo že jsou nějakým způsobem závazné a že je potřeba dodržovat je po zbytek svého fyzického a přirozeného života. Poruší-li a nedodrží-li je někdo, je obviněn, že je hříšník, cizoložník, zlá osoba. Slovo „svazek" tedy hovoří samo za sebe. Nepotřebuje žádný komentář. Tímto druhem postoje a vztahu se jedinec zavazuje, dělá ze sebe otroka. To, co takový postoj skutečně dělá špatný, negativní, zlý a hříšný, je záměr takového aktu. V tomto ohledu je to jakýkoli zevní manželský svazek vytvořený na základě negativního záměru využít, zneužít, nesprávně použít a ranit či ublížit; záviset či být závislý/á; vytvořený z materiálních důvodů, pro peníze, z osobních sobeckých důvodů zabezpečení; kvůli pocitu bezpečí; kvůli vyhnutí se samotě a kvůli mnoha jiným podobným věcem; pokud se někdo ožení/vdá za takovým účelem, lze ho/ji považovat, a také je, za cizoložníka a za negativní osobu dokonce i ve vztahu k vlastnímu manželskému partnerovi.

Pravý duchovní důvod manželství je ve spojení a manželství lásky a moudrosti, dobra a pravdy, dobročinnosti a víry, spravedlnosti a úsudku, objektivity a poctivosti, milosrdenství a odpuštění, soucitu a empatie, tepla a světla, feminity a maskulinity atd. ad infinitum. Nikomu není dovoleno oddělovat lásku od moudrosti, dobro od pravdy, dobročinnost od víry, spravedlnost od úsudku, milosrdenství od odpuštění, maskulinitu od feminity, feminitu od maskulinity atd. Jsou Nejvyšším spojeny navzájem a ve věčném manželství. Spojení lásky a moudrosti, dobra a pravdy, dobročinnosti a víry, maskulinity a feminity atd. má věčnou hodnotu a trvání a nelze je oddělit. Takové spojení má absolutní hodnotu a každý, kdo je odděluje či byť i jen pomyslí na takovou separaci, dopouští se cizoložství. Především o tomto byl výrok Ježíše Krista týkající se cizoložství, a ne o tom, že jedinec by neměl mít fyzický pohlavní styk s nikým jiným než se svým manželským partnerem. Uskuteční-li se takový pohlavní styk za pozitivním a dobrým účelem a s pozitivním a dobrým úmyslem, kvůli vzájemnému prospěchu, obecnému blahu, sdílení a většímu poznání Nejvyššího, ostatních a sebe, potom nemůže být nikdy cizoložný. Než se však někdo zúčastní takovéto situace, musí velmi důkladně prozkoumat své úmysly, aby se vyhnul spáchání cizoložství. S tímto buďte velmi opatrní.

17. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že život, lidské aktivity, chování, postoje, události, dění a podobně, ať jsou jakékoli, mohou mít nějaký jiný původ či být důsledkem a následkem něčeho jiného než duchovnosti. Takzvaný neduchovní každodenní typ praktických lidských aktivit je pouze souvztažností jistých duchovních stavů a procesů, jež vůbec umožňují uskutečnění se takových aktivit. Pokud by nebyly žádné takové duchovní principy, nemohly by existovat žádné takové aktivity. Je jedno, co lidé dělají, myslí si, chtějí či jak se chovají, co cítí a jak jednají, jsou schopni žít, cítit, chtít, myslet, dělat, chovat se a jednat jen kvůli jsoucnu a bytí duchovnosti jako jediné reality, jež je zdrojem všech ostatních realit.

Všechno v lidském životě a všechny lidské aktivity mají duchovní původ a povahu bez jakékoli výjimky či vyloučení něčeho. Bez ohledu na to, jakou zevnější manifestaci takový život a jeho aktivity zaujímají, popření tohoto fundamentálního a duchovního faktu nic nezmění. Schopnost popírat to pramení z duchovního principu volby toto přijmout, či odmítnout. Proto je akt popírání duchovní akt, neboť nelze dost dobře popírat něco, co neexistuje. Popírání něčeho, co neexistuje, není vůbec žádným popíráním.

18. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že v zevním světě, v zevní mysli a v přírodním stupni je objevitelné a pozorovatelné nějaké pravé poznání, chápání a pravda - pomocí zevnějšího vědeckého pozorování, popisování, klasifikace a pojímání. V nich není žádné pravé poznání či pravda, mimo duchovní realitu niterností a duchovních principů.

Takové vědecké stanovisko vede ke zkreslenému a klamnému závěru, kde pravá realita je považována za neskutečnou, a ne-realita a iluze zevního světa je považována za skutečnou. Toto je pozice vzhůru nohama, která vládne zóně vymístění a ze které vědci vyvozují všechny své závěry. S jistotou lze říci, že jsou-li ty závěry odvozovány ze zevních pozorování, nelze nalézt příliš mnoho pravdy ve vědeckých závěrech. Mají pouze relativistickou hodnotu a nelze je aplikovat na nic jiného.

19. Je grandiózním mýtem a iluzí věřit a myslet si, že hmota, příroda a vnější chemické, biologické a fyzikální zákony, konstelace a kombinace mohou nějakým způsobem být zdrojem nějaké formy života. Samy sebou a samy o sobě jsou naprosto mrtvé a bez jakéhokoli života. Mrtvé prvky nemohou vyprodukovat nic živé. Oživení přírody, hmoty, těla, prvků a všeho ostatního, co se jich týká, je možné pouze z duchovních principů, které vytvářejí život. Život, který nepřetržitě emanuje a vyzařuje z Absolutní Reality Jsoucna a Bytí Nejvyššího, vchází do přírody, hmoty, prvků a všeho ostatního, co se jich týká, vytváří určité atomické, chemické, biologické a fyzikální kombinace a oživuje je. Hmota a její prvky, příroda, tělo atd. jsou jen jednou z mnoha forem, které duchovnost vytváří pro svou manifestaci, objevení se a konkretizaci v přírodním stupni.

20. Je mýtem a iluzí věřit, že životní formy obecně, a sentientní život zvlášť, jsou výsledkem bílkovino-uhlíko-kyslíkové kombinace či matrice a jsou na ní založeny, jak by nás chtěla přesvědčit biologie. Duchovní principy využívají tuto konkrétní kombinaci jako jednu z nekonečného počtu a rozmanitosti kombinací k vyjádření, vnímání, manifestaci, aktualizaci, realizaci a konkretizaci života. Život není žádným způsobem závislý na svých zevních tělesných formách či na lidských formách a ve stvoření Nejvyššího existuje nekonečná rozmanitost a množství ne-lidských i lidských životních forem jak sentientních, jakož i nesentientních, které jsou úplně a kompletně nepředstavitelné a nepochopitelné pro lidskou vnější vědomou mysl. Život v těch podmínkách plně prosperuje a rozvíjí se a vzkvétá a my nedokážeme pochopit, jak je to možné, nebo zda tam existuje nějaký život.

21. Je grandiózním mýtem a iluzí myslet si a věřit, že lidské tělo a jeho psyché, samy o sobě a samy od sebe, jsou schopny způsobení či vznikání něčeho vůbec. Dalším mýtem a iluzí je věřit a myslet si, že lidské ekonomické, společenské, rasové, politické,

fyzické a duševní problémy, choroby, nemoci, symptomy, utrpení, perverznosti, nehody, incidenty, války, zločiny atd. jsou nějakým způsobem vyvolány či mají původ v nějakém zevnějšku, jako jsou fyzické, ekonomické, společenské, chemické, biologické, dědičné, duševní či jakékoli jiné podobné faktory. Tyto faktory nejsou ničím jiným než jistými souvztažnostmi, důsledky a výsledky niterného duchovního stavu věcí a výsledkem narušení, zmrzačení, překroucení, zkreslení, ignorace, popření či odmítnutí duchovnosti, Nejvyššího a duchovních principů. Nic více a nic méně. Takový negativní postoj k duchovnosti dává podnět k aktivaci a dominanci negativního stavu na Zemi a k založení pekel v duchovním světě, což vytváří, fabrikuje, napájí a vnucuje všechny tyto druhy škodlivých faktorů a utrpení.

22. Je grandiózním mýtem a iluzí myslet si a věřit, že jedinec může žít a cokoli udělat sám ze sebe a sám od sebe. Jak bylo zdůrazněno předtím, jedinec může žít a dělat cokoli, co dělá, pouze z přítomnosti Absolutního Zdroje života v nás, tedy z Nejvyššího. Síla, energie a motivace pro žití a jednání vždy pramení z té přítomnosti. Popření této skutečnosti uvádí do chodu negativní stav se vším jeho utrpením a neštěstím, šílenostmi a problémy. Je grandiózním mýtem a iluzí myslet si a věřit, že někdo může konat jakékoli dobro či být pozitivní na základě svého vlastního snažení a zásluhy. Všechno, co je v lidech dobré a pozitivní, je kompletně, vysloveně a naprosto z přítomnosti Nejvyššího v nich; z Něho/Ní, podle Něho/Ní, skrze Něho/Ni a s Ním/Ní mohou konat a konají jakékoli dobro. Na druhé straně všechno v nich, co je jakýmkoli způsobem či formou negativní, špatné, zlé, škodlivé, nešťastné, šílené a problematické, je důsledkem popření té duchovní přítomnosti v nich.

Jak zdůraznil Swedenborg, kdyby lidé toliko chtěli přijmout tento fakt a uznat, že všechno dobré a pozitivní v nich je z Nejvyššího, podle Něho/Ní, skrze Něho/Ni a s Ním/Ní, potom by všechno dobré a pozitivní činili z Nejvyššího, podle Něho/Ní, skrze Něho/Ni a s Ním/Ní, a ne ze sebe sama. Na druhé straně, kdyby uznali a přijali fakt, že všechno zlo, nepravdy, zkreslení, utrpení, problémy, šílenosti, symptomy, choroby atd. pramení z popírání Nejvyššího, což je negativním stavem a pekly, tedy že rady pramení z pekel, potom by jim nebylo přisuzováno či připisováno nic zlé, špatné a negativní a oni by neměli nikdy žádné problémy. Tak je to jednoduché. Protože si lidé myslí, že jsou původci všeho dobrého či zlého, bezděčně se stávají zlými, faktem ztotožnění se a přisouzení si důsledků a výsledků takového smýšlení či takového systému víry. To, co potřebují udělat, je přiznání, že všechno dobré a pozitivní je z Nejvyššího, podle Něho/Ní, skrze Něho/Ni a s Ním/Ní, a ne z nich samotných, a že jednají z Nejvyššího, skrze Něho/Ni, podle Něho/Ní a s Ním/Ní. Ztotožní-li se s takovým stanoviskem, skutečně se dobrými a pozitivními stanou. Také musí uznat, že rovněž ani nic zlé a negativní není z nich, ale z pekel. Ztotožní-li se s tímto faktem a distancují-li se od toho zla a negativity, tedy od pekel, nic zlé a negativní jim nemůže být připsáno či přisouzeno. Takže by neměli žádné problémy. Jednoduše takto.

23. Je grandiózním mýtem a iluzí věřit a myslet si, že lidé nejsou plně zodpovědní za všechno, co se děje a bude dít a vyskytovat v jejich životech, nebo že jsou jisté události v jejich životech, které jsou mimo jejich kontrolu či jsou náhodné, nahodilé, vnucené, nebo nejsou důsledky jejich voleb. Také je mýtem a iluzí myslet si, že lidé jsou zodpovědní pouze za ty věci a události ve svých životech, které si vědomě uvědomují a které si volí či budou volit vědomě. Zároveň je grandiózním mýtem a iluzí

věřit a myslet si, že lze být zodpovědný za volby či život nebo události někoho jiného. Jedinec není zodpovědný za někoho jiného, je zodpovědný pouze za sebe. Jak bylo uvedeno předtím, nic není dále od pravdy a reality. Je životně důležité si zapamatovat, že všechno, co se stává či děje v životě jedince v každý daný okamžik jeho životního kontinua, bez jakékoli výjimky či vyloučení něčeho, je výsledkem, důsledkem a následkem jeho svobodné volby naučit se něco důležité, včetně volby nebýt si vědomě vědom takové volby. Jedinec si vůbec nepamatuje, že si zvolil přijít k těm konkrétním rodičům, dostat se do té oblasti, do Sovětského Svazu, do koncentračního tábora, nebo cokoli jiného. Takže v tomto smyslu není nic náhoda či nehoda, nebo statistická pravděpodobnost, jak si lidé myslí. Ve skutečnosti nehody, náhody a statistické pravděpodobnosti pocházejí z takových voleb a jsou určeny takovými volbami. Lidé si tyto věci plně uvědomují na úrovni své Niterné mysli, podvědomě. Uvede-li je někdo do plenárního stavu transu, všechno krásně popíší: proč jsou takoví, co se stalo, proč došlo k nehodě či incidentu, a jednoduše řeknou něco jako: „Protože jsem si to zvolil/a, protože na základě toho došlo k nějakému důležitému poučení, které si vědomě neuvědomuji. Všechno to bylo mé jednání, já jsem plně zodpovědný/á.“ Jelikož každý je zodpovědný za svůj život, nemůže být zodpovědný za život kohokoli jiného. Ať se tedy každý přestane cítit vinen za to, že by byl zodpovědný za svou matku, svého otce, svou sestru atd. Všechno jsou to kecy a naprostý, absolutní nesmysl, o kterém chce negativní stav přesvědčit jedince, aby se cítil provinile, aby se tím cítil zaneprázdněn a aby jej to drželo dále od sebe samého a od vzetí zodpovědnosti za svůj život do svých vlastních rukou, kam patří.

24. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že jedinec musí snášet důsledky svých voleb pouze na jedné úrovni, jednom stupni, jednom kroku, jedné dimenzi jsoucna a bytí a že se musí neustále reinkarnovat na stejné místo, aby nesl důsledky té volby, nebo to, co indická filosofie nazývá Karma. Něco takového neexistuje. Je jen volba a její důsledek. Jedinec se nemusí vracet zpět na stejné místo, aby snášel ty důsledky. Taktéž je mýtem a iluzí věřit, že se život jedince opakuje ve smyčce, která jej přivádí do stejného stupně a na stejnou úroveň, nebo že je-li v jednom stupni splněn účel jeho života, už více nepodléhá principu věčného, nepřetržitého duchovního pokroku. Ve stvoření Nejvyššího neexistuje žádná stagnace na nějakém nezachytitelném místě jako je Nirvána, Satori či podobná místa. Lidé procházejí mnoha stupni, úrovněmi, kroky, dimenzemi, světy, místy, stavy a situacemi progresivním způsobem, nezakoušejí nikdy jakýmkoli způsobem stejné věci dvakrát. Avšak reinkarnace či fyzické narození do stejného místa dvakrát, či třikrát je opakováním. Je vyloženě nemožné prožít fyzické narození dvakrát, protože veškerý vesmír by okamžitě zahynul opakováním toho stejného zážitku. Žádné vzpomínky či problémy, které mají lidé ze svých minulých životů, nepocházejí z fyzické, doslovné inkarnace na planetu Zemi, jak si lidé mylně myslí, ale z faktu, že předtím žili na jiných místech, v jiných časech, paračasech, dimenzích či vesmírech, které jsou velmi často podobné planetě Zemi.

Nikdy však nemohou být opět na planetě Zemi ve fyzické formě skrze fyzické narození z matčina lůna, neboť by to bylo opakováním stejné situace a stejné zkušenosti, jež se už předtím vyskytly, jen pokud by to nebylo na nějaké paralelní či synchronní zemi, která dokonce nese stejné názvy států a krajů jako tato konkrétní země. Tato situace v lidech vyvolává iluzi, že zde už byli předtím. Dokonce i nějaká

vzdálená podobnost může v jedinci vyvolat pocit deja vu či pocit, že byl na této planetě už předtím. Nic není dále od pravdy.

Když duchovní rádci, Niterná mysl a Nejvyšší v duchovním světě hovoří o zážitcích z minulých životů, nikdy nemají na mysli doslovnou, fyzickou reinkarnaci na fyzické planetě Zemi, dokonce ani když zmiňují slovo „země“, neboť je mnoho fyzických, intermediálních a duchovních zemí, jež jsou v souvztažné blízkosti k této planetě. Nicméně lidé s jejich ohraničeným a omezeným uvědoměním jejich vědomé mysli chápou a interpretují tuto situaci jako doslovnou fyzickou reinkarnaci. Toto chápání a interpretace jsou mýtem a iluzí lidských doslovných smyslů a negativního stavu, který chce, aby lidé věřili v takový kontraproduktivní, netvořivý přístup. Jak Nejvyšší zjevila/a, doslovná, fyzická reinkarnace je ohavností tvořivého ducha, vnucením negativního ducha, který se snaží předstírat společnou minulost. Nikdo ovšem nemusí tomuto zjevení věřit, nechce-li. Je to na každém jednotlivci.

25. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že jsme obklopeni pouze lidmi, objekty, prostředími, které vnímáme naší externí smyslovou, zevní vědomou myslí, dokonce i když jsme naprosto sami a máme úplně potlačené smysly. Kdykoliv, bez ohledu na náš fyzický, duševní a duchovní stav a rozpoložení, jsme obklopeni mnoha lidmi, mnoha společnostmi, mnoha objekty, mnoha prostředími, které si vědomě neuvědomujeme. Jediné, co musíte udělat, je zavřít oči, naladit se na duchovní svět a najednou uvidíte tisíce nebo více z nich, kteří jsou okolo. Když ale jedinec oči otevře a rozhlédne se okolo, vidí jen ty lidi, kteří jsou v jeho zevním okolí. Jednak ale současně, přímo zde, přesně teď se děje mnoho věcí. Je tady hodně lidí, kteří poslouchají a interagují, komunikují a diskutují o tom, co se děje, jedinec si to však vědomě neuvědomuje. Lidé ovšem nesprávně usoudí, že jelikož svým fyzickým zrakem nikoho či nic nevidí, žádné jiné světy neexistují. Proto je jedinou realitou to, co vidí svým fyzickým zrakem. Toto je největší lež a iluze ze všech, neboť skutečností je, že v každý jeden okamžik jsme obklopeni mnoha jinými dimenzemi. Na různých úrovních naší mysli se stýkáme, komunikujeme a jsme v neustálém kontaktu se všemi těmi lidmi bez toho, abychom si tuto skutečnost vědomě uvědomovali. Jak uvidíme později, každá úroveň naší mysli sídlí v jiné dimenzi. Naše zevní mysl je přesně tady obklopena všemi těmi lidmi, objekty a prostředími, které můžeme vidět v každém daném okamžiku. Zároveň jsou naše ostatní mysli obklopeny lidmi, objekty a prostředími, o kterých nemáme žádnou vědomou představu. Vidíme je či je vnímáme ostatními úrovněmi mysli a jsou tak reálné, dokonce reálnější než lidé, které vidíme v každý jeden okamžik svým fyzickým zrakem.

26. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že lidé mohou uzdravovat lidi zevními prostředky nebo že kdokoli může být terapeutem kohokoli. Nic takové neexistuje. Nikdo nemůže nikoho uzdravit. Uzdravit se může pouze každý sám. Nelze být terapeutem jiných, ale pouze asistentem jejich vlastního terapeutického procesu. Bez ohledu na to, o jaký druh léčby jde, ať už fyzickou, mechanickou, medicínskou, chirurgickou, chemickou, psychologickou, nebo duchovní, jedná se o pomocné nástroje, které pacienti buď přijmou, nebo odmítnou. Důležitý není pomocný nástroj, počítá se to, jak klient s tím nástrojem naloží.

Klienta tedy nevyléčí operace, medicína, tabletky, terapie, hypnóza či duchovní hypnóza, nebo cokoli, co kdo má. Takový pomocný nástroj je efektivní a úspěšný, nebo neefektivní a neúspěšný na základě postoje, stanoviska, volby a systému víry. Zvolí-li si někdo, že se uzdraví na všech úrovních své mysli, a musí to být na všech úrovních simultánně, jinak to nebude fungovat, uzdraví se bez ohledu na to, jaké prostředky byly na usnadnění toho použity. Někteří lidé si kvůli svým vlastním duchovním důvodům a poučení zvolí, že se uzdraví pomocí operace. Jiní pomocí chemických či mechanických, nebo biologických, psychologických, duchovních, nebo jakýchkoli jiných prostředků, které jsou pro ně v té konkrétní době nejvhodnější a nejpotřebnější, za konkrétních podmínek jejich duchovního stavu a pokroku.

Další se neuzdraví žádnými prostředky, ať zkoušejí cokoli, protože si zvolili, že selžou, aby byli nešťastní či aby fyzicky zemřeli z jejich vlastních duchovních důvodů a kvůli jejich vlastnímu duchovnímu poučení. Kdo jsme, abychom je soudili nebo se pokoušeli je zachránit? Zachraňte sebe, neboť právě proto tady člověk je. Nepokoušejte se zachránit ostatní. Záchranou sebe sama jedinec celkem určitě zachrání jiné. Toto je tajemství procesu spásy.

27. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že pravá celková léčba, uzdravení a vyřešení problémů jakéhokoli druhu, ať už ekonomických, rasových, společenských, politických, fyzických, psychologických, nebo duchovních, je možné nějakými jinými prostředky než duchovními. Všechny ostatní prostředky jsou souvztažnostmi, důsledky a následky v podstatě duchovních úsilí - odstranit negativní stav a jeho zlo a problémy projevující se v takových poruchách - které vedou k zavádění různých medicínských, psychologických a duchovních atd. léčebných forem. To znamená, že léči-li někdo lidi lékařskými prostředky, léčí je duchovně, protože bez jsoucna a bytí duchovních principů by nikdy nemohla nastat, proběhnout a stát se žádná léčebná forma a její ideje. Toto je míněno prohlášením, že „léčba je možná pouze duchovními prostředky“. Dokonce i když někdo při léčbě užívá tabletky, aby se uzdravil, ta tabletka byla vynalezena skrze nějakou duchovní ideu, jež dala někomu podnět, aby zahájil proces vynalezení a výroby té tabletky, aby byl odstraněn negativní stav, který je reprezentován vinou, chorobou, utrpením, bolestí či jakýmikoli problémy, jaké kdo má.

28. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že jsou lidé, kteří nejsou schopni prožít hypnotický trans nebo kteří mohou prožít jen slabší úrovně transu. Toto je ohromný omyl. Je to věc jejich volby. Nemohou, pokud věří, že nemohou. Skutečností je, že každý od narození do věčnosti je schopen zažít všechny úrovně transu, včetně plenárního stavu. Taková schopnost je vrozenou, přirozenou a normální podmínkou stvoření. Naopak neschopnost dostat se do hlubokého hypnotického transu, nebo jakéhokoli hypnotického transu, je abnormální, nepřirozená, patologická, nepřístojná a pramení z negativního stavu. Zavádím nový termín, který nazývám *hypnotická řetězová reakce*. Dovolte mi, abych vám zde vysvětlil paradox. Řekne-li někdo, že nemůže zažít žádný trans nebo může zažít jen slabý trans, bezděčně to znamená, že může zažít hluboký či úplný trans, protože jedno bez druhého neexistuje. Žádná představa neschopnosti zažít trans nebo schopnosti zažít pouze slabý či lehký trans se nemůže uskutečnit bez pozitivní a základní představy schopnosti zažít hluboký čili úplný trans. Toto je princip stvoření a řád vesmíru. Z toho důvodu je logické, že myslí-li si někdo, že není schopen zažít žádný trans, nebo je schopen zažít jen slabý čili lehký trans, takové myšlení může

odvodit jen ze své základní a esenciální schopnosti zažít hluboký čili úplný trans. Ovšem, je-li někdo schopen zažít slabý trans, může zcela jistě zažít střední trans. Může-li zažít střední trans, zcela jistě může zažít hluboký trans. Zažije-li hluboký trans, může zažít velmi hluboký trans a náměsíčnost. Může-li zažít náměsíčnost, může zažít plenární stav ad infinitum. Toto nazývám *řetězová reakce hypnotického transu*.

(Otázka: Co když nějaká osoba řekne, že nemůže zažít žádný trans? Odpověď: Říká to proto, neboť může zažít úplný trans. Abyste to mohli tvrdit, musíte být schopni zažít úplný trans, abyste byli schopni říci „nemohu zažít žádný". Záporný stav neexistuje. Existuje pouze kladný stav. Existencí záporného stavu je popření kladného stavu. Proto když tvrdíte, že nemůžete zažít žádný trans, říkáte to jen proto, neboť můžete zažít úplný trans, protože záporný stav sám o sobě a sám od sebe neexistuje. Schopnost říct „nemohu" pramení z faktu, že „mohu". „Nemohu" je záporný stav. Jedinec by tedy nikdy nebyl schopen uvažovat a říkat „nemohu", pokud by neuvažoval a neříkal „mohu". Avšak může uvažovat a říkat „mohu" bez toho, aby vůbec znal „nemohu".)

29. Je grandiózním mýtem a iluzí myslet si a věřit, že léčení jakéhokoli problému musí mít zdlouhavý a komplikovaný průběh nebo že trvá dlouhé časové období ve fyzickém pojetí času. Pseudopsychoterapeuti věří tomuto mýtu a iluzi a raději tímto krmí mysli svých klientů a vymývají jejich mozky - což se následně stává sebevyplňujícím se proroctvím - než aby zdůrazňovali pravou realitu a potenciály jedincovy mysli.

Je na čase, aby si každý uvědomil, že jeho mysl není omezena fyzikálními, časovými a prostorovými kategoriemi a podmínkami, neboť je bezčasová a bezprostorová. Ona ve skutečnosti spouští čas a prostor, aby se navenek mohla projevit a byla vnímatelná. Nicméně toto projevení a vnímání jsou vždy věcí niterností a jejich stavů a procesů, jež nemají žádný čas a prostor. Takže, je-li čas a prostor řízen těmito stavy a procesy Niterné mysli jedincových niterností, uzdravení a stávání se pozitivním nevyžaduje tak moc fyzického času a bolestného úsilí. Je to iluze. Jeden může své klienty uvést do subjektivní časoprostorové vztažnosti, která může být prodloužena ad infinitum, zatímco takzvaný fyzický či objektivní čas bude nesmírně krátký. Za těchto okolností tedy lze vykonat za jeden den fyzického času, za běžných, tradičních podmínek, v psychoterapeutické hypnóze ekvivalent deseti let fyzického času. Avšak problémem zde je to, že Niterná mysl dává přednost touhám zevní mysli po fyzické pomalosti tohoto procesu jen proto, protože lidé jsou neochotní či se cítí nesví při iluzorní představě potřeby přizpůsobit se, aby učinili odlišné volby. Jde tu o vyhýbání se volbám či rázným rozhodnutím: „Volím si, že se stanu, tady a teď, volím si, že budu konat všechno z Nejvyššího ze mne, podle Nejvyššího ve mně, skrze Nejvyššího ve mně, s Nejvyšším ve mně."

Když se učiní takové rozhodnutí, nejsou potřeba měsíce a roky léčby. Jen co se učiní takové rozhodnutí, lze postupovat rychle. Těžkým to ale dělá vyhýbání se rozhodnutím. A toto je mýtus, zoufalé lpění na našich iluzorních systémech víry, kterých se mnohé roky tolik držíme. Toto je dokonce nebezpečné, neboť se stane to, že není-li jedinec léčen intenzivním postupem, hromadí zlo a negativitu.

30. Je mýtem a iluzí zfabrikovanou v peklech věřit a myslet si, že je nebezpečné, nemožné, těžké, abnormální, nepřístojné, nepřirozené, riskantní a špatné být v kontaktu, vyhledávat radu a být ve styku se svou Niternou myslí, Nejvyšším, duchovním světem a se svými duchovními rádci, duchy, anděly a obyvateli jiných dimenzí. Zde se počítá úmysl takového kontaktu. Činíte-li tak s dobrým a pozitivním úmyslem, za účelem duchovního růstu, zlepšování, pokroku, většího poznání, poučení, lásky, moudrosti, abyste byli lepší lidskou bytostí, kvůli vzájemnému prospěchu, obecnému blahu, obecnému užitku, abyste sloužili Nejvyššímu, ostatním, sobě, kvůli sdílení a službě či pomoci všem ve stvoření Nejvyššího, takový čin je řádný, náležitý, správný, bezpečný, normální, přirozený, snadný, možný, žádaný a zbožný. Potom jste muž či žena Boží. To znamená být mužem či ženou Boží. Mít takový úmysl není jako mít negativní úmysl, který jedince dostává do nebezpečí a těžkostí, protože to vpouští negativní duchy do navazování kontaktu, který pouze zamlžuje, zavádí a zneužívá. Dobrým příkladem jsou lidé, kteří kontaktují duchovní rádce, aby dostali tip na koně, který kůň doběhne v závodě jako první, nebo které číslo si zvolit v kasinu atd. Odpovědi na takové typy otázek jsou přímo z pekla. Toto se myslí zakazujícími prohlášeními ve Svaté Bibli. (Leviticus, kapitola 19, verš 31). Když se takový kontakt uskutečňuje se zlým záměrem a negativní motivací, kvůli osobnímu zisku a sobeckým, egoistickým důvodům, pak je nepořádný, nezákonný a odsouzeníhodný jako zlý. Kontakt se zlým záměrem a negativní motivací vede pouze ke kontaktu se zlými duchy. Zlí duchové prší a ohrožují jedinců duchovní život. Avšak lidé jako v každé jiné situaci pod vlivem negativního stavu zobecňují taková prohlášení na všechny situace. Zapomněli, v jakém kontextu byla tato biblická prohlášení vyslovena a zveřejněna a komu, jakému druhu lidí. Pamatujte si, děti Izraele právě vyšly z Egypta, který byl plný černé magie a ohavností pseudonáboženství, jež byla pekelná. Za těchto podmínek byl kontakt se zlými duchy extrémně nebezpečný a smrtelný. V této souvislosti jim bylo řečeno, aby to nedělaly, neboť to bylo zlé. Lidé na základě toho generalizují a odsuzují, že do věčnosti není možný vůbec žádný kontakt. Negativní stav to podporuje, jelikož nechce, abyste byli v kontaktu s duchovním světem. Nechce, abyste věřili na duchovní svět, na žádné duchovní rádce či ve vaši vlastní Niternou mysl. Co je ale nejdůležitější, nechce, abyste věřili v sebe a v Boha v sobě. Víra ve své pravé já je víra v Boha, protože vaše pravé já je z Boha. Potom máte šanci duchovně růst a stát se dcerou či synem Nejvyššího.

31. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že duchovní život je stále vážný, bez jakékoli zábavy, radosti, humoru, hry, smíchu či jakéhokoli potěšení. Falešné náboženské doktríny krmí bláznivými představami, že duchovní život by měl být plný restrikcí, tabu, omezení, vážnosti, hrozby věčného zatracení atd.; nejezte toto či tamto, neoblékejte se tak či onak, nedělejte to, nedělejte tamto atd. Buďte si jisti, že se jedná o postoj vzhůru nohama bez čehokoli duchovního či pravdivého v takových prohlášeních. Ve skutečnosti je opak pravdou. Pravý duchovní život je plný radosti, všemožného potěšení, smíchu, zábavy, hry, humoru, příjemného sexu, svobody, nezávislosti a vzájemného sdílení na multidimenzionální úrovni.

Vážnost duchovní situace pramení z faktu, že je to jediná realita a zdroj všeho vůbec, včetně všech známých potěšení. Ona všechna jsou projevem duchovnosti. Pokud tyto druhy potěšení nejsou výlučným účelem a cílem v životě, ale slouží pouze

jako prostředky na to, aby se jedinec stal produktivnější, konstruktivnější, tvořivější, užitečnější a plodnější lidskou bytostí či duchovní lidskou bytostí, taková služba má absolutní duchovní hodnotu. Nejvyšší nás stvořil/a, abychom se těšili životu ve všech jeho aspektech, a ne pouze v omezeném smyslu. Náboženské systémy či doktríny, nebo guruové kladou omezení na naše duchovní zkušenosti. Toto není od Boha; Jeho/Její nepřekonatelná Láska a Moudrost nikdy na nikoho neklade žádná omezení. Bůh je Bohem Absolutní Svobody a Nezávislosti a stvořil/a nás ze svobody a nezávislosti, do nich a pro ně. Proto, kdokoli klade na lidi omezení, můžete si být jisti, že to není od Boha. Avšak chcete-li je dodržovat, je to váš problém, je to vaše volba. Vy musíte snášet důsledky své bláznivé volby.

32. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že jsme se narodili bez jakékoli volby, poznání, idejí či koncepcí a že jsme sem přišli z neutrálního stavu či z pozitivního stavu a potom jsme se následně stali zlými pod vlivem negativního prostředí. Je nutné si uvědomit, že téměř dvě třetiny (2/3) populace na planetě Zemi v současnosti pochází z negativního stavu pekel. Inkarnovali se a byli naděleni životem skrze magické a jiné tajemné prostředky a projekce, všichni za účelem zvěčňování, podporování a udržování negativního stavu, jeho zel a nepravd, a zničení všeho dobrého a pozitivního ve stvoření Nejvyššího. To neznamená, že lidé vytvoření takovými negativními a nepřátelskými prostředky musí zůstat navěky zlí a negativní. Nejsou uzamčeni navěky v negativním stavu. Mají schopnost změnit se, pokud si tak zvolí. Tato schopnost změnit se pochází z přítomnosti Nejvyššího v nich, ze které mohou být naživu. Takto jsou naživu; znamená to, že, jelikož jsou schopni změnit se, žijí, i když prostřednictvím ukradených principů života. Jsa ukraden pekly, princip života vytváří zdání života. Nicméně takový život může být vytvořen jen za této jediné podmínky; že tam stále bude možnost volby změnit se. Jinak nemůže být nikdy naživu, bez ohledu na to jak negativní, jak špatný, jak zlý, jak démonický jedinec je, včetně samotného současného pseudoprince temnoty. A z té pozice se mohou dokonce i ty nejvíce negativní a nejhorší entity, negativní a zlí lidé odvrátit od svých zel a nepravd. Jedinec by se tedy neměl nikdy k nikomu obracet zády. Když jsem pracoval ve vězeňském systému, viděl jsem, jak je to těžké. Oč horší je dostat ven někoho, kdo kráčí do pekel. Někdy trvá věky, než se změní.

33. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že naše fyzická forma a naše duševnost je ryzí původní formou, jak ji původně stvořil/a Nejvyšší. My nejsme praví lidé. Ale jen pseudolidé, geneticky a magicky pozměněni takzvanými pseudotvůrci. Jak bylo zjeveno v knize „Základy lidské duchovnosti“, bylo to učiněno za účelem dokázat, že život je možný z jiných než duchovních principů a prostředků či z jiného zdroje než z Nejvyššího. V tomto ohledu jsme experimentem, který povolil/a Nejvyšší za účelem znázornění a poučení pro všechny ve stvoření, aby odpověď na otázku: „Jaký je život bez jakékoli duchovnosti, nebo se zkreslenou duchovností,“ a jaký je život, nepochází-li přímo či není-li nadělen přímo Nejvyšším. „Jaký by byl život s představou, že život se vyvinul ze zvířat evolučním způsobem?“ Všichni jsme účastníky tohoto experimentu ze své vlastní svobodné volby, včetně volby vůbec si nepamatovat, že taková volba byla učiněna. Je-li jedinec uveden do plenárního stavu transu, je-li vhodná doba a je-li náležité to učinit, lze si vzpomenout na tuto skutečnost a na to, jak byla tato volba učiněna a proč.

34. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že jakákoli lidmi zjevená či získaná pravda a poznání, včetně doslovných biblických zjevení, má absolutní, neměnnou hodnotu. Ve stvoření Nejvyššího neexistuje žádná stagnace. Pamatujte si, že nikdo není absolutní, a proto všechno, co je nám zjevováno, je zjevováno v postupných krocích. Absolutní Pravda je, že nemůžeme znát Absolutní Pravdu, protože nejsme absolutní. Nejvyšší je jediný/á Absolutní. My jsme stvořeni, a z toho důvodu všechno, co k nám přichází, přichází v postupných krocích. Veškeré poznání, jež je lidem k dispozici, je k dispozici v určitých postupných krocích. Každý krok přesahuje krok předcházející. Tento krok se stává odrazovým můstkem, na němž je vybudován nový, převyšující krok. Jen co jakýkoli krok vyčerpá svou funkci a užitečnost, je vystřídán vyšším stupněm poznání a uvědomění, které mohou být v mnoha případech velmi odlišné, ba dokonce protichůdné k obsahu a životnímu stylu kroku předešlého. Pravou duchovní realitou je, že cokoli, co bylo náležité a pravdivé včera, nemusí být takové dnes či zítra. Nejsme absolutní a nejsme dokonalí, proto nemůžeme pochopit a rozlišit Absolutní Pravdu. Můžeme být neustále lepší a více rozvinutí. Nové aspekty Absolutní Pravdy a poznání jsou nám zjevovány tehdy, když jsme připraveni pokročit dále a stát se lepšími v našich životech a úsilí. Všechno má svůj čas a místo; když je čas přesáhnout aktuální krok duchovního pokroku, je dána příležitost udělat to a jsou poskytnuty všechny způsoby a prostředky na toto převýšení.

Každému, kdo chce ve svém profesním a soukromém životě vážně využít principy duchovní hypnózy či intenzivní duchovní hypnoterapie nebo principy duchovní autohypnózy, Nejvyšší radí, aby se zbavil všech těchto a podobných mýtů a iluzí a aby v klientech i v sobě pomohl usnadnit změny v tomto směru. Každému se radí, aby nahlédl do svého nitra a hlouběji ho prozkoumal, aby zjistil, jakých dalších iluzí a mýtů se drží a aby je odstranil: tím, že je nahradí pravou realitou Niterné mysli z přítomnosti Nejvyššího.

KAPITOLA DRUHÁ

Diskuse o struktuře Nové nebeské společnosti

P: Chci vám povědět o určitých věcech, které se dějí v duchovním světě, do kterých jsem byl zapojen velmi tajemnými cestami a způsoby. Bylo mi řečeno, abych se o to s vámi podělil a abych to měl na záznamu kvůli budoucímu odkazu a poučení. Nevím, zda pochopíte, co se zde nyní děje, ale dovolte, abych to formuloval tímto způsobem. Nyní to pravděpodobně pochopíte do určité míry, ale nebudete schopni chápat plné důsledky toho, co se zde nyní děje či jak se to týká čehokoli vůbec. Nicméně, až přijde čas, pochopíte, a možná to pochopíte teď, nevím. Těžko říct; ani já to plně nechápu z této úrovně.

X: V tomto okamžiku si uvědomuji, že jsme zváni zúčastnit se velice hlubokého sdílení a už cítím velkou vděčnost a...

P: OK.

X: ...čest, že se toho můžeme zúčastnit.

P: Ó, uvidíme, uvidíme, co z toho všeho vyjde najevo. Jak víte, před nedávnem Pán stvořil jistou Novou společnost. Předpokládám, že si toto všichni uvědomujete z „Poselství“, ano? Jsou tedy určitá pojetí ohledně té společnosti, jež jsou z našeho hlediska těžké pochopit, protože jsme na planete Zemi. Není vhodné nazývat to společnost. V době, kdy byla napsána „Poselství“, to byl nejlepší možný použitelný termín, aby bylo pochopeno přiblížení toho, co se dělo a jaká byla funkce té společnosti. Ve skutečnosti se dělo to, že byla stvořena nová duchovní galaxie. Není to pouze nějaká společnost, jedna společnost či stát v politickém duchovním smyslu jako stát Kalifornie či Spojené státy americké, nebo planeta či něco takového. Ale zdá se, že do bytí vstoupila celá nová galaxie a že nám to bylo naznačeno ve tvém procesu, ale my jsme to nepochopili.

X: Přesně tak. Přesně to si pamatuji.

P: Ano.

X: Má Niterná mysl to neustále přehrává mé vnější mysli.

P: Jak si pamatujete, říkali tomu nebeské kosmické jádro.

X: Mlhovina...

P: Mlhovina. Ano. Což je galaxie této...

X: Nebeská kosmická mlhovina.

P: Ano. A už tam byl náznak, ale ještě stále nebyla vhodná doba vědět přesný obsah jejího významu. To, co je takové zvláštní na této galaxii, a ovšem také na jejich některých slunečních systémech, planetách a tamějších mnoha, mnoha nových lidech, je, že poprvé, jak už jste si všimli v „Poselstvích“, že poprvé toto je směsice všech ras ve veškerém stvoření, včetně lidí z planety Země. A jistí představitelé té kosmické nebeské, kosmické mlhoviny, či té nové galaxie, kteří mají na starosti ty sluneční systémy, jsou reprezentanty určitých principů přirozenosti Nejvyššího, které se chystám nastínit pro vaše poučení a kvůli záznamu pro centrum, aby se to mohlo stát základem; základem pro budování. Takže pochopte, že vy znáte ty principy, a ony byly známy, ale byly roztroušeny. Nikdy nebyly úplně spojeny dohromady takříkajíc na jednom místě. Je to mlhovina ve smyslu, že je centrem, kde se soustřeďuje všechno z celého stvoření. Z této pozice... toto je jediná pozice, se kterou jsou planeta Země a negativní stav spojeny za účelem konečné eliminace negativního stavu. Neznamená to, že negativní stav má na ně vliv, ale oni mají od Nejvyššího, prostřednictvím Nejvyššího, skrze Nejvyššího, s Nejvyšším na starosti negativní stav všech pekel i planetu Zemi. Je to komické, protože jsem si neuvědomoval rozsah této struktury. Věděl jsem o této společnosti, ale jak mi začali být představováni moji takzvaní noví duchovní rádcové a ti staří se vraceli přetransformováni, dnes jsem dokonce dostal dva páry, najednou začalo být patrné proč. To nejsou rádcové, ale namísto toho je to jakási duchovní rodina, jež to má na starosti skrze ty principy, které reprezentují... oni mají na starosti tu galaxii. A oni jsou spojeni se svými příslušnými slunečními systémy, planetami a lidmi. Víte, oni tvoří jedno. Je to jednota, jedinost a harmonie všeho. Když se tedy chystám vyjmenovat ty rádce či členy rodiny a stručně, velice stručně v omezeném smyslu uvést principy, které reprezentují, nemyslí se tím pouze oni, ale myslí se tím všichni ti v jejich příslušných slunečních systémech a planetách, jež reprezentují.

X: Teď používáš slovo „rodina“ namísto společnost?

P: Dobrá, já...

X: Taková je souvislost?

P: Tak tedy, je to něco... její početné společnosti, víš, je to jako hierarchie... Mluvím zde o tom, že tito lidé... že mají na starosti řekněme jeden sluneční systém nebo tak nějak. A samozřejmě, že jsou spojeni se všemi těmi lidmi, kteří jsou v jejich slunečních systémech a na každé planetě jsou tam početné společnosti, jež reprezentují nekonečnou rozmanitost toho jednoho principu. Začněme, a možná když budeme vyjmenovávat principy, bude to srozumitelnější. Jména, která vám uvedu, týkající se každého člena této duchovní rodiny, jsou jen pro vás v tom smyslu, že momentálně jsou ta jména jen prozatímní a jen ve vztahu k planetě Zemi, což neznamená, že jsou to jejich reálná či trvalá jména.

X: Bylo by nejlepší klást otázky za pochodu, nebo počkat až do konce?

P: Můžete dávat otázky, jak budeme procházet každý princip, víte, každého představitele toho principu.

X: Je-li tomu tak, chtěl bych teď položit předběžnou otázku, která zní, především, má tato nová galaxie konkrétní jméno? Jaké je tvé současné chápání správného názvu pro tuto novou galaxii, která souvztaží s novou rodinnou společností?

P: Dobrá, stále jsme při tom názvu nebesko-kosmická mlhovina, který jsi obdržel, neboť je to nejlepším přiblížením toho, co se děje. Tento termín zahrnuje nebeskou a zahrnuje kosmickou konotaci. Možná na doplnění by to bylo něco jako „Sjednotitel stvoření“, nebo tak nějak.

X: Úžasné. Zdálo se, že ta slova v době, kdy jsem je obdržel, nedávají žádný smysl. Potom bylo potvrzeno, že to, co jsem cítil, byla Nová nebeská společnost.

P: Správně. Ale musíš pochopit, že to začalo společností jako prvním krokem, ale jak se věci vyvíjely, jak byl Nejvyšším více a více aktivován Velký plán, i ony byly aktivovány. Myslím, že už to bylo zmíněno v „Poselstvích“, že nebyly aktivovány okamžitě v plném rozsahu. Nejprve bylo nezbytné formulovat jisté principy, provést aktualizace, projít posledním soudem a eliminovat určité věci ve světě duchů, týkající se této situace atd.

X: Takže já to chápu tak, že Nová nebeská společnost byla převedena do souvztažnosti ve formě nějaké galaxie ve vesmíru.

P: Správně. Která má centrální postavení.

X: A je přemostěna všemi...

P: ...Všemi ostatními dimenzemi, víš, je to jako bílá díra, skrze kterou všechno... asi to pochopíte lépe, neboť teď mě napadá, že to je důvod, proč jsem nejprve potřeboval formulovat Principy duchovní metafyziky v knize „Čtvero pojetí“, protože tyto přesně tam objasňují tuto společnost, nebo tuto galaxii, protože ona má schopnost sjednocovat ty principy.

X: Je terminologie „Nová nebeská společnost“ ještě stále akceptovatelná a schůdná, nebo bude nahrazena?

P: Můžeš s ní pracovat jen na této úrovni, protože pro lidi je pochopitelnější. Nicméně kvůli vaší informovanosti a vašemu poučení, plný dosah tohoto mi došel zčistajasna až dnes, když přišly tyto dva nové páry a naznačily, že zde máme co do činění s celou galaxií, a poté mi najednou od nich došlo, že „vzpomeň si, že jsme ti už přes Artura naznačovali, že je to víc než jen společnost“. Je v pořádku hovořit o společnosti, protože celé stvoření, lidé v celém stvoření jsou jedna společnost Nejvyššího na pozitivní straně. V tom smyslu je to v pořádku. Ale když zacházíš do metafyziky, potom to ovšem musíš přesáhnout a vidět to jinak. Ale jako souvislost, jako součást celku, my všichni jsme součástí jednoho celku, v tom smyslu je to jedna společnost, že ano?

X: To mění moji představu, protože mojí představou bylo, že Nová nebeská společnost je v podstatě skupina lidí, kteří se potkávají na setkáních, aby organizovali

různé záležitosti a činili rozhodnutí. A koncept, který nám prezentuješ ty, je, že to není jen jedno místo setkání, je to domov. Je to domovská základna.

P: Je to galaxie. Ale to už bylo naznačeno v „Poselstvích z nitra“, že Pán vytvořil zvláštní poměry či stav a že oni jsou doma, že tam žijí. A byli tam shromážděni nejen lidé z této planety, lidé ze Země, ale z celého stvoření, aby zahrnovali všechny principy Nejvyššího. Podívejte, už tam to bylo naznačeno, ale my jsme to ještě stále nechápali správně.

X: A rozumím tomu správně, že slovo „rodina“ se více blíží popisu sítě vztahů než slovo „společnost“?

P: Ano. V tomto smyslu ano. Protože má duchovní rodina mluví více a více o... ještě stále jsou tam setkání ve smyslu... doposud dvaceti párech, jež se setkávají ohledně různých záležitostí či různých povinností a které jistým způsobem z Nejvyššího, podle Nejvyššího, skrze Nejvyššího a s Nejvyšším v nich spravují tu galaxii. Neboť takto Nejvyšší spravuje Své stvoření. Ale v tom smyslu je to nějaká společnost, co se potkává na setkáních na speciálním místě. A samozřejmě, že každý z nich má své vlastní království, chceš-li to tak nazvat; ale království je nesprávné slovo, je to knížectví či něco takového, nebo oblast, kterou mají na starosti...

X: Doména.

P: Doména, doména. Od Nejvyššího.

X: Hmmm.

P: OK. Takže tato jména, jak jsem řekl, jsou pouze jako naše orientační body. V duchovním smyslu nemají příliš velký význam, až na to, že reprezentují jistý duchovní princip do té míry, do jaké jej můžeme pochopit na této úrovni. Ale jak přesahujeme chápání těchto principů, jelikož každý princip má v Nejvyšším Absolutní hodnotu, a reprezentuje-li Absolutní princip, potom by vždy existovalo přesažení toho a s tím přesažením přichází nové jméno. Neupínejte se tedy na ta pojmenování.

X: Chápu.

P: OK. S tím je tedy můžu pojmenovat jen kvůli orientaci a chápání, a opět zdůrazňuji, neupínejte se strnule na ta pojmenování, protože jak přesahujeme chápání jednoho principu, jména se mění, aby odrážela to přesažení, chápete. Toto je progresivní, nestabilní, proměnlivá situace.

X: Je to kaleidoskop.

P: Ano. Protože znáte některé z mých rádců pod starým jménem, kvůli vám také přesně označím, kdo je kdo v této době. Je to v pořádku?

X: Ano.

P: Samozřejmě první byl kdo? Pamatujete si Davida? Nyní se jmenuje **Alfael** a jeho partnerka **Alfaela**, a on a jeho sluneční soustava či společnost, nebo cokoli, celkově

reprezentuje princip, že Bůh je první i poslední, celkem vzato, ve Svém stvoření. A ona je princip, že Bůh je jednota, jedinost a harmonie všeho v Jeho/Jejím stvoření. Toto je velmi stručně a obecně princip, jež ve stvoření reprezentují Alfael a Alfaela.

X: A jak to já chápu, tito byli v Prvním okruhu stvoření.

P: Ano. Tento okruh je zcela první, mezi prvními, který Bůh stvořil, aby pomáhal přímo Nejvyššímu. Druhá skupina je **Betael** a **Betaela**, kdo byl předtím Daniel. Daniel také pobýval na Zemi, prorok Daniel. A on/ona reprezentuje princip, že Boží stvoření je chrám, příbytek, svatyně, domov, vlastnictví, teritorium, suverénní teritorium, panství Nejvyššího a že Nejvyšší má neustálý poměr a vzájemný vztah se Svým stvořením jako se Svým domovem znamenající princip - **Bůh mezi námi**.

X: Ummm. OK.

P: Toto je velmi stručné chápání tohoto principu. Třetí je bývalý Delagran... jehož jméno se změnilo na...

X: Hmmm

P: ...**Gamael** a **Gamaela**, což znamená princip **Bůh nad námi** a moc Božské Prozřetelnosti a projevování se té Božské Prozřetelnosti z Absolutního spojení Lásky a Moudrosti, Dobra a Pravdy i Dobročinnosti a Víry. Toto je opět velmi stručné. Jeho bratr, bývalý Edengran, je **Deltael** a **Deltaela**. Když hovoříme o jejich spárování, v transu je náležité, když vyzývám Alfael/Alfaela, Alfaela/Alfael. OK? Betael/Betaela, Betaela/Betael. Gamael/Gamaela, Gamaela/Gamael atd. Neexistují žádné priority...

X: Chápu.

P: ..ani více, ani méně, neboť si jsou absolutně rovni a jedno.

X: Říkáš to tedy oběma způsoby, abys je zrovnoprávnil.

P: Deltael/Deltaela, Deltaela/Deltael znamená princip, že Bůh je Jeden, kdo přesahuje veškeré chápání lidské mysli, relativní mysli, a současně je Absolutní spojení maskulinity a feminity a jediný způsob, jak jsme spojeni... toto zde je velice tajemná mystická konotace... jak jsme spojeni s tímto pojetím a principem, že Bůh, Kdo přesahuje jakékoli chápání... jak pochopit něco, co přesahuje chápání. Jak? Existuje způsob. Ne na základě poznání či racionality, ale skrze sexualitu. Sexuální princip, Božskou sexualitu Nejvyššího. Takto On/Ona zprostředkovává to, co přesahuje jakékoli chápání a lidské pojímání do Věčnosti. Jediný způsob, jak je to zprostředkováno, a musí to být zprostředkováno, jinak bychom zahynuli, je skrze pohlavní styk. A oni reprezentují toto plus věčné manželství, nedělitelné manželství Lásky a Moudrosti, Dobra a Pravdy, Dobročinnosti a Víry, Spravedlnosti a Soudnosti, Objektivity a Poctivosti atd. Toto je manželství těch principů a všech jejich přesažení; a záhadným způsobem je jaksi sexualita součástí tohoto chápání. Rozumíte, toto je velmi důležité pochopit. Potom další, které neznáte; jsou nový a přišli během dvou posledních měsíců...

X: Dovol mi v tuto chvíli jen říct. Až do tohoto bodu jsem cítil, že je tu blízká shoda s tím, co jsi mi říkal předtím... bylo to asi kolem prvního ledna, o čtyřech knížatech reprezentujících různé vztahy k Bohu.

P: Ano.

X: A zdá se, že až do tohoto bodu je tu shoda prvních čtyř a logickým závěrem je, že je toho víc, co se teď chystáš...

P: Dobře, jsou to jen jakési základní... víte, jak mi to bylo odhalováno, říkal jsem vám to, protože mi to bylo odhalováno...

X: Ummm.

P: Ale samozřejmě, jak říkám, vy znáte tyto principy, ale ty nebyly nikdy sjednoceny, spojeny takto na jednom místě. Takové spojení produkuje ohromnou duchovní moc. Další pár jsem až donedávna neznal, až asi před měsícem nebo tak nějak. On se jmenuje **Adael**. Komické, jeden by čekal, že její jméno bude Adaela, ale není. Je to **Daela**. Tady reprezentuje nezávislost.

X: Uhmm.

P: Jistou nezávislost, i když je tam jednota. A Adael by reprezentoval princip, že Nejvyšší se projevuje Svému stvoření v nekonečné rozmanitosti a různorodosti způsobů a stylů a ona reprezentuje to, že můžeme žít a mít vztah k jiným a ke všemu pouze z Nejvyššího, podle Nejvyššího, skrze Nejvyššího a s Nejvyšším. Speciálně ona, Daela, toto je. To je důvod, proč je její jméno jiné než jeho, kvůli tomu vztahu, té jediné realitě, principem tady je, že jediná realita, pravá realita vztahu může být a existovat pouze z Nejvyššího, podle Nejvyššího, skrze Nejvyššího a s Nejvyšším. Všechno ostatní je iluzí. OK. Je to jasné, pánové?

X: Je mi jasné, že vnější mysl necháváme daleko za sebou a přesouváme se do Niterné mysli, abychom... porozuměli...

P: ...pochopili. Řekl jsem vám, nedělejte si starosti... to je důvod, proč se to zaznamenává, neboť to daleko... dokonce ani já nechápu plný dosah na této úrovni.

X: Určitě to vyvolává trans. (smích)

P: Dobře, u mě je to OK. Šestého známe jako **Emanuela** Swedenborga a **Emanuelu**, a on reprezentuje univerzální princip, že **Bůh je s námi**, a ve spojení s ní reprezentuje princip našeho nejintimnějšího a nejsoukromějšího vztahu k Bohu. Intimní a velmi soukromý.

X: Hmmm.

P: Velmi jedinečný princip.

X: Znamenité.

P: Vidíte, jak se to rozvíjí? Všechno je tam reprezentováno v jednotě. Další skupinu také znáte. Jeho jméno bylo Carl Gustav Jung a jsa vědcem reprezentuje ten aspekt v tom smyslu, že nyní se jmenuje **Scientiel** a ona **Scientiela**. Reprezentují princip, že Bůh je Absolutní Vševědoucnost, že má Absolutní poznání a že Nejvyšší je Absolutní Spravedlnost a Soudnost, Objektivita a Poctivost. Můj bratr, dvojče, je další následující skupina - **Amedaiel** a **Amedaiela**; a on i ona reprezentují princip, že **Bůh je Jediný, Kdož stále Absolutně Jest**. Vše ostatní i my jsme jen proto, protože On/Ona jest. My jsme z toho Jest, z toho Absolutního „Já jsem". Já jsem z Absolutního „Já jsem". Toto je velmi důležitý princip, tak jako všechny.

X: Tedy vzpomínám si, jak jsi poprvé zjevil jméno Hamedaiel. Odkazovalo na význam „Bůh uvnitř".

P: K tomu se dostaneme, žádné obavy.

X: A tady je odkaz k Bohu jako „Já jsem to Jest".

P: Správně. A „já jsem" je z „Já jsem", z Absolutního „Já jsem". Neexistuje žádná jiná realita. Toto je velmi důležitý princip.

X: A hláskuje se tam Hamedaiel stejně, H-a-m-e-d-a-i-e-l?

P: Ano. Až na to, že v mém jménu je „H". A jeho jméno je s „A". Amedaiel.

X: Chápu. Bez „H"?

P: Ano. Bez „H".

X: Rozumím.

P: Amedaiel, Amedaiela.

X: Rozumím.

P: Nemůže se vyslovovat stejně, protože by to bylo opakováním; nemůže to být stejné jméno. Ve stvoření něco takové neexistuje.

X: Proč říkáš bratr dvojče? Co znamená bratr dvojče?

P: To je zajímavý bod. On je mým bratrem dvojčetem. Byli jsme stvořeni současně a v jistém smyslu ze stejného duchovního principu. Protože nemůžeš mít princip Bůh uvnitř nás, pokud není ten Jediný Jeden, Kdož vždy Jest.

X: Kdy sis začal uvědomovat tuto skutečnost, že máš bratra dvojče?

P: Právě když přišel...

X: Právě během toho?

P: Právě během tohoto asi před měsícem či tak nějak. Zmiňoval jsem ho předtím?

X: Ne.

P: Oh, dobrá, takže to nebylo příliš dávno.

X: (smích) V pořádku.

P: Ano.

X: (smích)

P: On tě má rád. Vidíš, jsi můj bratr, ale jsi náš mladší bratr. On je můj bratr dvojče. Vidíš ten rozdíl? Jsi připraven pokračovat?

X: Nejenže jsem připraven pokračovat, ale důkladně si užívám hojnost a radost z práce s reprezentací a manifestací principů a slov a je to přímo naprosto příjemné.

P: Další skupina je Marie, kterou jsme měl předtím, matka Ježíše Krista. Její jméno zůstalo, až na to, že je tam přidán Božský atribut „EL“ - **Mariela** a její partner **Mariel**. Bylo zajímavé, že ona byla jmenována jako první.

X: Hmmm.

P: Mariela/Mariel, Mariel/Mariela. Což znamená Bůh je Absolutní Soucit a Empatie, Absolutní Milosrdenství a Odpuštění, Laskavost, Jemnost, Tolerance, Trpělivost, Pochopení, Pozitivní Náklonnosti a jejich sdílení. To jsou principy, jež jsou reprezentovány tímto překrásným párem.

X: Mám v mysli slova „hle, služebnice Pána“.

P: Ano.

X: Řečeno anděli Gabrielovi.

P: Další skupina... neuvádím vám je v pořadí, v jakém přicházeli, protože některé z nich jsem měl už předtím, a některé přišly právě teď, ale řeknu vám, které byly předtím. Další pár, který jsem dostal pouze před několika dny, je **Liberiel** a **Liberiela**. A jak naznačuje to slovo v angličtině - liberty, reprezentují princip Absolutní Svobody a Absolutní Nezávislosti Nejvyššího. A co je nejdůležitější, reprezentují ten životně důležitý, rozhodující bod, že k Nejvyššímu a k sobě navzájem můžeme mít vztah pouze na základě svobody a nezávislosti.

X: Cítím, jak je to důležité.

P: Žádný jiný způsob neplatí. To je důvod, proč žádný zázrak nemůže pro vás nic udělat, protože to musí být ve svobodě a nezávislosti. Máte-li vztah skrze zázraky, je to závislost. Není to svoboda, je to nucené. Tento princip je reprezentován těmito dvěma překrásnými lidmi.

X: Ten princip byl tak ústřední v celém mém životě.

P: Opět další, který přišel také nedávno, je **Omegael** a **Omegaela**, kdož reprezentuje princip, že Nejvyšší neustále tvoří nové věci. Ve stvoření Nejvyššího není nic stagnující. Staré pominulo a On/Ona sdílí neustále to nové s každým ve Svém stvoření, kdo je ochoten sdílet a přijmout to. „Hle, tvořím všechno nové."

X: Včetně všech těch nových jmen.

P: Ano. Neustále. A budou přesahovány a budou přicházet nová jména, jakmile bude dosaženo chápání tohoto principu lidmi.

Párům, které přišly dnes, se budeme věnovat předtím, než se pustím do některých starších. Jsou to **Domniel** a **Domniela**, reprezentující princip, že jsme jedinečným prodloužením a tvůrčím procesem Nejvyššího. A Nejvyšší, protože jsme Jeho/Jejím procesem, už jsem to dnes zmínil, ví, co je pro nás nejlepší. Proto tento princip říká, že jediný způsob, jediný náležitý způsob, jak být a existovat, je přát si, chtít, toužit ne po tom, co chcete si přát, toužit vy ze sebe a pro sebe, ale to, co chce, po čem touží a co si přeje pro vás Nejvyšší. Principem je, že vy máte volbu, a volbou je nechat Nejvyššího, aby zvolil/a za vás, co je pro vás nejlepší.

X: Ano.

P: Neboť On/Ona ví, co je pro vás nejlepší. Vy nevíte. Protože jste prodloužením a procesem, nejste Nejvyšší.

X: Někteří lidé by si mohli myslet, že umístění vlastních problémů do pozornosti Nejvyššího a požádání o vedení z Nejvyššího je způsob, jak se vyhnout zodpovědnosti za své volby, ale jak to cítím já, neexistuje zodpovědnější, svobodnější a efektivnější způsob konání volby, než si zvolit umístění vlastních problémů do pozornosti Nejvyššího a žití z Nejvyššího. To je zodpovědná volba.

P: To je pravá volba. Toto reprezentuje tento pár.

X: Není to vyhýbání se zodpovědnosti, je to plné převzetí a aktualizace zodpovědnosti.

P: Dalším párem je **Uriela** a **Uriel**. Vyslovil bych to asi jako Juriela a Juriel, ale já jsem slyšel Uriel a Uriela. Opět, když byla žena dána na začátek, neznamená to, že je to něco víc, ale že je zde důraz na feminitu. Reprezentuje bezpodmínečné odevzdání své vůle vůli Nejvyššího a...

X: Zní to jako to, čím procházím já.

P: ...abyste se stali naprosto svobodnými a nezávislými, protože jste otroky svých vlastních žádostivostí a přání a chtění a touhy. Abyste skutečně věděli, co chcete a po čem toužíte a co si přejete, nejprve je nezbytné bezpodmínečně odevzdat svou vůli Nejvyššímu.

X: Jaké jméno patří k tomuto principu?

P: Uriel, Uriela.

X: Je to U-r-i-e-l?

P: Ano, správně. A další důležitý aspekt spojený s tímto principem je bezpodmínečné, zdůrazňuji bezpodmínečné sdílení sebe sama se všemi kvůli vzájemnému prospěchu, obecnému blahu, obecnému užitku, požitku, potěšení, a hlavně kvůli získání většího poznání Nejvyššího, ostatních i sebe. Bezpodmínečné sdílení. Nesdílíte toto či tamto, ale sdílíte vše, co máte.

Nyní přicházejí jména, která jsou naprosto odlišným souborem jmen a první se jmenuje **Milovaný**. Předtím to byl jeden z mých starých vyšších duchovních rádců, známý pod jménem Išmil. Byl to mystik z nějaké odlehlé galaxie, a samozřejmě se svou partnerkou... neboť oni jsou Milovaní. Nyní máme jedno jméno pro oba. Milovaní. On byl mystik a jeho oblíbenou věcí bylo lépe chápat a více a více zkoumat přirozenost Nejvyššího a být blíž a blíž Nejvyššímu. To je důvod, proč byl pojmenován jako Milovaný.

X: Jsem s ním..

P: Co je větší, než dělat toto? Neboť, když víš toto... Toto je jeho, nechci říci, hobby, ale je to jeho druh principu...

X: To je úžasné. Cítím to.

P: A reprezentuje to princip, že my všichni jsme milovanými syny a dcerami Nejvyššího.

X: Hmmm.

P: OK. To je to, co reprezentuje, tento princip.

X: To je můj člověk. (smích)

P: Věděl jsem, že se ti bude líbit. Další je jedna z mých bývalých rádkyň. Její bývalé jméno bylo Ašar a také ona byla z jiné galaxie. A teď se jmenuje **Krásná**. Krásná se svým partnerem, kdož reprezentuje princip, že všechno a každý ve stvoření Božím je krásný. Všechno je krásné, příjemné, výjimečné a vynikající.

X: Mám pocit, že nejenže je všechny miluji, ale se všemi se ztotožňuji. (smích)

P: A další je také moje bývalá rádkyně. Její dřívější jméno bylo Refar. Nyní se jmenuje **Řádná**, aby reprezentovala princip, že všechno v Božím stvoření je řádné, zákonné, harmonické, elegantní, inteligentní, logické, racionální a rozumné. Není to nádherné, pánové?

X: Uhummm.

P: Obzvláště rád mám slovo „elegantní“.

X: Hmmm. (smích). To je tvůj modus operandi. (smích)

P: Ale je to v duchovním smyslu, vy víte, že ten princip je úžasný.

X: Elegantní.

P: Nyní další pár, který měl být mými rodiči, pamatujete, zmiňoval jsem se vám o tom předtím někde v Montecitu nebo v Santa Barbaře, že se stali mými stíny.

X: Oh, ano.

P: Jejich jména jsou **Požehnaný** a **Přeměněná**; která si ponechali, protože právě přišli.

X: Toto jsou jedinci, kteří měli být potenciálně tvými rodiči v Santa Barbaře, kdyby nedošlo ke změně při narození?

P: Správně. A kvůli té změně se stali mými stíny jako protiklad, což je logickým důsledkem a následkem této situace. A byli přeměněni... Myslím tím, že byli zkonvertováni a byli pojmenováni jako Požehnaný a Přeměněná. Nevěděl jsem proč, ale teď už vím, že je to proto, neboť reprezentují velmi důležitý princip. Požehnaný reprezentuje nesmírně důležitý princip, že každý ve stvoření Páně je požehnán věčnou přítomností Nejvyššího uvnitř nás. Přítomnost. A Přeměněná reprezentuje princip, že každý je ve stavu neustálého duchovního pokroku a v procesu neustálé přeměny, kterou procházíme po celou dobu. Žádné zastavení. Teď to dává smysl. Byl jsem zvědavý, proč dostali taková jména... Ale teď je jasné, že reprezentují princip... jeden reprezentuje princip Požehnání - jsme požehnaní Věčnou přítomností Nejvyššího v nás, s námi, mezi námi, mimo nás, kdekoli. Požehnání té situace. A druhá - princip neustálého duchovního pokroku skrze neustálou přeměnu z jednoho stavu do druhého. Není to nádherné, pánové?

X: Uvažuji nad důsledky, že jsou to jedinci, s nimiž jsi mohl vyrůstat, kdyby nedošlo ke změně. Zcela odlišné...

P: Všechno má svůj čas, místo a účel. Všechno se vrátilo zpět. Já jsem se vrátil do Santa Barbary. Oni jsou tady.

X: Oceňuji tvé přijetí toho, co se stalo.

P: Už mě to víc netrápí.

X: (smích)

P: Pokud tomu rozumím, je to...

X: Vím, co myslíš. Když cítíš, že něco není v pořádku a nechápeš to... je to velmi úmorné...

P: Ano. Dobře, ty víš, že jsem věděl, že to bylo z nějakých důvodů. Akceptoval jsem to.

Další jsou dva nádherní bílí duchové z jiné galaxie. Předtím byli mými stíny, úplně prvními, a nevím, zdali to mohu říci... ale kdysi jsem udělal několik špatných věcí najednou v průběhu 120 let před mým narozením, čímž jsem si je nějak naklonil. Samozřejmě, že každý má možnost volby. Je to věcí volby. Ale vzájemně jsme si odpustili, takže teď už není žádný problém. Je to, jako byste neustále bojovali se svým stínem a pokoušeli se ho zabít, zavraždit, takže jsem je učinil či podílel se na tom, že byli učiněni negativními z jistých důvodů. Ale všechno to posloužilo dobrému účelu. Původní jméno prvního bylo Dehr, a teď je to **Nositel Míru**, Ten, kdo přináší mír. Druhý je Rahan, který se nyní jmenuje **Strážce Míru**. Jsou mocnými válečníky mírových sil Pána. Jsou vrchními veliteli, generály mírové armády Páně, aby udržovali ve stvoření... aby byli strážci pekelných bran a udržovali mír, klid, vyrovnanost a pokoj pozitivního stavu a v pozitivním stavu a aby jej chránili před útoky negativního stavu. Mají za sebou obrovské armády, kterým velí.

X: A mají za sebou armády?

P: Ano. Opravdu obrovské armády.

X: Zástupy.

P: Zástupy, správně. Zatím vyšlo najevo jen toto. Nemyslím, že bych někoho vynechal. Ne, nevynechal. Máme dvacet párů. Alfael, Alfaela; Betael, Betaela; Gamael, Gamaela; Deltael, Deltaela; Adael, Daela; Emanuel, Emanuela; Sciemtiel, Scientiela; Amedaiel, Amedaiela; Mariela, Mariel; Milovaní; Krásní; Řádní; Nositelé Míru; Strážci Míru; Požehnaní; Přeměnění; Liberiel, Liberiela; Omegael, Omegaela; Domniel, Domniela; Uriela, Uriel; a zůstal Hamedaiel a královna Hamedaiela. Znáte ji pod jiným jménem. Tento poslední pár, pánové, reprezentuje princip **Bůh je uvnitř nás** a sjednocení všeho, co bylo doposud řečeno. Takže, proč je Hamedaiel sjednocením všeho, co bylo a bude řečeno v tomto ohledu: je pro to důvod. Samozřejmě, že jakékoli sjednocení je možné jen z pozice **Boha uvnitř nás**. Chápete to, že ano?

X: Uhmmm.

Y: Uhmmmm.

P: Sjednocení všeho musí být na základě někoho, kdo je také ve fyzickém vesmíru a zároveň v zóně vymístění, abychom to mohli inkorporovat.

X: Rozumím tomu tak, že toto jsou odkazy na tvé nadcházející pověření.

P: Správně. Opravdu nevím, jaké je to nadcházející poslání, ale v jistém smyslu to ví moje Niterná mysl, ovšem ale jen v jistém smyslu. Ale sjednocení musí zahrnovat také procesy, jež se odehrávají na této úrovni. A někdo musí sedět tady, protože na přírodnosti stojí duchovnost. Je to jako základna, na kterém spočívá, jako klidové území, víte, a potom se vrací zpět ve smyčce zpětné vazby, transcendentní smyčce, stále přesahující, progresivní smyčce.

X: Máme to chápat tak, že jsi jediný na tomto seznamu, kdo je v této době ve fyzickém těle?

P: Pokud vím, tak v této době ano. Jsem jediný, o kom vím, a není jasné, jak dlouho zde budu. Samozřejmě, že tito lidé a tato galaxie mají na starosti Novou školu. Uvědomujete si to, že ano?

X: Ano.

P: Tak tedy dovolte, abych vám řekl o přesahujícím chápání termínu škola. Není to jen jedna škola, je to instituce, i když použít slovo „instituce“ není to nejlepší. Je to univerzita. Opět, nechci používat ty pojmy, které používají mnohé školy, jaké máme my, například právnická škola, lékařská škola atd. Oni mají také rozličné školy, například školy pro démony, ďábly, satany, kteří přišli z pekel. Nebo školy, co... oni mají speciální postavení, speciální lidi pro práci s takovým druhem situace. Někdo, koho vyvedu z pekel pseudotvůrců, nemůže jít okamžitě do školního centra, ale nejprve musí projít určitými procesy obrození a eliminace určitých věcí, což si vyžaduje velmi zvláštní prostředky. My nemáme vůbec ponětí, co jsou to za prostředky. Z této pozice nemůžeme dokonce ani hádat, co zahrnuje například obrození nějakého démona. Víte, vezměme si nějakého ďábla z pekla pseudotvůrců. Nemáte žádné ponětí; nikdo nemá jakoukoli představu, co to s sebou přináší.

X: Ty ale na tom pracuješ.

P: No, vím to na úrovni Niterné mysli, ale vůbec to nemohu...

X: Vysvětlit na vnější úrovni?

P: Ano. Je to nemožné, protože neexistují žádná slova, žádná analogie. A v rámci této Školy je speciální škola, speciální situace, podmínky a speciální lidé, kteří jsou schopni řešit tento druh situace a pomáhat jim znovu se probudit, přinést zpět vzpomínky na to, co se stalo, což je velmi zdlouhavý proces. Když projdou tímto procesem, jdou do další školy, a potom do další školy, až dokud nepřijdou do té, v níž procházejí procesem konečné transformace a volby nového osudu a pověření v hierarchii duchovní organizace ve stvoření, aby vykonávali nějaký užitek a reprezentovali nějaké aspekty shora zmíněných principů. Toto jsou hodně obecné principy, ale dávají také praktický smysl. Samozřejmě, že tam mají lékařskou školu, kde se učí novou duchovní medicínu, a mají tam psychiatrickou nemocnici, neboť mnozí lidé tam přijdou z pekel dočista pomatení...

X: Rozumím.

P: ...a ti musí být léčeni ohledně toho stavu. V té škole je mnoho oddělení a mnoho pododdělení a členové té společnosti mají na starosti celou tu Školu, protože oni ovládají tyto principy, některé z těchto principů, ve sjednoceném stavu. Vyjádřit tyto principy ve sjednoceném stavu znamená mít impozantní zbraň, nástroj, jež umožňuje, aby se taková transformace odehrála.

X: Je to multidimenzionální škola, srovnatelná s univerzitou s mnoha fakultami.

P: Ano. Správně. Toto se vám snažím naznačit.

X: A jen kvůli kontrole. Chápeš to tak, že název té školy je Nová škola pro duchovní obrození, znovupoučení a restrukturalizaci?

P: Ano, to je ono. Ale znovu, je to relativní pojem, protože toto je obrovská Škola. Je to galaktická škola či všeuniverzální škola v tom smyslu, že jsou tam oddělení pro lidi, kteří přicházejí z jiných galaxií či jiných nebes, kteří nejsou lidskými bytostmi, aby se o nás dozvěděli a aby do sebe přijali nové ideje a ovšemže, aby se podělili o ideje své vlastní. Potom máte ne-lidské bytosti ustanovující bod kontaktu a porozumění. Je zajímavé, že v rámci přípravy na mé další poslání asi před dvěma-třemi dny mi byl dán sen, ve kterém mi byla zřetelně ukázána důležitost nevnucování našeho pojímání duchovnosti některým jiným ne-lidským či dokonce lidským formám, jež jsou nám velmi cizí. Je těžké to pochopit. V tom snu jsem byl vzat na jednu planetu a byli mi ukázáni nějací lidé, kteří byli velmi cizí ve všech aspektech. A já jsem měl obavy především z toho, jak budeme komunikovat, jak si budeme oznamovat myšlenky a co bude styčný bod. A samozřejmě jsem měl potom obavy, že tu může dojít ke kontaminaci z negativního rozpoložení a stavu, k invazi, víte, nepatřičným pojetím a jak na to budou reagovat. A bylo mi řečeno, že ten sen byl varováním ohledně dvou věcí. Abychom byli tolerantní k těm druhům cizích pojetí, neboť reprezentují něco zcela jiné ohledně Absolutní Přirozenosti Nejvyššího, co my nedokážeme pochopit ani v duchovním světě. Někdy je to těžké, když nejste v této limitované, omezené situaci a jestliže jedním z mých pověření je navštívit tyto typy kultur v duchovních světech a učit se a sdílet a potom sjednocovat... Vidíte, jak Hamedaiel sjednocuje?...

X: Uhmmm.

P: ...a přichází s přesahujícími idejemi a potom je sdílí, aby si je mohl osvojit každý? Je tedy absolutně nevyhnutelné být naprosto otevřený a nevnucovat své myšlenky, ale pozorně naslouchat a sdílet. Nic víc.

X: Uhmmm.

P: Naslouchat, všímat si, zapisovat a sdílet své náhledy a názory, chápete? A druhým varováním prostřednictvím toho snu bylo, abych se neznepokojoval ohledně možné kontaminace falešnými ideami, kterých se v současné době drží lidé na Zemi, protože ti cizinci mají k dispozici pro nás nepředstavitelné prostředky a způsoby, pomocí kterých se mohou chránit a okamžitě odrazit jakýkoli takový pokus o kontaminaci.

X: Petře, poslání, které máš je velmi vzrušující poslání.

P: Ono přichází! Nyní jsem stále ještě na něj připravován. Nemyslím, že začne před mým odchodem. Víte, že čas je irelevantní, jestli to bude za 50 let nebo...

X: Petr je housenka a Hamedaiel je motýl.

P: Petr je mrtvý. Já dokonce ani... je to směšné, protože dokonce ještě za takovéto situace se Petr stále pokouší o návrat.

X: Když ti říkám Petře, mám pocit, že to jméno je zastaralé a že se vynořuje Hamedaiel.

P: Je v pořádku říkat mi Petře, ale já mluvím o tom, co v mém životě doposud reprezentovali Petrovy principy.

X: Ano.

P: A jak se pokouší vrátit se zpět. A jak negativní stav využívá všemožné situace na pokus navrátit mé myšlení, mé pocity, moji vnitřní bídu, kterou jsem vždy cítil, víte, aby mi vnutil...

X: Aby se pokusil držet tě v tom...

P: Správně. Dneska se téměř směju... Dnes jsem jim řekl: „Nemáte nic lepšího?“, víte, je to takový starý trik. Ale někdy mě téměř dostanou nějakými sotva postřehnutelnými způsoby, aby mi navykládali něco...

X: Cítím, jak vystupuješ, cítím, jak zanecháváš své jméno Petr za sebou. Cítím, jak za sebou zanecháváš sovětské koncentrační tábory. Cítím, jak opouštíš všechny ty frustrace a útrapy a soužení. Cítím, jak stoupáš.

P: To vám tedy poskytuje nejnovější informace o tom, co se děje a že se musíte z toho poučit, protože budete používat tyto principy ve své práci, rozvíjet je a přesahovat je. Jak víte, každý princip má absolutní hodnotu, což znamená, že všechno, co je o něm zjeveno, je pro nás velmi relativní do té míry, do jaké to chápeme bez omezení, kladených na nás omezenými negativními stavy, podmínkami a situacemi. Jak vyrůstáte, význam každého principu se stává hlubší a hlubší, převyšuje předchozí význam atd., atd., abyste na něm mohli stavět. Protože toto je impozantní zbraň, pánové, a způsob, jak se kontaktovat s duchovním světem; toto je most, jenž musíte budovat. Z toho důvodu už teď chápu, proč to musím zaznamenávat, takže to máte pro své záznamy.

X: Rozumím tomu tak, že toto pojednání je nějakým prohlášením, a ty děláš to, že jej píšeš ve správné posloupnosti, velice smysluplným způsobem. Jen bych se chtěl s vámi oběma podělit o to, že v podstatě prožívám to, že jen co jsem se s tím obeznámil, pohroužil jsem se do toho a cítím se, jako bych se koupal v těch principech. A jako kdybych se jim oddával. Víc otázek při pokusu blíže to objasnit. Chápete posloupnost, v jaké byla zjevena ta jména a principy, aby korespondovaly s hierarchickou strukturou, nebo máte pocit, že to byla nějaká náhodná posloupnost prezentace, nebo cítíte, že jsou to jedinci a principy, které se vás týkají? Já mám dojem, že v té posloupnosti byl logický pořádek a že toto je jakási hierarchická souvztažnost.

P: Správně. Samozřejmě, že oni všichni jsou si rovnocenní, chápete.

X: Ano, ovšem.

P: V tomto smyslu. A někteří z nich jsou, nebo většina z nich zasedá v Nejvyšší radě, vždy přítomni.

X: Jak chápeš vztah těchto jedinců a těch principů k celku Nové nebeské společnosti či galaxii, která s ní souvztaží?

P: Toto je nová společnost. Toto je to, co vlastně je nová společnost.

X: Toto je vlastně nová společnost, ale je to úplně všechno, nebo je to jednoduše takříkajíc vrcholek pyramidy?

P: Právě to je nyní zjeveno.

X: Mám zřetelný dojem, že je to... že je to klíč, ale že je toho více.

P: Samozřejmě, pánové. Pokud by to bylo naprosto všechno, byli byste absolutní, což je, jak se říká, nemožné.

X: Ale je to klíč k pochopení...

P: Ano.

X: ...celé Nové nebeské společnosti.

P: Správně. Je to jakési rozhodné jádro nebo něco takové, základ, na kterém můžete stavět a zabývat se lepším, vyšším chápáním. Správně. Je to klíč, klíč od dveří. A přemostění odtud tam, k této společnosti. A vy máte mé povolení povědět to každému, o kom máte pocit, že by z toho mohl mít užitek.

X: Další otázka, abychom se vrátili k používání jmen v předešlé diskusi, včetně mého duchovního transformačního procesu. Bylo naznačeno zcela jasně, že existují jména v duchovní dimenzi, která nelze ve fyzickém světě vyslovit. Tato jsou zjevně jména, která lze používat ve fyzickém světě.

P: Správně. Ale někteří z těch lidí, víš... pamatuješ, co jsem vám říkal, že jsou někteří, které nemůžeme pojmenovat, ale jsou součástí... jsou tu nyní pojmenováni za účelem kontaktu a pouze pro účel této planety Země. Pro žádný jiný účel.

X: Rozumím. Mojí otázkou je, jsou požadavky či podmínky pro používání jmen zmírněny, nebo se mění? Jinak řečeno, je možné znát a používat jména týkající se duchovní dimenze, která předtím nebylo možné používat?

P: Některá z nich. Stejně jako tady byli za tímto účelem konkrétně pojmenováni danými jmény. Samozřejmě, že jejich skutečná jména jsou jiná. Jména, podle kterých je znají tam. Děje se tu toto... důvodem, proč jsou jim dávána jména, je to, že nyní dozrál čas na vytvoření mostu mezi oním místem a tímto místem.

X: Cítím, že toto je to, co se snažím objasnit.

P: Ještě nebyl čas, když jsme o tom hovořili předtím.

X: Závěr, který mě napadá, je, že při rozvíjení celého tohoto schématu jsme dosáhli bodu, kdy je možné tyto informace prozradit a sdílet.

P: Správně.

X: A že to má hluboké důsledky. Mám takový dojem, že pokud by byla tato jména prozrazena nebo pokud by byla podobná jména prozrazena předtím, mohla by se využít negativním stavem a z toho vyplývá, že jsme nyní dospěli do bodu celého procesu, kdy již není nutné být tak ostražití při užívání jmen odkazujících k duchovní dimenzi.

P: Správně.

X: Je to tak?

P: Správně. Ano.

X: Uhmmm.

P: Což znamená, že děláme pokrok.

X: Znamená to, že nakonec...

P: Dostáváme se blíž a blíž, vidíte.

X: Více a více se přibližujeme době, kdy může být všechno zjeveno a všechno otevřeno a kde není potřeba žádného utajování při zabývání se duchovní válkou.

Y: Žádné nevědomé, jak Petr...

X: Žádné nevědomé procesy.

P: Oh, to ovšem bude nějakou dobu trvat, ale toto je jeden z prvních kroků tím směrem. Pokud budete považovat ta jména za proměnlivá.

X: Dovolte mi pracovat s tímto jinak položením této otázky. Možná to vrhne trochu více světla. Může negativní stav využít tento kousek papíru a tento záznam a informace z něj?

P: Nemůže, protože by nebyl schopen vyslovit žádné z těchto jmen bez toho, aby měl ohromný záchvat bolesti a úzkosti. Jak by se s tím pokoušeli něco udělat, způsobili by si tak ohromnou úzkost, že by nemohli dýchat. Musíte pochopit, že tito lidé existovali předtím, ale byli tam, tam...

X: Nesjednocení.

P: Nebyli sjednocení. Z pozice sjednocení se nemáte čeho bát. Vy se více nemusíte bát, protože jen co je to jméno vyřčeno z pozice sjednocení k pozici žádného sjednocení, je to taková úzkost pro všechny v pozici žádného sjednocení, že nemohou dýchat.

X: Sjednocení lásky plus moudrosti dává moc, a jen co máte moc vzniklou z tohoto sjednocení, není už více žádný problém.

P: Proč? Princip Daely - neboť tak činíte z Nejvyššího, podle Nejvyššího, skrze Nejvyššího, s Nejvyšším ve svobodě a nezávislosti, a nyní můžeme přejít, víte, ke všem principům reprezentovanými zjevenými jmény, protože já jsem Milovaný, protože já jsem Požehnaný, protože já jsem Krásný, Řádný, a pro tento či onen princip... projdete všemi principy, vyjmenujte je a to nemůže nikdo vydržet. Dokonce nejhorší ďábel, číslo jedna v peklech pseudotvůrců, nemůže vydržet vyjmenování těch principů, pokud je vyjmenujete přesně tímto způsobem.

X: Důsledek, ke kterému se dostávám, je, že negativní stav a síly negativního stavu museli pracovat hodně tvrdě, když se pokoušely zabránit, aby došlo k tomuto sjednocení, protože tuší, že jen co se objeví toto sjednocení, vytváří to ohromnou moc.

P: O to jde, správně. Dělali všechno pro to, aby tomu zabránili. Všechno.

X: Včetně toho, že z tebe učinili terč.

P: Oh, to není nic nového. Vy víte, že na tuto část jsem zvyklý. Ale přesně toto se dělo poslední téměř tři měsíce, tři a půl měsíce. Začali jsme někdy v listopadu, v prosinci, a teď je leden. Téměř tři měsíce, tři a půl měsíce. A víte, že nevěřím, že se ten proces skončil. V žádném případě. Budou se dít jiné věci. Jsou tři alternativy, jak to vidím já, a nemohu vědět, jakou alternativu si zvolí Nejvyšší, neboť toto je striktně věcí Božské Prozřetelnosti a mým postojem je či mojí volbou je, že přijmu cokoli, co pro mě vybere Nejvyšší.

X: Dobře, začínám mít takový dojem, a toto říkám ve vší skromnosti, protože nemám pocit, že bych plně pochopil, co se zde prezentuje, ale dojem, který to ve mně vyvolává, je, že Nejvyšší pro tebe vybral/a, že budeš sloužit jako sjednotitel této sestavy principů.

Y: Něco řeknu.

P: Začni.

Y: Moje Niterná mysl před chvílí po mě chtěla, abych to řekl, a nedovolila by mi to neříct.

P: Prosím, řekni to, řekni to.

Y: Když jsi skončil s představováním dvojic a principů, jež reprezentují, a slunečních systémů, jež reprezentovaly, galaxií, jež reprezentovaly, vesmírů, jež reprezentovaly, a probíhala jakási stručná debata o dopadu, jaký to bude mít, náhle mi bylo poskytnuto zjevení, které jsem měl posledních několik dní, vlastně asi přes týdnem, když jsem se ti zmínil, že moje manželka přišla za mnou do kanceláře vyzkoušet duchovní hypnózu. Narazili jsme na její stín, a její jméno nemohu říci kvůli záznamu, ale její stín přišel se vzezřením a vyjádřením absolutního zla, ale s velice zajímavým náhlým obratem. S neschopností, s naprostou neschopností konat zlo. Na druhé straně s naprostými rozpaky, naprostou touhou být laskavý. Bylo to téměř... a při rozhovoru s tímto stínem jsem měl toto zjevení, že ten stín udělal něco úžasného,

co se mělo negativnímu stavu jevit jako zdánlivé přijetí pověření konat velice negativním způsobem zlo.

P: Uhmmm.

Y: Ale překonal to a oklamal celou negativní oblast jako prostředek ke vstoupení do duchovního pozitivního stavu, a byl schopný, musel se jevit takovým způsobem, jako zlý, a dokonce prohlašoval, že bude říkat a mluvit odporné věci, ale uvnitř srdce bylo místo, byla Niterná mysl...

P: Ano.

Y: ...vevnitř byl ten stín nezkažený. A jen co vstoupil do duchovní oblasti, tak se to ukázalo. Zažil jsem nejméně tři, či čtyři stíny. Dva, co byly před ním a jeden poté, co přišel a projevoval se skoro přesně stejným zevnějškem nebo náladou. Vzhled, vyjadřování, chůze, zlostné chování, ale Niterná mysl toho stínu byla jaksi nezkažená.

X: Uhmmm.

Y: A transformace byla jednoduchá, byla velice krásná, téměř okamžitá. Jako když během těchto procesů - to se mi zjevilo - něco proniká do pekel, něco prosakuje do pekel, co už začíná transformační proces předtím, než přicházejí do duchovního světa v pozitivním stavu a...

X: Věci se mění.

Y: ...a toto je,

X: Časy, ty se mění.

Y: ...a také fakt, že dokonce i každé peklo je neustále pod vládou Nejvyššího.

P: Samozřejmě, On je také Pánem všech pekel.

Y: A při prožívání mého stínu, kdož byl Deflon a nyní se jmenuje Daniel...

P: Vidíš, taktéž změna jména...

Y: Jeho rolí bylo stát se šampionem pekel. Stal se šampionem pekel. Démonem démonů. Pekelným šampionem. Potom prošel skrze bránu a náhle si uvědomil, čím se celou dobu pokoušel stát. A dokonce i to peklo bylo cestou k duchovnosti jako výsledek dalekosáhlé povahy těchto principů, a ony přesahují všechny úrovně a všechny překážky a všechny blokace proti jejich rozšíření, takže souhlasím s tím, že je přijatelné o tom hovořit.

P: Dobře, vidíte myslím, že peklo jako celek je v jistém smyslu připraveno na změny, i když si to tam neuvědomují, někteří si to neuvědomují a bojují proti tomu. Ale byli byste překvapeni, kolik jich vychází ven.

X: Nabývám dojmu, že dokonce i když se pekla a síly negativního stavu mobilizují pro totální rozhodující boj na scéně planety Země, že v duchovní dimenzi už začíná masový exodus...

P: Ano, dezerce. Opouštějí své vlastní. Je to zábavné, protože...

X: Jako kdyby byl výsledek toho boje už znám.

P: Je to zábavné, protože myslím, že jsem to zmínil...

Y: V Niterných myslích...

P: ...že byla doba, kdy bych dokonce ani nenabídl nějaké negativní entitě tuto volbu, připomínající jim volbu, že i oni se mohou změnit. Neměl jsem v tom jasno. A ovšem nebyla vhodná doba. Ne proto, že by to byl nějaký můj nedostatek ohleduplnosti či něco takové, ale jednoduše nebyla pro ně vhodná doba vyjít ven, kromě stínů a těch, co skutečně... víte, je v tom jistá záhada. Ale v první řadě bylo nezbytné vyhlásit principy, zřídit patřičná zařízení, školy, podmínky, stav, vyškolit lidi, co to dělali. Založit galaxii, speciální galaxii, místo, celou galaxii, která by se tomu zasvětila.

X: Uhmmm.

P: A když už byla založena, principy vyhlášeny, zformulovány; teď to můžeme dělat.

X: Ukazuje se ohromující moc Lásky a Moudrosti Nejvyššího.

P: To je pravda. Takovým krásným způsobem, víte.

X: A z toho vyplývá, že negativní duchové v nejhlubších peklech začínají dostávat poselství, začínají pociťovat následky a že celá situace se rychle mění, takže dokonce i když svět směřuje...

P: Ke katastrofě.

X: ...k jakémusi kataklyzmatickému rozhodujícímu boji, duchovní základy pro negativní stav se už začínají rozpadat.

P: Samozřejmě, ale vidíte, že negativní stav musí být eliminován nejprve od základů, z duchovního světa, ne z přírodního světa.

X: Vidím obraz negativního stavu připravujícího se na zasazení toho, co doufá, že bude osudová rána, a jak se připravuje na uštědření toho, co doufá, že bude osudový úder, přičemž zároveň přestává dostávat podporu.

P: Správně. Přesně. Je to přesně tak.

Y: Vojsko a přisluhovači negativního stavu z toho prostě zmizí.

X: A z toho vyplývá, že Petr je nesmírně zaneprázdněn mimo jiné tím, aby dostal toto poselství do nejhlubších pekel.

P: Ne vždy to bylo příjemné.

X: Určitě. Nevím, zda je teď vhodná doba zmínit se o tom, ale včera večer, když jsem dělal korektury, náhle jsem pocítil záplavu myšlenek, které jsem si zapsal, které, jak se zdá, se točily kolem otázky, jak eliminovat negativní stav, což je jedna z mých nejoblíbenějších otázek na rozjímání, a v jistém bodu dnešního večera bych se s vámi podělil o to, co jsem napsal. Měl bych to udělat teď?

P: Ovšem.

X: Zdá se, že se to tady dostává na přetřes.

P: Chceš, aby to bylo na záznamu?

X: Na tom nezáleží. Je to jen hrubá forma, ale jednoduše to přečtu a podělím se o to s vámi v aktuální podobě. Vypadá to nějak takto. Jak ukončit negativní stav. Žijeme ve světě, který je v současné době ovládán negativním stavem zla a nepravdy, čehož symptomy jsou všude vůkol nás ve formě podvodů, zkázy, chorob a smrti. Viděno z hlediska pozitivního stavu Dobra a Pravdy, planeta Země je místem experimentu s negativitou, co se projevuje jako psychopatologie a sociopatologie, jakož i fyziopatologie. Viděno z hlediska negativního stavu zla a nepravdy, každá lidská duše představuje bojiště, na kterém síly temna vedou válku proti silám světla. S nástupem nukleární války není nadsázkou, když řekneme, že lidský závod se stal fakticky doslovně závodem s časem. Klíčovou otázkou proto je, zda existuje nějaký způsob, jak ukončit tento experiment s negativitou dříve, než vyvrcholí vyhubením lidské rasy a zničením naší planety Země. Existuje-li nějaká tajemná formule, jak může být negativní stav efektivně ukončen, co to je? Odpověď, která ani zdaleka není tajemstvím, je zřejmá. Každá lidská bytost je stvořená se svobodnou vůlí, a nejen plán jedincova života, ale i samotné schéma jeho osobnosti je určeno volbami, které provede. Potom přichází věta, která se týká faktu, že fundamentální volbou je jedincův vztah k vlastnímu niternému Zdroji, a potom to pokračuje následovně. Když si jedinec zvolí, že uplatní svou svobodnou vůli k tomu, aby uznal duchovní zdroj svého života, sám se svým aktem přijetí dostává do aktivovaného pozitivního stavu světla. Když si jedinec zvolí, že uplatní svou svobodnou vůli k tomu, aby popřel duchovní Zdroj svého života, sám se svým aktem odmítnutí dostává do aktivovaného negativního stavu temna. Je důležité pochopit, že vlastní odmítnutí Boha je subjektivní zkušenost jako zmizení či zánik slunce. Negativní stav temna tak dává vznik falešné iluzi, že okamžitým výsledkem zlého jednání odmítnutí svého zdroje je nejen popření toho zdroje, ale i zničení toho zdroje. Tímto se zase dává vznik falešnému sebeklamu, že konečným výsledkem aktu odmítnutí pozitivního stavu je nejen deaktivace svého vlastního pozitivního stavu, ale také deaktivace pozitivního stavu každého. Pravou skutečností je, že tento bláznivý akt popírání pozitivního stavu ovlivňuje pouze popíratele samotného a odpovídá sebevražednému aktu sebezničení. Je to akt sebeodmítnutí, sebezatracení a sebeodsouzení, který dostává popíratele do negativního stavu

duchovní smrti, tedy mimo pozitivní stav Božího stvoření. Není náhodou, že slovo **„evil“**, to jest zlý, je slovo **„live“**, tedy živý, vysloveno pozpátku.

P: To je zajímavé.

X: Neboť zlý akt popření pozitivního stavu má nevyhnutelný účinek, postavení všeho vzhůru nohama a naruby v mysli popíratele, který se ocitá uvězněn v duševním rozpoložení falešného světa, ze kterého je velice těžké uniknout. Jednak však samotnou svou přirozeností negativní stav v sobě obsahuje semínka své vlastní zkázy, ke které dojde, když popíratel nejdříve prohlédne iluzi, že má moc zničit Boha. Potom prohlédne sebeklam, že má možnost zničit životy ostatních. Nakonec se probudí do uvědomění, že může zničit pouze svůj vlastní život, když si zvolí negativní, a poté tento proces osvobození a osvícení završí jednoduchým aktem volby pozitivního. Experiment s negativitou, který začíná popřením pozitivního a potvrzením negativního, tedy končí popřením negativního a potvrzením pozitivního.

P: Velice dobře, velice dobře.

X: Prostě to přímo ze mne vyteklo spojené všechno dohromady. A klíčovým obrazem byl obraz slunce mizícího v okamžiku, když jedinec popírá svůj Zdroj, takže podléhá iluzi, že vlastním popřením vlastního zdroje nejenže popírá ten Zdroj, ale vlastně ten Zdroj ničí. Toto vytváří tu iluzi.

P: Oni tam v peklech prezentují nějaké pseudoslunce, které je jak dřevěné uhlí, víte, co myslím, tu věc, jak to nazývají?

Y: Briketa.

P: Briketa, ano, přesně. Takový druh světla.

X: Náhradní slunce.

P: Náhrada. Strašné.

X: Svatost Nejnižšího je způsob, jak... (smích)

P: Svaté lejno, ano. (smích)

Y: Oko Saurona.

P: A rádi si hrají na magii a záhady a tajemství, víte.

X: Cítím, že to, co jsem tady napsal, jsi myslel tím, když jsi odpověděl mé negativní entitě Kidu Cusartovi, když prohlašoval, že je hrůzostrašný a nebezpečný, tehdy jsi řekl, není na tobě nic hrozivé, jenom nechápeš sám sebe. (smích).

P: To bylo komické. Rádi tu hru hrají. Uvěříš-li jim, potom samozřejmě jsou hroziví.

X: Ale není to jen tohle, že se pokoušejí blafovat a zastrašovat ve smyslu podvodu, důležitá věc, které jsem se chopil, byl sebeklam ve víře, že akt popření vlastního Zdroje

ve skutečnosti ten Zdroj zničí. Toto vytváří onu subjektivní iluzi, takže oni podléhají této sebeklamné iluzi, že mají tuto moc ničit. I když vlastně jediné, co dělají, je akt sebezničení.

P: Správně.

X: Je to úžasné.

P: Nemají vůbec žádnou moc kohokoli zničit.

X: Nezničí dokonce ani své životy, jen vytvářejí iluzi, že ničí své vlastní životy tím, že se uvádějí do toho pekelného stavu.

P: To je pravda.

X: Jen co to uvidíš a pochopíš, není už na něm nic opravdu hrozivé. Pekelný stav je ohavný, ale podstatnou věcí, kterou nyní vidím, je, že uvnitř sebe obsahuje semínka své vlastní destrukce. Eliminuje se samotnou svou povahou. Představa, že by mohl vyzývat či vytlačit pozitivní stav, je naprostou iluzí. Zdá se, že je to každému čím dál jasnější.

P: Ano, ale podívejte, problém je myslím v tom, že princip je tu jasný, že ano, je to iluze, ale pokud se s touto iluzí ztotožníte, je skutečná.

X: Jinými slovy, negativní stav skutečně existuje jako alternativa k pozitivnímu stavu.

P: Správně. Ve smyslu toho, jak to bylo sděleno v Poselstvích, jak aktivujete negativní stav? Ztotožněním se s ním ze své vlastní vůle, svou volbou. Cokoli ve vesmíru, ve fyzickém vesmíru může existovat jen na základě existence mysli, neboť vy víte, že je tam idea, která vytváří ten stav. A pokud mám ideu zla jako oponující, odmítající pozitivní stav a ztotožním se s tím zlem, stávám se zlým.

X: Uhmmm.

P: Zlo se stává realitou. A ovšem ubližuje. Pokud toto ztotožnění trvá, potom ubližuje a ničí ve smyslu relativnosti, přesto to ale dělá.

X: Vzpomínám si, když jsi mi pomohl poprvé rozlišit mezi dvěma rozdílnými významy výrazu negace negativního. Já jsem ten výraz používal. Jak neguješ negativní? A ty jsi zaujal tento postoj.

P: Z jaké pozice?

X: Z jaké pozice? Pokud neguješ negativní ve smyslu popírání, že negativní stav vůbec existuje...

P: Je to negativní.

X: ...napájíš negativní stav. Kdežto pokud neguješ negativní ve smyslu uznání, že negativní stav existuje, a zvolíš si být bez negativního stavu, potom...

P: Když mu nenaletíš, potom...

X: ...potom si od něj osvobozen. Protože užíváš tu negaci z pozitivního stavu.

P: Vidíš ale, že srozumitelnější je to podle metafyzického pojetí zóny vymístění. Ve chvíli, kdy se ztotožníš s myšlenkou, že existují nějaké jiné možné principy než duchovní, samy o sobě a samy od sebe, už více nemůžeš existovat v rámci těchto principů. Musíš být tedy mimo ně. Tak si vytváříš svůj vlastní pseudovesmír, nebo nazvi si to, jak chceš.

X: Což není přesně... Odpovídá to sebevražednému aktu sebezničení, ale není to sebezničení ve smyslu ukončení existence, je to duchovní smrt, která jedince vystrčí vně stvoření.

P: Ano, a to je smrt. Ale v tom smyslu, že je tam vzkříšení, chápete? Něco takové jako věčná smrt neexistuje, protože by to bylo v rozporu s přirozeností Nejvyššího, Kdož je věčně živý. Existuje pouze jeden Absolutní Stav, což znamená, že existuje jen jeden stav věčného bytí naživu. Všechno ostatní je jen relativní. Něco takové jako absolutní smrt neexistuje. Neboť potom by existovali dva Bohové, což je strašná představa pro pozitivní stav, byť i jen na ni pomyslet. Z toho důvodu negativní stav nemůže být navěky pravě na tomto základě a podle tohoto principu.

X: A toto je přesně to, co se negativní stav snaží nejzatraceněji udělat; učinit se věčným a vyrovnat se pozitivnímu stavu.

P: Ano. O tom je tato válka. Celá duchovní válka je právě o tomto.

X: A o tomto bylo sestoupení Ježíše Krista po ukřižování do pekel.

P: Ano.

X: Určit tu hranici, stanovit tu hranici.

P: Ano. A podrobit si je a stát se Pánem pekel a poskytnout jim příležitost uvědomit si to a vrátit se zpět.

X: Potvrdit fakt, že oni nejsou rovnocenní a opační a věční.

P: Nemohou být. Nemohou být, protože nepocházejí z Absolutního. Nic špatné nepochází z Absolutního, chápete. Proto tedy zlo pochází z relativního, proto tedy je zlo relativní k relativnímu a nemůže být navěky. Má jen potenciální možnost být navěky. Ne ale skutečně. A o tom všem je duchovní válka. Etablovat se na rovnocenném základě s pozitivním stavem, aby mohli být navěky. O tom to všechno je. A jediný způsob, jak to všechno mohou udělat, je zničit Absolutní. Samozřejmě, že je to jejich sebevražda, bláznovství této situace, neboť pokud zničí Absolutní, zničí sebe samotné, protože oni nemohou existovat bez Absolutního, chápete. To je iluzí té situace. Oni věří, někteří z nich věří, že mohou existovat bez Absolutního, ale neuvědomují si, že pokud by s tím zničením uspěli, protože čerpají všechno z toho Absolutního...

X: Je to jako když parazit zničí svého hostitele.

P: Správně. Přesně tak.

X: Víte, v této chvíli si velmi dobře uvědomuji, že i když to může nezasvěcenému člověku připadat, jako bychom jen posedávali a vedli nějakou abstraktní filosofickou diskusi, ve skutečnosti děláme to, že z hlediska Niterné mysli se vyzbrojujeme pravdou, abychom se vypořádali se silami negativního stavu.

P: To je pravda.

X: Je to jako kdyby... Cítím, jako bychom si brousili naše meče, když diskutujeme, jako bychom si brousili naše meče pravdy a objasňovali a možná sdíleli s ostatními pochopení pravého vztahu negativního stavu ke stavu pozitivnímu, z čehož vyplývá, že pozitivní stav se nemusí od negativního stavu ničeho obávat.

P: No, to nemusel nikdy, vidíte. Jen je těžké to poznat, když jste uprostřed negativního stavu. Když jste bombardováni neustálými výpady a útoky, stává se to těžkým, přivádí to do zoufalství a vy se unavíte.

X: Opravdu mám tento pocit, že fyzická země bude dějištěm...

P: Posledního boje.

X: ...velmi drastického, katastrofického fenoménu rozhodujícího boje...

P: No, nebuďte si tím tak jisti. Nejvyšší má několik alternativ této situace...

X: Uvědomuji si...

P: Nepočítejte s tím, že musí nevyhnutelně dojít ke kataklyzmatické katastrofické pohromě. Může, ale také nemusí.

X: Já si to uvědomuji.

P: Naznačuje to, že - ano, mohlo by to přijít. Je to velice silná možnost, ale Nejvyšší je Absolutní Milosrdenství a Trpělivost. Pamatujete se na princip reprezentovaný Marielou a Marielem? Nejvyšší může najít způsoby, jak obejít tuto situaci a udělat to například prostřednictvím invaze pozitivního stavu do zóny vymístění, mírným způsobem, aby lidé nezahynuli následkem přítomnosti pozitivních entit. Čistě pozitivních, víte, že oni v sobě nemají nic negativní. Samozřejmě chci, abyste si uvědomili, že Nejvyšší má mnoho dalších možností, jak vyřešit situaci na planetě Zemi. Kterou možnost Nejvyšší vůbec použije, záleží na volbách, které lidstvo jako celek učiní. Jaká to bude volba, může vědět pouze Božská Prozřetelnost Nejvyššího a není vůbec naší starostí pokoušet se to uhádnout. Naší starostí je přinést lidstvu Dobrou Zvěst Evangelia Našeho Pána Ježíše Krista, Kdož je Nejvyšší, a Nového zjevení, odrážejícího se v Nové nebeské společnosti-galaxii, reprezentované všemi jejími členy, jak nám bylo doposud zjeveno Milosrdenstvím Nejvyššího a jak bude zjeveno v budoucnu.

TŘETÍ KAPITOLA

Tři dialogy
I
Dialog o duchovních aspektech sexuality

P: Pánové, bylo mi řečeno, abych vám dnes večer prezentoval tři záležitosti. První záležitost se bude týkat sexuality. Buďte připraveni na to, že to, co následuje, bude těžké pochopit, ale časem bude zřejmá a zjevná plná souvislost toho, co bude řečeno.

Jak víte, aktivátoři negativního stavu zjistili nebezpečí náležitého chápání a praktikování sexuality pro ustanovení nadvlády procesů negativního stavu. Z toho důvodu, jak dobře víte, genetickými, magickými a různými jinými tajemnými a záhadnými prostředky, jim dostupnými v té době, o kterých nemáme ani ponětí, násilně oddělili sexualitu od duchovnosti, a obzvláště od Nejvyššího. Tento akt byl vykonán proto, aby sexualita ztratila svůj původní účel být prostředkem a nástrojem pro získání většího poznání Nejvyššího, z pozice Jeho/Její Absolutní transcendence všeho a každého. Nyní, toto je důležité. Poznání o sexualitě je nám k dispozici z pozice Nejvyššího v našem nitru, s námi, mezi námi a mimo nás. Ale v tomto ohledu nemáme k dispozici žádné poznání z pozice Nejvyššího, Kdož všechno a všechny přesahuje. A jediný prostředek, kterým jej lze jaksi a do jisté míry vytušit, je skrze pohlavní styk, který je zároveň nástrojem pro získání většího poznání ostatních a sebe sama z této životně důležité pozice Nejvyššího, přesahujícího všechno a všechny. Toto dodává celému pojetí sexuality zcela odlišnou perspektivu.

Jedním z hlavních důvodů, kromě mnoha jiných, jak pseudotvůrci oddělili sexualitu od duchovnosti, bylo vyhlašování a vštěpování systému víry do lidských myslí, že pohlavní styk může být svatý jen v manželských vztazích, omezených pouze na manželského partnera. Nebo na druhé straně, že sexualita není nic jiného než oplzlost a špína a souvisí jen s prostitucí, promiskuitou či smilstvím a s využíváním druhými pro nějaký osobní, egoistický profit či pro chlípnou rozkoš a účel. Každý z těchto způsobů odstraňuje ze sexuality jakoukoli duchovnost a její nejpřímější spojení s Nejvyšším - v této absolutně přesahující pozici všeho a všech. Takže toto je rozhodující tajemství sexuality. Nejpřímější spojení s Nejvyšším - toto zdůrazňuji, protože přesně tady je to tajemství - je skrze pohlavní styk. Toto je důvod, proč byla sexualita a vztah feminity a maskulinity hlavním terčem překroucení pseudotvůrci.

V pozitivním stavu duchovního světa nejsou manželští partneři žádným způsobem omezováni jen na jejich vzájemný sexuální vztah, ale namísto toho se angažují v široké rozmanitosti bezpodmínečného sdílení všeho, co mají, což zahrnuje hlavně jejich sexualitu.

V pravé konotaci Božské Lásky a Božské Moudrosti neexistuje žádné podmínečné sdílení či omezené sdílení pouze v jedné nebo v několika oblastech života někoho, s určitým vyloučením všeho ostatního. Víte, co je to za sdílení? Toto s vámi budu sdílet, ale tamto s vámi sdílet nebudu, protože to je výlučně vyhrazeno pro tu

jednu osobu. Takový vztah a omezené sdílení by nebyly z pravé bezpodmínečné lásky a moudrosti, ale ze sobectví a vlastní výlučnosti, což je ohavností pekel.

Tak tedy široká rozmanitost sexuálních a ostatních sdílení se v duchovním světě dosahuje především dvěma způsoby. První je, že manželští partneři jsou v každém okamžiku jejich pohlavního styku neustále jiní, nikdy ne stejní, dokonce i pokud jde o jejich vnější vzhled. To zabraňuje objevení se stavu návyku na stejný obsah toho stavu, což obyčejně vede k nudě a k milování se spíše z povinnosti než pro potěšení a novost situace, které vedou ke zrodu vzrušujících nových idejí a pojetí ve vztahu k Nejvyššímu, ostatním a k nim samotným... k nám samotným. Takže v pozitivním stavu duchovního světa není jeden nikdy předmětem ztráty sexuálního zájmu o jeho či jejího manželského partnera, jak je tomu tak často u manželských partnerů v negativním stavu na Zemi, kde nenastávají žádné zjevné odlišnosti kvůli stagnujícím a rigidním podmínkám a lpění na jednom stavu a obsahu, který se opakuje a stává se zničujícím zvykem. Upraví-li se či změní-li se nějakým způsobem tento zvyk, vede to k mnoha pocitům úzkosti, strachu a viny.

Kvůli náležitému pochopení nějakého vztahu, jaký existuje v pozitivním stavu duchovního světa, zde můžete použít, pokud chcete, duchovní princip hologramu. Každý zrcadlí a obsahuje každého ve stvoření. Jelikož nikdo, kromě Nejvyššího, není absolutní, nikdo není s to zažít všechny ostatní v jednom časovém okamžiku simultánně a synchronně. Kvůli naší relativní povaze můžeme prožít různé části celku pouze v kontinuitě a v posloupnosti a v následné, ale nepostupující současnosti předešlých zkušeností, ani simultánně následujících zkušeností. Jinak bychom byli absolutní. Toto je trochu těžké na pochopení, ale když budete pozorně poslouchat, pochopíte to; ...jednoduše řečeno, nemůžete zakoušet všechny současně. My můžeme prožívat sebe navzájem i ostatní jen postupně, plynule, kontinuálně. Z tohoto postavení se tedy při každém pohlavním styku se stejným manželským partnerem, následně a úspěšně ve spojitosti, jsou vždy spuštěny nové aspekty, jež jsou reprezentovány všemi ostatními kontinuálně, simultánně a synchronně, dokonce i pokud jde o vnější formu, což znamená, že se nemilujeme se stejnou ženou či žena se stejným mužem, protože ona/on vypadá vždy úplně jinak. Takže každé sexuální setkání je věčně odlišné, vzrušující a nové a nikdy nemůže být do věčnosti žádným způsobem stejné. V takové situaci, jaká je v duchovním světě, se nikdy nemůže objevit žádná nuda, nasycení či zklamání, zvyk, strnulost či nedostatek něčeho.

Za druhé, pohlavní styk nemůže být nikdy omezen pouze na jednoho manželského partnera. Proč? Důvodem je, že ani jedna osoba není absolutní, a proto nikdo nezná sebe či ostatní absolutně nebo nemůže uspokojit svou esenci a substanci v absolutním smyslu. Pouze Nejvyšší je absolutní a každého zná absolutně. Takže toto absolutní poznání je dostupné jen skrze diskrétní či nespojitý modus jsoucna a bytí, který je následně aplikován do postupného kontinua. Protože principem je, že my všichni obsahujeme vzájemně jeden druhého ad infinitum a protože naše různé nekonečné aspekty jsou rozmanitě obsaženy ve všech ostatních, skrze přítomnost Absolutního Nejvyššího ve všech, můžeme být absolutně obsaženi ve všech nekonečných počtech všech existujících sentientních entit nebo konkrétně v jejich femininních a maskulinních vlastnostech. Absolutnost feminity a maskulinity Nejvyššího se odráží v těchto nekonečných počtech relativních maskulinit a feminit.

Jejich celkový souhrnný součet představuje jejich absolutní hodnotu a obsahuje Nejvyššího v Jeho/Její Absolutnosti. To výhledově a potenciálně umožňuje absolutní poznání sebe sama, ostatních i Nejvyššího, a obzvláště vlastního manželského partnera, který je přítomen v jeho/jejích rozmanitých aspektech ve všech ostatních. Takže při milování se s jiným než s vlastním manželským partnerem se jeden ve skutečnosti miluje s vlastním manželským partnerem, který je obsažen prostřednictvím jeho/jejích aspektů v tom konkrétním jedinci či jedincích; a protože duchovní princip hologramu říká, že jeden aspekt obsahuje veškeré existující bytí jednoho... znáte ten výrok: „poznáte-li zrnko písku, poznáte celý vesmír“ ...jeden se miluje s vlastním manželským partnerem, protože ten manželský partner je obsažen ve všech těch nekonečných počtech jedinců.

Nicméně, opak je také pravdou. Při milování se s vlastním manželským partnerem se jedinec miluje se všemi ostatními, protože tito všichni jsou obsaženi v našem univerzálním vědomí. A samozřejmě, ve vyšším smyslu, jedinec se opravdu miluje s Nejvyšším, a takto získáváte poznání Nejvyššího.

Kvalita jedinečnosti každého femininního a maskulinního projevu buď s manželským partnerem, nebo s ostatními sexuálními partnery se vždycky liší. Jedinec nemůže z důvodu své relativnosti k absolutnímu přenést či zprostředkovat sebe sama ostatním v jedinečnosti vlastního obsahu v ostatních - jelikož jste schránkami - protože ten obsah je pro ty ostatní specifický a jedinečný. Tímto způsobem je věčně zachována jedinečnost a individualita každého. Ale jedinec se může prožít v jedinečné kvalitě jiných feminit a maskulinit, ve kterých jste obsaženi nějakým jiným než vaším vlastním jedinečným subjektivním a specifickým projevem. Toto je důvod, proč nemůže být pohlavní styk nikdy omezen jen na jednoho manželského partnera, i když pramení z toho věčného sjednocení lásky a moudrosti a feminity a maskulinity.

Toto sjednocení nemůže být narušováno či zatěžováno vztahem jedince s ostatními, ale namísto toho je jím prohlubováno a obohacováno, povznášeno a více sjednocováno, protože koneckonců jak bylo zdůrazněno předtím, jedinec se miluje s ostatními ve vlastním manželském partnerovi, a s vlastním manželským partnerem v ostatních. Tato uspořádání poskytují všem v pozitivním stavu věčnou příležitost získat a aplikovat postupně větší a větší poznání Nejvyššího, ostatních a sebe sama z té přesahující pozice, v zájmu vzájemného prospěchu, obecného blaha a sdílení. Toto je pravý duchovní význam sexuality.

Nyní chápete, proč byla a je sexualita a její chápání a praktikování hlavním terčem zkreslení a zmrzačení negativním stavem. Bez potlačení a vymazání těchto významů sexuality z lidské mysli by aktivátoři negativního stavu nikdy neuspěli při uvádění negativního stavu do aktivního a dominantního postavení, protože jinak by existovalo neustálé vědomé vzájemné spojení všech se všemi, a obzvláště s Nejvyšším. Takováto situace by nikdy nemohla vést k nastolení negativního stavu jako izolovaného stavu a procesu v jsoucnu a bytí. Toto je také důvod, proč negativní stav navozuje takový hrozný a příšerný odpor v lidech vůči tomu, aby přijali či změnili cokoli ve svých sexuálních praktikách, než co existuje v současnosti; využívá obzvláště náboženské prostředky, Bibli, pod falešnou záminkou, že jsou to Boží zákony, aby dokázal svou pravdu. Proto jsou sexuální záležitosti v negativním stavu na Zemi

takovým citlivým a emocionálně nabitým problémem, dokonce i u lidí, kteří jsou jinak duchovně smýšlející.

Proto vás varuji, že s největší opozicí, odporem, odsouzením a nejdivočejšími duchovními boji se setkáte v této oblasti. Tato oblast bude nanejvýš zarytou, kladoucí odpor a strnulou při jejím zdolávání a bude celkem jistě použita negativním stavem jako poslední bašta zla a nepravd při obraně ustanovení nového duchovního věku na planetě Zemi. Negativní stav bude nadále zaplavovat a zasypávat lidské mysli ohromnými pochybnosti a pocity viny ohledně sexuálních záležitostí; podporující jejich názor šířením pohlavních chorob a různých sexuálních perverzností a zvráceností.

Uvědomění, pochopení, přijetí a aplikace těchto skutečností o sexualitě a hrozná a příšerná mobilizace negativního stavu do boje proti jejímu náležitému duchovnímu uvědomění v lidské mysli je v současnosti jednou z nejrozhodnějších, životně nejdůležitějších a nejzákladnějších záležitostí, které je třeba si uvědomovat a na boj se kterými je třeba být připraven.

Pánové, máte nějaké otázky? Toto je první záležitost.

X. Rád bych navrhl, abychom si dali na chvíli přestávku a prodiskutovali a podělili se o naše myšlenky a pocity.

P: To je důvod, proč jsem...

X: Je mi jasné, že zjevení o sexualitě je jedním z nejdůležitějších a opravdu klíčových aspektů Nového zjevení a s potěšením konstatuji, že Nové zjevení ohledně sexuality považuji za velmi sympatické. Nemám žádný problém.

P: Ty jsi ovšem výjimka z pravidla.

X: Uvědomuji si, že je to výjimečné a jsem velmi vděčný za to, že jsem byl schopen...

P: Neboť to byl hlavní kámen úrazu hodně lidí, kteří to četli a...

X: V „Poselstvích“, ano.

P: V „Poselstvích“ a v „Základech“ (Dvě knihy autora)

X: Například - abychom okamžitě přešli k příkladu - mám přítele, který je dlouholetým rodinným přítelem. Je to žena, nyní asi 80letá, velmi duchovní, velmi inteligentní, velmi moudrá, velmi kultivovaná, velice jemná lidská bytost s celoživotní duchovní orientací, a poslal jsem jí na Vánoce výtisk knihy „Poselství z nitra“ a jako odpověď jsem dostal dopis, jehož podstatou bylo: „Velice si cením vašeho daru a líbí se mi mnohé myšlenky; avšak pojetí sexuality doktora Francucha je pro mne velmi těžké přijmout“, což je myslím klasický příklad této konkrétní těžkosti, kterou bude mít hodně lidí s jinak vysoce rozvinutou osobní orientací.

P: Ano.

Z: X., mohl bys blíže rozvést, proč si myslíš, že bylo pro ni tak těžké to přijmout; bez toho, aby provedl její psychoanalýzu, jednoduše uveď své pochopení toho?

X: Já opravdu nevím o tom až tak moc, protože ve svém dopisu nezacházela do detailů, ale z toho mála, co říkala, jsem nabyl dojmu, že měla hluboce zakořeněné pojetí výlučného manželského vztahu jako jediného bezpečného základu pro sexuální vyjádření a představa sexuality mimo manželství byla myslím jejím hlavním kamenem úrazu. Je to pouze dojem, moje domněnka.

Z: Jsem zvědav, zda je na toto zjevení hodně reakcí, které... hodně nepříznivých reakcí, spousta těžkostí, co mají lidé, protože oni poslouchají jen jednu část z něho, onu část, která říká, že při milování se se všemi ostatními se jeden miluje s Nejvyšším, a tím s vlastním manželským partnerem, a oni se raději soustřeďují na tu myšlenku zhřešení, víte, cizoložství, než na tu jeho další část, že milováním se s vlastním manželským partnerem se jeden miluje se všemi ostatními; neboť není - v tom zjevení - není tam naznačena volba, a ne příkaz, aby se lidé milovali s tolika lidmi, s kolika je to jen možné.

Y: Týká se to také velice tajemného výroku, který je tam hrubě nepochopen, myslím někdy, „Miluj svého bližního jako sebe samého“.

P: Uhmmm.

X: A to není, víte... ve vnější rovině to znamená, „Nuže milujte sebe samého a milujte svého bližního a uděláte dobře“, ale v konečném důsledku to znamená milovat Nejvyšší a sebe sama.

P: To je milovat nejprve sebe sama... a Nejvyššího, a sebe, než můžeš milovat svého bližního. Je to přednostní právo začít od bodu, ke kterému jsme dospěli, a jediný způsob, jak můžeme začít, je od sebe sama, protože o to jde, ale děláte to z Nejvyššího ve vás a kvůli Nejvyššímu v ostatních; toto je ten rozdíl. Nemiluji sebe kvůli sobě, ale miluji sebe, protože miluji Nejvyššího a ostatní, a dělám to kvůli Nejvyššímu a ostatním, toto je ten rozdíl. Toto je pravá láska; ta druhá je láska sobecká. „Miluji Nejvyššího a ostatní kvůli sobě.“

Z: Jako kdyby ostatní a Nejvyšší byli mimo mne.

P: Ano, ano.

Z: Když ve skutečnosti je Nejvyšší v mém nitru, ve mně...

P: Oni jsou v nitru.

Z: ...v mém nitru.

P: Ano, ano, On je nejzazší „Já jsem“.

Z: Vidíte ale, k čemu se dostávám? Je to fakt, že je tam volba, a myslím, že mnoho lidí může být vyplašeno něčím jako: „Oh, Petr tvrdí, že to je OK, že bych měl vyrazit ven a s každým se pomilovat.“

Y: Je to OK, zasouložit si s ní/ním.

Z: Je to OK, souložit s kdekým.

P: Ne, to není v pořádku souložit s kdekým, protože to je negativní stav, protože když vyrazíte s kýmkoli souložit kvůli samotnému souložení s kýmkoli, podporujete negativní stav.

Z: Můžeš ale... v mé poznámce kladu také otázku, Petře, a rád bych na to dostal nějaké vysvětlení. Mám pocit a uvědomuji si, že je tam volba, a vysvětlil bys mi, co má člověk dělat na praktické úrovni, když má v úmyslu se milovat?

X: Mám návrh. Než se do toho pustíme, popřemýšlejme hlouběji o základních souvisejících principech a potom se vraťme zpět k této praktické záležitosti. Já to chápu tak, že tvoje praktická záležitost je reprezentována otázkou „Udělejme to osobní; je pro tebe přijatelné soustředit se na milování s vesmírem skrze milování se s D., nebo se po tobě žádá, aby ses vyhýbal výlučnému sexuálnímu vztahu s D. tím, že bys měl jiné sexuální zkušenosti? Chápu správně, že je to obecná tendence tvého...

Z: Ano, ano, a... to je velice dobrá formulace otázky.

X: Jinými slovy, jestli si dovedeš představit... jestli můžeš prožívat své milování se s A. jako milování se s Nejvyšším a s veškerým stvořením, takže by tam byl pocit univerzálnosti spíše, než pocit individuality a výlučnosti, je to uspokojivá možnost volby?

P: Není, protože by tu bylo omezení při milování se s ní. On by se omezoval z nejvyšší duchovní úrovně. Omezoval by se jen na jeden aspekt, jež ona reprezentuje, a ne na její ostatní aspekty, které jsou reprezentovány ve všech ostatních.

X: Než se k tomu vrátíme a dáme Z. příležitost vyjádřit to způsobem, jakým se on vyjadřuje, který se může lišit od způsobu, jak to vyjadřuji já, dovolte mi, abych se s vámi podělil o některé myšlenky, které tu postupně uvedu do vaší pozornosti. Je mi jasné, že pokud někdo vychází z negativního stavu a pokouší se dospět k náležitému chápání pozitivního stavu, je to nesmírně těžké kvůli důmyslné pasti, kterou vynalezl negativní stav, a proto, jak to já cítím, náležitý způsob, jak přistupovat k tomuto problému, je začít z pozitivního stavu lásky a moudrosti a z této pozice přemýšlet, co udělal negativní stav se sexualitou jako prostředkem nakládání se základními principy lásky a moudrosti v těch souvztažnostech. A jak já to chápu, podstatným bodem je, že negativní stav přišel na důmyslnou metodu, jak se vypořádat s dualitou lásky a moudrosti pomocí jiné duality, jež je dualitou pseudočistoty, která se prezentuje jako nejvyšší hodnota, a naprostou ohavností, která se prezentuje jako nejnižší hodnota. Jinými slovy, negativní stav překrucuje sexualitu prostřednictvím pasti, do které se každý chytí, a základním konceptem je - rozdělme sexuální zkušenosti do dvou kategorií. Jednu kategorii... jedné kategorii přidělíme velmi vysokou hodnotu. Tuto nazýváme manželství, této říkáme čistota, a tato... protože je tak hodnotná... bude výlučná. Takže klíčovým pojmem je výlučnost.

Na druhé straně představíme alternativní formu sexuality, což je sexualita bez jakékoli hodnoty; zatímco výlučnost znamená nejvyšší hodnotu, promiskuita představuje žádnou hodnotu, a takovýmto způsobem každému nabídneme volbu mezi dvěma formami sexuality... vyberte si. Sexualita vysoké hodnoty charakterizovaná výlučností, a sexualita bez hodnoty charakterizovaná promiskuitou. Vyberte si. V obou případech prohrajete, a jen co se chytíte do těchto pastí, kde jste podmíněni myslet způsobem „buď, anebo“, je velice těžké se z nich vymanit, a tak to je na světě.

P: Jak jsem odezíral, tvoje Niterná mysl to neustále potvrzovala tvým „ANO“ prstem.

Z: Mým? Jo.

P: Říká „ano, je to pravda“, a když X. vysvětloval názor té paní, proč je ona... tvoje Niterná mysl říkala ne, ne, ne, protože je v tom něco hlubšího, než ti může X. poskytnout. Všiml sis toho?

Z: Jo. jo. Jsem si toho všeho vědom, jenže...

X: Je mi jasné, že moje přítelkyně, tato 80letá stará žena, která byla vdaná a měla děti a... víte... žila ve světě, ačkoli byla vždy velice duchovně zaměřená, nikdy nebyla světaznalá, i když žila plným životem. Je mi naprosto jasné, že se chytila do té pasti a vytvořila si představu volby mezi sexem jako špínou, myšlena promiskuita, myšlena bezcennost, a alternativou sexu jako čistotou, myšlena výlučnost manželského vztahu, a tak se vždy odevzdávala výlučně manželskému vztahu, a když její manžel zemřel, vzdala se sexuality jako nepřijatelné v žádné jiné alternativě. A to, že je stále ještě obětí této pasti, jsouc v jiných aspektech duchovně velmi rozvinutá, ale v tomto aspektu má mindrák, ji zaslepuje vůči tomu souvztažnému aspektu sexuality.

P: Toto je též jednou z hlavních překážek u lidí, kteří přicházejí do duchovního světa poté, co opustí své tělo. Přijdou tam a jsou znechuceni objevem, že je to úplně jinak, než je učili, a zatrpknou a vyžaduje to hodně úsilí a vzácného času odstranit tyto mylné názory, protože toto je nejhouževnatější, dokonce i tam, nejnepoddajnější záležitost na řešení; a nejvíce připoutání a nejvíce posednutí a vlichocení se negativních entit do lidí jsou skrze tento kanál sexuality. Všimněte si schizofreniků, vždy je to sexuální, to je problém, že ano? Jsou posednutí, a především v této oblasti.

X: OK, v tomto kontextu to nazvěme dvě alternativy pseudosexuality; promiskuita, jež nemá žádnou hodnotu, a výlučnost, jež má údajně vysokou hodnotu; a výlučnost je charakterizována majetnictvím, které ničí lásku; a promiskuita, na základě definice, znamená žádnou lásku; snad sexuální rozkoš, ale žádnou lásku, takže láska je prakticky zničena rozdělením sexuality na ty dvě pseudocharakteristiky, což je ďábelské. Myslím tím, že je to ďábelsky důmyslné.

P: Jistě, máte volbu buď se omezit, nebo se neomezit. Vše to závisí na tom, jaký typ úmyslu či motivace sledujete tím omezením či neomezením. Avšak mějte na paměti, že za současně existujících podmínek na planetě Zemi je těžké si představit takovou čistotu úmyslu při poměru s mnoha lidmi; kvůli ohromné kontaminaci, znečištění a otrávení všemi věcmi, kterými jsme neustále zaplavováni; a ať je úmysl v přístupu

k pohlavnímu styku, buď už výlučně s vaší/m manželkou/manželem, nebo někým jiným, jakkoli dobrý, vždy tam bude trochu kontaminace, co může mít za následek pocit viny a co může končit problémy. Takže způsob, jak mi bylo řečeno toto dělat a jak to předvádím v mém vlastním vztahu... a mohu hovořit jen o sobě, víte, protože vy jste jiní... je, že říkám Nejvyššímu, „Pane, bezpodmínečně ti odevzdávám všechno, včetně své sexuality. Proto můj Pane, pokud zjistíš, že je z nějakých duchovních důvodů nevyhnutelné, kvůli nějakému užitku nebo vzájemnému prospěchu či obecnému blahu a poučení, bude-li prospěšné, náležité a správné angažovat se s někým za účelem požehnání a získání většího poznání, potom mi poskytni příležitost nebo ať se tak stane. Ale musí to být na základě úplně čistého postoje, bez jakýchkoli osobních predispozicí. Jinak to není dobré. Musí to být z Tebe, podle Tebe, skrze Tebe, s Tebou. Pokud je tam byť i jen zrníčko něčeho ze mě, podle mě, skrze mě a se mnou, potom v žádném případě. Nebudeme to dělat. OK? A není-li náležité se angažovat, potom samozřejmě nebudu mít žádné takové příležitosti."

Z: Toto mi dost pomáhá a skutečně se to přímo zabývá praktickými věcmi, protože na tom, co jsi říkal ty a X. předtím, ať už k tomu přistupuješ z negativního stavu, nebo z pozitivního stavu, je velmi důležité, protože ty nemůžeš...

P: Ano.

Z: ...skutečně k tomu přistupovat z negativního stavu, ale... a já si myslím, že toto je vysvětlení, že toto je možná skutečně důležité pro lidi, protože lidé, kteří nevcházejí do svého nitra skrze Niternou mysl a skrze Nejvyššího, to budou hodnotit jako vaše...

P: Tradice, ano.

Z: ...podle tradic a konvencí a z hlediska vnější mysli, a to je velmi zavádějící. Zatímco já si myslím, že budou-li mít lidé metodologii a návod na hodnocení povahy zjevení, co bylo poskytnuto, z nitra ven, potom dospějí ke svým vlastním odpovědím a to samotné, zdá se, by zmírnilo negativní reakci lidí, když slyší, o čem je to zjevení; protože oni poslouchají to zjevení jakoby z hlediska negativního stavu, že to, co doporučuješ, je cizoložství.

P: Ano, to rozhodně pochází z negativního stavu.

Z: Jsou to volby...

P: Nicméně, toto je pozice vzhůru nohama. Z hlediska negativního stavu jsou nebesa cizoložná, neboť oni se milují se všemi. Dokonce i vy jste cizoložní, protože se milujete se všemi v A. Vidíte, toto je přímé cizoložství. Obzvláště podle jejich představy to musí být výhradně jen s tou jednou osobou. Všichni musí být z této situace vyloučeni. Toto je ohavnost. Takže, abych k tomu přidal jedno praktické, které bylo nádherné... k tomu velmi výjimečnému a krásnému vysvětlení, které nám poskytl X...

Z: Bylo to nádherné.

P: Ano, a já jsem vám poskytl praktické... dělejte to a nesuďte nikoho za to, jak praktikuje svou sexualitu. Když to děláte, jste v dobré kondici. Když si někdo vyrazí

ven a miluje se s mnoha, fajn. Není na nás, abychom soudili takovou osobu. To, co se počítá, jsou úmysly této osoby.

Z: Rozhodně nesoudím podle zevnějšku...

X: Protože klíčové nejsou skutky, ale úmysly.

P: Úmysly... A vy nemůžete znát niterné úmysly, protože jediná osoba, jež zná tyto úmysly, je Nejvyšší. Vy neznáte dokonce ani své vlastní úmysly, neboť nejste absolutní a neznáte se. Pouze Nejvyšší vás zná absolutně, protože On vás stvořil ze Sebe, proto vás zná absolutně. Jen On může znát úmysl, a to je důvod pro tu formuli praktičnosti, odevzdat se Pánu; pokud to dělám z Tebe, Pane, podle Tebe, skrze Tebe, s Tebou a pokud v tom není nic z osobní predispozice či egoismu, potom je to skvělé.

Z: Takže potom jedinec... jako praktické opatření, potom jedinec, kdo klade tuto otázku v souvislosti s vlastním manželským partnerem, nebo svým druhem při uvažování nad úmyslem ohledně své sexuality, by vešel do transu, požádal Nejvyššího a dostal odpověď, a tímto by věděl, zda jeho úmysl byl, či nebyl čistý.

P: Správně.

Z: Je to správné chápání?

P: To je správné chápání, že vejdete do nitra a ujistíte se, že se distancujete od... prvním krokem samozřejmě je bezpodmínečné odevzdání se. Nejprve musíte všechno ve vás, včetně vaší sexuality, především vaší sexuality, bezpodmínečně odevzdat Nejvyššímu. V tom smyslu, že nechcete používat vaši sexualitu pro žádný jiný účel, než k tomu; pro vzájemný prospěch, obecné blaho, sdílení, větší poznání Nejvyššího, ostatních a sebe sama, z této transcendentní pozice a bez ohledu na důsledky tohoto. A samozřejmě, že jsou i další aspekty sexuality, ale my teď hovoříme o čistě duchovní, tajemné, nejvyšší úrovni, duchovním konceptu sexuality, ne o jejím aspektu týkajícím se rozkoše a zábavy, který je také její součástí, ale o to tu teď nejde, chápete?

Y: Klíčem tedy je, že se miluješ s Nejvyšším.

P: Správně. Klíčovou záležitostí je milovat se s Nejvyšším, ano.

Y: Miluješ se v pozitivním stavu.

P: Správně. To je stěžejní záležitost, protože toto je způsob, jak navázat kontakt s Nejvyšším v tom transcendentním postavení, které mít je životně důležité, to spojení konkrétně s tímto postavením.

X: Toto je něco, k čemu jsem dospěl ne pouze intelektuální úvahou či psychoanalýzou, ale reálným pozorováním a zkušeností, prostřednictvím zkušenosti jsem se naučil, že akt milování je akt uctívání.

P: Ano, přesně tak.

X: To mě dostalo do spojení s nejzazší realitou. To mě dostalo do stavu transu. Vyšel jsem ze stavu transu, tehdy jsem nerozpoznal, že je to stav transu, nyní se však dívám zpět a zjišťuji, že když jsem se miloval, vešel jsem do transu, do stavu mimo čas a prostor, a když jsem z něho vyšel s pocitem přeměny, zakoušel jsem, že jsem byl zapojen do aktu uctívání, který mě dostal do styku s realitou, a dospěl jsem k pochopení, že sexualita je prostředkem k vyjádření lásky skrze moudrost a že při takovémto přístupu je pro aktéra velmi výživným procesem. Dospěl jsem tedy k uvažování o sexualitě jako o prostředku k vyjádření lásky, který je pro aktéra velice výživný; pravé já považuje pohlavní lásku za nejvýživnější potravu v životě.

P: Co je ale nejvyšším účelem sexuality? Víte, v tom smyslu, že co je lepší než poznat Nejvyššího, sebe i ostatní a přicházet s novými myšlenkami o povaze Nejvyššího a o vaší povaze a o povaze ostatních... zrod nových myšlenek. Co je víc?...

Y: Ano.

P: Ideje, které povznášejí a obohacují veškeré stvoření, objevují se z těchto progresivních, nových, jiných způsobů, které můžeš skutečně sdílet s každým. Toto je to nejzazší. Tak tedy pokud je tam takový druh úmyslu, nemůže to být zlé a negativní, chápete?

Z: Napadá mě, že poslouchat právě toto, poslouchat někoho, kdo pronáší tato slova, a mít toto, dokonce se zabývat na úrovni vnější mysli těmito pojmy, může poskytnout základ pro navrhnutí lidem, aby zvážili možnosti této funkce milování se, a tím je přivést k ní blíž a blíž. Mám zážitek, o který se chci s vámi podělit, s mojí manželkou D., která byla vychovaná jako katolička, a dovedete si představit, a tak... tím zážitkem byla jednoduše její konfrontace s jistými konflikty, které měla, a vcházení dovnitř a zeptání se Nejvyššího na účel sexuality a účel milování se, a Nejvyšší jí řekl, že to bylo... ta slova byla, že sexualita je... a účelem milování se je přivedení Božského do fyzického.

P: A nebylo to rozmnožování.

Z: Jako přivedení Božského do toho jedince.

P: Vidíte, důsledek tohoto prohlášení... jelikož nejste absolutní, Božské můžete přivést do fyzického se svým sexuálním partnerem ve velice omezeném smyslu. Vidíte však, tím, že se omezujete na jednu/jednoho, omezujete plnou manifestaci Božského.

Z: Nerozumím tomu, protože ve zjevení jsi řekl, které jsi nám právě poskytl, řekl jsi, že milováním se s vlastním manželským partnerem, dvě věci mi uvázly v mé mysli. První je, že jelikož vlastní manželský partner se neustále mění, jeden se nikdy nemiluje se stejnou osobou; a za druhé, milováním se s vlastním manželským partnerem, protože celek je obsažen v jakékoli částečce či prvku toho celku, potom vlastní manželský partner je částí toho celku, já... my se tímto způsobem milujeme s veškerým stvořením, a tím způsobem, přemýšlím, že to jednoduše není dostačující, potom, pro jedince se rozhodnout... já říkám, že rozhodnout se, rozhodnout se ne na výlučném, majetnickém základě, že jedinec se může milovat jen s vlastním manželským partnerem, ale že rozhodnutím milovat se s vlastním manželským partnerem, jsa spokojený a šťastný a dostávající dovolení Nejvyššího to udělat, potom...

P: Je to komické, neboť to byla ta otázka, kterou jsem nastolil, když se objevilo toto, a v principu mi bylo řečeno, ne, protože nejsi absolutní, dokonce ačkoli se neustále měníš, ještě stále je to změna z pozice tvé vlastní jedinečnosti, ale ne z tvé pozice v někom jiném jako jedinečného jedince, což je ohromný rozdíl.

Z: Takže to znamená, že pokud si někdo zvolí, že se bude milovat s vlastním manželským partnerem, s pochopením, že se tím miluje s neustále se měnící bytostí a se všemi bytostmi simultánně, následkem toho...

P: Protože jsou reprezentováni ve tvém manželském partnerovi.

Z: OK. Protože se odrážejí a jsou reprezentováni ve vlastním manželském partnerovi.

P: Správně, určitými aspekty, které může tvůj manželský partner jedinečně manifestovat...

Z: Je celek, reprezentovaný v tom manželském partnerovi, veškeré stvoření?

P: V jedinečném konglomerátu, který je k dispozici jen tomu manželskému partnerovi. Ale v někom jiném je ten celek reprezentován odlišným jedinečným zážitkem. Je tam, ale v odlišném jedinečném zážitku, který není k dispozici nikomu jinému.

X: Dovolte, ať se podívám, zda dokážu to, na co myslím, že se Z. ptá, formulovat jasněji, abychom se na toto skutečně mohli zaměřit. Myslím si, opravte mě, pokud se mýlím, toto je otázka...

Z: Dobře, měl jsem otázku, která následovala poté, která zní: je tedy pro jednoho omezující milovat se s vlastním manželským partnerem, a ne s ostatními, na základě toho, že se jeden miluje s neustále měnící se bytostí a s celým stvořením, reprezentovaným skrze jedinečnost toho jednoho jedince; je to omezující?

P: V podstatě není řečeno, že ano. Je to volba; není na tom nic špatné... není na tom nic špatné, ale je to omezující, protože vylučuješ všechnu ostatní jedinečnost, která se nemůže nikdy opakovat v nikom jiném.

X: Myslím, že nám můžu pomoci toto objasnit. Jak to já chápu, Z. v podstatě přistupuje k tomuto problému z úhlu, který vyvolává otázku: mohu uniknout z pasti výlučnosti, která je duchovně zničující, když budu považovat své milování se s vlastním manželským partnerem za univerzální akt uctívání? Namísto toho, abych se pokoušel odpovědět na tuto otázku, dovolte, abych se s vámi podělil o svůj zážitek, který nám to může pomoci objasnit. Nejsem si jistý, ale mám pocit, že je relevantní a může být nápomocný. K formulaci, ke které jsem postupně pro sebe dospěl v mém manželství s S. poté, co jsme se vzali, byl tento způsob formulace tohoto, který byl v té době pociťován spíše jako psychologická formulace než jako duchovní formulace, aby to bylo všechno formulováno ve smyslu mého pravého já, mého nejniternějšího já, abych to pociťoval spíše ve smyslu psychologického kontextu než duchovního kontextu; a způsob, jakým jsem si to pro sebe zformuloval, byl, že primárně nejsem zavázán své

ženě, ale svému nejniternějšímu já. Jsem zavázán být věrný svému já, takže pokud se moje já rozhodne milovat se pouze s mojí manželkou, budu se milovat jen se svojí manželkou. Ale v okamžiku, jak se moje já rozhodne milovat se s kýmkoli jiným, budu tomu já věrný, aby to, co jsem prožíval, bylo, že jsem oddán tomuto vnitřnímu vztahu k mému nejniternějšímu já, což bylo mé manželství, a já jsem byl připraven být stále věrný tomu já, aby, pokud by si to já skutečně přálo milovat se jen s touto jednou ženou, jsem byl věrný svému já, pokud by to byl pravý pocit, ale nebyl tam žádný dojem výlučnosti, žádný dojem omezení. Byl tam pocit, „jsem zavázán být věrný svému já, a já je svobodné, takže vždy, když si já zvolí, že se bude milovat s kýmkoli jiným, nic mi nebrání to udělat“, abych se tímto způsobem osvobodil od orientace k výlučnosti. Takže nevím, zda to je, či není užitečné pro ostatní; vím však, že to bylo nesmírně užitečné pro mne.

P: V jistém smyslu, když hovoříme o manželství, hovořme o vnitřním manželství feminity a maskulinity v nás, ne s nějakým zevním jedincem. Samozřejmě, že v takovém vztahu, o jakém hovoříš, je dost těžké si představit, že se tam nachází pravá duchovnost na pozemské úrovni v negativním stavu, kde nedochází k žádným očividným změnám, a tyto jsou velmi nepatrné a pomalé a všechno se rozkládá, jak tělo stárne a opotřebovává se, a podobně. Je to situace úpadku, takže ztrácíte motivaci a stává se to věcí povinnosti, a skutečná sexuálně nabitá situace, vzrušení, které by uspokojilo duchovnost... obsah duchovnosti v sexualitě v tomto případě chybí.

V duchovním světě v pozitivním stavu je ovšem ohavností myšlenka nesdílet sebe sama se všemi ostatními, ať už v mém manželském partnerovi, nebo prožíváním mého manželského partnera v ostatních. O toto tu jde. Tvá situace by omezovala zakoušení tvého manželského partnera v ostatních. Toto je problém.

Z: Jaká myšlenka?

P: Že bych se omezil jen na prožívání sebe sama a ostatních jen v mém manželském partnerovi, a omezil bych se v tom smyslu, že bych nedovolil, abych prožíval mého manželského partnera v ostatních. Já prožívám ostatní v mém manželském partnerovi a mého manželského partnera v mém manželském partnerovi, ale prožívám i mého manželského partnera tak, jak je reprezentovaný v ostatních.

Z: A tak jsi...

P: Uvaž, opomenul jsi, ne opomenul, ale tys pravděpodobně neslyšel, co jsem říkal; když se miluješ s ostatními, miluješ se se svým manželským partnerem, když se miluješ se svým manželským partnerem, miluješ se s ostatními. Toto je obousměrná ulice. Když toto omezíš, jdeš pouze jedním směrem, a tam je nebezpečí v tom, že jsou tam jistá omezení; není to nezbytně špatné, ale jsou tam jistá omezení, která mají potenciál být vysilující. Nakonec se dostaneš do bodu, že ve tvé duchovnosti bude něco chybět.

Y: Ano, a určitě by byla jistá omezení při masturbaci, a pokud se miluješ s Nejvyšším a tvá výlučnost je s tebou, a je zajímavé tvrzení si myslet, že funguješ skrze

toto... abys fungoval skrze toto, protože za jistých konkrétních okolností nezůstává nic jiné než masturbace, kvůli jistým situacím v negativním stavu.

P: Znovu, dokonce i masturbace závisí na motivaci a úmyslu. Pokud skrze univerzální vědomí během masturbace intenzivně myslíte na někoho a na Nejvyššího v té osobě, potom je to platné, zejména pokud je jedinec v situaci, kde z takového či onakého důvodu není nic jiného k dispozici.

Y: Nemohu jinak než být ohromen myšlenkou, že milovat se s Nejvyšším s úmyslem činit to, jak naznačoval X., je to, kde začínáš... kde začínáš své uvažování o sexualitě.

Z: Dobrá, tato poslední výměna názorů, když jsi nadnesl záležitost masturbace a tvé vyjádření o tom, mne vedli k otázce, co to je milování se, a pokud je opravdu milování se jednoduše fyzický, genitální akt versus... musí v tom být... to by bylo... zdá se mi, že to by bylo velmi omezující a na velmi vnější či povrchní úrovni.

P: Správně. Opět, nesuďte, neboť počítá se účel či úmysl masturbace. V tomto případě bych ji vyloučil... Nemyslím, že bychom momentálně měli o ní diskutovat, protože toto je velmi nízká úroveň... primitivní úroveň sexuality, což je únikem, kdy fyzické tělo, které potřebuje uvolnit napětí, nemá nic jiné k dispozici; a to je fajn, víte; ale o toto nejde. Není to hříšné, ale je to... nazývejme to neutrální stav... je to neutrální. Není na ní nic špatné, pokud tam není úmysl... negativní, špatný úmysl zcela se vyhnout pohlavnímu styku. Potom je to choré a samozřejmě negativní. Na druhé straně, kvůli vyhnutí se homosexuálnímu styku, například... a tady mluvím o sobě... je lepší masturbovat, pokud není k dispozici žádná jiná alternativa než homosexuální. Homosexualita mi byla vždy odporná, protože pro mě nebyla nikdy přirozená. Jediná věc, kterou bychom měli ve vězení, je homosexualita. Takže kvůli vyhnutí se homosexualitě a vyhnutí se napětí, žádostivostem těla... a hlavně v mladém věku majíce 18, 19, 20 atd.

X: V koncentračním táboře?

P: Ano, hovořím o vězení, víte. Dobře, masturboval jsem, samozřejmě, a to je za takových podmínek jediný způsob; je to neškodné a v tomto smyslu tam není žádný problém. Samozřejmě, že jsem proto cítil hroznou vinu, pánové, protože tehdy jsem byl ještě stále zarytý baptista, konzervativní baptista, a to byla strašná věc; byl to, víte, hřích hříchů. Ale teď už vím, co je správné. A tak uvádím jen příklad situace, kde není nic jiné k dispozici, a o tělo je potřeba se starat, protože existuje tělesný aspekt sexuality jako všechno ostatní. Ale zde hovoříme výlučně o duchovním aspektu sexuality. Uvažuji jen o tomto přístupu, o které hovoříte vy; o té situaci, ve které to omezení... kde se vylučujete z prožitku vašeho manželského partnera projevujícího se a odrážejícího se v ostatních. Tento vztah se tam vylučuje.

Z: Což se týká toho, o čem jsem hovořil předtím, když jsem mluvil o tom, že pokud se jeden miluje s vlastním manželským partnerem s uznáním a prožíváním, že ten manželský partner je stále se měnící lidskou bytostí nekonečné rozmanitosti a že

v tom manželském partnerovi je obsažen také celek, odrážející se v kvalitách toho partnera, to potom je omezující.

P: Ano, protože toto postrádá ten aspekt, jak se tvůj manželský partner odráží v ostatních částech. Tedy to omezuješ. Vidíš, o co tady jde? Ten jemný rozdíl?

Z: Ano. Domnívám se nyní, že druhou otázkou ohledně tohoto je interpretovat či pochopit povahu a vztah toho omezení pro dotyčného jedince, zda je to tolerovatelné, nebo zda je to opravdu omezení; je to všeobecné omezení pro každého?

P: Dobře, jsou různé úrovně uvědomění a chápání. Když dospějete k tomuto uvědomění, ve chvíli, co dospějete k tomuto vyššímu uvědomění a chápání, stává se to omezujícím. Když nemáte to uvědomění, potom to není omezující. Chápete o co jde?

Z: Ano. To je jasné.

P: Nemůžeme ale generalizovat, proč je nám poskytnuto toto zjevení, které přesahuje všechno, co existuje kdekoli jinde, pokud já vím...

Z: Mít to pochopení?

P: Ano, o sexualitě.

Z: Aby nás to dostalo mimo naše omezení.

P: Ano, abychom měli toto pochopení. Chápete? Je poskytnuto proto, protože musíme začít napadat negativní stav v jeho baště... to je rozhodující bod. Toto bylo cílem, neboť oni věděli velmi dobře, co znamená sexualita. My nevíme. Teď víte, alespoň na jakési vyšší úrovni; existuje dokonce vyšší chápání tohoto, které my ještě nejsme připraveni znát; ale oni jej znali.

Z: Mám další otázku. Nevadí nikomu moje otázky?

P: Oh, ovšem, že ne.

Z: Další otázkou se vracím zpět k tomu, co opravdu krásně uvedl X. o volbě, která není žádnou volbou. Jaké jsou kroky, pokud teď beru v úvahu, že oslovujeme lidi a mnoho lidí uvázlo při vykonání té volby; jaké jsou kroky, aby se lidé dostali z tohoto dilematu, že nemají na výběr?

X: Dobrá otázka.

P: OK. Toto je bod, který je myslím rozhodující pro metodologii, která byla přinesena skrze mě... aby se k tomu přistupovalo duchovně... pozitivním přístupem... vy to nerozhodnete za lidi. Nechejte rozhodnout je, z pozitivního jejich Niterné mysli v hlubokém transu, z pozice přítomnosti Nejvyššího v nich. A z té pozice jim pomalu, krok za krokem, vysvětlete, co tak krásně vyjádřil X., ty dvě alternativy, které se odrážejí v této době; z té pozice jim pomalu pomozte uvědomit si, co se stalo a co by se s tím mělo dělat v jejich konkrétním životě a z jejich konkrétní pozice, z jejich

konkrétního aktuálního duchovního stavu, rozpoložení a úrovně. Opět, nemůžete generalizovat; musíte být velmi obezřetní.

X: Zkrátka jedna externí zevnější mysl nemůže pomoci druhé externí zevnější mysli, protože se ztratíte v logickém odůvodňování a v nástrahách negativního stavu, a jediným řešením je pomoct tomu vnitřnímu stavu mezi zevnější myslí toho jedince a jejich Niternou myslí, nechť Niterná mysl...

P: A pokud možno vejít do transu.

X: ... provede terapii.

Z: Slepý vede slepého.

P: Ano, a vejít do transu s vaším klientem a hovořit s vaším klientem z té pozice... z Nejvyššího ve vaší Niterné mysli k Nejvyššímu v té Niterné mysli. Tímto způsobem se nemůžeš mýlit, pane.

Z: Ano, jsem si toho vědom.

P: OK.

X: Nyní mi dovolte položit s tím související otázku, protože cítím, že pro nás je relativně snadné dospět k našemu vlastnímu chápání a je relativně snadné dospět k pochopení, jak jednat s nějakým jedincem, který je ochoten vejít do transu, ale nejobtížnější otázkou v této oblasti je, jak to vidím já, jak se někdo vypořádá se špatným pochopením Nového zjevení a Duchovního transformačního centra... dobrá, dejme tomu médii; nikoli někým, kdo je ochoten se ponořit do transu, ale, dejme tomu, novinářem který bude psát článek v časopise o Duchovním transformačním centru a o Novém zjevení, na kterém je to Centrum založeno, dejme tomu za rok; a tento novinář, nevědomý agent negativního stavu, bude prezentovat argumenty, že...

Y: Jsou nějaké?

X: ...že tito bláznivíčlenové kultu jsou oběťmi sebeklamu a odůvodňování své promiskuitní sexuality prostřednictvím této bombastické teorie o božské povaze sexuality, aby to bylo prezentováno masám... ve veřejných sdělovacích prostředcích jako praštěný sexuální kult, který si odůvodňuje své neurotické chování?

P: Pánové, to byl důvod, proč máme: „Buďte proto varováni, že největší odpor, kterého se vám dostane, je v tomto“, a to se stane.

Z: Správně, správně.

P: A musíte brát věci krok za krokem.

Y: Budete si moci přečíst výrazný titulek: „Guru nevázaného sexu Francuch“, podobný Rajneeshovi, a tak dále a dál a dál a dál.

Z: Až na to, že to opravdu vyvolává velmi důležitý bod, kterým je, že máme být diskrétní, a to se může uskutečnit snadno dokonce i na úrovni vnější mysli, ale také, že máme vcházet dovnitř a být vedeni k té diskrétnosti s vědomým, že přistupujeme k nesmírně citlivému tématu, a naším cílem není vytvářet antagonismus. Naším cílem je vytvářet...

P: Správně. Tomuto nedáváte publicitu. Co uděláte je - což mi přichází právě teď - že budete cvičit lidi, po jednom, pomalu, postupně, z pozice Niterné mysli té osoby, měnit ty postoje v jedné osobě, ve vašich klientech, pomalu. A samozřejmě se ptát Niterné mysli: „Je to náležité, je to správné, je to přijatelné“ pro tuto osobu, takže když ta osoba odejde... vyběhne z vaší ordinace, nesebere se a nebude to veřejně vykřikovat. Především, všichni klienti, kteří přijdou kvůli procesu duchovní transformace, by měli číst minimálně „Poselství z nitra“. Mají-li s tím těžkosti, buďte velice opatrní, velice obezřetní, nevnucujte žádné cizí myšlenky, dokud nepřijde čas, kdy budou připraveni toto přijmout a vy si budete jisti, že budou o této věci diskrétní.

X: Rád bych shrnul, co bylo právě řečeno v tomto směru. Myslím, že jsme se všichni shodli na tom, že je nevyhnutelné, aby se negativní stav zapojil do zkreslování skutečností a bezohledných útoků a tak dále a že toto je součástí sladkého dramatu celé této situace.

P: Dobře pánové, gratuluji, dobrovolně jste se přihlásili, souhlasili jste, že přijdete do negativního stavu za tímto účelem. Pamatujte, jste pro to vybaveni; byly vám dány nástroje, prostředky a metodologie, abyste se zabývali touto situací.

Používejte je moudře a uvážlivě, každý den vcházejte do nitra, několikrát za den, konzultujte s vaší Niternou myslí, konzultujte s Nejvyšším, společně se scházejte s rádci, vy tři se společně scházejte... dokud tu budu, můžete přijít a my čtyři si spolu sedneme, uvedu vás individuálně a souběžně do transu a najdeme nejmoudřejší rozhodnutí ohledně té situace, pod záštitou a vedením Nejvyššího.

X: Máš velkou pravdu.

P: Z Nejvyššího, podle Nejvyššího, skrze Nejvyššího...

X: A než to vysvětlíš, Petře, mám za to, že Z. okamžitě napadla správná odpověď, která je, že pokud bychom se při zabývání těmito útoky z negativního stavu pokoušeli bránit Nové zjevení pomocí našich vnějších myslí, nebyla by žádná šance.

P: Žádná šance.

X: Uceleným řešením je fungovat z Niterné mysli...

P: Prohrajete bitvu, pánové.

Y: Ano, a bezpečným krokem by bylo... u každého, kdo uvažuje o svých sexuálních možnostech: „Niterná mysli, je toto situace a příležitost přiblížit se Nejvyššímu, milovat se s Nejvyšším, interagovat s Nejvyšším, mít intimní vztah s Nejvyšším, nebo nikoli?“ Otázky, dilemata jednoduše odletí jako plevy ve větru.

Z: Napadá mě, víte, že když hovoříte o někom, kdo se ptá...

Y: Ano, klinická transformační metodologie je krok, otázka... formulovat otázku osobě, která prochází svými sexuálními potyčkami v negativním stavu...

Z: Kdo ti předloží nějakou otázku a ty ji předneseš Nejvyššímu.

Y: Například, „Mám tento problém. Jsem ženatý/vdaná a jsem bisexuál a mám tento poměr... tento poměr... tento vztah... co se mi to děje, čemu se mám naučit z této situace?“

Z: Vypadá to jako zásadní věc... existuje postoj, který si osoba osvojuje tím, že se jednoduše obrátí k Nejvyššímu; to je rozhodující věc, a potom náš přístup, nás samotných, být trpěliví při práci s lidmi.

P: Dobře, o to jde.

Y: A jednat podle principu, zákona, být advokátem Božského zákona, dobře, samozřejmě, že my víme, že pravá sexualita znamená milovat se s Nejvyšším, a to je situace, na kterou můžete, ale také nemusíte nasměrovat své úsilí.

P: Pánové, nedělejte si příliš starosti s pochopením významu tohoto prohlášení. Co je jedním z prvních kroků v duchovním procesu či v transformačním duchovním procesu? Co je prvním z velmi zásadních bodů? V prvním bodě dostat klienta do kontaktu s Nejvyšším, nebo s nejvyšším duchovním rádcem v nitru, který reprezentuje Nejvyššího. Když máte úspěch s tímto, nedělejte si starosti, protože se obracíte k nejvyššímu rádci, obracíte se na Nejvyššího. Nejvyšší řekne té osobě, co je pro ni náležité za těch podmínek, v tom čase. A pokud se záležitost sexuality neobjeví, nebo pokud bude velmi ohraničená, vymezte ji v tom bodě, protože ta osoba ještě není připravena akceptovat žádné vyšší poznání sexuality; tehdy tam nic nehrozí. Hrozba je zde jedině ohledně publikování mých knih a ohledně lidí, kteří je čtou a dezinterpretují, nechápou; dokonce i ti lidé, kteří jsou velmi filosoficky a duchovně smýšlející a jsou ochotni přijmout všechno kromě nejrozhodnější a nejdůležitější záležitosti... sexuality. Lidé jsou v tomto ohledu směšní.

Y: Je také významné, že tolik naší energie reaguje na tuto záležitost.

P: To vám něco říká.

Y: My všichni máme odpovídající osobní zkušenosti, konkrétní zápasy a tisíce klinických vzorků a příkladů, které máme okamžitě k dispozici, a je to přímo tam.

P: Ale je to tak zřejmé, protože co je největší problém, který lidé přinášejí do vaší ordinace? Dříve či později se to po určité době bude týkat sexuality.

Y: Problému dávání a přijímání lásky.

P: Správně, to je ono.

Z: Který je nesprávně chápán jako problém lásky-sexuality na vnější úrovni, vykonávání a tak dále.

P: Přesně tak.

Y: Odcizení se.

Z: Ale je to dávání lásky a je to samozřejmě dávání lásky různým lidem v různé době.

Y: Potlačené libido.

P: Takže myslíte, že můžeme skončit?

Z: Dotkli jsme se pouze povrchu toho, protože mám...

P: Prostudujte si hlouběji, co vám bylo řečeno, a budete osvíceni.

X: Jen bych se s vámi chtěl podělit o to, že jsem si v pozadí mé mysli udělal poznámku, že mým zaměřením nebude pokoušet se vyhnout nepochopení či dezinterpretaci nebo bezohlednému pošpinění a překroucení Nového zjevení, ale naopak, mojí pozicí bude předvídat a přijmout fakt, že toto je nevyhnutelné, že se to stane; jinými slovy, není vyhnutí... mohli bychom se kroutit jako preclíky, snažit se vyhnout tomu, abychom byli nepochopeni či nesprávně interpretováni. Je velmi důležité přijmout fakt, že negativní stav musí hrát svou roli v tomto sladkém dramatu a že bude docházet k dezinterpretacím bez ohledu na to, jak zásadoví budeme při pokusu přesně a správně komunikovat.

P: Velmi pravdivé. A toto bylo varování; to je důvod, proč toto bylo uvedeno do vaší pozornosti. Podívejte, nyní víte, proč jsem musel začít sexualitou. OK. Připraveni přejít k druhé záležitosti?

II

Memorandum a dialog o zacházení s negativními entitami

P: Toto je více oficiální. Toto Memorandum o zacházení s negativními entitami mělo formu zjevení jako aktuální informace o vyšším chápání sexuality, která přišla předevčírem. Je to Memorandum, které vám přečtu.

„Pro vedení a všem členům Centra pro duchovní transformaci a všem zúčastněným: Jako mluvčí Nejvyššího jsem nyní dostal od Nejvyššího radu, abych vám doporučil v současné době ve všech situacích používat následující přibližný postup při zabývání se negativními a zlými entitami“... myslí se tím, že v současné době je náležitý; zda bude i za rok, to nevím... vždy to musíme vyzkoušet. „Za prvé, mobilizovat a evokovat síly Absolutní Lásky, Moudrosti, Milosrdenství, Odpuštění, Soucitu, Empatie, Laskavosti a Něžnosti Nejvyššího spojené s vašimi vlastními podobnými atributy a podobnými atributy vašeho klienta z Nejvyššího, podle Nejvyššího, skrze Nejvyššího a s Nejvyšším ve vás a ve vašem klientovi; za druhé, mobilizovat všechny vaše duchovní rádce a duchovní rádce vašeho klienta se stejnými atributy, jak bylo uvedeno výše; za třetí, bývalým stínům, kteří jsou nyní mocnými bojovníky mírových sil Nejvyššího a nositeli a strážci míru, přidělit roli vyjmout, oddělit, vykázat a izolovat negativní či zlou entitu či entity z klienta nebo ze sebe, na levou stranu od vás či od vašeho klienta. V tomto případě se nejedná o situaci posednutí, proniknutí či přilepení se, ale o žádost o pomoc nebo setkání s nimi jako součást jejich poslání, které mají, a to neustále bojovat proti všemu pozitivnímu a dobrému během urputných duchovních válek. Nechejte mocné bojovníky mírových sborů Páně obklopit je či ho nebo je či ho obklíčit štítem bílého světla z východu, tedy z Nejvyššího; za čtvrté, nechejte mocné bojovníky mírových sil Nejvyššího přečíst negativním entitám jejich práva a privilegia.“

Na radu Nejvyššího je potřebné zlým a negativním entitám nabídnout následující obsah tohoto čtení. Toto je obsahem, víte, Mirandy (poučení o právech osob zadržených policií v USA - pozn. překl.), něčeho jako toto. „Silami Božské Lásky, Moudrosti, Milosrdenství, Odpuštění, Soucitu a Empatie Nejvyššího, jakož i našimi vlastními, všech nás zde přítomných, z Nejvyššího, podle Nejvyššího, skrze Nejvyššího a s Nejvyšším v nás, jste tímto navěky vykázáni, vyloučeni a odděleni ode mne či od mého klienta. (Použijte klientovo křestní jméno). Tímto jsou vám připomenuta určitá práva a výsady, které máte navěky od Nejvyššího. Za prvé, nejste na věčnost či navždy ve vašem současném rozpoložení, stavu, procesu či místě. Za druhé, tímto se vám připomíná, že máte moc volby a schopnost volit. Za třetí, je vám zde dána příležitost a šance uplatnit vaše práva a výsady zvolit si z vaší vlastní svobodné vůle a vaší vlastní svobodnou volbou ze schopností, které máte díky lásce a moudrosti Nejvyššího, buď setrvat ve vašem negativním stavu zel a nepravd, nebo se změnit skrze proces pokání a vyznání vašich hříchů z hloubi vašeho srdce a žádostí k Nejvyššímu o odpuštění vašich hříchů. Obě volby přinášejí své důsledky; zvolíte-li si, že setrváte ve vašem současném

rozpoložení, v důsledku této volby jako vetřelec a podvodník z pekel v příbytku, jež náleží Nejvyššímu, budete posláni zpět do vašeho pekla, odkud jste původně přišli, kde budete zavření, abyste snášeli důsledky vašich zlých a falešných skutků a názorů bez toho, aby vám bylo navěky dovoleno kohokoli rušit či atakovat proti jejich vůli. Doporučuje se vám, abyste tam znovu zvážili svou pozici. A až budete připraveni požádat Nejvyššího, aby vám pomohl/a učinit pokání, vyznat vaše hříchy a zříct se vašeho současného rozpoložení zel a nepravd a najít cestu ven z vašeho pekla, jakož i naučit se, jak učinit pokání a jak se zříct negativního stavu, se kterým jste se ztotožnili, bude vám k tomu dána příležitost. Pokud byste učinili moudrou volbu a káli se a vyznali vaše hříchy a požádali Nejvyššího o odpuštění, potom budete vzati z levé strany, kde jste právě teď, a budete postaveni před východní stranu a budete zaplaveni teplem a světlem Nejvyššího a přetvořeni v bílého ducha. Pokud byste ve vašich prohlášeních lhali, nebudete s to přežít to teplo a světlo a to vás okamžitě dopraví do nejhlubších pekel, kde budete sotva schopni popadnout dech. Jen co budete přetvořeni v bílého ducha, budete doprovozeni dvěma anděli, služebníky Nejvyššího, do speciálního oddělení Nové školy pro duchovní obrození, znovupoučení a restrukturalizaci a tam podstoupíte proces úplné transformace z negativního ducha na pozitivního ducha a následně budete umístěni do pozitivního stavu stvoření Nejvyššího pro vykonávání práce, kterou si zvolíte v zájmu vzájemného prospěchu, obecného blaha a sdílení se všemi ve stvoření Nejvyššího.

Takže, když vám už byla přečtena tato věčná práva a výsady, které pocházejí od Nejvyššího, ptám se vás tady: jaká je vaše volba? Nepospíchejte s rozmyšlením si odpovědi a se zvážením všech alternativ a dejte mi vědět vaši volbu. Za páté, po uskutečnění volby v prvním případě, když si ta negativní entita zvolí, že půjde zpět do pekel, nechejte mocné bojovníky mírových sil Nejvyššího, ať ji eskortují do pekel, zavřou ji v peklech a se souhlasem Nejvyššího dají na tu bránu věčnou pečeť. Pokud si ta negativní entita zvolí, že se změní, přejděte v její umístění na východě a udělejte, co bylo uvedeno výše ve čtení. Toto je memorandum.

X: Krásné memorandum, Petře.

Y: Ano.

X: Které je...

P: Můžeme o něm diskutovat, jestli chcete, stručně, nebo dokonce...

X: Dobře, chtěl bych tuto diskusi začít slovy, překrásné memorandum, které je skvěle ilustrováno exorcismem, který jsi provedl při mém procesu, takže cítím naprostý soulad mezi slovy toho memoranda a vzpomínkou na ten exorcismus, ke kterému došlo večer třetího dne.

P: Dokonce jsi viděl Viléma Dobyvatele nakopaného do zadku.

X: Rád bych tu poukázal, že klíčovým faktorem celého procesu je pracovní předpoklad, že stín byl zkonvertován před exorcismem, což je skutečně klíčovým bodem. Pokud stín není zkonvertován, potom provedení toho exorcismu není připraveno. Taková je moje zkušenost.

P: No, to platí v obou směrech. Tvůj vlastní stín musí být také zkonvertován; hlavní... hlavní stín, který je na tebe přilepen, musí být zkonvertován.

X: Jak na straně terapeuta či asistenta, tak i klienta.

P: Ano, správně, neboť tady jsi v ohrožení; oni tě nebudou poslouchat. Ty nemáš žádnou moc.

X: Takže, jestliže terapeut či asistent narazí na negativní entitu v klientovi či v příjemci, která vystupuje do popředí a útočí, klíčovou otázkou, kterou je potřeba si položit, je... ze strany asistenta... „Byl můj stín zkonvertován, takže je připraven pomáhat v tomto procesu, a byl zkonvertován klientův stín?“ Pokud ne, je to nejvyšší priorita. Než bude moci exorcismus pokračovat, musíme napřed ty stíny dostat do té pozice.

P: No, já... je možné, víte, že se to nestane, dokud nebude stín zkonvertován, ačkoli, víte...

X: Chlapče, chci tím říct, přemýšlím o procesu s L., kde přišel Lucifer na scénu ještě předtím, než byla zmínka o nějakém stínu, takže jsem musel nejprve zahájit exorcismus Lucifera a poté s duchovními rádci ověřit a objevit, že nebylo vhodné přikročit k exorcismu, dokud stín nebyl přiveden, a jak se to stalo, stín již konvertoval samovolně, takže to byla velmi jednoduchá záležitost, ale stín nejprve musel být uveden do pozice předtím, než jsem mohl pokračovat s exorcismem.

P: Dobře, musíš mít úplnost situace. Máš-li nezkonvertovaný stín, není to úplná situace; nemáš žádnou moc. Stín je moc. Pamatuj, je to mocný bojovník mírových sborů, jak sis všiml podle struktury Nové společnosti, která vám byla popsána před dvěma týdny v prvním prohlášení, s čímž budu pokračovat za chvíli (první prohlášení najdete ve druhé kapitole). Ano pane?

Z: Dobře, rád bych objasnil zkušenost, kterou jsem měl s tím pánem, o kterém jsem s vámi mluvil předtím, který měl sebevražedné sklony, a mým postupem při práci s tím člověkem bylo zpočátku velmi jemně seznámit ho s duchovní hypnózou, dostat ho do transu, a když se dostal do transu, můj postup byl, že existuje řada negativních entit, které toho člověka posedávají - myslím, že tento člověk měl extrémní sebevražednou představivost až k okamžiku rozhodování...

P: Všimni si, že slovo, které používáte, je „posednutí“ ho, nikoli vetření se do něho.

Z: Ano. Ne, je to posednutí... a byla mnohá, a tehdy, když jsme vešli do transu a postupovali dopředu a provedli exorcismus jedné konkrétní entity a nedošlo k žádné konfrontaci se stínem. Stín nebyl vyřešen, a přesto bylo uvedeno, že tento konkrétní exorcismus této konkrétní entity byl rozhodný pro jeho přežití, a potom jsem byl poučen, abych s ním už více nedělal duchovní hypnózu, a potom jsem byl jednoduše poučen, abych s tímto člověkem setrval při terapii, abych s ním hovořil... to je ten člověk, co jsem vám vzpomínal... také - protože kdybych to neudělal - kdyby ke mně nepřišel, tak by se zabil.

X: A byli jste poučeni nepokoušet se o duchovní hypnózu při jednání se stínem.

Z: Už nikdy.

X: Zajímavé.

P: Ale abyste také nevyháněli žádné jiné zlé entity, které jej posedli. Všimni si, nebylo vám umožněno pokračovat dále.

Z: Jen tu jednu, a jeho zkušenost během té doby byla hluboká a velmi rychlá. Šlo to velmi rychle, rychlý exorcismus a on prožil hlubokou zkušenost Nejvyššího, po které nebyl schopen slova...

P: Jak dlouho to trvalo?

Z: Jediné, co vím, je, že se zde událo něco velmi rozhodující ve smyslu záchrany jeho života.

P: Ano.

Z: A že jsem dostával právě tolik instrukcí, abych to provedl a dokončil.

P: V tom smyslu, aby nespáchal sebevraždu.

Z: Správně, ano.

X: Vypadá to jako nějaká nouzová první pomoc...

P: Je to nouzová situace, která je výjimkou z pravidla, řekl bych; musíš se řídit tím, co ti říká tvá Niterná mysl. Platí zde stejná rada: vždy ji poslouchej, zejména v situaci, jako je tato.

Z: Správně. Domnívám se, že proto jsem se o to chtěl podělit.

Y: Takže odkud ti přišla ta instrukce, jak přesně postupovat? Ze tvé Niterné mysli, z jeho niterné mysli?

Z: Přišla od Nejvyššího, když jsem požádal o návod, jak nyní postupovat poté, co byla ta entita vyhnána a co měl ten muž zjevně značné těžkosti a strach opět vejít do transu.

X: Od Nejvyššího ve tvém nitru, nebo od Nejvyššího v nitru toho pacientovi?

Z: Nejvyššího v mém nitru, a pak je tu spousta jeho zkušeností, protože to má co do činění s prezentací pekla pro mě.

P: Tady to vidíš, o toto jde Z., některé situace s klienty nejsou tak moc v zájmu klienta, ale spíše kvůli našemu poučení jako... Dovolte, abych vám pověděl tajemství. Znáte případ R. z mé první knihy (principy duchovní hypnózy)? Dobře, jeho rádcové byli zmateni a jaksi tam nebyla žádná spolupráce...

X: V tom třetím případě?

P: V tom třetím případě. Ta situace nastala především kvůli mému poučení, myslím tím, že byla speciálně poskytnuta za tím účelem jako test; jeho rádcové byli zmateni... v těch duchovních rádcích byl navozen zmatek. Oni se k tomu dobrovolně svolili. A samozřejmě, že je v tom víc, než mohu dokonce i já momentálně vědět, protože to byla taková speciální a neobvyklá situace ve všech aspektech. Ale událo se to spíše v můj prospěch, než ve prospěch kohokoli jiného. A ve prospěch dalšího rozvoje duchovní hypnózy.

X: Mám tomu rozumět tak, že ten duchovní rádce, Harold, nebyl vlastně nekompetentní, ale že dobrovolně souhlasil s tím, že se té funkce zhostí jako testu pro tebe?

P: Ano. Neboť jak si možná pamatujete, říkal jsem vám, že ohledně toho nechápete něco, co vám není vhodné sdělit.

X: Ano, vzpomínám si.

P: OK, toto je jeden z důvodů... a jsou některé další, které nemohu momentálně vědět dokonce ani já, ale toto vysvětluje, proč ta situace nevznikla ani tak v jeho prospěch... jistě, je to také v jeho prospěch... ale bylo to ve tvůj prospěch. Toto je jeden z důvodů, proč existují výjimky z pravidla.

X: V zásadě jde o to, jak to vidím já, že i když je základním pravidlem, že stín by měl být zkonvertován před pokusem o exorcismus...

P: Být flexibilní.

X: ...že člověk by měl být vždycky flexibilní ve smyslu dodržování prvořadého pravidla - vždy být veden Niternou myslí v každé jednotlivé situaci.

P: Ano.

X: Protože vždycky jsou výjimky, z každého pravidla.

P: Správně. Ale to je to pravidlo, kterým jsem se pokoušel lidem „vymývat mozek“ během všech mých seminářů, ale lidé nechtěli poslouchat, víte, je to komické... vždycky to bylo pro mne frustrující.

Y: Z., přišla nějaká verifikace od toho pacienta, že by už více neměl podstoupit žádnou hypnoterapii?

Z: Přišla, ve smyslu extrémního... Než jsem ji dostal, a důvodem na přímý dotaz byl extrémní odpor a těžkosti vcházení do transu... Nedošlo k žádnému ověření na úrovni jeho Niterné mysli, neboť po exorcismu nebylo možné vejít do dostatečně hlubokého transu, aby se to od něho dalo ověřit. Nedostal by se za dva prsty.

P: Což není dostatečné, kdepak.

Z: Takže nedošlo k přímému potvrzení od jeho Niterné mysli, pouze...

Y: Nepřímé potvrzení?

Z: ...pouze, že nechce jít, a tehdy jsme řekl, no, co mám dělat?

P: Vyhledat potvrzení, ano; nechtěl jít, tak nešel.

Y: Chápu.

X: Mám několik dalších komentářů ohledně Memoranda. Jak jsi četl Memorandum a jak jsem jej spojoval s procesem mého exorcismu, zjistil jsem, že si vzpomínám na klíčový moment v tom procesu, kde, když už bylo jasné, že máme co do činění s negativní entitou, která fungovala velmi vychytrale, Petr řekl následující slova, kdy vstal ze svého křesla a přešel za mé křeslo, něco takového: „V pořádku, teď to tady přebírám z moci Nejvyššího; v pořádku, z moci Nejvyššího to tady teď přebírám.“ To byla, velmi, velmi, velmi silná slova. To byl klíčový okamžik; bylo tam mnoho důležitých momentů, ale sebedůvěra, rozhodnost, síla, která se v té chvíli šířila, to nebylo jen: „V pořádku. Vím, co se tu děje, máme co do činění s negativní entitou“, ale „Přebírám to tady z moci Nejvyššího“; to byl rozhodující tah v celém procesu. Velice silné, velice silné, ta negativní entita neměla od toho okamžiku žádnou šanci.

Z: Jak to přebírá Nejvyšší, je to pro Petra.

P: Vidíš, ty jsi... nebo já jsem byl Nejvyšším zplnomocněn prohlásit: „Přebírám to tady z moci Nejvyššího“, neboť to musím udělat také ze zevnějšku. Nejvyšší to činí přes mne v zevnějšku ve stejný okamžik, co to dělá v niternostech. Pro ten daný okamžik jsem se stal Nejvyšším, bez toho, abych se sám byl Nejvyšší; Nejvyšší... ne, toto není správné vyjádření. Správně je to takto: Nejvyšší se stává mnou za účelem vykonat práci také z vnější pozice. Musíte pochopit, že tuto práci je potřebné vykonat současně jak z niterností, tak i ze zevnějšku. Pouze takovým způsobem je zajištěn úspěšný výsledek této práce. Nejvyšší koná Svou práci v zevnějšku skrze duchovní lidi, kteří zaujímají vnější pozice.

X: Dovolte mi, abych to vysvětlil podrobněji, abychom mohli vidět, s čím tady máme co do činění. Cítil jsem, že by to nebylo stejné, kdyby Petr řekl: „V pořádku, chci, aby tato negativní entita věděla, že mám moc jí pokládat otázky“, nebo „mám moc vypořádat se s touto situací“. Slova „přebírám to tady“ jsou klíčová slova. „Z moci Nejvyššího“ je samozřejmě zálohování, ale „přebírám to tady“... Od této chvíle byla ta negativní entita v defenzívě; pokoušela se být velmi děsivá, víte. Zpočátku se objevovala s pokusem být velmi děsivá, ale jen co Petr pevně stanovil, že to přebírá z moci Nejvyššího... toto byl rozhodující moment a to se prostě neslo po zbytek tohoto procesu, jak jsem to já cítil a ovšem pro mě bylo nesmírně povzbudivé toto slyšet. Myslím, cítil jsem, že Petr chápe, co se děje, dovolte ale, abych se s vámi prostě podělil o toto v případě, že si to neuvědomujete, že já jsem seděl v tom křesle, neschopen pohybu a neschopen říci slova, věda, že se děje něco výjimečného, co jsem jen jaksi matně začínal chápat, a byl tam ten pocit, že Petr nejenže chápe tu situaci, ale má také schopnost a kompetenci ji vyřešit, což je daleko více než jen chápání. Takže v okamžiku, kdy řekl „přebírám to tady z moci Nejvyššího“, cítil jsem, že moje důvěra

v něj byla zcela potvrzena a že šlo jen o to, abychom my dva spolupracovali, abychom dokončili ten proces. Toto byl skutečně klíčový moment, to se mi vybavuje velmi silně a já určitě... myslím tím, že díky této zkušenosti jsem se naučil používat tento nástroj a důrazně ho doporučuji. Velmi energické a je tam správný okamžik na to vyslovení. Nemělo by to být ani příliš brzy, ani příliš pozdě, ale přesně ve správný okamžik je potřebné vyslovit: „OK, přebírám to tady z moci Nejvyššího."

P: Budete-li vedeni Nejvyšším, budete vědět, kdy to použít.

X: Správně. A byl tam pocit, že Petr je absolutně naladěn tak, že přesně věděl, ve kterém bodě učinit tento krok. Byl jsem... myslím tím, že třicet let zkušeností psychoanalytika a ředitele kliniky mě dostalo do postavení, kdy jsem s to zjistit kompetentnost, a v tom okamžiku jsem rozpoznal kompetentnost. Výjimečný okamžik. Nemohl jsem se pohnout a nemohl jsem mluvit a cítil jsem, že jsem vydán na milost toho, co se dělo, a v té chvíli bylo velmi uspokojující zažít Petrovu nádhernou kompetentnost.

Y: Ale je v tom i prvek odevzdání se. Odevzdání se tvé Niterné mysli.

Z: Což je uspokojující.

P: Pamatuji se, že jednou jsem měl co do činění s démonem ve velice nemocném děvčeti a ten démon mě prostě nenáviděl. Nenáviděl mne i všechny ostatní, ale obzvláště mne, z celého srdce. Několik týdnů probíhal jakýsi zápas. Tak špatné to bylo. A on mě nenáviděl, prostě se pokoušel mne ovládnout, když jsem náhle v jednom bodě pronesl: „Dobře, tady jsem, teď jdu k tobě. Pomůže-li ti to změnit tvůj postoj, prosím, vezmi si mne a ovládni mne." To byla klíčová věc, ochota obětovat se za jeho spasení.

X: Což znamená naprostá absence strachu z tvé strany.

P: Poté, co jsem to pronesl, ten démon zůstal zmatený a bezmocný. Avšak tenkrát (bylo to před několika lety) bylo mnohem těžší jednat s tímto druhem zlých duchů. Pánové, vy jste v dobrém stavu, protože máte nyní Novou školu, kam je můžete poslat. Ta škola má speciální oddělení pro démony, satany a ďábly a podobné tvory. Můžete je tam poslat a pokud si zvolí konverzi, pak je to skvělé a prima. Ale tenkrát ještě nebyla otevřena žádná taková škola.

X: Rovnováha sil tenkrát byla jiná.

P: Musel jsem je posílat zpět do pekla a to pro mne nebylo snadné.

Z: Když A. slyšela ten záznam, den poté, co jsme si ty pásky přehrávali, učinil jsem na toto nějakou narážku a ona se narovnala, velice pohotově, a řekla, „víš, až tam to zašlo"...

P: Ano. Přesně až tam zašel její démon.

X: Ještě se chci podělit o jednu myšlenku. Myslím, že jsem ji vyjádřil na semináři, ale dostávám náznak, že bych ji měl zopakovat. Během... myslím, že to bylo během...

přesně v době duchovního semináře, bylo to buď uprostřed semináře, nebo těsně před seminářem, v jednom z mých stavů transu jsem dostal toto zjevení, jež přesahovalo to, co jsem pochopil v procesu, který jsem podstoupil s Petrem minulý květen. V tomto procesu moje Niterná mysl velice jasně rozlišovala mezi vetřením se a posednutím, používajíc analogii tasemnice reprezentující vetření se, a analogii krajty či obrovského hada, drtícího a požírajícího svou oběť, reprezentujícího posednutí. A byl tam i nejasný rozdíl týkající se přilnutí, který jsem minulý květen opravdu plně nepochopil - vztah mezi těmito třemi věcmi v mém procesu, a byl jsem prostě... v transu jsem dostal další vysvětlení, že přilnutí... že negativní entity procházejí třemi stupni útoku, jen co najdou otvor; prvním stupněm je přilnutí, druhým stupněm je vetření se a třetím stupněm je posednutí; přičemž přilnutí je jako pijavice, vetření se je jako tasemnice a posednutí je jako krajta. A dále jsem dostal... a toto je věc, která mě skutečně zaujala... že přilnutí má tendenci nabírat formu obav ze závislosti, že symptomem přilnutí jsou obavy ze závislosti. Klíčovými symptomy vetření se jsou falešné víry, falešnosti; a klíčovými symptomy posednutí jsou zlé skutky, zlé úmysly.

P: To je nejhorší typ.

Y: Toto je zajímavé, protože onehdy jsem pracoval s nějakou ženou a jsa inspirován pijavicemi, tasemnicemi a krajtami - přilnutími, vetřeními se a posednutími, stalo se významným, že pro ni přilnutí byla zmatenost, vetření se byly iluze a krajty - posednutí byly přeludy, a to byl pokrok - zmatenost, iluze a přelud.

Z: Toto je velice užitečné.

X: A existuje posloupnost, jak se ta negativní entita pokouší jít od jednoho kroku ke druhému, s nejzazším záměrem posednutí kontrolovat...

P: Oh, ano. Toto je záměr. Uvědomujete si, že zmatenost souvztaží s obrácením sebe sama k negativnímu stavu; iluze k nepravdě negativního stavu; a přelud ke zlu negativního stavu? Avšak je i čtvrtá situace, která není žádnou z nich, ale předchází je, kterou je neustálý, 24 hodinový útok prostřednictvím těch negativních myšlenek, pocitů a pojetí, kterými neustále zaplavují svět ti negativní lidé, kteří jsou na tomto světě, a negativní entity v nich. Ty negativní myšlenky, pocity a pojetí jsou neustále vrhány na vás, víte, a vy je musíte prostě neustále odvrhovat...

X: Původně jsem v tomto procesu nedělal rozdíl mezi kulkami a přilnutím. Nyní chápu, že zcela bez ohledu na přilnutí, při aplikaci různých obav či zmatenosti, jsou tam tyto - žijeme v atmosféře negativního stavu, kde tyto kulky lítají skrze naše zkušenostní pole a my máme možnost volby; přijmout je a tím vytvořit problém, nebo je nepřijmout a prostě je nechat projít bez toho, aby nás ovlivnily. Nebo řečeno jinak, máme možnost volby, když se blíží nějaká kulka hledající nějaký otvor na přilnutí nebo vetření se či konečné posednutí, máme možnost volby říci „dobře, ano, přijímám tuto malou myšlenku a nechám ji prosáknout a klíčit v mé mysli“, nebo si můžeme jednoduše zvolit, že se natáhneme a sebereme tu kulku ze vzduchu a pošleme ji zpět se slovy „ne, děkuji vám“.

Z: To mi připomíná způsob, jak se zahřívá supratekuté helium; roztéká se všude, všemi směry bez jakéhokoli odporu.

P: OK pánové, chtěl bych pokračovat třetí záležitostí, jestli vám to nevadí. Jste připraveni?

III

Více o struktuře Nebeské společnosti

P: Toto je pokračování diskuse z před dvou týdnů o těch dvaceti párech, které vám tehdy byly představeny (viz druhou kapitolu). V důsledku veškeré práce, která byla vykonána za dva týdny pozemského času (nemáte ani potuchy, kolik času uběhlo v duchovním světě), bylo představeno pět nových párů jako dodatek k unii Nové kosmicko-nebeské galaxie či mlhoviny. Jsou představiteli jistých dalších slunečních systémů či duchovních slunečních systémů, které jsou zahrnuty do této Nové duchovní galaxie. Tato galaxie či Nová společnost se rozrůstá. Opět jste varováni, že jména, která vám poskytnu, slouží jen pro orientaci. Nejsou trvalá; jejich skutečná jména, jaká jsou opravdu, jsou nevyslovitelná. Tato jména nám jsou poskytnuta za účelem identifikace toho, s kým komunikujeme.

První pár, který přišel, byl **Viktoriel**-**Viktoriela**. Reprezentují princip, že Nejvyšší je Absolutní Vítěz a Přemožitel a negativní stav je absolutní prohrávající a poražený. Proto všichni v pozitivním stavu ve svém jsoucnu a bytí vždycky nakonec vyhrají a zvítězí, a všichni v negativním stavu v jejich pseudojsoucnu a pseudobytí vždy nakonec prohrají a jsou poraženi.

Po nich poté přišel druhý pár, kteří se jmenují **Nadiel**-**Nadiela**, a ti reprezentují princip a obsah Přirozenosti Nejvyššího, kterým je absolutní užitečnost. Tento princip znamená, že Nejvyšší tvoří a dovoluje... tvoří a dovoluje všechno z pozice Své Absolutní Přirozenosti - užitečnosti. Proto všechno, co činí, činí z užitku, pro užitek, k užitku, kvůli užitku a s užitkem. Takže všechno, co existuje, existuje pro nějaký důležitý užitek, účel, cíl, důvod či poučení, a proto je jsoucno a bytí opodstatněné a potřebné a má svůj čas a místo. Toto ovšem zahrnuje i dočasné jsoucno a bytí negativního stavu, protože negativní stav vykonává pro Nejvyššího a všechny ve stvoření, k jeho trpkému zklamání, velice důležitý užitek, poskytuje velmi rozhodnou příležitost k poučení.

X: Velmi důležitý princip jak v „Základech lidské duchovnosti“, tak i v „Poselstvích z nitra“.

P: Třetí pár, který přišel, se jmenuje **Mobiliel**-**Mobiliela**. Reprezentují princip, že Absolutní Přirozenost Nejvyššího se odráží a manifestuje v Jeho/Jejím stvoření, v neustálé a neutuchající fluiditě, mobilitě, plynutí a proměnlivosti všech stavů, procesů, podmínek, míst, obecností, globálností, lokálností a singularit. Proto jsou všechny nekonečné počty alternativ a voleb a jejich nekonečný počet důsledků a výsledků stále simultánně a synchronně přítomné, aby si z nich každý mohl vybrat. Ve stvoření Nejvyššího vůbec nic nechybí. Nedostupnost něčeho je vždy výlučně na základě volby a na základě skutečnosti, že z hlediska časoprostorového kontinua není vhodný čas a místo mít to, ale je to tam.

Čtvrtý pár je jen kvůli orientaci jmenuje **Konstantiel**-**Konstantiela**. A princip, který reprezentují, je, že Přirozenost Nejvyššího je absolutně stálá od věčnosti do věčnosti a

od nekonečna do nekonečna. Ve Svém Absolutním Stavu, Procesu a Kondici obsahuje všechny změny, všechny stavy, všechny podmínky, všechny možnosti, všechny volby, všechny obecnosti, všechny globálnosti, všechny lokálnosti a všechny singularity. V takovém Absolutním Rozpoložení je Nejvyšší Absolutní Stálost a Trvalost Změn.

X: To zní jako citát ze „Základů“ o tom.

P: Myslím, že je to z „Poselstvích“.

X: Je to z „Poselstvích“.

P: Ano, myslím že je to druhé poselství.

X: Oh.

P: Až na to, že v tom poselství nejsou žádné „obecnosti“, „globálnosti“, „lokálnosti“ a „singularity“. Zní to spíše jako ze „Čtyř pojetí duchovní struktury stvoření“, z kapitoly „Principy duchovní metafyziky“.

A posledním párem v této skupině, která přišla nyní, je Archanděl **Rafael** a **Rafaela**. Oni reprezentují princip, že Nejvyšší je Absolutní Pán života, smrti a uzdravování a všech nebes, všech pekel a všech zemí v úplnosti jejich jsoucna a bytí. Že Nejvyšší je způsob, brána, cesta, vzkříšení a pravý život, pravé „JÁ JSEM“ v každém a ve všem a že Nejvyšší je Ježíš Kristus.

Že Nejvyšší a Ježíš Kristus nejsou dvě oddělené osoby, ale jsou jedno. Vzkříšení Ježíše Krista bylo vzkříšením ve fyzickém těle. Toto fyzické tělo bylo tím procesem a jinými procesy učiněno božským, a proto nemůže být nikdy znetvořeno či se rozložit jako tělo kohokoli jiného, včetně těla Buddhy a těl všech ostatních, kteří obsahovali přítomnost Nejvyššího a kteří byli projevem Nejvyššího. Ale Ježíš Kristus byl a je Nejvyšší a On je Jediný, jehož fyzické tělo bylo učiněno božským a bylo vzato Ním do duchovního světa, kde se nikdy nerozpadne. Je nazýváno Božské Lidství a Nejvyšší se objevuje všem lidem ve Svém stvoření v tomto těle.

X: Takže rovnice Ježíš Kristus = Nejvyšší je reprezentována Rafaelem a Rafaelou?

P: Správně. A také velmi důležitý princip, že pouze Nejvyšší je Absolutní Léčitel, a proto pouze Nejvyšší umí vyléčit lidi z jakýchkoli jejich neduhů. Ať jsou lidem k dispozici jakékoli metody léčby, bez jakékoli výjimky či vyloučení, všechny pocházejí z tohoto Absolutního Principu Nejvyššího.

X: A to je 25. pár?

P: Doposud bylo zjeveno padesát lidí. Je to celkem zajímavý koncil, ale všichni reprezentují sluneční systémy a planety galaxie té Nové nebeské společnosti.

X: Máme to chápat tak, že tyto páry, které souvztaží s těmito fundamentálními principy, jsou členy Nejvyšší rady Nové nebeské společnosti?

P: Ano, správně. Oni tvoří Nejvyšší radu. Je tam vládní sbor, tedy ne všech padesát či více členů (v této chvíli známe jen asi padesát, ale samozřejmě je jich více), ale oni jsou Nejvyšší rada a všichni zasedají, je to něco jako planetární shromáždění či plenární zasedání. A udržují a řídí tu Novou společnost, což je celá galaxie a má mnoho, hodně členů ze všech míst, vesmírů, galaxií a slunečních systémů nejenom z lidí, kteří přišli z planety Země, ale také z ostatních sentientních entit jak lidských, tak i ne-lidských. Poprvé - předtím to nebylo - dochází k úplné aktivaci této společnosti, ale ještě není plně aktivována, protože ještě stále probíhá proces její aktivace Nejvyšším. Jak vidíte, toto je proces aktivace. Jak jsou nám představováni, tato Nová společnost je více a více kompletně aktivována. A to je pro dnešek vše.

KAPITOLA ČTVRTÁ

Více o struktuře Nové nebeské, nebesko-vesmírné společnosti či galaxii

(Závěr)

Ve dvou předchozích kapitolách Nejvyšší zjevil určité informace ohledně struktury Nové nebeské společnosti, která je známá jako Nebeská vesmírná mlhovina či Nová duchovní galaxie. Ta struktura byla popsána pomocí určitých důležitých principů, které odrážejí Absolutní Přirozenost Nejvyššího, obsaženou v rozličných členech Nejvyšší rady, kteří vládnou této galaxii Nové nebeské společnosti. Ve dvou předešlých kapitolách bylo jmenováno pětadvacet párů či padesát členů a členek rady, kteří reprezentují tyto významné a životně důležité principy přirozenosti Nejvyššího.

V této době Nejvyšší zjevuje, že bude jmenováno jedenáct dodatečných párů či dvaadvacet osob a v obecných termínech budou popsány principy Nejvyššího, které reprezentují a odrážejí. Od posledního zjevení v této věci, popsaného v předcházejících dvou kapitolách, uběhla už nějaká doba. V tomto mezidobí mi bylo oznámeno, že je jedenáct dodatečných párů, které jsou součástí Nejvyšší rady a vládnoucího orgánu této duchovní galaxie, ale jejich jména, funkce a principy, které reprezentují, nebyly zjeveny. Nebyla ani správná, ani vhodná doba. Od února 1983 do září 1983, když byl jmenován a stručně popsán tento nový dodatek, se událo mnoho věcí životně důležité a rozhodné povahy jak v duchovním světě, tak i v zóně vymístění planety Země. Některé z těchto událostí a dění jsou zjeveny a popsány v následujících kapitolách této knihy. Důvod, proč je tato kapitola zahrnuta sem, namísto toho, aby byla zahrnuta na konci knihy (kde chronologicky náleží), je kontinuita a logický postup při popisu struktury této Nové duchovní galaxie.

Opět je zde na místě varování; tato jména jsou prozatímní a jen k orientačním účelům pro ty, kteří jsou v zóně vymístění a kteří potřebují nějaké body značení kvůli usnadnění jejich vědomé mysli. Tato jména nejsou v žádném případě vyčerpávající či neměnná nebo konečná.

Následující dodatečná jména jsou zjevena kvůli všem, kteří se zajímají o tyto důležité duchovní záležitost

Michael a **Michaela**. Tento pár je lidem na planetě Zemi známější jako archanděl Michael. Avšak v duchovním světě je z duchovního hlediska vyslovování tohoto jména jako Michael (v anglické výslovnosti) nesprávné. Porušuje to jisté duchovní principy, které jsou obsaženy v té anglické výslovnosti. Správná výslovnost je Michael a Michaela (vyslovujte jak je psáno). Tento pár reprezentuje následovné principy Absolutní Přirozenosti Nejvyššího. Nejvyšší je Absolutní Mír, Klid, Vyrovnanost a Pokoj. Nejvyšší neustále vyzařuje ze stavu Své Absolutní Lásky a Absolutní Moudrosti do veškerého stvoření svůj mír, klid, vyrovnanost a pokoj, a z této

pozice je Nejvyšší nejen Absolutním Vyzařovatelem těchto principů ke všem, ale je i Ochráncem toho Míru a Klidu, jejich Obhájcem a věčným Strážcem. Proto se Nejvyšší nazývá Princ Míru, neboť On/Ona je v nejzazším smyslu Vrchním Velitelem Své armády - Mírových sborů Nebeské společnosti, a archanděl Michael s jeho partnerkou Michaelou je pověřen vedením těchto mírových sborů, kromě toho, že reprezentuje tyto Absolutní a Znamenité Atributy Absolutní Přirozenosti Nejvyššího.

Dalším párem je archanděl **Gabriel** a jeho partnerka **Gabriela**. Tento pár reprezentuje princip, že Nejvyšší je jediný Absolutní Klíč k vyřešení všech problémů, záhad, tajemství, rébusů, hádanek a všeho skrytého a tajemného. Zároveň tento pár reprezentuje princip, že Nejvyšší je jediný Absolutní Zdroj pravé radosti, potěšení, rozkoše, spokojenosti, uspokojení a štěstí a jen z Něho/Ní lze čerpat skutečnou legraci, humor, smích, úsměvy a dobrou náladu. Kvůli této přirozenosti je Nejvyšší Nositelem výlučně Dobrých Zpráv v absolutním smyslu.

Následujícím párem je **Johnel** a **Johnela**. Tento pár reprezentuje životně důležitý a rozhodný princip, že Nejvyšší je Svatý a že všechno, co povstává z Nejvyššího, je svaté. Jeho/Její Slovo je Svaté a čistá Pravda z Jeho/Jejího Dobra a čistá Moudrost z Jeho/Její Lásky. Nejvyšší stvořil veškeré stvoření Svatými Slovy Svých Úst. Protože tato Slova jsou čistá Pravda a Spravedlnost, tvoří realitu stvoření Nejvyššího. Knihy v Bibli, jež obsahují vnitřní smysl (pět knih Mojžíšových, Jozue, Soudci, dvě knihy Samuelovy, dvě knihy králů, Job, Žalmy, všichni proroci, čtyři Evangelia a Zjevení Ježíše Krista), jsou pravým Slovem Božím. Proto všechno, co je obsaženo v těchto knihách Svaté Bible, je Svaté a v nich je Nejvyšší stále přítomen, udržuje z pozice těch knih v Bibli souvislost zóny vymístění s pravým duchovním světem. Bez této souvislosti by nikdo v zóně vymístění nepřežil ani zlomek vteřiny.

Jméno dalšího páru je **Samuel** a **Samuela**. Tento pár reprezentuje princip Nejvyššího, kteří říká, že Nejvyšší skrze Svou přítomnost ve Svaté Bibli a v každé Niterné mysli slyší a naslouchá každému a vždycky ví, jaké jsou každého správné a náležité potřeby a vyhoví každého žádosti v souladu s jeho skutečnými potřebami, aby každý mohl naplnit svůj osud a plně aktualizovat a realizovat vlastní svobodné volby. Nejvyšší tedy každého vyslechne bez ohledu na to, zda si dotyčný tento fakt vědomě uvědomuje, nebo ne. Pokud nějakou náhodou dotyčného prosba není vyslyšena či naplněna, pouze to znamená, že taková žádost je v rozporu s jeho pravou svobodnou volbou z pozice jeho Niterné mysli, kde se to opravdu počítá. Proto Nejvyšší, aby zachoval svobodu volby a svobodnou vůli jedince, vyplní a bude reagovat jen na ty žádosti, které jsou v souladu se svobodnou volbou každého a v rámci jeho osudu po dobu trvání jednoho kroku v procesu jeho duchovního pokroku. Tento princip znamená, že každý si volí určitý krok či kroky svého duchovního pokroku a jak naplňuje svou volbu v tomto konkrétním kroku a vyčerpává její užitečnost pro svůj život, je oprávněn předložit Nejvyššímu další žádosti a dostat odpovědi od Nejvyššího v souladu s potřebami jeho jedinečného duchovního pokroku. Z toho důvodu jakákoli odchylka od zvoleného kroku by přinesla dotyčnému katastrofální následky, pokud by si přál či žádal a bylo mu poskytnuto něco, co by bylo v rozporu s obsahem a potřebou toho svobodně zvoleného kroku. Avšak vše, co je potřebné pro efektivní a úspěšné vyčerpání a završení užitečnosti toho konkrétního kroku, je v rámci tohoto kroku Nejvyšším neustále poskytováno a Nejvyšší vyslechne v tomto ohledu žádost každého.

Jméno dalšího páru je **Xenel** a **Xenela**. Tento pár původně pochází z jiného vesmíru a z jiné dimenze, než co je známo lidem na Zemi. Reprezentují princip, že centrem každého a všeho ve stvoření Nejvyššího je Nejvyšší. Na základě tohoto faktu je každý a všechno ve veškerém stvoření vzájemně propojeno skrze toto Centrum - Nejvyššího, Kdož je tedy Společný Jmenovatel nekonečné rozmanitosti, pestrosti a počtu různých stavů, procesů, míst, podmínek, entit, dimenzí, vesmírů, galaxií, slunečních systémů, planet, časů, paračasů a všech jejich příslušným životních forem i neživých objektů. Takže podle tohoto principu existuje pouze jeden společný jmenovatel všech a všeho v jsoucnu a bytí. Je to Sám/Sama Nejvyšší, Kdož je celkově vším.

Další pár je **Konfuciel** a **Konfuciela**. Konfuciel je na této planetě znám jako Konfucius, kdož byl velkým duchovním učitelem a vůdcem starověké Číny. On a jeho partnerka reprezentují princip, že všechno v jsoucnu a bytí pochází z duchovních principů Nejvyššího. Nic nemůže být a existovat mimo tyto duchovní principy. Takže jedinou pravou realitou, která je skutečně reálná, je duchovní realita Jsoucna a Bytí Nejvyššího. Všechno ostatní je odvozeninou, manifestací, procesem, prodloužením, realizací, aktualizací a konkretizací této jediné duchovní reality.

Další pár je **Renumeriel** a **Renumeriela**. Tento pár reprezentuje princip, že Nejvyšší je absolutně nestranný a objektivní a s každým zachází a ke každému má vztah v nejzazším smyslu rovným dílem, v souladu se skutky a motivacemi a záměry, které jsou za takovými skutky, a v souladu se stupněm jedincova ztotožnění se s takovými skutky a jejich úmysly a motivacemi. V tomto smyslu je zřejmé, že každý je odměněn či dostane odplatu v souladu se svými skutky a jejich úmysly, v míře jejich osvojení a ztotožnění se s nimi, bez jakéhokoli upřednostnění, diskriminace či zaujatosti. Kromě toho tento princip říká, že je-li někdo zlý, ale odvrátí se od svých zlých způsobů, a stane-li se na základě své svobodné volby dobrým a ztotožní se s tím, že je dobrý z Nejvyššího, skrze Nejvyššího, podle Nejvyššího a s Nejvyšším, žádné z jeho zel se nepřipomene, nevezme se v úvahu ani dotyčnému nebude přisouzeno. A naopak: je-li někdo původně dobrý, ale rozhodne se odvrátit od toho a na základě své svobodné volby se stane zlým a ztotožní se s tím zlem, žádné z jeho předchozího dobra se nepřipomene ani mu nebude přisouzeno, **pokud** se bude nadále ztotožňovat s tím zlem a přisvojovat si jej. Podívejte se také prosím ohledně tohoto na proroka Ezekiela, kapitola 18, verše 19-32, a kapitola 33, verše 10-20 (ve Svaté Bibli).

Jméno dalšího páru je **Uziel** a **Uziela**. Tento pár reprezentuje důležitý duchovní princip, že Nejvyšší je stejně přítomen v každé sentientní entitě či lidské bytosti bez ohledu na to, zda je někdo zlý či dobrý. Avšak zatímco je Nejvyšší přítomen v každém, rozdíl mezi zlou a dobrou osobou je v tom, že ta dobrá osoba je také přítomna v Nejvyšším. Takže Nejvyšší je přítomen v té dobré osobě stejně, jako je ta dobrá osoba přítomna v Nejvyšším. Mezi Nejvyšším a tou dobrou osobou je neustálé spojení a vzájemná reciprocita. Na druhé straně, zatímco Nejvyšší je věčně přítomen v té zlé osobě (v její svobodě volby, svobodné vůli, racionalitě a inteligenci), ta zlá osoba není nikdy přítomna v Nejvyšším, ale vždycky je vně Nejvyššího, svými zády ke tváři Nejvyššího. Takže mezi Nejvyšším a tou zlou osobou není žádná reciprocita či spojení. Z tohoto důvodu nemůže být Nejvyšší věčně přítomen ve skutcích či životním stylu této zlé osoby a nikdy se nemůže podílet na jejích skutcích.

Další pár je **Seniel** a **Seniela**. Tento pár reprezentuje duchovní princip, že Nejvyšší je absolutně věrný, loajální, oddaný, spolehlivý a neustále efektivní ve Své Věci a ve vztahu k veškerému Svému stvoření a ke každému jedinci. Tento princip také ukazuje, že smysluplný vztah s Nejvyšším, s ostatními a se sebou sama lze budovat jen na základě věrnosti, loajálnosti, oddanosti, spolehlivosti, neustálé efektivity svého chování, postoje a celého svého života.

Jméno dalšího páru je **Panteiel** a **Panteiela**. Tento pár reprezentuje princip, že Nejvyšší je Jeden Bůh Nedělitelný, Kdož je Pán Ježíš Kristus, Kdož mívá mnoho jiných jmen, neboť všechna jména jsou Jeho/Její. On/Ona je jediná Všeuniverzální Bytost. Není žádný jiný Bůh nebo Nejvyšší Entita či Bytost **nikde jinde** nebo **nikdy jindy**. On/Ona je Jediný/Jediná, Koho je třeba uctívat, zbožňovat, milovat a mít s Ním/Ní vztah. Uctívat, zbožňovat, milovat a mít vztah k tomuto Jedinému Bohu Nedělitelnému znamená uvědomit si, rozpoznat, uznat, přijmout, žít a praktikovat všechny tyto principy - odrážející se ve Svaté Bibli a v Novém zjevení - ve svém každodenním životě a ve všech svých aktivitách.

A poslední, ale ne méně důležitý, je pár **Doveiel** a **Doveiela**. Tento pár reprezentuje princip, že Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus si nic nepřeje více, než sdílet všechny tyto a všechny ostatní Své vynikající principy s každým ve stvoření v absolutním smyslu. Z toho důvodu Nejvyšší neustále stojí u dveří do srdce každého a klepe na ně. Každý, kdo zaslechne toto klepání a otevře ty dveře a pozve Nejvyššího, aby vstoupil nebo aby vešel, a poskytne své srdce Nejvyššímu jako trvalý, věčný příbytek, bude mít právo sdílet s Nejvyšším vše, co On/Ona má - všechny tyto a všechny ostatní principy, jak se odrážejí v těchto šestatřiceti párech či dvaasedmdesáti členech Nejvyšší rady Nové nebeské společnosti-galaxie - vesmíru, které byly doposud zjeveny a ovšem všechno ostatní, z čeho Nejvyšší pozůstává. A samozřejmě, protože Nejvyšší je nevyčerpatelný v absolutním smyslu, takové sdílení s Ním/Ní je taktéž nevyčerpatelné a stálé, do věčnosti nové.

Takže dohromady, jak to bylo doposud zjeveno Nejvyšším, máme dvaasedmdesát členů a členek rady Nové nebeské společnosti, která je známá také pod jménem Nová nebesko-vesmírná mlhovina a galaxie. Tito členové jsou naprosto, kompletně, výslovně a ve všech aspektech stejně důležití, stejně jedineční, stejně zvláštní, stejně výjimeční a stejně rovnoprávní, jak vzájemně mezi sebou, tak i vůči všem ve stvoření Nejvyššího, protože každý ve stvoření Nejvyššího slouží důležitému užitku bez ohledu na to, kdo to je či kde to je, nebo v jaké pozici či v jakém rozpoložení je ta funkce vykonávána.

KAPITOLA PÁTÁ

Několik myšlenek o povaze negativního stavu

Pán Ježíš Kristus, Kdož jest Nejvyšší, mě požádal, abych se podělil o následující poznání a vysvětlení ohledně negativního stavu, které mi přišlo při rozjímání časně ráno 20. února 1983.

Když se někdo počne v matčině lůně (toto je branou na planetě Zemi, skrze kterou se vstupuje do negativního stavu), lidské mysli jsou velice rafinovaně, velice vychytrale a velice sofistikovaným způsobem namluveny negativním stavem jisté ideje, pojetí a pocity. Tyto ideje tvrdí, že negativní stav ve své aktivované a dominantní pozici má absolutní hodnotu na základě faktu, že pozitivní stav nemůže přežít bez negativního stavu. Pozitivní stav tedy potřebuje jsoucno a bytí negativního stavu v jeho aktivovaném a dominantním způsobu pro své pokračování a přežití. Protože prý na jsoucnu a bytí negativního stavu závisí nanejvýš životně důležitý princip života a žití, tedy svoboda volby. Negativní stav našeptává ideu, že žádná svoboda volby by nemohla existovat či být bez aktivní a dominantní pozice negativního stavu, která člověku umožňuje poznat povahu negativního stavu a fakticky umožňuje svobodu volby, a tedy v nejzazším smyslu umožňuje jsoucno a bytí pozitivního stavu.

Toto je pozice vzhůru nohama. Důsledkem takového našeptávání je, že od samotného okamžiku početí jsou lidé nuceni domnívat se, že negativní stav je roven pozitivnímu stavu, a proto je normální, přirozený, náležitý a správný a má věčné trvání a bez něj by nebyl možný život.

Nebezpečí takového závěru je zřejmé. Jestli by to byla pravda, potom boj proti negativnímu stavu, eliminace negativního stavu by mohla být nebezpečná a v konečném důsledku by způsobila eliminaci jsoucna a bytí. Proto by se lidé neměli pokoušet odstranit negativní stav ve svých životech, ale namísto toho jej podporovat jako nevyhnutelný, životně důležitý a fundamentální jev, jako integrální součást svých životů, se kterou i tak nemohou nic udělat, ať by se jakkoli pokoušeli. Takže ztotožnění se s takovými ideami, přijetí takových idejí je jedním z nejběžnějších otvorů pro vniknutí negativních entit do života člověka. Je to velice rafinované. Člověk musí být opatrný, neboť velmi často to není zřetelně zjistitelné na vědomé úrovni. Jistě, mnoho lidí má tuto filosofii a představu, dokonce zjevně a vědomě, ale pokud prozkoumáte lidi, kteří vědomě nesouhlasí s tímto faktem, a vejdete na nevědomou úroveň mysli, pokud je vrátíte do doby početí, najdete v jejich mysli tuto pevně vštípenou ideu. Buďte si vědomi možnosti vetření se na této úrovni, které není snadno zjistitelné běžnými, normálními prostředky. Proto je nevyhnutelné prozkoumat každého, kdo přichází kvůli léčení nebo komu jste poradcem, obzvláště ohledně doby kolem početí, abyste zjistili, do jaké míry se nevědomě ztotožnil s takovými ideami, protože takové ztotožnění zase umožňuje vetření se negativní entity. A samozřejmě, když to odhalíte, potom je životně důležité a rozhodující vyhnat takovou negativní entitu a napravit tuto falešnou, zkreslenou ideu.

Tak tedy druhým bodem, který logicky následuje po prvním, je, že je-li pravda, že negativní stav má svou absolutní hodnotu, to jest, že pozitivní stav nemůže přežít bez negativního stavu a potřebuje negativní stav v aktivované a dominantní pozici, aby se dozvěděl, co je negativní stav zač, a že taková možnost volby musí být zachována do věčnosti, potom člověk dospěje k nebezpečnému, špatnému a falešnému závěru, že přirozenost Nejvyššího, Pána Ježíše Krista je duální. To znamená, že Nejvyšší je jak pozitivní, tak i negativní a že Nejvyšší je původcem negativního stavu stejně jako stavu pozitivního za účelem zachování svobody volby a že ta svoboda volby není možná, pokud neexistují dva naprosto opačné absolutní stavy v přirozenosti Nejvyššího, jeden pozitivní a jeden negativní.

Takže toto je dokonce ještě nebezpečnější pojetí a idea než ta první, protože v této konotaci bojovat proti negativnímu stavu se rovná boji s Nejvyšším. Touto ideou je prosáknuta především východní filosofie duality, jing a jang, noc a den, pozitivní a negativní a podobné koncepty, které jsou krajně nebezpečné, protože dávají do rovnosti zlo s dobrem a všechno negativní se vším pozitivním a vkládají do toho věčnou a absolutní hodnotu. Člověk by měl proto pasivně dovolit negativnímu stavu, aby dominoval v jeho životě, a doufat, že se bezděčně ocitne na pozitivní straně. Ovšem ať člověk dělá při takovém druhu pojetí cokoliv, vždy je to věcí náhody. Na druhé straně je věcí ohromného úsilí a zápasu a oběti a vzdání se všemožných věcí být hoden být součástí pozitivního stavu. Z těchto idejí vycházejí všechny ty restrikce, tabu, vnucení, pravidla a předpisy zvyků, tradic, konvencí, náboženství a duchovních směrů jak východních, tak i západních, které zakazují lidem dělat určité věci a které jim vnucují určité zvyklosti, jež jim umožní jít do pozitivního stavu. Zároveň tvrdí, že negativní stav bude trvat navěky. A že pokud se člověk neřídí těmi pravidly a předpisy, je zatracen a odsouzen do věčnosti v absolutním smyslu trávit svůj život v negativním stavu či se neustále inkarnovat na Zemi. Nuže, negativní stav chce, abychom tomuto věřili, protože hlavní bodem zde je, že negativní stav se náramně snaží přesvědčit lidi, že je navěky. Toto je finalistický přístup, který je tak přirozený či imanentní v povaze negativního stavu. Je zajímavé, že doslovný smysl Svatých knih, jako je například Bible, je plný takových finalistických tvrzení, protože ta tvrzení jsou činěna z pozice negativního stavu. Lidé, kteří jsou omezeni a ohraničeni nevědomostí negativního stavu a vnucováním zákazů negativního stavu, mají tendenci posuzovat všechno z pozice finálnosti či finalistického přístupu a nevidí věci takové, jaké jsou, to znamená v jejich neustále se měnícím plynutí a v jejich potenciální povaze.

Pravou realitou je, že pozitivní stav je absolutní, protože pramení z Absolutního Zdroje a jako takový nezávisí na negativním stavu ve věci svého trvání, jsoucna a bytí. Kromě toho, přirozeností absolutního pozitivního stavu a jeho imanentním stavem je svoboda a nezávislost. Proto existuje absolutně na základě absolutní volby. Nuže, absolutní volba nepotřebuje žádné relativní volby, Ty se objeví, ty relativní volby, pouze v bodě stvoření bytostí a entit, které přicházejí z Absolutního Zdroje, je tam potřeba učinit rozhodnutí přijmout, nebo popřít ten Absolutní Zdroj. V přítomnosti takové potřeby pro rozhodnutí je potenciálnost pro nastávání, probíhání a stávání se negativního stavu. Avšak takové vědomí, tedy vědomí, že si mohu, ale také nemusím zvolit absolutnost Nejvyššího a že jsem z Nejvyššího, podle Nejvyššího, skrze Nejvyššího a s Nejvyšším, je dostatečné a je jedině platné pro naprosté, kompletní a

neomezené zachování neustálé svobody volby. Takže žádná aktivace a dominance negativního stavu není vůbec nutná pro zachování jsoucna a bytí pozitivního stavu, neboť ten je i tak neustále, od věčnosti do věčnosti. Takže aktivace a dominance negativního stavu dochází k uskutečnění jen položením otázky: „Jaký by byl život bez jakékoli duchovnosti, se zkreslenou duchovností a/nebo pokud by měl být vysvětlen jako pocházející z jakéhokoli jiného zdroje, než je Absolutní Zdroj Nejvyššího.“ Odpověď na tuto otázku si vyžaduje demonstraci a ilustraci, a tato se uskutečňuje aktivací a uvedením do dominance té potenciální volby, která existuje v každém do věčnosti. Nicméně, jakmile se tato lekce naučí, jakmile se všem plně, kompletně a naprosto manifestuje, ilustruje a demonstruje přirozenost negativního stavu v aktivním a dominujícím postavení a jakmile se naplní jeho užitek, pak samozřejmě se kompletně a naprosto deaktivuje během jednoho časového cyklu, nebo na konci tohoto časového cyklu. Tehdy se znovu obnoví jeho původní podoba či forma, což je přítomnost věčné svobodné volby jako možnosti odmítnout svůj původ z Absolutního Zdroje Nejvyššího. Ovšem takové chápání negativního stavu není pro negativní stav akceptovatelné, a proto je dovoleno vytvářet všemožné filosofie, náboženské systémy, mystické systémy, systémy víry, ritualistické směry, jež by zdůrazňovaly duální povahu Nejvyššího, kontradikce, opaky a povýšení negativního stavu do pozice rovnosti s pozitivním stavem. Ve východním náboženském mysticismu a v západním náboženském křesťanství je plno takových ohavností, což se odráží ve finalistickém výroku Bible, že jeden bude zatracen navěky trpět v peklech v negativního stavu. Tyto filosofie jsou přesvědčivými prostředky, neboť jsou přestrojeny za zjevení Nejvyššího, to jest tvrdí, že to zjevil Nejvyšší. Ale ovšem Nejvyšší je dokonce popisován jako zlostný, nepřátelský, trestající, represivní, odsuzující Bůh. Toto je negativní. V křesťanské Bibli je to například úplnou samozřejmostí. Na jedné straně je milosrdný, milující a laskavý Bůh, a na druhé straně je žárlivý, trestající, nenávidící, poskvrněný krví, zlostný Bůh, což je popisem naprosté negativity. Toto bylo dovoleno Nejvyšším, aby se mohla poznat, ilustrovat a demonstrovat pravá povaha negativního stavu a aby se mohla odhalit krutost, ohavnost a marnost negativního stavu. Jde tady o to, že bez takového systému víry by negativní stav nemohl plně projevit sebe a svoji povahu, neboť věříte-li, že budete v negativní stavu pouze dočasně, a ne věčně, a věříte-li, že negativní stav není z Absolutního Zdroje, potom ovšem negativní stav nemá žádnou hodnotu a nemůže se náležitě projevit, protože nikdo by neuvěřil a neměl důvěru v jeho existenci. Bylo by to jako předstírání, jako hra, jako situace typu „tvařme se, že...“. Toto je jeden z rozhodujících, životně důležitých důvodů, proč Nejvyšší uvádí, že všechny náboženské, mystické a filosofické systémy, které v současnosti existují na planetě Zemi, ať jsou jakkoli významné, ať vypadají jakkoli pravdivě, musí být bezpodmínečně odstraněny, pokud zachovávají tuto dualitu a staví na stejnou úroveň pozitivní stav s negativním stavem a tvrdí, že negativní stav bude existovat a trvat absolutně věčně. Musí být nahrazeny tímto Novým zjevením, novou filosofií a novým vysvětlením povahy negativního stavu. Jelikož negativní stav v podstatě vyčerpal svoji užitečnost a jeho povaha byla úspěšně demonstrována, ilustrována a prokázána, už více není nutné udržovat či dovolovat zvěčňování ideje duality vesmíru a stvoření, duality přirozenosti Nejvyššího a pojímat Nejvyššího v doslovných biblických termínech či ve východních termínech duality, to jest že obsahuje v absolutním smyslu obě opačné přirozenosti, jak pozitivního, tak negativního stavu. Z toho důvodu musí být prohlášeno, že negativní stav a pozitivní stav nejsou opaky, protože pokud uvedete

či připustíte, že jsou to opaky, uvádíte a připouštíte, že mají stejnou hodnotu. Namísto toho je pouze jeden stav, který je pozitivní stav, stav lásky a moudrosti, stav dobra a pravdy, stav objektivity a spravedlnosti, což je Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus, Kdož je absolutně pozitivní; a potom je tu odvozenina relativního stavu sentientních entit, které jsou relativní k Absolutnímu Stavu Nejvyššího a které samy ze sebe, z té možnosti popřít existenci Nejvyššího, fabrikují či aktivují negativní stav, který je proto popřením pozitivního stavu, nikoli opakem pozitivního stavu. Popírání něčeho není rovno tomu něčemu, protože to pramení z existence toho něčeho. Popírání, jak bylo uvedeno mnohokrát předtím v dílech autora, si nelze představit bez existence toho, co se popírá. Jinak by nemohla nastat žádná idea popírání.

Vzhledem k tomuto Nejvyšší doporučuje všem členům a následovníkům Nového zjevení a všem, kteří toto čtou, pokud si tak zvolí, aby se kompletně a úplně distancovali od jakýchkoli systémů víry, učení, koncepcí, idejí, kterých se drželi předtím, ať už vycházejí ze západního myšlení, nebo z východního myšlení, aby byli čištěni, očištěni a připraveni pro přijetí nové duchovnosti, která nemůže být kontaminována, znečištěna a otrávena ničím, co bylo udržováno v jsoucnu a bytí předtím, ať by to vypadalo jakkoli pravdivě, náležitě a správně.

Takže třetím bodem je, že když někdo přichází do negativního stavu v matčině lůně po početí, je počat doprostřed zel a nepravd negativního stavu, tedy je počat uprostřed výkalů a moči. Za takových podmínek to vypadá jako přirozený, normální a zdravý proces, když nic jiné či odlišné není k dispozici. Jde tady o to, že negativní stav potřebuje svůj vlastní důkaz, že existuje do věčnosti a že je zoufale potřebný pro přežití pozitivního stavu. Z toho důvodu fabrikuje svůj vlastní způsob důkazu a jedním z nich je fyzicky se narodit zvířecími prostředky v matčině lůně uprostřed moči a výkalů. Jakmile je někdo v matčině lůně, je bombardován zvenku, ze svého vnějšího prostředí, od matky a otce a od lidí kolem, ohledně trvání negativního stavu a ohledně filosofie, že negativní stav je přirozenou a normální součástí života a že tak to je a tak to bude navždy. A jelikož v matčině lůně je Niterná mysl odstřižena od vnější mysli, která je formována všelijakými těmi vnuceními, jeden je velmi vnímavý ke všemu, co přichází ze zevnějšku, neboť toto je jediný nástroj, prostřednictvím kterého se vnější mysl rozvíjí, a toto je potřebné pro přežití v negativním stavu. Proto tedy díky takové ovlivnitelnosti a vnímavosti, což je ilustrováno i takzvanou „přirozeností“ výkalů a moči, které souvztaží se zlem a nepravdou, jeden se ztotožní s touto filosofií, která tvrdí, že negativní stav je způsob života a že to tak bude stále, a proto se s tím nedá nic dělat. Nyní vidíte nebezpečí této situace.

Když jsem dnes ráno vystoupil z transu, okamžitě jsem byl přiveden k Bibli a otevřel jsem ji bezděčně na Evangeliu podle Matouše, na kapitole 15. Je tam popsána jedna zajímavá příhoda, která mi vždycky byla trnem v mysli. Ta příhoda se týká ženy z Kanaánu, která přišla k Pánovi a prosila Ho, aby uzdravil její dceru, která byla posednuta zlým duchem. Avšak Pán ji navzdory Své povaze lásky a moudrosti úplně ignoroval a dokonce s ní nechtěl ani hovořit. Takže učedníci Pána je Ho zeptali: proč s ní něco neuděláš, jen nás prosí, pojďme se jí zbavit. A žena přistoupí a poklekne před Pánem a prosí Ho o pomoc, a co jí odpoví? „Není dobré vzít chléb dětem a hodit ho štěňatům.“ Pěkná odpověď od někoho, kdož jest Absolutní Láska! Toto bylo trnem v mé mysli. Ale žena, která byla velmi inteligentní, odpoví: „Souhlasím Pane, ale

dokonce i štěňata se krmí drobečky z chleba, které upadnou dětem, když jí.“ Poté se pán Otočí a řekne: „Oh, ženo, tvá víra je veliká, proto ať se stane podle ní.“ A v tom okamžiku zlý duch opustil její dceru a její dcera byla uzdravena. Nuže, jaký je význam této příhody, jaká je souvztažnost? Ta žena, její dcera a psi reprezentují negativní stav, zlý stav. Chléb, Pán a děti reprezentují pozitivní stav, dobrotu a lásku. Proč Pán odmítl vzít tu ženu na vědomí? Protože Pán nepovažuje negativní stav za rovný pozitivnímu stavu. Negativní stav není z pozitivního stavu, a proto Pán odmítá poskytnout dobro a pravdu negativnímu stavu kvůli této lásce. Pokud by měl poskytnout to dobro a pravdu, skutečné dobro a pravdu, za podmínek, v jakých existuje, negativní stav by znesvětil to dobro a pravdu, a na základě toho znesvěcení by se nadobro zničil bez možnosti spásy. To znamená, že každý, kdo se podílí... a o toto jde, každý, kdo se podílí na negativním stavu, by se znesvěcením skutečného dobra a pravdy, pokud se ztotožňuje s negativním stavem, okamžitě zničil. Zničil by se život. Situace je však jiná, když člověk přizná, tak jako tato žena, že je negativní; že nemůže existovat bez pozitivního stavu; že nemá žádnou cenu a žádné věčné trvání. Proto si jeden nezaslouží žít a žije pouze z milosrdenství Nejvyššího, z dovolení Nejvyššího, ne jako rovný pozitivnímu stavu, ale jako něco, co je tolerováno na úrovni psů a co nemá samo o sobě a samo od sebe žádnou cenu. A ovšem pokud toto jeden přizná, začíná se odvracet od zla, negativity a nepravdy. Přiznání tohoto faktu, přiznání, že negativní stav nemá žádnou cenu, že není vůbec roven pozitivnímu stavu, že nemá žádnou nezávislou existenci, žádné věčné trvání, a že je to stav podobný psímu, který může existovat jen na základě milosrdenství a dovolení Nejvyššího, symbolizovaného zde drobečky chleba spadlými ze stolu na zem, takové přiznání je úplně prvním krokem odvrácení se od negativity a eliminací negativního stavu. Takové přiznání proto umožňuje Nejvyššímu, aby zasáhl a vyvedl každého z negativního stavu do stavu pozitivního, což je tu naznačeno Jeho slovy „velká je tvá víra, ženo, jdi v pokoji a tvá dcera je uzdravena“. („Dcera“ v této konotaci znamená všechny falešné a zlé duchovní doktríny negativního stavu.) Jedinec je proto uzdraven, osvobozen z otroctví, ze zajetí negativního stavu. Takže negativní stav nemůže existovat navěky. Nuže, bylo mi řečeno, že toto je pravý význam této příhody. Je to komické, protože toto byl jeden z problémů, co jsem měl s křesťanstvím či s Ježíšem Kristem. Tato konkrétní příhoda mě vždy trápila, proč tomu bylo tak. Ale nyní, ve světle tohoto zjevení, je jasné, jak důležité bylo chovat se přesně tak, jak se tehdy choval Ježíš Kristus, kdy nám ilustroval pravou povahu pozitivního stavu a pravou povahu negativního stavu a kdy dokázal jednou a provždy, že negativní stav nemá stejnou hodnotu jako stav pozitivní a že pozitivní stav nepotřebuje pro svou existenci stav negativní; že přirozenost Nejvyššího není duální, ale Absolutně jediná, pozitivní; a že negativní stav není opakem stavu pozitivního, ale že negativní stav existuje pouze na základě dovolení, soucitu, kvůli poučení, které je dovoleno Nejvyšším. Samozřejmě, že hlavní věcí, kterou Pán Ježíš Kristus dokázal uzdravením negativního stavu, je, že nebude trvat navěky. V konečném smyslu budou všechna pekla eliminována a negativní stav bude uveden zpět do latentního, neaktivního rozpoložení jako možnost volby, jako dispozice volby, ne jako dominantní a aktivní režim jsoucna a bytí. A toto je pravý význam této příhody. Nyní to vnáší do mé mysli pokoj. A toto je rozsah dnešního zjevení.

KAPITOLA ŠESTÁ

O některých obecných trendech negativního stavu

Nejvyšší mi řekl, abych se podělil o následující myšlenky a ideje se všemi, kdož mají zájem. Byly mi nastíněny při rozjímání brzy ráno 23. února 1983. Tyto ideje se týkaly některých obecných trendů negativního stavu, se kterými mají lidé tendenci se ztotožnit. Takové ztotožnění je nebezpečné, protože vede v jejich životech k rozmanitým druhům vniknutí negativních duchů, které je potřeba vyhnat, pokud by bylo takové ztotožnění se zjištěno ve svém nitru nebo v těch lidech, se kterými jeden pracuje při léčbě nebo jako duchovní poradce.

V tuto chvíli je tu osm bodů ke zvážení.

1. V negativním stavu je trendem vždy vyhledávat odlišnosti, být separován, být izolován, být oddělen a být odloučen od všech ostatních. Nejsou zdůrazňovány či vyhledávány žádné společné body, žádné společné rysy všech. Toto je nebezpečný trend, protože vede člověka ke stavu sebelásky, ne k lásce k sobě, ale k sebelásce, k sobectví, egoismu. Je to přímý klíč k otevření dveří pro vniknutí negativní entity do jedincova života. Na druhé straně, pozitivní stav má trend vyhledávat neustále nějaké společné základy, nějaké společné body se všemi ostatními ve stvoření, aby tam byla jednota v rozmanitosti, aby tam bylo pojetí bytí mnoha částí stejného celku. Společným bodem, který sjednocuje všechny v pozitivním stavu stvoření, je věčná přítomnost Nejvyššího v každém. Jedinec má vztah k Nejvyššímu ve svém nitru a má vztah k přítomnosti Nejvyššího v nitrech všech ostatních ve stvoření. Tato tendence sjednocuje a činí jedním a harmonickým veškerou stranu pozitivního stavu stvoření.

Jelikož negativní stav zdůrazňuje odlišnosti a izolaci a separaci namísto společných rysů z přítomnosti Nejvyššího v každém, negativní stav tím brání v odhalení tohoto společného znaku, který všichni máme, přítomnosti Nejvyššího v našem nitru.

2. Cokoli někdo v negativním stavu dělá, dělá to kvůli sobě, s malým či žádným ohledem na Nejvyššího či na někoho jiného. Počátečním bodem jakéhokoli jednání je vždycky to, jaký mohu mít z toho užitek já, a ne to, jak to prospěje společnému užitku, obecnému blahu a vzájemnému sdílení se všemi, kvůli všem a hlavně kvůli Nejvyššímu. Dělá-li někdo něco v negativním stavu pro Nejvyššího či pro jiné, je to s ohledem na sebe, kvůli sobě, a ne kvůli nim. Takže motivující faktory činností v negativním stavu jsou vždycky sobecké, egoistické a zaměřené na sebe.

Ztotožnění se s takovým trendem znamená přímé otevření dveří pro vniknutí nějaké negativní entity do jedincova života, což neustále živí, podněcuje a udržuje takový druh tendence. Toto je nebezpečný trend, protože může být velmi vychytrale zamaskován falešnou skromností a pokorou a ponížeností a obzvláště dobročinností. Dělat věci zdánlivě kvůli ostatním a Nejvyššímu, ale ve skutečnosti vnitřně je činit kvůli

uznání, reputaci a dobrému postavení a kvůli všem ostatním podobným postranním motivacím.

Na druhé straně, v pozitivním stavu je trend, že všechno, co jedinec dělá, dělá kvůli Nejvyššímu a kvůli ostatním a kvůli vzájemnému prospěchu, obecnému blahu a sdílení a společnému užitku pro všechny. Všechno, co někdo dělá v pozitivním stavu pro sebe, dělá s tím zřetelem, že to dělá pro ostatní a pro Nejvyššího. Jedinec miluje sebe, neboť chce milovat Nejvyššího a chce milovat ostatní. Jestliže jedinec nemiluje sebe, nemůže milovat Nejvyššího ani ostatní. A toto je skutečný motivující faktor, který řídí život každého v pozitivním stavu.

3. V negativním stavu je jeden velmi dominantní či převládající trend a to je, že cokoli kdo učiní nebo cokoli kdo vymyslí v negativním stavu, učiní a vymyslí to vždycky z vnější pozice, ze zevnějšku, tedy z očekávání, předpokládání, pravidel a nařízení, která jsou definována a ustanovena z vnější pozice, zvenčí, ze zevnějšku. Tyto trendy vedou k vytvoření iluzorních sebepojetí a vlastních představ, které mají lidé o sobě, což je vylučuje od objevení niterností, kde je možné vytvořit a získat z přítomnosti Nejvyššího v nitru skutečné sebepojetí a vlastní představy. Ztotožnění se s těmito trendy vede opět k otevření se pro vniknutí negativního ducha či entit do svého života, které podněcují, podporují a drží jedince venku, v neustálých iluzích a sebeklamu ohledně sebe a ostatních a Nejvyššího.

Na druhé straně cokoli, co se vytvoří či udělá v pozitivním stavu, vždy se činí z pozice nitra, z reality věčné přítomnosti Nejvyššího v nitru každého, která reguluje všechny události a která umožňuje získat pravdivé a pozitivní a pravé a správné sebepojetí a vlastní představu, což je zase promítnuto vně, do zevnějšku kvůli sdílení s každým v duchu vzájemného prospěchu, obecného blaha a společného užitku.

Takže v pozitivním stavu je pravé já vytvořeno z přítomnosti Nejvyššího, podle přítomnosti Nejvyššího, skrze přítomnost Nejvyššího a s přítomností Nejvyššího, v celistvosti jedincova jsoucna a bytí. A protože taková přítomnost je jedinou pravou realitou, jedinec získává pravé sebepojetí a vlastní představu a uniká tomu, aby byl ovládán iluzemi a podvody. Ovšem trend negativního stavu je přesně opačný, neboť tam není nic vytvářeno nebo děláno či vymýšleno z niterností, ale podle fabrikací zevnějšku, které jsou následně vnuceny jedincovu životnímu stylu a ten si potom volí nemít jinou možnost, než se ztotožnit s takovými fabrikacemi, stát se takovými fabrikacemi a nést důsledky takového zničujícího ztotožnění se s těmi fabrikacemi.

4. Trendem negativního stavu je, že všechno je podmínečné. Cokoli je uděláno, cokoli je zosnováno v negativním stavu, je vždy podmínečné. Vždycky je to závislé na určitých protihodnotách, které vylučují celistvost jedincovy esence a substance jeho jsoucna a bytí, takže když má jedinec v negativním stavu k někomu vztah, je to jako mít vztah z pozice zavřené knihy. Já se ti otevřu jen do té míry, do jaké budu mít pocit, že je to pro mne prospěšné a užitečné, a popřu a odmítnu a oklamu a budu neupřímně tvrdit, že je to všechno, co mám. Takže negativní stav je velmi tajnůstkářský, vždy se drží zpět, aby jedinec nesdílel bezpodmínečně všechno, co má či vlastní. Toto vede k osvojení si podvádění, odmítání a nečestnosti vůči ostatním i vůči sobě, což zase vede k postoji vlastní výjimečnosti, že „jen já mám právo vlastnit a vědět určité věci, a kvůli

tomuto falešnému přisvojení si takového práva nebudu sdílet sebe nebo své poznání či cokoli, co mám, s nikým. Já určím, do jaké míry a kolik budu sdílet nebo dělat či odhalovat.“ Všímáte si, jak je negativní stav tajnůstkářský? Podívejte se na KGB, podívejte se na CIA, IRS a všechny ty organizace pekel, které jsou zřízeny na planetě Zemi, jak jsou utajované pod záminkou národní bezpečnosti a různých jiných ohavností negativního stavu. A ovšem za současně existujících podmínek na planetě Zemi je toto jediný proveditelný a možný způsob. Ztotožnění se s takovými ideami a trendy je samozřejmě jedním z nejničivějších způsobů, skrze jaké a jakými negativní entity vnikají do života lidí a jak podněcují a stimulují a podporují tyto druhy trendů a postojů.

Takže v pozitivním stavu je trendem, že všechno je tam bezpodmínečné. Každý je otevřenou knihou. Já jsem otevřená kniha, proto si mě může každý přečíst stránku za stránkou a já se o sebe podělím bezpodmínečně, bez jakékoli výlučnosti, bez jakéhokoli odmítání, nečestnosti, zavádění, bez zatajování čehokoli. Je velkým potěšením a požitkem, že se mohu bezpodmínečně se všemi kompletně a úplně podělit o sebe a o všechno, co mám. V takovém postoji je věčná přítomnost Nejvyššího, protože Nejvyšší se o Sebe dělí bezpodmínečně se všemi ostatními do té míry a v takovém rozsahu, v jakém jsou lidé s to přijmout Jeho/Její bezpodmínečné sdílení.

5. V negativním stavu je trend, že vše, co kdo dělá či cítí nebo s čím přijde, je a může být potvrzeno jen prostřednictvím uznání, přijetí, obdivu a ocenění ostatními. Potvrzení se tedy nečiní Nejvyšším, skrze Něho/Ni, s Ním/Ní a od Něho/Ní, z pozice uvnitř Niterné mysli, ale namísto toho se činí podle toho, co říkají druzí lidé, jak reagují, jak přijímají nebo potvrzují či obdivují cokoli, s čím kdo přijde. Všimněte si prosím, že pokud chybí taková podpora, přijetí, potvrzení, obdiv atd., vede to ke zničujícímu stavu deprese, utrpení, trápení, zbytečnosti, sebepopření a nakonec k sebevraždě. Toto je nebezpečný trend, neboť ztotožnění se s takovými postoji otevírá dveře velmi tvrdému vniknutí negativních entit, které podněcují, krmí a stimulují každého, aby se tak cítil a aby byl závislý na uznání, přijetí, obdivu a schválení druhými.

Na druhé straně, v pozitivním stavu je trend, že uznání, obdiv či přijetí jedincových skutků, idejí, myšlenek přichází vždycky jen z nitra z přítomnosti Nejvyššího. Proto přicházejí přímo od Nejvyššího, podle Nejvyššího, skrze Nejvyššího a s Nejvyšším. Díky takovému postoji a stanovisku ovšem nechybí žádné přijetí, protože jeden přijímá Nejvyššího ve svém nitru. Díky takovému postoji, jelikož jedinec to přijímá, přijímá Nejvyššího v ostatních. Toto vede k naprostému vzájemnému přijímání se, ke vzájemnému respektu a vzájemnému ohledu. Takže je ani nenapadne, aby byli uznáváni, akceptováni, obdivováni a uctíváni ohledně svých idejí, myšlenek a skutků ze zevnějšku, protože tam každý činí všechno z Nejvyššího, podle Nejvyššího, skrze Nejvyššího a s Nejvyšším z nitra, proto je každý cenný, pozitivní a vážený. Jak vidíte, v pozitivním stavu není žádné pomyšlení či potřeba být uznáván, přijímán, obdivován a uctíván ostatními za své skutky. Jeden dělá věci kvůli principu, protože tak to je, bez jakékoli nutnosti uznání a přijetí ostatními ze zevnějšku. Protože zevnějšek pochází z niterností, vnitřní uznání znamená zároveň vnější uznání, takže jeden se nemusí obracen ven, marnit svůj čas a energii na vyhledávání uznání tam, kde žádné uznání není.

6. V negativním stavu existuje tendence jako trend, aby lidé vyhledávali u jiných lidí jen to, co je negativní, co je špatné, co je zlé, co je slabé, co je choulostivé, co je nepříznivé. Mají snahu zdůrazňovat takovéto aspekty jedincovy osobnosti. Obvykle se tak činí se sklonem ponižovat lidi za účelem odsuzování, zavrhování a odmítání všeho dobrého a pozitivního v lidech, aby jedinec mohl ze své vlastní pozice vypadat dobře a pozitivně a obdivuhodně, za účelem vlastního povýšení, vlastního obdivu, vlastního velebení, vlastní důležitosti, vlastní výjimečnosti, farizejství atd., atd. Zde je principem, že „já mám pravdu a všichni ostatní se mýlí". Z toho důvodu, abych dokázal, že je to pravda, že já mám pravdu a všichni ostatní se mýlí, je nevyhnutelné hledat v lidech pouze negativní věci, špatné věci, nesprávné věci, které mě vedou, že jelikož oni jsou špatní, zlí a negativní, nemohou mít pravdu, a proto jen já mám pravdu a všichni ostatní se mýlí. Arogance tohoto stanoviska, drzost a megalomanství tohoto stanoviska je naprosto zřejmá a toto je oblíbená cesta negativních duchů, pokud se lidé ztotožní s tímto stanoviskem a trendem, jak se vloudit do lidských životů a ovládat a ovlivňovat jejich životy v tomto směru.

Tak na pozitivní straně je obecným trendem, že členové pozitivní strany vždy v lidech zdůrazňují všechno dobré, pozitivní, pravé, správné, tvořivé, produktivní, konstruktivní a co obsahuje v takových atributech přítomnost Nejvyššího. Důraz je proto vždy na přítomnost Nejvyššího. Zatímco v negativním stavu je vždy důraz na přítomnosti ďábla, na přítomnosti negativního stavu, na přítomnosti nesprávnosti, v pozitivním stavu je vždycky důraz na přítomnosti Nejvyššího a následně na všem, co je pozitivní a dobré. V pozitivním stavu proto není možné, představitelné, ba ani jim vůbec nepřijde na mysl žádné odsuzování, žádné souzení, žádné popírání, žádné odmítání, žádné odepisování lidí. Takové myšlenky, objeví-li se v jejich mysli, jsou ohavností a jim se hnusí byť i jen pomyšlení na ně. Takže v pozitivním stavu platí princip: protože každý obsahuje věčnou přítomnost Nejvyššího ve svém nitru, uvnitř vlastní Niterné mysli, každý, dokonce i v negativním stavu, má potenciál mít pravdu bez ohledu na to, jak zlá a negativní je jeho momentální situace. Důraz je tu na potenciál mít pravdu, což je základnou či základem, na němž se lze odvrátit od vlastního zla a nepravdy nebo od toho, že se někdo mýlí. Proto nikdo v pozitivním stavu či z pozitivního stavu není nikdy v negativním stavu ponižován a není tam žádná touha, přání, ba dokonce tam ani nevznikne myšlenka vlastního povyšování, vlastního obdivu, vlastního velebení, vlastní důležitosti, neboť každý je důležitý, každý je obdivuhodný, každý je odlišný, každý je jedinečný, každý je zvláštní a každý je rovnocenný a každý je hodnotný, protože každý nese ve svém nitru, uvnitř své Niterné mysli, jedinečný projev a přítomnost Nejvyššího.

7. V negativním stavu je podivný trend, že všechno, co se děje v lidském životě nebo v životě obecně, nebo přesněji v pseudoživotě, je ovládáno situacemi, událostmi a zevnějškem. Komické na tom je, že člověk nevládne nad situací, děními a událostmi vlastního života, ale ony vládnou nad ním. Jedinec je téměř určován situacemi, událostmi, prostředím a zevnějškem. Takže je otrokem situací a nemá vládu nad vlastním životem z této pozice. V negativním stavu tedy vládne mylný dojem, že jedinec není pánem svého života, že není středem svého vlastního vesmíru, ale namísto toho je hříčkou sil a situací, které jsou mimo jeho kontrolu. Toto je opět nebezpečná situace, neboť vede k přijetí ideje, že negativní stav je nevyhnutelný, a proto je marné

proti němu bojovat. Takže ztotožnění se s takovou ideou opět pěkně otevírá dveře pro vniknutí negativních entit, které ovládají a kontrolují lidi, do jedincova života a ten se skutečně stává hříčkou ve hře hranou negativním stavem.

Na druhé straně, v pozitivním stavu je situace zcela opačná. Jedinec ovládá každou situaci, každou událost, neboť on určuje svou volbou, jaká to bude situace, jaký bude její obsah, jak bude ta situace využita a jaké události a příhody jsou nevyhnutelné, aby mohl nastat a uchytit se vzájemný prospěch, obecné blaho a sdílení se všemi ve stvoření Nejvyššího. Takže v pozitivním stavu jsou všechny události, situace a dění výsledkem jedincova nitra či jeho idejí, jež neustále nastávají v jeho Niterné mysli z přítomnosti Nejvyššího, podle přítomnosti Nejvyššího, skrze přítomnost Nejvyššího a s přítomností Nejvyššího v jeho Niterné mysli.

8. A posledním trendem, trendem číslo osm, je, že v negativním stavu je všechno postaveno na principu představ a výmluv. Hledáním pouze negativních aspektů v druhých, jak bylo uvedeno v trendu číslo šest, jedinec ospravedlňuje a odůvodňuje svoji vlastní negativitu a přijímá negativitu jako způsob života; fakticky jako normální způsob života. Principem zde je, že dívám-li se okolo a vidím, že každý dělá věci, které jsou obecně považovány za ne vhodné a jsou odsouzeníhodné či negativní, protože všichni ostatní to dělají, potom také já mám právo dělat to samé, a proto bych se neměl cítit špatně či dělat něco, abych se změnil, neboť každý podvádí, každý klame, každý říká lži atd., atd. ad infinitum. Toto je dobrý způsob odůvodnění, ospravedlnění, opodstatnění a vymlouvání pro negativní stav. Toto je další důvod, proč mají lidé tendenci hledat ve druhých pouze negativní aspekty, aby tím mohli ospravedlňovat svoji vlastní negativitu.

Na druhé straně, všechno, co si jedinec představuje v pozitivním stavu, když si to představuje, je to vždy pozitivní, dobré, pramenící z Nejvyššího, z nitra, má to tendenci hledat společné body, přítomnost Nejvyššího v ostatních za účelem sjednocení, jedinosti a harmonie, aby z takového vztahu mohl vzniknout větší vzájemný prospěch, obecné blaho a užitek.

Ještě jednou, ztotožnění se s touto negativní situací, negativními trendy, je jedním z nejlepších způsobů pro vniknutí negativních entit do jedincova života, které podporují, podněcují a udržují takový druh projekce a ohavnosti, ospravedlňování, výmluv a odůvodňování jsoucna a bytí negativního stavu.

Z toho důvodu je v přístupu k lidem důležité, zejména pokud je někdo léčí či je jejich poradce, uvědomovat si tyto i jakékoli další body a možnosti velmi rafinovaných a vychytralých vniknutí negativních entit skrze taková falešná ztotožnění se, jaká byla zmíněna výše.

KAPITOLA SEDMÁ

Varování ohledně negativních entit

Toto je varování, jež se doporučuje vzít v úvahu především tehdy, pracuje-li někdo s duchovními rádci ve svém vlastním transu nebo když se zabývá svými klienty.

Když má osoba v sobě negativní entitu, která je víc než pouze prosté vetření se, je nevyhnutelné použít krajní opatrnosti při zabývání se touto osobou a jejími duchovními rádci. Je potřeba si být vědom, že v takových situacích ta entita má nesporně pod kontrolou všechno, co tvoří danou osobu. Je potřeba si být vědom, že Niterná mysl této osoby je uvězněna, izolována a zcela oddělena od kterékoliv části mysli té osoby a také od jejího těla. Takže ta negativní entita kompletně a úplně řídí i její vlastní pohybové reakce, a proto ovlivňuje vlastní pohybové reagování, pohyby prstů, předstírající, že přicházejí z Niterné mysli. Jestli se tedy někdo zeptá „hovoří to Niterná mysl?“, dostane odpověď „ano“. V této situaci nemá duchovní hypnoterapeut žádnou možnost dostat se k Niterné mysli, aby si ověřil a zkontroloval pravou totožnost této entity. Velmi často bude tato entita velice autoritativně tvrdit, že je Nejvyšší, Ježíš Kristus, nebo nejvyšší duchovní rádce. Je nezbytné být opatrný také ohledně možnosti, že v takových případech všichni ostatní duchovní rádci mohou být ve skutečnosti pseudorádci a stín je či bude spolupracující a ochotný a milý, protože bude komunikovat z pozice negativního stavu, který bude považován za pozitivní, a tedy zdánlivě nebude potřebná konverze či osvobození stínu. Naneštěstí osoba, která je v této kategorii, se plně ztotožňuje s touto situací a bude poslouchat svého pseudonejvyššího duchovního rádce, jehož bude považovat za Ježíše Krista či za Boha. Klient nechce změnit tuto situaci, protože mylně předpokládá, že změnit ji nebo se odpojit od komunikace s touto entitou znamená, že už více nebude mít žádný přístup k Nejvyššímu. Toto je velmi vychytralý sebeklam, využívaný touto negativní entitou pro naprostou kontrolu života dané osoby. Jediný způsob, jak nyní může duchovní hypnoterapeut zjistit a určit, zda je ta situace negativní či abnormální, nejsou pohybové reakce, ale pouze intuice, pocity, klinické pozorování a hodnocení obsahu toho, co řekne ta negativní entita během transu a jak se chová klient mimo trans.

Tady jsou některé příznaky, které je potřeba hledat.

1. Za první, duchovní hypnoterapeut si všimne, že klient nevykazuje, nebo vůči němu nejsou vykazovány žádné pocity lásky. Je tam pocit chladu a úplné lhostejnosti. Externí či vnější mysl klienta je obvykle odpojena, slabě soustředěna, rozptýlena, strohá a plná traumat. Navenek a klinicky klient vypadá být téměř na hranici psychózy. Ne vždy je to ale tak, protože to závisí na stupni důmyslnosti posedávající negativní entity a z jaké úrovně pekel pochází, neboť některé z nich mohou předstírat dobré duševní i fyzické zdraví.

2. Dalším příznakem je, že klient je obvykle silný kuřák, nebo pijan, či narkoman, nebo je závislý na něčem, či má nějaký zvyk, obyčejně destruktivní povahy, a ta

negativní entita tvrdí, že to není žádný problém. Klasickým případem takové situace je proslavený a pěkný případ osoby Dr. K. R., která je jedním z nejsilnějších náruživých kuřáků, a její takzvaní duchovní rádci ji říkají, že je to OK a že je správné kouřit a že na tom není nic zlého. To samé platí o osobě, která přenáší poselství od Setha. Je silná kuřačka a přesto jí Seth říká, aby kouřila dál a dokonce jí poskytuje přestávky, aby si mohla zakouřit mezi diktováním jednotlivých textů.

3. Klient tvrdí, že nemá žádnou jinou možnost v dané věci než poslouchat a řídit se instrukcemi té entity, neboť jinak mu ta entita ztíží život a učiní jej nesnesitelným, nebude-li se jimi řídit, a ovšem ta entita je považována za Boha či za Ježíše Krista, takže „raději se tím řiď, když to říká Bůh".

4. Když ta entita hovoří skrze klienta a používá klientovy hlasivky, terapeut si může okamžitě všimnout nedostatku lásky, nedostatku moudrosti, nedostatku ohledu, přijetí a pokory. Ta entita je velice finalistická, dogmatická, rigidní, předpovídá budoucí události s pocitem absolutní jistoty a s pocitem, že „je to tak, protože to říkám já", nedává klientovi žádnou svobodu volby změnit či modifikovat nebo korigovat tuto situaci a předstírá, že to klient si původně zvolil, že se bude řídit tím, co mu tato entita diktuje a říká, což je samozřejmě pravda, neboť přesně to se stalo. Ale dotyčná entita využívá tuto situaci jako záminku na převzetí naprosté kontroly a na to, aby klientovi pověděla, že nemá vůbec na výběr, protože se už rozhodl nemít vůbec na výběr a nechat volbu na ní.

5. Ta entita hovoří způsobem „musíš", je to nevyhnutelné, „nařizuji, je to mé nařízení, tak to má být", a také, kdo by se hádal s Nejvyšším? Ta entita obvykle prohlašuje, že klient je velmi zvláštní osoba, zvláštnější než všichni ostatní, a z toho důvodu by se ostatní raději měli řídit a měli by poslouchat, co ta entita říká skrze svého klienta a měli by s tím klientem jednat s mimořádným ohledem a upřednostněním. Terapeut tedy může zaznamenat v této situaci neobvyklé zvláštní okolnosti vlastní výjimečnosti, farizejství a upřednostňování.

6. Tato entita zoufale požaduje, aby jí hypnoterapeut kladl mnoho otázek, protože skrze takové otázky hypnoterapeut bezděčně prozrazuje určité informace o sobě, o svém životě, zájmech a ta entita je schopna skrze takové otázky vyčíst mnoho věcí, které jsou nevědomě naznačeny ve formulacích terapeuta, navzdory tomu, že o nich přímo nemluví. A samozřejmě, že ta entita okamžitě kompletně a úplně těží z těchto informací a nevědomých nepřímých i přímých formulací a na jejich základě činí autoritativní předpovědi a prokazuje určité poznání informací o terapeutovi, kterými je terapeut naprosto ohromen a překvapen. Toto je pravda zejména vzhledem k faktu, že terapeut si myslí, že žádné takové informace o něm nebyly té entitě poskytnuty, a přece ta entita ví tyto věci o terapeutovi. Terapeut si ovšem neuvědomuje, že skrze určité podprahové impulsy, kdy terapeut klade této entitě otázky, je ta entita schopna okamžitě se vetřít do mysli terapeuta a vyčíst vše, co potřebuje, aby oklamala terapeuta a dávala mu příkazy, aby jej lapila do pasti, aby uvěřil a přijal fakt, že ta entita je Nejvyšší. Toto je velice přesvědčivý způsob či cesta, jak může ta entita přinutit terapeuta, aby uvěřil, že ona je Nejvyšší.

Toto jsou některé znaky ke zjištění skutečné povahy posedajících entit. Je zřejmé, že lze najít více takových podobných znaků na zjištění jejich pravé povahy. Bylo-li by těžké zjistit nějaké takové znaky, ale terapeut intuitivně cítí či dostane zprávu od své vlastní Niterné mysli nebo od svých vlastních duchovních rádců, že je s touto situací něco v hrozném nepořádku, bez ohledu na to, že navenek vypadá všechno v pořádku, potom se realizátorovi tohoto procesu radí, aby vyvolal nejvyšší členy Centra pro duchovní transformaci, obzvláště předsedajícího či ředitele toho Centra. Předsedající poté určí tři duchovně vysoce rozvinuté členy představenstva, kteří prozkoumají tento případ. Doporučovalo by se uvést klienta do přítomnosti těch tří členů i realizátora, který je čtvrtým, který potom uvede klienta do hlubokého transu v přítomnosti těch tří duchovně vysoce rozvinutých členů Centra pro duchovní transformaci.

V tomto procesu budou také ostatní v hlubokém transu, ze kterého budou spolupracovat a potvrzovat nebo žádat Nejvyššího, aby vyřešil tuto situaci. Pokud by se všichni tři členové shodli na tom, že je to podvodná situace či past a shodnou se na tom nezávisle, z hluboké úrovně svého vlastního transu a skrze důkladné ověřování a pozorování klienta mimo trans, potom bude závěrem, že Nejvyšší promluvil, a proto by měl být terapeut přiměřeně varován a neměl by brát vážně žádné tvrzení, které přichází skrze klienta. Terapeut by se měl nadále podpůrným způsobem starat o klienta, ale v té chvíli by se neměl za žádných okolností pokoušet o násilný exorcismus této posedávající entity, protože takový pokus by mohl vést k naprostému psychickému zhroucení klienta.

Terapeut v tomto případě jednoduše, podpůrně objektivně zdůrazňuje pozitivní formulaci, dobro a lásku a pravdu a moudrost, a zakončí terapii sugescí, že klient bude schopen efektivně a úspěšně vyřešit své problémy a zvládnout všechny druhy životních situací podle svých nejlepších schopností a bude schopen pochopit všechno, co se děje a bude dít, ve správnou dobu, v náležitém čase, za správných podmínek, až bude vhodná doba. V tomto bodě nelze v takovýchto případech nic více udělat. Také je potřebné být si vědom, že v takových případech by klient mohl být agentem negativního stavu, který dychtí po infiltraci do Centra pro duchovní transformace a po zničení či zabránění nebo oklamání a svedení či odstranění jeho prvořadého účelu a cíle.

KAPITOLA OSMÁ

O feminitě, maskulinitě a lidské sexualitě

Toto je velmi citlivé téma a mělo by se k němu přistupovat s otevřenou myslí a požádat Nejvyššího, aby poskytl náležité chápání, vnímání a aplikování toho, co bude zjeveno.

Jak je známo, principy feminity a maskulinity a jejich vzájemné vnitřní a vnější vztahy, jakož i pojetí manželství a sexuality jsou lidstvem na planetě Zemi značně nepochopeny, nesprávně používány, zneužívány, překrouceny a zohaveny. Prohlášení o těchto věcech ve Svaté Bibli, jakož i interpretace cizoložství, jsou brána doslovně, jako by se týkala vztahu ženy a muže, namísto feminity a maskulinity. Toto je velmi důležitý rozdíl. Když hovoříme o muži a ženě, hovoříme o dvou lidských bytostech. Když hovoříme o feminitě a maskulinitě, hovoříme o principech, které jsou naprosto fundamentálními, zásadními a rozhodujícími duchovními principy, obsaženými v každé jedné lidské bytosti. Takže, když Pán hovoří o spojení a manželství, vždy hovoří o vnitřním stavu věcí, a ne o povrchním, vnějším, externím vztahu a svazku. Principem je, že když Bůh stvořil člověka, stvořil v tom jednom člověku feminitu i maskulinitu. Veškerou povahu, strukturu, dynamiku, obsah člověka lze odvodit z principů feminity a maskulinity, které jsou přirozeně obsaženy v mysli člověka. Takže, když hovoříme o člověku, nemluvíme o muži, ale mluvíme o spojení, jednotě, jedinosti a harmonii femininních a maskulinních principů, obsažených v té jedinosti, v té jedné lidské bytosti.

Když tedy Pán řekl, že je nemožné rozvést se nebo odloučit se bez spáchání cizoložství, mluví o separaci, izolaci, potlačení, omezení, rozdělení a podcenění jednoho principu před druhým, namísto o povrchním, vnějším vztahu mezi mužem a ženou. Vztah mezi mužem a ženou může, ale také nemusí být cizoložný bez ohledu na to, ať už je to uvnitř, nebo mimo vnější manželské svazky, v závislosti na typu úmyslu, s jakým kdo přistupuje k takovému vztahu. Je-li úmysl negativní, zlý a egoistický, potom je to cizoložný vztah dokonce i s vlastním manželem či manželkou v zevnějším smyslu nebo v manželském svazku podle tradičního a konvenčního pojímání. Je-li však úmysl takového svazku pozitivní a dobrý, pokud je to pro vzájemný prospěch, obecné blaho a užitek, větší poznání Nejvyššího, ostatních, sebe sama a pokud je to služba Bohu a ostatním, takový vztah potom není cizoložný, ale náležitý, vhodný a zbožný.

Vraťme se ale k principům feminity a maskulinity. Pán říká, že co Bůh spojí, člověk ať nerozděluje. To znamená, že Bůh stvořil člověka jako jednotu femininních a maskulinních principů. Ale protože předvídal, co s těmito principy udělají pseudotvůrci, Bůh varoval lidstvo před „Pádem“, že takové rozdělení bude mít zničující důsledky pro lidský život. To by bylo spáchání cizoložství. To znamená, že pokud by se byť i jen pokusili oddělit ty principy, téměř by to znesvětilo svatost a posvátnost stvoření Páně. Což oni ovšem udělali. Důvodem, proč to udělali a proč to potřebovali udělat, bylo, že pokud byly principy feminity a maskulinity jedním, sjednocené v mysli jedince, žádný negativní stav nemohl být aktivován a uveden do dominantního

postavení. Z toho důvodu, aby bylo možné takový čin spáchat a aby se mohl negativní stav stát aktivním a dominantním (za účelem dostání odpovědi na tu původní otázku, která byla zjevena v knihách „Základy lidské duchovnosti“ a „Poselství z nitra“), prvním nevyhnutelným krokem bylo pečlivé oddělení principů feminity a maskulinity, jejich izolace, rozdělení a upřednostnění jednoho principu před druhým, aby tak byla porušena rovnost a aby už nikdy nemohlo dojít k svému pravému sjednocení. V přístupu k této záležitosti pseudotvůrci, kteří znali genetickou manipulaci a duchovní souvztažnosti, důkladně potlačili feminitu a izolovali ji od maskulinity takovým způsobem, že když zfabrikovali muže a ženu, jak je známe v současnosti, velmi výrazně a důsledně snížili důležitost, potlačili a omezili femininní vnímání, city a pojímání v muži, a to stejné učinili i s maskulinitou u žen. Samozřejmě, že dochází k odchylkám, protože to tak je, ale většina případů byla úspěšná, jak živě ilustruje a demonstruje historie lidstva.

Ovšem za účelem aktivace a dominance negativního stavu byl namísto feminity dán důraz na maskulinitu. Důvodem je, že esence života, kterou je láska a která je reprezentována principem feminity, musela být dána do podřízeného, méněcenného postavení, podřadné, nežádoucí pozice, se kterou by bylo zacházeno s opovržením, protože v lásce je samotná přítomnost života, jež je přítomností Nejvyššího. K Nejvyššímu se lze obracet jen skrze princip lásky a ovšem z principu moudrosti. Obracet se k Nejvyššímu z lásky je moudré. To je moudrost, ale pokud někdo odstraní tento princip, jak se potom obrací k Nejvyššímu, prostřednictvím čeho? Jen skrze rozum, skrze racionalitu; a ty nemají žádný obsah. Takže místo nalezení Boha člověk nenachází nic. Je to pěkná cesta, která vede k vývoji materialismu, ateismu, agnosticismu, empirismu, pozitivismu, panteismu a všech těch věcí, které popírají pravou přirozenost Nejvyššího, Jehož/Jejíž esencí je Absolutní Láska, a tím popíráním popírají Substanci, tedy pravou moudrost. Takže se z nich stávají blázni a bláznovství je poté považováno za největší moudrost a důvtip. Samozřejmě, že to odvádí od Boha, od Nejvyššího, namísto toho, aby to vedlo k Němu. Nebo to vede k falešným bohům a falešné duchovnosti. A toto je duchovní cizoložství. Toto znamená duchovní cizoložství, a ne milování se s někým jiným, než se svým vlastním manželským partnerem, pokud se to dělá s dobrým a pozitivním úmyslem. Toto je potřeba neustále zdůrazňovat. **Musí se to dělat s pozitivním a dobrým úmyslem, v čistotě vlastního srdce**.

Dalším bodem ohledně této separace je, že pravé milování a pravé chápání, smysl a pocity ohledně významu sexuality a jejího účelu lze úplně, kompletně a výlučně koncipovat pouze z pozice naprostého sjednocení principů feminity a maskulinity, z nitra ven. A ne zvenčí do nitra, tedy od jedné osoby ke druhé. Nuže, máte-li situaci, kdy oběma lidem chybí to sjednocení (které chybí všem v negativním stavu, protože o tomto negativní stav je - nemít takové sjednocení), potom ovšem není možný žádný pravý význam, chápání, náležité cítění, náležité pojímání a náležité praktikování milování se. Aby uspěli v naprostém znehodnocení a zohavení sexuality, pseudotvůrci vynalezli velice sofistikované prostředky, díky kterým nemůže dojít k žádnému náležitému chápání a praktikování sexuality.

Nejprve nahradili biklonování, jako prostředek přivádění lidí na tento svět, popsaný v knize „Základy lidské duchovnosti“, zvířecím způsobem a cestou, to jest početím lidského těla v matčině lůně, které se nachází mezi močovým měchýřem a

análním traktem neboli uprostřed výkalů a moči či odpadu, jak bylo uvedeno předtím v jiné době a na jiném místě.

Takovým druhem početí se dosáhlo několika věcí. Byl zlikvidován přímý přístup do duchovního světa. Došlo k uzavření Niterné mysli. Byly vymazány všechny vzpomínky na vlastní existenci před početím ve formě ducha v onom speciálním duchovním světě. Byla umožněna volba a vyzdvižení jednoho principu nad druhý, buď maskulinity, nebo feminity, takže bylo možné dosáhnout potlačení duchovních, duševních a emocionálních, intelektuálních a fyzických kvalit těchto principů. A ovšem byla zavedena neznalost a nevědomé procesy. Ale to hlavní, čeho se dosáhlo tím vším, velmi mazaným, velmi lstivým, sofistikovaným a zničujícím způsobem, je, že lidský plod byl úplně a naprosto izolován a oddělen od všeho ostatního a byl učiněn kompletně a úplně závislým na jediné osobě, tedy na matce. Proto jakékoli informace, které má plod k dispozici, má k dispozici jen z venku a jen od jediné osoby a jen skrze ni - matku. A ovšem informace, které přicházejí skrze matku, jsou, že femininní princip není hodnotný; že femininní princip není ničím; že femininní princip je sluha, otrok; že femininní princip není vůbec rovnocenný, a že je potřeba sloužit, poslouchat a následovat maskulinní princip a pokud to budete dělat, všechno bude v pohodě. Takže tyto informace jsou vštěpovány, tlačeny do hlavy veškerým matčiným jsoucnem a bytím. Jsou přeneseny do plodu. Tak se negativní stav začíná zmocňovat plodu a konat své dílo zkázy. Samozřejmě, že když bylo zpřetrháno všechno spojení s duchovním světem, s domovem, procesem fyzického narození, plod, který je velmi sensitivní a ovlivnitelný a zcela otevřený, nemá zdánlivě žádnou jinou možnost, než se úplně a kompletně ztotožnit s takovými poselstvími, která přicházejí bez ohledu na to, co proti tomu říká matka.

Je potřeba si pamatovat, že matka ve svých genech odráží konvenční, tradiční a běžný přístup, chápání a pojímání feminity a maskulinity, ještě stále existující v současnosti na planetě Zemi. A na toto plod reaguje. Dokonce i když je matka feministka, která říká opak, ale ten opak je v rozporu s tím, co říkají plodu na podprahové úrovni její geny, její celé nevědomé psyché, plod bude reagovat na podprahové podněty, neboť to je to, co se především a hlavně počítá v takové situaci. Ovšem plod, nemaje žádné informace, žádný přístup k Niterné mysli v té době, žádný přístup ke své domovské základně, nemá zdánlivě žádnou jinou možnost než přijmout fakt, že je to tak; že je to přirozený, vhodný a náležitý jev; že je to zbožné; že je to vůle Boží, protože žádná jiná cesta neexistuje. Neexistují žádná porovnání, žádné jiné vzpomínky na jiné možné způsoby. A všimněte si prosím, jak všichni zdůrazňují, zejména v křesťanství, že Bůh je muž. Nuže, je-li Bůh muž, potom Bůh upřednostňuje mužskou formu a tato je nadřízena a je třeba ji uctívat, obdivovat, navazovat s ní vztah. A všechno ostatní, co není mužské, proto není zbožné, je to podřadné a je to na to, aby to sloužilo rozmarům, přáním a touhám všemocného Boha-muže. Všichni muži se s touto ohavností ztotožňují.

Další věcí, která se dosáhla tímto zvířecím způsobem přivádění lidí na tento svět a zkreslením sexuality, je, že přímé sexuální pocity a styk byly prožívány jen skrze zevnějšek, skrze úroveň lůna či oblast genitálií. Takže co za poselství a zkušenost přijímá plod na základě způsobu, jakým je praktikován pohlavní styk? Penis pronikne do vagíny, uloží semeno a následně se vytáhne z vagíny. Proto účelem takového styku

není nic jiné než oplodnění, s cílem přivést více lidí na tento svět. A jakákoli potěšení vyplývající z takového styku se vnímají výhradně na fyzické úrovni s pocitem viny, skryté, či zjevné viny, ze strany rodičů za to, že prožívají tak příjemné vedlejší účinky. Tyto jsou okamžitě nahrazeny averzí, ukojením, konečností a mnoha dalšími škodlivými reakcemi jak fyzické, duševní, tak i intelektuální povahy. Sexualita je tedy od samotného prvního okamžiku početí vnímána jako něco zevnějšího, co probíhá z vnějšku do vnějšku, od jednoho těla ke druhému za účelem oplodnění. Všechno ostatní je zakázáno, protože to způsobuje jen těžkosti, vinu a trápení. V této konotaci má pohlavní styk jen dočasnou hodnotu, neboť po té, co otec uloží semeno do matčina lůna, po ukojení přichází pocit prázdnoty, averze, nespokojenosti a ovšem skryté viny za užívání si tohoto prožitku v případě, že si jej rodiče skutečně užívají. Avšak k horší situaci dojde tehdy, když si jej neužívají, ale dělají to jen proto, protože jsou vázáni dodržovat to z pocitu povinnosti a za účelem rozmnožování, jak to učí konvenční, tradiční přístup. Ještě jednou, dokonce i když si rodiče, ti konkrétní rodiče, užívají svůj pohlavní styk bez pocitu viny a přistupují k tomuto pohlavnímu styku z jiných důvodů než kvůli oplodnění, poselství, jež dostává plod z genů, z nánosů kolektivního nevědomí lidstva, které jsou na podprahové úrovni, úplně, naprosto a kompletně oslabují dopad dočasných slastných zevnějších, externích pocitů, které tito rodiče prožívají v tom konkrétním čase v rozporu s negativními poselstvími, která přicházejí z kolektivního vědomí. Ovšem plod reaguje pohotověji na podprahové správy, které na něho neustále křičí z kolektivního nevědomí lidstva. Všechny ty doktríny, učení, filosofie, informace, všechno, co je vštípeno do genů, tomu plodu říká, že existuje jen jediná cesta, že existuje jediná správná cesta, a je to takto, toto je ta správná cesta, toto je zbožná cesta a všechno ostatní není zbožné, je to zlé, negativní a nepatřičné. Takže, když nastane čas milovat se, jediný způsob vašeho vztahu k milování je proniknutí penisu do vagíny za jediným účelem, v podstatě kvůli rozmnožování nebo plození, a všechno ostatní je vyloučeno, a je-li z toho nějaký požitek, je to kvůli přivedení někoho na tento svět prostřednictvím pohlavního styku a oplodnění v matčině lůně. Jakýkoli další, jakýkoli jiný způsob sexuality je nepředstavitelný a dokonce není považován za možný, a jsou-li nějaké možné, jsou považovány za odporné, škaredé, bezbožné a přicházející z pekel.

Přesně takto to chtěli pseudotvůrci, aktivátoři negativního stavu, protože objevení jiných cest a způsobů a významů sexuality, než byly právě popsány, by jim znemožnilo aktivovat negativní stav a uvést jej do dominance. Nechtěli, aby lidé věděli, že pravý pohlavní styk je úplné a kompletní bezpodmínečné sdílení a výměna všeho, co kdo má, co jde z niterností do niterností skrze, pomocí a se zahrnutím zevnějšku, což zahrnuje jako jeden ze způsobů také vniknutí penisu do vagíny. Lidé se tedy začali neprávem zabývat sexualitou pouze v oblasti pohlavních orgánů a omezili sexualitu výlučně na oblast genitálií a na jediný způsob, na velmi dobře známou misionářskou polohu. Ovšem, že hodně lidí praktikuje jiné způsoby, ale je tam hodně skryté viny a neuspokojení, neboť, ještě jednou, je to ze zevnějšku do zevnějšku, namísto toho, aby to bylo z niterností do niterností skrze zevnějšek.

Problém je v tom, že pro lidstvo není možný žádný pohlavní styk zevnitř dovnitř, dokud existuje separace, izolace a rozkol mezi feminitou a maskulinitou a mezi maskulinitou a feminitou v každém jednom jedinci. Aby se prožil pravý pohlavní styk

způsobem, jak je tomu v duchovním světě, je nevyhnutelné se vymanit z cizoložného rozpoložení, ve kterém je lidstvo na planetě Zemi.

Když pseudotvůrci oddělili a separovali maskulinitu od feminity, navzdory varování Nejvyššího, že to povede k hrozným důsledkům, spáchali cizoložství, duchovní cizoložství, a založili cizoložné pokolení, které nyní tvoří veškerou populaci lidstva na planetě Zemi. Samozřejmě, že ztotožnění se s takovými pojetími a ideami, zejména z hlediska faktu, že je to podporováno církvemi, v současnosti existujícími církvemi, a že je to externalizováno, téměř znemožňuje, aby se lidé změnili či aby akceptovali, že neexistuje žádná jiná cesta než tato, protože nemají žádné srovnání, žádnou analogii a žádné vzpomínky na to, jaké to bývalo v duchovním světě. Ještě jednou, ztotožnění se s tímto z nich činí cizoložné pokolení. A tak nás nazýval Ježíš Kristus, cizoložné pokolení, protože jsme s tím souhlasili z určitých důležitých důvodů a záměrů.

Z tohoto hlediska je zřejmé, jak se sexualita stala externalizovanou, jednostrannou, rigidní, nevhodnou, neadekvátní, neuspokojující a nemající fakticky vůbec žádný význam. A má-li i nějaký význam, je to obvykle na vnější úrovni jako rozkoš, jako touha, nebo na straně druhé je prožívána jako špinavá, nečistá, smradlavá, nechutná, spojena s močí a výkaly a zápachem semene a zápachem hormonů, takže člověk jde do koupelny a umývá se. Všimněte si zde zajímavého pojetí. Po pohlavním styku je tendence umýt se či vymočit se, vyloučit falešnost té situace. Toto je duchovní souvztažnost. Jak víme, moč souvztaží s nepravdami; a voda, čistá voda, která teče z kohoutku, souvztaží s pravdou. Takže člověk chce všechnu s tím spojenou negativitu a falešnost spláchnout pravdou, a prostřednictvím močení vyloučit tu falešnost ze svého ústrojí. Toto je skutečná konotace sexuality existující v současnosti na zemi.

Takže kolik duchovnosti může být připsáno sexualitě při takovémto druhu konotace? Žádná. A toto je důvod, proč chtěli pseudotvůrci tak zoufale zfabrikovat člověčenstvo zvířecím způsobem, neboť tímto procesem izolace a separace v matčině lůně, který jim umožnil zmanipulovat a potlačit principy feminity a maskulinity, mohli sexualitu zbavit duchovnosti a učinit ji naprosto externí a fyzickou, bez jakékoli souvislosti s Bohem, Nejvyšším. Je to komické, protože když někdo pojímá Boha jako muže, jak může například jako muž mít sexuální poměr s Nejvyšším, Kdož je v této konotaci mužem? Není to homosexualita? Takovým způsobem jeden důkladně znemožňuje jakékoli sexuální myšlenky, touhy a projekce vůči Nejvyššímu. Takto nikdy nenavazuje vztah nebo nespojuje s Nejvyšším žádné sexuální pocity a tím připravuje lidstvo, připravuje sebe sama, nebo pseudotvůrci připravili člověčenstvo o jeden z nejdůležitějších zdrojů získávání poznání, pravého poznání o Nejvyšším, ostatních a o sobě, tedy o duchovních aspektech sexuality.

V duchovní konotaci je sexualita nejduchovnější a nejhlubší způsob vztahu k Bohu, Nejvyššímu, Ježíši Kristu a ostatním a sobě. Vzhledem k tomu, že (při násilném zmrzačení sexuality a jejího omezení výlučně na zevnějšek, genitálie, z pozice rozdělení) neexistuje sjednocení feminity a maskulinity v rámci jednoho jedince, žádný takový vztah či poznání nebo spojení s Nejvyšším nemůže být navázáno, a proto není lidstvu na planetě Zemi a ovšem celému negativnímu stavu k dispozici žádné pravé poznání přirozenosti Nejvyššího.

Konec konců, pokud by takové poznání pravé přirozenosti Nejvyššího bylo k dispozici či bylo akceptováno, a samozřejmě pokud by pseudotvůrci zajistili, že se to nestane touto izolací v matčině lůně, potom by žádný negativní stav nemohl existovat.

Ale je tady další velmi zničující, nebezpečný a sofistikovaný důsledek takového způsobu přivádění lidí na tento svět, který pseudotvůrci velice důkladně uvážili a sestrojili a aktivovali. Týká se to principu monogamie. Opět, pod vlivem externalizace sexuality byl pochopen doslovně, ve smyslu vztahu mezi jednou osobou a další osobou, namísto toho, aby byl chápán jako vnitřní vztah mezi vlastními principy feminity a maskulinity, což je skutečná monogamie.

Skutečná monogamie v tomto ohledu znamená, že specifické principy feminity a specifické principy maskulinity, jež jsou v jedné osobě, jsou v té osobě spojeny. Princip maskulinity může být spojen pouze s přesně stanoveným principem feminity, který je v tom jedinci. Žádná jiná jedinečná manifestace femininního či maskulinního principu někde jinde nemůže být spojena s nikým z vnějšku. Toto spojení je pouze zevnitř, z nitra. Toto je monogamie. Nemá to nic společné se vztahem s někým jiným. Ale tady jde o to, že je-li někdo počat v matčině lůně jako plod, je to v nejzazším smyslu akt lásky, neboť je to s dovolením Nejvyššího. Samozřejmě, že v tomto procesu tomu plodu žádné takové vědomí není k dispozici a jediné, co tam v tom okamžiku je, je onen vágní pocit lásky. A protože na fyzické úrovni je možné lásku pojímat jen skrze skutečné sexuální pocity, v té době má plod intenzivní sexuální pocity jako odraz té lásky, na základě které zůstává naživu.

Takže se doporučuje povšimnout si mazanosti, nebezpečí a rafinovanosti této situace, jaká existuje v matčině lůně mezi plodem a matkou v tomto ohledu. Plod, pokud jde o jeho lásku, o jeho přežití, o jeho život, o jeho sexualitu, je úplně, naprosto, kompletně závislý pouze na jedné osobě, na své matce. A jakékoli odpojení od matky či odstřižení od těchto prostředků znamená okamžitou smrt. Je to život ohrožující situace. Takto plod nabyde intenzivní sexuální pocity jen k jediné osobě a kvůli této závislosti je plod formován od počátku tak, že může cítit sexuální pocity a touhy a mít pohlavní styk jen s jedinou osobou opačných sexuálních charakteristik. Ženské pohlaví reaguje na maskulinní charakteristiky a hlas otce. Takový druh situace zahrnuje v sobě smrtelné nebezpečí pohlavního styku s někým jiným než se svým manželským partnerem, který je reprezentován matkou či otcem, kdo má poměr s matkou a jehož poměr má v sobě vštípeny ty miliony let hromadění konvencí, tradic a zvyků lidstva a jimiž je nakažen, bez ohledu na zevnější chování otce i matky. Poselství z těch genů, z toho kolektivního nevědomí, jak jej nazývá Jung, je hlasité a jasné. (Používám Jungovu terminologii, neboť v této konotaci je věcnější. Pro informaci, kolektivní nevědomí v naší terminologii znamená transpersonální duševnost.)

Tak tedy v takovéto situaci člověk získává jasnou představu, že je smrtelně nebezpečné, že je život ohrožující být sexuálně zapleten s více než jednou osobou či pohlavně se stýkat s někým jiným než se svojí vlastní manželkou či manželem. Jestli to někdo udělá, zemře či bude krutě potrestán, nebo se stane něco strašné, hrozné. Samozřejmě, že toto je posilováno zvenčí a také je to posilováno prvními měsíci a roky dětského života, kde je jedinec úplně a kompletně závislý na matce, na jediné osobě, která se stará o dítě, vůči které si dítě buduje silné sexuální pocity. Toto opět posiluje

myšlenku, že mít pohlavní styk s někým jiným je tabu a že je to smrtelně nebezpečné, a proto je žádoucí a náležité a správné a zbožné mít ho jen tímto způsobem, protože neexistuje žádný jiný způsob či prostředek nebo porovnání a žádná jiná cesta, jak to dělat či cítit. Cítí-li to někdo jakkoli jinak, je to bezbožné, zlé, negativní, špatné a odsouzeníhodné, trestané věčným zatracením. Není-li člověk ženatý/vdaná, stává se cizoložníkem a smilníkem, a lidem, kteří projevují takové touhy, se dávají mnohé další takové přívlastky. Znova, mohou být cizoložní a smilní, pokud to dělají se zlým úmyslem. Opět je nevyhnutelné zdůraznit, že se počítá úmysl a ten určuje vnější i vnitřní cizoložnost či necizoložnost této situace.

Jde tady o to být si neustále vědom a chápat, že než se plod vyvine v matčině lůně za takového druhu poselství a pocitů, nemá žádné jiné poznatky a vzpomínky. Je naprosto nevědomý; ztratil spojení s domovskou základnou a všechno, co je mu prezentováno během té doby, je považováno za normální, přirozené, zbožné a jedině možné. Proto je na základě takovéto zkušenosti učiněn nepřímý a nevědomý závěr, že jediný normální, přirozený a zbožný způsob je skrze manželského partnera a že jakýkoli mimomanželský či nemanželský pohlavní styk se trestá smrtí, to znamená věčným zatracením v peklech, protože žádné jiné způsoby neexistují.

A takto je sexualita kompletně zničena a její význam a účel kompletně překroucen. Samozřejmě, protože pohlavní styk je omezen jen na zevnějšek a na genitálie, jeden se pečlivě vyhýbá, pod trestem vážného duchovního a společenského postihu, blízkému či fyzickému zapletení se s druhými lidmi. Drží si od nich odstup a připravuje se tak o akt sdílení, bezpodmínečného sdílení všeho, co má. Takový postoj ovšem nakonec vede k objevení se žárlivosti, závisti, majetnictví, závislosti, krutosti, otroctví, vlastní výjimečnosti, farizejství, pseudooprávněného vzájemného vlastnictví; a k omezením, restrikcím, tabu a k mnoha jiným ohavnostem a zvěrstvům, kterými jsou přeplněny lidské vztahy všude na planetě Zemi.

Problémem zde je, že kvůli tomuto uspořádání, popsanému v tomto poselství, budou mít lidé ohromné, téměř nepřekonatelné těžkosti uvěřit a přijmout toto učení o sexualitě, jež je uvedeno v knihách „Základy lidské duchovnosti“ a „Poselství z nitra“ i v této knize. Jde o to, že svůj způsob považují za jediný existující, za správný, za zbožný a že neexistuje žádný příklad, žádné srovnání, žádné poznání a žádné chápání žádného jiného způsobu. Toto, ve spojení se striktními učeními a dogmaty a doktrínami všech církví na planetě Zemi, nebo s většinou církví na planetě Zemi, pouze geometricky znásobuje tento postoj, tuto falešnost, toto zkreslení a toto zohavení sexuality.

Proto je potřeba být si vědom těžkostí, kterým bude člověk čelit a na které bude narážet v tomto ohledu. Každý si má ověřit pravdivost obsahu tohoto poselství se svojí Niternou myslí, se svými duchovními rádci a hlavně s naším milovaným Pánem Ježíšem Kristem, Nejvyšším, Kdož zná správný způsob a Kdož mě požádal, abych přednesl toto poselství, aby ho každý uvážil a realizoval, pokud si tak zvolí.

KAPITOLA DEVÁTÁ

O původu současného člověka

Dne 2. března 1983, během hlubokého meditačního stavu, v přítomnosti všech z Nové nebeské společnosti, bylo přijato od Nejvyššího následující zjevení ve formě objasnění týkajícího se původu současného člověka.

Když se původní pseudotvůrci pokoušeli zfabrikovat člověka skrze proces biklonování, popsaný v knize „Základy lidské duchovnosti“, záměrem nebylo způsobit katastrofu člověčenstva a aktivovat negativní stav. Byl to jakýsi první krok toho procesu jako příprava na aktivaci negativního stavu a jeho uvedení do dominance. Ve druhém kroku neboli ve druhém kole, které se odehrálo několik milionů let po prvním kroku, když vymysleli fabrikaci novodobého člověka, který byl pod naprostou kontrolou negativního stavu, pseudotvůrci přidali skrze magii a souvztažnou genetickou manipulaci k procesu biklonování něco, co předtím v prvním kole vyzkoušeno nebylo. Udělali to, že namísto biklonování přišli s triklonováním. Ale tentokrát vzali gen či geny, nebo buňku z opici podobného tvora, který žil tehdy na planetě Zemi. Ten tvor byl ovládán výlučně instinkty a primitivním instinktivním, reflexivním typem chování, bez jakékoli racionality čili rozumového procesu a s malým nebo žádným proniknutím do duchovních hodnot. Důvod, proč bylo nutné přidat zvířecí komponent, byl ten, že skutečná dominance negativního stavu na planetě Zemi, v přírodním stupni, nemohla být ustanovena a koncipována, pokud by přetrvávalo biklonování v jeho původní formě. Důvod tohoto byl, že v prvním uspořádání, když máte dvě buňky, mužskou a ženskou, od dvou lidí, nic zvířecího v pravém smyslu, nic primitivního, podobného něčemu divokému, instinktivního, jakoby reflexivního, ve smyslu reakce na podněty, není k dispozici, protože za těchto podmínek jsou lidé plně ovládáni duchovními principy, řízeni myslí, svojí vlastní myslí, tedy je kompletně, úplně a bezvýhradně aktivován princip vlády mysli nad hmotou. Taková situace nemohla pokračovat, pokud měla být ustanovena aktivace a dominance negativního stavu. Bylo nezbytné postupným způsobem a cestou odstranit tento princip vlády mysli nad hmotou a odstranit schopnost lidí komunikovat a řídit přírodu skrze racionální mysl duchovním způsobem a s použitím duchovních principů. Tak se lidé nakonec stali závislými na vnějších věcech, na vnějších zákonech, které vládnou jim, namísto toho, aby oni vládli těm zákonům.

Toto triklonování nakonec vedlo ke stavu, kdy plně převládlo zvířecí, primitivní, ignorantské, neduchovní, neracionální, divoké chování. Takže, když se narodilo první lidské dítě, počaté v matčině lůně zvířecím způsobem, s těmi zvířecími vazbami, geny a vlastnostmi zděděnými po zvířatech, kompletně potlačili či zadusili jakýkoli duchovní princip, jakékoli zbytky duchovnosti a zablokovali Niternou mysl a vymazali všechny vzpomínky na duchovnost.

Důsledky a následky tohoto činu jsou zničující. Protože procesem fyzického narození a díky těm vštěpeným zvířecím genům jedinec úplně ztrácí jakékoli vědomí

nějaké duchovnosti a vědomé uvědomění si toho, kdo je a odkud pochází; a protože nejsou žádné vzpomínky vůbec na nic, obzvláště ne na možnost jiných způsobů přicházení na tento svět, „přirozeně“ předpokládá, že toto je normální, náležitý a správný způsob; a že zvířecí způsob rození se a zvířecí, divoká, instinktivní, primitivní část v nás, ta agresivní, nepřátelská, přežívající část je nevyhnutelnou a integrální součástí lidského života a lidských bytostí a že je Božská, protože pochází z Nejvyššího. Klamný závěr této situace spočívá v tom, že je nevhodné vypuzovat či eliminovat takové zvířecí tendence, stavy a instinkty, protože jsou normálním a nezbytným nastavením a uspořádáním na planetě Zemi ve fyzickém, přírodním stupni. A že bez nich lidé nemohou být dostatečně agresivní, nemohou mít dostatek podnětů a motivačních faktorů pro vlastní obranu nebo pro konání čehokoli produktivního a konstruktivního. Tudíž namísto eliminace takových věcí je trendem inkorporovat je do sebe a usměrňovat je do něčeho tvořivého, produktivního, konstruktivního atd.

Takže tato idea je natolik rozšířená, že dokonce i nejduchovnější lidé toto doposud považovali za pravdivý stav. Mně je však řečeno, že nastal čas napravit tuto nepravdu, tento názor a takové ztotožnění se lidstva s nutností inkorporace zvířecích, instinktivních, nižších, primitivních, atavistických, divokých, surových emocí, myšlenek, reflexí atd. Pravdou je, že člověk byl původně před „Pádem“, když přicházel na tuto zemi jako nadělení, přímé nadělení z Nejvyššího, podle Nejvyššího, skrze Nejvyššího a Nejvyšším, naprosto, kompletně a úplně duchovním člověkem, který si vybral specifické tělo, hodně odlišné od toho, které známe v současnosti, jehož tělo a jehož duch a duše neplodili či neobsahovali žádné geny či dědičné vlohy ze zvířecí, primitivní, divoké rodové linie přírody a jejího surového rozpoložení a stavu. Duchovní člověk, první člověk, úplně, kompletně a naprosto převzal či dostal do vínku nebo jako odkaz či zdědil své vlastnosti od Nejvyššího. Toto je důvod, proč Pán v Bibli říká, že člověk byl stvořen k podobě a obrazu Božímu. V přirozenosti Nejvyššího se nenachází nic zvířecího, primitivního, divokého či surového. Tudíž nic, co pochází z Nejvyššího, podle Nejvyššího, skrze Nejvyššího a s Nejvyšším, neobsahuje nic, co by nebylo z Nejvyššího. Takový člověk se nemůže stát negativním. Aby se člověk stal negativní, bylo nutné se odchýlit od tohoto stavu a skrze tajemnou a souvztažnou genetickou manipulaci, skrze proces triklonování vštípit sklony, které by člověka odvedly pryč od jeho odkazu a dědictví či linie, kterou následoval z Nejvyššího.

Původně tedy existovala jen jedna linie, kterou člověk následoval, linie čisté lásky a moudrosti, čistého dobra a pravdy, dobročinnosti a víry; čisté produktivity, konstruktivnosti a tvořivosti; čisté inteligence, usuzování, racionality, bez jakýchkoli instinktivních, surových, primitivních faktorů, které tak živě vidíme v životě zvířat. Tehdy neexistoval typ chování podnět-reakce, protože člověk kontroloval, skrze duchovní principy, zděděné od Nejvyššího v sobě, všechny podněty a určoval ty podněty a to prostředí a všechny přírodní zákony, které z takové kontroly vyplývaly. To znamená, že člověk zaváděl ty zákony z Nejvyššího, nebo že ty zákony byly zavedeny kvůli člověku, aby je řídil z duchovních principů. Samozřejmě, za takovéto situace byly fyzický zjev i tělo člověka zcela jiné a pro nás těžko představitelné. To znamená, že to tělo, že každá jedna buňka byla neustále ve vědomí nebo úplně a kompletně kontrolována myslí, duchem, Niternou myslí a obzvláště Nejvyšším, z přítomnosti Nejvyššího v Niterné mysli. Každý pohyb a chování těla i reakce těla byly

ovlivněny a byly výsledkem a souvztažností myšlenek, idejí, pojetí a duchovních stavů každého jedinečného jedince. Nebyla potřebná či představitelná žádná automatizace procesů a neexistovala žádná autonomní nervová soustava. Všechno bez výjimky či vyloučení něčeho bylo pod dobrovolnou kontrolou mysli. Toto je zákonný způsob, toto je zbožný způsob, toto je normální způsob, toto je přirozený způsob. Všechno ostatní, samovolné systémy, nedobrovolné stavy nejsou přirozené, je to nepřirozený, bezbožný, nesprávný způsob. Byly navozeny, vštípeny prostřednictvím tajemné a souvztažné genetické manipulace, triklonováním lidí původními pseudotvůrci, což zahrnovalo tento zvířecí vzor a tendenci.

Důvod, proč to bylo nezbytné udělat, byl ten, že nemohly být zavedeny žádné nevědomé procesy, a tedy žádná neznalost, což by zase znemožnilo uskutečnění negativního stavu. Toto nenormální a nepřirozené uspořádání, které je považováno za normální a přirozené a zbožné, ovšem poskytuje lidem všemožné výmluvy, odůvodnění a ospravedlnění toho, že jsou zlí a negativní, neboť z tohoto hlediska člověk nemůže být brán k zodpovědnosti za něco, nad čím nemůže mít kontrolu. Toto platí především v souvislosti s fyzickými chorobami, které jsou zdánlivě úplně nezávislé na kontrole kohokoli a které se zdánlivě nijak netýkají žádných duchovních či duševních věcí. Platí to však také o duševních chorobách a duchovních úchylkách, protože pokud někdo považuje tento stav a rozpoložení za normální, přirozené a zbožné, potom nemůže být zodpovědný za něco, co zdánlivě vůbec neovládá svojí myslí, protože věci obvykle přicházejí znenadání. Znenadání člověk onemocní, znenadání propadne depresi, znenadání se začne cítit tak či onak a ve většině případů si vůbec vědomě neuvědomuje, že by chtěl či že by se snažil být takový či onaký. Proto v této konotaci nemůže být brán k zodpovědnosti za svůj život a proto jsou jeho skutky a činy a chování omluvitelné, ospravedlnitelné a mohou být odůvodněny.

Tato situace je ovšem falešná v tom, že lidé věří, že musí být takoví či že musí mít ty zvířecí sklony, neboť tyto jsou jediným, co je může správně motivovat, jak bylo zmíněno na začátku. Neuvědomují si ale, že pozitivní stav je jako takový ze své přirozenosti, tedy z přirozenosti Nejvyššího samozřejmě, čistou, úplnou, absolutní hnací silou a motivací všeho pozitivního a dobrého, všeho produktivního, tvořivého, konstruktivního a že takovému stavu je vlastní trend neustálého duchovního pokroku, a proto nepotřebuje žádné zevnější, surové, zvířecí, divoké typy emocí, tendencí či instinktů, které by fungovaly jako motivační a intenční faktory v životě jedince. Ve skutečnosti je pravý opak pravdou. Ale lidé nevidí, že v negativním stavu vynucené systémy, ať už duchovní, mentální, nebo fyzické, jsou stagnující, jsou destruktivní, jsou rigidní, že se nechtějí měnit či jít dál, ale že si za každých okolností přejí zachovat status quo a omezit své aktivity jen na zvířecí čistý trend přežití; svého vlastního přežití. Přežití statu quo. Proto ať existují v negativním stavu či v takovémto typu situace jakékoli motivační faktory, fakticky pramení z ostatků duchovních principů, které jsou obsaženy v genetických kódech lidských buněk z původního uspořádání, jaké existovalo před takzvaným „Pádem“. Toto původní nastavení je popsáno v Bibli slovy „ostatky“, což je tak velmi zdůrazňováno všemi proroky. Slovo „ostatky“ znamená ostatky nějaké duchovnosti v lidských bytostech, které jsou využívány Nejvyšším pro jejich duchovní opětovné probuzení a jejich vymanění se z nevolnictví a otroctví zvířecího způsobu života. Z hlediska tohoto faktu je zjevné, že aktuální životní styl lidí

na Zemi a všechna jejich věda a všechna jejich filosofie a duchovnost je skrz naskrz znečištěna, otrávena, kontaminována tímto neduchovním, zvířecím postojem, který musí být kompletně, úplně eliminován a odstraněn, pokud má být zaveden nový věk či nová duchovnost.

Prvním krokem této eliminace ovšem je zjevení a uvědomění si, že je to tak, že takové věci existují a že se takové věci staly. A toto je důvod, proč Nejvyšší v současné době zjevuje, co se přihodilo v procesu fabrikace „novodobého člověka".

Jak víte, vědci v oblasti medicíny věří, že vegetativní autonomní nervová soustava je výhodou a že to tak má být. Avšak z hlediska těchto nových faktů je zřejmé, že není výhodou, ale ve skutečnosti je přítěží, která způsobuje nesčetně mnoho zničujících problémů v životech lidí. Existence vegetativních soustav či autonomních nervových soustav, které jsou zdánlivě mimo kontrolu člověka, jej dostávají do pozice hledání pomoci nebo pátrání po pochopení jejich funkce ze zevnějšku, z venku. V tomto případě u lidí z řad medicínských odborníků, kteří také objevili fungování těchto soustav díky vnějšímu pozorování, vnějšími nástroji, na základě symptomů a na základě popisu jejich funkce. Kromě toho, naprostá závislost novorozence a plodu před jeho fyzickým narozením na vnějším vstupu v matčině prostředí, v matčině lůně či při matčině péči o něj, naprostá bezmocnost dítěte vede k posilování potřeby dívat se navenek na všechno směrem k zevnějšku. A protože neexistují žádné vzpomínky či uvědomění si nějaké jiné cesty, principy duchovnosti a duchovní život nejsou dokonce vůbec brány v úvahu nebo jsou považovány za něco abnormální, neobvyklé, nevhodné, nedůležité, mající malý význam pro lidské přežití, obzvláště ve fyzickém smyslu. Takto jsou všechny možnosti poznávání či získávání nebo oživování kontroly mysli, principu vlády mysli nad hmotou, udušeny a člověk má ve skutečnosti velmi malou kontrolu nad svými tělesnými funkcemi, jako jsou například pohyby střev, močení, dýchání, funkce různých orgánů atd. Člověk potřebuje ze svého těla vylučovat odpad ve formě výkalů a moči přesně jako zvířata. Taková podobnost se zvířecím životem a naprostá neznalost a závislost novorozence na primitivních instinktech ovšem vede vědce k tvrzením, že člověk je zvíře a že o tom to všechno je. Toto měli pseudotvůrci na mysli, dostat člověka do bodu, kdy bude sám sebe považovat za zvíře.

Takže v původním nastavení před „Pádem", před zavedením genetické manipulace a procesu triklonování, existovala kompletní kontrola všech funkcí prostřednictvím zákonů duchovní mysli, jak bylo zmíněno výše, která umožňovala vyživování jedincova těla, duše a ducha takovým způsobem, že nebyl produkován žádný odpad. Tudíž lidské tělo neprodukovalo žádnou moč a výkaly, ale vše, co se zkonzumovalo, se přeměnilo na sílu, vitalitu, energii a vyzářilo se do okolí ve formě jakéhosi tepla, světla a aur, které přispívaly k údržbě přírodního prostředí a k jeho regulaci. Takže nebylo potřeba hledat pomoc či chápání procesů vně, protože všechno poznání bylo vědomé a bylo každému k dispozici pro použití v jeho Niterné mysli, z přítomnosti Nejvyššího v jeho Niterné mysli. A toto je náležitá duchovní cesta, správná cesta, normální cesta, zdravá cesta. Všechno, co se od tohoto způsobu odchyluje, je nenormální, je nepřirozené; je to úchylné a není to od Boha. Tudíž je to bezbožné a pekelné.

Pokud jde o zvířata, jejich původní funkce byla naprosto pozitivní, vlídná, mírumilovná a přátelská, byla manifestací duchovních souvztažností či reflexí životních procesů, které jsou zcela duchovní v nejzazším stupni přírodního stupně, takříkajíc v nejzevnějším nejzevnějšího. To nejzevnější nejzevnějšího se projevuje naprostou závislostí na instinktivních procesech, které si nevyžadují žádnou racionalitu či logiku, protože v takovém nastavení či stupni nemůže nastat žádné sebeuvědomění a sebepojetí. Takto jsou zvířata závislá na přírodních zákonech a jsou řízena a vedena těmi zákony zevnitř i z vnějšku. Protože se v maximální možné míře nacházejí v nejzazším zevnějšku, jsou řízeny zevnějškem podle principů, které jsou vštípeny do zevnějšku na základě duchovních zákonů z Nejvyššího. Poznání takových zákonů dostalo člověka do řídícího postavení či do přátelské pozice vůči zvířatům, a mezi člověkem a zvířaty byla dokonalá harmonie a člověk ovlivňoval zvířata svými myšlenkovými procesy a mentálními projekcemi. Zvířata tedy sloužila dobrému účelu. Zvířecí život se ve skutečnosti začal z idejí a pojetí vytvořených sentientní myslí jako souvztažnost těch idejí v tom nejvzdálenějším zevnějšku přírodního stupně. Jelikož tehdy neexistovaly žádné negativní ideje a žádné negativní myšlenky, neexistovala žádná negativní zvířata či negativní rostlinstvo nebo jedovatá či dravá zvířata, žádná divoká, agresivní zvířata nebo rostliny. Jen co začaly být vytvářeny negativní myšlenky, potom se samozřejmě díky těmto negativním, zlým ideám, myšlenkám a pojetím postupně začala v přírodním stupni nebo v zóně vymístění objevovat divoká, agresivní, negativní, jedovatá, nebezpečná, dravá zvířata a jedovaté rostliny jako důsledek a souvztažnost takového negativního myšlení.

Jak lze vidět, struktura a dynamika zvířecího života, jaký existuje v současné době, není ničím jiným než odrazem a souvztažností vnitřního stavu záležitostí nyní existujících lidských bytostí na planetě Zemi. Úskočnost, nekonečná rozmanitost zlého a falešného smýšlení, idejí a pojetí v jejich nejmenších detailech vytváří všemožné viry, mikroby a bakterie negativní povahy; jedovatý hmyz, masožravé ptáky, divoká zvířata, plevel, slimáky, jedovaté rostliny a množství dalších početných druhů zvláštních, podivných, nebezpečných pseudoživotních forem, které existují na této planetě jak ve zvířecí, tak i v rostlinné říši. Všechny jsou výsledkem aktivace a dominance negativního stavu z vůle člověka.

Účelem takové manipulace pseudotvůrců a fabrikace takového člověka, jak ho známe nyní, bylo ovšem dokázat, že lidské bytosti se nevyvinuly z Nejvyššího, ale ze zvířat podle přírodních zákonů, za použití vnějších sil, které jsou mimo kontrolu každého, a že do tohoto procesu nebyly zapojeny žádné duchovní principy nebo nadělení Nejvyšším.

Z toho důvodu, kvůli návratu k pravé duchovnosti a k vskutku normálnímu zdravému životu, jaký byl na počátku z Nejvyššího, podle Nejvyššího, skrze Nejvyššího a s Nejvyšším, je velmi důležité a nutné odhalit pravou tvář tohoto mýtu a iluze, že člověk je zvíře a že zvířecí část výbavy lidského tvora je nezbytnou podmínkou přežití a že takový typ člověka, jakého máme na planetě Zemi právě teď, byl stvořen Nejvyšším. Jak lze vidět, lidské bytosti, jaké jsou nyní na planetě Zemi, nebyly stvořeny přímo podle Nejvyššího, z Nejvyššího, skrze Nejvyššího a Nejvyšším, ale byly zfabrikovány z ukradených principů duchovnosti, které byly překrouceny, zneužity a nepřirozeně, nenormálně a násilně zkombinovány s principy, které řídily zvířecí a

rostlinný život, jak bylo uvedeno v knize „Základy lidské duchovnosti“. Taková násilná, nenormální, patologická, úchylná a deviantní kombinace ukradených duchovních principů s externími, vnějšími extrémními přírodními zákony, které řídí zvířecí a rostlinný život a které byly s použitím tajemné, souvztažné genetické manipulace vštípeny a zabudovány do mentální a fyzické struktury lidských bytostí, které existují na planetě Zemi, vytvořila monstrózní stav a v lidských bytostech se už více nenachází nic z podoby a obrazu Nejvyššího v jejich původní formě a vzezření. Existují pouze zkreslené pozůstatky této podoby a obrazu, které lze nalézt ve schopnosti myslet, vytvořit si vlastní pojetí, vlastní představu, být racionální a konat svobodnou volbu. Tyto pozůstatky původní podoby a obrazu Nejvyššího v lidech umožňují každému, kdo touží změnit směřování historie lidstva, zastavení negativního stavu a jeho procesů, návrat k původnímu stavu čisté duchovnosti a ovládání hmoty myslí a opětovné nabytí původní podoby a obrazu Boha. Proto je životně důležité, aby se lidé přestali spoléhat na fyzické a zevnější prostředky a způsoby řešení problémů, ať už zdravotních, nebo jiných. Neboť, co je příroda, co je objektivní realita, co je hmota? Není to nic jiného než objektivizovaná a konkretizovaná myšlenka, idea či pojetí, manifestující se v zevnějšku a udržované tam v takzvané pevné formě pomocí mysli, představující si takovou formu. Pokud někdo z mysli odstraní představu té formy nebo pevnost z přírody, okamžitě se to dezintegruje. Negativní stav však chce, aby se věřilo, že příroda a hmota jsou nezávislé na lidské mysli, že nikoli lidská mysl z Nejvyššího, podle Nejvyššího, skrze Nejvyššího a s Nejvyšším vytvořila, zavedla a byla původcem všech vnějších pevných forem hmoty, ale že namísto toho hmota vytvořila a byla původcem lidské mysli. Ovšem, aby to pseudotvůrci dokázali, bylo nezbytné, aby s použitím tajemné a souvztažné genetické manipulace zavedli onen zvířecí gen do lidského těla, když fabrikovali člověka pomocí procesu triklonování. Takovým způsobem byla zajištěna naprostá závislost lidského těla na externí hmotě, na přírodě a na tuhosti do té doby, dokud v to člověk věří. A jelikož neexistovalo žádné jiné poznání, než které se ztratilo procesem fyzického narození (což byl další pseudovynález pseudotvůrců k dosažení tohoto), člověk to považoval za normální a přirozený stav a je otrokem a je závislý na zevnějšku, na hmotě, na něčem, co bylo původně výtvorem jeho vlastní mysli. Jaká překrásná past, stát se otrokem svých vlastních projekcí a idejí, které se formují do pevné hmoty!

Existovala však ještě jedna životně důležitá a zásadně důležitá věc, kterou pseudotvůrci tímto druhem manipulace dosáhli. Týká se to sexuality. Genetickou manipulací, když do lidí začlenili skrze triklonování zvířecí instinkty, zároveň také potlačili či udusili duchovní obsah sexuality, který je vlastní pravé lidské bytosti. Do lidí byly tedy implantovány zvířecí instinkty, touhy a choutky točící se kolem sexuality a obsažené v sexualitě. Tím se v podstatě dosáhlo dvou věcí. První, že sexualita byla umístěna v zevnějšku, v zevním pohlavním styku skrze pohlavní orgány, jaké se vyskytují u takzvaných vyšších zvířecích forem druhu savců, jejichž forma styku neposkytuje žádnou možnost úplné výměny mezi těmi dvěma principy, to jest mezi feminitou a maskulinitou a mezi maskulinitou a feminitou. Toto udržuje každého v izolaci, separaci a v uzavřenosti. V takovém vztahu nelze dosáhnout žádné poznání sebe sama, ostatních ani Nejvyššího.

Druhá, že implantací zvířecích instinktů byla sexualita zredukována na jediný účel, a tím je rozmnožování a pokračování druhů v přírodním stupni. Ještě jednou, v takovém postoji není žádná duchovnost, protože původním účelem takového rozmnožování je setrvat do věčnosti ve svých potomcích a skrze ně v přírodním stupni, aby se takříkajíc zanechal otisk svého vlastního jsoucna a bytí na této úrovni, jako kdyby neexistovala žádná jiná možnost pokračování nebo žádná jiná forma života než fyzická a přírodní.

Protože ve zvířecím životě nemá sexualita žádný jiný účel než rozmnožování a nemá žádný jiný smysl než toto, tento smysl a obsah sexuality byl přenesen na lidi, byl přijat a považován za jediný pravý, zbožný a duchovní význam a účel sexuality v lidech. Takže externalizace sexuality těmito prostředky a její uvedení na zvířecí instinktivní úroveň, a to za jediným účelem rozmnožovat se, zbavuje lidskou sexualitu jakékoli duchovní konotace. A jelikož Bůh nemá podle lidského pojímání žádné zvířecí sklony, je asexuální; a jelikož pouze Bůh je dobrý a pravdivý, nic, co není z jeho dobra a pravdy, nic, co není obsaženo v Bohu, není dobré a pravdivé, a proto je to špinavé, nečisté, nemorální, překroucené a tolerované jen za účelem rozmnožování lidského druhu, což je ospravedlnitelné jako duchovní prostředek, protože Bůh chce, aby se lidé množili, jak to naznačuje doslovný smysl Bible. Vidíte, jak vychytralé, rafinované a zničující je toto nastavení v lidech, obzvláště v souvislosti s přirozeností Nejvyššího? Tento přístup naprosto zkreslil, zmrzačil a překroutil chápání, pojímání a vnímání pravé Přirozenosti Nejvyššího, kdož je Absolutní Sexuální Bytost v Jeho/Jejím věčném manželství feminity a maskulinity a všech jejich dokonalých vlastností a odvozenin.

Tímto pseudotvůrci dosáhli svého cíle u nyní existujících lidí. Lidé na Zemi nemají pravé chápání, jaká je přirozenost Nejvyššího a kdo je Pán Ježíš Kristus. Podle jejich pojímání, jak bylo uvedeno výše, je Bůh asexuální, a proto účelem života člověka, pokud si přeje být Boží podobou a obrazem a následovníkem Boha, je úplně se vzdát sexuality, distancovat se od jakýchkoli žádostivých, sexuálních tužeb, neboť ty jsou zvířecí, bezbožné a omezují sexualitu jen na rozmnožování a jen na rámec manželských svazků, protože to je tolerováno Nejvyšším. Avšak jen co opustíme toto tělo, podle tradičního přístupu budeme bezpohlavní, Bohu podobné osoby, bez jakýchkoli sexuálních pocitů či potřeb. Toto je velice běžné přesvědčení mezi lidmi, jež jim bylo vštěpováno, natlačeno do hlav a tajemně, souvztažnostně a geneticky vmanipulováno do nich prostřednictvím nastavení popsaného v tomto poselství.

Buďte si vědomi a dejte si pozor na to, že čím více se někdo ztotožní s takzvanými vědeckými myšlenkami, že člověk je zvíře, i když společenské, tím více se dotyčný zvířetem stává a ztotožňuje se s divokými, agresivními, násilnými, sobeckými, vskutku zvířecími pojetími, jež neobsahují nic Božské, dobré, duchovní či náležité, ani nic z podoby a obrazu Nejvyššího. A tak se jeden opravdu stává ďáblem, satanem, démonem a zlým duchem pekel. A samozřejmě pravdou je také opak. Čím méně se někdo ztotožní s takovými pseudovědeckými koncepty a čím více se distancuje od zvířecích, zvířeckých tendencí a instinktivních, surových emocí a pojetí, tím více se stává podobou a obrazem Nejvyššího.

KAPITOLA DESÁTÁ

O pravém účelu lidského života

Je čas doplnit, změnit a přesáhnout chápání pravého účelu života, a obzvláště lidského života. První definice účelu života byla poskytnuta v knize „Principy duchovní hypnózy“ a zněla následovně: Pravým účelem života je milovat, být milován, dávat, přijímat, sdílet, být užitečný, prospěšný, nápomocný, produktivní, konstruktivní, tvůrčí, uspokojený, spokojený, šťastný, těšit se ze života a bavit se a vědět, že toto je pravým účelem života, a tak být moudrý.

Nicméně existuje přesahující chápání účelu života než toto. Ve skutečnosti, a k překvapení všech, toto není pravý účel života, ale důsledek, následek, výsledek pravého účelu života. A v té době, za daných podmínek, bylo velice důležitým, významným a nevyhnutelným krokem uvědomění si tohoto aspektu či tohoto důsledku pravého účelu života, bez kterého bychom nemohli hovořit o účelu života způsobem, jakým hovoříme nebo budeme hovořit právě teď. Jak bylo zmíněno mnohokrát předtím, Pán zjevuje pravdu v krocích a tamten krok je nyní vystřídán dalším.

Druhý krok, který následoval po předešlém, se odráží v prohlášení uvedeném v knize „Základy lidské duchovnosti“. Říká se v něm, že pravým účelem života, kromě mnoha jiných věcí, je milovat sebe sama, aby byl člověk schopen milovat Pána a milovat ostatní. Toto je vyšší, hlubší, smysluplnější účel života, a důsledkem takové lásky k sebe sama, za účelem milovat Nejvyššího a ostatní, je milovat a být milován, dávat a přijímat, sdílet atd., atd., jak se to odráželo v prvním kroku chápání pravého účelu života. Nicméně ani tento krok není pravým účelem života, ale znovu jen výsledkem, důsledkem a následkem vyššího účelu života, který bude nyní zjeven. Než k tomu přistoupíme, je nezbytné stručně analyzovat obsah předchozích dvou kroků.

Oba kroky ještě stále obsahují prvky egoismu či sebelásky, které je potřebné vypudit, abychom náležitě pochopili třetí, přesahující chápání pravého účelu života. V prvním případě jsou prvky egoismu obsaženy ve velice slabě postřehnutelném, velmi podprahovém významu, že člověk to dělá pro sebe z toho důvodu, aby byl opravdu šťastný a vedl dobrý, příjemný život. V takovém tvrzení není ani náznak, že to člověk dělá kvůli samotnému principu, bez jakékoli jiné motivace či úmyslu. Takové stanovisko a postoj anuluje pravé duchovní chápání účelu života, a účel života v tomto není. Na druhé straně, ve druhém prohlášení či kroku, když člověk miluje sebe sama kvůli Nejvyššímu a kvůli ostatním, opět to činí, a toto je dokonce ještě více nepostřehnutelná, ještě více podprahová situace, kvůli příležitosti milovat, což znamená kvůli sebe sama. Ani tuto situaci nelze považovat za pravý účel života. Namísto toho jsou toto výsledky a důsledky pravého účelu života, jak bylo poukázáno předtím.

Vzhledem k této skutečnosti, jaký je potom pravý účel života? Kupodivu, pravým účelem života není nic z výše uvedeného, ale pravým účelem života je namísto toho konání vůle Pána Ježíše Krista, úplné, kompletní a bezpodmínečné odevzdání se a zřeknutí se všeho ve prospěch Nejvyššího, Boha, Pána Ježíše Krista, včetně svých darů a schopností konat volby; včetně všech svých proseb, přání, požadavků a paradoxně i své svobody a nezávislosti, abyste mohli říci: „Volím si vše, co pro mne volí Pán Ježíš Kristus, Nejvyšší. Přeji si, toužím, chci všechno, co si pro mne přeje, touží, chce Pán Ježíš Kristus, Nejvyšší a nedělám to pro žádné jiné důvody než kvůli principu, neboť takto to má být; taková je struktura, dynamika, řád stvoření Páně.“ Součástí takovéto volby nemůže být žádná jiná motivace, žádný jiný úmysl, ať už skrytý, či zřejmý, podprahový, nebo zjevný. „Nečiním tak proto, že chci být šťastný, nedělám to proto, že chci mít příležitost milovat a být milován, nedělám to pro nikoho jiného či pro nic jiné, činím tak jednoduše proto, neboť je to princip, neboť takto to má být.“

Takže takový závěr a takové chápání účelu života - toto je účel života - dělat toto - zahrnuje v sobě první i druhý krok. A první i druhý krok jsou pravé výsledky a důsledky, jsou následkem takového účelu života a volby řídit se takovým účelem života.

Otázkou je, proč je nevyhnutelné vzdát se a podvolit všemu svoji touhu po štěstí a lásce a po všem ostatním, včetně své vlastní svobody a nezávislosti a voleb, Nejvyššímu, Pánu Ježíši Kristu. Proč je tak důležité a bezpodmínečně nezbytné toto učinit? Odpověď na tuto otázku zní: každý, kdo je stvořen, je stvořen z Absolutního Zdroje, a protože jsme stvořeni, všichni jsme relativní a nemáme absolutní poznání a chápání sebe sama a života. Proto nevíme v absolutním smyslu, co je pro nás nejlepší, co je pravé štěstí, co je pravá láska, pravá moudrost, co je pravá svoboda, nezávislost a volba. Pouze Ten/Ta, Kdož je Absolutní, má takové poznání. Proto pouze Ten/Ta, Kdož je Absolutní, Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus, přesně ví, co je pro vás nejlepší volba. Jaká práce je pro vás nejlepší, co si máte přát, po čem toužit a co chtít; jaké jsou vaše potenciály a schopnosti, jakým tempem máte postupovat a všechno ostatní, co je nevyhnutelné pro naplnění účelu vašeho života.

Zvolíte-li si podle vašeho omezeného uvědomění si celého nekonečného počtu a rozmanitosti voleb a důsledků, vaše volba, protože bude z vaší vlastní svobody a nezávislosti, tedy z vás samotných, nakonec povede k relativistickým podmínkám a stavům, které skončí nějakou katastrofou, negativitou, neúplností, nenaplněním a zármutkem. Nemůžete být šťastni sami ze sebe, sami od sebe, sami s sebou, sami skrze sebe. Ve skutečnosti nemůžete nic sami ze sebe, sami od sebe, sami skrze sebe, sami s sebou. O to jde. Nemůžete být svobodní a nezávislí sami ze sebe, sami od sebe, sami s sebou, sami skrze sebe. Důvodem je, že nevlastníte a nemáte všechno poznání všech dostupných voleb, nekonečnou rozmanitost a počet voleb s jejich nekonečnou rozmanitostí a počtem důsledků, abyste tak dokázali být šťastní či milovat, nebo dělat cokoli v této věci sami ze sebe, sami od sebe, sami skrze sebe, sami s sebou a byli tak skutečně svobodní a nezávislí. Svoboda a nezávislost, které máte v relativistických podmínkách sami ze sebe, které vám dává Nejvyšší, jsou v obecném významu iluzí. Ta svoboda a nezávislost je o svobodě a nezávislosti přenechat vše, co máte, vaše volby i vaši svobodu a nezávislost Nejvyššímu, Pánu Ježíši Kristu, Kdož zase může pro vás vybrat, může pro vás udělat z Absolutního stavu, co je pro vás nejlepší, co je

nejsvobodnější, co je pro vás nanejvýš nezávislé v Absolutním smyslu. Není tedy možné být šťastný bez Nejvyššího. Není možné být svobodný a nezávislý bez Nejvyššího. Není možné milovat a být milován atd. bez Nejvyššího. Pokud si myslíte, že to možné je, jen se podívejte na dějiny lidstva a na dějiny pekel. Neuvidíte nic jiného než bídu, utrpení, neštěstí, dočasnost stavů, relativistické podmínky, neustálé kolapsy a všechny ostatní krutosti a ohavnosti, ve kterých opravdu není žádná přítomnost Nejvyššího, Pána Ježíše Krista. Tak to vypadá, když se věci dělají bez Pána Ježíše Krista, Nejvyššího. Tak tedy toto je důvod, proč je nevyhnutelné, pokud chcete být svobodní a nezávislí, pokud chcete být milovaní a milovat a být šťastní, a všechny tyto ostatní dobroty, abyste odevzdali jakékoli své touhy, přání a požadavky být šťastní, být milovaní a milovat, být svobodní a nezávislí Nejvyššímu a abyste tak učinili bezpodmínečně.

Jde tady o to neodevzdávat je kvůli tomu, abyste byli šťastní, abyste byli milovaní a schopni milovat atd., atd., ale výlučně kvůli principu, bez očekávání čehokoli na oplátku, neboť takový je řád stvoření. Takové je stvoření Páně, jeho pozitivní stav. V něm neexistuje nic egoistické, nic sobecké, nic egocentrické. Když to učiníte, když se zřeknete takových věcí, znamená to, že skutečně milujete. Toto je láska k sebe sama.

Ovšem to potom také znamená, že opravdu milujete Nejvyššího a každého ve stvoření Nejvyššího. Pokud to děláte, toto vzdání se a odevzdání se, kvůli tomu, abyste byli šťastní a abyste milovali ostatní, Boha a sebe, potom to samozřejmě v nejzazším smyslu děláte z egoistických, sobeckých pohnutek, protože to děláte kvůli něčemu jinému, namísto toho, abyste to dělali kvůli principu proto, neboť tak je vesmír, stvoření strukturováno, je na tom založeno, postaveno a funguje tak. A toto je pravý význam prohlášení Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, v Novém zákoně, že každý, kdo ztratí svou duši kvůli Pánu, nakonec ji najde. Znamená to, že pokud se zoufale držíte své duše, ztratíte ji pro negativní stav, protože nechcete, aby tam byl kdokoli jiný. Především nechcete, aby měl vaši duši Nejvyšší. Nechcete-li, aby měl vaši duši Nejvyšší, mohu vás ujistit a můžete si být jisti, že vaši duši bude mít negativní stav, pekla. Toto je negativní ztráta. Nicméně ztratíte-li svou duši pro Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, potom ji najdete, potom budete svobodní, potom budete nezávislí, potom budete milující a milovaní, potom budete šťastní, potom budete uspokojeni, spokojeni, obzvláště a výhradně tehdy, pokud tu duši ztratíte kvůli principu, neboť takto to má být: Ztratit svoji duši pro Nejvyššího, bez jakýchkoli dodatků, podmínek, manipulací, osobních zisků, osobních predispozic či jakýchkoli postranních motivací a negativních úmyslů. Abyste nedělali nic kvůli důsledkům, následkům a výsledkům takových voleb, voleb vzdát se a ztratit svoji duši pro Nejvyššího, odevzdat bezpodmínečně vše, co máte a čím jste Nejvyššímu, protože to je sobecké, to je egoistické, neboť to děláte kvůli těm důsledkům. Namísto toho to dělejte kvůli principu, neboť tak to má být. Protože to je zákon, pravidlo, princip, koncepce, kategorie, idea, ustanovení stvoření Nejvyššího. Takový je Nejvyšší, taková je pravá přirozenost Nejvyššího. Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus to činí kvůli principu. Nejvyšší vás miluje a chce pro vás to nejlepší kvůli principu, neboť tak to má být. Žádné dodatky, žádné „pokud“, žádné podmínky, jednoduše bezpodmínečně. A vezmete-li v úvahu, že pouze Nejvyšší ví v Absolutním smyslu, co je pro vás nejlepší, co je pro vás nejšťastnější, potom jen v odevzdání se Nejvyššímu lze opravdu najít pravý účel života, pravé štěstí, pravou lásku. Zejména,

pokud to neděláte za tímto účelem, ale děláte to kvůli principu a (opakuji zas a znovu) proto, neboť toto je nejdůležitější zjevení od Nejvyššího pro vás, pro nás, jaké jsme doposud dostali.

Pěknou ilustraci této situace poskytuje velmi zajímavé setkání, ke kterému došlo mezi apoštolem Petrem a Pánem Ježíšem Kristem po Jeho zmrtvýchvstání předtím, než se vrátil zpět do nebe. Tato událost je popsána v poslední kapitole Evangelia podle Jana. Nejvyšší mi sděluje, že v překladu této události jsou obsažena nějaká zkreslení, která budou nyní napravena a bude poskytnuto náležité chápání té situace.

Jak si pamatujete, Pán se zjeví svým učedníkům, Petrovi, když rybaří. A jak jedí ryby, obědvajíce nebo večeřejíce, ať už to bylo cokoli, Pán se obrátí na Petra a třikrát se ho zeptá, nyní si prosím všimněte toho „třikrát“: „Šimone, miluješ mě více než oni?“ A Petr odpovídá: „Ano Pane, miluji a ty to víš.“ Pán mu potom říká: „Nakrm moje ovečky.“ Pán se ho potom zase ptá, podruhé, zda Ho miluje a Petr odpovídá: „Ano Pane, miluji Tě.“ A Pán mu říká: „Postarej se o moje jehňata, jestli mě miluješ.“ Potom Petrovi potřetí položí stejnou otázku a tady se dostáváme k tomu zkreslení v překladu. Petr odpovídá: „Ano Pane, miluji tě“ smutným hlasem, protože byl na rozpacích a zmaten, proč mu Pán pokládá stejnou otázku. A když odpoví Pánovi, ano, můj Pane, Pán mu odpoví: - Tady Bible překládá odpověď opakovaně „nakrm moje ovečky“, ale Nejvyšší mi říká, že správný překlad by měl být - „dej napít mému stádu“. Takže v prvním sdělení máme „nakrm moje ovečky“, ve druhém sdělení „postarej se o moje jehňata“ a ve třetím sdělení „dej napít mému stádu“.

V tomto setkání Pán Ježíš Kristus popisuje ve vnitřním smyslu náležitý vztah člověka, lidí k Bohu, Pánu Ježíši Kristu, Nejvyššímu, k ostatním a k sebe sama. V tomto popisu je obsažen trojí význam. Musíte si pamatovat, že apoštol Petr reprezentuje víru církve, základ církve, a proto v této situaci Pán popisuje, na jakých základech by měla být budována pravá duchovnost, pravá církev, pravé náboženství.

A teď první otázka, „Petře, miluješ mne?“ a odpověď „ano“, potom žádost. V tomto případě „nakrm moje ovečky“ znamená, že nestačí milovat Nejvyššího na základně zevního potvrzení, zevními prostředky, ale že jediný způsob, jak můžete milovat Nejvyššího, je, že něco v tom směru děláte. A otázka, zda Ho miluje více než ostatní, znamená, že člověk se potřebuje kompletně, úplně zříci, vzdát se a odevzdat se Nejvyššímu, aby byl schopen náležitě přinášet ovoce té lásky. A co je ovocem té lásky? Nakrmení oveček. Krmení však naznačuje, že něco musíme mít. Musíte mít potravu, abyste nakrmili ovečky. To znamená, že Nejvyšší dává člověku schopnosti, nástroje a všechno, co člověk vlastní, aby to byl s to provést. Z toho důvodu to znamená, že všechno, co kdo má od Nejvyššího, musí být navráceno zpět, aby mohlo dojít k pravému krmení; ke sdílení se všemi, toto je princip sdílení. Sdílíte se všemi, s „ovečkami“, všechno, co máte. Ale nemůžete tak učinit, dokud nemilujete Pána více než kdokoli jiný, v míře popsané v prvním a ve druhém kroku, navržených výše. To jest, nemůžete milovat Pána, dokud neodevzdáte opravdu vše Pánovi. A nevzdáte se toho kvůli tomu, abyste byli milováni, ale jednoduše proto, neboť milujete Pána, tečka. Toto je princip. Dělám toto, protože miluji Pána, podrobuji se, bezpodmínečně se odevzdávám Nejvyššímu, Pánu Ježíši Kristu prostě proto, neboť je to princip, neboť Ho miluji. Nic víc, nic míň. Miluji Ho pro Něho, každého miluji pro něho/ni, ale každého

miluji především pro přítomnost Pána v něm/ní a sebe sama miluji kvůli té přítomnosti Pána v sobě, kvůli těm věcem, které mám od Pána za účelem být schopen nakrmit ovečky. Krmení znamená dávání lásky, sdílení lásky. Proto hlavním principem každého náboženství, každé církve, každé duchovnosti je sdílení z lásky, to jest z Nejvyššího, skrze Nejvyššího, podle Nejvyššího, s Nejvyšším, kvůli Nejvyššímu a proto, neboť Nejvyšší je Absolutní Princip všeho, takže kvůli principu samotnému.

A nyní druhý bod, kdy Pán říká „postarej se o moje jehňata“. Toto lze pojmout jako individualizovaný pluralismus. Každý je jiný. Tudíž, co znamená „postarat se“? Postarání se znamená dobročinnost, princip dobročinnosti. Dáváte, staráte se, dáváte pozor na každého a na sebe, protože i vy jste jehňata, do té míry a v takovém rozsahu, jaký zaručuje každá situace. To jest, nekrmíte víc, než je nevyhnutelné, než je zdravé, a nedáváte pít víc, než je nevyhnutelné a zdravé. Jen dejte správné, patřičné množství; a vy máte v sobě moudrost, abyste to učinili, abyste to rozlišili, abyste to rozeznali, abyste dokázali stanovit množství lásky a moudrosti, jaké můžete sdílet se stupněm vnímání, citlivosti a schopnosti poznání, jaké může být využito v každém daném okamžiku každým, kdo se účastní stvoření Nejvyššího. To znamená, že existuje nekonečný počet a rozmanitost stupňů, kroků a úrovní, které jsou stejně důležité, stejně zvláštní, stejně potřebné, stejně jedinečné, ale rozdílné, a proto si v každé situaci, v každém kroku, na každé úrovni, na každém stupni vyžadují zcela odlišný přístup, „postarání se“. V takovém postoji je pravá moudrost. Nic není uniformní, nic není standardní, nic není finalistické, nic není rigidní, nic není jednostranné. A toto je druhý princip, na kterém je postavena pravá církev, pravá duchovnost a pravé náboženství.

A třetí princip, který dává Pán Petrovi, „dej napít mému stádu“, znamená sdílení pouze pravdy. Poskytni každému pravdu, když se o něho/ni staráš, v míře, rozsahu a na úrovni jeho/její schopnosti přijmout, vnímat a obsáhnout pravdu v krocích. Nedáte mu/ji více pít, než může pojmout, neboť by ho/ji to zabilo. Dobro či láska je tedy základní princip, pravda a moudrost je substanciální princip a dobročinnost či víra je z nich vyplývající princip pravé církve, náboženství a duchovnosti, a protože toto je poselství dané každé případné duchovní organizaci a všem, co toto čtou, můžeme říci, že tyto principy by měly být základem, na kterém je postavena každá případná duchovní organizace a na kterém by měla být postavena duchovnost každého.

Všimněte si prosím, že během tohoto prohlášení či setkání mezi Pánem Ježíšem Kristem a Petrem nebyly Petrovi dány žádné sliby, že pokud bude milovat Pána, bude šťastný, spokojený, uspokojený atd., atd. Nic takového se tam nenachází. Pravdou je přesný opak. Pán Petrovi říká, „když jsi byl mladý, dělal jsi, cos chtěl, svobodně jsi přicházel i odcházel, ale až zestárneš, nebudeš to moci dělat, někdo jiný tě povede tam, kam nebudeš chtít“ atd. Nuže, toto prohlášení, ačkoli má osobní souvislost (nicméně, jak víte, Pán Ježíš Kristus nikdy nehovořil jen v osobních souvislostech, protože vše, co říkal, ať to vypadalo jakkoli osobně, mělo vždycky univerzální důsledky), má univerzální důsledek.

Týká se to záležitosti vzdání se, být veden Pánem a nemít jakékoli touhy, přání, potřebu být veden sebou sama. Z toho důvodu to znamená nevyhnutelnost vzdát se své vlastní svobody a nezávislosti a odevzdat ji Nejvyššímu, aby vás vedl Nejvyšší.

Neboť pouze Nejvyšší ví v absolutním smyslu, co je pro vás nejlepší. A toto je pravá svoboda.

Tak tedy v pravém smyslu, podle toho, co vychází najevo během tohoto setkání mezi Pánem Ježíšem Kristem, Nejvyšším a apoštolem Petrem, jasně vidíme, že vše, co člověk dělá, jak se cítí, co si myslí, co si přeje, dělá, cítí, to všechno chce kvůli principu, kvůli vzájemnému prospěchu, obecnému blahu a sdílení, bez jakýchkoli postranních motivací. V takovém postoji je pravá přítomnost Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, která zajišťuje věčnou lásku a moudrost progresivním způsobem, kterou lze neustále sdílet se všemi ostatními kvůli všem ostatním, kvůli Nejvyššímu a ovšem kvůli sebe sama do té míry, do jaké člověk miluje sebe sama kvůli přítomnosti Nejvyššího v sobě a do jaké miluje ostatní kvůli přítomnosti Nejvyššího v nich. Toto je pravá láska, přesahující láska nade všechny a nade všechno. Toto vskutku znamená milovat Pána s moudrostí a milovat ostatní s moudrostí a milovat sebe sama s moudrostí.

KAPITOLA JEDENÁCTÁ

Devět okruhů stvoření

Všechno, co následuje, musí být bráno jen jako přiblížení. Popis, který následuje, je jeden možný aspekt struktury stvoření, viděný z určité perspektivy. Mějte ale na paměti, že existují nekonečné možnosti a perspektivy takové struktury, které nejsou v tomto popisu vzaty v úvahu. Tento popis je přiměřený jen pro tuto konkrétní dobu a lze jej považovat za počáteční bod v chápání obsahu a struktury stvoření Páně. Na tomto bude moci stavět každý během svého duchovního rozvoje a progrese. V průběhu tohoto rozvoje a progrese budou zjeveny nové aspekty a přidány k tomu, co je zjevováno v současné době.

Pán Ježíš Kristus, Nejvyšší mi zjevil, že existuje v podstatě devět okruhů či kol stvoření. Každý okruh má velmi specifický a zároveň velmi obecný úkol, účel a cíl. V tomto zjevení můžeme hovořit pouze o některých velice omezených obecných pojmech, které později umožní, až bude správný čas, zjevení více specifických pojmů a chápání.

V tomto okamžiku bude popsáno těch devět okruhů stvoření prostřednictvím obecných funkcí těch, kdož tyto okruhy obývají. Podle této funkce lze logicky usoudit, jaká je obecná funkce celého okruhu.

První okruh čili první duchovní entity, které stvořil Nejvyšší v prvním kole, lze nazvat pečovateli, prostředníky a uvaděči Absolutních Principů Nejvyššího. To znamená, že první okruh stvoření obsahuje a ukazuje Absolutní principy Nejvyššího čili je založen na Absolutních Principech Nejvyššího, s největším možným přiblížením se k Nejvyššímu či Absolutnímu stavu a kondici přirozenosti Nejvyššího.

Druhý okruh čili entity, které byly stvořeny ve druhém kole, jsou považovány za ztělesňovatele, sjednocovatele a představitele Absolutních Principů Nejvyššího. Takže tento okruh obecně napodobuje či reprezentuje sjednocení, ztělesnění a jasné představení toho, jaké jsou Absolutní Principy Nejvyššího.

Třetí okruh čili sentientní entity, které byly stvořeny ve třetím kole, lze považovat za manifestátory, vyzařovatele a emanátory Absolutních Principů Nejvyššího všemi směry, do všech sfér, na všechny úrovně, do všech dimenzí. Proto bude struktura tohoto okruhu obecně nádobou dvou předchozích cyklů, s cílem vyzařovat, emanovat a manifestovat Absolutní principy Nejvyššího zbytku stvoření.

Tyto tři okruhy stvoření tvoří to, co se nazývá duchovní dimenze duchovního světa, s jejím nekonečným počtem a rozmanitostí vesmírů, galaxií, slunečních systémů, planet, stavů, míst, kondicí, časů a paračasů. V obecném smyslu je toto nastávání stvoření, a v ještě obecnějším smyslu lze tyto tři okruhy stvoření považovat za Niternou mysl stvoření.

Čtvrtý okruh čili duchovní entity, které byly stvořeny ve čtvrtém kole, jsou výzkumníci, průzkumníci a vztahovatelé Absolutních Principů Nejvyššího. Proto je struktura tohoto cyklu navržena tak, aby umožňovala takový výzkum, průzkum a vztahování těch principů Nejvyššího ve prospěch všech.

Pátý okruh čili sentientní entity, jež byly stvořeny v pátém kole, jsou vnímatelé, snímatelé a rozpoznávači Absolutních Principů Nejvyššího. Proto je struktura tohoto okruhu přizpůsobena a obsahuje všechny nezbytné nástroje a prostředky pro takové vnímání, snímání a rozpoznávání.

Šestý okruh neboli sentientní entity, které byly stvořeny v šestém kole, jsou vyhledávači, šiřitelé a rozmísťovači Absolutních principů Nejvyššího ve zbytku stvoření. Proto je tento okruh stvoření vybaven všemi nevyhnutelnými nástroji, prostředky, možnostmi a schopnostmi pro co nejvhodnější vyhledávání, nacházení, šíření a rozmístění Absolutních Principů Nejvyššího.

Takže čtvrtý, pátý a šestý okruh tvoří to, co je známo jako intermediální dimenze, nebo jako probíhání nastávání, s jejím nekonečným počtem a rozmanitostí intermediálních vesmírů, galaxií, slunečních systémů, planet, časů, paračasů, kondicí, míst, stavů a jejich příslušných obyvatel. V obecném smyslu lze tyto tři okruhy považovat za zprostředkující mysl stvoření.

Sedmý okruh čili sentientní entity, jež byly stvořeny v sedmém kole, jsou ti, jejichž funkcí je pochopit, dokázat a odůvodnit Absolutní Principy Nejvyššího. Tento okruh je proto vybaven schopnostmi a nástroji pro správné chápání, porozumění, dokázání a odůvodnění a diskuse o těchto principech se zbytkem stvoření.

Osmý okruh čili sentientní entity, které byly stvořeny v osmém kole, jsou formy, otisky a vyjádření Absolutních Principů Nejvyššího. Struktura tohoto okruhu je taková proto, aby tvořila orgány, které jsou schopny objevit se navenek a vtisknout, vyjádřit a vštípit tyto Absolutní Principy Nejvyššího do zbytku stvoření.

A nakonec devátý okruh či entity, které byly stvořeny v devátém kole, jsou přijímatelé, zahrnovatelé a „poskytovatelé zpětné vazby“ ohledně souhrnu a kompletnosti Absolutních Principů Nejvyššího. Toto je pokožka veškerého stvoření v přírodním stupni.

Takže tyto tři poslední okruhy, sedmý, osmý a devátý, tvoří to, co je známo jako přírodní neboli fyzická dimenze, s jejím nekonečným počtem a rozmanitostí vesmírů, galaxií, slunečních systémů, planet, časů, paračasů, míst, stavů, kondicí a jejich příslušných obyvatel. Toto je „stávání se“ stvoření a v obecném smyslu lze tyto okruhy považovat za vnější mysl celého stvoření.

Poslední čtyři okruhy, šestý, sedmý, osmý a devátý, vyžadují také na základě jejich povahy zpočátku externí nástroje, formální zavedení a vnější manifestaci principů Nejvyššího ve formě souvztažností. To znamená, že se objeví z nitra ve vnějšku. Fakticky jsou venku z nitra. O „nitru“ nelze bez jeho „vnějšku“ uvažovat nebo si jej představit, tedy nemůže nastat. Avšak „vnějšek“ bez svého „nitra“ není ničím a neexistuje. Pokud jde o prvních pět okruhů, ony nepotřebují žádné externí nástroje,

manifestace a zavedení, protože všechno tam pramení z nitra do nitra, z jejich Niterné mysli, z povahy jejich stavu jsoucna a bytí, na základě okamžitého poznání, zda to tak je či nikoli. Není nutný žádný důkaz, žádné systémy víry, žádné filosofie, žádné vnější typy přesvědčivých důkazů a nástrojů, protože je jim okamžitě zřejmé, co je a co není pravda, bez jakéhokoli externího důkazu. Ostatní okruhy, na základě jejich přirozenosti v počátečním stavu potřebují důkaz. Jen co mají tento důkaz, jsou vedeny do nitra, kde objeví Absolutní Zdroj, to jest přítomnost Nejvyššího, Pána Ježíše Krista ve svém nitru, a potom se začínají plně spoléhat na ten Zdroj, což vede k postupnému zřeknutí se externích nástrojů.

Všechny tyto okruhy, úrovně a stupně a jejich příslušné sentientní entity jako celek tvoří jedno dokonalé stvoření Nejvyššího.

Samozřejmě, že v zóně vymístění je situace úplně jiná. Jak víte, je tam všechno naopak, a proto je to karikatura, mizerná napodobenina pravého stvoření. Mají své vlastní zfabrikované pseudookruhy a ty jsou v přesném protikladu k devíti okruhům pravého stvoření Nejvyššího.

Díky tomuto lze pojímat strukturu negativních stavů a procesů či zónu vymístění následujícím způsobem. Jako protiklad k Nejvyššímu, Kdož jest Absolutním Stvořitelem pozitivního stavu vesmíru, veškerého stvoření a těch devíti pravých okruhů a kol, existují pseudotvůrci, popsaní v knize „Základy lidské duchovnosti“, kdo zfabrikovali devět pseudookruhů pseudostvoření čili zóny vymístění negativního stavu.

Prvním pseudookruhem je samozřejmě nejnižší, nejhlubší peklo ze všech, obývané pečovateli, prostředníky a uvaděči naprostých zel a nepravd pseudotvůrců.

Druhý pseudookruh obsahuje ty, kteří jsou ztělesňovateli, sjednocovateli a představiteli naprostých zel a nepravd pseudotvůrců.

Třetí pseudookruh je obýván entitami, které jsou manifestátory, vyzařovateli a emanátory naprostých zel a nepravd pseudotvůrců ke zbytku pseudostvoření čili zóny vymístění.

Tyto první nejhlubší, nejnižší, nejničemnější okruhy představují jejich pseudoduchovní svět, pseudonastávání všech zel a nepravd, a tato úroveň může být pojímána jako pseudoniterná mysl, falešná niterná mysl zóny vymístění.

Ve čtvrtém okruhu jsou samozřejmě výzkumníci, průzkumníci a vztahovatelé naprostých zel a nepravd pseudotvůrců.

V pátém okruhu či pseudookruhu jsou vnímatelé, snímatelé a rozpoznávači těchto naprostých zel a nepravd pseudotvůrců.

V šestém okruhu neboli pseudookruhu jsou vyhledávači, šiřitelé a rozmísťovači všech těchto zel a nepravd pseudotvůrců.

Čtvrtý, pátý a šestý okruh či pseudookruh představují to, co lze pojímat či nazvat pseudointermediální dimenze nebo svět negativního stavu čili zóny vymístění. Je to probíhání všeho zlého a negativního z toho nastávání a v obecném smyslu to lze pojímat jako pseudozprostředkující mysl zóny vymístění pseudosvoření.

Sedmý okruh či pseudookruh obsahuje ty, jejichž funkcí je pochopit, dokázat a odůvodnit souhrn všech zel a nepravd pseudotvůrců, kteří mění všechno pozitivní a dobré na všechno negativní a zlé, odůvodňováním a ospravedlňováním takových překroucení.

Osmý pseudookruh obsahuje entity, které jsou formami, otisky a vyjádřeními naprostých zel a nepravd pseudotvůrců, a tím jim dodávají reálnost, jako by skutečně existovali, mění iluzi na jedinou skutečnost a existenci.

A devátý pseudookruh je obýván těmi, které lze považovat za přijímatele, zahrnovatele a „poskytovatele zpětné vazby“ kompletnosti a úplnosti zel a nepravd pseudotvůrců.

Takže sedmý, osmý a devátý pseudookruh lze považovat za fyzickou, přírodní, pseudopřírodní, pseudofyzickou dimenzi pseudostvoření nebo negativního stavu čili zóny vymístění a toto je „stávání se“ všech zel a nepravd a obecně to lze pojímat jako pseudovnější mysl negativního stavu čili pseudostvoření pseudotvůrců.

Opět, šestý, sedmý, osmý a devátý okruh pseudostvoření zpočátku taktéž vyžadují externí nástroje, formální zavedení a vnější manifestaci ve formě pseudosouvztažností všech zel a nepravd, které jsou jim prezentovány jako dobré a pozitivní a jako pravda a které se jeví jako pravé nitro. V této konotaci je tu tedy „vnějšek“ považován za „nitro“ a „nitro“ je považováno za „vnějšek“.

Díky tomuto uspořádání lze vidět, že negativní stav nemá nic originální, původní či tvůrčí nebo produktivní. Všechno je ukradeno, okopírováno, zkresleno, zmrzačeno, převráceno vzhůru nohama ze skutečného a pravého stvoření. To je důvod, proč všichni agenti a ti, co se ztotožnili s negativním stavem, jsou zloději a lupiči a proč neustále kradou a loupí nebo se pokoušejí okradnout a oloupit a napadat a mrzačit pravé stvoření.

V obou situacích, nejprve v pozitivním stavu stvoření devíti okruhů, a potom v pseudostvoření devíti pseudookruhů, lze vidět určitý souvztažný faktor každé dimenze. Tudíž první okruh stvoření a první okruh pseudostvoření by přesně souvztažil se čtvrtým a skrze čtvrtý se sedmým okruhem stvoření. Druhý by přesně souvztažil s pátým a skrze pátý s osmým okruhem stvoření; a třetí by přesně souvztažil se šestým a s devátým okruhem stvoření a pseudostvoření.

Dobrým příkladem by bylo, že v prvním okruhu si pečování, zprostředkování a uvádění Absolutních Principů Nejvyššího vyžaduje důkladný výzkum, průzkum a vztahování, což si zase vyžaduje náležité chápání, dokázání a odůvodnění takového stavu. Sjednocení, ztělesnění a představení principů si vyžaduje jejich náležité vnímání, snímání a rozpoznání, aby tak měly patřičnou formu a byly patřičně vyjádřeny a vštípeny. A nakonec třetí, šestý a devátý okruh: manifestace, vyzařování a emanace

principů si vyžadují jejich vyhledání, šíření a jejich správné rozmístění, aby byly přijaty, zahrnuty a aby byla poskytnuta zpětná vazba ohledně kompletnosti a úplnosti všech principů, jak procházejí ke všem okruhům a jsou co nejproduktivnějším, nejkonstruktivnějším, nejtvořivějším způsobem aplikovány, prožívány, budovány, obohacovány, zlepšovány a vraceny zpět prvnímu okruhu, kde opět uchopeny jsou vylepšeny, obohaceny, znovu prožity, a poté jsou s novými ideami, vycházejíce z těch idejí, poslány zpět ke všem ostatním okruhům.

Každý okruh, bez ohledu na jeho pozici a místo, je tedy z hlediska tohoto faktu, návrhu a souvztažnosti stejně důležitý, stejně zvláštní, stejně jedinečný, stejně potřebný, stejně hodnotný, stejně vážený jako kterýkoli jiný, bez výjimky či vyloučení. Proto je potěšením a požitkem být součástí kteréhokoli okruhu; a jedinečnost a zvláštnost a jinakost je stejná jako u všech ostatních ve všech okruzích.

Žádný okruh nemá bez druhého žádný smysl, žádnou hodnotu či žádný význam. Všichni jsme součástí stejného celku, na rozdílných úrovních, v rozdílných okruzích, stejní co do důležitosti, zvláštnosti, jedinečnosti, užitečnosti a potřeby našeho jsoucna a bytí v povšechnosti stvoření Nejvyššího. Toto je důvod, proč Nejvyšší miluje každého bezpodmínečně, stejně. A toto je důvod, proč v pravém stvoření Nejvyššího neexistuje, že by byl někdo více milován nebo že by byl někdo více upřednostňován či by byl více zvláštní než kdokoli jiný.

Vždycky, když narazíte na takovou situaci, můžete si být jisti, že to nepochází z Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, ale že upřednostňování, diskriminace, podmiňování pocházejí pouze z negativního stavu pseudostvoření.

Samozřejmě, že v negativním stavu je všechno vzhůru nohama. Není tam žádná bezpodmínečná láska, každý je zvlášť výjimečný, každý je důležitější než druhý, každý je jedinečnější než kdokoli jiný, nikdo si není s nikým roven a každý je tak sám pro sebe a každý dělá vše pro sebe, bez jakéhokoli ohledu na ostatní. Toto lze považovat za dobrý nástroj či nápad na rozlišení mezi pozitivním a negativním stavem, obzvláště pokud někdo pracuje s různými entitami v hlubokých transech. Toto lze použít jako kritérium k určení, zda je dotyčná entita podvodník, lhář, zda je z negativního stavu, nebo je od Nejvyššího, Pána Ježíše Krista; především z hlediska přechozího poselství o přesahujícím chápání účelu života, v kombinaci s touto strukturou stvoření.

KAPITOLA DVANÁCTÁ

Analýza podvodného stylu negativních a zlých entit, které infikovaly proces duchovní transformace „H“

Mnoho z vás ví, že lidská éra či specifická lidská éra byla zrušena a ukončena v duchovním světě, obzvláště v tom, co Swedenborg nazýval světem duchů a co se v současnosti jmenuje intermediální svět. V důsledku tohoto zrušení se všechny nelítostné duchovní války, které vede negativní stav proti pozitivnímu stavu, přenesly z duchovního světa, především z intermediálního světa, do přírodního stupně zóny vymístění, konkrétně na planetu Zemi.

Takže planeta Země je nyní nejzazším válečným polem finální a rozhodující konfrontace mezi všemi negativními silami a mezi pozitivními silami Nejvyššího.

Je důležité si uvědomit, jak je tato válka vedena. Nejdůležitější je, že tato válka je vedena v srdcích lidí na planetě Zemi. Takže lidé, jejich vztahy, jejich postoje, jejich myšlenky, jejich pocity, jejich vůle, jejich motivace, jejich úmysly, jejich touhy, jejich přání, jejich snahy, jejich životní styl, způsob jejich vzájemného jednání, jednání s Bohem a ostatními, jsou využíváni jako prostředky pro vedení tohoto kriticky důležitého duchovního boje.

Jak víte, Nejvyšší zavedl nové metody a navrhl nové postupy a způsob boje s negativním stavem. Je rozhodující a životně důležité si uvědomit, že k tomu, aby se takový boj mohl odehrát na planetě Zemi nebo v zóně vymístění planety Země, bylo nutné nejprve vybudovat velice důležitý, specifický most, který by spojil přírodní stupeň zóny vymístění s duchovním světem. Prvním stavebním blokem a strukturou, která zahájila budování tohoto mostu, bylo zjevení, které poskytl Nejvyšší skrze Emanuela Swedenborga, spolu se zjevením a metodologií duchovní hypnózy, uvedenými v první knize Petra Francucha, nazvané „Principy duchovní hypnózy“. Dalším krokem při budování tohoto mostu, krokem, který byl jedním z nejrozhodnějších a nejdůležitějších ze všech, bylo nové zjevení odrážející se v knihách „Základy lidské duchovnosti“, „Poselství z nitra“, „Čtvero pojetí duchovní struktury stvoření“, v poselstvích, která jsou prezentována v této knize, a konečnou, rozhodující fází završení budování tohoto mostu bylo vyvinutí intenzivní duchovní hypnoterapie a duchovní transformační proces Artura Jonese, popsaný v knize „Intenzivní duchovní hypnoterapie“. Kompletaci intenzivní duchovní hypnoterapie lze proto považovat za završení budování mostu mezi přírodním stupněm zóny vymístění a mezi pravým stvořením Nejvyššího, v tomto konkrétním případě do duchovního světa.

Nyní, když bylo budování tohoto mostu završeno, všechny metodologie a postupy, jež se používaly před dokončením tohoto mostu, musí být modifikovány a změněny. Takže například už není více vhodné vyzývat Niternou mysl, aby postupovala jakýmkoli způsobem, jakým chce. Je ale nezbytné dodržovat určité

metody, postupy a pravidla, pečlivě navržené Nejvyšším, aby se vyhnulo kontaminaci, vniknutí a zkreslení negativním stavem. Musíte si pamatovat, že před dokončením tohoto mostu a před ukončením lidské éry v duchovním světě se veškerý boj a bitvy odehrávaly v duchovním světě. Protože vnější mysl neví nic o duchovním světě, bylo nezbytné, vhodné a náležité vyzvat Niternou mysl, aby postupovala jakýmkoli způsobem, jakým jen chce, neboť pouze Niterná mysl, z pozice Nejvyššího, Pána Ježíše Krista v té Niterné mysli, věděla, jak postupovat. Nicméně od přenesení bojiště na planetu Zemi, jež je přírodním stupněm zóny vymístění, se boj přesouvá do zprostředkující mysli, a obzvláště do vnější mysli, což si vyžaduje určité kroky a pravidla, které se musí dodržovat ze zevnějšku, jak byly definovány a nastíněny Nejvyšším, Pánem Ježíšem Kristem v Niterné mysli, v niternostech.

Jak bylo mnohokrát v novém zjevení zdůrazněno, před několika lety Nejvyšší založil a vybudoval Novou nebeskou společnost a nedávno Novou školu pro duchovní obrození, znovupoučení a restrukturalizaci, aby postupně eliminoval negativní stav a také aby dal každému v negativním stavu příležitost, kdo si tak svobodně zvolí skrze proces pokání a vyznání hříchů a požádání o milosrdenství a odpuštění, přihlásit se do této nové školy za účelem podstoupení kompletní transformace z negativního ducha na pozitivního ducha, z negativního stavu do pozitivního stavu. Všechna pekla, aby potlačila a podkopala tyto i všechny ostatní snahy a práci této Nové nebeské společnosti a Nové školy pro duchovní obrození, znovupoučení a restrukturalizaci, se dala dohromady a založila pseudonovou pekelnou společnost, skládající se z nanejvýš prohnaných, vychytralých, pseudointeligentních a nebezpečných duchů, kteří pocházejí z nejnižších, nejhlubších pekel, a z ostatních členů negativního stavu, aby zorganizovali a vedli nelítostnou duchovní válku proti všemu dobrému a pozitivnímu v zóně vymístění, obzvláště na planetě Zemi. Je zcela logické a pochopitelné, že tito členové pseudonové pekelné společnosti se pokoušeli urputně útočit na most, který Nejvyšší vybudoval za pomoci mnohých a za pomoci Petra Francucha a Artura Jonese i dalších. Důvodem je, že tento most se stává jednou z hlavních zbraní pozitivního stavu k postupné eliminaci aktivace a dominance negativního stavu na planetě Zemi, a později, až přijde čas, také v duchovním světě v podobě pekel. Takže, když bylo vybudování mostu dokončeno a most byl zajištěn, nebylo překvapením, že došlo k prvnímu zuřivému útoku pseudonové pekelné společnosti, aby ten most zničila. Není také překvapením, že se členové pseudonové pekelné společnosti snažili zničit ten most nebo se jej pokoušeli zničit prostřednictvím člověka, který se podílel na jeho budování. Toto je způsob, jak rádi pracují.

Útok, který je zde zmíněn, se stal v procesu duchovní transformace, kterému asistoval jeden z budovatelů tohoto mostu se svými pomocníky a při kterém byl adresátem H., který je poslem Nejvyššího a který se také dobrovolně nabídl, že se stane prvním významným bojištěm, na kterém by se mohl odehrát takový boj a útok na tento most.

Kvůli této situaci Nejvyšší, kdo je Pán Ježíš Kristus, dovolil, aby se staly určité věci v procesu té duchovní transformace, které by naučily všechny zúčastněné účelněji rozeznávat metody a taktiky, pomocí kterých se tato pseudonová pekelná společnost pokouší nejen zničit tento most, ale také vést neustálou, zuřivou duchovní válku proti Nové nebeské společnosti, Nové škole a proti celému pozitivnímu stavu; to jest

v nejzazším smyslu proti Samotnému/Samotné Nejvyššímu. Kvůli tomuto významu je důležité stručně analyzovat, k čemu došlo v procesu této duchovní transformace, který se uskutečnil z části v San Diegu, ale především v Los Angeles třetího a částečně čtvrtého dne.

Záznam z tohoto procesu, který si poslech Petr Francuch, byl k dispozici z třetího dne a jedna nahrávka ze čtvrtého dne, což mu stačilo na to, aby viděl, co se událo a aby pochopil, co se událo. Zde je vhodné říci, že Nejvyšší kvůli poučení dovolil, aby se udělalo množství chyb a omylů, v dobré víře a s dobrým úmyslem. Jinak by k poučení nikdy nedošlo. Proto je nevyhnutelné přistupovat k této věci s pochopením, oceněním a respektem, s vděčností a poděkování těm, kteří souhlasili účastnit se v tomto procesu a učinit tyto rozhodující chyby a omyly.

Je zde také vhodné uvést, že asistenti, jak ti starší, tak i ti mladší, se cítili nesví během tohoto procesu a vnitřně, intuitivně věděli, že je něco strašně špatně, aniž by dovedli přesně určit, co je v nepořádku, protože byli blokováni či Nejvyšší dovolil, aby jim bylo bráněno v náležitém chápání toho, co se skutečně dělo.

Ve skutečnosti se dělo to, že to nebyl osobní duchovní transformační proces H., ačkoli v jistém omezeném smyslu to sloužilo i tomuto účelu, ale namísto toho H. fungoval ze své vlastní svobodné vůle jako jedno z prvních bojišť duchovního boje v pokusu negativního stavu či pseudonové pekelné společnosti zničit tento most. Výsledek z tohoto boje má univerzální důsledky.

Stručně si tento proces zanalyzujeme. Od samého začátku se tento proces vymkl z rukou a v jistém smyslu šel obráceně, vzhůru nohama. Já to vidím tak, že na začátku bylo naznačeno, že H. má nějaké osobní problémy, i když nedůležité, přesto však má osobní problémy, které bylo potřebné vyřešit nejdříve. Ta rada nebyla dodržena a byla nahrazena prohlášením někoho, kdo se identifikoval jako Nejvyšší, aby se zabránilo ustanovení náležitého postupu v procesu duchovní transformace.

Od počátku bylo zřejmé, že asistenti byli oklamáni, aby nesprávně uvěřili, že osobní problémy H. jsou málo důležité a že nejdůležitější věcí jsou univerzální důsledky tohoto procesu, který by se měl uskutečnit. A protože tam údajně měli co do činění s něčím, co je nesmírně zvláštní a neobvyklé, co mělo přednost přede všemi a přede vším, nebylo třeba nejprve naplnit potřebu vyřešení osobních problémů.

Nepravdivost tohoto tvrzení je zcela zjevná. Jak se eliminuje negativní stav? Podstoupením osobní duchovní transformace. Odstranění negativního stavu z osobního života skrze odstranění osobních problémů vede následně k odstranění negativního stavu v celé zóně vymístění. Proto je nevyhnutelné uvědomit si, že každý jeden intenzivní či neintenzivní proces duchovní transformace nemá jen osobní důsledky, ale ve všech ohledech má zcela univerzální důsledky pro veškeré stvoření a zónu vymístění. Ačkoli je tedy každý jeden proces duchovní transformace jiný a jedinečný, přesto nikdy není za žádných okolností více jedinečný, více zvláštní a více univerzální než kterýkoli jiný. Pokud během práce s příjemci narazíte na prohlášení takové povahy, na jaké jsme narazili my v procesu s H., okamžitě se mějte na pozoru a dejte si říct, že máte co do činění ne se skutečností, s pravou realitou této situace; a že

je něco ve velkém nepořádku, že negativní stav se vás pokouší oklamat a svést a nakazit tento proces.

Další chybou, kterou bylo dovoleno spáchat a která je za daných okolností pochopitelná, bylo to, že starší asistent vyzval Niternou mysl H. a Zdroj v té Niterné mysli, aby pokračovala, jak chce, opomínaje tím zjištění, že budování tohoto mostu bylo dokončeno, a proto bylo nutné dodržovat určité postupy a pravidla načrtnuté ve všech pěti knihách, v této knize, a obzvláště postup, který pro to vytvořil precedens v procesu popsaném v knize „Intenzivní duchovní hypnoterapie“. Navíc to byl pokus negativního stavu oklamat a přesvědčit asistenty, že stín H. byl zkonvertován, což byla záměrná lež a pokus zničit věrohodnost celého procesu.

Během tohoto procesu taková slova jako „můj příkaz“ a použití slova „vůdci“ namísto duchovní rádci, které stále asistenti používali vhodně a správně, ale které úplně ignoroval ten, kdo se nazýval Nejvyšším v procesu s H., měla sloužit jako varování, že je něco strašně špatně. Jelikož Nejvyšší je nekonečná Božská Láska, nekonečná Božská Moudrost a Absolutní Svobodná Vůle, On/Ona v žádném případě nikdy nic nepřikazuje, ale jednoduše radí, jak postupovat. Kromě toho, Nejvyšší nikdy nezpůsobuje bolest ani neilustruje či nedemonstruje stavy podobné přísnému trestu, jaké se objevily v tomto procesu, když H. lapal po vzduchu s bolestivě strnulým tělem, což údajně demonstrovalo a dokazovalo, že Nejvyšší se vyjadřuje v příkazech. Celá ta situace byla v té chvíli jasná a naznačovala, že ten, kdo působil v tomto procesu, nebyl pravý Nejvyšší.

Ale nejničivější a nejrozhodnější útok pseudonové pekelné společnosti proti Nové nebeské společnosti a Nové škole měl formu pokusu zničit a podkopat celou duchovní ideologii a koncepci definovanou v Novém zjevení, odrážející se v těch výše zmíněných pěti knihách a v poselstvích této knihy, jakož i v nové knize „Kdo jsi a proč jsi zde?“.

V této situaci byl útok veden proti náležitému chápání Nejvyššího, Ježíše Krista a Ducha Svatého. Než to budeme komentovat, je důležité uvést do pozornosti všech zainteresovaných, že během práce vykonávané s H., když staršímu asistentovi takzvaný Nejvyšší řekl, že Niterná mysl H. se vzbouřila proti Nejvyššímu, starší asistent věděl, že je něco strašně špatně a moudře zavolal Petra Francucha, aby s ním tu situaci konzultoval. Petr Francuch mu sdělil, že než bude pokračovat, nejprve je nevyhnutelné vyvolat stín, zkonvertovat ten stín, poté vyvolat ženského a mužského duchovního rádce a potom ve vhodné chvíli uzavřít jejich manželství. Když se to starší asistent pokusil udělat, byla mu odebrána iniciativa a ten, kdo se nazýval Nejvyšší, pokračoval takovým způsobem, aby narušil celý postup, způsob, jak by měl být vykonáván a jak už bylo navrženo v knize „Principy duchovní hypnózy“.

Namísto toho, aby nejprve pracoval na konverzi stínu, ten, kdo zaujal roli Nejvyššího, chvatně pokračoval vyvoláváním mužského a ženského duchovního rádce, takzvaného mužského a ženského duchovního rádce, a uzavřením pseudomanželství. Zde je ten bod, kde došlo k tvrdému útoku na přirozenost Nejvyššího, Ježíše Krista, Ducha Svatého jako jediného Boha.

Pochopitelnou chybou asistentů tohoto procesu bylo, že dovolili, aby se to stalo a aby se porušil postup a pravidla. Ten, kdo se sám nazýval Nejvyšší, řekl: „Dobře, musíme se řídit tak trochu sebevědomou radou Petra, neboť Petr se vyzná, takže pokračujme uzavřením manželství.“ Takže ten, co to řekl, věděl, že pro negativní stav je všechno v pořádku, pokud uzavírají to pseudomanželství před vyřešením osobních problémů a před konverzí stínu, což je na hlavu postavené, obrácené postavení, protože žádné manželství mezi principy Lásky a Moudrosti a principy feminity a maskulinity nelze uzavřít před vyřešením osobních problémů a před konverzí stínu. Takový postup otevírá doširoka dveře útokům negativního stavu a jejich převzetí moci v mysli každého. A to se tady také stalo.

Nyní se soustřeďme na filosofii toho útoku proti přirozenosti Nejvyššího. Když ten, co se nazýval Nejvyšší, vyvolal takzvaného mužského a ženského duchovního rádce, neodehrálo se to na vrcholku duchovní hory, což bylo těžkou, ale pochopitelnou chybou ze strany asistentů procesu za tím účelem, aby se všichni zúčastnění naučili důležitou duchovní lekci. Celá ta situace se odehrála chvatně, bez jakéhokoli ohledu na dodržování správného postupu. V tomto bodě se ukázalo, že ten, kdo se sám nazýval Nejvyšší řekl, že Ježíš Kristus je mužským duchovním rádcem H. a Marie Magdalena je ženským duchovním rádcem a že Nejvyšší je jedna osoba a Ježíš Kristus je úplně jiná osoba, která je jen milovaným synem Nejvyššího, a že Nejvyšší dává svého Syna Ježíše Krista za manžela Marii Magdaleně, aby připomněl lidstvu, že Jeho syn, kterého poslal do zóny vymístění v přírodním stupni, byl fyzicky ženatý, nebo něco takového, s Marií Magdalenou a že měli spolu pohlavní styk a žili spolu, dokud byl Ježíš Kristus na planetě Zemi. A že později církev zničila doklad o tom, aby vytvořila dojem, že během života Ježíše Krista na Zemi se nemanifestovala žádná sexualita či fyzické manželství. Nuže v tomto tvrzení jsou zrnka pravdy, všimněte si však prosím zničujícího rozdělení Boha na několik osob nebo degradaci Ježíše Krista z pozice pravého Boha a Nejvyššího na obyčejného syna, ale nikoli na jediného syna, neboť dále je zřejmé, že Lucifer, nebo ten, kdo se nazývá Luciferem, kdo přichází jako stín, se taktéž nazývá Synem Božím a bratrem Ježíše Krista.

Takže negativní stav nechce nic víc než přinutit lidi, aby uvěřili, že negativní stav je výtvorem Nejvyššího a že má rovnocenné postavení vůči Ježíši Kristu, kdo je pozitivním stavem. Je však zajímavé uvědomit si, že když takzvaný Nejvyšší vyvolával Ježíše Krista jako mužského duchovního rádce pro H., řekl slovo „Ježíš“, ale slovo „Kristus“ jen zamumlal. Po té, co bylo uzavřeno ono pseudomanželství, dotyčný oddával Ježíše, nikoli Ježíše Krista, ale Ježíše, s Marií Magdalenou. Zde je to místo, kde došlo k té ohromné chybě.

Především Ježíš Kristus jako jediný Nejvyšší nebo jako aspekt Nejvyššího v povšechnosti pojetí Božského Lidství a Lidského Božství, reprezentované Ježíšem Kristem, je věčně ženatý. On je samotným manželstvím Absolutní Lásky a Absolutní Moudrosti, což zahrnuje i lidskost v Jeho lidském aspektu, co tvoří plnost Nejvyššího jak v duchovní lásce, tak i v sexuální, smyslné a fyzické lásce. Tudíž Ježíše Krista nelze ženit, protože On/Ona je už ženatý se všemi principy feminity z pozice Jeho maskulinity a se všemi principy maskulinity z pozice Jeho/Její feminity. Také si tady prosím všimněte důležitého pravidla, že slovo Ježíš souvztaží s Božskou Láskou a Božským Dobrem i v jeho fyzickém, sexuálním, smyslovém projevu a tělesných

funkcích, tak jako slovo Kristus souvztaží s Božskou Moudrostí a Božskou Pravdou a se svým fyzickým projevem Nejvyššího.

Jelikož slovo Ježíš je Božská Láska a Božské Dobro a Božská Dobročinnost a jelikož tato část je dávána za manžela Marii Magdaleně, která také reprezentuje lásku, dobro a dobročinnost, nelze uzavřít žádné manželství, protože by to byl pokus oddat jeden aspekt lásky s jiným aspektem lásky. Toto není manželství. Manželství může být uzavřeno pouze mezi Láskou a Moudrostí a Moudrostí a Láskou. Toto falešné manželství umožnilo objevení se další zásadní nepravdy a zkreslení a útoku, který byl veden proti pozitivnímu stavu.

Dalším krokem, ke kterému došlo po uzavření tohoto pseudomanželství, byla takzvaná konverze stínu. Tento stín se objevil jako takzvaný Lucifer. Bylo naznačeno, že Luciferovi bylo dovoleno kontaminovat Niternou mysl H. a stát se její součástí. Opět ke cti asistentů tohoto procesu musíme zdůraznit, že okamžitě věděli a cítili, že něco není v pořádku. Přesto jim však s takovou domněnkou bylo dovoleno pokračovat a bylo dovoleno, aby došlo k dalším chybám.

Než budeme pokračovat v analýze toho, co se stalo, je nevyhnutelné zdůraznit, že tady došlo k závažnému nedostatku náležitého poznání struktury lidské mysli, obzvláště z hlediska duchovní teorie lidské mysli. Každému se proto naléhavě radí, aby si důkladně prostudoval duchovní teorii lidské mysli v její doplněné podobě v knize „Základy lidské duchovnosti“. Niterná mysl je sídlem Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jediného Boha Nedělitelného, kdož má samozřejmě mnoho dalších pojmenování. Proto z této pozice nemůže být Niterná mysl za žádných okolností kontaminována či nemůže obsahovat nějakého negativního ducha nebo Lucifera. Takováto kontaminace by měla okamžitě za následek zničení veškerého stvoření. Znamenalo by to také, že Nejvyšší v Sobě obsahuje zla a nepravdy a negativitu. Dobře, toto je to, o čem nás chtějí přesvědčit negativní duchové, Lucifeři, ďáblové a satani pseudonové pekelné společnosti. Nikdy by se nemohli kontaktovat s Niternou myslí přímo či být součástí Niterné mysli, protože v okamžiku, co by to dokázali, přestali by existovat. Jsou však schopni ovlivňovat a kontaminovat a učinit svým domovem vnitřní mysl, pokud je jim to dovoleno. Vnitřní mysl se skládá, kromě mnoha jiného, z transpersonální duševnosti a fenomenální duševnosti, která obsahuje všechny zkušenosti lidstva. A protože zkušenosti lidstva za posledních asi tři sta milionů let jsou negativní, odtud mohou získat a krmit se všemi nepravdami a zly, které se tam nacházejí, a z toho mohou vybudovat speciální oblast mezi Niternou myslí a vnitřní myslí, jež obaluje Niternou mysl a brání jí v tom, aby se projevila, a která je považována za Niternou mysl. Takže to, co tu máme, je pseudoniterná mysl, která ovlivňuje vnitřní mysl a vnější mysl tak, aby zachytila všechno, co přichází, všechnu ryzí pravdu, co přichází z Niterné mysli, z přítomnosti Nejvyššího v Niterné mysli. Je to zachyceno nebo znovu lapeno negativními duchy v této uměle vybudované oblasti, která je považována za Niternou mysl. Tato oblast využívá všechny poznatky o zkresleních, zlech a nepravdách obsažených v transpersonální duševnosti a fenomenální duševnosti vnitřní mysli ke zkreslení, zmatení, zneužití, nesprávnému použití a prezentování věcí takovým způsobem, jako by byly realitou či faktem, zatímco ve skutečnosti to jsou zkreslení, překroucení, převrácení, iluze, přeludy a šílenství. Takže v tomto konkrétním případě ten, kdo se nazval Luciferem, v žádném případě nekontaminoval pravou Niternou mysl

H., ale ve skutečnosti kontaminoval a obsadil tu oblast, kterou my všichni v zóně vymístění máme mezi Niternou myslí a vnitřní myslí, která je vybudována z prvků pekelných materiálů. Ale kdo to byl, kdo se nazval Luciferem, bratrem Ježíše Krista a Synem Božím?

Než odpovíme na tuto otázku, varuji vás, že tyto druhy negativních duchů předstírajících, že jsou Ježíš nebo Kristus či Set nebo Michael či ať už si vyberou jakékoli jméno, rádi zavádějí lidi falešnými příběhy o reinkarnaci své i jiných lidí, o doslovné reinkarnaci na planetě Zemi. Toto je další varovné znamení, že je něco strašně špatně. Prosím vás, přečtěte si pozorně čtvrtou kapitolu knihy „Čtvero pojetí duchovní struktury stvoření".

Ten, kdo se nazval Luciferem a kdo nás chtěl přesvědčit, že byl stvořen Nejvyšším před časem a prostorem jako rovný Ježíši Kristu a potom následně padl a vzbouřil se proti Nejvyššímu a založil negativní stav, není nikdo jiný než jeden z vůdců pseudonové pekelné společnosti, kdo byl vyslán vyvolat boj a pokusit se podkopat proces H. a zničit tak most, který byl vybudován mezi přírodním stupněm planety zóny vymístění a duchovním světem. Pro vnější mysl Petra Francucha bylo alarmující situací, že starší asistent a pomocný asistent tohoto procesu nedokázali zjistit, že žádná taková věc nemůže existovat. Například, že Lucifer je rovný Ježíši Kristu a že je také Synem Božím, původně stvořeným jako duchovní bytost vysoké úrovně, která „padla". I když vám všem bylo doporučeno, abyste si důkladně prostudovali „Čtvero pojetí duchovní struktury stvoření", což vám bylo doporučeno 1. května 1983 na první konferenci Centra duchovní transformace, přesto to poselství o Luciferovi či o padlém andělovi, které bylo vysvětleno na stranách 17 a 18, bylo naprosto ignorováno, a namísto toho bylo přijato v běžném smyslu slova, i když s velkými pochybnostmi a takříkajíc se zrnky soli. Cum grano salis, řečeno latinsky, což je velmi výstižné. Takže v rozhovoru, konverzaci a intelektuálním souboji s tímto takzvaným Luciferem, který není Luciferem, ale nese jméno Lucifer, a který je reálně jedním z vůdců pseudonové pekelné společnosti; (Mimochodem, rádi si dávají různá jména, jako je například toto, aby sváděli, zaváděli a klamali) v té konverzaci byl učiněn pokus konvertovat toho, kdo se nazval Luciferem. Během tohoto pokusu došlo k sérii závažných chyb.

Za prvé, celý proces se neodehrál na vrcholku duchovní hory. Za druhé, když se Lucifer zoufale ptá: „Jak se mohu změnit?", oba asistenti, nebo všichni tři asistenti tohoto procesu v tu chvíli zapomněli citovat, přečíst Luciferovi Práva a Výsady, které Nejvyšší nadiktoval Petrovi Francuchovi ve formě memoranda 9. února 1983, které bylo na nahrávce dáno členům Centra duchovní transformace a které bylo obsaženo ve druhé části třetí kapitoly této knihy.

Namísto toho měli plná ústa slov, která neměla význam. Namísto toho, aby uvedli Lucifera na vrcholek hory, zaplavili jej bílými světly s tváří obrácenou na východ a vyzvali jej vyznat své hříchy a kát se a prosit o milosrdenství a odpuštění (mimochodem, tato slova nebyla použita ani jednou během pokusu konvertovat stín), hovořili o bezpodmínečné lásce a moudrosti. Ve skutečnosti mluvili jen o bezpodmínečné lásce bez moudrosti a říkali Luciferovi, že poznání pravdy a návrat domů by znamenal změnu. Dobře, Lucifer či takzvaný Lucifer zná pravdu. Jde o to, že on převrací pravdu, protože pravdu zná. A návrat domů není možný bez vyznání

hříchů, pokání z hloubi svého srdce a požádání o milosrdenství a odpuštění. To je moudrost bezpodmínečné lásky, která tam chyběla. Takže místo toho, aby přečetli Luciferovi jeho Práva a Výsady, nastíněné slovo za slovem v tom memorandu, dovolili, aby si ten, kdo se nazýval Luciferem, vybral okolnosti, za kterých bude zkonvertován. On si tedy zvolil farmářský dům na prérii obrácený k hoře, a ne vrcholek hory, a vejde do toho farmářského domu, kde je na horním patře mléko a jablka. Všimněte si symboliky slov „mléko“ a „jablka“, která tvoří nižší duchovní realitu. Ovšem vše se to odehrává na prérii, ve farmářském domě, ne na vrcholku hory, v pravém stvoření; ne na základě Božské Lásky, která je znázorněna vrcholem hory; ne v pravdě, se skálou - skála znamená pravdu a moudrost, ale na jakémsi obskurním místě, jako je farmářský dům na prérii, což je ve skutečnosti na úrovni pekel.

Jaká pravá konverze se může odehrát na základě něčeho, co žádný základ nemá? A i když je možné, že Lucifer byl nakonec zkonvertován na Lutera a poslán do Nové školy pro duchovní obrození, znovupoučení a restrukturalizaci, přesto Lucifer nebyl pravý stín, ale vysoká důstojnická šarže, vůdce pseudonové pekelné společnosti, který se vetřel do pseudoniterné mysli H. za účelem zničit onen most a vést boj proti Nové nebeské společnosti a veškerému pozitivnímu stavu. Také aby otestoval a pokud možno zničil zejména Nové zjevení, zjevené a odrážející se v pěti knihách a v poselstvích této knihy, která byla v té době na audiokazetách. Také aby vyzkoušel a připravil H. na jeho speciální misi posla Nejvyššího a aby prověřil věrnost a oddanost členů Centra duchovní transformace Nejvyššímu a Novému zjevení a jejich ochotu dodržovat tyto postupy, náležité postupy.

To, zda došlo ke skutečné konverzi Lucifera na Lutera, se uvidí, až bude proces s H. dokončen, někdy koncem července a začátkem srpna 1983, jakmile se H. rozhodne tak učinit a následně přijmout své pravé poslání působit jako zvláštní posel Nejvyššího, důležitý posel Nejvyššího, nemaje o tom působení ještě stále vědomě ani potuchy či žádný poznatek. Ale včas bude mít, jakmile se tak rozhodne. (Ohledně dokončení procesu s H. si projděte kapitolu 14 této knihy. Ona kapitola obsahuje doslovný přepis tohoto procesu, jak ho vedl autor této knihy.)

Další důležitý a rozhodující bod se objevil čtvrtý den, přesně na konci duchovního transformačního procesu s H., kdy došlo k těžkému útoku negativního stavu na H. Nastal ohromný zmatek. A H. říká: „Moje Niterná mysl je zmatená“, což naznačuje, že H. nefungoval z pozice Niterné mysli, protože Niterná mysl nemůže být zmatená. Není možné, aby Niterná mysl propadla zmatku, protože ona v sobě zahrnuje Nejvyššího a Nejvyšší není zmaten. H. hovořil z pozice své vnitřní mysli, která falešně věřila, že je Niterná mysl, nebo z pozice onoho umělého tělesa, navršeného kolem Niterné mysli, zapouzdřujícího Niternou mysl, aby se zabránilo projevení pravdy. Po tomto H. řekl: „Vnější mysl je Nejvyšší“, což znamená, že pokud vnější mysl je Nejvyšší, potom Niterná mysl je Lucifer, negativní stav. Vidíte převrácené postavení v této konkrétní situaci? Ačkoli mysl H. zoufale volala o pomoc, když došlo k těžkému útoku negativního stavu, oba asistenti zapomněli udělat, co bylo nevyhnutelné v tomto konkrétním případě a pouze jej utěšovali a rázně se pokoušeli vyzvědět data různých událostí a finální termíny, které nastínil ten, kdo se nazýval Nejvyšší.

Je velice důležité si uvědomit, že pravý Nejvyšší nikdy nehovoří ve finalistických termínech. Z toho důvodu, když byli takzvaná Niterná mysl a takzvaný Nejvyšší v té pseudoniterné mysli požádáni, aby blíže rozvedli některé specifické termíny v životě H. a lidstva na planetě Zemi a vhodnost publikovat novou knihu či přepis procesu s H., udělali chybu v tom, že věřili finalistickému termínu, jako je přesný datum, například rok 1992, během kterého se něco stane, že H. bude zavražděn. To je mělo varovat, že to není Nejvyšší, Kdo hovoří, protože On/Ona nikdy nemluví ve finalistických termínech. Nejvyšší nikdy nedělá takové předpovědi, protože by to bylo nebezpečné. Kvůli lidem to nedělá, protože tím by se tajné plány, důležité plány a jejich obsah dostaly do rukou nepřítele. To by podkopalo výsledek konečné duchovní bitvy. Nejvyšší se vyjadřuje pouze v možnostech, co by se mohlo stát, a zjevuje alternativy, které by se mohly uskutečnit, pokud by se provedly některé volby, protože z pozice Absolutní Svobodné Vůle Nejvyšší umožňuje, aby byly všechny alternativy stejně přítomny a měly stejnou příležitost se manifestovat. Proto jakýkoli pevný termín či finalistický postoj s určitými daty eliminuje volby a alternativy a dává příležitost k uskutečnění se jen jedné alternativy. Taková situace by vedla k závěru, že Nejvyšší neví, co dělá a že ochuzuje Své stvoření o výběr ze všech alternativ.

Toto by mělo být v budoucnosti varováním pro každého případného asistenta transformačního procesu, že dostane-li někdo v transu přesně stanovená, konečná data a předpovědi, a ne obecný nástin, potom to není Nejvyšší, ale negativní stav, který se infiltruje a kontaminuje ten proces. Žádám vás, přestaňte být fascinováni takovými předpověďmi a být v úžasu, když někdo hovoří a nazývá se Nejvyšší a porušuje náležité postupy a pravidla, které byly nastíněny v těch pěti knihách a v poselstvích této knihy, a obzvláště v knize „Intenzivní duchovní hypnoterapie“. Nejvyšší, kdož je Sám/Sama o Sobě Zákon a Řád, nikdy neporušuje Své vlastní postupy a pravidla. To by znamenalo porušení Sama Sebe.

Avšak kvůli testování a poučení Nejvyšší někdy dovolí, aby vedení dočasně převzal stín či negativní duch a aby hrál roli Nejvyššího za účelem zkoušení lidí, aby viděl, zda skutečně dodržují pravidla a vedou boj za správného dodržování pravidel, směrnic a metodologií, které jsou definovány Nejvyšším a které definoval pro každou jednotlivou dobu. Takže namísto toho, aby dbali, že něco je strašně špatně, a aby vyřešili problém a zmatek ohledně Niterné mysli, vnitřní mysli i vnější mysli a ohledně pravé přirozenosti Nejvyššího, Ježíše Krista a Ducha Svatého a všech ostatních věcí, se v tomto případě asistenti z pochopitelných důvodů zabývali touto situací jen povrchně a namísto jejího vyřešení, možná ze zvědavosti, se dožadovali dat a vedení ohledně toho, co dělat s těmito audiopásky. Samozřejmě, že negativní stav by nechtěl nic raději, než aby byly tyto audiopásky procesu H. přepsány a kniha vytištěna, aby tyto mohli podkopat a zničit most a celou filosofii a ideologii Nového zjevení, které je v současné době, v tomto jednotlivém kroku, hlavní zbraní na odstranění či na zahájení odstranění negativního stavu ze jsoucna a bytí jak na planetě Zemi, tak i v duchovním světě - v peklech a ve veškeré zóně vymístění. Ano, tyto pásky by měly být přepsány, a měly by být pečlivě studovány všemi zainteresovanými, s komentáři a vysvětleními přesně určujícími, jak se negativní stav pokoušel o kontaminaci, znečištění, zkreslení, útok a jaký druh zbraní použil. Ale ne jako autentický transformační proces osobní

transformace H., který je potřeba dokončit později. (Ohledně tohoto dokončení se podívejte na kapitolu 14.)

Navzdory určitým chybám a omylům, jejichž negativní uskutečnění bylo umožněno a dovoleno kvůli poučení, je nevyhnutelné, náležité a správné pochválit všechny zúčastněné za jejich intuici a tušení, že něco bylo špatně a že bylo nevyhnutelné zkontrolovat celý proces za pomoci Petra Francucha, který je vybaven specifickými schopnostmi Pánem Ježíšem Kristem, pravým Nejvyšším pro zjištění a rozpoznání kdo je kdo a co je co, zejména ve věci duchovního boje. Od asistentů tedy bylo nesmírně moudré, že mu dali kopie ze třetího dne a jeden pásek ze dne čtvrtého, což bylo rozhodující pro zjištění, co se v tom procesu odehrávalo.

Než přikročíme k nástinu určitých postupů nebo ke shrnuté taktik a metod, které se musí dodržovat, chcete-li být na pozitivní straně, je nezbytné zmínit ještě jedno varování ohledně procesu H.

V jednom bodě mluvil starší asistent do záznamu něco jako: „Ať nahrávka prokáže, že zatímco Nejvyšší hovořil skrze H., jeho levá ruka byla zdvižena nahoru s nataženými prsty a ukazovák jeho pravé ruky, což je „ANO“ prst, byl zdvižen.“ Toto mělo být pro staršího asistenta procesu varováním, když se zvedala levá ruka místo pravé, která je v natažené poloze rukou Nejvyššího. Obě ruce by se měly zvednout současně, s nataženými prsty a oba ukazováky by se měly zvednout jako potvrzení „ANO“.

Vždycky, když máte takovou situaci, kdy je levá ruka nahoře, ale pravá ruka není nahoře jako potvrzení, dejte si pozor, protože je tam něco strašně špatně. Nejvyšší použije a požehná pravou rukou jako souvztažnost Jeho moci. Pravá ruka souvztaží s mocí Nejvyššího. Nebo budou zvednuty obě ruce, aby naznačily, že Nejvyšší má kompletní a úplnou kontrolu a že je jediným Pánem jak pozitivního stavu, tak i pekel. Levá ruka znamená, že má kontrolu nad pekly; ale bez zvednuté pravé ruky, když se levá ruka zvedne sama, to znamená, že negativní stav převládá a kontaminuje tento proces.

Takže kvůli poučení si shrňme některé náležité postupy, metody a taktiky, které se vám radí dodržovat, pokud podnikáte transformační proces, nebo pokud jste asistentem ať už v jeho intenzivní formě, nebo v tradiční formě.

Za prvé, od této chvíle je rozhodující a životně důležité si uvědomit, že je pouze jeden Bůh. Ten Bůh je znám jako Pán Ježíš Kristus, Kdož má mnoho dalších jmen, ale Ježíš Kristus je Nejvyšší.

Vyskytla-li by se během duchovního transformačního procesu situace, kde by byl někdo, kdo by řečnil a nazýval se Nejvyšším, a kde by byl další, oddělený, který by řečnil a nazýval se Ježíšem Kristem, a potom by tam byl třetí oddělený, kdo by se nazýval Duchem Svatým, potom bude něco strašně špatně. Když prověřujete duchy, a duchy musíte prověřovat, je nevyhnutelné říci: „Řekni slova, Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus, Duch Svatý, Kdož jest Jeden Bůh Nedělitelný, Stvořitel veškerého stvoření“, a Kdož jest proto ne třemi či vícerými oddělenými entitami (jak to bylo zjevné v procesu

H.), ale Kdož jest Jeden, tak jako ty jsi jeden/jedna. Je pouze jedna mysl, je pouze jedna Absolutní Mysl, obsahující Niternou mysl, což je v tomto případě Absolutní Niterná Mysl, nazývaná Nejvyšší. Je jedna Absolutní Vnitřní Mysl, která se v této konotaci nazývá Ježíš Kristus či Syn a ovšem Absolutní Niterná Mysl se nazývá Otec; a je pouze jedna Absolutní Vnější Mysl, která se v této situaci nazývá Duch Svatý; ale je to Jedna Mysl. Tak jak vy jste jeden/jedna nedílný/nedílná, co se týká vaší Niterné mysli, vnitřní mysli a vnější mysli, tvořící jednu lidskou bytost, taktéž i Nejvyšší je Jedna Absolutní Bytost, sestávající z Otce-Absolutní Niterné Mysli, Syna-Absolutní Vnitřní Mysli, někdy také nazývané Ježíš Kristus, a Ducha Svatého-Absolutní Vnější Mysli. Jakákoli odchylka od tohoto pojímání představuje pro negativní stav příležitost ke kontaminaci toho procesu. Samozřejmě v jiných kulturách, kde má Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus jiná jména, se musí v nejzazším smyslu zdůraznit, že existuje pouze jeden Bůh, Nedělitelný Bůh, známý pod různými jmény, a že některá z těch jmen jsou Alláh, Brahma či Višnu nebo Velký Duch či Ježíš Kristus nebo kdokoli, koho jméno se použije, ale vždycky to musí být Pán, Nejvyšší, Jeden.

Za druhé, je životně důležité si neustále uvědomovat, jak bylo zaznamenáno na 17. a 19. straně knihy „Čtvero pojetí duchovní struktury stvoření“, že neexistuje nic takové jako padlý anděl, Lucifer, kdo byl na vysoké duchovní úrovni a kdo se vzbouřil proti Nejvyššímu. Vzdorovitost je možná jen u někoho, kdo obývá nejzevnější z nejzevnějšího, nebo nejzevnější stupeň přírodního stupně stvoření, ze kterého vypadne do zóny vymístění, kde se rozhodne vzbouřit proti Nejvyššímu. Bylo-li by něco takového řečeno, jak se to stalo v procesu H., tímto jste varováni, že se jedná o kontaminaci negativním stavem a že nedodržujete náležité postupy, nebo že jste prověřováni, zdali ovládáte vaše náležité postupy.

Náležité postupy jsou navrženy v procesu s Arturem Jonesem v knize „Intenzivní duchovní hypnoterapie“, což je kniha Nejvyššího, ve které Nejvyšší vyvinul novou metodologii a postup v boji s negativním stavem skrze transformační proces a která je společně se všemi ostatními knihami a s poselstvími této knihy, zejména 15. kapitoly, oním mostem. Prvním krokem tedy je, **jak pro asistenty, tak i pro případné příjemce**, důkladné studium těchto pěti knih a poselství této knihy, včetně tohoto poselství.

Důvodem, proč se od tohoto okamžiku případnému zájemci intenzivního procesu duchovní transformace radí je studovat, je to, že takové osobě to umožňuje poznat a pochopit duchovní teorii lidské mysli s vysvětlením, že transpersonální duševnost a fenomenální duševnost vnitřní mysli je oblastí kontaminace, kde se v každé lidské bytosti nachází sídlo negativního stavu a všech zel a nepravd; kde se odehrává bitva a odkud je ovlivňována a řízena vnější mysl.

Z této oblasti je vybudována další umělá oblast nad vnitřní myslí, aby zapouzdřila pravou Niternou mysl a zkreslila, překroutila a postavila vzhůru nohama všechny pravdy, ideje, náležité myšlenky a ideje, které neustále prýští a sestupují z Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, jediného Boha a Jeho/Jejího Ducha Svatého, dolů na zbytek mysli. Čtení a studium zmíněných knih a Svaté Bible pomáhá likvidovat zasahování těch falešných idejí, zel, nepravd a mylných názorů, jež se nacházejí ve vnitřní mysli.

Než budete pokračovat s čímkoli dalším, je nevyhnutelné vyřešit všechny takzvané psychologické problémy i problémy, které byly získány během pozemského života případného příjemce od okamžiku početí a po současnost. Toto lze učinit s vyzváním duchovních rádců a stínu, nebo bez nich, v závislosti na tom, co navrhne Niterná mysl příjemce. Avšak za žádných okolností by nemělo dojít k pokusu spojit do manželství mužské a ženské principy a rádce, dokud nejsou vyřešeny osobní problémy a dokud není zkonvertován stín a vysvobozen z negativního stavu. Nedodržení tohoto postupu bude mít zničující následky nejen pro příjemce, ale také pro celé stvoření. Všechny procesy v práci s duchovními rádci a s Niternou myslí musí proběhnout na vrcholku duchovní hory, který souvztaží s Božskou Láskou Nejvyššího a symbolizuje ji; za přítomnosti skály na pravé straně, která symbolizuje Božskou Moudrost a Pravdu Nejvyššího; a s chápáním významu pravé strany, levé strany, přední strany, východu atd., atd.

Po vyřešení osobních či takzvaných psychologických problémů je důležité, aby došlo k vyznání hříchů, pokání, odpuštění a milosrdenství, k žádosti o milosrdenství a odpuštění, k odpuštěním všem ze stavu a pozice bezpodmínečné lásky a moudrosti. Příjemce je nyní schopen odpustit všechna utrpení i všem těm, kteří se podíleli na jeho utrpení, a je ochoten odpustit sobě a přijmout bezpodmínečné milosrdenství a odpuštění Nejvyššího. Příjemce požádá, aby jej naučili milovat bezpodmínečně s moudrostí a odpouštět a prokazovat všem bezpodmínečné milosrdenství. Dalším krokem, po správném zkonvertování stínu, je přikročit ke spojení manželství femininních a maskulinních principů Lásky a Moudrosti, reprezentovaných mužským a ženským rádcem.

Dalším krokem po zkonvertování stínu a uzavření manželství a po vyřešení takzvaných psychologických problémů, pokud se Nejvyšší duchovní rádce do toho ještě nezapojil, je vyzvání Nejvyššího a požádání Nejvyššího, aby převzal vedení a vedl ten proces tak, že obeznámí příjemce s jeho novým domovem.

Ale tady buďte opatrní a obezřetní, protože během tohoto obeznámení a příchodu domů mohou zasáhnout posedající, vtírající se či připojující se negativní duchové, a toto je chvíle, kdy se musí vykonat exorcismus, pokud se neuskutečnil už předtím, nikoli však před konverzí stínu. Opět velice naléhavě zdůrazňuji, že než se může uskutečnit jakýkoli exorcismus, nejprve musí být zkonvertován stín. Pokud jste podstoupili exorcismus negativního ducha před konverzí stínu, varuji vás, že něco je špatně. Každý duch, negativní entita či negativní duch, který touží po konverzi, musí čekat, dokud není zkonvertován stín, a vy poté využijete zkonvertovaný stín, který se stane strážcem zákona Nejvyššího, aby přečetl Práva a Výsady všem ostatním negativním duchům a entitám a aby asistoval při exorcismu..

Pokud negativní duch, který se vetře či posedne, nebo který je připojen k příjemci, souhlasí s připojením k pozitivnímu stavu a odvrácením se od zel a nepravd, musí vyznat své hříchy, musí se kát z hloubi svého srdce a musí požádat o milosrdenství a odpuštění Nejvyššího a musí být postaven na východní stranu vrcholku duchovní hory, pohlcen bílými světly a musí mu být dáno nové jméno, a potom se musí objevit dva zvláštní andělé, kteří vezmou přeměněného (nikoli transformovaného) bílého ducha (bývalou negativní entitu) do speciálního oddělení

Nové školy pro duchovní obrození, znovupoučení a restrukturalizaci, kde tento, nyní už přeměněný bílý duch podstoupí proces úplné a kompletní duchovní transformace a následného umístění do pozitivního stavu. Proces této transformace je složitý a může být velmi zdlouhavý. Není to snadný úkol, jak by mnozí rádi věřili, přetransformovat bývalého démona, satana, ďábla či kohokoliv, koho máte, na dobrého ducha či anděla nebes. Tento proces vyžaduje ohromné množství práce, což zahrnuje, kromě mnoha jiného, rozsáhlé genetické změny pomocí duchovních prostředků a přeuspořádání velmi specifických souvztažností, týkajících se tohoto procesu. Typ práce, který se vykonává během onoho procesu, je takového charakteru a rozsahu, že lidé na Zemi nemají žádnou představu či tušení nebo slova či ponětí, které by jim ji byť i jen vzdáleně pomohly pochopit či pojmout.

Pokud a když toto proběhne, následujícím krokem je odhalit účel, poslání, plán příjemcova života a pověření, získání pověření nového a návrat do období před narozením a zjištění důvodu, proč se příjemce rozhodl a proč dobrovolně souhlasil s inkarnací do negativního stavu na planetu Zemi. Po tomto následuje opětovné představení příjemce jeho pravým členům duchovní rodiny v duchovním světě; navázání trvalého přístupu do duchovního světa k duchovní rodině; a hlavně navázání trvalého a přímého přístupu k Pánu Ježíši Kristu, Kdož jest jediný Nejvyšší, v příjemcově Niterné mysli. Tento přímý přístup umožňuje, aby se příjemce spojil se svým Zdrojem, se svou duchovní rodinou a aby od této chvíle do věčnosti fungoval z této pozice prosperujícím, progresivním a zlepšujícím se způsobem. Toto všechno se děje s pochopením, že toto je pouze začátek a že proces transformace a pokroku poté pokračuje a že příjemce je nyní zodpovědný za převzetí svého transformačního procesu i procesu věčného, neustálého duchovního pokroku pod záštitou, vedením a vůdcovstvím Nejvyššího, Pána Ježíše Krista a ve spojení, jednotě, shodě, harmonii se všemi duchovními rádci příjemce, s příjemcovým duchovním manželem/manželkou a členy celé jeho duchovní rodiny.

Tak tedy toto jsou nové metody a zákony a postupy, které mají dodržovat všichni, kterých se to týká. Znovu opakuji, že opomíjení dodržování těchto postupů může mít zničující následky, neboť to otevírá dveře k útoku a vetření se negativních duchů. Musíte si zapamatovat, že jsme v zóně vymístění na planetě Zemi, což je území nepřítele. Jsme na území nepřítele jako zvláštní agenti Nejvyššího, někdy maskovaní, někdy tajní agenti Nejvyššího, kteří jsou neustále napadáni. A jelikož bojiště bylo přeneseno z intermediálního světa čili ze světa duchů na planetu Zemi do vnější poslední pevnosti a základny pekel v přírodním stupni, proto je nyní nevyhnutelné úzkostlivě dodržovat tato nová pravidla a postupy, která jsou tu stručně nastíněna a která budou nastíněna v 15. kapitole této knihy. Ovšem z vaší vlastní svobodné vůle se rozhodnete buďto je dodržovat, nebo nikoli, ale pamatujte si, že musíte nést důsledky každé volby. Neboť každá svobodná volba má své výsledky a důsledky.

Pár slov o zkušenosti, kterou měl jeden z pomocných asistentů procesu. Její zážitek je platný, protože získala ponaučení, že nelze oddělovat duchovní lásku od duševní, emocionální, intelektuální, smyslné, sexuální a fyzické lásky a že Nejvyšší může být v nás přítomen v úplnosti a kompletnosti Jeho/Jejího Jsoucna a Bytí pouze ve sjednocení těch lásek a že oddělení duchovní lásky od sexuální lásky a fyzické lásky a smyslné lásky a ostatních lásek je to, co je skutečné cizoložství. Je cizoložné a smilné

oddělovat Nejvyššího od sexuality, a proto milovat Nejvyššího znamená milovat Jej duchovně, duševně, emocionálně, intelektuálně, sexuálně, smyslně i fyzicky. Konec konců, sexuální láska má být prodloužením a procesem duchovní lásky, a duchovní láska spočívá v sexuální lásce jako svoje nejzazší vyjádření a vnímání přítomnosti Nejvyššího. Proto, když se duchovní muž fyzicky, pohlavně miluje s duchovní ženou a duchovní žena se fyzicky, pohlavně miluje s duchovním mužem, milují se v úplnosti té lásky s Nejvyšším a Nejvyšší je věčně přítomen v takovém aktu a je s ním spojen.

Na závěr této kapitoly je zde VAROVÁNÍ pro případného čtenáře této knihy a knihy „Intenzivní duchovní hypnoterapie“, vydané předtím.

V této knize a v knize „Intenzivní duchovní hypnoterapie“ (3. kapitola druhé části a 2. kapitola třetí části) je několik odkazů na církvi podobnou organizaci zvanou Centrum duchovní transformace.

Vzhledem k analýze procesu H., jak se odráží v této kapitole, a vzhledem k dalšímu vývoji Centra se autorovi této knihy zdá (a toto je jeho osobní, soukromý a subjektivní názor, potvrzený jeho Niternou myslí a jeho duchovními rádci), že od samotného počátku svého založení bylo Centrum duchovní transformace značně kontaminováno negativním stavem. Kvůli určitým důležitým duchovní lekcím a poučení bylo dovoleno, aby byl vývoj Centra ovlivněn různými zkresleními pravé reality duchovního stavu věcí.

Z duchovního hlediska je zřejmé, že jakýkoli pokus založit nějakou organizaci, která by se řídila podle vzoru a struktury starých, přežitých, zašlých, zastaralých, zpátečnických, konvenčních a tradičních typů institucí, ať by byly jakékoli a ať by motivace a záměr pro jejich založení byly jakékoli, by byl ve své esenci a substanci negativní, a proto by ta organizace byla neustále atakována, kontaminována, znečišťována a zamořována negativními silami. Tato situace je nevyhnutelným důsledkem a výsledkem pokusu organizovat cokoli vůbec s použitím starých nástrojů, prostředků a způsobů Staré éry, které byly tak mnohokráte zdiskreditovány během historie lidstva na této planetě.

Samotný duch Nového zjevení Nejvyššího, odrážející se v této a ve všech ostatních autorových knihách, je jakýmikoli takovými institucemi a/nebo organizacemi znesvěcen. Konec konců, jednou z mnoha životně důležitých zásad Nového zjevení je, že všechny takové instituce a organizace Staré éry **musí být bezpodmínečně zrušeny předtím**, než se mohou náležitě ujmout pravdivé ideje Nového zjevení v myslích většiny lidí.

Z tohoto důvodu bylo nevyhnutelné, aby se autor této knihy distancoval od jakéhokoli angažování se v jakýchkoli konvenčních a tradičních institucích, církvích a organizacích, včetně Centra duchovní transformace.

Autor je toho názoru, že každý, kdo projeví jakoukoli touhu založit jakékoli takové církvi podobné organizace a instituce, postavené na způsobech Staré éry, je automaticky předmětem vlivu a pod kontrolou negativního stavu.

Když se jedinec ponoří do nitra své Niterné mysli a položí otázku: „Měl bych založit nějaké Centrum duchovní transformace za účelem pomoci druhým lidem uskutečnit tuto transformaci?“ (strana 447 knihy „Intenzivní duchovní hypnoterapie“), dostane nevyhnutelně jedinou možnou odpověď: „Pokud si tak zvolíš, tak můžeš.“ (Strana 447). Problémem takových otázek je, že už dopředu předpokládají, že toto je to, co chce dotyčný uskutečnit. Takové otázky nedávají Niterné mysli žádnou jinou možnost. Toto jsou nesprávné otázky adresované nesprávnému zdroji. Namísto přímého požádání Nejvyššího ve své Niterné mysli, aby se konala a projevila vůle Boží v životě dotyčného a aby Nejvyšší nastínil jeho osud a pověření, dotyčný přichází s představami zbožného přání, které svou vůli vnucuje vůli Boží. Za takových podmínek se dotyčný sám manipuluje tak, aby dostal odpovědi ze své pseudoniterné mysli způsobem, jakým je očekává díky vlastnímu zbožnému přání s důvěrou, že tyto odpovědi přišly z vlastní pravé Niterné mysli a od pravého Nejvyššího v jeho Niterné mysli. Naneštěstí, toto vede k otevření dveří dokořán pro pozvání negativního stavu do svého života pod maskou pozitivních služeb lidstvu a ve jménu lásky a moudrosti.

Toto platí zejména v případě příjemce intenzivní duchovní hypnoterapie, jak se to odráží v knize „Intenzivní duchovní hypnoterapie“. Příjemce tohoto procesu na konci onoho procesu, za dodržení náležitých postupů, už tehdy dostal okamžité pověření od Nejvyššího (viz strany 413-416 té knihy). Ale při jeho postgraduálním sezení příjemce z nějakého důvodu zrušil pověření od Nejvyššího svým osobním přáním zahájit okamžitě podobné procesy s druhými lidmi a založit za tím účelem Centrum duchovní transformace. To zjevně nebylo, alespoň ne tehdy, jeho pravým pověřením. Zde máme velice dobrý příklad toho, kromě mnoha jiného, ilustrovaný analýzou procesu H. v této kapitole, co se může stát, pokud někdo zruší svým zbožným přáním a touhou původní radu Nejvyššího ve své Niterné mysli.

Z hlediska tohoto faktu má autor oficiální osobní a subjektivní názor (který může, ale také nemusí být objektivně pravdivý), že určitá tvrzení a závěry ve 3. kapitole druhé části knihy „Intenzivní duchovní hypnoterapie“ (s nadpisem „Postgraduální sezení“, strana 430 a dále) a určité části 2. kapitoly třetí části (s nadpisem „Klientovo zhodnocení procesu“), obzvláště „Klientova následná zpráva po roce“, jsou pod vlivem dobrovolně vyvolaného vniknutí negativního stavu. Dobrovolným položením nesprávné otázky z nesprávného zdroje jedinec nevyhnutelně přivolává nesprávné odpovědi z nesprávného zdroje - z negativního stavu. Dobrovolným zkoumáním takových odpovědí ve svém životě, uvedením obsahu těch odpovědí do praxe, je negativní stav zván do života jedince a ten potom končí v iluzi, že koná všechno podle pozitivního stavu, podle pravé Niterné mysli a podle pravého Nejvyššího. Toto je obvyklým nebezpečím, kdy jedinec zapomene následovat radu Nejvyššího, a tak se jednoduše zapomene odevzdat, zříct a podřídit bezpodmínečně sebe a svou vůli Nejvyššímu, a namísto toho vnucuje otázky, které pramení ze zbožného přání jeho vnější mysli, aby tak mohly dospět k naplnění jeho osobní sklony.

Za účelem vážného duchovního poučení a varování bylo umožněno, aby byly tyto případy kontaminace a zkreslení zahrnuty do výše zmíněných částí knihy „Intenzivní duchovní hypnoterapie“. Každému případnému čtenáři této knihy se proto radí, aby ty části četl s obezřetností a s otevřenou myslí, žádaje svou Niternou mysl a

Nejvyššího v té Niterné mysli o uvedení do jeho pozornosti částí, jež jsou snad kontaminovány, aby pro dobro čtenáře mohlo nastat patřičné poučení a užitek v zájmu jeho duchovního pokroku.

KAPITOLA TŘINÁCTÁ

Více o struktuře zóny vymístění

Je čas probrat některá specifika struktury zóny vymístění a to, co se nazývá hierarchie jejich pseudoduchovní organizace. Jak bylo zjeveno předtím, organizace zóny vymístění je strukturována podle ukradených principů hierarchie pravé duchovní organizace a umístění pravého stvoření Nejvyššího. Takže všechno, co se přihodí, objeví či stane v pravém stvoření Nejvyššího, je po zachycení využito obyvateli zóny vymístění a nejprve překrouceno, převráceno vzhůru nohama a poté zkreslené aplikováno na strukturu hierarchie pseudoduchovní organizace všech zón vymístění.

Jak už víte, v zásadě můžeme rozlišit obecně tři obývané zóny vymístění, které jsou obrovské a obsahují to, co lze nazvat mnoha vesmíry, galaxiemi, světy a slunečními systémy vymístěných zón. Zóna vymístění duchovního světa nebo, abychom byli konkrétnější, nebes či pozitivního stavu nebes, je doprovázena tím, co lidé na Zemi nazývají pekly. Takže pekla se všemi jejich oblastmi, světy, vesmíry, galaxiemi, místy a lidmi tvoří pseudoniternou mysl zóny vymístění a v této oblasti je zahajováno vše, co je přenášeno či rozšiřováno až do zóny vymístění fyzického či přírodního světa.

Druhá oblast s jejími vesmíry, galaxiemi, světy a lidmi, která se nazývá intermediální svět a je považována za intermediální mysl vesmíru, je doprovázena její vlastní zónou vymístění a jejími vesmíry, galaxiemi, světy a vymístěnými místy, kde jsou veškeré ideje, pojetí, jevy a počátky, které se stanou v peklech, šířeny do třetí oblasti, aby se mohly stát a aktualizovat a realizovat ve třetí zóně vymístění nebo ve třetí oblasti zóny vymístění, což je v tomto konkrétním případě vymístěná zóna planety Země.

Tak tedy, jelikož pravá umístění stvoření Nejvyššího, tedy duchovní svět nebes, intermediální svět čili svět duchů a přírodní svět lidských i ne-lidských bytostí, má takovou strukturu a vzor, že všechno je tam řízeno z nitra ven a všechno pramení z Jediného Absolutního Stvořitele, Kdož jest nazýván mnoha jmény a kdož jest v hierarchii duchovní organizace Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus, Jeden Bůh Nedělitelný a Stvořitel; a jelikož Nejvyšší využívá Své lidi, které stvořil v určitých pozicích a kteří jsou nazýváni například archandělé, andělé, vyslanci, rádci a mnoho dalších; a jelikož zóna umístění obsahuje taková slova jako Ježíš Kristus, Otec, Syn, Syn Člověka, Syn Boží, Duch Svatý a podobná pojmenování, je zřejmé, že vládcové a obyvatelé veškeré zóny vymístění by svou strukturu a svou hierarchii pseudoduchovní organizace napodobili přesně podle stejného vzoru.

Takže nad všemi a nad vším ustanovují toho, jehož nazývají Nejvyšší, ve skutečnosti toho, kdo je nejnižší, ale oni jej nazývají Nejvyšší, kdo je potom uctíván jako pravý stvořitel všeho a jako vládce veškeré zóny vymístění. Tak tedy tento pseudo-Nejvyšší jmenuje svůj doprovod a jmenuje svého syna, kterého nazývá Ježíš

Kristus, ovšem pseudo-Ježíš Kristus, a Ducha Svatého a jmenuje všechny své archanděle, anděle a všechny ostatní takzvané mocnosti, kteří přesně kopírují a napodobují pravé stvoření Nejvyššího s použitím ukradených principů, jak je to popsáno v knihách „Základy lidské duchovnosti“ a „Poselství z nitra“ a v dalších knihách.

Ale protože zóna vymístění je přesným opakem zóny umístění pravého stvoření a protože všechno je tam vzhůru nohama, nikdo v zóně vymístění si nic nepřeje více, než být jmenován Nejvyšším a mít svůj vlastní doprovod, takový, jak bylo popsáno výše. Z tohoto důvodu je veškerá zóna vymístění ve stavu neustálých konfliktů, nepřetržitých válek, komplotů, revolucí, svržení jejích vlád a svržení takzvaného Nejvyššího a celého jeho doprovodu. Konec konců, všechno, co se děje na planetě Zemi, má původ v tom, co se děje v zóně vymístění v duchovním světě a v intermediálním světě. Toto je náležitý sled či řád a proces - z nitra ven. Zopakuji to ještě jednou, pseudonitro zóny vymístění jsou pekla; a intermediální čili vnitřní stav je zóna vymístění intermediálního světa; a vnější čili externí stav je zóna vymístění planety Země a fyzického světa.

A samozřejmě v průběhu jejich bojů o moc nakonec jedna frakce, nebo jedna skupina, nebo jedna strana svrhne současného takzvaného Nejvyššího, který je ve skutečnosti nejnižší a jeho celý doprovod a určí si svého vlastního Nejvyššího, takzvaného Nejvyššího, který si zase zformuje svůj vlastní personál a doprovod a jmenuje svého vlastního Ježíše Krista a Ducha Svatého a všechny cherubíny, archanděly, anděly a podobně, uvězní předešlého vládce a jeho doprovod, až dokud ovšem současný pseudo-Nejvyšší a jeho doprovod nejsou svrženi nějakou další skupinou. Takže toto neustále pokračuje a bude pokračovat do té doby, dokud bude zóna vymístění obývána a dokud bude negativní stav ve stavu aktivace a dominance v zóně vymístění.

Hierarchie pseudoduchovní organizace zóny vymístění samozřejmě sahá zcela z nitra až po zevnějšek, nebo z pseudonitra až po pseudozevnějšek, a tedy všechno v této zóně je vzájemně propojeno takovým způsobem, že pseudoandělům a pseudoarchandělům pekel je určeno mít na starosti všechny události, dění, systémy a lidi po celé zóně vymístění. Z toho důvodu mají zaručeno, v obecném smyslu, kontrolovat různé země zóny vymístění na Zemi, různé organizace, banky, systémy, školy, univerzity, vládní organizace, církve, soukromý průmysl, soukromé organizace, finanční záležitosti, reality, všechny skupiny i každou jednotlivou lidskou bytost. Takto můžeme říci, že neexistuje jediná osoba, jediná organizace, ať je jakkoli velká či malá, důležitá či nedůležitá, která by neměla přiděleného určitého negativního ducha či toho, jehož nazývají andělem, který je fakticky pseudoandělem, který dohlíží, zasahuje, blokuje a dělá všechno, co je v jeho moci, aby zachoval status quo v zóně vymístění a aby udržoval lidi v zevnějšku, vně a sváděl, klamal je a krmil je všemožnými zkresleninami a nepravdami, předstírá, že jsou pozitivní a dobré. Hovoří k nim slovy lásky a slovy moudrosti a slovy Božími a slovy Ježíše Krista a Ducha Svatého, zatímco se zároveň usilují za každou cenu o aktivaci a dominanci negativního stavu po veškeré zóně vymístění.

Nebezpečí této situace tkví ve faktu, že svou práci velmi dobře ovládají, velmi dobře znají touhy, přání, osobní predispozice a zbožné přání lidí. Využívají je, zpětně jimi krmí lidi a zařizují věci a události takovým způsobem, že se stávají sebevyplňujícími proroctvími v tom smyslu, že věci předpoví a potom zařídí, aby se vyplnily, aby se lidé chytili do sítě, do pasti negativity věříce, že to přichází od Nejvyššího a z pozitivního stavu. Konec konců, mají zónu vymístění na starosti. Oni jsou ti, kdo stanovují pravidla a předpisy a postupy a kdo ovlivňují události a dění v zóně vymístění a kdo může do určité míry věci předpovídat. Takže toto je dovoleno Nejvyšším kvůli poučení a z důvodů, které byly popsány v knihách „Základy lidské duchovnosti“, „Poselství z nitra“, „Čtvero pojetí duchovní struktury stvoření“ a v poselstvích této knihy. Proto to tady nebudeme opakovat.

Avšak vládcové nebo současní vládcové zóny vymístění se jménem Nejvyšší, Ježíš Kristus, Duch Svatý a se jmény všech archandělů a podobných entit si uvědomují fakt, že nejnebezpečnější situací pro jejich nepřetržitou vládu a zachování jejich nadvlády v zóně vymístění je mít správná pojetí, ideje, myšlenky a chápání přirozenosti pravého Nejvyššího a struktury hierarchie pravé duchovní organizace a jak funguje. Proto je prvořadým cílem zkreslit a vnést zmatek do lidských myslí o pravé přirozenosti Nejvyššího a o všech ostatních věcech, týkajících se pravé zóny umístění stvoření Nejvyššího. Hlavním zmatkem je ovšem zmatek ohledně role a osoby Ježíše Krista, Syna Člověka, Syna Božího, Otce, Ducha Svatého a vztahu mezi nimi.

Je nevyhnutelné soustředit se na fakt, že každý současný vládce zóny vymístění čili současný pseudo-Nejvyšší, pseudo-Ježíš Kristus, pseudo-Duch Svatý, pseudoarchandělé atd. zajišťují a zabezpečují, aby každé pojetí, chápání a představa ohledně Nejvyššího, Ježíše Krista, Ducha Svatého či Otce, Syna a Ducha Svatého byly nadále zkreslené, rozpolcené a aby neexistovalo žádné náležité chápání této situace a vztahu a jejich souvztažných faktorů v myslích lidí. Prvořadým cílem jejich útoku je tedy pojetí Ježíše Krista. Kdo je Ježíš Kristus?

V zásadě jsou dvě základní filosofie, které byly vyvinuty v zóně vymístění a na kterých zoufale lpí a drží se jich. Jednu vyznává a věří v ni většina křesťanů, která tvrdí, že Ježíš Kristus je jednorozený Syn Boží, pravý Bůh, a ačkoli Ježíš Kristus je pravý Bůh, přesto je Syn Boží v tom smyslu, že je někdo další kromě Něj, kdo je Jeho Otec, a přestože někteří křesťané mají představu, že Ježíš Kristus je jeden s Bohem, přesto podle jejich pojímání Ježíš Kristus je odlišná osoba. Stejným způsobem většina z nich věří, nebo si myslí, že věří, že Duch Svatý je jeden s Bohem, že je Bůh, i když odlišný od Otce a Syna. Takže Nejvyšší, Ježíš Kristus a Duch Svatý jsou jeden Bůh, ale přesto jsou to tři různé osoby.

Takové pseudokřesťanské pojímání Nejvyššího, Ježíše Krista a Ducha Svatého umožňuje negativnímu stavu, aby se prosadil a zkreslil všechny doktríny, koncepce a ideje křesťanských náboženství a aby podkopal pravý význam inkarnace Nejvyššího ve formě Ježíše Krista. Tudíž můžeme s jistotu říci, že všechny v současné době existující křesťanské doktríny jsou prosáknuty zkresleními, mylnými názory, nepochopeními a že naneštěstí slouží k zachování a udržení aktivace a dominance negativního stavu na planetě Zemi. Výjimku lze najít v učeních Swedenborga. On byl první, jehož

prostřednictvím Nejvyšší zjevil pravou přirozenost Nejvyššího. K této záležitosti se vrátíme později.

Druhý způsob, jak vládcové zóny vymístění brání lidem, aby správně pochopili přirozenost Nejvyššího, Ježíše Krista a Ducha Svatého, jsou prohlášení, systémy víry a zakládání různých kultovních organizací a bratrstev, která tvrdí, že Ježíš Kristus je ve skutečnosti pouze jedním z mnoha synů Božích, archanděl nebo vysoce vyvinutá bytost, kterou si Bůh, Nejvyšší vybral a poslal na planetu Zemi, aby se stal spasitelem. A tak v této konotaci každý z hierarchie duchovní organizace může být poslán Bohem, aby se stal spasitelem, neboť oni všichni jsou dětmi či syny a dcerami Božími. A nejen to, ale od své první inkarnace se Ježíš Kristus neustále znovu reinkarnuje v různých lidech, fyzicky řečeno, v těle a je vždy někde ve světě na planetě Zemi pod jiným jménem.

Tak toto falešné evangelium je šířeno mnoha organizacemi, takzvanými pseudospiritualistickými/kultovními organizacemi a bratrstvy, aby drželo lidi ve slepotě ohledně pravé přirozenosti Nejvyššího. V tomto bodě se pojetí reinkarnace stává jednou z hlavních zbraní v rukou vládců negativního stavu a zóny vymístění na držení lidí ve víře, že se neustále reinkarnují, vracejí se zpět na planetu Zemi a do různých dalších oblastí zóny vymístění, protože si řeší svoje karmické osudy. Tato doktrína znamená, že Nejvyšší nemá dostatečnou moc na uskutečnění posledního soudu, purifikaci a očištění každé lidské bytosti v nějaké jiné dimenzi, sféře či úrovni pravého stvoření v procesu postupného duchovního pokroku každého. Takže celá filosofie negativního stavu a zóny vymístění je postavena a založena na neustálém duchovním úpadku, což je ovšem pozice vzhůru nohama a protiklad pravého stvoření Nejvyššího.

V současnosti jste varováni, že je několik pseudospiritualistických organizací, které tvrdí, že Ježíš Kristus je na planetě Zemi ve fyzické formě jako reinkarnace pod různými jmény jako například Sananda někde na Mount Shasta. Někteří další tvrdí, že je v Evropě, někteří jiní zase, že se narodil v arabských národech, a ještě další, že se narodil v Indii či v Asii atd., atd. Nuže, toto je komická situace, protože toto je přesně to, co pravý Ježíš Kristus, Nejvyšší, kdož jest Nejvyšší, Nedělitelný Bůh, Stvořitel předpovídal v evangeliích Bible. Proto jste zde naléhavě nabádáni a radí se vám, abyste si prostudovali Evangelia, slova pravého Ježíše Krista, který nás všechny varoval v Matoušově evangeliu, kapitola 24, a v Markově evangeliu a v Lukášově evangeliu, kde říká, cituji: „Neboť mnozí přijdou v mém Jménu řkouce, já jsem Kristus, a oklamou mnohé. Potom povstane mnoho falešných proroků a oklamou mnohé.“ A aby oklamali pokud možno i vyvolené, lidi, kteří skutečně poznají pravdu, neboť ti zaváhají, zapochybují, řeknou si, možná je to skutečný Ježíš Kristus. Z nějakého důvodu lidé zapomněli, co řekl Ježíš Kristus, pravý Ježíš Kristus, o této situaci, a ve svém zoufalství a hledání pravdy mají tendenci věřit falešnému Kristu a falešným prorokům a jít za takzvaným reinkarnovaným pseudo-Ježíšem Kristem, namísto toho, aby se obrátili do svého nitra, k pravému Pánu Ježíši Kristu, Nejvyššímu, jedinému Stvořiteli a k Jeho slovům, která jsou zaznamenána v Evangeliích a ve Starém a Novém zákoně, kde je Nejvyšší přítomen ve vnitřním smyslu. Protože však vládci zóny vymístění znají nebezpečí Bible, a zejména čtyř Evangelií, dělají všechno, co je v jejich moci, aby podkopali věrohodnost Evangelií. Uvědomují si fakt, že Bible je napsána

v souvztažnostech a kromě doslovného významu obsahuje také vnitřní a interní význam, a proto, aby zdiskreditovali pravý význam Bible, Božího Slova, zdůrazňují buď jen doslovný význam, který je velmi často nesprávně pochopen a je zavádějící, nebo Epištoly, především Pavlovy, a své doktríny zakládají na doslovném smyslu Pavlových epištol a popírají existenci vnitřního a interního smyslu, nebo prohlašují, že všechno zaznamenané v Bibli jsou pohádky, které sice obsahují zrnka pravdy, ale že jsou zkresleninami pravé reality.

Samozřejmě, že pravdou je přesný opak. Na základě čtení Bible, obzvláště Evangelií, Žalmů, proroků a Mojžíše, pravých slov pravého Ježíše Krista, dokonce i když je jedinec jen v zevnějšku nebo v doslovném smyslu toho aspektu, s dobrým úmyslem a pozitivní motivací, na základě faktu tohoto činu je ze zóny vymístění spojen s pravým stvořením Nejvyššího. Toto je důvod, proč byla Bible napsána Nejvyšším prostřednictvím Jeho lidí, proroků a svatých, aby se udržovalo neustálé spojení mezi zónou vymístění a duchovním světem a pravým stvořením, aby tak měli lidé šanci a příležitost kát se a odvrátit se od svých zel a nepravd a navrátit se do zóny umístění v pravém stvoření Nejvyššího.

Takže v současné době, po přesunutí bojiště ze světa duchů do zóny vymístění na planetu Zemi, v zuřivé duchovní válce mezi silami pekel a silami nebes a pozitivního stavu, je každý tímto varován, aby byl krajně opatrný a pozorný, aby nevěřil věcem, které přicházejí v transech, které by obsahovaly takový systém víry o Ježíši Kristu, Duchu Svatém, Nejvyšším, andělech, archandělech, jaký se nachází v těch dvou výše uvedených systémech víry. Vždycky, když někdo narazí na ducha, který mluví o fyzické reinkarnaci, o Synu Božím, který je odlišný a oddělený od Nejvyššího a který není Jedním Bohem Nedělitelným, Pánem Ježíšem Kristem, může si být jist, že s ním hovoří nějaký zlý, negativní duch ze zóny vymístění pekla. Toto platí zejména o automatickém psaní, ale také o jiných prostředcích. Automatické psaní je mimo kontrolu a odehrává se náhodně, a ne na vrcholku duchovní hory, s tváří obrácenou na východ, na základě bezpodmínečné lásky a moudrosti Nejvyššího. Automatické psaní je předmětem vlivu miliard duchů, kteří se potulují po zóně vymístění; kteří mluví hezky; kteří jsou plni slov lásky a slov moudrosti, kteří však zavádějí, slibují věci, ale také skutečně dávají jedinci šanci v 50% situací, a všechno, co řeknou, se velice často minimálně v 50% také vyplní. Naneštěstí lidé mají tendenci věřit těm 50%, zapomínají na zbývající věci, které se nevyplnily.

Ovšem, aby se odlišili od takzvaného negativního stavu, tito vládcové zóny vymístění si také mezi sebou přidělují různé posty, kterým jsou dávána jména jako například Lucifer, Satan, Ďábel, Belzebub, Asmodeus a jména jejich negativních andělů, aby oklamali lidi a ti uvěřili, že oni jsou dobří, že jsou ti, kdo se nazývají Nejvyšší, Ježíš Kristus, Duch Svatý, andělé (a rádi si dávají jména jako Gabriel, Michael, Set a mnohá jiná) a že jsou proti Luciferovi, Ďáblovi, Satanovi, Asmodeovi, Belzebubovi a všem ostatním entitám pekel. Ale ve skutečnosti jsou to ti stejní, přesně ti samí lidé, hrající tuto stejnou roli, nebo dvojitou roli, či trojitou roli.

Nedávno, od doby, kdy byla otevřena brána do duchovního světa, na konci Starého věku a na počátku Nového věku, přišla četná poselství z duchovního světa, zejména od Seta, Michaela a jiných. Toto vás má varovat, abyste se nedali oklamat těmi

prohlášeními, těmi pseudofilosofiemi, obzvláště tím, kdo si dává jméno Set a Michael. Dejte si poradit od Nejvyššího, že Set je velice pseudosofistikovaný démon, který zaujal roli archanděla, aby zničil a podkopal pravou filosofii, koncepty a ideje Nejvyššího, Jeho přirozenost a kdo skutečně je Ježíš Kristus a co je vlastně Jeho Duch Svatý.

Všichni tito negativní a zlí duchové rádi poskytují různé předpovědi, proroctví, hovoří o alternativní existenci, reinkarnaci, získávají poznání různých pojetí z transpersonální duševnosti a fenomenální duševnosti lidské mysli a vnášejí zmatek do záležitostí, že každá lidská bytost je multidimenzionální bytostí, protože naší Niternou myslí jsme v duchovním světě, vnitřní myslí jsme v intermediálním světě a naší vnější čili externí myslí jsme v přírodním světě; a budují kolem těchto tří myslí, jedné mysli ve třech aspektech, pseudoniternou mysl zóny vymístění, která se nazývá peklo, pseudovnitřní mysl zóny vymístění vnitřního světa a pseudovnější mysl či externí mysl zóny vymístění přírodního světa na planetě Zemi. Nutí lidi věřit, že toto je všechno, co mají: pseudoniternou mysl, pseudovnitřní mysl a pseudovnější či externí mysl, a že žádná další Niterní mysl, vnitřní mysl či vnější mysl neexistuje. (Více ohledně této záležitosti viz v 17. kapitole.)

Nyní si krátce povězme o konceptu Syn Člověka, Syn Boží, Nejvyšší, Ježíš Kristus, Jehova, Duch Svatý, Otec atd. Tyto pojmy a pravá přirozenost Nejvyššího byly asi před 200 lety do hloubky zjeveny Nejvyšším, Pánem Ježíšem Kristem, Jediným Bohem Nedělitelným a Stvořitelem Jeho/Její služebníkovi Emanuelu Swedenborgovi. Proto se vám naléhavě doporučuje obeznámit se a prostudovat hlubokomyslnou knihu Emanuela Swedenborga nazvanou „Pravé křesťanské náboženství“, která se zabývá těmito věcmi. Toto je důvod, proč Nejvyšší nezjevil až tak moc o přirozenosti Nejvyššího skrze Petra Francucha, protože Nové zjevení, které přišlo prostřednictvím Petra Francucha, bylo založeno na Swedenborgově zjevení a pravá přirozenost Nejvyššího byla zjevena vyčerpávajícím způsobem skrze Emanuela Swedenborga a je správná a má věčnou platnost a jedinou věcí je, že na tom základě, na té základně jsou duchovně progresivním způsobem přidávány a na ní jsou stavěny a pokračují nové aspekty a nové chápání.

Takže, jak víte, Bible, zejména Evangelia, hovoří velmi často o Synu Člověka, Synu Božím, Otci, Synu a Duchu Svatém, Ježíši Kristu atd. Stručně, velice stručně si zopakujme, co tyto pojmy znamenají a s čím souvztaží, jak to zjevil Emanuel Swedenborg a jak to potvrdil Nejvyšší skrze Petra Francucha.

Syn Člověka znamená Lidskou Esenci Nejvyššího, která byla sjednocena s Jeho Božskou Esencí.

Syn Boží znamená Lidství Nejvyššího od věčnosti, ale zrozené do času a na místo, a obzvláště do zóny vymístění. Syn Boží je tedy Božské Lidství Nejvyššího. Syna Člověka můžeme také pojímat jako Božské pokračování Nejvyššího, které probíhá z Nejvyššího.

Jinými slovy, Synem Člověka Nejvyšší označuje samotnou pravdu a Synem Božím samotné dobro, které náleží té Lidské Esenci, jež byla učiněna Božskou procesem zmrtvýchvstání Ježíše Krista, v závěrečném aktu poslání Ježíše Krista.

Ježíš Kristus reprezentuje Božské Dobro a Božskou Pravdu. Přičemž Ježíš je úplně to samé co Jehova nebo Pán či Nejvyšší a Kristus je úplně to samé co Bůh. Kristus znamená Božskou Pravdu.

Pánův Kristus znamená Božskou Pravdu Božského Dobra a Božské Lidství, pokud jde o pravdu.

Duch Svatý znamená všechno, co vyzařuje z Nejvyššího a z Pána, a inspiraci z Pána.

Jak lze vidět, Syn Člověka, Syn Boží, Syn, Otec, Duch Svatý, Ježíš Kristus nejsou různé osoby, různé entity, ale jsou to různé aspekty stejného Nejvyššího, Boha, Pána Ježíše Krista.

„Otec“ znamená Božskou Lásku z Pána či z Jehovy, ze kterého a ve kterém byl Ježíš Kristus a který byl v Něm. Otec také znamená to Božské v Nejvyšším, Pánu Ježíši Kristu od početí, co bylo Esencí Jeho života a s čím sjednotil Své Lidství, když byl na planetě Zemi.

Zmrtvýchvstáním učinil to tělo, to lidské tělo, Božským a stal se Božským Lidstvím a Lidským Božstvím. Všimněte si prosím, že negativní stav dělá vše, co je v jeho silách, aby podkopal pravdivost zmrtvýchvstání Páně, a za tím účelem zfabrikoval v dobách raného křesťanství několik svitků či pseudoevangelií, ve kterých se zpochybňuje zmrtvýchvstání Ježíše Krista, protože to by mu pomohlo prohlásit, že Ježíš Kristus je pouze jako kterýkoli jiný člověk a že je jeden z mnoha synů Božích, a ne pravý Bůh.

A přece, v mystickém, filosofickém a duchovním smyslu bylo zmrtvýchvstání Ježíše Krista nejdůležitějším aktem poslání Ježíše Krista, protože završilo sjednocení veškerého stvoření do jednoho Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Boha Nedělitelného, od věčnosti do věčnosti dávající všechnu moc v Nebi, na Zemi a v celé zóně vymístění Jedinému Bohu, Kdož je Pán Ježíš Kristus.

Takže přesahující chápání tohoto konceptu může být nalezeno v duchovní struktuře lidské mysli, jak bylo uvedeno předtím. Stručně zopakováno, Otce můžeme pojímat jako Absolutního Ducha čili Absolutní Niternou Mysl, Kdo tvoří a koná všechno, co je, skrze Syna, Ježíše Krista, Kdož je Absolutní Vnitřní Myslí Nejvyššího, z Něhož probíhá neustálá emanace a vychází inspirace ke všem v jeho stvoření, což se nazývá Duch Svatý, Kdo tvoří Absolutní Vnější Mysl Nejvyššího. Opět tedy lze jasně vidět, že nejde o tři různé osoby, ale je to Jedna Absolutní Bytost, která má Absolutní Niternou Mysl, Otce, Nejvyššího; Absolutní Vnitřní Mysl, Syna, Ježíše Krista; a Absolutní Vnější Mysl, Ducha Svatého, emanaci, inspiraci, aktualizaci a činnost všech nastávání Absolutních Idejí v Absolutním Procesu Myšlení Nejvyššího.

Tak tedy Absolutní Niterná Mysl, která je Absolutním Duchem, se nemůže stát tělem. Z toho důvodu se ta část Nejvyššího, která se nazývá Absolutní Vnitřní Mysl čili Syn, protože probíhá z Absolutního Nastávání Absolutní Niterné Mysli Nejvyššího, mohla stát a také stala tělem, ve kterém mohl být Nejvyšší přítomen v Jeho/Její úplnosti a kompletnosti a skrze které se Nejvyšší mohl stát Spasitelem veškerého

stvoření a podrobit si celou zónu vymístění, všechna pekla a vše v negativním stavu pod Svou sféru působnosti a zrušit vládu, kterou měli do toho okamžiku pseudotvůrci nad zónou vymístění a v dalších oblastech stvoření, rozšiřujíce se dokonce do nebes.

Ve skutečnosti hřích proti Duchu Svatému, který zmiňují Evangelia, je to, když nějaký křesťan výslovně popírá, že Pán Ježíš Kristus je jediný Bůh, Stvořitel vesmíru, a popírá Jeho Božskost, že On/Ona je jediný Nejvyšší, a zároveň to znamená popírat svatost Jeho Slova a činit tak do konce života na Zemi. Naštěstí pravý Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus, Jeden Bůh Nedělitelný tomu brání a zajišťuje, aby k takovému znesvěcení nedošlo tím, že dovoluje lidem, aby věřili ve své vnější mysli, ale nikoli ve své Niterné mysli, že existují tři Bohové, nebo že Ježíš Kristus je pouze člověk, ale není samo Božské Lidství a Lidské Božství.

Další poznámka ohledně struktury pekel. Jak již bylo zjeveno skrze Swedenborga, tímto se potvrzuje, že neexistuje nic takové jako jedna osoba jménem Satan, jedna osoba jménem Ďábel, jedna osoba jménem Lucifer, jedna osoba jménem Belzebub atd., atd. Tato jména znamenají, že v peklech jsou určité oblasti, které souhrnně nesou tato jména a které zahrnují bytosti a entity a lidi, kteří, když se objeví, jelikož reprezentují své vlastní peklo, se samy nazývají těmito jmény. Takže například Belzebub je z pekla či z oblasti pekla, která obsahuje všechny nepravdy smyslového člověka. Démoni jsou v těch peklech, nebo jsou ta pekla, která pozůstávají z démonů, jsou to ti, kteří milují vládnutí ze sebelásky a znesvěcování nebes pravdami z předstírané horlivosti té lásky. Spoléhání se na zevnějšek pochází z těch pekel, která se nazývají Démoni a každý, kdo se s tím ztotožní, stává se démonem. Pekla, která se nazývají Ďábel, znamenají ty, kteří jsou ve zlech žádostivosti. Proto Ďábel označuje všechna zla v jejich souhrnu a tato jsou obvykle v nejhlubší úrovni pekel. Lucifer zahrnuje všechny ty, kteří si uzurpují moc Nejvyššího. V původním smyslu Lucifer znamená církev nejprve v jejím zanícení pro Pána, z dobra lásky a z pravdy víry, ale uvnitř z ohně vládnutí z lásky k sobě prostřednictvím svatých věcí církve, což byli všichni, které mohli svést, aby si je podrobili. Satani jsou všichni ti, kteří jsou pyšní na svou inteligenci a vedeni nepravdami a zly. Satan také znamená doktrínu všech nepravd a pekel, ze kterých vzešly. Znamená taktéž život v neproniknutelné tmě. Satan znamená také lásku k přivlastňování si majetku druhých jakýmkoli podlým trikem.

Takže tyto hlavní rysy nám poskytují jakousi představu o tom, kolik zkreslení a falešností existuje ohledně pojímání struktury zóny vymístění vesmíru, Nejvyššího a vzájemné spojitosti, která existuje mezi různými úrovněmi, stupni a sférami zóny vymístění a pravého stvoření Nejvyššího.

Z hlediska všech těchto důležitých faktů a potvrzení, které přišly a které byly zjeveny ve Swedenborgových spisech a zde potvrzeny v Novém zjevení daném prostřednictvím těchto poselství, je velmi důležité uvědomovat si stále znovu, že jediný způsob, jak lze být v bezpečí při zabývání se různými duchy a entitami, je neustálá identifikace a prověřování duchů, jejich systémů víry a co říkají, obzvláště ve vztahu k přirozenosti Nejvyššího, jak chápou vztah mezi Otcem, Synem a Duchem Svatým, Synem Člověka, Synem Božím; zda zdůrazňují doslovnou reinkarnaci; jak chápou doslovnou reinkarnaci a zónu vymístění a zda dychtí po předpovídání

budoucnosti a navádění ve víru v paranormální jevy, jako jsou zejména finalistické předpovědi určitých dat a událostí, které se stanou v budoucnosti.

Navíc typ jazyka a pojmů, které užívají, ačkoli v současné době se už naučili hovořit z pozice zdůraznění svobodné vůle a volby. Vědí, že máte svobodnou vůli a volbu a že proto začíná být pro ně stále těžší nařizovat vám, dávat vám příkazy, ale opravdu rádi vám říkají, že vás chtějí „vést", namísto radit vám. Ale sofistikovanější negativní duchové vědí dokonce i toto a řeknou, že vám jen radí, že vy si musíte vybrat. Takže jediný bezpečný způsob je rozhovor o pojetí Nejvyššího a co si myslí o Ježíši Kristu a Duchu Svatém a o Svaté Bibli a o koncepci neustálého duchovního pokroku. Vidíte, že pojetí reinkarnace není progresivní, ale regresivní? Dobrým příkladem takového zkreslení je jedno poselství, které bylo přijato od někoho, kdo se sám nazývá Ježíš, Ježíš-Kristus v jedné z brožurek vydaných Velkým bílým bratrstvem. Ten pseudo-Ježíš Kristus tvrdil v tom poselství, že je smutný a unavený z toho, že je považován za Boha, a že je jen jako každý jiný člověk, nebo roven všem ostatním andělům a archandělům a že není Božské Lidství a Lidské Božství, ale pouze posel Nejvyššího, který ukázal na příkladu, jaký by měl člověk být a že toto je rámec jeho poslání jako spasitele člověka.

Samozřejmě, jak bylo zmíněno výše, tento takzvaný Ježíš Kristus se nyní reinkarnoval jako Sananda někde na Mount Shasta či na nějaké jiné místo v USA a lidé chodí za ním a myslí si, že on je nejzazší láska a moudrost. Zatímco ve skutečnosti on je nejzazší podvod, zla a nepravdy, zamaskované slovy lásky a slovy moudrosti. Jak říkal o takových lidech prorok Ezechiel, „jejich ústa jsou plné lásky, ale jejich srdce baží po zisku". Prosím vás, nedejte se obalamutit takovými falešnými proroky a falešnými Kristy a pamatujte si, že pravý Ježíš Kristus předpověděl, že se to bude dít na konci Starého věku a na počátku Nového věku.

Můžeme tedy děkovat a být vděční za tato znamení a tyto jevy, které nám říkají, že jsme nyní v závěru Starého věku neduchovnosti a na počátku postupné eliminace negativního stavu ze stvoření Nejvyššího, nebo ve skutečnosti ze zóny vymístění.

Jedním ze znamení přicházejícího Nového věku a konečné konfrontace mezi silami pozitivního stavu a silami negativního stavu je zajištění Božskou Prozřetelností Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného a Stvořitele, že vyjdou na povrch všechna zkreslení, překroucení a zmrzačení, zejména duchovního typu, a obzvláště o přirozenosti Nejvyššího. Jako součást tohoto vyplavování na povrch bylo zajištěno, že během dvacátého století budou znovu objeveny různé svitky ze starých dob, pseudoevangelia, což bylo pečlivě naplánováno negativním stavem, vládci zóny vymístění, jako poslední zbraně v závěrečné bitvě proti stavu pozitivnímu. Tyto svitky obsahují ty nejodpornější a nejpustošivější nepravdy o Ježíši Kristu a o zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Božská Prozřetelnost Nejvyššího dovolila, aby se dostaly do pozornosti lidí, aby mohlo dojít či aby se mohlo uskutečnit oddělení těch, kteří si zvolí následovat negativní stav, od těch, kteří si zvolí následovat pozitivní stav na základě toho, jaký postoj, stanovisko či koncepci si kdo přeje přijmout o pravé přirozenosti Nejvyššího, Pána Ježíše Krista a Jeho/Jejího Ducha Svatého jako Jednoho Boha Nedělitelného a Stvořitele stvoření. Je nezbytné pochopit, že pokaždé, když přijde pozitivní stav s nějakým novým zjevením, nebo když je napsána Bible, nebo jsou napsána Evangelia,

nebo jsou napsány knihy, které obsahují pravdu o přirozenosti Nejvyššího, paralelně s nimi vládcové zóny vymístění současně pseudozjeví a napíší své vlastní pseudobible, svá vlastní zjevení, svá vlastní Evangelia, své vlastní knihy, které by zkreslovaly, překrucovaly a mrzačily všechno, co je od Nejvyššího a všechno, co pravdivě zjevuje Nejvyšší.

Jediná zrnka pravdy v těch svitcích, která jsou v nich obsažena a která Nejvyšší dovolil, aby byla pro křesťany ztracená, jsou ty pasáže, jež se týkají cesty Ježíše Krista do Indie a raného života Ježíše Krista zhruba mezi 12. až 28. rokem. Důvodem, proč bylo dovoleno je vymazat z Evangelií v pravé Bibli, bylo, že se předvídalo, že křesťané budou dezinterpretovat pojetí křesťanství takovým způsobem, aby ztratilo homogenitu duchovnosti a stalo se farizejským a orientovaným na vlastní výjimečnost. Tyto principy duchovní homogenity byly vysvětleny, zjeveny a zaznamenány v knize „Poselství z nitra“, na níž se čtenáři odkazují.

A dalším zrnkem pravdy, které bylo zaznamenáno a které bylo z pravých Evangelií vymazáno a kterému Nejvyšší dovolil, aby se ztratilo, je událost, jež se udála s Ježíšem Kristem mezi Jeho ukřižováním a zmrtvýchvstáním, kdy vstoupil do pekel a shromáždil pseudotvůrce z veškerého stvoření a zóny vymístění, našel pro ně místo, dal je pod zámek a zcela je izoloval od zbytku stvoření a dostal veškerá pekla pod Svou porobu. Poté vstal v těle z mrtvých a završil Svůj akt spasení veškerého stvoření a lidstva.

Důvodem, proč byla tato část pro křesťany ztracena, je opět to, aby na základě jejich budoucí sebevýjimečnosti, farizejství nebyli schopni znesvětit a spáchat neodpustitelný hřích tvrzením, že pouze křesťané mohou být spaseni; zatímco kdyby znali tyto skutečnosti a drželi se jich, a zároveň by hlásali, že pouze křesťané budou spaseni a že pouze lidé na planetě Zemi budou spaseni, měli by tendenci spáchat tuto ohavnost a neodpustitelný hřích a zahynuli by. Takže pro jejich vlastní prospěch Božská Prozřetelnost Nejvyššího zařídila, aby se ty svitky, jež obsahují tyto příběhy, ztratily. Ale nyní, jak přichází a začíná se uskutečňovat Nový věk, je nevyhnutelné, aby byly některé z těch záznamů objeveny a zpřístupněny lidem, aby tito mohli vykonat konečné volby a rozhodnutí o své loajálnosti a své pravé duchovnosti a zda skutečně chtějí sloužit a stát se cestou Jednoho Boha, Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Kdož jest Nedělitelný a Jediný; neboť žádný jiný Bůh neexistuje, neexistoval ani existovat nebude, od věčnosti do věčnosti.

Nejvyšší zde opět každému radí, aby se nedal oklamat žádným z těch výmyslů obsažených v oněch svitcích a aby pochopil, že jediný plodný smysl a obsah některých těch svitků se týká života Ježíše Krista v Indii a v Asii mezi 12. až 28. rokem a určitých událostí, které popisují, co se s Ním stalo mezi ukřižováním a zmrtvýchvstáním. Všechno ostatní je nutné zvažovat s velikou opatrností a vidět z hlediska chápání přirozenosti Nejvyššího, jak bylo Nejvyšším, Pánem Ježíšem Kristem, Jedním Bohem Nedělitelným a Stvořitelem zjeveno skrze Swedenborga a znovu potvrzeno v těchto poselstvích.

KAPITOLA ČTRNÁCTÁ

Dokončení procesu intenzivní duchovní hypnoterapie H.

(Empirická ilustrace náležitých postupů v procesu intenzivní duchovní hypnoterapie)

Jak bylo popsáno ve dvanácté kapitole této knihy, H. podstoupil s dalšími asistenty tohoto procesu intenzivní duchovní hypnoterapii. Z různých důležitých a technických důvodů nebyl tento proces v té době dokončen a k jeho dokončení scházelo asi devět a půl hodiny.

Během tohoto procesu vznikl u všech zúčastněných velmi silný pocit, že by tento proces měl dokončit autor této knihy.

Kvůli důležitosti tohoto devíti a půl hodinového dokončení procesu s H., pro ilustraci a demonstraci náležitých postupů v procesu intenzivní duchovní hypnoterapie, je čtenáři poskytnuta doslovně ve formě přepisu z audionahrávek.

Než se předloží přepis tohoto procesu, nejprve velmi stručná poznámka o H. samotném.

H. je 52letý ryzí americký běloch, který je šťastně ženatý a rodinu kterého tvoří on a jeho manželka, dvě dospělé děti a jedno nedospělé dítě. Je podnikatelem v oblasti financí a investic, který překonal různé úspěšné i méně úspěšné roky podnikatelské činnosti jako většina podnikatelů. Během jeho vývoje a formativních let nebyly přítomny žádné zjevné či skryté problémy nebo anomálie nezvyklých či výjimečných rozměrů.

Před téměř dvěma lety H. spontánně získal dar automatického psaní. Během posledních dvou let se prostřednictvím jeho automatického psaní objevilo velké množství poselství z duchovního světa, která byla ve většině případů zavádějící a z negativního stavu. Ke svému štěstí měl H. dostatečně silné náležité intuitivní cítění, aby zjistil, že je ohledně těch poselství něco velice špatně. Avšak toto jeho dobrodružství s automatickým psaním mělo v sobě jistou pozitivní stránku. Probudilo jeho intenzivní zájem o duchovní věci, které byly dřímající a pohřbeny pod horami starostí o peníze a investiční záležitosti. Když tedy H. poprvé potkal jednoho ze členů týmu duchovní hypnoterapie, byl přístupný a připravený zakusit duchovní hypnózu. Tato zkušenost ho přivedla k touze podstoupit proces intenzivní duchovní hypnoterapie. Výsledek tohoto procesu byl analyzován ve dvanácté kapitole této knihy.

A nyní následuje přepis dokončení procesu H.:

T: (Navození duchovního transu):

Jak pomalu, hluboce a pravidelně dýcháš, všechno se v tobě uvolňuje. Celé tvé tělo se kompletně a úplně uvolňuje. Každý jeden sval ve tvém těle se kompletně a

úplně uvolňuje. Každá jedna buňka ve tvém těle se kompletně a úplně uvolňuje. Prostě nech všechno jít. A velmi pěkný, velmi příjemný, velmi klidný, velmi uklidňující, velmi rozkošný, velmi krásný pocit se teď začíná šířit od prstů na nohou skrze celé tělo k vrcholku hlavy do tvého mozku, přinášejí ti velmi hlubokou, velmi silnou pohodu, uklidnění, ticho a klid; hlubokou intenzivní pohodu, uklidnění, ticho a klid. Na nic nemysli, nic není důležité. Všechno pouštíš z hlavy. Vše, co slyšíš z venku, projíždějící auta, švitoření ptáků, jejich zpěv, Glorii pracující v kuchyni; můj hlas... můj hlas, slova, vše je nyní zahrnuto do toho, abys byl uvolněnější a aby ses dostal do hlubšího a hlubšího stavu nitra, obrátil se, přesunul se z vnějšku do nitra. Vzdáváš se kontroly vnější mysli, která nemá žádnou kontrolu, a obracíš se do svého nitra ke tvé pravé Niterné mysli. Můžeš si H. vzpomenout na nejhlubší možný trans či rozjímání, jaké jsi kdy ve svém životě prožil. Jaký je to pocit, co to je. Každý vjem, každý pocit toho transu. A samozřejmě bych ti chtěl navrhnout, abys od tohoto okamžiku šel ještě hlouběji do nitra a uvědomil si skutečnost, že tvá Niterná mysl nemá žádné hranice v tom, jak hluboko můžeš zajít. Tvá pravá Niterná mysl, která je v tobě, nemá žádné hranice, jak hluboko tě může dostat do stavu nitra. A tvá Niterná mysl, tvá pravá Niterná mysl ví, co je pro tebe nejlepší. Je to ta pravá Niterná mysl v tobě. Možná sis v minulosti vědomě neuvědomoval, nebo až doposud sis neuvědomoval, že v tobě existuje tvá pravá Niterná mysl, duchovní mysl, nadjá tvého jsoucna a bytí, jež je v pravém duchovním světě, která ví o tobě vše; kterou nelze zmást ani obejít či svést, neboť obsahuje přítomnost jediného pravého Nejvyššího, Pána, Boha, Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného, jediného Stvořitele veškerého stvoření, jež se v tobě manifestuje pro H. jedinečným aspektem Jeho/Její Absolutní Přirozenosti. A Ten/Ta je jedno s tvou pravou Niternou myslí, a proto je ta Niterná mysl tady a poslouchá, co říkám, a může reagovat na to, co říkám, nejlepším možným způsobem a cestou, způsobem, jaký potřebuješ. A nyní tvá Niterná mysl, se kterou hovořím, ví, jakou úroveň, stupeň a hloubku niternosti nebo plenárního stavu duchovní hypnózy potřebuješ zažít, abys uskutečnil, co potřebuješ uskutečnit, aby ses naučil, co se potřebuješ naučit, abys získal, co potřebuješ získat, aby ses zbavil toho, čeho se potřebuješ zbavit, všech problémů, trápení, utrpení, viny, napětí, podrážděnosti, obav, komplexů méněcennosti, nedostatků, slabostí, fyzických problémů; ať jsou tyto problémy jakékoli, tvá Niterná mysl zná jejich obsah, jejich důvod, jejich spojení, propojenost, jak vznikly, kde vznikly, a nejen to, ale ví také to, jak se jich zbavit a nahradit je pozitivitou, dobrotou, bezpodmínečnou láskou a moudrostí, odhodláním a svobodou, nezávislostí, produktivitou, konstruktivností, tvořivostí a radostí, potěšením a požitkem. A z toho důvodu, neboť jsi jedinečná lidská bytost, prodloužení, proces a stvoření pravého Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného, si zasloužíš na základě faktu H., že jsi jedinečná lidská bytost, zasloužíš si, abys byl osvobozen od všech těch problémů, trápení a od jakéhokoli vlivu, kontaminace, zašpinění, otrávení negativními, zlými silami. Zasloužíš si být svobodný.

Tak tedy, jak s tebou hovořím, stále platí sugesce, aby tvá Niterná mysl během celé doby využívala má slova na prohloubení tvého stavu niternosti. Po celou dobu, s každým novým slovem, se můžeš dostat desetkrát hlouběji. Pomocí všeho, co slyšíš, cítíš, se můžeš dostat desetkrát hlouběji. Máš tu schopnost. Tato schopnost se nyní spouští, umožňuje se její dobré využití jít hlouběji. Žádám tvou pravou Niternou mysl a přítomnost Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného, Nedělitelného

v této Niterné mysli, aby nyní navodil příznivé podmínky, stav a proces pro vyřešení všeho, co je potřeba vyřešit, co je potřeba se naučit, získat, odstranit, zbavit se... všeho; jdi nyní hlouběji.

A má pokorná žádost zní... H., nyní jdeme odstranit všechna falešná očekávání, všechny falešné předtuchy, všechny osobní tendence, zbožné přání, předpojatost, sebenaplňující proroctví a jdeme zde odstranit jakákoli zkreslení, kontaminace, znečištění, otrávení a nedorozumění, dezinterpretace, zavádění, svádění, překroucení, chyby, omyly jakéhokoli druhu; a nyní tě obklopí, pronikne zářivě bílé světlo ze slunce na východní straně. Teď můžeš jít na vrcholek své duchovní hory a představovat si sám sebe, vizualizovat, vyobrazovat sám sebe na vrcholku hory, tváří k východu; vychází slunce a napravo je obrovský balvan a ty si můžeš sednout. Je tam krásné místo na sezení a pozorování slunce a na vnímání tepla a světla toho slunce, jež je reprezentací Nejvyššího, Jednoho Boha Nedělitelného, Pána Ježíše Krista, jediného Stvořitele stvoření, jež tě proniká a pohlcuje a chrání před jakýmikoli zásahy, bloky, zdmi, zábranami, překážkami negativních sil, nebo zlých, negativních sil, kterým nemůže být dovoleno zasahovat. A nyní z této pozice navrhuji tvé Niterné mysli, aby převzala vedení, pravé Niterné mysli, a aby tě odpojila od jakékoli falešné, pseudoniterné mysli a falešné vnucené osobnosti, od čehokoli, co není pravá Niterná mysl, aby ovládla tvé myšlení, tvoje pocity, tvá ústa, tvou schopnost hovořit, tvé tělo, tvé ruce, tvá ramena, tvé prsty. Dokonce si můžeš představit, vyobrazit, vizualizovat a cítit, že tvé ruce, tvé prsty se odpojují od tvého vědomého uvědomění. Odpojíme je zde od tvého vědomí, tvé zápěstí, abys nic necítil, neměl žádný pocit, budou znecitlivěny až do konce tohoto sezení, nebo až do přestávky. Potom, až se vrátíš zpět k sezení, budou opět odpojeny. A ovšem tvá Niterná mysl, pravá Niterná mysl, ta Niterná mysl, která ví o tobě vše a kterou nelze zmást či oklamat nebo která se nemůže bouřit, obsahuje přítomnost Jednoho Boha Nedělitelného. Této Niterné mysli je tady nyní odevzdán dohled nebo kontrola. Díváš se dolů a jediné, co si myslíš, že na tom místě vidíš, je prázdný prostor. Nebuď zděšen, protože tvé ruce budou pod kontrolou tvého pravého vyššího já, nadjá, a tvé ruce se budou potom cítit mnohem lépe. Ale pro tuto chvíli jsou odpojeny a nebudeš v nich mít žádný cit, žádné pocity, postupně se vytratí, jak budeme pokračovat, bude tam jen pocit znecitlivění, možná jemný tlak, ale to je asi tak všechno. Ale i to se vytratí, všechno se vytratí a kontrolu bude mít tvá Niterná mysl, Pravá Niterná mysl.

H., od této chvíle navrhuji tvé pravé Niterné mysli, aby byl nyní čas, fyzický čas, odstraněn a zkreslen. A od této chvíle bude každá hodina objektivního času odpovídat jednomu roku subjektivního času, takže tu jednu hodinu objektivního času budeš pociťovat jako jeden rok svého subjektivního času. Abys měl dostatek času pro vyřešení toho, co je potřeba vyřešit. Dost času na přizpůsobení a uskutečnění všeho, co je potřeba uskutečnit. A dnes ráno to budou tři roky, možná tři a půl roku před přestávkou na oběd, pro tebe to bude jako tři a půl roku. A během těch tří a půl let budeš s to vyřešit vše, na co jsi připraven z hlediska tvé Niterné mysli, všechny problémy... a uskutečnit, co potřebuješ. A také ti dávám sugesci, abys zůstal v hlubokém, intenzivním, plenárním stavu transu po celou dobu tvého zdejšího pobytu až do konce posledního sezení, které budeme mít zítra ráno. Neustále budeš v hlubokém plenárním stavu a budeš prožívat dva druhy stavů. Jedním je ten, který

prožíváš právě nyní, jsi v křesle, pohodlně opřen se zavřenýma očima, nebo s otevřenýma očima, podle potřeby, uvolněn jako pravě teď. Toto je jeden aspekt hlubokého, intenzivního plenárního stavu. A druhou částí či druhým aspektem plenárního stavu bude takzvaný bdělý stav, kdy budeš moci otevřít oči, vstát z křesla, chodit, jít na toaletu; a samozřejmě, když budeš potřebovat na toaletu, klidně mi dáš vědět, protože tvá Niterná mysl to tady má pod kontrolou, bude mít pod kontrolou tvé hlasivky, tvá ústa, tvou schopnost mluvit, všechno, a když půjdeš na toaletu, bude-li to nutné, ponoříš se do hlubšího transu. Tvůj trans nebude rušen, zůstaneš v hlubokém plenárním stavu a budeš moci hovořit, smát se a chovat se tak normálně, jako když nejsi v plenárním stavu, a nejen to, ale budeš s to fungovat mnohem lépe. Mnohem lépe s lehkostí, pohodlně, s úsměvem; jakkoli je potřebné a správné. Tak budeš s to jíst, pochutnávat si na jídle ve vhodné a náležité míře a budeš se bavit. A zároveň, co budeš konat tyto činnosti, nebo když půjdeš do postele spát, půjdeš tam v hlubokém transu a vzbudíš se v hlubokém transu. Dokud to zde nedokončíme, budeš v hlubokém, intenzivním plenárním stavu transu. Toto je sugesce. Toto se nezmění a navrhuji a žádám Niternou mysl, aby to přijala náležitým způsobem a stylem, abychom uskutečnili, co potřebujeme. A po této sugesci nyní žádám Niternou mysl, aby to tu všechno převzala. A samozřejmě první, co zde budeme muset zařídit, bude požádat tvou Niternou mysl, s použitím tvých hlasivek, tvých úst, tvé schopnosti mluvit, ale především tvé pohybové reakce, tvých prstů, aby ukázala úroveň transu, který prožíváš. Než to však učiníme, na řadě jsou nějaké otázky pro tvou Niternou mysl. Ale dokonce ještě předtím, aby byl navozen a dále náležitě prohlouben tvůj trans, jdeme nyní dát sugesci, abys šel hlouběji do nitra prostřednictvím pocitu, že jedna tvá ruka a rameno či předloktí, může to být levá či pravá, nebo obě současně, začíná být lehká jako pírko a že se sama začne zvedat, aby se ti přiblížila ke tváři. A dokážeš si představit, že jde o situaci jako s pírkem a že tvé ruce, tvá ramena jsou lehká jako pírko a že ti od oceánu fouká příjemný vánek, vítr a zvedá to pírko a jemně ti jej fouká do tváře? A teď můžeš zažívat pocit lehkosti, kdy tvé ruce, tvá ramena opravdu začínají být lehká jako pírko a začnou se pohybovat, je-li to potřebné, zvedat se, vznášet se k tvé tváři. Začínají se příjemně, klidně pohybovat, zvedat, vznášet ke tvé tváři. Nuže, může to být tvá pravá ruka, nebo levá ruka, nebo to mohou být obě ruce, nevím která. Ať tvá Niterná mysl, pravá Niterná mysl rozhodne, které rameno, kterou ruku chce zvednout, pohnout jako první, nebo zda chce obě současně. A jak se tvá ramena budou zvedat, začínají se pohybovat, poškubávat, bude to pro tebe vodítkem, signálem, abys šel hlouběji do nitra, úplně do nitra, na horu, do nitra, aby to pro tebe v této chvíli bylo vodítkem, signálem, když se ti ruce dotknou tváře, že jsi ve velmi hlubokém, velice intenzivním, plenárním stavu tak hlubokém, jaký podle tvé Niterné mysli musíš prožít za účelem uskutečnění toho, co potřebuješ uskutečnit.

Právě teď, co se tvá pravá ruka pohybuje, začíná se klidně zvedat, vcházíš hlouběji a hlouběji do nitra; s každým centimetrem, s každým záškubem toho ramene, té ruky, toho předloktí, se ocitneš hlouběji a hlouběji, shledáváš, že neexistují hranice, jak hluboko můžeš zajít. Jsi v bezpečí, jsi chráněn, jsi tady, abys byl sám sebou, abys byl svobodný. Nebude ti vsugerováno nic, co by bylo proti tvé vůli. Tvá svobodná vůle, tvá svobodná volba se respektuje, oceňuje a je zde naprosto zahrnuta. A jak se tato ruka pohybuje, vcházíš stále hlouběji a hlouběji s tím, že po celou dobu víš a pamatuješ si, že čím hlouběji půjdeš, tím lépe se budeš cítit. Čím hlouběji půjdeš, tím více budeš sám

sebou. Víš a pamatuješ si, že čím hlouběji půjdeš, tím budeš svobodnější, tím budeš nezávislejší, tím větší poznání získáš, tím větší schopnosti získáš a tím více toho budeš s to dosáhnout s trvalými následky.

Ať se nyní ta ruka pohybuje rychleji; právě teď se pěkně, rychleji blíží ke tvé tváři a jak se pohybuje, vstupuješ hlouběji a hlouběji do plenárního stavu transu. S každým trhnutím a s každým pohybem tvé ruky. Teď je velmi hluboký, velmi intenzivní, tvé ruce, tvé prsty jsou u tvé tváře. A pravě teď se tvá ruka vrátí zpět, padne dolů na tvé stehno, což značí, že se ponoříš ještě hlouběji do transu, může zůstat na tváři, nebo se může vrátit zpět. Cokoli, co je považováno za správné a náležité a adekvátní. A můžeme ji položit přesně tady dolů. A dovol, abych zkontroloval, jak si krásně uvolněný. Dovol, ať se podívám, zda jsi uvolněný. A pokud jsi skutečně uvolněný, uvolníš se ještě více, ponoříš se do hlubšího transu, když upustím tuto ruku, jednoduše dopadne na tvé stehno. V okamžiku, kdy dopadne na tvé stehno, bude to pro tebe vodítko, signál, abys šel stonásobně hlouběji - TEĎ - stonásobně hlouběji. Velmi dobře, velmi dobře, velmi dobře. A ovšem můžeš jít ještě hlouběji, neboť čím hlouběji jdeš, tím lépe pro tebe, takže to samé učiníme s tvojí pravou rukou, podívej, jak je tvá pravá ruka uvolněná. Až ji pustím, jednoduše ji upustím na tvé pravé stehno a ty půjdeš možná tisíckrát hlouběji - TEĎ! Tak je to správně, stále hlouběji.

Od této chvíle nezáleží na tom, co prožiješ, co zaslechneš, co uděláš, co uslyšíš, co řekneš, co bude řečeno skrze tebe, co bude řečeno tobě, všechno, ale všechno bude zahrnuto do prohloubení tvého transu, ne do oslabování, ale do prohlubování, aby se tento trans udržel a aby byl příjemný. Toto je příjemný stav bez jakýchkoli problémů, bez jakýchkoli bolestí či zasahování, s otevřenou myslí, cítíš se stále ve všech ohledech příjemně.

Takže komunikuji přímo s tvojí Niternou myslí, protože ona je tady a poslouchá mě. A když položím nějakou otázku a odpovědí bude „ano“, potom Niterná mysl zvedne tento prst, tady, buď na jedné, nebo na obou rukách. To jsou „ANO“ prsty. Bude-li odpovědí „ne“, potom se zvedne „NE“ prst. Toto je „NE“ prst. Bude-li odpovědí „nevím“, potom se zvedne tento prst. Samozřejmě, že tvoje Niterná mysl ví o tobě všechno, o tvých problémech a o tom, co potřebuješ, a proto tvoje Niterná mysl tento prst nikdy nepoužívá, protože pokud se zvedne tento prst, tak to znamená, že to nekomunikuje pravá Niterná mysl, neboť tvá Niterná mysl ví o tobě všechno. Možná neví o ostatních lidech, ale ví všechno o tobě, protože konec konců je to tvá pravá esence a substance.

A ovšem tvoje Niterná mysl má svobodu volby odmítnout odpověď na mé otázky. V tom případě to bude malíček. Palec bude k tomu, když tvá Niterná mysl nepochopí, co říkám a bude chtít, abych přeformuloval otázku, potom zvedne palec. Takže v tomto okamžiku se ptám tvé pravé Niterné mysli, zda je ochotna se mnou komunikovat. Je-li tvá Niterná mysl ochotna se mnou komunikovat, potom zvedne „ANO“ prst. Pokud ne, potom zvedne „NE“ prst.

T: Niterná mysli, jsi ochotna se mnou komunikovat? Ano, nebo ne? (zvedá se „ANO“ prst) Děkuji mockrát Niterná mysli za tvou „ano“ odpověď. Můžeš „ANO“ prst uvolnit. Cením si tvé zdvořilosti a ochoty se mnou komunikovat. Tak tedy další, co od tebe chci, je, abys určila úroveň a stupeň niternosti, který právě teď prožívá H., zvednutím toho

prstu nebo ruky, nebo obou rukou, které odpovídají stupni a úrovni hypnotického transu, duchovnímu stupni hypnotického transu, který právě teď prožívá, jak je hluboko. Zvedni tento prst, začni odtud, všechno pryč... nebo obě ruce, je-li „na obě ruce“ v plenárním stavu, abys ukázala, jak je momentálně hluboko. Prozkoumej to a zjisti. OK, jen zvedni. Uvolníš si všechny prsty a otázka bude, „je H. podle tebe dostatečně hluboko, abychom přikročili k práci, kterou máme připravenou?“ Pokud je, potom zvedneš „ANO“ prst, pokud ne, potom zvedneš „NE“ prst. Děkuji. Je teď v... OK (zvedá se „ANO“ prst), můžeš uvolnit své „ANO“ prsty. Je právě teď v pravém plenárním stavu transu? Mockrát ti děkuji, je. Máme potvrzení a jak říkám, „od této chvíle půjdeš stále hlouběji, ať budeš dělat cokoli, i když otevřeš oči, i když budeš mluvit a i když vstaneš a půjdeš jíst, půjdeš na toaletu, spát, uchováš si tuto úroveň, která se nikdy neoslabí, ale bude se prohlubovat až dokud tvoje Niterná mysl nenaznačí něco jiného. A ovšem, bude se to odvíjet ve zkresleném časovém rámci. Vždycky, když se dotknu rukou tvého čela, jak to dělám právě teď, vždy půjdeš stokrát hlouběji, za každých okolností a podmínek, za účelem pracovat v hlubokém transu“.

Teď bych se rád zeptal Niterné mysli, zda se H. vidí, představuje si, vizualizuje si, jak sedí na vrcholku hory naproti slunci, prožívá teplo a světlo, pohlcení bílými světly, chráněn, zajištěn před všemi nebezpečími, zasahováními, bloky, zdmi, překážkami. Je tam? (zvedá se „ANO“ prst) Děkuji ti pěkně. V tomto bodě bych navrhoval, abys tam zůstal po celou dobu a dělal všechnu práci z pozice vrcholku hory, to znamená z pozice bezpodmínečné lásky, s balvanem a s bezpodmínečnou moudrostí z Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jediného Boha Nedělitelného, podle Něho/Ní, skrze Něho/Ni, s Ním/Ní, ve spojení, v jednotě, v souladu se všemi tvými duchovními rádci, kteří jsou přítomni, ačkoli je ještě nevidíš, a přijde čas, kdy je uvidíš, bude-li to nutné, vhodné a správné... Ta přítomnost Nejvyššího je v tom slunci a v tobě a zároveň i to teplo. Teplo souvztaží s Božskou Láskou Nejvyššího a světlo souvztaží s Božskou Moudrostí Nejvyššího, jež tě chrání před vším škodlivým, zlým, negativním, falešným, překážejícím. Nic zlého... žádným negativním entitám nebude dovoleno sem přijít, pokud je nezavoláme. A důležitou sugescí je, že od této chvíle nebude nikomu a ničemu dovoleno, ani nebude schopen zasahovat či použít pohybové signály či hlasivky nebo ústa či schopnost H. hovořit, ani nic, jedině pravá Niterná mysl, pravý Nejvyšší, Jeden Bůh Nedělitelný, Kdož je Pán Ježíš Kristus, jediný Stvořitel, a praví duchovní rádci, když o to budou požádáni. A chce-li se někdo objevit, musí požádat o dovolení jednoho z duchovních rádců, nebo přímo Niternou mysl, pravou Niternou mysl, a dostatečně dopředu nám oznámit, že někdo či něco by chtělo promluvit nebo použít pohybovou signalizaci, abychom o tom věděli. Je pro Niternou mysl taková dohoda přijatelná? (zvedá se „ANO“ prst) Mockrát děkuji. Ty máš tu moc a z moci Nejvyššího, Jednoho Boha Nedělitelného, Pána Ježíše Krista v tobě budeš tu moc uplatňovat, naprostou Absolutní Moc, bez toho, abys dovolila čemukoli či komukoli použít hlasivky, ústa, řeč či cokoli jiné a pohybové signály nebo automatické psaní, i když to nebudeme používat, dokud nám nebude naznačeno, ale budeme používat automatickou řeč a pohyb prstů. Nikdo to nebude používat, jedině pravá Niterná mysl. A teď bych chtěl, aby všechno převzala Niterná mysl z pozice, z moci, z pravomoci pravého Nejvyššího, Jednoho Boha Nedělitelného, Pána Ježíše Krista, jediného Stvořitele stvoření, v jednotě, jedinosti a harmonii, ve spojení s pravými duchovními rádci, aby měli na starosti tuto situaci z pozice Niterné mysli, neboť je to jediná pozice, ze které může fungovat Nejvyšší. Z pozice pravé

niterné mysli. A chápu, že je žádoucí... prvním krokem v tomto procesu je odstranění všech problémů, osobních problémů v životě H., které mu stojí v cestě v kontaktu a vztahu s jeho pravým Bohem, Pánem Ježíšem Kristem, Jedním Bohem Nedělitelným v jeho niterné mysli a s jeho Niternou myslí. Je správné předpokládat Niterná mysli, že toto by měla být nejvyšší priorita? Pokud je, potom se zvedne „ANO“ prst, pokud nikoli, potom se zvedne „NE“ prst... Velmi dobře Niterná mysli, děkuji ti. „ANO“ prstem máme potvrzeno, že toto je nejvyšší prioritou a ovšem je to pochopitelné. Dovolte, abych kvůli poučení a záznamu uvedl, že pokud by přistoupil k Nejvyššímu, duchovním rádcům, k jakýmkoli záležitostem před eliminací, odstraněním všech problémů, které pocházejí z negativního stavu, jelikož všechny problémy jsou z negativního stavu, od negativních sil, potom by samozřejmě bez odstranění problémů došlo k otevření se pro vniknutí, kontaminaci, znečištění, otrávení a zkreslení či cokoli, co by se objevilo v důsledku těch problémů. Mám pravdu ve svém předpokladu, Niterná mysli? Mám-li pravdu, zvedni „ANO“ prst, nemám-li, zvedni „NE“ prst. (Zvedá se „ANO“ prst.) A Niterná mysl, pravá Niterná mysl souhlasí, že mám pravdu, a proto jdeme požádat, aby se začalo pracovat na problémech. Hovořím o hlavních problémech, o souborech, ne o různých projevech či dílčích problémech jednoho hlavního problému. Kolik takových hlavních problémů a jejich dílčích problémů, které jsou zahrnuty v tom jednom hlavním problému, je potřeba eliminovat a odstranit ze života H., než přejdeme ke stanovení, jaké je poslání, a než vejdeme do kontaktu s duchovními rádci, předtím, než navážeme kontakt s Nejvyšším, zkonvertujeme stín, vykonáme exorcismus, bude-li to vhodné a nutné, uzavřeme manželství femininních a maskulinních principů lásky a moudrosti, reprezentovaných mužskými a ženskými duchovními rádci; vezmeme H. zpět v čase do doby, kdy přicházel na tuto Zemi, aby se tak dozvěděl, jaké je jeho poslání a proč si zvolil typ života, jaký si zvolil, a podobně. Takže znovu jdeme použít prsty. Palec znamená jeden takový hlavní problém, „ANO“ prst znamená dva, „NE“ prst znamená tři, „NEVÍM“ prst znamená čtyři, pět, šest, sedm, osm, devět, deset. A ovšem, pokud je více než deset hlavních problémů, zvedne se celá levá ruka. Niterná mysli, prozkoumej to a zvedni ten prst, který odpovídá hlavním problémům, na nichž potřebujeme pracovat podle tvého zjištění. Co zjišťuješ? (Zvedá se čtvrtý prst.) Děkuji ti, můžeš svůj prst uvolnit. Mám pravdu, když předpokládám, že máme čtyři hlavní problémy a jejich dílčí problémy a soubory? (zvedl se „ANO“ prst) Děkuji. Můžeš svůj prst uvolnit. Jsme nyní připraveni začít s prvním problémem? (zvedl se „ANO“ prst) Děkuji Niterná mysli, můžeš svůj prst uvolnit. A nyní chci Niterná mysli, abys převzala hlasivky, ústa H., pravá Niterná mysli, převezmi jeho hlasivky. Nyní to tady má na starosti Niterná mysl a původce schopnosti hovořit z Nejvyššího, Jednoho Boha Nedělitelného, Pána Ježíše Krista, proto je tak jednoduché a snadné hovořit z pozice Niterné mysli, než kdybys nebyl v plenárním stavu. Niterná mysli, převezmi a komunikuj se mnou prostřednictvím hlasivek a řekni mi, jaký je první problém, který jsi zjistila, na kterém potřebujeme pracovat? Hlasitě a zřetelně. A jak budeš hovořit, žádám tě, ať H. vejde do hlubšího transu. Začni.

C: Petře?

T: Ano. Kdo to hovoří?

C: Tady je pravá Niterná mysl.

T: Vítám tě tady a jsem šťasten, že se projevuješ. Mám potvrzení, že toto je pravá Niterná mysl. Koho uctíváš Niterná mysli?

C: Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, Jednoho Boha Nedělitelného, Stvořitele všeho, co jest.

T: Děkuji. Toto potvrzuje... Chápeš nevyhnutelnost tohoto druhu identifikace, že?

C: Ano.

T: Postarej se, když se někdo objeví, aby ses ho okamžitě zeptala, koho uctívá a když odpoví jako ty, je pravý a je od Nejvyššího, jinak je negativní. OK?

C: Ano.

T: Děkuji pane. Teď mi řekni, jaký je první problém, na kterém jdeme pracovat?

C: Vina.

T: To jsem si myslel. Ten je nejvážnější, ano?

C: Ano.

T: Jak víš, vina pochází z pekel.

C: Ano.

T: Vraťme se k situaci v životě H. do doby, na místo, do podmínek, kde ta vina vznikla, jak začala... Nahlédněme do jeho paměťové banky. Kdy, kde a jak to začalo?

C: Cucáním palce.

T: V jakém věku? V jakém asi věku?

C: Jeden...

T: Má jeden rok, nebo jeden měsíc?

C: Měsíc.

T: Pokračuj, co se stalo?

C: Jeho otec jej odrazoval tím, že mu dával často na zadek v jeho postýlce. Mnohokrát před vícerými dalšími lidmi, což zesílilo jeho vinu, narušilo jeho bezpečnost. Slitování bylo v nedohlednu. Považovalo se to za hroznou slabost.

T: Cucat palec?

C: Ano.

T: A poselstvím bylo, že když je to slabost, je to špatné a měl by za to cítit vinu?

C: Ano.

T: A toto je vznik problému, tehdy začal?

C: Ano.

T: Dobře, došlo z tohoto k poučení? Je čas to odstranit tuto část?

C: Ano.

T: OK. Velice dobře víš, Niterná mysli, a chci, abys mu to řekla... Takže sugescí je... Ovšem souhlasíš, že by si měl zapamatovat vše, co se děje, kvůli poučení? Měl by si všechno pamatovat?

C: Ano.

T: OK, sugescí je, že si zapamatuje vše a že bude pozorně poslouchat, jak komunikujeme s tebou a později s duchovními rádci a s Nejvyšším, s pravým Nejvyšším, Jedním Pánem Bohem Ježíšem Kristem, Jedním Bohem Nedělitelným, Stvořitelem všeho ve stvoření. Sugescí je, že si H. bude pamatovat všechno, neboť pro něj je absolutně důležité pamatovat si to kvůli poučení. Nuže, Niterná mysli, ty víš a já vím a chci, aby také H. věděl, co se stalo, že došlo ke zkreslení té situace, neboť podíváš-li se na fyziologii dítěte, v takovém věku je cucání palce reflexem, automatickým reflexem, který je součástí výbavy každého dítěte a dělat toto je nejpřirozenější věc za daných podmínek vzhledem k tomu, že jsme v zóně vymístění. Chápeš mě?

C: Ano.

T: A na té činnosti nebylo nic špatné, není se za co stydět nebo cítit vinu a jeho otec očividně... To jeho otec ho potrestal?

C: Ano.

T: A co jeho matka, udělal s tím něco?

C: Ano.

T: Co udělala?

C: Natřela mu palec jódem.

T: Ve věku jednoho měsíce?

C: Později.

T: To bylo kruté, natřít ho jódem. Že?

C: Ano.

T: Dobře, potíž je, že problém nebyl tehdy v H., ale problém měli rodiče. Rodiče v jejich nevědomosti, nevědouce nic lepšího, pochop, že je neobviňujeme, pouze říkáme, že jejich nevědomost... mysleli si, že cucat palec je špatné, negativní bez toho, aby zjistili, že cucání palce v takovém věku, obzvláště ve věku jednoho měsíce, je nepodmíněný reflex dítěte, kojence, skrze který se dítě učí uspokojit své potřeby. Co navrhuješ, abychom učinili s tímto problémem.

C: Odpustit rodičům.

T: Neboť nevěděli, co činí.

C: Ano.

T: Je ochoten odpustit?

C: Ano.

T: Dobrá, zavolej Niternou mysl obou rodičů na vrchol hory, ať se objeví a kvůli poučení se jich zeptej, obou, proč něco takového udělali. Ať H. vysvětlí, co bylo motivací, důvodem, proč to udělali. Dej mi vědět, až se tam objeví jejich Niterná mysl, jejich duchové.

C: Jsou tady.

T: Začněme otcem, zeptej se otce, proč to udělal, co bylo jeho motivací, jaké je jeho vysvětlení, jeho důvod a řekni mi, co odpoví.

C: Překážení, rozpaky, křivé zuby, peněžní výdaje.

T: Na opravu křivých zubů?

C: Ano.

T: A co matka, co na to říká matka? Proč dala jód na tvůj prst, na tvůj palec?

C: Aby zabránila otci bít H.

T: Takže když analyzuješ tu situaci, úmysl byl dobrý, ale metoda nesprávná. Z nevědomosti a z nepochopení situace, s dobrým úmyslem učinili něco, co nastartovalo vinu. Správně?

C: Ano.

T: Chápou svoji chybu a omyl? Zeptej se jich. Z pozice jejich Niterné mysli.

C: Matka ano, otec ne.

T: Dobře, má právo mít svůj názor a svůj pohled. Přijímáš to?

C: Ano.

T: A můžeme nyní H. osvobodit ze závislosti na těch názorech, postojích a očekáváních rodičů?

C: Ano.

T: Konec konců, H. nepřišel na tento svět, aby žil podle očekávání rodičů, ale přišel na tento svět, aby byl sám sebou. Mám pravdu?

C: Ano.

T: Ať tedy bílé světlo a teplo vyjde ze slunce, z Nejvyššího, pravého Nejvyššího, a odstraní vinu, nepochopení, zatrpklost či cokoli, co se tehdy začalo. Při navrácení se zpět k této situaci s pochopením, že úmysl byl dobrý, ale metodologie byla špatná a že každý má právo mít svůj názor, ale že od této chvíle H. už více nemusí být v prokletí, pod vlivem této situace a nést břemeno a ztrácet drahocenný čas, energii, sílu, vitalitu a příjemný život pocitem viny za něco, za co by nikdo neměl cítit vinu, protože v poměrech zóny vymístění, ve kterých se jedinec inkarnuje do toho těla, je ten reflex přirozeným, normálním stavem za daných podmínek. H., Niterná mysli, a Niterná mysli, vnitřní mysli a vnější mysli H., obraťse na své rodiče se sluncem a odpusť jim, prokaž jim milosrdenství a odpuštění a bezpodmínečnou lásku za to, co ti provedli.

C: Ano, učiním tak.

T: A odpusť i sobě za to, že jsi dovolil, abys byl pošpiněn, otráven a ovlivněn ve svém chování, postoji a pocitech tímto odporným pocitem viny po tak mnoho let. Jsi ochoten odpustit i sobě?

C: Ano.

T: Ať tedy na tobě spočine bílé světlo Páně, založené na tomto milosrdenství a odpuštění a vzájemném respektu a akceptování a lásce, bezpodmínečné lásce, a ať odejme tu černou, temnou, sršící vinu z tvého systému. Podívej, jak vychází ze tvých chodidel a odchází nalevo do údolí a tam mizí... všechnu tu černotu, temnotu, vinu, jak vychází z tvého systému, z tvého ducha, tvé duše, tvé mysli, tvého těla, tvých buněk, tvého chování, postoje, myšlení, vůle, pocitů, ze všeho. Tato temnota, tato strašná vina vychází ven a to břemeno padá a je odstraněno. Ujisti se, že je všechno pryč, takže když přichází ke tvým chodidlům bílé světlo namísto temnoty, znamená to, že všechno je venku. Dej mi vědět, až to bude hotové. (Dlouhá pauza.)

C: Je to pryč.

T: Je všechno venku?

C: Uhhmmm.

T: OK. Teď můžeme vidět... teď můžeme říci rodičům, aby se vrátili. A ovšem, pokud je budeme potřebovat, zavoláme je zpět. A poděkuj jim s respektem a vděčností a oceněním a s uctivostí za jejich ochotu zúčastnit se, a že je zavoláš zpět, budeme-li je potřebovat. Snad budeme.

C: Učinila jsem.

T: Teď zjistíme, zda jsou nějaké další situace, podmínky po tomto období, které přispěly, posílily tu vinu. Zkontroluj a zjisti, co je dalšího, pokud jde o vinu, aby nepřekážely žádné další přispívající, dílčí problémy tohoto hlavního problému. Takže, co je další, je-li vůbec něco? Další situace.

C: Ummm... matka našla H. a sestru vysvlečené.

T: Věk?

C: Čtyři roky.

T: OK. A co spolu dělají?

C: Prohlíží se.

T: Jeden druhého?

C: Ano.

T: A co se děje, co říká matka, když vejde a zjistí to?

C: Je velice rozzlobená.

T: Poslouchej slova, jaká slova říká, používá?

C: Špatné, ošklivé, neměli by to dělat, hněv.

T: Toto se ovšem týká i viny ohledně sexuality?

C: Ano.

T: Jak ty nadávky v této situaci, tento zážitek, ovlivnil život H.?

C: Vždycky, když se H. ocitl v nějakém sexuálním vztahu, cítil vinu, ale tato zvláštní oblast byla posílena mnoha dalšími kromě jeho rodičů: církví, učiteli, přáteli.

T: Očekávání společnosti obecně.

C: Ano.

T: Chápu. Posílení falešnosti této situace. Jeden pak začne věřit, že je to pravda.

C: Ano.

T: Ze zevnějšku. Jaká je skutečná situace ohledně sexu z tvé pozice, z pozice pravé Niterné mysli a Nejvyššího, pravého Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného a Niterné mysli? Řekni mu, jaká je pravda?

C: Sexuální povaha jedince v těle je odrazem esence Stvořitele a je to jediná cesta, jak zažít lásku Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, Nedělitelného a Stvořitele všeho, co jest.

T: Ale samozřejmě, že negativní stav to převrátil vzhůru nohama a překroutil a skrze církev a rodiče a společnost a přátele a učitele a školu šířil, že to všechno je nesprávné a špatné.

C: Ano.

T: Popírá tak životně důležitý tvůrčí princip pravého Boha, Nejvyššího a potěšuje ďábla.

C: Ano.

T: OK. Ovšem mám pravdu, předpokládám-li, že pokud H. přistupoval k sexualitě a ostatním věcem s pocitem viny, že následně kvůli pocitu viny jeho aktivity nepřinášely žádnou radost a potěšení a rozkoš?

C: Ano.

T: Proto neumožňoval Nejvyššímu, aby byl v něm plně funkční, neboť Nejvyšší je vždy přítomen v radosti a potěšení a rozkoši a v dobrých, pozitivních pocitech. Správně?

C: Ano.

T: OK. Co myslíš, že bychom s tím měli udělat? Je OK to odstranit?

C: Ano.

T: Dobrá, jsme připraveni pokračovat?

C: Ano.

T: Obraťme se ke slunci, k Nejvyššímu v nitru a na vrcholku hory. Požádej o milosrdenství, odpusť rodičům a církvím a školám a přátelům a společnosti za jejich nevědomost, bláznovství, hloupost, odmítnutí Božího daru, pravého Božího daru a požádej Nejvyššího, aby opět vyslal paprsek bílého světla a odstranil tuto vinu, onu mylnou představu, onu lež, zkreslení ohledně sexuality a ohledně čehokoli jiného v této věci, a poté, co toto zmizí, aby naplnil H. pozitivními, dobrými pocity lásky a radosti a potěšení a rozkoše a pohody a svobody a nezávislosti a schopností ocenit tvůrčí Moc Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného v něm, skrze všechny aspekty, úrovně, stupně jeho ducha, duše, těla, mysli, sexuality, chování, postoje a skrze všechno ostatní. Co ty na to, dohodnuto?

C: Ano.

T: A znovu nechej černotu, temnotu, ten mylný názor vyjít ven. A ať vstoupí odpuštění a milosrdenství s bezpodmínečnou láskou. Ať je všechno to zlo vyloučeno z jeho chodidel a posláno nalevo, aby tam navěky, nadobro zmizelo, aby se nikdy nevrátilo zpět, a když to bude hotové a když bude ven vycházet bílé světlo, dej mi opět vědět. Až bude vykonána tato část tohoto. (Dlouhá pauza.) Všechno zmizelo?

C: Ano.

T: Děkuji. OK. Ujisti se, že se to nikdy nevrátí. A ovšem sugescí je (ze tvé pozice pro všechny úrovně H.), že od této chvíle si bude užívat bez pocitu viny, bez nepokoje, bez napětí, bez obav, s poděkováním, vděčností a oceněním Nejvyššího, pravého Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného a bude šťastný a bude se bavit a těšit a mít radost ve všech aspektech svého života včetně sexuality, kterou bude přijímat jako vzácný dar tvůrčího úsilí Nejvyššího. Dohodnuto?

C: Ano. (kašel)

T: Proč ten kašel? Dochází k nějakému zasahování nebo k pokusu o zásah? Všude to zkontroluj. Je tam něco?

C: Ne.

T: Je všechno v pořádku?

C: Ano.

T: Jde všechno tak, jak má?

C: Ano.

T: Takže jsou nějaké další věci týkající se tohoto hlavního problému viny? Nějaké další události, aspekty, které je potřebné uvést do naší pozornosti, abychom je mohli odstranit? Je zajištěno, že nezůstane nic, než se pustíme do druhého velkého problému? Důkladně zkontroluj, aby tam nic nebylo.

C: Peníze.

T: Ano, co s penězi?

C: Rodiče byli chudí. H. pracoval od osmi let, šetřil peníze. Dával si je na spořící účet. Otec všechno sebral, když měl H. třináct, aby to dal jako zálohu za dům. Otec ztratil zaměstnání, neměl žádné peníze, aby je dal H. Aby měl peníze na utrácení, H. kradl, protože ani on nemohl najít práci a příležitostně kradl otci.

T: Peníze?

C: Peníze.

T: Otci z kapes?

C: Ne.

T: Odkud?

C: Z podnikání.

T: Pokračuj.

C: Omlouval to tím, že otec promarnil jeho úspory. Toto zase způsobilo dva problémy. První, obavy hromadit peníze, protože někdo s vyšší autoritou, s mocí je bezdůvodně vezme; a druhý problém, braní peněz, které si nevydělal, i když si je nárokoval jako svoje; přistupuje k tomu racionálně a odpouští otcův skutek, protože otec použil peníze na koupi domu; nyní je to snadné pochopit, ale zanechalo to v něm pocit viny za to, že bral peníze otci i jiným.

T: Jak bys chtěla přistupovat k této situaci? Co bychom s tím měli udělat z tvého pohledu, Niterná mysli?

C: H. a jeho otec by si měli vzájemně odpustit jejich skutky.

T: OK, zavolej ho zpět.

C: Je tady.

T: OK, dej se do toho. Mluv s ním a požádej o odpuštění, a požádej jeho Niternou mysl, aby ti odpustila. Napravte tu situaci a milujte se navzájem s respektem a nezávislostí.

C: Hotovo.

T: Oba odpustili?

C: Ano.

T: Dobře, tak ať se obejmou.

C: Objali se.

T: Dobrá, děkuji. Počínáš si beze mne dobře. OK, pokračujme pokornou žádostí k Nejvyššímu, našemu Pánu Ježíši Kristu, Jednomu Bohu Nedělitelnému, Stvořiteli všeho, co jest, aby opět vyslal bílé světlo Božské Lásky a Moudrosti do ducha, duše, mysli, těla H. a do jeho všeho a aby odstranil onu vinu týkající se tohoto problému, aby se H. zbavil tohoto problému, vyloučil jej ze svého systému a nechal jej nadobro, navždy zmizet, aby se nikdy nevrátil. Pokračuj a udělej to a až budeš hotová, dej mi vědět, že je hotovo. (Dlouhá pauza.) Je to hotové?

C: Ano.

T: Děkuji. Ať to zmizí nadobro, navždy a nedovol, aby ten problém, ta vina jakýmkoli způsobem či cestou překážela každodennímu fungování, životu, radosti, práci H. a jeho zacházení s penězi. OK?

C: Ano.

T: OK, Niterná mysli chci, abys zkoumala dále, abys zjistila, zda jsou tam nějaké další věci týkající se tohoto hlavního problému, nějaký dílčí problém tohoto hlavního problému viny, který je potřeba uvést do naší pozornosti. Zkoumej důkladně, aby z něj nic nezůstalo. (Velmi dlouhá pauza.)

C: Štědrost.

T: V jakém smyslu? Rozveď to, prosím.

C: H. má pocit, že není dost štědrý, že nedává dost, nikdy nemá pocit, že dává dost svého času, peněz, lásky; bere si toho na sebe moc, chce, aby měli všichni lidé všechno, má příliš vysoká očekávání. Chce naplnit všechny ideální představy lidí o něm. Dobrým příkladem je, že se cítí vinen už kvůli možnosti, že by nemohl navštívit tento seminář, protože jeho manželka a rodina by byli další víkend zanedbáváni. Nenavštívil by rodiče, neudělal by svou práci. Musí se naučit dělat rozhodnutí ohledně toho, co chce učinit pro to, aby se cítil dobře, a poté to učinil bez pocitu viny. Tento problém pochází z dětství. Je hluboce zakořeněn. Nikdy ho nepochválili za jeho úspěchy, ale vždy ho kárali za to, co neudělal, a on věřil každému slovu karatelů, ale ignoroval všechna vzácná poklepání po zádech.

T: Toto je vážný problém, ale nic není tak vážné, aby to nebylo možné eliminovat, odstranit.

C: Ano.

T: Správně?

C: Ano.

T: Dobrá, jak chceš s tímto postupovat?

C: Musí se naučit vážit si svého času a být svým vlastním soudcem v tom, jak má či jak by měl být jeho čas a úsilí využito, a měl by začít využívat svůj čas tak, jak mu to vyhovuje, bez pocitu viny.

T: A co kdyby každodenně vcházel do nitra k Tobě a ptal se, jaký je nejvhodnější způsob, co je pro něj správné, a dělal to?

C: Ano.

T: Dobře Niterná mysli, potřebujeme eliminovat... toto je velmi důležité... potřebujeme odstranit všechno to vymývání mozku, vtloukání do hlavy, negativní sugesce, trestání, posilování těch negativních postojů a viny, jež mu byly vnucovány od dětství až dodnes, a odpustit všem těm lidem, rodičům i těm, kteří se na tom podíleli, kteří přispěli k tomu posilování, dávajíce mu také negativní sugesce, nechápajíce jeho hodnotu, jeho jedinečnost, ale namísto toho trestajíce ho za něco, co neprovedl; a přestat žít pro druhé a zavděčovat se ostatním a jejich očekáváním, a namísto toho žít pro svou pravou esenci a substanci, pro svou Niternou mysl, pro Nejvyššího. Tedy pro sebe sama. Mimochodem, dobře víš, že (říkám to kvůli vnější mysli H., kvůli záznamu) když děláš věci z pocitu viny a podle očekávání druhých, nepomáháš druhým, nemiluješ druhé, jen posiluješ jejich nepravdy, jejich zkreslení a jejich špatné způsoby. Když se naučíš činit věci ze své esence a substance, ze sebe, co je pro tebe náležité bez jakéhokoli ohledu na očekávání nebo na zevnějšek, potom takovým jednáním nejenže pomáháš sobě, miluješ sebe, ale stáváš se také příkladem pro ostatní, a nejen to, ale jsi

s to mít k nim vztah z této svobodné pozice, z této esence a substance, mít vztah k ostatním mnohem lepším, více milujícím způsobem a stylem, takže se cítí požehnaní. Je to tak?

C: Ano.

T: Navrhoval bych tedy, pokud souhlasíš Niterná mysli, abychom opět zavolali na vrchol hory všechny lidi, kteří H. něco nějak vnucovali, a on věřil všem, kdo ho trestali, slovy potrestání, že on těm slovům věřil a přijímal je jako fakta, jež nebyly fakta, ale nepravdy, aby jim odpustil, abychom mohli požádat o odpuštění, a požádat o odpuštění sebe samotného za žití v souladu s takovými očekáváními a za zapírání sebe sama, toho nejcennějšího, co máš - sebe. Zapíral ses sobě samotnému. Odpusť si. A požádáš Nejvyššího, jediného Boha, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného o očištění, vyčištění, odstranění, vymazání, vyhubení těch negativních, zlých, špatných sugescí, trestů, slov, očekávání druhých a namísto toho jejich nahrazení těmi pozitivními, dobrými sugescemi, poklepání po zádech, která jsi dostával, pamatující si tu dobu, kdy tě chválili, že tě chválí za to, že jsi sám sebou, že tě uznávají jako jedinečného jedince a že ty jsi ty a že jsi tady proto, abys byl sám sebou, a ne proto, abys byl někým či něčím, co chtějí druzí lidé. jsi ochoten to udělat?

C: Ano.

T: Dej se do toho, pokračuj opět tím procesem, bílými světly odstraňování, vymazání, vyhubení všech těch negativních sugescí, které byly dávány, a odpuštěním a milosrdenstvím úplně a kompletně je odstranit ze svého systému, ze svého těla se všemi pocity viny a poté je nahradit svobodou, nezávislostí a pravým pocitem toho, kdo je on, co je on a jak je důležité zavděčit se sobě sama, aby byl s to opravdu milovat druhé. A když skončíš, ujisti se, že je všechno venku, že to zmizelo z jeho života, ta negativita, a že je nahrazena pozitivitou a dobrými pocity a správným směřováním, a potom mi dej vědět. Dej se do toho. (Velice dlouhá pauza.)

C: OK.

T: Je to hotové?

C: Ano.

T: Teď několik komentářů o štědrosti. Je nevyhnutelné naučit H. ze Tvé pozice, pravá Niterná mysli, a z přítomnosti Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného, Stvořitele všeho, co jest, že štědrost je... že musí být s moudrostí, a ne z pocitu viny a že Ty svobodně rozhodneš, když on vejde do nitra k Tobě, aby rozmlouval s Tebou a s Nejvyšším a s pravými duchovními rádci, kde, proč, co, jak, do jaké míry by měla být taková štědrost prokazována a dána najevo a co je náležité a vhodné. S pochopením, jak víš, a hovořím to kvůli vnější mysli, že lidi můžeš štědrostí zabít. Že štědrost na nesprávném místě k nesprávným lidem posiluje a podporuje zlé, negativní síly. Mám pravdu?

C: Ano.

T: Takže je to věcí žádosti o vedení z pravé Niterné mysli, z tebe a ovšem hlavně z Nejvyššího, a o moudrost poznat a chápat tento fakt a vědět, kdy a komu a jak a do jaké míry být štědrý ne kvůli pocitu viny, ne kvůli očekáváním, ne proto, že se chce cítit dobře, protože něco dává, aby se vyhnul vině, ale proto, neboť činit tak je správné. Jednoduše jako princip. Je OK být štědrý ke správným lidem, ve správné situaci, ve správné míře, s moudrostí. Byl bych rád, kdybys ho to naučila, aby od této chvíle, mohu-li to tak říci a souhlasíš-li, byl štědrý pouze v míře a v situaci k lidem, k organizacím a k rodičům, ke komukoli, koho mu ukážeš a řekneš Ty z pozice nitra, z pozice pravého Nejvyššího, Pána Ježíše Krista. Ty mu řekni, zda je to OK a kolik a co a jakým způsobem. A aby se necítil vinen, neplní-li očekávání druhých lidí v tomto či v čemkoli jiném, protože pokud naplňuje jejich očekávání, popírá moudrost dané situace a to potom i tak není dobré. Jsi ochotna toto učinit?

C: Ano.

T: Je ochoten poradit se s Tebou? Zeptáš se jej? Každý den?

C: Ano.

T: OK, toto je velice důležité. Toto je sugesce, toto platí. Budiž tak, budiž navždy tak. A toto život velice usnadní a učiní ho mnohem naplňujícím, uspokojivějším a naplněným pravou láskou a moudrostí. OK, je to plně akceptováno?

C: Ano.

T: Děkuji. Prosím tě Niterná mysli, prozkoumej a zjisti, zda má tento hlavní problém viny nějaký další aspekt, pod-problém, který potřebujeme odhalit?

C: Fyzické zneužívání jeho těla.

T: OK, v jakém smyslu? Můžeš to rozvést?

C: Zanedbávání duchovního těla, fyzického těla.

T: Jak to dělá? Jak zneužívá své fyzické tělo?

C: Nedostatek cvičení, příliš mnoho alkoholu, pilulek, příliš mnoho kofeinu, vzorec ranního užívání množství dietní Pepsi s kofeinem, aby se probral, a potom noční uvolnění spíše pomocí pilulek, alkoholu a televize, než pomocí rozjímání spojeného s fyzickým cvičením. Vina, v noci cítí vinu, což vyvolává pseudofalešnou kocovinu; a tento vzorec se opakuje s jedinou výjimkou, když je mimo dům, kde si vystačí s velmi malým množstvím spánku a dobrým jídlem a pitím, jaké chce. Takže ví, že je to možné, avšak velice rychle sklouzne zpět do tohoto vzorce.

T: Proč? Proč se potřebuje trestat? Týká se to opět této viny, ano?

C: Ano.

T: Vina chce, abychom se trestali, že ano?

C: Ano.

T: A ovšem to krmí negativní stav a zlé síly.

C: Ano.

T: OK. Ještě něco?

C: Tím, že je uvězněn v každodenním vzorci ranního chození do práce, že uvádí do činnosti kotel běžící na kofein, že zůstává hyperaktivní po celý den a že toto opakuje den co den. Pracuje sedm dní v týdnu, potom je neochotný narušit ten vzor, udělat si procházku, která během přílišného plánování ještě stále tvoří osvěžující pauzu v tomto trestajícím cyklu, který si doma vytvořil.

T: Toliké zneužívání a nesprávné využívání a sebedestrukce jeho těla a duše a ducha. Proč?

C: Cítí vinu kvůli bankrotu, neplacení účtů, smrti partnera, nemoci partnera, která tomu předcházela.

T: Byl doveden k tomu bankrotu všemi těmi negativními, zlými entitami, které předstíraly, že jsou něco, nějaký Bůh a podobně? Hráli tu roli?

C: H. bere na sebe plnou zodpovědnost za všechno, co se stalo.

T: Za to, že dovolil, aby se to stalo?

C: Za to, že dovolil, aby se to stalo.

T: Jaký je Tvůj názor na to, co se stalo?

C: Těší mne, že nedává vinu druhým, ale pravou situací je, že negativní síly dosáhly velmi zásadní vítězství a H. stále ještě nedokáže přesně pochopit, co se stalo, takže dokud nebude schopen přesně intelektuálně zjistit, co se stalo, na úrovni vědomé mysli, bude se cítit zavázán k překompenzování, k přepracování se.

T: Což by znovu dělalo radost negativnímu stavu.

C: Ano.

T: Dobrá, co navrhuješ, aby se učinilo s tímto vážným problémem?

C: Měl by si odpustit všechny skutečné i imaginární hříchy, které spáchal; své příliš ambiciózní, zřejmě příliš ambiciózní budování své říše, zatímco by zároveň odpustil všem těm, kteří se na tom podíleli...

T: Krmí ho tím nesmyslem, ano?

C: Ano. Nuže, většina z těch, kteří se podíleli na jeho finanční nebo zjevné finanční katastrofě, nemá ani potuchy, že jsou zaměstnanci negativního stavu...

T: Vědomě.

C: ...na vědomé úrovni. Aby neměl pocit, že se mýlili, a měl by jim odpustit.

T: Souhlasíš, že by se také měl omluvit svému tělu za jeho zneužívání, nesprávné používání a uvalování takového velkého stresu na něj?

C: Ano.

T: Zavaluje ho vším tím odpadem, jedem, chemikáliemi, pilulkami a těmi Pepsi nebo čím, kofeinem. A samozřejmě odpuštění a omluva může být efektivní jen v případě, když s tím jedinec přestane. Mám pravdu?

C: Ano.

T: OK. A ovšem tím můžeš eliminovat potřebu brát ty pilulky a eliminovat všechno toto napětí v těle a křeče či jakékoli existující fyzické problémy a ustavit nový model a styl života odpovídající duchovní bytosti, která se stejnou měrou, náležitě, správně, dobře, milujíce, zdravě, moudře stará o všechny aspekty svého jsoucna a esence, svého ducha, své duše a svého těla. Konec konců, tělo je součástí celku, že ano?

C: Ano.

T: Tedy péče o tělo a ve zdravém těle zdravý duch. Tak, co bys nyní chtěla udělat, pokud souhlasíš, aby prošel tím procesem odpouštění všem, a ne pouze těm na fyzické, vnější úrovni, ale také těm na negativní straně v duchovním světě, kteří jej krmili všemi těmi zkresleními a nesmysly a jedem; a po odpuštění potom procesem odstranění jakýchkoli fyzických problémů, které má, a jakékoli potřeby alkoholu, nadměrné spotřeby alkoholu, či užívání pilulek (člověk nepotřebuje žádné pilulky);ale namísto toho, aby se spolehl na léčivé schopnosti pravé Niterné mysli, tebe. Ty máš léčivé schopnosti. Nuže, proč teď nepoužiješ tyto léčivé schopnosti, abys ho vyléčila ze všeho, z čeho se jeho tělo potřebuje vyléčit, po té, co se omluví, požádá o odpuštění a začne skutečně respektovat a milovat, upřímně, bezpodmínečně a s moudrostí stejně, stejnou měrou jak svého ducha, tak i svou duši a své tělo? Toto je náležitý duchovní způsob. Niterná mysli, mám pravdu, že toto je náležitý duchovní způsob?

C: Ano.

T: OK. Zvednuty jsou oba „ANO“ prsty, velice důrazně to potvrzují. Prosím, dej se tedy do toho, vykonej ten proces odpuštění a ospravedlnění a poté očištění a zbavení se všech těch problémů a viny a trestání a zneužívání a nesprávného používání těla, a pak jej nakonec vyleč bílými světly Božské Lásky a Božské Moudrosti Nejvyššího, odstraň všechny ty problémy v duchu a v duši a v těle i tu vinu a tělesné projevy této viny a uvolni ho, osvoboď ho a potom, až skončíš, dej mi vědět, a pak půjdeme a stanovíme náležitý životní styl, jaký by potom měl mít. Pak dáme sugesce. Dej se do toho a dej mi vědět, až skončíš s očišťováním a odpouštěním a se vším, co jsem navrhl. (Dlouhá pauza.)

C: OK.

T: Všechno vykonáno?

C: Ano.

T: Dobrá, ustanovme náležitý životní styl, život bezpodmínečné lásky a moudrosti a stejné péče o ducha, duši a tělo jako o jedno, o Niternou mysl, vnitřní mysl, vnější mysl jako o jednu bytost, kterou je H. na Zemi. Na planetě Zemi funguje jako H. Nuže, co navrhuješ, co by měl udělat? A ochota změnit se? Jaký životní styl navrhuješ, Niterná mysli? Co je pro H. nejlepší, nejvhodnější?

C: Vyvážený život. Hlavní problém, který musí překonat, je nebýt tak horlivý, když chce, aby se něco udělalo. Mít potěšení z aktivity. Například, během posledních třech týdnů, víš, dokonce v duchovních věcech začal být takový horlivý, že z toho opravdu neměl potěšení. Nejspíše vstřebával, snažil se vstřebat příliš mnoho v příliš krátkém čase, a tak začal být podrážděný a popudlivý vůči lidem, kteří jej vyrušovali, a měl by si vyčlenit tolik a tolik hodin denně, a pokud se to neudělá, tak se to neudělá. Potom strávit tolik a tolik hodin plodnou prací, tolik a tolik hodin denně s rodinou...

T: A tolik a tolik hodin denně zábavou.

C: ...zábavou, správně. Nuže, toto je jedna oblast, kterou trvale zanedbává.

T: Dobře, dejme mu sugesci, že od této chvíle, z Tvé pozice, tak jak určíš Ty, že si zorganizuje dny tak, víš, já nevím, kolik hodin je potřeba na duchovní věci, kolik hodin na plodnou práci na fyzické úrovni, kolik na rodinu a kolik na zábavu. O toto vše je potřeba se postarat ve stejné míře, se stejnou důležitostí. A, víš, ať se necítí provinile, když něco nedokončí dnes, neboť existuje i zítřek.

C: Ano.

T: Tak urči ze tvé pozice množství a rozsah času, který by měl věnovat své duchovní pohodě, své duševní pohodě, své práci na fyzické úrovni, své rodině, ostatním lidem a zábavě. A ovšem nejen to, víš, chci, abys zašla do detailů; chceš, aby dělal všechno s mírou? Myslím, že úspěchem této situace je dělat všechno s mírou, uvolněně, střídmě. Neopíjet se, nepřejídat se, nesledovat příliš televizi, nic nepřehánět, ale všechno dělat s mírou. Víš, je to komické, protože lidé si myslí, že když to dělají s napětím, že toho udělají více. Dělají-li to s mírou, udělají mnohokrát víc, než když to dělají ve spěchu, mlčky, s napětím, s přepínáním se a bez jakékoli umírněnosti. Dohlédni na to, aby si H. uvědomil, že když začne dělat věci s mírou, dosáhne mnohem více, než byl kdy schopen dosáhnout předtím. Mám pravdu, Niterná mysli?

C: Ano.

T: OK. Zvednuty jsou oba „ANO“ prsty, potvrzují, že jde o správnou situaci. Tak, chceš, aby úplně přestal pít alkohol?

C: Ne.

T: Ne. Tak kolik by měl normálně, průměrně pít, co je pro něho nejzdravější jako příklad, co myslíš, co navrhuješ?

C: Víno.

T: Kolik? Při jídle?

C: Při večeři si dá láhev vína s manželkou, bílého vína.

T: Láhev bílého vína?

C: Nějakého dobrého, dobrého...

T: Kvalitního vína?

C: ...kvalitního vína.

T: Ano, Zaslouží si jen kvalitní víno, a ne nějaké stolní víno, které ničí mozkové buňky. Dobrá tedy, to je půl láhve na osobu, to jsou v průměru asi dvě sklenice.

C: Ano.

T: OK. A co čaj?

C: Ne, s čajem to nepřehání...

T: Ale s Pepsi to přehání?

C: Ano.

T: Kolik Pepsi, pokud vůbec nějakou? Neměl by přejít na Pepsi bez kofeinu?

C: Nebo na vodu.

T: Na vodu, OK. Tak odstraň Tvou mocí, odstraň touhu či potřebu pít to a ať začne pít vodu nebo minerálku.

C: Minerálku.

T: Ano, nebo například lisovaný pomerančový džus, nebo grepový lisovaný, čerstvý, něco takového. Je tolik překrásného ovoce v tropech, které lze vylisovat a vypít, ovocného džusu. Co ty na to? Vylisovaný, víš, ne v konzervách, ale pěkně vylisovaný, víš, čerstvý. A vodu samozřejmě. Mají tam v tropech dobrou vodu?

C: Ano.

T: OK, tak to není žádný problém. Odstraň potřebu a touhu pít takový odpad. Cvičení, teď fyzické cvičení a ovšem duševní a duchovní cvičení, vcházení do transu, k Niterné mysli, k duchovním rádcům, k Nejvyššímu a každodenní sezení s nimi. A kolikrát denně by měl mít s Tebou konzultace, Niterná mysli, s vámi všemi?

C: Měl by být v kontaktu po celou dobu, ale myslím...

T: Já myslím formálně.

C: ...formálně alespoň dvakrát.

T: Dobrá, to říkám i já, dvakrát denně. A samozřejmě po celou dobu konat všechno z vnitřní pozice, všechno čerpat z nitra. Stále si být vědom Tvé přítomnosti, dělat vše z nitra, ale formálně, tak jako nyní, minimálně dvakrát denně. A, víš, pokud je čas, potom třikrát. Tak nějak.

C: Ano.

T: Tak mu dejme sugesci. Ať je to od této chvíle pravidlem, novým životním stylem, a věci se nesmírně změní. Dosáhne mnohem více a rodina bude také šťastnější, když bude takto postupovat.

C: Ano.

T: Dělá to tedy pro všechny, pro sebe a zároveň pro všechny. Protože když to děláš pořádně pro sebe, tím, že to pořádně děláš pro sebe, děláš to pořádně pro všechny. Toto je pravidlo, duchovní pravidlo. Velmi dobře, co ještě by měl udělat? Přichází ti něco na mysl? Jaký druh cvičení by měl provádět?

C: Pravidelně cvičí, což by mohl rozšířit o častější chození. Asi by měl večer více chodit.

T: Ale až potom, po rozjímání, ne před rozjímáním.

C: Ano.

T: Samozřejmě, že rozjímat může i během chůze.

C: Ano.

T: Je to překrásný způsob, jak být v kontaktu s Vnitřním Zdrojem a s Nejvyšším a se svou Niternou myslí. Takže to lze také spojit.

C: Ano.

T: OK. Tak mu to navrhněme, ať to dělá, OK?

C: Ano.

T: Toto je sugesce, standardní sugesce, je tam touha a potřeba to dělat, najít si na všechno čas.

C: Ano.

T: Jeho produktivita v práci se po tomto mnohonásobně zvýší.

C: Ano.

T: Vidíš, lidé si to neuvědomují, víš. Myslí si, že když stráví méně času v práci, ztratí. Namísto toho se ale produktivita mnohonásobně zvýší, takže práci nemusí věnovat tolik hodin. Víš, když použiješ umírněnost při konání toho všeho, co ti navrhuje Niterná mysl, víš, za dvě hodiny uděláš tolik, kolik normálně za osm hodin. Ať si to tedy uvědomí. Už si to uvědomuje?

C: Ano.

T: Poslouchá pozorně?

C: Ano.

T: OK, chci, aby si to zapamatoval. Každé jednotlivé slovo. A teď, jaká je podle Niterné mysli jeho normální tělesná váha? Jaká je jeho normální výška, nejzdravější, nejvhodnější váha?

C: 175.

T: Jak to uvedl zde na tomto papíru?

C: Do 180. 180 by mělo být jeho maximum.

T: Maximum 180 a minimum 175.

C: 175.

T: Dej mu tedy rozpětí těch 5 liber (1 libra = 0.45 kg).

C: Dobře.

T: Takže má nadváhu. Kolik má nadváhu?

C: 4 libry.

T: Oh, to je snadné shodit, proč to neshodíš Ty?

C: On to shodí.

T: Žádný problém. S láskou k jeho tělu jako k součásti jeho celku by to neměl být problém. Teď chci, Niterná mysli, abys použila své léčivé schopnosti a vyléčila ho z toho všeho, aby nikdy nenachladl, nedostal chřipku a žádné trápení; netrpěl žádným kožním problémem či úzkostí. Dobrá, možná se toto týká dalšího, následujícího problému, říkám to jen v souvislosti s odstraněním viny a potřeby trestat své tělo. Potom ovšem nepotřebuješ žádný z těch symptomů, protože tělo se bouří proti trestu objevením se všech těch symptomů. Takže, pokud odstraníš vinu, to se v první řadě v ohromné míře postará také o tyto fyzické symptomy a eliminuje jich. Mám pravdu?

C: Ano. Myslím, že tvoje sugesce, aby vešel dovnitř a požádal o niternou pomoc, o každodenní léčení, se o to postará.

T: A ovšem odstranění potřeby a touhy brát tabletky, protože ty jsou pro organismus pouze jedem.

C: Ano.

T: Pokud samozřejmě není nějaký důvod... který je potom potřeba zkontrolovat s Tebou, a poté samozřejmě jen přechodně, a pak ovšem požádat, je-li to nevyhnutelné, aby ta pilulka, a je-li to nevyhnutelné, antibiotika, okamžitě zapůsobila a pomohla. Je-li to nevyhnutelné, víš. Ale musí to být kontrolováno Tebou. Správně?

C: Ano.

T: OK. Jaká další... zkontroluj prosím a zjisti, zda je nějaká další věc, která se týká tohoto problému viny, nějaké další situace v jeho životě?

C: Myslím, že H. se učí nebo se doposud naučil, že když půjde dovnitř a požádá o niterné vedení dříve, než něco udělá, většina z jeho takzvaných problémů bude odstraněna. Myslím, že jen co bude přesvědčen, že teď hovoří s pravou Niternou myslí a s pravým Zdrojem v Niterné mysli, bude to vedení následovat na sto procent.

T: A teď jsme v kontaktu s pravou Niternou myslí.

C: Ano. Víš, dostával buď špatné rady, nebo kontaminované rady, a tak přestal.

T: A já doufám, že se dozvíme, až tu vyřešíme tyto problémy, někdy během tohoto procesu, dozvíme se, proč to bylo dovoleno.

C: Ano.

T: To je důležité, abychom se to dozvěděli, neboť pro všechny je prospěšné poučit se z této situace. Ok, pokračuj. Takže, je něco dalšího v souvislosti s tímto problémem viny, nebo jsme se o tento aspekt celkem dobře postarali? Důkladně to zkontroluj, protože nechceme na něco zapomenout.

C: Vina je... nebo vina byla jeho hlavním zdrojem znepokojivých osobních problémů. Odstraněním viny dostane do budoucna vedení, předtím, než bude jednat, a po důkladné kontrole skrze jeho přístupy ke mně, k jeho Niterné mysli a ke Zdroji v jeho Niterné mysli, k Nejvyššímu, odstraní všechny své osobní problémy.

T: Takže všechno, co tu můžeme odstranit, víš, odstraňme. Vše, co je okamžitě potřeba odstranit, aby nás nekontaminoval, neznečistil a nerušil negativní stav, až se pustíme do toho stínu, duchovních rádců a do všech ostatních věcí. Tak co je další? Co navrhuješ jako další krok? Nebo další problém? Zdá se, že jsme se dost obšírně věnovali všem čtyřem problémům, neboť všechny spolu souvisí. Je to správný předpoklad?

C: Ano.

T: Ale přece jen chci, abys důkladně zkontrolovala a zjistila, zda nemáme něco další, co bys chtěla uvést do naší pozornosti a ujistit se, že v H. nezůstalo nic, co by bylo

použito jako otvor, kontaminace, znečištění, až se pustíme do dalších kroků tohoto procesu. Zkontroluj to tedy a zjisti a uveď to do mé pozornosti i do jeho pozornosti, abychom na tom mohli pracovat.

C: Měli bychom prozkoumat tyto dvě oblasti, které negativní stav použije proti němu, nebo se pokusí je proti němu použít.

T: Jaké jsou to oblasti?

C: Jednou by byly sexuální aktivity.

T: A druhou?

C: Možná kontrola či potenciální kontrola velkého množství peněz. Bude si muset se Mnou stanovit pevné zásady.

T: Dobrá, OK, takže přezkoumejme to. Pusť se do toho, přezkoumej obě ještě jednou. Samozřejmě, jak víš, v tomto ohledu může dostat radu o sexualitě také od svého pravého ženského rádce. Správně?

C: Ano.

T: A ve finančním podnikání od svého pravého stínu po té, co zkonvertuje na pravého duchovního rádce. Správně?

C: Ano.

T: Tak zřejmě toto bude cesta, kterou se vydáme, až budeme připraveni učinit ten krok. Pojďme ale z pozice Niterné mysli. Ještě jednou chci, abys mu pověděla o sexu a jak negativní stav využívá sex na napadání lidí a vniknutí do nich na základě viny ohledně sexuality a ovšem ohledně podnikání ve financích, které je doménou negativního stavu. A jak využít, jak změnit podnikání ve financích na službu pravé duchovnosti a pravému Nejvyššímu, Pánu Ježíši Kristu, Jednomu Bohu Nedělitelnému. Chceš-li přispět čímkoli, dej se do toho a udělej to hned, abychom to mohli důkladně posoudit. Vytvoř ochrannou sféru proti vniknutí a zasahování negativního stavu.

C: Myslím, že tvůj návrh posoudit tyto oblasti s duchovními rádci by stačil.

T: Jsou do toho zapojeni?

C: Správně.

T: Jsme už nyní na to připraveni?

C: Ano.

T: Nejsou tentokrát žádné další problémy?

C: Ne.

T: Postarali jsme se dost důkladně o vše, o co bylo nezbytné se postarat?

C: Ano.

T: V tomto konkrétním sezení?

C: Ano.

T: OK. Velmi dobře, pak bychom měli pokračovat?

C: Ano.

T: OK. Koho chceš přivést jako prvního, stín, nebo ženského rádce?

C: Stín.

T: Nejprve stín. OK. Ať se H. dívá vlevo. Je na vrcholku hory?

C: Ano.

T: Bude se dívat vlevo a stín přijde z údolí vzhůru po pěšině nahoru na vrcholek. Niterná mysli, popiš všechno, co se bude dít a co se objeví. Voláme pravý stín. Až přijde pravý stín, kvůli kontrole, zda je to pravý stín, či ne, nebo nějaký podvodný duch, postav ho dopředu, na východ a a zalij ho bílými světly a jestli v těch bílých světlech přežije bez úhony, pak je to pravý stín. Bude-li to podvodný, negativní duch, pak nebude schopen přežít a uteče, vrhne se střemhlav zpět do pekel. Takže, voláme pravý stín. Je čas se ukázat. Ukaž se. Přichází někdo?

C: Je tam nějaký pohyb v mlze.

T: Vyzýváme pravý stín H., aby vyšel z mlhy a přidal se k nám na vrcholku duchovní hory za účelem navázání vztahu, náležitého a milujícího vztahu a přátelství a konverze. Dáváme mu příležitost změnit se v jeho vlastním zájmu z nepřítele na přítele. Ukaž se.

C: Přichází.

T: Jak vypadá?

C: Jako obr, vypadá jako džin.

T: OK, ať přijde na horu.

C: Přichází.

T: Až přijde, tak ho tam přivítej.

C: Je tady.

T: Děkuji, že jsi přišel. Zeptej se ho, jak se teď jmenuje.

C: Abdul.

T: Abdul? OK. Stačí ho postavit do bílých světel a zjistit, zda je to skutečně pravý stín. Ať řekne „Jediný Bůh, Pán Ježíš Kristus, Nejvyšší, Jeden Bůh Nedělitelný“. Protože pravý stín to dokáže říci, negativní, zlý duch nikoli.

C: Jediný Bůh...

T: Pokračuj, řekni to. Ty to dokážeš. Zaplav ho bílým světlem.

C: Začíná být průhledný.

T: Je to podvodník?

C: Ano.

T: Je to podvodník.

C: Správně.

T: Nedokázal říct Jeden Bůh Nedělitelný.

C: Správně.

T: Dobrá, pošli ho zpět. Na to mu nenaletíme. Projev mu lásku a řekni mu, že chce-li se změnit, možná se chce změnit, řekni mu, že chce-li se změnit, zeptej se ho, zda se chce změnit. Přečti mu jeho práva a výsady. On není navěky uvězněn v jednom stavu. Může se z hloubi svého srdce kát, požádat o odpuštění a litovat a vyznat svoje hříchy Nejvyššímu, a poté bude proměněn a poslán do školy, pokud chce. Pokud chce, je to jeho volba, co si vybral?

C: Zmizel.

T: OK, vybral si návrat zpět. Teď jim řekni, aby skončili s těmi nesmysly a propustili pravý stín. Z Moci a Pověření Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného osvobozujeme pravý stín z otroctví negativních duchů a dovolujeme mu přijít na vrcholek hory. OK, podívejme, kdo přichází nyní. Už žádné podvodníky prosím, na ten nesmysl nenaletíme.

C: Vypadá jako velká, obrovská zelená stonožka.

T: OK, ať přijde nahoru. Už je na vrcholku hory?

C: Ne, přichází nahoru, ale myslím, že je někdo na ní.

T: Dej se do toho, jednoduše ho zkontroluj a zjisti, kdo to je a co to je. Postaráme se o ně, žádné obavy.

C: Vypadá to směšně, ale je to nějaká osoba, která má podobu jako Mickey Mouse.

T: Dobrá, to je pěkné. On je na ní, nahoře?

C: Uhhmmm.

T: Na tom obrovi?

C: Na té obrovské zelené stonožce.

T: OK. Už jsou na vrcholu?

C: Uhhmmm.

T: Dobře, přivítej je a postav je na východní stranu a dej je do bílých světel a až budou v těch bílých světlech, nechej je zopakovat onu formuli. Zjisti, zda ji dokáží říci. A co se stane, až budou v bílých světlech.

C: Zmenšují se.

T: Dobře, to je OK, pokud dokáží říct...

C: Jediný Bůh, Pán Ježíš Kristus, Nedělitelný...

T: Jsou schopni to říct?

C: Mění formu.

T: Ano. Je to pravý stín? Jakou formu nabývají?

C: Teď to vypadá jako ďábel.

T: Jeden nebo dva?

C: Jeden.

T: Jak se jmenuje? Zeptej se ho na jméno.

C: Zažívám temnotu, jakousi černou siluetu, černý vnitřek a červené konečky po celém obvodu s... nevidím nic, pouze červený obrys. Je to téměř jako by to trochu mihotalo plameny.

T: Obklop to znovu bílými světly z východu a pozdrž ho v té poloze, prosím.

C: OK. Uhhh.

T: Ano, co se děje?

C: Vítám ho...

T: Dobrá, pozdrav ho.

C: Nezdá se, že by měl ústa nebo něco podobného.

T: Dobrá, dej mu ústa. Nejvyšší mu dá ústa. Může mluvit. Jak se jmenuje?

C: Belzebub?

T: Belzebub.

C: Zní to jako Belzebub...

T: Ano, je takové peklo... nazývané Belzebub.

C: Správně.

T: Požádej Nejvyššího ve slunci, aby ti dal pocítit, zda je to tvůj pravý stín nebo ne. Je to pravý stín, forma pravého stínu? Nebo tu máme dalšího podvodníka? Udržuješ jej v bílých světlech?

C: Ano. Je to jako nějaká černá díra, je to, zasahuje ho to do zad, ale...

T: Snáší to?

C: Zatím to snáší, ale od Nejvyššího dostávám „ne“.

T: Dobrá, v tom případě mu předlož volbu. Zda si zvolí odvrátit se od zel a nepravd, vyznat své hříchy, litovat a požádat o milosrdenství a odpuštění z hloubi svého srdce a postavit se dopředu a nechat se proniknout a přeměnit a poslat do Nové školy, nebo bude poslán zpět a uvězněn.

C: Sklání se před bílým světlem, kříží ruce na hrudi s hlavou dolů.

T: OK. Prosí o odpuštění?

C: Neumím odpovědět.

T: Požádej Nejvyššího, aby ti zbystřil sluch, abys slyšela, co se děje, co říkají.

C: Říká, prosím Tě, odpust mi Ježíši Kriste, Nejvyšší.

T: Vyznává Jednoho Boha Nedělitelného?

C: Jediný Bože Nedělitelný, Vládce nebe i pekla, Prosím Tě, odpust mi mé hrozné hříchy.

T: Pokud ta prosba vychází z hloubi jeho srdce, potom jej bílé světlo Nejvyššího přemění na zářivě bílého ducha a až se stane zářivě bílým duchem, potom přijdou dva andělé a doprovodí ho do školy, do Nové školy.

C: Ztrácí se v něčem bílém a objevují se tam dvě postavy.

T: Berou ho do školy?

C: Ano.

T: OK. Odešel?

C: Ano.

T: OK, takže teď...

C: Zkusme to znovu.

T: Dobře. Takže požádejme Nejvyššího o pomoc, aby přivedl skutečný stín, pokud ovšem není nějaký důvod, proč se objevují tyto věci. Ale podívejme se opět nalevo a zjistěme, zda ho můžeme přinutit vyjít, skutečný stín, ten, jenž je tvou součástí, který sem po konverzi náleží jako jeden z tvých duchovních rádců.

C: Teď nám sem přilétá veliký pták.

T: Oh, dobře, Ať ti sedne na rameno.

C: Myslím, že na to je trochu velký.

T: Dobře, OK, tak potom vedle tebe.

C: Vypadá jako... ne jako skutečný pták, je nějaký umělý. Vypadá jako mechanický pták. Veliký zobák, černé, mechanicky vypadající oči. „H., jsem tvůj pravý stín."

T: Říká pravý stín?

C: Jsem z hlubin pekelných.

T: Identifikuj se pomocí formule. Jsi zaplavován bílými světly. Pokud jsi pravý stín...

C: Vyzařuje z něj.

T: Zeptej se Nejvyššího, zda je to pravý stín. Ano, nebo ne.

C: Ano.

T: Je?

C: Ano.

T: Dovol mi hovořit s pravým stínem skrze tvůj hlas. Umožni, aby pravý stín použil tvůj hlas a hovořil se mnou.

C: Jsem pravý stín H.

T: Vítám tě tady, pane. Jak se jmenuješ? Jak tě nazývali v peklech?

C: Spektor.

T: Spektor. Co reprezentuješ v životě H., cos reprezentoval doposud?

C: Reprezentuji všechno, co je negativní, zlé, černé, temné, odporné, hrozné, hnusné, zkažené.

T: Chápeš, že věci, které jsi vyjmenoval, nemají žádnou budoucnost, že jsou destruktivní a že v nejzazším smyslu vedou k ukončení života, i tvého vlastního?

C: Dobrota je zlá a nepohodlná.

T: Zažil jsi někdy dobrotu? Zažil?

C: Ne.

T: Dobrá, jak to potom víš?

C: Řekli mi to.

T: Věříš nepravdám? Věříš takovým věcem bez jejich vyzkoušení? Proč neuzavřeme dohodu? Proč nezkusíš dobrotu a pokud se ti nebude líbit a bude nepohodlná, vždy se můžeš vrátit zpět. Ale dej sám sobě šanci a příležitost zkusit něco jiné. Co ty na to? Kdo ti navykládal takové nepravdy?

C: Entity, se kterými jsem.

T: Byl jsi s nimi?

C: Ano.

T: Doufám, že jsi je opustil.

C: Ano.

T: OK. Takže chtěl bys zkusit něco jiného a zjistit, zda mají pravdu, zda ti říkají pravdu, nebo klamou?

C: Ne.

T: Co ne?

C: Nechtěl bych to zkusit.

T: Proč? Jak bys to věděl? Chceš setrvat v tom trápení a v tom utrpení a v té temnotě, zle a nepravdách a v ohavnosti a ničení? Co je na tom tak úžasného? Jakou máš z toho zábavu?

C: Vím, že nevím, co říkáš.

T: Nuže, to je důvod, proč na tebe naléhám, abys to na minutu vyzkoušel, na vteřinu, a pokud se ti to nebude líbit, vždy se můžeš vrátit zpět, proboha! Dej sám sobě šanci a příležitost. Toto je tvoje věčná příležitost. Propásl bys tu příležitost? My tě máme rádi, staráme se o tebe, vážíme si tě, chceme, abys byl skutečně šťastný a aby ses cítil mocný, nezávislý, svobodný...

C: Opravdu?

T: Ano, chceme to my všichni. Nic jiného. Ale musíš to zkusit.

C: Bůh mě miluje?

T: Ano. Zeptej se ho. Je před tebou ve slunci. Jediné, co musíš udělat, je kát se, požádat o odpuštění a On tě přemění a staneš se tím, čím máš být: Mocným bojovníkem Mírového sboru Nejvyššího, pravého Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Mírového sboru Jednoho Boha Nedělitelného, jenž bude bojovat se zly a nepravdami, pevně, s chutí, energicky, moudře, s láskou, ve svobodě a nezávislosti. To je to.

C: Bojovat s mými přáteli?

T: To jsou tvoji přátelé? Myslíš si, že to jsou tvoji přátelé, když tě drží v negativitě a ve zlu a v nepravdách, v destrukci, přivádějí veškeré stvoření ke zničení? Všechno znič, znič sebe - to jsou tvoji přátelé? To jsou tvoji nepřátelé.

C: Kdo je skutečný?

T: Nejvyšší, Pán, pozitivní stav. Oni jsou tvoji skuteční přátelé, protože chtějí, abys byl svobodný, chtějí, abys byl nezávislý a chtějí, abys přijal jejich lásku. Ale nic nevnucují, víš, chtějí, aby sis zvolil svobodně, protože my nic nevnucujeme, jak ti vnucují tvoji takzvaní přátelé v peklech.

C: Je tu teplo.

T: Není tady lépe než tam dole?

C: Ano.

T: Dobře, tak proč to nevyzkoušíš, vyzkoušej si pozitivní stav. Zjisti, jaké to je. Požádej Nejvyššího, aby tě zaplavil... vykroč na východ... zaplavil bílými světly a přeměnil, transformoval a změnil. Čím bys chtěl být, mužem nebo ženou?

C: On řinčí okolo.

T: Na východ.

C: Uhhmmm.

T: Zeptej se ho, čím by chtěl být. Dobrá, ať se postaví do světel a bude přeměněn.

C: Začíná být velice bílý na vrcholku hlavy a nějak se mu to natahuje dolů zády. Mmmm...

T: Co tam máš?

C: Velice pěknou mladou dámu.

T: Oh, chce být ženou. OK, nechej mě s ní promluvit.

C: Velice milé, velice...

T: Nechej mě s ní promluvit.

C: Příjemný vývoj událostí. Že?

T: OK, jak se cítíš?

C: Nádherně.

T: A uvnitř je to pozitivní, je to pohodlné?

C: Ano.

T: Není to mnohem lepší než... chtěla bys... chtěla by ses vrátit zpět do té černoty a temnoty?

C: Ne, ne.

T: Tak podvedl jsem tě?

C: Ne.

T: Požádej tedy Nejvyššího, aby ti dal nové jméno. Jaké jméno si teď chceš zvolit? Už nejsi Spektor. Musíme ti dát nové jméno. Vyber si jméno.

C: Jenifer.

T: Jenifer?

C: Ano.

T: Tak se chceš jmenovat?

C: Ano.

T: OK, Jenifer, co budeš od této chvíle představovat v životě H. po té, cos byla přeměněna ze vší té škaredosti, ohavnosti a zla a nepravd a nechutnosti a temnoty?

C: Budu ho chránit. Znám všechny formy negativních sil. Jsem silná.

T: Teď dostaneš... Poklekni před Nejvyšším, prosím, a Nejvyšší ti dá meč pravdy a moudrosti a lásky, dvojsečný, který budeš pořád nosit.

C: Mám ho.

T: Dobrá. Budeš mocným bojovníkem Mírového sboru pravého Nejvyššího. Nyní chci, abys z této pozice zopakovala formuli, že od této chvíle budeš uctívat... Koho budeš od této chvíle uctívat a milovat?

C: Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, Jednoho Boha Nedělitelného, Stvořitele celého vesmíru, všeho, co jest, i pekel.

T: Touto identifikací ses prokázala jako trvalý člen duchovní rodiny a jeden z duchovních rádců H. Teď jsi pro něj také zdrojem energie, síly, vitality z Nejvyššího, dobře se o něj pečuj, o jeho tělo, duši, ducha a o všechno z pozice ochrany proti útokům, různým formám negativity a entit, OK?

C: Ano.

T: A ovšem promluvme si teď o té finanční situaci. Jak víš, toto je velice citlivý bod, neboť peníze jsou vynálezem pekel. Takže máš nějaký komentář k tomu, jak můžeš pomoci H. v jeho transakcích, aby nebyl pomýlený, zaváděný zlem a nepravdami a negativitou pekel?

C: Peníze milují entity, které se o ně patřičně starají a nezneužívají je. Konec konců, byly stvořeny z Božího materiálu, ale častěji jsou zneužívány než náležitě používány. Povedu H. v jejich náležitém používání.

T: Dobrá, myslím, že vhodnější je použít slovo „radit“ než „vést“.

C: Ano.

T: Řekni to.

C: Budu mu radit s jejich používáním. Budu mu radit v jejich náležitém používání. Pomohu mu nést jeho břímě, kterým se peníze v těle mohou snadno stát. Naučí se bavit jejich využitím, najde potěšení v dávání a přijímání, neboť konec konců všechno, co nám dává Pán Ježíš Kristus, je dobré.

T: Správně.

C: Najde potěšení v mojí radě.

T: A samozřejmě radou a návrhem tady je, že až bude rozjímat, praktikovat autohypnotický trans na vrcholku své hory, budeš tak vždycky přítomná s ostatními rádci.

C: Ano.

T: Že bude s tebou komunikovat, že budete sdílet věci tváří v tvář, žádné automatické psaní, víš, jen pokud to nebudeš považovat za užitečné. Ale buď v tomto smyslu krajně opatrná a pozorná. Není lepší komunikovat tváří v tvář?

C Ano.

T: A vědět, kdo je kdo?

C: Ano.

T: Žádná slepota. Řekni mi, podílela ses nějakým způsobem nebo cestou na těch hrozných nepravdách a kontaminacích a podvodech, které se objevily během těch tří dnů nebo čtyřech dnů duchovního transformačního procesu, nebo to nebyla tvá práce?

V: Ne

T: Víš, kdo to udělal?

C: Ano.

T: Kdo?

C: Nejvyšší dovolil knížeti pekla, aby zasahoval do procesu H., aby mohlo dojít k boji a naučení se lekcí všemi, kteří se podíleli na tom sezení, obzvláště H., neboť obzvláště H. potřeboval více ponaučení z důvodů známých jen Nejvyššímu.

T: Dobře, s Nejvyšším budeme hovořit o tom všem, až přijde čas, bude-li Nejvyšší někdy chtít hovořit. A jsem si zcela jist, že bude, protože On rád s námi hovoří a pomáhá nám. OK. Děkuji Jenifer. Chtěla bys teď ještě něco dodat?

C: Cítím se šťastně a dobře.

T: Obejmi H. Obejměte se navzájem a vítej v pozitivním stavu. Učinila jsi moudré rozhodnutí.

C: Obejmu H. a budu tu jako jeho rádce.

T: Pravý duchovní rádce?

C: Pravý duchovní rádce.

T: Nyní budeš mít ohromnou moc lásky a moudrosti od Nejvyššího, která také pomůže H. zjistit, kdo je kdo a okamžitě demaskovat všechny podvodníky, falešné rádce či kohokoli, kdo přijde pod maskou pozitivity, ale uvnitř je plný ohavnosti a negativity. Prostým položením toho meče, který máš, na ně budou okamžitě demaskováni, odhaleni a proměněni na to, čím skutečně jsou. Toto je jeden úkol, jeden z úkolů, které ti dává Nejvyšší. Přijímáš to?

C: Ano.

T: Ty je dobře znáš. Díky tvé zkušenosti budeš okamžitě schopna ucítit krysu a zabránit a ochránit H. před věcmi, které se staly předtím. Uznáváme, že to bylo kvůli poučení a zkušenosti a cvičení a jsem si zcela jist, že lekce jsou naučeny, užitek se získal a my už více nedovolíme žádným negativním silám, aby zasahovaly do života H.. Dohodnuto?

C: Ano.

T: Děkuji ti. Je ještě něco, Jenifer, co chceš dodat nebo říci v tomto okamžiku?

C: Ne, děkuji.

T: Bylo nám potěšením. Chci, aby ses nevzdalovala, protože teď už jsi součástí této rodiny a budeš stále přítomná a pokud se tě budu muset na něco zeptat, buď tady, OK?

C: Budu tady sedět.

T: Dostaneš překrásný domov od Nejvyššího, kde budeš žít a kde budeš stále přítomná na vrcholku hory, kdykoli tam H. půjde.

C: Budu tady sedět na slunci a vnímat jeho teplo.

T: Je to nádherné, že?

C: Ano.

T: Dobře, Niterná mysli, jsme připraveni vyvolat z pravé strany jednoho z dalších duchovních rádců, pravých duchovních rádců?

C: Ano.

T: Ano? OK. Potom se podívej doprava a pokud jsi připravena, zpoza balvanu, skály, kterou vidíš po své pravé straně, z pravé strany někdo vyjde. Dej mi vědět, až někoho uvidíš. Jenifer, buď připravena na ověření.

C: Ano.

T: OK, dej se do toho. (Dlouhá pauza.)

C: Indián, kterého jsem viděla ve svých...

T: Snech? Vychází?

C: Ano.

T: OK. Ať přijde blíže a ty běž a představ se mu. Řekni mu své jméno. Ačkoli ho zná, je věcí zdvořilosti představit se a zeptat se, jak se jmenuje a kdo je. Co reprezentuje?

C: Jmenuje se Tonto.

T: Jak se to vyslovuje?

C: T-o-n-t-o.

T: Tonto.

C: A reprezentuje moudrost.

T: OK. A maskulinní princip? Mohu s ním hovořit přímo? Požádej ho, aby převzal tvé hlasivky a nechej mě s ním promluvit.

C: Ano.

T: Tonto?

C: Ano.

T: Vítám tě tady. Kvůli bezpečnosti a jistotě se identifikuj, prosím, a řekni mi, koho uctíváš?

C: Jsem Tonto. Uctívám Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, Stvořitele celého vesmíru, všeho, co je v nebi i v pekle...

T: A kdo je...?

C: Pán Ježíš Kristus, Nejvyšší, Duch Svatý, Jeden „nidělitelný“. (slovo „nidělitelný“ je nesprávně vysloveno a zkomoleno.)

T: Zopakuj to.

C: Jeden nedělitelný. (slovo „nedělitelný“ je zkomoleno.)

T: Omlouvám se za tuto bezpečnostní prověrku, ale víš, co se děje.

C: Ano.

T: A chápeš to?

C: Ano.

T: OK. Jsi jeho pravý mužský duchovní rádce?

C: Ne.

T: Nejsi?

C: Ne.

T: Kdo jsi?

C: Představuji... Představuji velice...

T: Jaký je tvůj vztah k němu?

C: Kamarádství.

T: Co?

C: Kamarádství.

T: Jsi pomocník?

C: Ano.

T: Oh, ty jsi pomocník, přítel?

C: Ano. Ochránce.

T: Jak mu můžeš pomoct?

C: Chráním jeho dům a jeho rodinu. Neustále dávám pozor.

T: Nebude ti vadit, když přijde Jenifer a dotkne se tě svým mečem?

C: Ne.

T: Dej se do toho, Jenifer, dej se do toho, dotkni se ho. Nuže?

C: Je to nejasné.

T: Co?

C: Je to nejasné.

T: Co se děje?

C: Nejprve jsem měla jeho mizící se obraz a potom další, její, jak se dotýká jeho ramene a jak zůstává. Teď je hmotnější. Ona dává svůj meč do pouzdra, nebo co to je.

T: Jenifer, znovu polož meč na něj a zjisti, zda to vydrží. Jenifer, převezmi to, prověř ho a řekni mi, co se děje. Má těžkosti s vyslovením slova „nedělitelný".

C: Stále se rozkládá a znovu spojuje zpět.

T: Dobře Jenifer, prověř ho a zjisti, kdo to je, zeptej se Nejvyššího, kdo to je a jaká je tu jeho funkce. Je to nějaký podvod, nebo nikoli? Něco tady není v pořádku. Nebo je to nějaké přestrojení? Ať nabere svou pravou podobu. Dotkni se ho sedmkrát za sebou svým mečem a při sedmém dotyku, pokud je opravdu tím, co říká, že je, zůstane jako indián, silný a bez problémů. Pokud ne, potom nabyde svou pravou podobu, svou skutečnou formu.

C: Jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm.

T: Tak tedy.

C: Změnil se na prach.

T: OK. Byl to podvodník?

C: Uhhmmm.

T: Všimla sis, že se neustále vyhýbal tomu, aby řekl slovo „nedělitelný"? A že řekl nidělitelný, nikdy neřekl nedělitelný. Všimla sis toho?

C: Ano.

T: OK. To jsou subtilnosti, na které si musíme dávat pozor, H. Jenifer, dbej na to, aby byl takový test vykonán na každém.

C: Ano.

T: Takže to byl podvodník?

C: Ano.

T: Podívej, teď dokonce dokáží přijít z pravé strany, vidíš. Od té doby, co bylo bojiště přeneseno na planetu Zemi, dokáží to udělat. OK. Zkusme to znovu. Žádáme,

aby se objevil pravý duchovní rádce. Jenifer, znovu buď připravená na zkoušku. Víš, co dělat. Voláme jednoho z pravých duchovních rádců H., ať vystoupí zpoza skály z pravé strany.

C: Petře, můžu si dát krátkou přestávku?

T: Oh, ano. Dobrá, možná bychom si měli dát... dejme si přestávku na toaletu...

C: Dobře.

T: ...a běž na toaletu, OK. Potom si dáme přestávku na oběd. (Přestávka na toaletu.) OK. Jen dovol, abych posílil... dotknu se tvého čela, což tě dostane přímo zpět do stejného místa, rozpoložení, stavu, na vrchol tvé duchovní hory, před slunce a Jenifer s jejím mečem Pravdy z Dobra. Jsi tam?

C: Uhhmmm.

T: Je tam Jenifer?

C: Ano.

T: OK. Máš u sebe svůj meč?

C: Ano.

T: Takže Niterná mysli opět to převezmi a řekni mi, zdali bychom se měli pokusit před obědem vyvolat nějakého pravého duchovního rádce. Jaká je tvá rada?

C. Ano.

T: Vyvolat, pokusit se? OK, potom tedy voláme ve Jménu Nejvyššího, Pána Boha Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného, jediného Stvořitele, co navždy jest, co je, co existuje, veškerého stvoření z Něho/Ní, ve jménu tohoto Jednoho Boha Nedělitelného, mocného Boha, věčného Otce, voláme pravého duchovního rádce, kohokoli, kdo je připraven přijít z pravé strany, zpoza skály na vrcholek duchovní hory. Dej mi vědět, až se někdo objeví. Jenifer, buď připravena na ověření. (Dlouhá pauza.)

C: Objevuje se nějaký muž.

T: Jak vypadá?

C: On je... řekla bych vysoký asi 1,9m. Vypadá to jako nějaké starodávné brnění, jakési zlaté brnění, nějaký náprsní pancíř a helma s nějakým červeným chocholem, nebo červenou věcí uprostřed, podobné typu Mohykán, na ramenou a na nohou má ochranné štíty, něco jako trojský válečník. Má meč, nese si jej, ale teď jej dává... jak to nazýváš?

T: Pochva?

C: Ano.

T: A běž k němu a představ se a zeptej se ho, jak se jmenuje.

C: Adonis.

T: Adonis. Dobrá, Jenifer, vyzkoušej ho, dotkni se jej sedmkrát svým mečem a zjisti, co se stane. Toto je meč Pravdy z Dobra od Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného.

C: Poklepává ho po ramenou. Jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm.

T: Co se stalo?

C: Je opravdu průhledný.

T: Přiveď bílé světlo z východu a zahal ho do něj. Zjisti, zdali to dokáže přežít.

C: Všechno v pořádku.

T: Stojí pevně?

C: Ano.

T: Nechej mě s ním promluvit.

C: OK.

T: Dovol, aby převzal tvoje hlasivky a řeč. Máš dovoleno je převzít za účelem konverzace a ověření. Identifikuj se.

C: Jmenuji se Adonis. Jsem ctitelem Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, Stvořitele nebe a země, Nedělitelného Pána všech nebes i všech pekel. Jsem loajální Pánu Ježíši Kristu, Nejvyššímu a jsem duchovním rádcem H.

T: Pravým duchovním rádcem?

C: Ano.

T: Dokážeš říct, že uctíváš Jednoho Boha Nedělitelného, Pána Ježíše Krista?

C: Uctívám Jednoho Boha Nedělitelného, Pána Ježíše Krista.

T: Chápeš nevyhnutelnost tohoto ověřování?

C: Ano.

T: Nevadí ti to?

C: Ne.

T: Dobrá. OK, co reprezentuješ v životě H.?

C: Reprezentuji moudrost. Jsem jeho mužský rádce. Miluji ho. Dlouho jsem čekal, abych mohl promluvit.

T: Toto je tvoje příležitost, děkuji ti a vítej v rodině. Dej se do toho.

C: Je potřeba se věnovat různým aspektům esence H.

T: OK. Dej se do toho.

C: Chceš se ptát?

T: Dobrá, nejprve mi řekni, kdo byl Tondo?

C: Tondo byl z negativního stavu. Všichni jsme prověřováni z důvodů známých jen Nejvyššímu. Neobvyklá činnost.

T: Chápu to. Je toto dostatečný test, formule, meč Jenifer a formule „Jeden Bůh Nedělitelný, Pán Ježíš Kristus, jediný Nejvyšší“, abychom zjistili, kdo je kdo?

C: Nemám tuto znalost. Toto je znalost, kterou si nechává Nejvyšší.

T: Zeptám se přímo Nejvyššího. Jak můžeš pomoci v životě H.?

C: Potřebuje více moudrosti ve svých každodenních aktivitách. Na jedné straně je potřeba jeho mužskost zmírnit, ale na dalších posílit.

T: Jsi ochoten s ním každodenně pracovat?

C: Samozřejmě.

T: Se všemi ostatními duchovními rádci?

C: Ano.

T: OK. Víš, kolik má celkem duchovních rádců?

C: Ano.

T: Kolik?

C: Osm.

T: Budeme schopni představit je všechny během tohoto procesu?

C: Ano.

T: Dobrá. OK. Proč jsi přišel, objevil ses s takovým náprsním pancířem a s těmi věcmi? Jaký je význam a smysl toho všeho a tvého jména Adonis?

C: Tak se jmenuji.

T: Hmmm?

C: Tak se jmenuji.

T: Chápu. Jaký je význam toho bojového vzezření?

C: Jsou to charakteristické rysy mých počátků. Já jsem v pohodě.

T: Odkud pocházíš?

C: Pocházím z mého času a prostoru. Ostatní mě vidí jako rádce. Omylem jsem byl považován za něco víc než jen za prostého duchovního rádce.

T: Co to bylo? Za co jsi byl považován?

C: Za nějakou bytost hodnou uctívání, což ovšem není pravda.

T: Správně. Neboť ty sám uctíváš Jediného.

C: Pána Ježíše Krista, Nejvyššího.

T: A jsi pokorným služebníkem Jednoho Boha Nedělitelného?

C: Ano.

T: Můžeš to říct?

C: Ano. Jsem služebníkem Ježíše Krista, Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, Jednoho Boha Nedělitelného, Stvořitele všech.

T: Děkuji.

C: Řekl jsem to předtím, ale H. to nezopakoval.

T: Proto nemůžeš být uctíván, neboť jsi služebník Nejvyššího.

C: Ano.

T: Dobrá, jme rádi, že tě tady při sobě máme a doufáme, že tu společně vykonáme nějakou příjemnou práci z této pozice moudrosti, kterou reprezentuješ, a mužskosti, maskulinity, kterou reprezentuješ, a že budeš schopen pomoci H. vyřešit všechny problémy týkající se tohoto aspektu a pomoci mu nabýt moudrost z Nejvyššího. Jsi ochoten to udělat?

C: Ano.

T: OK. Spřátelil by ses tedy s Jenifer?

C: Rád.

T: Dobře, běžte a obejměte se... polibte se navzájem a polibte se všichni tři s H. jako jedna rodina, jedna duchovní rodina.

C: Jenifer chce vyjádřit svoji radost, že je opět v tomto stavu.

T: Dobře, máme z tebe velkou radost. OK. Adonisi, chceš dodat v této chvíli něco dalšího, než si dáme přestávku na oběd?

C: Ne, jen to, že i já chci říci, že jsem šťastný, že mohu konečně mluvit.

T: Konečně. Nikdy ses nedokázal projevit skrze automatické psaní a nikdy jsi nepřišel během těch čtyřech dní?

C: Ne.

T: Až tak jsi byl blokován?

C: Ano.

T: Ale to nyní skončilo, takže tu budeme mít realitu, skutečnou realitu z Nejvyššího.

C: Ano.

T: Děkuji pane, opět tě vítáme a máme tě rádi a staráme se o tebe a chceme využít všechno, co můžeme, a chceme ti také posloužit, budeš-li potřebovat naše služby, naši pomoc, stačí říct. Neboť toto je vzájemné, vzájemný užitek s obecným blahem a sdílením. Chápeš to?

C: Ano.

T: Tak, pro H. je důležité si uvědomit, že duchovní rádcové nejen radí a jsou služebníky Nejvyššího ve funkci rádců, ale naší povinností a radostí a potěšením je též poskytnout naše služby, H., nabízíš jim své služby, víš, cokoli, co můžeš pro ně udělat jako služebník, služebník Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného.

C: Ano.

T: OK. Dobře, děkuji vám všem a dáme si přestávku na oběd. Chci, abyste zůstali s námi. Všichni jste zváni na oběd. Zapojte se z vaší pozice a H. setrvá v plenárním stavu. Bude schopen hovořit, neboť nyní nemůže, ale půjde mnohem hlouběji, a pokračovat budeme ve 14 hodin. Pokračovat budeme představením duchovních rádců a všech, které navrhne Niterná mysl a Absolutní Zdroj, Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus, Jeden Bůh Nedělitelný a Niterná mysl. Všichni souhlasí?

C: Ano.

T: Potom budeme hovořit z této pozice, z tohoto stavu, ve 14 hodin, a teď se půjdeme naobědvat a po obědě, H., můžeš jít do svého pokoje a trochu si odpočinout a absorbovat a vstřebat a být se svými duchovními rádci, se kterými ses doposud seznámil, s Adonisem a Jenifer, a připravit se na čtrnáctou hodinu. OK. Můžeš otevřít oči a půjdeme. Děkuji.

PŘESTÁVKA NA OBĚD

T: Dobře, půjdeme pokračovat po přestávce na oběd. Jaký byl oběd a jaká byla přestávka? Můžeš jít do transu a informovat mě. Takže tvrdíš, že jsi viděl během přestávky modré světlo.

C: Ano, prostě jsem viděl řadu světel.

T: Potom...

C: To byla jedna z otázek, zapsal jsem si je, abych je nezapomněl.

T: Potom, po tom modrém světle...

C: Lámal jsem si hlavu nad tou scénou v knihovně před šesti či sedmi lety, nebo z roku 1977. Vracel jsem se zpět, nasedal jsem do letadla v Chicagu a dostal jsem horečku 40°C asi dvě minuty po nasednutí do letadla a když jsem se vrátil zpět, doktor mi bez toho, aniž by mě prohlédl, dal nějaký lék proti bolesti, který se jmenuje, jak se jmenuje...

T: Demeral?

C: Demeral, myslím. A bral jsem jej asi den a potom jsem zavřel oči a když jsem je otevřel, viděl jsem, že jsem v knihovně, v té staré knihovně a viděl jsem ven i celé okolí. Bylo to úžasné. Víš, nakonec jsem zvedl telefon a řekl mu, „jsem v koncích, už to víc nebudu brát“. Měl jsem zápal hrtanu. On mi dal penicilinovou injekci. Překonal jsem to, ale už nikdy více nebudu brát něco takového, to ti řeknu. Bylo to skutečně divné. Myslel jsem si, že bychom se mohli na to někdy podívat, co to bylo.

T: Ovšem.

C: Dále, nějaké vysvětlení sáněk plných entit nebo lidí, co jsem viděl. Přemýšlel jsem, co to bylo. A chci vědět, co se stalo Luterovi.

T: Oh, o tom jsem přemýšlel.

C: A dříve nebo později to chci udělat.

T: Ano. OK, připraven dát se do toho?

C: Hummm?

T: Připraveni dát se do toho?

C: Dobře.

T: OK. Můžeš si dát dolů brýle, nepotřebuješ je, a zavři oči. Musíš dodržovat postup. OK, protože jsi stále v plenárním stavu transu, přesně když se tě dotýkám tady a tady, můžeš nyní značně prohloubit plenární stav a zahrnout do toho vše, co se děje okolo, uvnitř i vně, neustále zažíváš větší stupeň niternosti, víš a pamatuješ si, že neexistují

hranice toho, jak hluboko do nitra můžeš jít. A půjdeš úplně až do nitra, do centra. A necháš svoji Niternou mysl, ať všechno převezme. Chci, aby teď všechno převzala tvoje Niterná mysl, tvou mysl, tvé tělo, tvoje prsty, všechno, a aby šla na vrchol duchovní hory, zjistila, zdali je tam Jenifer a Adonis, a dál budeme dělat vše, co nám bude naznačeno, všechno, co je nezbytné, s otevřenou myslí, a nakonec budou všechny tvoje otázky ve vhodnou dobu zodpovězeny, ve správném čase, jak budeme procházet tímto procesem. Takže teď, když je tvoje Niterná mysl připravena převzít vedení, nechej tvoji Niternou mysl, ať jasně převezme tvoje hlasivky, tvou schopnost hovořit a řekni mi, zda je tu a zda je připravena a zda jsme my připraveni pokračovat a udělat vše, co je nezbytné. Niterná mysli chci, abys to nyní převzala a navodila velmi intenzivní, hlubokou úroveň plenárního stavu, hlubší než ráno, pokaždé hlubší, po celou dobu s větší jasností, chápáním, pohodou, mírem, tichem, klidem a jistotou, s eliminací všech pochybností a váhání, které přicházejí z vnější mysli a které by chtěl u tebe vidět negativní stav, abys nevěřil tomu, co se děje. OK, připravena?

C: Jsem tady, Petře.

T: Kdo je to?

C: Tady je Niterná mysl H.

T: Pravá Niterná mysl?

C: Ano.

T: Identifikuj se tak, že řekneš, komu sloužíš a koho uctíváš.

C: Sloužím Pánu Ježíši Kristu, Nejvyššímu, který vládne všem oblastem pekel a celému vesmíru, jenž byl stvořen Ježíšem Kristem, Nejvyšším, kdo je Jeden Nedělitelný...

T: Nedělitelný co?

C: Bůh. Jeden a Nedělitelný.

T: OK. Jsou tam Jenifer a Adonis?

C: Ano. Jenifer sedí na zemi se zkříženýma nohama a Adonis tam stojí se založenýma rukama, pozorují nás.

T: Pamatuj, že vždycky, když máme přestávku, toto dělám kvůli... toto chci kvůli poučení, vždy, když máme přestávku, během té přestávky se mohou stát všemožné věci. A je nevyhnutelné, abychom se vždy, když ukončíme přestávku, vždy, když někdo převezme vedení, ujistili, že to nepřevzala žádná negativní entita, která by zasahovala, je nevyhnutelné identifikovat se slovy „Uctívám a sloužím Jednomu Bohu, Pánu Ježíši Kristu, kdo je Jeden Bůh Nedělitelný, jediný Stvořitel veškerého stvoření“.

C: Jeden Bůh Nedělitelný veškerého stvoření.

T: Je to jasné? Chápeš důvod, proč je to nevyhnutelné?

C: Oh, ano. Jasné.

T: A toto je náležitý postup. OK. Děkuji. H. si teď o přestávce stěžoval, že měl nějaké těžkosti uvěřit tomu všemu, že to není skutečné. Řekni mu, jak je to skutečné. Co je skutečné a co není?

C: Teď zažíváš skutečnost, H., a je to, jako by ses probouzel nebo jako by tě probouzeli z noční můry. Noční můra by vypadala reálně, zatímco svět, ve kterém žiješ, by vypadal na pár minut nereálně. A jak budeš s námi interagovat tímto způsobem, budeš se cítit stále více příjemněji. S H. je ten problém, že automatické psaní se stalo skutečným, neboť viděl, jak se to děje, zatímco tato metoda je nová i tyto techniky jsou nové, ale on je trpělivý a zvykne si na to. Nemyslím, že je třeba si s tím nyní dělat starosti, protože toto je poprvé, co hovořil či komunikoval se svou Niternou myslí. Jeho experimenty s automatickým psaním byly krátkodobé a kontaminované, pokud jde o Niternou mysl, a při jeho předchozí práci v transu se nikdy nesetkal se svými pravými duchovními rádci a neměl žádnou zkušenost na vrcholku hory, na vrcholku duchovní hory.

T: To je rozhodující rozdíl.

C: Když zažil takzvaného Lucifera, Lucifer ho vlastně na ten čas posedl a to bylo pro něj nesmírně reálné.

T: Co se stalo s takzvaným Luciferem, s tou posedající, zlou, negativní entitou, co se nazývá Lucifer?

C: Lucifer je uvězněn někde uprostřed, do pozitivního stavu ještě nebyl plně zkonvertován a do negativního stavu se už vrátit nemůže.

T: Čeká na úplnou konverzi?

C: Podle mých nejlepších vědomostí ano.

T: Dobrá, prověříme to později, pokud to bude nutné. Myslíš, že to bude vhodné? Zeptáme se Nejvyššího, až to převezme On/Ona, OK?

C: Ano.

T: Co bychom nyní měli udělat? Měli bychom nejprve vyřešit nějaký problém či něco jiného, nebo bychom měli pokračovat ve vyvolání dalších duchovních rádců?

C: Vyvolej ven více duchovních rádců.

T: OK. Potom ať se Adonis a Jenifer připraví. Jenifer, se svým mečem Pravdy z Dobra, který bojuje se zly a nepravdami a rozpozná, kdo je kdo, buď připravena! Jenifer, jsi připravena?

C: Ano.

T: Adonisi, pomůžeš nám?

C: Ano.

T: Z moudrosti zaplavíš ty lidi, kteří přijdou ve světle, a zkontroluješ je a budeš dbát na to, že žádné negativní entitě není dovoleno infiltrovat se z pravé pozice Niterné mysli, Niterné mysli v tobě, která uctívá Pána Boha Ježíše Krista, Nejvyššího, jednoho Jediného Boha Nedělitelného. Připraveni?

C: Ano.

T: OK. Voláme dalšího duchovního rádce. Dívej se napravo a někdo vyjde ven, kdo je připraven vyjít z pravé strany, zpoza skály. A až se ta osoba objeví, popiš Niterná mysli, co vidíš.

C: Vidím nějakou dámu oblečenou v modrém rouchu, v nějakém volném oděvu. Vypadá opravdu bledá.

T: Bledá? Proč? Dobře, uvidíme. Běž, představ se jí a zeptej se, jak se jmenuje a ať Jenifer jde a provede bezpečnostní prověrku sedmkrát s mečem na rameno.

C: Má obuty sandále. Tvář ještě není moc jasná.

T: Přines světlo Adonisi a posviť jí do tváře.

C: Má načervenalé vlasy. Její pokožka se teď mění, jakoby v tom světle zezlátla. Jak do něj vchází, její pokožka se rozehřívá, jakoby byla zářivá, vypadá opálenější či zlatější. Ona... má...

T: Běž, představ se jí.

C: ...zelené oči.

T: Zeptej se jí, jak se jmenuje.

C: Jmenuje se Diana. Jenifer ji poklepává po rameně, po pravém rameně svým mečem.

T: Sedmkrát.

C: Jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm.

T: A jak vypadá teď?

C: Je to něco zvláštního. Zvedla meč a políbila jej.

T: Váží si pravdy.

C: Jenifer odkládá svůj meč a odstupuje.

T: Dovol, ať si s ní promluvím. Diano, máš dovoleno převzít hlasivky H., jeho ústa a řeč, a identifikuj se, a kvůli bezpečnostní prověrce mi řekni, komu sloužíš a koho uctíváš.

C: Jsem Diana, princezna Diana, a sloužím... můj Pán je Ježíš Kristus, Nejvyšší, Jeden Nedělitelný, Kdo stvořil a vládne stvoření, nebi i zemi a Kdo je můj Pán po celou dobu, věčně. Zdravím tě.

T: Děkuji ti a také já tě zdravím. Takže ty uctíváš toho stejného Boha Nedělitelného jako my?

C: Ano.

T: Je dobré mít tě tady. A jsi pravým ženským duchovním rádcem H.?

C: Ano. Znám jej jako Ht. Jsem jeho duchovní rádce a jsem ráda, že mě konečně někdo poznal.

T: Toto je poprvé, co tě někdo poznal?

C: Ano.

T: To jsme velice rádi. Co představuješ v jeho životě?

C: Představuji lásku, dobrotu, čistotu, krásu, radost, lásku k životu, lásku k duchu.

T: A lásku k Bohu.

C: A lásku k Bohu.

T: Toto jsou nádherné reprezentace, a jsi ochotna pomoci ostatním duchovním rádcům H. získat takové lásky?

C: Ano.

T: Radost a potěšení a rozkoš?

C: Ano.

T: OK. Patříš k Adonisovi? Nebo je tam někdo jiný pro tebe? Pouze Nejvyšší to ví.

C: Nebylo naznačeno...

T: Zatím.

C: ...že bych k někomu patřila.

T: Chápu. Myslím, pokud jde o manželství Lásky a Moudrosti, to jsem měl na mysli. Nikoli náležení k někomu, ale spojení, Spojení v tomto smyslu.

C: Ano.

T: Chápeš?

C: Ano.

T: OK. Toto prověříme později s Nejvyšším, dobře?

C: Ano.

T: Tak tedy vítej, a Jenifer tě může obejmout i Adonis tě může obejmout a H. tě může také obejmout.

C: Mmmmm, děkuji.

T: Mám pravdu v interpretaci, že když jsi políbila meč, znamená to, že Láska miluje Pravdu?

C: Ano. Miluji pravdu.

T: A to je důvod, proč jsi políbila meč, který reprezentuje, symbolizuje Božskou Pravdu?

C: Ano.

T: Velmi dobře. Potom bys neměla mít vůbec žádný problém vycházet dobře s Jenifer.

C: Ne. Bude s Jenifer vycházet velmi dobře.

T: A samozřejmě ty miluješ moudrost, a proto bys neměla mít žádný problém vycházet dobře ani s Adonisem.

C: Ne, nebudu mít žádný problém s Adonisem. Znám jej už dlouho.

T: Dlouho?

C: Ano.

T: Proč vám nebylo dovoleno objevit se, když vás volali v procesu v San Diegu a v Los Angeles? Namísto toho, lidi, se místo vás objevili nějací pseudoduchovní rádcové. Máš k tomu nějaký komentář?

C: Ano.

T: Dej se do toho.

C: Proces H., jeho transformační proces, byl téměř pod naprostou kontrolou negativního stavu. Nikdo z nás nebyl s to nebo Nejvyšší nám nedovolil zúčastnit se, protože Nejvyšší cítil, že bylo potřeba naučit se lekce, jež nezahrnovaly pravé duchovní rádce H.

T: Velice dobře, ale nyní je správný čas navázat trvalý vztah s jeho duchovními rádci?

C: Ano.

T: OK. Máš nějaké další poselství pro H., nebo něco, co bys mu navrhla v tuto chvíli, jak se natrvalo připojuješ k duchovní rodině na vrcholku hory?

C: Automatické psaní H. na téma sex a sexuální vztahy byly extrémně zamořeny a já se pokusím napravit jeho dojmy, aby nebyl tak znechucen, jak byl díky těm konkrétním textům, které mu připadaly velice odporné a které jej zmátly ještě víc, než už byl. Pokusím se jej naučit prožívat opravdovou radost z milování a co znamená pravé manželství duchovních a sexuálních vztahů. Milovat bez viny či strachu z následků.

T: Správně. Toto bude proces učení v jeho soukromých transech, až půjde na vrchol hory.

C: Ano, bude na to dost času.

T: Ano. Mohla bys jednoduše kvůli záznamu vyjádřit nějaké předběžné pocity, názory a postoje, které můžeš nyní uvést o sexu? Stručně mu něco sdělit, vysvětlit?

C: Ano.

T: Dej se do toho.

C: Milenci by si měli užít kompletní menu rozkoší jim dostupných jak v duchovní, tak i v lidské rovině. Vzájemné milování si muž a žena nemohou opravdu užít tak, jak si ho užívají v duchovní říši, ale lze ho učinit stokrát příjemnějším, než zakusil H. v minulosti. Odstranění viny z H. bude či je velmi pozitivním krokem vpřed a on ocení také znalost toho, jak vejít do hypnotického plenárního stavu a jak do toho zahrnout jisté pozastavení času a další techniky, které zvětší jeho potěšení z milování a z lásky a vážení si svého sexuálního partnera. Existuje možnost, že ho zasvětíme do nějakých mimotělních sexuálních duchovních spojení, které mu taktéž pomohou odstranit poslední stopy odporu, aby si užíval tento osvícený stav zkušenosti. Budu ale mít dostatek času na práci s ním v této oblasti.

T: Dobře. Budeš to mít na starosti a až přijde čas, k mimotělní sexuální zkušenosti dojde pravděpodobně s tebou, nebo tak nějak.

C: Já... neslyšela jsem to.

T: Je nějaká možnost, aby byl první zážitek, mimotělní sexuální zážitek, duchovní sex, který je pravým vyjádřením Duchovní Lásky Nejvyššího, s tebou?

C: Přála bych si to, ale to je volbou H.

T: Dobrá, to je dobře, neboť my máme vždycky možnost volby přijmout to, nebo to odmítnout. Je nevyhnutelné odstranit všechny stopy viny ohledně toho, mít sexuální pocity, neboť ty pocity mohou být svaté a Božské, pokud pramení ze vzájemného prospěchu, obecného blaha, sdílení a většího poznání Nejvyššího nebo ostatních i sebe. Je to tak?

C: Ano.

T: OK. Jsem rád, že ho budeš moci naučit náležitému způsobu lásky, duchovní lásky a milování se a přispět k jeho pohodě v tomto ohledu. Je ještě něco dalšího, co bys chtěla nyní dodat či říci?

C: Ne.

T: Děkuji Diano a připoj se k ostatním na vrcholku hory, a my postoupíme a seznámíme se s ostatními. Niterná mysli?

C: Ano.

T: OK. Připravena? Tak se znovu podívej. Voláme dalšího duchovního rádce a Jenifer, Adonisi a Diano vizte, že čím více budeme mít pravých duchovních rádců, tím těžší bude pro negativní stav poslat nějakého podvodníka, protože Diana z pozice intenzivní lásky, Adonis z pozice intenzivní moudrosti, Jenifer z pozice Božské Pravdy bojující se všemi zly a nepravdami svým mečem, vy můžete skutečně zajistit, aby nikdy nepřišel žádný podvodník z negativního stavu. Tak se teď připravte. Zavolejme dalšího a podívejme se, kdo to je. Voláme dalšího pravého duchovního rádce.

C: Ano. Vidím nějakého starověkého Číňana. Také on má modrý oděv, dvojdílný, má bílou bradu, bílo-modrou čepici s copem. Je velmi shrbený. Jako by zářil, svítil.

T: Dobře, jdi, představ se mu.

C: Má nějakou hůl. Pomalu kráčí podél nás ven, aby byl tváří k východu v plném slunečním světle. Chvěje se a zdá se, že ve slunečním světle sílí. Pouští hůl a obrací se k nám, vypadá mnohem mladší a zdravější.

T: A jmenuje se... zeptej se ho, jak se jmenuje.

C: Jmenuje se Kon-fucious, Konfucius.

T: Konfucius. To je ten, co byl učitelem na planetě Zemi, když zde byl inkarnován? Zeptej se ho.

C: Ano.

T: OK. Přesto ještě stále ho potřebujeme zkontrolovat, a prosím Jenifer, Adonise a Dianu, prověřte ho, Jenifer sedmkrát.

C: Jenifer... také on se dotkl prsty meče, když skončila, a políbil špičku meče.

T: Dobře.

C: Diana mu položila ruku na čelo, vypadala spokojeně.

T: Pak Adonis?

C: Položil mu ruku na rameno, podíval se mu do očí a vypadal spokojeně.

T: Nechej mě s ním promluvit skrze tebe. Dovol, aby převzal tvoje hlasivky, tvá ústa, tvou mluvu. Konfuciusi. prosím, převezmi je. Toto je můj starý přítel.

C: Ano, Petře.

T: Jak se máš?

C: Cítím se mnohem silnější, děkuji.

T: Není zač. Řekneš nám, kvůli bezpečnosti, koho uctíváš.

C: Uctívám a sloužím Pánu Ježíši Kristu, Nejvyššímu, Jednomu Bohu Nedělitelnému, Kdož stvořil veškeré stvoření i pekla. Uctívám stejnou Entitu, Petře, jako ty, jak víš.

T: Ano. Dobře, On nestvořil pekla, že? On vládně peklům.

C: Vládne peklům. Pekla byla vytvořena z Jeho materiálů.

T: Správně. Lidé vytvořili z Jeho materiálů.

C: Ano.

T: Jasně. Takže ty uctíváš toho stejného Jednoho Boha Nedělitelného, Pána Ježíše Krista jako my?

C: Ano.

T: Děkuji. Omlouvám se za tuto nutnost, ale víš, jak vychytralí jsou negativní duchové.

C: Ano.

T: Dobře, můj starý příteli, jak se všechno daří v duchovním světě?

C: Cítím znepokojení, že nejsem využíván tak, jak bych měl být mými pozemskými dětmi. Teď jsem šťastnější, když jsem s H. Scházely mi hovory s tebou. Mám tě rád, Petře.

T: Oh, také tě mám rád. Je milé hovořit s tebou skrze H. Je to příjemný pocit.

C: I pro mne.

T: Děkuji. Co budeš reprezentovat v jeho životě? Nějaká specifika, podrobnosti?

C: Konkrétně duchovní poznání. Potřebuje se hodně učit, jak víš.

T: Správně. Jsem si toho vědom. A ty mu to dokážeš poskytnout?

C: Ano.

T: A budeš vždy k dispozici na vrcholku duchovní hory, když tam půjde?

C: Ano.

T: Velmi dobře. Máš konkrétní vysvětlení... (výměna pásku).

T: OK, tak můžeme pokračovat. Toto je kvůli poučení pro všechny, to je tedy důvod, proč toto zaznamenáváme. Máš nějaké sdělení o těchto věcech nebo o něčem, o čem si myslíš, že by to nyní bylo pro nás užitečné vědět?

C: Ptal ses na... proč...

T: Z tvého hlediska.

C: ...zkoušel automatické psaní?

T: Dobře, to je také...

C: Znáš důvod, rovněž jako já, proč byl nucen čekat tak dlouho na tento okamžik. Musel zůstat v pozici, ve které byl udržován jeho zájem, ale ve stavu učení se. Pokud bychom nezvládli tu situaci úplně správně, pravděpodobně by se stal nějakým trapistickým mnichem nebo něčím horším a nemohl by získat nezbytné informace o působení negativního stavu, což jej činí tak cenným pro pozitivní stav. Takže mým úkolem bylo dohlédnout, že dostal právě tolik duchovních informací, aby se udržoval v hledání, ale aby se nevzdal neduchovního, svých neduchovních aktivit. Automatické psaní bylo jen další metodou, jak ho posunout v pohybu vpřed a stát se, naučit se stát silným; zatímco zároveň jsme mu neustále posílali intuitivní zprávy, že to, co se dělo, bylo špatně, aby se tedy nerozběhl a nezačal kázat nesmysly, které přijímal.

T: Což po něm chtěl negativní stav, aby to udělal tak špatně?

C: Ano.

T: Dobře, vidíš, tyto víš a i já to vím. Ptal jsem se jen kvůli němu a kvůli ostatním, kteří se učí z této zkušenosti.

C: Ano, chápu.

T: Nějaký komentář k transformačnímu procesu?

C: Zajímavý experiment. Dost nebezpečný, až na to, že byl pod velmi přísnou kontrolou Nejvyššího. Několikrát byl velmi blízko katastrofy, jak však víš, někdy musíme podstoupit velice velké riziko, abychom dokončili nevyhnutelné přípravy pro duchovní obrození.

T: Ano, chápu. Ale nyní je to pod kontrolou.

C: Ano. Stále se však doporučuje krajní opatrnost.

T: Oh, samozřejmě. Máš nějaké další metody, o kterých nám snad můžeš říct z tvého hlediska, když jsi učitel pravého duchovního poznání z Nejvyššího, jaké další metody, kromě těch, které používám v současnosti, by bylo možné použít na okamžité

zjištění podvodníků. Podívej, já zatím používám, jak víš, spojenou rozlišovací schopnost tří duchovních rádců: Jenifer a její Meč, Adonise a jeho Moudrost, Dianu a její Lásku, a identifikaci proslovem, že uctíváme Jednoho Boha, Pána Ježíše Krista, Kdož má kromě toho mnoho jmen, Kdož jest však Jedním Bohem Nedělitelným, Stvořitelem veškerého stvoření a kdož je také vládcem pekel. Máš mimo toto nějaká znamení, která nám můžeš poskytnout, abychom tu obezřetnost uplatnili speciálně u H.?

C: Petře, tvoje intuitivní pocity o tom, co se děje, jsou stále ještě tvou nejcennější jedinečnou ochranou. Vždycky tam bude nebezpečí do té míry, do jaké tvým pomocníkům tohoto procesu chybí ten intuitivní pocit. Negativní stav je nesmírně vychytralý a bude využívat veškerý svůj čas k pokusu zničit tvůj most a všechno, čeho jsi dosáhl. Intuice je tvá jediná opravdová ochrana. Nejvyšší dovolí kontaminaci pouze tehdy, když bude cítit, že je potřeba nějaké tvrdé lekce. Kontaminace transformačního procesu H. byla dovolena z mnoha důvodů. H. potřeboval především tvrdou lekci z pokory.

T: A co A., M. a G.?

C: G. má krásného ducha, ale je velice nezralá, co se týká jejích metod.

T: Potřebuje více zkušeností?

C: Mnohem více zkušeností. Toto neovlivňuje její duchovnost, ale ona neumí pochopit, proč ostatní nejsou na její úrovni, a má tendenci jednat s každým, jako by byl takový, jaký by měl být, a ne jaký je. A. začal být uvolněný přesně z opačných důvodů. Měl takovou dobrou znalost nebo silnou znalost náležitých metod, že měl pocit, že se klidně může odchýlit bez ohrožení tohoto procesu. Naučil se neocenitelnou lekci a jsem si jistý, že ta epizoda se nebude opakovat. On je krásná entita. M. tam byla zřejmě z nějakých nesprávných důvodů, ale my jsme měli pocit, že je nutné toto využít, aby H. mohl zakusit čistotu její lásky ke Stvořiteli v její v podstatě nebroušené formě. Také ona se naučila nějaké cenné lekce z této zkušenosti. V jistém smyslu se naučila více, než všichni ostatní zbylí účastníci dohromady.

T: Včetně H.?

C: Včetně H.

T. Kvůli záznamu, máš nějaký poznatek o tom, proč bylo nevyhnutelné, abych já sám, myslím s Nejvyšším a s tebou, dokončil tento proces bez přítomnosti kohokoli, kdo byl jeho účastníkem během těch čtyř dní?

C: Petře, H. je ještě stále podezřívavý a na správné dokončení své transformace vyžadoval intenzitu, jakou jsi dokázal poskytnout jen ty. Musí mít absolutní poznání, že jeho transformace je... že jeho transformace do pozitivního stavu je kompletní. To poznání musí být pro něho tak reálné jako cokoli jiného, co kdy zažil, jinak bude ztracen, pro Hnutí bude ztracen. Tvé poslání nebude úplné, dokud se toto nedosáhne. Děkuji ti za ochotu dokončit jeho proces.

T: Dobrá, je mi potěšením, jak víš. Je mi duchovním potěšením hovořit s tebou, můj starý příteli. A ovšem i s ostatními. A budu žádat i tvou pomoc, víš, aby H. získal pocit dokončení a reality ohledně toho, co se děje, a že je úplně transformován do pozitivního stavu a stává se nositelem a pokorným služebníkem Nejvyššího a všeho pozitivního a dobrého, v jednotě, ve shodě a v souladu se všemi členy duchovní rodiny pozitivního stavu. Pravé duchovní rodiny. Máš něco dalšího, co bys v této chvíli dodal?

C: Ne. Petře, rád bych si dal přestávku, je-li to možné.

T: Jistě, samozřejmě. Dej se do toho a až se vrátíš, vejdeš hlouběji do transu.

PŘESTÁVKA

C: Také jsem se s ním dostal do mnohem hlubšího transu, takže jsem začal být trochu nervózní.

T: Proč?

C: Byl jsem, bylo to, bylo to...

T: Přestaň být teď nervózní, jsi v dobrých rukou, všechno je pod naprostou kontrolou, celý proces je veden Nejvyšším, těmito nádhernými lidmi, na které můžeš být hrdý, a dovol, ať zajdeš ještě hlouběji, pokud je to nutné a vhodné a prožij vše, co je vhodné a správné.

C: Ano.

T: Je tam Jenifer?

C: Ano.

T: Adonis?

C. Ano.

T: Diana?

C: Ano.

T: A Konfucius, můj starý přítel, je přítomen?

C: Ano.

T: Zeptej se Konfucia, zdali je nyní ochoten být stále přítomen na vrcholku hory, až půjdeš každý den do svého transu, nejméně dvakrát denně, aby sis povykládal a aby tě všichni učili, a také on.

C: Ano, říká: „řekni mému starému příteli Petrovi, že mi bude potěšením.“

T: Jsem tak šťastný. Jsem za to nesmírně šťastný. Děkuji. Takže se podívejme, zda bychom měli přikročit k vyvolání dalšího rádce. Co je teď na programu?

C: Ano.

T: OK. Ať Jenifer, Adonis, Diana a Konfucius pomohou při identifikaci. Nikdo nedokáže podvést tady mého starého přítele, a on zná všechny podrobnosti, takže žádám obzvláště jeho o pomoc při identifikaci toho, kdo to je. Voláme dalšího pravého rádce, pod záštitou, jménem našeho Milovaného Pána Boha, Ježíše Krista, Nejvyššího, Jednoho Boha Nedělitelného. Z pravé strany...

C: Vidím velkou černou slizovitou substanci.

T: Z pravé strany? To je negativní stav. Co se děje? Musíme se zabývat někým, kdo se tě pokouší posednout, zasahovat tu?

C: Myslím, že je to nějaké varování. Vypařuje se to, hoří, jak to vchází do světla.

T: Varování ohledně čeho, ohledně následujícího?

C: Postupně se to...

T: OK. Všichni se otočme k východu. Připojuji se nyní k vám na vrcholku hory, můj duch se k vám připojuje. Dej mi vědět, až se tam objevím.

C: Jsi zde.

T: Zůstanu tam s vámi. Teď se všichni otočme na východ a požádejme Nejvyššího ze slunce, aby nám poskytl představu, pochopení, co to znamená. Co to znamená? Ty teď získáváš osvícení a řekneš nám...

C: Ještě stále to hoří.

T: Ano, nechej to shořet.

C: On/Ona, Pán Ježíš Kristus, Nejvyšší říká: „Toto je příklad toho, jak hluboko pronikl negativní stav do vaší obrany. Další pseudorádce jsem proměnil ve sliz dříve, než se mohli objevit.“

T: Děkujeme ti za to. Vyčistíme vrchol hory od jakýchkoli zbytků té slizovité substance.

C: Připomíná mi to tu černou látku, kterou používali k hoření, tu látku, kterou pálili čtvrtého července. Všechny ty hady.

T: Už to mizí?

C: Je to odfoukáváno pryč.

T: OK. Zajistěte, aby byl vrchol hory uklizen, neposkvrněn a čistý a aby bylo všechno ozářeno teplem a světlem Božské Lásky a Božské Moudrosti Nejvyššího, pravého Stvořitele, Jednoho Boha Nedělitelného.

C: Všichni se teď držíme za ruce a hledíme k východu. Vzduch začíná být opět čistý, zápach mizí.

T: OK. Všechno je čisté?

C: Ano.

T: Můžeme nyní pokračovat?

C: Ano.

T: OK. Voláme tedy dalšího duchovního rádce, pravého duchovního rádce. (Dlouhá pauza.)

C: Vidím nějakou indiánskou dívku. Má dlouhé černé vlasy a dva copy a má oblečeny šaty z jelenice, mokasíny bohatě zdobené korálky, čelenku.

T: Nechej ji vejít do Světla, na východ. Ať ji Jenifer prověří.

C: Vešla do slunce, zvedla ruce a pokorně se uklonila k východu. Teď se obrací tváří k Jenifer, která se dotýká jejího pravého ramena. Ještě stále je zde.

T: Ať ji prověří také Adonis a Diana a Konfucius.

C: Něco šeptají Konfuciovi do ucha.

T: Je můj přítel spokojený?

C: Usmívá se.

T: Ať Petr přijde k ní a zkontroluje ji.

C: Zdá se, že ti něco říká. Je to celkem veselé.

T: OK, ať to převezme, a nejprve, jak se jmenuje?

C: Jmenuje se Mayl.

T: Jak to vyslovuješ?

C: M-a-y-l.

T: M-a-y-l?

C: Mayl.

T: Tak se jmenuje?

C: Ano.

T: Mayl, teď máš oprávnění převzít hlasivky H., jeho ústa, jeho schopnost mluvy a hovořit přímo se mnou na této úrovni, s mým fyzickým já, jak hovoříš s mým duchovním já na vrcholku hory.

C: Jmenuji se Maya.

T: Jak se to hláskuje?

C: M-a-y-a.

T: Maya.

C: Maya.

T: Uhmmm. Komu sloužíš a koho uctíváš?

C: Uctívám Pána míru, Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, Jednoho Boha Nedělitelného, Stvořitele všeho, co jest, všech lesů, stromů i zvířat a ptactva.

T: Jsi jednou z pravých ženských duchovního rádců H.?

C: Ano.

T: A co reprezentuješ v jeho životě?

C: Představuji potenciální poznání H., znalost i potenciální poznání přírody, jak zachovat planetu v přírodním stavu i její přirozený stav. Naučím ho a poradím mu způsoby, jak ochraňovat zemi, aby poznal, že pokud bude zničena, okamžitě bude Nejvyšším nahrazena. Pořád je lepší chránit a žít a zachovat tento svět, než jej zničit a opět procházet tímto procesem. Příroda se dokáže uzdravit sama, je-li jí dána příležitost. H. má hluboký cit pro všechno, co existuje, a dokud je to hluboko v něm, mělo by to být probuzeno a jeho poznání by se mělo využívat. On miluje zemi, stromy. Proto žije v tropech, proto mu Nejvyšší pomohl najít domov na jednom z nejkrásnějších míst na zemi v této době, zatímco mu ještě stále poskytuje vymoženost schopnosti zůstat produktivní.

T: Správně. Dobře, rád bych tě přivítal v rodině, v naší duchovní rodině a požádal tě, abys převzala aktivní roli v pomoci H. s jeho posláním. Navrhuji, abyste byli všichni stejně zapojeni na 100%.

C: Ano. Cítím to. Petře, hovoří Niterná mysl. Pozoruji, že zatím máme velice milující a příjemnou skupinu rádců.

T: Nuže, tak to má být, že?

C: Ano.

T: V okamžiku, jak přijde někdo, kdo nebude příjemný a přátelský, znamená to, že on nebo ona není rádcem a my to musíme napravit. Takže zajisti, aby byla stále přítomná ta sympatie a láska, a vzájemný respekt a láska, protože ve chvíli, co nebude, něco bude strašně špatně. Toto je další způsob, jak zjistit infiltraci negativního stavu. Jsi spokojena?

C: Ano.

T: Je H. stále více přesvědčen, že je toto reálné?

C: Zkušenost H. s tvým starým přítelem Konfuciem, myslím...

T: Donutil ho konvertovat?

C: Ano.

T: Přesvědčil ho? Dobře, ještě jsme nehovořili přímo s Nejvyšším, s pravým Nejvyšším. Maya už domluvila?

C: Ano.

T: Moc ti děkuji. A teď máme jednoho, dva, tři, čtyři, pět. Ještě stále máme tři. Dobře, z těch osmi... je jeden z těch osmi Nejvyšší, nebo se Nejvyšší počítá zvlášť? Ne zvlášť, ale jako devátý. Zeptej se Konfucia, on přesně ví, jaké je skóre.

C: Petře, tady Konfucius...

T: Ano, příteli můj?

C: ...hovoří.

T: Jaké máme v této věci skóre?

C: Ty budeš jedním z duchovních rádců H.

T: Šestý, ano. To je důvod, proč jsem se objevil právě včas.

C: Nejvyšší bude osmý.

T: Nejvyšší duchovní rádce.

C: Nejvyšší duchovní rádce.

T: Takže máme už jen jednoho. Řekni mu, co bude Petr reprezentovat v jeho životě.

C: Petr bude reprezentovat most mezi ohromným množstvím spiritualismu, duchovní esencí, což je nezbytné, aby H. znal. Ale příliš mnoho poznání by mu ztížilo a znepříjemnilo pobyt v těle, takže Petr bude fungovat jako termostat.

T: Ano. Zajišťující, že dostane pouze tolik poznání, na kolik je připraven a kolik je schopen absorbovat a zahrnout krok za krokem do svého života. Tak nějak?

C: Ano. Bude nebo je nadále v neustálém nebezpečí, že ztratí vládu nad svým tělem.

T: Proč?

C: Nadále se cítí nesvůj ve svém těle.

T: No, to já také. To je toho. Je to drsné, víš, žádná spřízněnost. Je-li někdy nesvůj, snad... protože znáš, příteli můj, míru mé nepohody, snad nikdo se s tím ani srovnat nemůže.

C: Správně. Je v tomto těle 52 let či více a bude tam i nadále, ale poskytnout mu povzbuzení a podporu nebolí.

T: Oh, rozhodně.

C: Jako dostáváš ty.

T: Ano. I já mu s tím mohu pomoci.

C: To je v podstatě tvůj...

T: Přemostit ho s tímto tělem a duchovním světem.

C: Ano.

T: Dobře, ve společnosti, v tak nádherné společnosti, jako jste vy, lidi, víte, budu více než šťastný, když na vrcholku hory udělám to nejlepší. Takže mě začlení na vrchol hory, až půjde k Tobě rozjímat.

C: Ano.

T: Také já jsem mu k službám, pokud budu v tomto těle a pokud bude moci dorazit ke mně z jeho nádherného domova...

C: Ano.

T: ...do nádherné Santa Barbary, co ty na to? A ovšem je vždy vítán, kdykoli fyzicky přijde k nám na návštěvu a zůstane u nás, kdykoli, za každých okolností. Nuže, konec konců, příteli můj, je jedním z nás. Je čas, aby...no...pravděpodobně se to dozví večer během posledních tří hodin, do určité míry, odkud pochází a kdo je a jaké je jeho pravé poslání. Mám pravdu ve svém předpokladu?

C: Jsem si jist, že Nejvyšší mu poskytne...

T: Nezbytné informace.

C: Správně.

T: Děkuji za to, že jsi mě uvedl, OK. Chápej, nechtěl jsem se sám uvádět. Bylo lepší, když mě představil můj starý přítel, který mě tak dobře zná.

C: Bylo mi potěšením.

T: OK. Je to o mně vše, o mé funkci? Jsme připraveni vyvolat sedmého?

C: Ano.

T: OK. Takže teď je nás šest. Můžeme skutečně zkontrolovat cokoli, pod záštitou, vůdcovstvím, vedením Nejvyššího. Potřebuje se tam můj duch identifikovat ve smyslu proklamace, koho uctívá a komu slouží? Ať se mne Jenifer a vy všichni, lidi, dotknete a necháte mě prohlásit nahlas a jasně, koho uctívám. Ujistěte se, že to není nějaký Petr-podvodník, pseudo-Petr. Jenifer?

C: Jenifer tě poklepe na rameno.

T: A všichni ostatní. Postavte Petra dopředu k východu.

C: Také on políbil meč.

T: Láska k Boží Pravdě.

C: Ano. Jenifer je spokojená, všichni ostatní vypadají spokojeně. Každý tě objímá.

T: Nechte mě říci: „Uctívám Jednoho Boha Nedělitelného, kterým je Pán Ježíš Kristus, Nejvyšší, jediný Stvořitel vesmíru a všeho ve stvoření a který je také nejzazším vládcem a pánem pekel.“ Řekl jsem to?

C: Snažím se myslet jako ty, kdybys mohl hovořit skrze mne.

T: Dej se do toho, je to možné. Toto je multidimenzionální situace. Tento Petr, tady, hovoří ve fyzickém těle, skrze tebe může můj duch hovořit bez přízvuku, protože používá tvoji angličtinu, ne tu, co je v tomto těle. Takže to není problém, dej se do toho. Požádej Petra, ducha Petra, aby převzal tvoje hlasivky.

C: Uctívám Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, Jednoho Boha Nedělitelného, Stvořitele celého vesmíru, všeho, co jest a vládce nebe i pekla.

T: Jsem spokojen. Děkuji. Je to pravý duchovní rádce. OK. Teď můžeme vyvolat sedmého, OK?

C: Ano.

T: Dobrá, všichni se připravte a zjistěte, kdo přichází, aby se připojil k této nádherné rodině, plné lásky a moudrosti a dobroty a sympatie a radosti.

C: Hovoří Niterná mysl...

T: Ano?

C: Vidím muže oblečeného v mnišském rouchu, pokorného, staršího muže, krásná tvář.

T: Jakou barvu má jeho roucho?

C: Hnědou.

T: Hnědou.

C: Kráčí...

T: Na východ?

C: ...na východ. Kleká a lehá tváří k zemi směrem k východu. Slunce, to bílé světlo tak trochu pulzuje, je to zajímavé. Zůstává tam. Konečně se narovnává a stále je na kolenou, dělá velmi pomalý znak kříže. přichází k Jenifer. Ona ho poklepává po pravém rameně. Jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm. Také on líbá špičku meče. Zdá se, že se velice dobře zná s Konfuciem, objímají se, svírají se v náručí. Zdá se, že ty jej také znáš. Také ty jej objímáš.

T: Jeho jméno, zeptej se jej na jméno.

C: Jmenuje se Páter Pio.

T: Jak to hláskuješ?

C: P-i-o.

T: Pio?

C: Správně.

T: Dovol mi s ním promluvit skrze tvoje hlasivky. Pátere Pio, máš oprávnění převzít hlasivky H. a identifikovat se: komu sloužíš a koho uctíváš?

C: Uctívám, pokorně uctívám Pána, našeho Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, Jednoho Boha Nedělitelného, Stvořitele celého stvoření, Vládce nebes i pekel.

T: Rád bych tě uvítal, příteli můj, na vrcholku hory. Je mi potěšením mít tě mezi námi. Jsi jedním z jeho pravých duchovních rádců?

C: Ano.

T: A co představuješ v jeho životě?

C: Útěchu. Jsem někdo, kdo trpěl v těle mnohem více než H. kdy začne trpět, a zatímco ty budeš fungovat jako most, já jej utěším během mnoha útoků z negativního stavu.

T: Což znamená, že je pro něho důležité, aby si uvědomil, že pokud jsme v tomto těle na této Zemi v zóně vymístění, kde je negativní stav dominantní, aktivní, kde despoticky vládne a panuje, je nemožné vyhnout se napadání negativním stavem, ale když půjde k vám všem na vrchol hory a vždy se obrátí k Nejvyššímu a v nitru ke své Niterné mysli na vrcholku hory, vždy bude schopen zvítězit, porazit ho a zdolat ho.

C: Ano.

T: Ať se stane. Vítej v rodině.

C: Je dobré být s tebou, Petře.

T: Je dobré být s tebou a mám tě rád.

C: Také já tě mám rád.

T: Máš něco dalšího, co bys H. nebo nám pověděl v této chvíli?

C: Pouze to, že jsem velice rád, že jsem členem této duchovní rodiny a že pokorně přijímám toto pověření od Nejvyššího být duchovním rádcem H., být nadále duchovním rádcem H.

T: Děkujeme ti za tvou ochotu a oceňujeme tvou dobrovolnost v tomto úkolu. Teď jsme všichni pospolu a myslím, že je čas, Niterná mysli a všichni duchovní rádcové, všech sedm... ověřme si to, obraťme se na východ a pokorně se zeptejme, zda je čas na představení pravého Nejvyššího, Jednoho Boha Nedělitelného, Pána Ježíše Krista, Stvořitele, jediného Stvořitele všeho ve stvoření a jediného Vládce nebes a pekel.

C: Všichni se chytáme za ruce, držíme se za ruce, obráceni k východu.

T: Nejvyšší přijde v jeho známé fyzické podobě Ježíše Krista, pokud se tak Nejvyšší rozhodne přijít.

C: Vypadá jinak, než vypadal minulý týden, úplně jinak.

T: Máš na mysli v tom pseudo...

C: Toto, uh...

T: Jak vypadá?

C: Vypadá, uh, minulý týden to byla vysoká, zlatá postava, která vypadala jako čisté zlato, téměř světlozlatá, a postava, co se blíží k nám, vypadá, jakoby se teleportovala, vypadá mnohem lidštěji a není tak vysoká, je víc... mám na mysli, minulý týden měl dvacet osm metrů...

T: Myslíš před dvěma týdny.

C: Před dvěma týdny...

T: V tom procese s...

C: Správně.

T: Před dvěma či třemi týdny.

C: A dojem, který ve mně vyvolává, je velice... víš, pouze bílý oděv a volná šňůra okolo, brada, hnědá brada, černé oči, husté vlasy, nádherný úsměv.

T: Dobře, nechej Ho, ať převezme tvoje hlasivky, tvá ústa a stane se Pánem, Nejvyšším Pánem tvého života.

C: Nyní kráčí směrem k nám.

T: OK.

C: Petře, hovoří Ježíš Kristus, Nejvyšší, Stvořitel všeho, co jest, pravý Vládce všech duchovních světů a pekel.

T: Potřebujeme další identifikaci

C: Potřebujete další identifikaci?

T: Ano. Něco chybí při Tvé identifikaci, velmi důležité.

C: Jsem Jeden Bůh, Pán, Ježíš Kristus, Nejvyšší, jeden s Duchem Svatým, Nedělitelný, Stvořitel všech nebes, všeho, co bylo stvořeno.

T: Děkuji. Promiň mi tuto identifikaci, ale tolikrát nás podvedli a zaváděli, že nechceme udělat stejnou chybu. Jsi pravým Nejvyšším duchovním rádcem H.?

C: Ano. Můj příchod byl pro H. těžký, ale musí se naučit, že Nejvyšší musí být patřičně identifikován.

T: Bylo by bezohledné, kdy ses podrobil meči Jenifer a ostatním?

C: Ne.

T: Dejte se do toho. Jenifer a všichni ostatní, dejte se do toho kvůli objektivitě a spravedlnosti a soudnosti.

C: Jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm. Také On políbil meč. Vypadá to, že se s každým objímá.

T: Dobře. A také s H. Děkuji, můj Pane, že ses podrobil tomuto testu. Protože jsi Stvořitel všeho a také hlasivek a hlasu, podotkl bych, že Nejvyšší může hovořit lehce bez jakýchkoli dlouhých přestávek mezi slovy. A ovšem H. může být v hlubokém transu, je-li to vůbec možné.

C: Petře...

T: Ano, Pane?

C: Hovoří Nejvyšší. (Zvedá se jeho pravá ruka.)

T: Kdykoli... kvůli identifikaci bych chtěl, abys vždy řekl „hovoří Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus, Jeden Bůh Nedělitelný“, pokud by ti to nevadilo.

C: Petře, hovoří Pán Ježíš Kristus, Nejvyšší, Jeden Bůh Nedělitelný.

T: Děkuji, Pane.

C: H. má nějaké těžkosti, neboť si chce být naprosto jistý, že se ven dostávají správná slova, ale už to začíná být snadnější.

T: Dobře.

C: Všichni, ty i tvoje děti jste se naučili úžasnou lekci během posledních týdnů.

T: Ano.

C: Mohu vám všem složit poklonu za to, jak to bylo zvládnuto?

T: Děkuji.

C: Chápeš nezbytnost této lekce, jak jsme o tom diskutovali, kvůli záznamu?

T: Ano. Možná by byl dobrý nápad, kdybys to kvůli záznamu rozvedl.

C: Ty jsi byl úspěšný při budování tvého mostu a dalo se očekávat, že dojde k tvrdým útokům. Načasování procesu H. nebylo náhodné.

T: Tak jsme se dali dohromady.

C: Využila se panika negativního stavu, kdy H. byl uveden ke G., a těch devadesát dní bylo ovšem perfektně načasováno, aby kolidovaly s dokončením knihy, závěrečné knihy, a s nezbytností dokončit proces A. tehdy, kdy ho vykonal. Ta lekce měla dopad na všechny zúčastněné. Tvůj most je nyní skutečně dokončen a zpevněn a silný kvůli těžkosti tohoto procesu. Jak všichni velice dobře víte, vždy je tendence polevit, když je vítězství na dohled a toto byl jednoduše příhodný čas nechat negativní stav vynaložit ohromné množství energie a času a úsilí na poslední beznadějný pokus zničit, co bylo vybudováno. (Pravá ruka klesla.) H. se začal cítit nepohodlně.

T: Jo, to je v pohodě. Je v pořádku uvolnit se.

C: Jak víš, Petře, dalším varovným signálem, že negativní stav infiltroval nějaký proces, který by se měl zahrnout mezi signály, je, když je tělo nuceno držet ruce nahoře dvě až tři hodiny v kuse.

T: Až do bodu, kdy člověk dostane bolesti, že?

C: Správně. To se stávalo pořád během procesu H. Jeho ruce zdřevěněly do té míry, že je bylo potřeba třít, aby se v nich rozproudila krev, a on byl hodiny držen v nehybnosti a toto není...

T: Od Nejvyššího?

C: ...od skutečného, pravého Nejvyššího. Máš nějaké otázky?

T: Dobře, jaký je další krok? Skutečně chceme uzavřít manželství, je-li čas, principů Lásky a Moudrosti, maskulinity a feminity. Je čas?

C: Zdá se, že Diana a Adonis jsou ochotni...

T: Reprezentovat to sjednocení?

C: Ano.

T: Dobře, jako symbolismus a jako sjednocení principů maskulinity a feminity, ale především jako sjednocení Lásky a Moudrosti, což se nerovná moci, jak se chybně předpokládalo, ale pravému životu a pravé přítomnosti Nejvyššího. Láska a Moudrost se rovnají Životu a pravé Přítomnosti Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, jediného Boha Nedělitelného. A Dobro plus Pravda se rovná Moci. Jelikož pouze Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus, Jeden Bůh Nedělitelný může spojit do manželství tyto principy, navrhoval bych, aby se Nejvyšší o toto postaral okamžitě. Je Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus, Jeden Bůh Nedělitelný ochoten to učinit?

C: Ano.

T: Pak se dej do toho. Niterná mysli, můžeš popsat, co se děje.

C: Přicházejí k bílému světlu. Pán Ježíš Kristus stojí zády k východu a Adonis je po Jeho levici, Diana po Jeho pravici. Všichni se za nimi shromažďují do kruhu či do půlkruhu. Všichni poklekávají. Adonis a Diana mají skloněné hlavy a tisknou si ruce a Pán Ježíš Kristus, Nejvyšší, pokládá Svoje ruce nejprve na jejich čela. On teď... všichni tři se drží za ruce. Vypadá to jako nějaká sálající teplá záře. Skutečně neslyším žádná slova. Vypadají velice šťastně. On stojí opodál, Jeho ruce jsou takové... stále se drží za ruce, otáčejí se k sobě a objímají se a líbají. Teď je objímají všichni přítomní na té oslavě. I když jsem neslyšel žádné slovo. Vypadá to jako komunikace beze slov.

T: No, mám pravdu, že to bylo telepatické, že slova zněla v jejich myslích? Teď si to můžeš přečíst nahlas, teď to můžeš slyšet. Ve tvé mysli zní, co říkali.

C: Adonisi, kdož reprezentuješ Moudrost, bereš si Moji milovanou dceru Dianu, kdož reprezentuje Lásku, za svou duchovní manželku? Adonis říká „beru“. Diano, kdož reprezentuješ Lásku, bereš si Adonise za svého duchovního milujícího manžela? „Beru“. Ve jménu Otce, Nejvyššího, Ježíše Krista a Nedělitelného Ducha Svatého vás nyní prohlašuji za sjednocení Lásky a Moudrosti, za manželství Lásky a Moudrosti. Teď jste manželé. Teď jste úplní. Ať vás Moudrost a Láska učiní... ať z vás manželství Moudrosti a Lásky učiní zdatné duchovní rádce H. Děti moje, buďte požehnány. Budu stále s vámi na vrcholu hory. Na vrcholu duchovní hory. Všichni jásejme.

T: Děkuji.

C: Myslím, že teď, v tuto chvíli se všichni objímají.

T: Je tam veselo?

C: Ano, velice.

T: Nuže, jsem rád, že se to stalo. Od této chvíle bude H. pociťovat ohromný pozitivní dopad tohoto sjednocení Lásky a Moudrosti a Maskulinity a Feminity ve svém životě. To z něj učiní vyrovnaného a rozvážného, soudného, mnohem silnějšího, mnohem bystřejšího a mnohem duchovnějšího člověka, dodá mu to velké množství Lásky a Moudrosti a energie a síly a vitality a života a moci tvořit z té věčné Přítomnosti, z Nejvyššího jako Absolutního Zdroje v naší Niterné mysli. Dobrá, můžeme pokračovat?

C: Ano.

T: Chtěl bych se zeptat Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného, co bychom měli dělat s tím, kdo se jmenoval Lucifer a kdo se měl změnit na Lutera.

C: Přiveďte ho ke Mně, pokud si tak zvolí.

T: Každopádně, kdo to byl? Jaké bylo jeho skutečné jméno?

C: Jmenoval se Callebeder, Callebeder.

T: Jak se to vyslovuje?

C: C-a-l-l-e-b-t-e-r.

T: Callebter.

C: Callebter, jak jsem vás informoval, je vůdce nové pekelné společnosti a byl vyslán s určitým posláním vykonat několik věcí, destruktivních věcí. Jednou bylo samozřejmě zničit ten proces. Pokud by H. nepokračoval v tomto procesu, snahy poslat poštu by byly vážně nabourány, protože jeho dopis byl zahrnut jako součást poštovní zásilky. Byl to úžasně ďábelský plán s téměř nesčetnými způsoby vítězství pro tu negativní společnost.

T: Správně.

C: Cítili, že tak či onak dosáhnou velké vítězství. Tlak na H. byl v té době intenzivní. Tvůj pásek byl náhodou diktován na jeho narozeniny, což je pro něho vždycky traumatický den, a byl přijat v den jeho stěhování, což je také pro jeho konkrétní osobnost přinejmenším těžký den. Pásek byl přijat v 5:00 hodin, a během období intenzivního tlaku a pocitu viny, protože byl toho názoru, že by měl být doma, poslouchal pásek a skončil přesně tehdy, když přicházel do svého domova, který, jak si můžete domyslet, vypadal jako skutečný chlívek. Toto všechno bylo naplánováno. Reakce byla jiná, než se čekalo. Existovalo příliš mnoho způsobů pro to, aby se zjistily možnosti negativního stavu částečně poškodit nebo vlastně zničit ten most, pokud by došlo nejprve k publikování.

T: Správně.

C: To by byla naprostá katastrofa. Ale jak jsem řekl, došlo k excelentní odpovědi na tu výzvu.

T: Potvrzuješ, že to, co obsahoval ten pásek, bylo správným vyhodnocením situace?

C: Rozhodně.

T: Děkuji. A Callebter byl jedním z vůdců nové pekelné společnosti?

C: Ano. Jedním z hlavních vůdců, ale pro negativní stav došlo k nečekanému nepříjemnému zvratu událostí v té skutečnosti, že bezpodmínečná láska, proudící na Callebtera od M., uspěla částečně v tom, že ho alespoň přesvědčila, že chtěl mít příležitost zažít pravou konverzi.

T: Dobře, měli bychom ho přivolat na vrchol hory? Měla by Jenifer, která má od Tebe na starosti tyto věci, přijít a dovést ho nahoru?

C: Ano.

T: A uvidíme, co si vybere. OK, Jenifer, z autority Nejvyššího přivedeš toho, kdo je známý jako Callebter.

C: Ano, Jenifer sestupuje.

T: Kde je držen? V tom farmářském domě?

C: Byl ve farmářském domě a teď vystupuje na horu a čeká na úpatí cestičky v mlze na příležitost objevit se.

T: OK, ať ho Jenifer přivede nahoru.

C: Ano.

T: Teď víme, kdo ve skutečnosti je a známe jeho pravé jméno. Jaký je význam toho jména, Pane?

C: Callebter má význam pro sebe sama v nejtemnější části pekla.

T: Uhhmmm. Nejzazší sebeláska, egoismus, že?

C: Ano. Jeho význam má co do činění s čistou, vyloženou nenávistí vůči všemu dobrému, čistému, pozitivnímu, nevinnému. Jeho význam je, jeho pravý význam není ve skutečnosti být slyšen, ale má nesmírný význam v temných oblastech.

T: Už je nahoře?

C: Ano.

T: Dobře, dejme mu příležitost, šanci konvertovat, jelikož pravidlem je, že ve Tvém stvoření a v peklech není nikdo uvězněn navěky v jednom stavu a rozpoložení a že každý se může změnit, vyzná-li z hloubi svého srdce hříchy, kaje se a požádá o milosrdenství a odpuštění Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného, Kdož za tímto účelem přišel na tuto planetu Zemi, aby absolvoval misi spásy lidstva a aby poskytl možnosti a příležitosti všem v negativním stavu, dokonce v nejhlubším

pekle, kát se, odvrátit se od svých hříchů a nechat je ze sebe všechny smýt a být poslán do speciálního oddělení Nové školy pro duchovní obrození, znovupoučení a restrukturalizaci, ve věci transformace z negativního ducha na pozitivního a umístění na pozitivní stranu stvoření. Přeje si promluvit?

C: Kleká před Nejvyšším. Toto říká Niterná mysl H.

T: Ano, rozumím.

C: Jenifer stojí vedle něho. On má ještě stále podobu malého dítěte.

T: Je čas, aby vyrostl. Nechejme ho změnit se, až učiní své konečné rozhodnutí a vyzná svůj hřích a bude se kát a požádá o milosrdenství a odpuštění, a dostane se mu soucitu a empatie Božské Lásky a Božské Moudrosti Nejvyššího s bezpodmínečnou milostí. Potom bude přeměněn v zářivě bílého ducha a dostane nové jméno.

C: Neslyším ho nic říkat.

T: Ať promluví.

C: Měl by použít hlas H.?

T: Ano, Dej se do toho.

C: Pane Ježíši Kriste, prosím Tě, odpusť mi moje nepopsatelné a hrozné hříchy. Uvolni mi nějaké místo v pozitivním stavu. Odpusť mi moje mnohonásobné a hrozné hříchy proti Tobě, mému Stvořiteli. Prokaž mi milosrdenství, Pane, dárce života, dárce světla, odpusť mi. Vezmi mě zpět do tvé náruče. Dovol mi, abych Ti sloužil jakýmkoli způsobem, jaký zvolíš. Svobodně se vracím k Tobě, abych Ti sloužil, jak rozhodneš. Prosím Tě, vezmi mě z této pekelné společnosti a nechej mě sloužit Tobě, poté, co dokončím své vzdělávání, svou převýchovu. Prosím Tě, Bože, dovol mi kát se a přidat se k Tobě.

T: O toto žádáš ze své svobodné volby?

C: Ano.

T: Dobře, postav se na východ. Pán tě zalije Bílým Světlem a promění tě na dospělého bílého ducha a přijdou dva andělé-pomocníci a ukáží ti cestu do speciálního oddělení Nové školy pro duchovní obrození, znovupoučení a restrukturalizaci. Ale než tam půjdeš, dostaneš nové jméno. Niterná mysli, co se děje.

C: No, je... je transformován z dítěte na, neumím rozeznat tu postavu, je to bílá entita, ale vysoká.

T: Bílý duch?

C: Ano. Vypadá jako příjemný duch, i když ho neumím rozeznat. Mám dojen, že dostává... že dostal...

T: Ano, jak se jmenuje?

C: ...to, co dostal, co pro něho bylo vybráno minulý týden - Luter.

T: Myslíš tím, že toto je jméno, pod kterým bude fungovat?

C: Správně. Myslím, že se mu to jméno jistým způsobem líbilo.

T: Líbí se mu? Dobře, to nebylo minulý týden, bylo to kdy? ...před třemi týdny.

C: Dva nebo tři týdny, správně.

T: Dobrá...

C: A dva andělé, co se objevili, jej zvedají a berou do Školy.

T: Dobrá, to je ohromný důvod k oslavě, víš, neboť v nebi není větší radosti, než když někdo konvertuje z nejhlubších pekel do pozitivního stavu. Dobrá, než skončíme tuto část, chtěl bych položit jednu otázku Nejvyššímu. Smím?

C: Ano.

T: Pane, byl bych rád, kdybys nám udělal laskavost a prohledal ducha, duši, mysl a tělo H. Svou Božskou Mocí a zjistil, zda jsou tam nějaké další negativní entity nebo duchové, jako byl Callebter, kteří posedli, pronikli, kteří jsou přilepeni k H., kterými se bude muset zabývat a odstranit je, aby už více nebyli součástí jeho života.

C: Padám dolů dlouhým tunelem. Nad hlavou mi stále běží protáhlá světla.

T: Prověř, zda se tam někdo ukrývá, víš, z negativního stavu.

C: Vypadá to jako skupina... vypadá to jako stroje, ale nemají na konci reflektory, teď jsou všude.

T: Dobře, chci důkladný průzkum. Pokud tam někdo je, nechej je vyjít, postav je na vrchol hory vlevo. Co je tam?

C: Petře?

T: Ano. Kdo to mluví?

C: Tady je Pán ježíš Kristus, Nejvyšší, Jeden Bůh Nedělitelný, Stvořitel všeho.

T: Děkuji. Pravá identifikace. Co se děje?

C: Právě se chystáme dokončit důkladný průzkum. Zdá se, že tam nejsou žádné další negativní entity. Avšak, udělal bych tohle... Navrhuji dělat tento průzkum častěji...

T: Dobře.

C: ...neboť...

T: Mohou vstoupit.

C: ...z důvodu, který znáš a já ho také znám, ale H. si jej ještě neuvědomuje.

T: Dobře, ať se jej dozví. Jak často by toto měl dělat ve svém transu, žádat Tě o průzkum?

C: Řekl bych, že v jeho transu... mluvil jsem o tom, že si myslím, že H. by to měl provádět denně. Ale myslím, že jeho rádcové by to měli provádět často a on, pokud je v transu...

T: Oh, prověříme to. Až se vrátíme po přestávce, prověříme to zas a znovu a zítra ráno to zkontrolujeme opět. Nevynechám nic... neboť si ty věci velice dobře uvědomuji. A ovšem zeptáš se duchovních rádců, zda budou tak laskaví a udělají to, pomohou v tom procesu pod Tvou záštitou, vedením, předsednictvím? Jsou ochotni?

C: Ano.

T: Oh, výborně. Dobrá, je po páté hodině, což je čas naší přestávky, přestávky na večeři, do sedmi. A samozřejmě, pokud to bude podle Tebe vhodné a náležité, budeme pokračovat v sedm. Budeme připraveni vrátit se do tohoto okamžiku a rozpoložení a jít domů, odkud přišel, abychom se dozvěděli, odkud pochází, kdo je a jaké je jeho poslání, v rozsahu, v jakém mu jej zjevíš, a vykoná se cokoli další, co bude potřebné vykonat?

C: Ano.

T: OK. To bude tedy plán na večer.

C: Ano.

T: Jsme připraveni si nyní dát přestávku?

C: Ano.

T: OK. Děkuji Ti, Nejvyšší, náš Milovaný Pane Ježíši Kriste, Jeden Bože Nedělitelný, za pomoc a děkuji všem duchovním rádcům a Niterné mysli H. A ty, H., zůstaneš v hlubokém transu a budeš si užívat a relaxovat a bavit se a bude-li to potřebné, můžeš jít do svého pokoje nebo ven, sednout si, abys tam mohl toto absorbovat a správně všechno asimilovat a reálně cítit nesmírný pozitivní, dobrý dopad tohoto procesu na sebe, aby ses mohl opravdu stát následovníkem a služebníkem Nejvyššího v pozitivním stavu a být jedním z nás, protože ty jsi jedním z nás a jsi cenný, milovaný náš bratr, partner, spojenec ve službách Nejvyššího, abys to mohl cítit a zažít. Neustále v hlubokém transu, i když budeš z takového typu transu venku. Opět bych chtěl navrhnout, aby sis pamatoval všechno, co se událo, protože to je způsob, jak se můžeš poučit. Nedovol negativnímu stavu, aby ti ukradl tvou vzpomínku. Prosím všechny duchovní rádce pod záštitou Nejvyššího, Ježíše Krista, aby ti umožnili mít neustále tuto vzpomínku a chránili tě před tím, aby ti negativní stav ty vzpomínky ukradl. Dohodnuto?

C: Dohodnuto.

T: Všem děkuji a budeme pokračovat za dvě hodiny a přejdeme na tuto úroveň, a teď si dáme přestávku na večeři.

PŘESTÁVKA NA VEČEŘI

T: OK, teď pokračujeme po přestávce na večeři a až se tě dotknu, tvého čela, půjdeš do nitra, mnohem hlouběji, a můžeš se přenést na vrcholek své duchovní hory a ke svým lidem, ke své duchovní rodině, pod záštitou, vůdcovstvím, vedením, předsednictvím Nejvyššího, našeho Milovaného Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného, jediného Stvořitele veškerého stvoření, a přichystáš se na všechno, co je potřeba zažít, na všechno, co bude navrženo. Dobře, až bude tvá Niterná mysl připravena... nejprve chci hovořit s tvou pravou Niternou myslí a provést kontrolu, Niterná mysli, po tvé identifikaci, neboť jsme měli tuto dvouhodinovou přestávku, ujistím se, že se do Tebe nedostalo nic negativního; budeš se identifikovat tím, že řekneš, že jsi služebníkem, uctívatelem Nejvyššího, Jednoho Boha Nedělitelného, Pána Ježíše Krista. Až budeš na to připravena, ať předstoupí všichni duchovní rádci a odtud budeme pokračovat. Uvolněně, klidně.

C: Petře.

T: Ano.

C: Zde je Niterná mysl H...

T: Děkuji. Identifikuj se.

C: ...služebník, uctívatel Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, Jednoho a Nedělitelného Stvořitele všeho, co jest.

T: Děkuji ti za Tvou identifikaci. Jsou Tvoji duchovní rádci na vrcholku hory? Zkontroluj, zda jsou všichni přítomni.

C: Ano.

T: Jsou tam všichni? Nejdříve, než budeme dnes večer pokračovat důležitými věcmi, chtěli bychom zjistit, zda nedochází v tomto procesu k nějakému zkreslení nebo nějaké kontaminaci. Kdo by chtěl o tom podat zprávu? Kdo by to měl na starosti? Aha, v jednom bodě „ANO“ prst pravé ruky H. klesl a „ANO“ prst na levé ruce se zvedl, což byla matoucí situace. A kdo o tom bude ochoten podat zprávu? Kdo to ví?

C: Přichází k nám Konfucius.

T: OK.

C: Velice rád by promluvil.

T: OK. Dovol, aby převzal vedení a aby se identifikoval, jako se identifikovala Niterná mysl.

C: Tady je Konfucius, Petře, služebník a uctívatel Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, Jednoho Nedělitelného Stvořitele všeho, co je ve vesmíru.

T: OK. Děkuji. Děkuji ti, příteli můj. Tak o co se tam jednalo? Prověříš to a vysvětlíš? Týkalo se to toho indiána, nebo to bylo něco jiného?

C. Ten pohyb prstů, ty signály, ta změna byla vyvolána tehdy, kdy došlo na okamžik k negativnímu zamoření, a když bylo to zamoření odstraněno, byly dány obrácené signály, znamení prsty.

T: Bylo to tehdy, když vnikla dovnitř ta tmavá slizovitá substance?

C: Byl tam pokus o průnik, který se nestal zjevným a vědomá mysl H. zareagovala a vyvolala reakci Niterné mysli a ta reakce způsobila, že se ta negativní entita stáhla.

T: Takže nedošlo k žádné kontaminaci či zkreslení.

C: Ne.

T: OK. Dobře, jsem rád, že si byl natolik vědom této situace, že okamžitě rozpoznal, že něco bylo špatně, což je chvályhodné.

C: Zmíní se ti o tom někdy příště.

T: Ano, prosím. I když jsem měl oči stále otevřeny, víš, když dáváme na takovou situaci pozor všichni čtyři, je to mnohem lepší, než když dává pozor jenom jeden. OK. Jsou tu nějaké otázky. Vysvětlení sání plných lidí, kteří někde v dětství...

C: Ano.

T: Co to bylo? Víš, o čem mluvím?

C: Ano.

T: OK. Co je to?

C: Úkaz domnělých sání byl ve skutečnosti nebeským duchovním vozidlem, které přivezlo rádce H. a další, ke kterým má blízko, na každovečerní setkání a aby mu poradili a vzpružili ho, aby věděl následující den, co má dělat. Toto ovšem mělo pokračování. Vydali jsme se na vrcholek hory, což si on nepamatuje. Jeho vědomá mysl si nepamatuje tuto konkrétní část, a po večeru konzultací a osvěžení duše a kamarádství se vrátil v dobré náladě, aby čelil výzvám následujícího dne.

T: Mělo to tedy velice pozitivní konotaci.

C: Rozhodně.

T: Tak to všechno jste byli vy, lidi? Pomáhali jste mu.

C: Ano.

T: Myslel jsem si to. Víš, jen jsem nechtěl vnucovat žádné názory. A lámu si hlavu, co znamená ta vize knihovny, v knihovně? Nějaký komentář k tomu?

C: Jednoduše to bylo umělé zkreslení jeho mozkových funkcí.

T: Oh, navozené léky?

C: Správně. To způsobilo, že viděl nebo na okamžik zahlédl jinou dimenzi, která existuje ve stejném prostoru. Ta knihovna je rovněž skutečná jako jeho ložnice, jen v jiném čase.

T: Neobsahuje to žádný význam?

C: Ne.

T: OK.

C: Víš, nevěděl, jak to ovládat.

T: Dobrá, víš, že je-li někdo na lécích, zbavuje to kontroly. Všechny zážitky lidí na lécích jsou zkreslené a jsou to nepravdy, že?

C: Ano.

T: OK, teď musíme... co radíš, jak bychom nyní měli postupovat? Máš ohledně této věci nějakou radu? Je čas, aby navštívil domov, svou domovskou základnu, odkud přišel? Aby se dozvěděl, proč se dobrovolně nabídl přijít...?

C: Petře, ještě stále hovoří Konfucius.

T: Ano.

C: Chceš, aby pokračoval, nebo chceš...

T: Jistě.

C: OK, výborně. Takže následující krok může řídit kterýkoli rádce?

T: No, následující krok by měl řídit Nejvyšší, ale když hovoří Konfucius, chtěl jsem, aby on dal úvodní informace, co si o tom myslí.

C: OK, skvěle. Radil bych vrátit ho do životní situace před jeho narozením.

T: Než přišel na planetu Zemi.

C: Přesně.

T: Všichni souhlasí? Zkontroluj to.

C: Od někoho jsem dostal odpověď „ne“.

T: A od koho? Kdo říká „ne“?

C: Adonis říká „ne“.

T: Kdo?

C: Adonis.

T: Adonis, proč?

C: Chybí mu moudrost.

T: Komu chybí moudrost?

C: H.

T: Oh. Dobrá, na to Adonise máme, aby tu byla moudrost. Chybí mu moudrost na to, aby pochopil, co se stalo? Aby správně interpretoval, co se stalo?

C: Starost mi dělá jen jeho vědomá mysl.

T: Ano, chápu a oceňuji tvoji starost, neboť vědomá mysl je komická věc, víš. Proč nevložíme rozhodnutí do rukou toho, komu toto rozhodnutí náleží? Jediného Jednoho, našeho Stvořitele, Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného. Co vy na to?

C: Dobrý nápad.

T: OK. Obraťme se na Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného a ve skromnosti, pokoře a poníženosti požádejme, aby nám Nejvyšší poradil ohledně dalšího kroku a zdali by bylo dobrým nápadem podniknout regresi a dozvědět se všechno, co je potřeba se dozvědět. Nebo cokoli, co chce Nejvyšší, abychom udělali na tomto večerním sezení. Aby to teď převzal s patřičnou identifikací.

C: Petře, hovoří Pán Ježíš Kristus, Nejvyšší, Jeden Bůh Nedělitelný, Stvořitel Nebes a Země i všeho, co jest...

T: Děkuji, Pane.

C: ...hovoří.

T: Ano. Děkuji za Tvou identifikaci a ochotu být zde. Co radíš?

C: H. musí podstoupit regresi s podporou nás všech, aby se zjistilo mnoho věcí.

T: Můžeš nás vést v tomto procesu? Vedl bys nás v tomto procesu?

C: Kvůli tvé zkušenosti se podvolíme tobě.

T: OK. Všichni se vrátíme s H., samozřejmě pod záštitou, vedením, vůdcovstvím Nejvyššího a Niterné mysli H. Kolik má nyní H. let? 52?

C: Ano.

T: Jak budu počítat od 52 zpět, půjdeš zpět v čase a během počítání se uvidíš, pocítíš, zažiješ, jak jdeš rychle zpět v čase a prostoru, takže až dopočítám do nuly, budeš v čase, na místě, ve stavu svého původu, svého pravého domova. Ve tvém původním domově, ze kterého ses přišel inkarnovat na planetu Zemi za určitým účelem. Budeš schopen vzpomenout si na všechno, co se událo v té době před tvou inkarnací na planetu Zemi. Jak ses rozhodl? Proč jsi učinil rozhodnutí přijít na planetu Zemi? Jaké důvody tě sem přivedly, jaké je tvé poslání? Kdo jsi? Proč sis zvolil typ rodičů, který sis zvolil, abys cítil vinu po takovou dobu, jaký je účel toho? Všechno ti bude vysvětleno a ty budeš schopen patřičně to vstřebat, správně to pochopit a vědět a poučit se z toho v takové míře, jak je to pro tebe užitečné, prospěšné v současné době a v takové míře, abys mohl duchovně růst a přijmout své poslání a další krok ve svém duchovním pokroku. Tak, jak budu počítat, toto se stane. Jak se tě dotknu, budeš se nyní vracet zpět, rychle. 52, 51, 50, 49, 48, 47, 46, 45, 44, 43, 42, 41, 40. Jdeš rychle nazpět. 39, 38, 37, 36, 35, 34, 33, 32, 31, 30, 29, 28, 27, 26, 25, 24, 23, 22, 21, 20, 19, 18, 17, 16, 15, 14, 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, nula! Nyní jsi v tom druhém světě, úplně zpět v čase a prostoru, situaci, rozpoložení, jsi před inkarnací na planetu Zemi. Niterná mysli, chci, abys hlásila, co se děje, hlasitě a zřetelně.

C: Petře, hovoří Niterná mysl H.

T: Děkuji.

C: Vidím matoucí, no, neřekla bych matoucí...

T: Dobrá, jen popiš, co vidíš.

C: Je toho tak moc k popisu. Páni!

T: Dobrá, dělej, jak nejlépe umíš.

C: Namodralá obloha, úplně tmavě modrá, mnoho pohybu, vysoké budovy. Všechno... oblečení... Je to dezorientující v porovnání s fyzickou rovinou H.

T: Proč je to dezorientující?

C: Příliš mnoho pohybu.

T: Dobrá, požádejme, aby byl někdo z toho místa přidělen jako cestovní průvodce, nebo jak to tam nazývají. Někdo, kdo to místo zná a může tě tam provést, ukázat ti místo, odkud pocházíš. Nejvyšší tamější budova, víš, ta, ve které je sídlo Rady, tam půjdeme a požádáme o přidělení někoho. Co ty na to?

C: Jsme v nějaké vstupní hale, oválné hale, s velkou vnitřní soudní síní. Jsme velmi vysoko, ale je to ještě o dost výš nahoru uvnitř dutého jádra té budovy.

T: OK. Pojďme tam.

C: Zdá se, že nikdo není dezorientovaný, jen vědomá mysl H. Všichni ostatní procházejí klidně, jakoby věděli, kam jdou.

T: No, to je důvod, proč žádám o někoho z toho místa, kvůli vědomé mysli H., aby pomohl s orientací. Pojďme do zasedací síně. Rozhlédněte se, zda nepotkáme členy rady, vládce tohoto místa a položíme jim nějaké otázky. Podívej se, zda někoho poznáváš.

C: Zdá se, že Konfucius poznává. Těší se na objetí s někým.

T: Uh, huh.

C: Dookola je představuje. Konfucius chce promluvit.

T: Dej se do toho.

C: Petře, tady je Konfucius, pamatuješ?

T: Ano.

C: Pamatuješ si tuto entitu? Tohoto člena rady?

T: Ano.

C: On nás provede.

T: OK. Ať vysvětlí H., jak se nazývá to místo, jaký to je svět, jaká to je dimenze.

C: H...

T: Má nějaké těžkosti?

C: Mé jméno není důležité, ale jsem starší člen rady. Máte tu výsadu být dopraveni sem mezi nás. Půjdeme dovnitř...

T: OK.

C: ...sálu, vnitřního sálu. Nahoře jsou tam okna... nějaké obloukovité stěny, přicházíme k nějakým velkým dubovým... vypadá to jako dubové dveře. Podlaha je jako mramor. Je to obrovská hala. Mnoho lidí. Trochu se to vylidňuje. Přicházíme ke dveřím, dveře jsou otevřeny... vstupujeme a je tam veliká místnost s lidmi sedícími všude kolem, s entitami. Nevypadá to, že by tam byl nějaký... je tam kulatý stůl uprostřed nějakého amfiteátru, s lidmi okolo, s kulatým stolem. Vypadá to jako mramorový stůl. Lidé sedí. Vstávají, zdraví naši společnost. Ježíš se teď pohybuje před skupinou a jde dolů, aby zaujal místo u stolu rady, jakoby byl...

T: On to vede.

C: A přece, vypadá to, jakoby... ano, přisedá si k jakoby kulatému stolu, a to On je v křesle naproti vchodu, kterým jsme vešli. Postrkují mě. Rádcové zaujímají místa. Je tam něco, co vypadá jako řady sedadel stoupající vzhůru. Každý je velmi soustředěný. Konfucius stojí u mne a stojíme tváří k Ježíši Kristu. Konfucius říká, „Pane Ježíši Kriste, Nejvyšší, vůdce všech světů, celého vesmíru i pekel a Předsedo Rady, mohu Ti uvést

Tvé dítě H. kvůli radě? Hledá informace o svém původu a o svém poslání“. Konfucius se vzdaluje a sedá si. (Dlouhá pauza.) Konečně si klekám a říkám, „Pane Ježíši Kriste, jsem Tvůj služebník. Pane Ježíši Kriste, Nejvyšší, Jeden Nedělitelný Stvořiteli všeho ve vesmíru, Stvořiteli všech. Já opět a zpět... přerušení, Petře?

T: Ano.

C: Dostávám signál „ano/ne“.

T: Ano, vidím. Co je za problém?

C: Nevím.

T: Prověřme to. Pane Ježíši Kriste, co je za problém? OK. Zaplavme všechno světly a zjistěme, co je za problém.

C: Petře, hovoří Pán Ježíš Kristus, Nejvyšší, Jeden Nedělitelný Stvořitel všeho, co jest ve vesmíru.

T: Ano, Pane, co je za problém?

C: Vědomá mysl H. má problém zvládnout tu situaci. Bylo by od tebe moudré, kdyby ses zapojil aktivněji.

T: Dobře, uveďme vědomou mysl do nečinného, pozorovacího stavu, až se dotknu levé strany jeho mozku, která souvztaží s vědomou myslí. Vědomá mysl bude pasivní, pozorující, bez jakýchkoli emocí, naprosto nestranná, pouze oznamující fakta, nezasahující do ničeho. H., jsi zde, aby ses učil, a ne to blokoval. Pokud ti Nejvyšší řekne, že je užitečné a prospěšné znát určité věci, znamená to, že je to prospěšné a užitečné a že jsi na to připraven bez ohledu na to, co si myslí tvá vědomá mysl, a budeš schopen to snadno vstřebat, osvojit si, přijmout a poznat sebe sama. Pomůže ti to lépe poznat sebe. Nyní se všichni aktivně zapojme. Všichni duchovní rádcové, žádám vás, zaujměte ochranný postoj, pozici v této situaci, pod záštitou, vedením, vůdcovstvím Nejvyššího a uklidněte, utěšte ho... Pátere Pio, ty utěš ten fyzický aspekt. Žádám neustálou stoprocentní aktivitu při uklidnění jeho vědomé mysli, ať není ohromena, ale ať je schopna pozorovat, poznat a čerpat potěšení, rozkoš a radost z vědomostí. Neboť „poznáš pravdu a pravda tě osvobodí“. A všichni duchovní rádcové, nyní vás žádám, abyste zaujali ochranný postoj a způsob a postavení, abychom mohli pokračovat bez zábran, bez překážek ze strany vědomí nebo bez jakékoli negativity v tomto procesu. Všichni souhlasí? Niterná mysli, souhlasíš?

C: Ano.

T: Je to teď lepší?

C: Ano.

T: Můžeme pokračovat?

C: Ano.

T: OK, začněme, pokračujme hned.

C: Zatímco se toto dělo, H. absolvoval okružní cestu, viděl trochu z tohoto světa. Klenuté chodby vedou dolů k moři a celá oblast je kompletně obklopena hlubokým, tmavomodrým oceánem. Všechno ostatní je bílé a modré a nádherné.

T: Dobře, tak proč je ohromen? Měla by tam být radost, štěstí, ne ohromení.

C: No, to bylo... věci už se dávají do pořádku.

T: Oni se dávají do pořádku? Ať to vidí jasně! Nedovol, aby se sem vměšovalo něco z vědomí. Pokračuj.

C: Niterná mysl bude pokračovat.

T: OK, Niterná mysli, převezmi to.

C: Pane, opět Tě pokorně žádám, abys zjevil určité informace, které by mohly být pro H. nápomocné, aby lépe pochopil svůj důvod existence v negativním stavu... H., hovoří Pán Ježíš Kristus, Nejvyšší, Jeden Nedělitelný. Dobrovolně ses nabídl opustit tento ráj, tvůj útulný svět, abys byl Mým agentem v negativním stavu za účelem naučit se různé metody a techniky, které používá negativní stav na kontrolu srdcí a myslí obyvatel jiných světů. Než jsi odešel, poznal jsi, že to bude odporné, ale sloužil jsi Mně předtím a sloužil jsi Mně dobře a byl jsi výjimečně kvalifikován pro tuto konkrétní misi. Negativní stav používá peníze, zákon, peníze a zákon, peníze a zákon na kontrolu všech entit v těle v negativním stavu. Kontroluje jejich schopnost rozmnožovat se, jíst, pít, existovat, mít přístřeší, poskytovat informace za použití peněz, a moc negativního stavu je pevně zakotvena v oficiálních církvích, finančních institucích a v justici. Ty máš příležitost studovat způsob, jak všechny tyto oblasti fungují. Byl jsi u vojska, byl jsi intenzivně zaangažován do práva, byl jsi důkladně vyškolen ve finančních tricích. Tvá pozice je jedinečná, Můj synu. Plán tvého života byl připraven, než ses narodil. Teď jsi dobře vytrénován a jediné, co mohu říci, je, že toto byl oboustranně přijatelný plán, který jsi přijal dobrovolně, a že kdykoli v budoucnu samozřejmě můžeš svou misi ukončit a vrátit se ke Mně. Zatím se bude tvůj životní plán nadále odvíjet den za dnem a ty máš nyní přístup ke svým rádcům a ke Mně a k Petrovi a postupně pochopíš, a bude ti řečeno tolik, kolik je potřeba, jak se bude ten plán nadále odvíjet. Žádám tě, buď trpělivý. Měl by ses těšit z vlastního pokroku. Jdeš přesně podle plánu. Dlouhou dobu jsi putoval s Petrem. On byl tvým studentem. To je pro tuto chvíli vše. Přeješ si ty nebo některý z tvých rádců položit otázky Mně nebo členům Rady?

T: Můžeme klást otázky?

C: Ano.

T: Chápu to správně, že vstup do negativního stavu nezačal na planetě Zemi, ale nejprve v zóně vymístění intermediálního světa?

C: Ano.

T: A právě tam jsme spolu, já a H., pracovali na určitých věcech?

C: Ano.

T: Jaký je přesně vztah mezi H. a mnou a Petrem?

C: Ty a Petr a H. jste byli dáni dohromady v boji, který se odehrál v intermediální zóně a který byl úspěšný, což vám přeji i teď, abyste byli úspěšní ve vašem současném boji. Byl jsi a také jsi kamarád H., který slouží... Vidím pevnost, obrovskou pevnost. Ukazuje mi to obraz... z...

T: Ano, v tom intermediálním světě?

C: ...ohromné bitvy, něčeho, co vypadá jako z hvězdných válek. Tipuji, že to byl nějaký velitel.

T: Chtěl bych se Pána znovu zeptat, jaký byl náš vztah. Je to svět rádců, tento ráj, je to nebe, duchovní svět?

C: Petře, takovýmto způsobem by ten svět vylíčil H. Jak víš, realita tohoto světa by byla skrze jeho současný zrak doslovně nepopsatelná.

T: Ano, rozumím.

C: Pokoušíme se tomu dát určitou stabilitu pro jeho lidský zrak. Je to duchovní svět. Sloužil jsi v intermediálním světě, který, opět, je pro něho velice těžké...

T: Pochopit?

C: Pochopit nebo si představit.

T: Byli jsme příbuzní? Byli jsme příbuzní v duchovním světě?

C: Vaše přátelství je těžké vysvětlit lidskými termíny. Váš svět je plný hodností a označení, které v našem světě neexistují.

T: Dobře, chápu to dokonale.

C: A pro Mne je těžké odpovídat ve vašem jazyce, jaký byl váš přesný vztah, jen že jste měli spolu dlouhotrvající vztah a že jste si navzájem sloužili jako kamarádi a učitelé a že jste putovali stejnou cestou.

T: Něco jako bratři-dvojčata?

C: Ano.

T: Takže jsme byli asi ve stejném věku.

C: Ano. Ale často jste si měnili pozice. Každý si osvojoval jiné oblasti odbornosti, jak jste se pohybovali po těch zónách.

T: Toto je poslední zastávka, než půjdeme domů?

C: Doufejme, ale potom je to na vás, a před vámi bude množství voleb a budou těžké a vy budete muset stále činit rozhodnutí. Jediné, co mohu říci, je, že směřujete správným směrem.

T: Děkuji. Máš nějakou zvláštní radu pro H., co by měl se sebou dál dělat, každodenně?

C: Oba děláte svoji práci a budete si navzájem velice pomáhat, protože každý z vás se učí nebo zvládá odlišné oblasti a pro každého z vás získat naprosté poznání toho druhého by bylo v tomto stádiu nemožné, měli byste tedy pokračovat, jak jste to dělali v minulosti, a nepokoušet se zaujmout roli toho druhého, ale jednoduše stát po boku a radit si navzájem, až to bude nezbytné. Oba máte úžasně veliký potenciál dělat zázraky na misích, jež vám byly přiděleny. Bude to fakticky exploze vašich oblastí odbornosti. Ty budeš potřebovat radu H. ohledně finančních věcí a právních věcí a všech ostatních věcí, které použije negativní stav na to, aby se tě pokusil zničit. Zatímco, na druhé straně, H. je v podstatě vyprahnutý a odřezán od duchovního světa, aby mohl zvládnout techniky, které bude muset znát, protože jeho rozličné duchovní aktivity nesmírně rychle rostou. On ti už poskytl svoje pozorování, tobě a Glorii. Dělá to s neochotou, protože má rád všechny, kterých se to týká, ale mnozí se pokusí svést se s tebou, takoví, co jsou nekompetentní.

T: Jsem si vědom tohoto nešťastného faktu.

C: A jelikož H. bude mít stejný problém, neboť jeho finanční říše začíná růst, bude potřebovat stálou, soustředěnou duchovní radu, aby se vyhnul tomu, aby se znovu chytil do pasti negativního stavu. Vlastně, on je ve větším nebezpečí než ty.

T: Jsem si tohoto vědom.

C: Neboť je obklopen, naprosto obklíčen...

T: Žraloky.

C: Ano. Toto dělá špatné jméno žralokům.

T: Je to ještě horší, že? (Smích) Rozumím.

C: Moje ryby jsou nevinné ve srovnání s entitami v lidských tělech, které obklopují H. Ti nemají žádné slitování, žádný soucit. A ani na jednoho z vás nebudou pohlížet s potěšením.

T: Dobře, cítíme Tvou ochranu a neustálý kontakt s duchovním světem, s našimi duchovními rádci, a za Tvého vedení nemohou nikdy zvítězit.

C: Oba jste už značně vytěžili všechny zdroje na vaši ochranu.

T: To je pravda.

C: A my vás nadále budeme chránit.

T: Vážíme si toho, neboť to potřebujeme.

C: Uznejte oba, že je zázrak, že jste... naživu, oba.

T: To je pravda.

C: Není-li toto předvedení síly pozitivního stavu, jiné vám nemohu dát.

T: Příklad, ano? Je to reálná demonstrace síly pozitivního stavu. A způsob, jakým nás teď napadli, v tomto procesu, je pomyslnou korunou tomu všemu. Ničemný útok.

C: Byla to prostá demonstrace jejich moci a síly pozitivního stavu.

T: Ano. Co by měl H. ještě v tuto chvíli vědět?

C. Podle mého odhadu svůj proces dokončil.

T: Úspěšně?

C: Úspěšně. Takže, pokud jsi měřil čas, jak... kdyby byl celý proces zvládnutý jako toto sezení, potom by byl kompletní. Jinými slovy, čas by byl...

T: Měli jsme tedy dostatek času dokončit tento proces?

C: Ano.

T: Děkuji. No, rád bych samozřejmě kvůli H. zdůraznil důležitý fakt. Ty víš a já vím... toto je pouze pro vědomou mysl H. ...že to není završení; v jistém smyslu je to začátek.

C: Ano, on to chápe.

T: On chápe, že...

C: Správně.

T: ...že teď je na něm, aby to převzal a pokračoval.

C: Byl přinucen plně si nyní uvědomit své zdroje.

T: Jak tedy vidíš, je na něm, aby použil tyto zdroje, takže já se nemusím pouštět do sugescí a do toho všeho.

C: Teď skrze něj otevřeně říkám, že by si měl zachovat tuto vzpomínku.

T: OK, ať si zachová tuto vzpomínku. Co navrhuješ ohledně automatického psaní? Měl by ho úplně odstranit? Je to nebezpečný hazard.

C: Je to nástroj, který může příležitostně použít za přítomnosti některých, co by to ověřili...

T: Ano. Jak?

C: Myslím takový způsob, že pokud ty nebo M., nebo Glorie, nebo někdo s vynikající reputací je svědkem a klade otázky a ověřuje to skrze všechny své intuitivní a všechny prstové signály, to je potom zkrátka další zdroj, který lze použít na objasnění věcí, jako je psaní knih, informačních článků...

T: Ano.

C: ...víš, tohoto druhu věcí. Je to dobrý nástroj, až na specifické vedení, které by měl používat, a chození na vrcholek hory; měl by zintenzivnit používání nástrojů, ve kterých jsi ho školil ty.

T: Mezi čtyřma očima?

C: Správně.

T: To je jediná, správné, spolehlivá cesta. To je dobrý nápad, víš, psát skrze automatické psaní články, které jsou od tebe. To je jiný příběh. A ovšem vždy to zkontrolovat se mnou nebo s M., nebo s někým duchovně pokročilým, aby ho neoklamali. Dobrá, víš, co by bylo možná dobrým podnětem? Že pokud by to potřeboval udělat, potom by si zobrazil, představil nebo se cítil, že je na vrcholu hory, obrácen k Tobě, z východu, obklopen všemi svými duchovními rádci včetně mne, neboť já jsem jeden z jeho duchovních rádců, a vždy s náležitou identifikací, písemně se identifikuje, kdo je kdo, uctívající Jednoho Boha Nedělitelného, Nejvyššího, Pána Ježíše Krista a důkladně kontrolující pomocí pohybové signalizace a verbalizace a hovoru s tebou, zda to přišlo od tebe, nebo ne. Co ty na to?

C: Ano, to by bylo postačující.

T: Velmi dobře tedy.

C: Ale má to omezené použití, neboť je to nebezpečný nástroj.

T: Ano, to je. A pouze za účelem psaní článků pro noviny či psaní knih. Ne za účelem žádosti o radu. V tom spočívá nebezpečí. A ne za účelem předpovídání budoucnosti.

C: Správně.

T: Souhlasíš s tím, že touha poznat budoucnost, přesná data, je z negativního stavu?

C: Ano.

T: To je jeden ze způsobů, jak můžeme poznat, že do tohoto zasahuje negativní stav, protože oni tam milují předpovídání budoucnosti. Milují rozhovory o fyzické reinkarnaci. Míchají a zaměňují fakt, že procházíme různými úrovněmi, víš, a zakoušíme různé věci, a potom přicházíme na planetu Zemi a lidé si myslí, že tady už byli předtím.

C: Mohu vám oběma slíbit, že se nebudete reinkarnovat na planetu Zemi.

T: Byli jsme tu už někdy?

C: Ne.

T: Dobře, řekni mu to, protože ohledně tohoto existuje mnoho nesmyslů. Automatické psaní a, víš, ona hnutí na této Zemi jsou výborná v oblasti fyzické reinkarnace, což je, jak víš, baštou negativního stavu. Souhlasíš s tím?

C: Ano, on chápe, že toto je jeho jediná návštěva; že Já jsem laskavý, vlídný Bůh a že nejsem tak krutý, abych vás tam dolů poslal dvakrát.

T: Nebo víckrát.

C: Nebo víckrát. Správně.

T: Děkuji. Navrhuješ, že bychom snad měli mít krátké společné sezení a rozmlouvání s duchovními rádci zítra ráno? Byl by to dobrý nápad.

C: To by mohl být dobrý nápad.

T: OK, než to dokončíme, mohl bych tě opět poprosit, ve spojení, v jednotě, ve shodě a v souladu se všemi duchovními rádci, abys ho důkladně prověřil ohledně jakékoli možné přítomnosti negativních entit, kontaminací, zamoření, otrav, ke kterým mohlo dojít v tomto procesu, abychom je mohli okamžitě, na místě napravit a odstranit? Projít důkladně každou jednotlivou buňkou, oblastí jeho ducha, duše, mysli, těla, mozku, všeho a poté mi sdělit výsledek. (Velice dlouhá pauza.)

C: Ještě stále je bez negativní kontaminace.

T: OK. udržuj tento stav, toto rozpoložení nepřetržitě, jak jen je to možné, a znovu bych chtěl zopakovat, že H. to bude dělat každý den. Vždy, když bude v transu, když začne a když skončí, provede takový průzkum. Dohodnuto?

C: Ano.

T: Je to velice důležité, že?

C: Ano.

T: A to samé teď... Rád bych navrhl, aby si H. zapamatoval všechno, co se událo a aby měl víru, důvěru a spolehnutí v realitu toho, co se stalo, bez jakýchkoli pochybností, bez toho, aby byl ohromen vědomím, a ať všechno vstřebá a osvojí si všechno během nočního spánku. Potřebuje-li nějaké potvrzující sny ohledně tohoto, můžeš mu je poslat, nebo cokoli jiného. Aby strávil velice pěkný večer a měl příjemný noční spánek a zítra ráno se pustíme do sezení, půjdeme do hlubokého transu, ujistíme se, zkontrolujeme, zdali jsme udělali vše, co bylo nezbytné udělat, prostě jen kvůli jistotě a abychom byli na bezpečné straně. A také bych chtěl ještě zítra ráno prohodit pár slov s každým jedním rádcem zvlášť i společně a ovšem s Nejvyšším. Dohodnuto?

C: Ano.

T: Děkuji. Je to pro dnešní noc všechno?

C: Ano.

T: Všichni jsou spokojeni?

C: Všichni se usmívají.

T: Jenifer?

C: Usmívá se.

T: Adonis?

C: Usmívá se.

T: Už se více neobává, že nemáš dostatek moudrosti?

C: Usmál se.

T: Dobrá, nic ti nevyčítám. A Diana?

C: Usmívá se.

T: A můj skvělý starý přítel Konfucius?

C: Krásně se usmívá.

T: A Maya?

C: Maya vypadá trochu zmateně, ale myslím že...

T: Jak to?

C: ...dává další pozemské „ano“.

T: Příliš mnoho přírody, že?

C: Správně.

T: Je v nějakém koženém oblečení? Z kůže?

C: Vypadá to jako kůže, ano.

T: Kůže. No, kůže souvztaží s přírodním dobrem, chápete. Ale ona je OK.

C: Uhhmmm, je v pořádku.

T: Petr?

C: Vypadá šťastně.

T: Páter Pio?

C: Vypadá šťastně.

T: A Nejvyšší?

C: Usmívá se.

T: Dobře, potom bych chtěl s požehnáním Nejvyššího vyjádřit své poděkování a vděčnost za to, že sem byl H. konečně poslán, a za to, že jsme spolu strávili příjemné chvíle, a za to, že jsme měli příjemný zážitek, a zůstaňme spolu nadále a užijme si zbytek večera. Skončili jsme poněkud dříve, než bylo plánováno, asi o hodinu, ale to je v pořádku. A jak říkám. ať dnešní noční spánek... řekněme, ať uběhne dalších deset let během noci ve zkresleném čase. Deset let, během kterých bude všechno vstřebáno, naučeno, inkorporováno a vyléčeno. Zajisti, aby pokračovalo uzdravování ze všech těch fyzických problémů, souvztažností a aby během noci došlo ke kompletnímu odstranění jakékoli viny, nejistoty a pochybností. Noc bude použita jako deset let na úplné odstranění všeho škodlivého a na to, aby zesílil a získal odvahu a kuráž a aby byl statečný, nebojácný, bez obav, bez pocitů viny, plný bezpodmínečné lásky a moudrosti. Pravý nástroj a služebník Nejvyššího, našeho Milovaného Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného, Stvořitele veškerého stvoření a všeho, co jest, i Vládce pekel. A zítra ráno, samozřejmě, může vstát v hlubokém transu, takže po snídani přijdeme a budeme mít krátké sezení nebo cokoli, co je potřeba, abychom se ujistili, že jsme udělali vše, co bylo nutné udělat. Je to všechno?

C: Ano.

T: Děkuji. Nyní se můžeme přesunout na tuto úroveň a pro dnešní večer končíme.

TERAPEUD POKRAČUJE příští ráno.

T: Dnes je 31. července a toto je následné závěrečné sezení. Jak se tě teď dotknu, přeneseš se, přesuneš se do hlubokého, plenárního stavu duchovního transu, který může být mnohem hlubší než cokoli, co jsi zažil předtím, bude-li to tvá pravá Niterná mysl a praví duchovní rádcové považovat za vhodné. Ať tvá pravá Niterná mysl a tvoji praví duchovní rádcové rozhodnou, co je pro tebe nejlepší zažít, co je pro tebe nejlepší v tom smyslu, čeho je třeba dosáhnout nebo se naučit či shrnout, nebo podobně v tomto posledním sezení tvého procesu intenzivní duchovní hypnoterapie. A jak pomalu, hluboko a pravidelně dýcháš, vstupuješ stále hlouběji do nitra, úplně až do centra, ke svému Absolutnímu Zdroji, k Nejvyššímu, Pánu Ježíši Kristu, Jednomu Bohu Nedělitelnému, Stvořiteli všeho, co jest. A opět můžeš zahrnout do prohlubování svého transu všechno a jít více a více do nitra. A teď se můžeš přemístit na vrchol své duchovní hory, do svého domova a pevně se tam usadit a udělat si tam pohodlí, pozvat všechny své duchovní rádce, pod záštitou, vedením, vůdcovstvím, předsednictvím Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného, aby pomohli s tímto

procesem. A já žádám tvou pravou Niternou mysl, aby v tobě převzala vše, tvoje hlasivky, tvá ústa, tvou mluvu, tvoje prsty, tvoje ruce, tvé tělo. Navrhuji, ať kdokoli, kdo přijde jako první, Niterná mysli (nedříve chci samozřejmě hovořit s Niternou myslí), začne kvůli bezpečnostní kontrole s identifikací tebe, Niterná mysli, a všech duchovních rádců, jednoho po druhém (protože chci hovořit s každým stručně, nebo tak dlouho, jak je potřeba), aby se identifikovali při bezpečnostní kontrole a řekli, že uctívají Jednoho Boha, Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, Kdož je Jediným Bohem Nedělitelným, Stvořitelem všeho, co jest. Jsem si zcela jist, že ocení takovou potřebu bezpečnostní kontroly. Proto nyní pokorně žádám tvou pravou Niternou mysl, aby převzala vedení a aby se nejdříve sama identifikovala, a poté ovšem budeme hovořit. Dej se do toho.

C: Petře, hovoří pravá Niterná mysl H. Uctívám Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, Jednoho Boha Nedělitelného, Stvořitele vesmíru a Pána veškerého stvoření i pekel.

T: Moc ti děkuji, dobré ráno. Rád si s tebou povídám a děkuji za tvou identifikaci. Pověz mi, jak se má H. z tvého hlediska, jaký byl jeho noční spánek a nějaké jeho sny, jež si musíme uvědomit nebo je analyzovat?

C: H. nemá žádné podstatné problémy, se kterými by bylo třeba si dělat starosti. Jeho sny neměly žádný zvláštní význam.

T: OK. Byl noční spánek využit, jak se navrhlo, na vstřebání všeho, co se dozvěděl včera?

C: Ano, ale v hlubším stavu, než si může pamatovat.

T: Dobrá, obyčejně, víš, někdy děláme věci po svém, když si to pamatujeme, takže je lepší nepamatovat si, nedělat to po svém. Je to tak?

C: Ano.

T: Říkala jsi, že nemá žádné podstatné problémy. A co nepodstatné problémy? Víš, když máš několik nepodstatných problémů, jakmile je spojíš, stávají se jedním podstatným problémem.

C: On půjde podle své obvyklé šablony. Je muž návyku. Jeho šablonou je pomodlit se před snídaní a potom rozjímat v situaci, ve které nemůže být rušen. Ještě stále se zdráhá komunikovat bez dohledu, ale dnes to přemůže.

T: Doufám, doufám. Víš, jak je toto důležité učinit.

C: Ano.

T: Musí být nezávislý.

C: Ano.

T: A ne být závislý na mně nebo na nějakém dohledu, ale úplně všechno čerpat z tebe. Záviset na Niterné mysli a na Absolutním Zdroji v tobě. Už ne na Petrovi

Francuchovi nebo někom jiném, ale čerpat všechno z nitra. A ovšem Petr Francuch nebo kdokoli jiný může, víš, můžeme sdílet věci a můžeme, když je to nevyhnutelné, radit nebo ukazovat cestu, ale všechno se musí prověřit a čerpat z nitra. Je to tak?

C: Ano.

T: OK.

C: Všichni budou mít radost z výsledků dnešního ranního rozjímání, jsem si jista. Tam, kde jsme, je nádherně.

T: Tedy na vrcholku hory?

C: Ano.

T: OK. Chtěl bych si se všemi po jednom stručně promluvit, nebo tak dlouho, jak je nutné a ověřit, zda bychom měli postupovat tak, jak včera přišli, to jest začneme s Jenifer, poté s Adonisem, Dianou, Konfuciem, Mayou, Petrem, Páterem Piem a Nejvyšším? Čemu dávají přednost oni? Je v pořádku to tak udělat?

C: Petře, navrhuji začít s Jenifer.

T: OK. Děkuji Niterná mysli. Je připravena?

C: Ano.

T: Jenifer, převezmi nyní hlasivky, ústa, řeč H. a kvůli bezpečnosti se identifikuj.

C: Petře, jsem Jenifer. Uctívám a sloužím Pánu Ježíši Kristu, Nejvyššímu, Jednomu Bohu Nedělitelnému, Stvořiteli vesmíru a Pánu a Vládci veškerého stvoření i pekel.

T: Děkuji Jenifer a vítej. Dobré ráno, jak se máš?

C: Jsem v pohodě. Vrchol hory je bezpečný. Jsme chráněni více než obvykle. Celý vrchol hory se třpytí v bílém světle. Nejsou tady žádné stíny.

T: Výborně.

C: Myslím, že můžeš pokračovat dalšími rádci.

T: Jak může, než přestaneš, jak ti může H. pomoci? A pokud budeš od něho potřebovat nějakou pomoc, dej mu vědět. Abyste si posloužili navzájem, víš.

C: Je velice příjemné být v mé současné formě a v tak příjemné společnosti. Hodně se učím. Měla jsem nějaké těžkosti se vstřebáním všech informací, které mi poskytli druzí rádcové. Budu H. mnohem nápomocnější, když jsem si více zvykla na své nové prostředí. Miluji H., miluji všechny, kdo jsou tady se mnou, včetně tebe...

T: Ano, také tě mám rád.

C: ...Petře.

T: Také tě mám rád a vážím si tvé čestnosti. A jediné, co musíš udělat vždy, Jenifer, když máš nějaké potíže při asimilaci nebo přizpůsobení se, jediné, co musíš udělat, je obrátit se na našeho Milovaného Pána a požádat Ho o pomoc při přizpůsobení a odstranění těch potíží, a pocítíš úlevu.

C: Budu se učit.

T: Ano. Teď už jsi spokojená?

C: Ano.

T: Že se to nedá porovnat s tím, jaké to bylo, než ses přidala k nám?

C: Absolutně ne.

T: Děkuji ti za tvou upřímnost. OK. Postarej se, abys každý den hovořila s H,. až půjde na vrcholek hory a až bude rozjímat, OK?

C: S radostí.

T: Dobrá, kdo chce hovořit jako další? Identifikuj se.

C: Tady je Adonis.

T: Dobré ráno. Identifikaci prosím.

C: Uctívám a slouží Pánu Ježíši Kristu, Nejvyššímu, Jednomu Bohu Nedělitelnému, Stvořiteli všeho, co je a Pánu a Vládci veškerého stvoření i pekel.

T: Moc ti děkuji za tvou identifikaci. A jak se ti daří?

C: Velmi dobře. Vrcholek hory má dnes mimořádné požehnání, kvalitu krásy.

T: To je skvělé.

C: Teď tady bude více smíchu, více radosti.

T: To potřebujeme.

C: Strávím s H. více času. Bude u mne hledat radu ohledně toho, jaký má vztah k lidem. Mohu jej naučit, jak může být velmi duchovní, a přece být považován takříkajíc za člověka z lidu.

T: Dobře.

C: Předám mu hodně moudrosti.

T: Potřebuje to.

C: Ano.

T: Jak víš, a jak vím já i jak ví on. Je to skvělé Adonisi. Jak pokračují vaše líbánky?

C: Naprosto nádherné.

T: Těším se s tebou. Je ještě něco, co bys chtěl dodat?

C. Ne.

T: Děkuji ti, Adonisi, za tvou milou nabídku posloužit a pomoci H. v takové důležité oblasti jeho života. Buď nablízku, úzce spolupracuj, vy všichni. Dostatečně nablízku a buď na 100% do všeho zapojen.

C: Jsme už velice blízko.

T: Dobrá. A pokud budeš potřebovat něco od H., prostě mu dej vědět, OK?

C: Určitě dám.

T: Děkuji. Tak, kdo je další, Diana? Deana, Deana, jak se má moje nádherná paní? Převezmi to.

C: Dobré ráno.

T: Dobré ráno, Diano.

C: Uctívám Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, Jednoho a jediného Boha Nedělitelného, Stvořitele všeho, co jest a Pána a Vládce nebes i pekel.

T: Děkuji ti, Diano, za tvou identifikaci. Jak se máš a co se děje z tvého pohledu?

C: H. mě požádal o setkání v jeho stavu snění, ale minulý večer bylo lepší strávit čas v hlubokém transu se všemi jeho rádci a s Nejvyšším a vstřebávat informace, které získal včera. Budeme mít dostatek času být spolu. Jeho schopnosti jsou aktuálně intenzivně využívány na absorbování velkého množství informací, i když na úrovni své vnější mysli zažívá toto vstřebávání jen z malé části. Jsem velice šťastná s Adonisem. Jsem velice šťastná s rádci. Cítím k vám všem velikou lásku.

T: Děkujeme, také tě velmi milujeme.

C: H. se ode mne hodně naučí a trpělivost bude jedna z jeho lekcí.

T: Dobře, takový druh lekcí potřebujeme všichni, to mi věř. Zejména na této úrovni v zóně vymístění planety Země. Všichni potřebujeme trpělivost, naučit se trpělivosti. Děkuji ti, Diano. Jak bys chtěla, abych to vyslovoval, Diana, nebo Deana, či je to jedno?

C: Tak i tak.

T: Tak i tak, OK. Děkuji.

C: Rádo se stalo, Petře.

T: Je ještě něco, co bys chtěla dodat?

C: Ne.

T: Dobrá, pokračuj ve svých šťastných líbánkách.

C: Moc ti děkuji.

T: A mám tě moc rád.

C: Také tě mám ráda, Petře.

T: A kdo bude hovořit dál?

C: Petře, hovoří Konfucius...

T: Můj starý přítel.

C: ...Dobré ráno...

T: Dobré ráno, příteli.

C: ...starý příteli. Uctívám a sloužím Pánu Ježíši Kristu, Nejvyššímu, Jednomu Bohu Nedělitelnému, Stvořiteli všeho, co jest a Pánu a Vládci nebes i pekel.

T: Děkuji ti za tvou identifikaci, můj starý příteli. Jak to všechno jde a jak se máš?

C: Znamenitě.

T: To velice rád slyším.

C: Máme radost z pokroku H., zejména v jeho stavu spánku.

T: Minulou noc?

C: Ano. Má mírný šokový stav.

T: Proč?

C: Tento týden pojme mnohem více informací. Ale jak víš, zůstalo nám hodně domácích prací, abychom pouklízeli jeho duchovní domov od odpadků, které po sobě zanechaly intenzivní aktivity negativního stavu. Toto je obzvláště důležité v oblasti, za kterou jsem zodpovědný já a tento úkol je tak rozsáhlý, že stav spánku je pro toto nejvhodnější. Ale postupně se bude cítit příjemněji a klidněji, jak bude toto břemeno odstraňováno a během jednoho týdne lineárního času budeme mít tento nejtěžší úkol v podstatě dokončený. Toto je priorita.

T: Správně. Asi za týden lineárního času?

C: Ano.

T: Myslíš do příští neděle?

C: Ano.

T: OK. Je něco, co můžeme učinit, nějaké specifické problémy, které je potřeba okamžitě vyřešit či je lepší, aby se o ně postaral sám, když cestuje nebo spí?

C: Plán je, že sezení se odehrají na začátku jeho cest, takže množství času, kdy by měl provádět rozsáhlé rozjímání, bude poněkud omezen, aby se hlavní část jeho transformace mohla odehrát v jeho stavu spánku. Jak vidíš či slyšíš, významné množství práce bylo dokončeno už první noc.

T: Dobře. To rád slyším.

C: On je velice vnímavý. Poslední překážka, ale stále je to velmi velký úkol.

T: Jediné, čím jsem byl mírně zklamán, bylo to, že ráno nerozjímal, když vstal.

C: Naučí se to.

T: Tak trochu se spoléhal na toto sezení, a to v budoucnu vůbec nebude. Pověz mu, připomeň mu, že i když má sezení se mnou, neznamená to, že nemá zodpovědnost mít své vlastní sezení ze své vlastní svobodné vůle jako první věc, když ráno vstane. Co ty na to?

C: Rychle se to naučí.

T: Možná je to tak trochu i moje chyba. Víš, měl jsem to navrhnout minulou noc, než jsme skončili. Považoval jsem za samozřejmost, že to chápe. Dobrá, nedošlo k žádné újmě a já doufám, že nejsi kvůli tomu mrzutý.

C: Ne, přece jen přišel na vrchol duchovní hory a naneštěstí, ne naneštěstí, v té době byl ve sprše a tehdy měl náhle zážitek, že každý je ve sprše a on v rozpacích vycouval...

T: Bahhhh?

C: Ale...

T: Musí se učit všechno správně.

C: ...naučí se, že toto může být pro všechny velice příjemný zážitek.

T: Samozřejmě, že nejen to, ale jak dobře víš, a jak vím já a všichni na vrcholku hory, a ať se to dozví také on, toto je také symbolická situace, když jdeš do sprchy, duchovně, víš, s čím souvztaží voda? Voda souvztaží s čističem pravdy. Pravda, která očišťuje. Takže když jste všichni společně ve sprše, pomáháte si v procesu očišťování, očisty ducha a duše, tak jak to dělá on se svým tělem, souvztažně. Je to tak?

C: Ano, rozpoznal to na intelektuální úrovni, ale měl s tím problém na fyzické úrovni. Ale na to si zvykne...

T: Nesmysl... taková hloupost. (smích) Není tam nějaký zbytek té viny nebo něco takového? Dobře, zajisti, že to bude odstraněno, OK?

C: Usilovně na tom zapracujeme.

T: OK, děkuji. Oh... můj Bože. Nejsou ti lidé bláznivíˇ, řekni?

C: Máš tam svět vzhůru noha, příteli můj.

T: No já vím, já v něm žiju. Jak víš, není to snadné. Nuže, také jsi tu býval, víš, před několika tisíci lety.

C: Jsem velice rád, že jsem odešel.

T: Nic ti nevyčítám. OK, máš ještě něco, co musíš dodat nebo říct či oznámit?

C: Ne, on bude poslouchat nebo poslouchá naši konverzaci s velkým zájmem, tak doufám, že ses pro jeho vědomou mysl vyjádřil jasně.

T: Dobře. No, on bude také poslouchat tyto nahrávky, víš, takže mu to bude připomenuto. Víš, ještě jednou, nemohu ti dostatečně jasně vyjádřit, jak jsem rád a jak se těším, že ty, můj starý, dávný příteli jsi součástí této věci.

C: Jsme spolu dlouho.

T: A já, víš, mám tě skutečně rád a vážím si tě.

C: I já nepochybně cítím to samé k tobě, Petře.

T: Děkuji, pane. A až přijde na návštěvu, víš, nebo až ho my někdy budeme moct navštívit v jeho městě, jsem si zcela jist, že ho budu chtít uvést do transu a promluvit si s tebou skrze něj, bude-li to vhodné.

C: I já to učiním s velkou radostí.

T: Děkuji ti, Konfuciusi. Mějte se spolu velice pěkně.

C: Děkuji ti, Petře.

T: OK, kdo je další?

C: Petře, tady je Maya.

T: Dobré ráno, Mayo.

C: Uctívám a sloužím Pánu Ježíši Kristu, Nejvyššímu, Jednomu Bohu Nedělitelném, Stvořiteli všech nebes a všeho, co jest, a Pánu a Vládci nebes i pekel.

T: Děkuji ti za tvou identifikaci. Jak se máš, Mayo?

C: Mám se skvěle. Vrchol hory je dnes přepychový.

T: Oh, to jsem rád...

C: Je zelenější, s rostoucími květinami a stromy. Udělám z něho velice uklidňující nádherné místo našich shromáždění.

T: Oh, to jsem rád. Vidíš, že víš, jak na to. Jsi v tom mistr.

C: Ano. Toto vzbudí v H. hlubší uznání k přírodě, aby byl stále obklopen...

T: Krásou stvoření našeho Pána. Není to nádherné?

C: Ano.

T: Oceňuji tvou něžnost, jemnost a laskavost a dobrou péči a mám tě rád.

C: Mám tě ráda, Petře. Mám ráda všechny, co jsou tady. Vážím si příležitosti sloužit. Moc se od ostatních učím.

T: A oni se učí od tebe.

C: Ano.

T: Není to nejlepší způsob, jak si vzájemně prospět?

C: Ano.

T: O tom je bezpodmínečná láska a moudrost.

C: Zkušenosti, jež bude mít H. jak v těle, tak i duchovně, budou zesíleny mým jemným dotykem do jeho okolí. Všechno roztřpytím krásou a láskou.

T: Nádherný úkol. Jsi zahradnice Nejvyššího. Takový překrásný symbol, že?

C: Miluji Pána a sloužím Mu.

T: Ano. Moc ti děkuji, Mayo.

C: A lásce H. k přírodě dodám velkou hloubku a vášeň.

T: Budeš-li od něj potřebovat nějakou pomoc, prostě mu dej vědět, OK?

C: Dám. Je ke mně vnímavý.

T: Dobře.

C: Potřebuje můj něžný dotek. Také jsem se bavila jeho reakcí dnes ráno.

T: Ve sprše? (smích)

C: Ano. Musí se moc učit.

T: Dobrá, pomoz mu...

C: Určitě mu pomohu.

T: ...učit se náležitým duchovním způsobem. Jak řekl můj starý dobrý přítel Konfucius, jsme ve světě vzhůru nohama. Potřebuje se naučit náležité způsoby. Při dalším sprchování se tam všichni objevte, OK? A společně se skvěle bavte. Ať se naučí.

C: Připravím zvláštní místo na koupání na vrcholu hory.

T: OK.

C: Budeme tu mít nádherný vodopád.

T: Oh, to je milé. Jenž souvztaží s pravdou. S očišťující pravdou.

C: Ano. Bude si užívat ranní očistu své duše a těla, obrácen na východ a s vodopádem a s námi všemi.

T: Bavte se.

C: Právě to stavím.

T: Dobře, bavte se spolu a užijte si.

C: Určitě to uděláme.

T: Díky, ještě něco?

C: Ne.

T: Je tak milé, že tě máme.

C: Je tak milé s tebou hovořit.

T: A kdo bude hovořit dál?

C: Artur...

T: Petr.

C: Petře, tady je Páter Pio.

T: Oh, dobré ráno, Pátere.

C: Uctívám Pána Ježíše Krista, Nejvyššího, Jednoho Nedělitelného, Stvořitele nebes i země, Pána a Vládce všeho, co jest. Dobré ráno. Omlouvám se, že jsem použil nesprávné jméno.

T: Oh, to je v pořádku. Žádný problém. Artur je jedním z nás.

C: Cítím jeho přítomnost.

T: Dobře. Sloužíš Jednomu Bohu Nedělitelnému?

C: Ano.

T: Takže, jak se máš, Pátere? Jak to všechno probíhá z tvého pohledu?

C: Jsem trochu zmatený.

T: Oh?

C: Učím se více, když jsem tady.

T: Proč jsi zmatený?

C: Toto je pro mne nečekaný úkol.

T: Jsi tady úplně nový?

C: Ano. Můj úkol má zjevně hodně do činění s pokorou H. Ještě stále to vyžaduje práci v této oblasti, ale nic takového, s čím by bylo třeba dělat si moc starostí. Znovu, jak řekl náš bratr Konfucius, jeho duchovní domov potřebuje velký úklid a toto je úkol, který si vychutnám. Cítím, že jak padají jeho bariéry, takže to umožní, aby se místem jeho zájmu stala pravá pokora. Jeho zájmů, jež se vytvářejí po celý jeho život. Má nesmírné štěstí, Petře, jak víš, že tráví tento čas s tebou. Vůbec nemá představu o tom, co se skutečně dovídá. Já jsem strávil celý život, 24 hodin denně, hledáním a nemám nebo neměl jsem tuto příležitost.

T: Jak privilegovaný potom je.

C: Ano. A naučí se pokoře, jak se tento faktor stane zřejmým. Jeho konverzace mezi sezeními je v podstatě tak trochu nervózní reakcí na poznání na hranici jeho uvědomění a to v něm vyvolává pocit bezpečí hovořit o věcech neformálně. Vím, že se neurazíš.

T: Ne, ne, dokonale to chápu.

C: Neměl jsem tu výsadu poznat tě předtím a těším se na to, že s tebou strávím hodně času.

T: Jsem ti kdykoli k službám.

C: Naučil jsem se hodně o lásce, o tom, jak neuctívat Pána Ježíše Krista, když jsem byl v těle; ale naučil jsem se také vynikající kontrole, kterou má jedinec nad svým tělem vytvářením ran a všech těch mani...

T: Manifestací?

C: Ano. Toto bude H. moc zajímat, aby se mohl naučit kontrolovat své fyzické tělo skrze duchovní prostředky. Pouze v tomto případě, v jeho případě, budou použity na pozitivní, zdraví prospěšné účely.

T: Správně. Naučí se, že duchovní zákony přesahují fyzické a přírodní zákony, a proto může být všechno kontrolováno a regulováno z duchovní pozice, z nitra.

C: Ano.

T: A pomůžeš s tímto?

C: Ano, budu na tom pracovat.

T: Děkuji ti, vážím si tvé pomoci. No, doufám, že si zvykneš a tvůj zmatek pomine.

C: Je to jeden z mých prvních...

T: Úkolů?

C: Ano.

T: Od doby, co jsi opustil planetu Zemi, zónu vymístění?

C: Ano. Taková byla skutečná pravda. Byl to spíše šok.

T: Když jsi přišel do duchovního světa?

C: Ano.

T: Se všemi těmi nepravdami a zkresleními katolických doktrín?

C: Ano.

T: Prožil jsi těžké časy?

C: Ano. Takže nejsem pryč z těla dlouho a oni stále ještě zneužívají mé zkušenosti.

T: Dobrá, mohu tě ujistit, pokud ti mohu nějak pomoci, že jediné, co musíš udělat, je požádat o to na vrcholu hory.

C: Určitě to udělám. A znovu říkám, že jsem privilegován, když znám, když mám příležitost poznat toho, kdo zná pravdu, zatímco je ještě stále v...

T: Těle?

C: ...těle.

T: Nuže, také já jsem privilegován, že to Nejvyšší zjevil skrze mne a jsem za to vděčný. A skutečně si vážím tvé čestnosti, pokory a poníženosti a tvé bezpodmínečné lásky a mám tě velice rád, bezpodmínečně.

C: Také tě mám rád, Petře.

T: Děkuji.

C: A znovu říkám, že si vážím příležitosti tě poznat. Toto je pro mne vzrušující příležitost.

T: Je mi potěšením. Je ještě něco, co bys chtěl dodat, příteli můj?

C: Ne, děkuji.

T: Moc ti děkuji. Nuže, chce duch Petra něco sdělit skrze hlasivky či ústa H.? Nebo to není nutné? Kódové jméno Hamedaiel, kódové jméno Hamedaiel...

C: Petře?

T: Ano.

C: Hovoří...

T: Hamedaiel?

C: ...Hamedaiel.

T: Dobrá, ty také se musíš identifikovat jako ostatní.

C: Také já, jak víš, uctívám Pána Ježíše Krista, Boha, Nejvyššího, Jednoho Boha Nedělitelného, Stvořitele nebe a země a Pána Vládce nebes i pekel.

T: Děkuji. Tak co jsi chtěl říci?

C: Jen že se těším, že jsem s rádci H. a že...

T: Milí lidé.

C: ...že mu budu radit a ovšem, že jsem byl zapojen do toho stavu minulou noc. Takže, prosím, buď klidný s ujištěním, že pěkně postupuje a potom, jak... Také jsem se bavil jeho reakcí dnes ráno. Mimořádně jsem se bavil. Bude se... rychle se to naučí.

T: Vytvořila Maya to místo na koupání, ten vodopád?

C: Ano, je to překrásné.

T: Dobře. Řekni jí, že ji máme rádi a děkujeme jí.

C: Používá Pánův materiál...

T: Oh, hahah, Stvořitelův...

C: ...a vytváří úplný ráj na vrcholku hory. Mám pocit, že to budou spíše havajské než švýcarské Alpy.

T: No, to je jedno. Každopádně, vždy se mi více líbí tropická, bujná vegetace. Více to souvztaží s rájem než skalnaté Alpy, víš, chlad a sníh a to všechno, co neobsahuje žádnou lásku. Zato teplo v tropech, to obsahuje více lásky.

C: Vzduch už voní květinami a jsou tady ptáci.

T: Poslouchej, postarej se, abys trávil hodně času tím, že budeš pomáhat Páteru Piovi.

C: Určitě budu. Se zájmem jsem poslouchal jeho komentář, a on hrozně trpěl.

T: Vím, a zaslouží si všechnu naši lásku a podporu. Je to nádherná lidská bytost.

C: Velmi pokorný muž.

T: Ano. OK, je to všechno?

C: Ano, Petře, to je vše.

T: Děkuji. Pečuj o H. se všemi ostatními tím, že se dobře postaráš sám o sebe. Dobře, teď bych chtěl hovořit s posledním, jediným Nejvyšším, Nejvyšším duchovním rádcem, Nejvyšším, Pánem Ježíšem Kristem, Jedním Bohem Nedělitelným, kdo je Pánem, kdo je Stvořitelem veškerého stvoření, toho, co jest, a Pánem nebes i pekel. Nesporným Pánem, Absolutním Pánem. A Nejvyšší udělá shrnutí a řekne vše, co bude potřebné. Samozřejmě, že po správné identifikaci.

C: Petře, toto je Pán Ježíš Kristus, Nejvyšší, Jeden Bůh Nedělitelný, co stvořil všechna nebesa a všechno, co jest, a Pán veškerého stvoření i pekel.

T: Děkuji ti za tvou identifikaci. Jak si počíná H. z tvého pohledu?

C: H. si vede dobře. Učí se milovat. Jeho láska rapidně roste. Toto konkrétní sezení bude pro něho nanejvýš pamětihodné, neboť cítí teplo a lásku svých nových přátel a rádců. Cítí se mnohem příjemněji v této atmosféře, než se cítil v jakékoli jiné pseudoatmosféře, jež byl vystaven v minulosti. Ty, Petře, jsi vykonal vynikající práci v jeho transformačním procesu a ačkoli má před sebou ještě dlouhou cestu, bylo to nanejvýš produktivní období jeho života, a možná jedno z nejproduktivnějších během jeho bytí.

T: To rád slyším.

C: Tvůj dlouhotrvající vztah s ním samozřejmě pomohl na všech úrovních. Tvoje schopnost komunikovat s ním je multidimenzionální, multiúrovňová a jak víš, i tak s ním komunikuješ neustále.

T: To je pravda.

C: I když bylo setkání tváří v tvář nesmírně důležité, jak víš, veškeré stvoření se tomuto setkání přizpůsobilo, jak víš.

T: To je pravda.

C: A bylo to velice pozitivní přizpůsobení se.

T: To rád slyším.

C: Vaše propojení tvoří sílu, která je mimo schopnosti vás obou ji pochopit, ale pochopitelně se těším. A kéž byste se vy všichni podívali za hranice produktivní povahy tohoto setkání a transformačního sezení, na lásku a radost, které budete

všichni prožívat díky tomuto setkání. H. se konečně naučí prožívat radost a štěstí a krásu a jeho úroveň pohody v těle, třebaže bude stále nelehká, bude značně usnadněna jeho poznáním, které získal na vědomé úrovni. Máš nějaké otázky?

T: Je nevyhnutelné, aby se dozvěděl, proč si zvolil daný typ rodičů a život s pocitem viny na takovou dlouhou dobu - 52 let? Jaké v tom bylo poučení?

C: Jeho rodiče byli vybráni z mnoha důvodů. Jeho otec je čtenář, člověk s ohromným množstvím poznání získaného z knih a měl vynikající knihovnu a fakticky uctívá knihy. H. se tedy narodil s ohromnou zvědavostí, kterou bylo možné uspokojit jen rozsáhlým čtením. Jeho matka byla absolventkou univerzity, ale nebyla čtenářkou, takže aby se dozvěděl mnohé věci o světě, které potřeboval, musel začít se čtením ve velmi mladém věku a musel přečíst tisíce knih všech možných žánrů. A ovšem měl velké množství zkušeností. Jeho otec posloužil mnoha účelům, kromě schopnosti motivovat H. Jeho matka byla milující matkou, která sama měla nešťastné dětství a která měla původně opustit své tělo ve velice mladém věku, a vytrpěla si hodně fyzické bolesti, aby zůstala ve svém těle, aby dohlížela na H. po tyto dlouhé roky. Ona byla vyvažujícím faktorem vůči jeho otci. Ve tvém světě není vina neznámá.

T: Je na ní téměř vybudován.

C: On teď rychle odhodí své břemeno viny. Ale ono fungovalo jako ohromný motivační faktor, který mu pomohl projít mnoha, mnoha, mnoha profesemi, jež se naučil, což všechno bude velice potřebné pro dokončení jeho poslání. Jeho poznatky ohledně publikování, například, mohly být získány jen za velice nezvyklých okolností. A ovšem na vědomé úrovni bude jeho poznání v této oblasti velice užitečné.

T: Takže to posloužilo svému účelu.

C: Správně. A jeho otec byl motivačním faktorem v jeho vzdělávání ve vydavatelském podnikání. Jeho otec byl spisovatelem a publikoval hodně věcí, léta psal články do týdeníků, měl v této oblasti hodně zkušeností a byl spoluautorem jeho první knihy. Takže R. posloužil mnoha účelům. Byl také všeuměl, takže se H. necítil nepříjemně, když měl vícero zaměstnání jako jeho otec, zatímco jiný otec mohl zapadnout v jednom zaměstnání na celý svůj život a způsobit, že H. by se cítil při změnách krajně nepříjemně, jelikož H. neustále měnil své zaměstnání.

T: Uhhmmm.

C: I když hlavním tématem bylo vždy získávání peněz, oblast finančního managementu, zároveň dokázal mít neskutečný počet jiných profesí.

T: OK, takže teď bude chápat důvod a užitečnost této inkarnace skrze tyto rodiče a poučí se z viny. Samozřejmě, když už byla ta lekce naučena, není více nutné cítit vinu.

C: Ano. Myslím, že to chápe.

T: Ano. To je sugesce. Nuže, nemyslím, že mám další otázky. Dosáhli jsme všeho, co bylo nezbytné dosáhnout v tomto procesu?

C: Ano, a chci ti opět složit poklonu, Petře.

T: Děkuji.

C: A poděkovat H. za jeho účast a výdrž při následování vedení, i všem ostatním, kteří se zúčastnili tohoto procesu, včetně E. a G. a A. a M i tvé krásné manželky Glorie.

T: Děkuji. Je ještě nějaké další poselství, které máš momentálně pro H. nebo pro mne?

C: Ne. Prosím pochop, že dosažení cíle někdy vyžaduje velice nezvyklé směřování činnosti a celý proces H. byl využitý jako série tréninkových zkušeností pro Centrum, jakož i pro H., takže všichni se hodně naučili.

T: Chápu, ano.

C: Nikdo by se tedy neměl cítit rozrušený ohledně toho, co se stalo, protože toto všechno se mělo stát. Děkuji ti v tomto za tvou pomoc, Petře.

T: Bylo mi potěšením. A považuješ nyní tento proces za kompletní?

C: Ano. Je to začátek, je to dobrý začátek pro jeho...

T: S pochopením, že to teď převezme a bude pokračovat v růstu?

C: Ano.

T: Pod Tvou záštitou, vůdcovstvím a vedením a předsednictvím, s jeho duchovními rádci a jeho Niternou myslí na vrcholku hory.

C: Ano.

T: Děkuji. Dobrá, poslední věc, kterou jsem chtěl učinit, je požádat Tě opět, abys důkladně prozkoumal, prověřil světlem každý jednotlivý kout, každou jednu buňku jeho ducha, duše, těla, mysli, myšlení, všechno a zjistil, zda tam nefunguje něco škodlivé, zlé a negativní, co je třeba odstranit předtím, než skončíme, je-li třeba cokoli odstranit. Velice důkladně... (Velmi dlouhá pauza.)

C: Petře?

T: Ano.

C: Nevidím žádnou kontaminaci.

T: OK. Takže můžeme jít v pokoji?

C: Ano.

T: OK, takže tímto prohlášením jsme dokončili proces duchovní transformace H. s pochopením, že toto je začátek nového života a neustálého duchovního pokroku, krok za krokem, každý den, s každodenním cvičením a rozjímáními, duchovním

autohypnotickým transem, chozením na vrchol hory kvůli poučení a kvůli výměně a čerpání všeho z Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jediného Boha Nedělitelného, v jednotě, ve shodě, v souladu a ve spojení se všemi duchovními rádci H. a ovšem s jeho Niternou myslí. Vědomá a vnější mysl nyní začnou být pokorným služebníkem Niterné mysli, takže teď bude všechno přicházet z Niterné mysli a od těch, kteří jsou tam přítomni z Nejvyššího, a více už ne z vědomé a vnější mysli. Toto je správná posloupnost a toto je náležitý postup, který se tímto doporučuje H. dodržovat. Dohodnuto?

C: Ano.

T: Děkuji. A tímto končíme toto sezení s vděčností a poděkováním všem, kteří se na něm podíleli. V první řadě Nejvyššímu, všem duchovním rádcům a Niterné mysli H., a také H. za to, že byl trpělivý, ochotný podstoupit tento proces kvůli pomoci sobě samotnému a všem a kvůli poučení a aplikování tohoto poučení v jeho každodenním životě. To je vše.

Na závěr přepisu procesu duchovní transformace H. by chtěl autor této knihy učinit následující komentáře:

Na základě přísného dodržování pravidel intenzivní duchovní hypnoterapie a následování náležitých postupů po celou dobu, bez jakýchkoli odchylek, proces H. probíhal hladce, jasně, stručně a k věci. H. přijal a pochopil důležitost neustálého prověřování, bezpečnostních kontrol, čištění a očisty v duchovní autohypnóze jedince každodenně během svého pozemského života. H. se moudře rozhodl ze své vlastní svobodné vůle následovat sugesce a rady v tomto ohledu, které mu byly dány na závěr jeho procesu. Proto se jeho život skutečně transformoval. Následné navazující sezení po deseti měsících jasně ukázaly, že H. nastoupil pevně na cestu svého neustálého duchovního pokroku, růstu a zlepšování ve všech aspektech svého osobního i profesního života.

Velice důkladná analýza života H. a dalších klientů po dokončení intenzivní duchovní hypnoterapie velmi jasně naznačuje následovný životně důležitý, rozhodující a významný fakt, který by si měl každý hypnoterapeut, jakož i klient neustále uvědomovat a být ve střehu:

Nejcitlivějším a nejnebezpečnějším obdobím pro klienta po dokončení procesu je doba okamžitě po jeho návratu domů. Prvních několik dní či několik týdnů po dokončení procesu bude rozhodných pro stanovení, zdali se klient osvobodí, či neosvobodí z negativního stavu nebo zda sklouzne, či nesklouzne zpět do svého předešlého stavu, který byl charakterizován tím, že byl obětí negativního stavu, což se projevovalo jeho symptomy a problémy.

Jedním z mnoha důvodů, proč je tomu tak, je to, že každý klient je po dokončení toho procesu pochopitelně rozradostněn a takříkajíc v sedmém nebi. Za takových podmínek je tendence značně oslabit svoji ostražitost a bdělost s pocity, že všechno je v pořádku a že vše bylo vyřešeno, a proto se nic nemůže pokazit. Při takovém postoji a pocitech má touţebné přání vnější mysli klienta tendenci převzít vedení a do jeho

stavu zpět prosáknou přání a projekce jeho ega. Nebezpečí této situace tkví v tom, že nyní je toto toužebné přání, pocity a projekce jeho ega považováno za produkt jeho pravé Niterné mysli, Nejvyššího a jeho duchovních rádců v jeho pravé Niterné mysli. Takový faktor vede k širokému opětovnému otevření vrat negativnímu stavu, který zase zajistí návrat negativních entit do klientova života. Tentokrát jsou však negativní entity mazanější a lstivější a postupně zaujmou roli klientových pravých duchovních rádců, roli jeho Niterné mysli, a co je nejnebezpečnější, roli pravého Nejvyššího. Postupně nahrazují všechny jedincovi pravé duchovní rádce, jeho pravou Niternou mysl a pravého Nejvyššího. Tyto negativní entity taktéž zaujmou vnější formy a podoby jedincových duchovních rádců a Nejvyššího, aby měl klient jediný dojem a pocit, že má skutečně co do činění se svou pravou Niternou myslí, pravými duchovními rádci a pravým Nejvyšším.

Zanedbávání provádění své duchovní autohypnózy každodenně, dvakrát či třikrát denně, a vykonávání bezpečnostních procedur a podstoupení důkladné očisty a čištění, jakož i podstoupení důkladného sebezkoumání, sebevyšetření a sebeprohledávání ohledně svých tužeb, přání, požadavků, myšlenek, chování, činů, motivací a úmyslů, ať by byly jakékoli, je nanejvýš nebezpečnou nástrahou tohoto, jakož i jakéhokoli jiného terapeutického postupu a metodologie.

Pokud si klient neuvědomí tuto nástrahu a nechá se ukolébat iluzorní bezpečností svého stavu po intenzivní duchovní hypnoterapii, bude mít tendenci buď se stát jakýmsi falešným, farizejským prorokem, pseudoguru, členem nějakého kultu, který poslouchá a následuje rady svých pseudoduchovních rádců, nebo klient bude veden ke zpětnému duchovnímu sklouznutí či k návratu k předešlému negativnímu životnímu stylu, bez jakéhokoli pocitu užitku z intenzivní duchovní hypnoterapie.

Každý případný duchovní terapeut i všichni klienti by měli vzít toto varování vážně do úvahy.

KAPITOLA PATNÁCTÁ

O nových metodách a taktikách boje se zlými a negativními silami

Je nezbytné připomenout následující životně důležité, rozhodující a významné skutečnosti. Jak bylo ukázáno v knize „Poselství z nitra“, lidská éra skončila v duchovním světě, obzvláště ve zprostředkujícím světě, asi 10. března 1982. Všechny bašty negativních a zlých sil v tom světě byly zrušeny a přesunuty zpět do jejich příslušných pekel. Bitevní pole bylo pro zlé a negativní síly přeneseno do zóny vymístění planety Země, do zóny vymístění intermediálního světa a do zóny vymístění duchovního světa, která se nazývá peklo. V době, kdy se boje mezi pozitivními a negativními silami odehrávali v intermediálním světě, z pozice a podle povahy toho světa, dodržovala se určitá pravidla a taktiky související se strukturou, povahou a stavem toho intermediálního světa. Vzhledem k jeho zprostředkující blízkosti jak s duchovním, tak i s přírodním světem se intermediální svět někdy nazývá duchovně-přírodní svět nebo svět duchů. Toto sousedství určovalo rozsah činnosti negativních a zlých sil, kterým bylo dovoleno mít jejich bašty v onom světě, odkud mohly uplatňovat vliv na duchy a lidi na zemi.

Kvůli této situaci byly všichni členové negativních sil přísně odděleni od všech členů pozitivních sil, měli své vlastní oblasti a sféry vlivu, kde se nikdy neusadil nebo nebyl jejich součástí nikdo z pozitivního stavu, a naopak. Žádnému negativnímu či zlému duchu nebylo dovoleno se usadit nebo vést svou záležitost v oblastech a sférách vlivu toho světa, který byl pod kontrolou pozitivních sil. Setkávali se jen v otevřeném boji, nebo během tajných či otevřených vojenských operací, špionáže nebo cestou na pozice na frontě, atd. Tato konkrétní situace si vyžadovala velmi přesné, velmi spolehlivé a velmi hodnotné identifikační kódy a postupy, které jedinci umožňovali okamžitě rozeznat, kdo je kdo. Tak nemohl žádný negativní duch delší dobu předstírat, že je někdo jiný než negativní duch, neboť by okamžitě selhal ve všech testech identifikačních kódů. Například, za těch podmínek bylo nemožné, aby kterýkoli zlý a negativní duch vyslovil slova „Ježíš Kristus“, zejména slovo „Ježíš“ nebo „Jeden Bůh Nedělitelný“. Nemohli žádným způsobem či stylem vyslovit ani slova lásky, slova moudrosti, slova míru nebo přátelství či sympatie. Velice krátce po střetnutí se s nějakým pozitivním duchem nebo pozitivními lidmi by namísto toho okamžitě propadli stavu zuřivosti, nenávisti, hněvu, začali by používat vulgární slova, obviňování, výsměch, chvástání se, že jsou mocní atd. Vyvolali by stavy viny, úzkosti, strachu, hněvu, obav, deprese, zbytečnosti, odrazování, zmatku, neschopnosti odpouštět a prokázat milosrdenství a podobné pocity.

Z hlediska těchto faktů si jedinec mohl být zcela jistý při jednání s různými entitami z duchovního světa a nemusel si dělat příliš mnoho starostí s tím, že bude oklamán či podveden. Jelikož všechny negativní a zlé síly fungovaly na planetě Zemi z pozice a skrze pozici intermediálního světa, z pekel, musely se řídit těmi pravidly, neboť tyto byly platné pro tuto pozici. Takže když se jedinec v hlubokém hypnotickém transu kontaktoval s jakýmikoli entitami na vrcholu duchovní hory, mohl je jednoduše zkontrolovat následovně: „Niterná mysli, je entita, se kterou se nyní setkáváš, pozitivní,

nebo negativní?“ Niterná mysl byla vždycky schopna bez jakéhokoli zaváhání identifikovat, kdo je kdo, podle přesně stanovených a platných kódů identifikace, jež byly vštípeny do Niterné mysli.

Nuže, to byly takříkajíc takzvané „staré dobré dny“. Ale naneštěstí pro lidi na této planetě, v této zóně vymístění, ty dny navěky pominuly a situace se nedávno úplně změnila.

Poté, co byl intermediální svět vyčištěn a osvobozen od negativních a zlých sil, ty odtáhly do zóny vymístění intermediálního světa a do svých pekel, aby se přeskupily a opětovně přehodnotily svoje taktiky boje. Mezitím vytvořily novou pekelnou společnost z prvků nejnižších pekel a pseudosjednotily se ve snaze přenést všechny boje do zóny vymístění planety Země, kde se bojiště nyní nachází jak v lidských myslích, tak i v lidských srdcích a ve formě všemožných fyzických a přírodních katastrof, válek a podobných nepříznivých událostí a dění.

Takže situace na této planetě Zemi je zcela jiná než situace v intermediálním světě. Jak každý ví, kdo chce vědět, tato planeta byla odevzdána negativním a zlým silám, aby reprezentovala pekla v přírodní formě nebo v přírodním stupni její zóny vymístění. Kvůli této podivné a nezvyklé kondici na Zemi jsou negativní a pozitivní, dobro a zlo, pravda a lež tak pomíchány, že jedinec může předstírat, chovat se, jednat a hovořit jako dobrá a pozitivní osoba, a přece zároveň být uvnitř velmi negativní a zlý. Kvůli této situaci už více není k dispozici žádný spolehlivý identifikační kód na určení, kdo je kdo. Tudíž jakákoli negativní nebo zlá entita, fungující z této nové pozice, je schopna z lidské mysli, která je lapena v přírodním stupni zóny vymístění, vyčítat a říci jakákoli slova, projevit jakékoli chování a skutky, které vypadají velice přesvědčivě, a je schopna člověka přesvědčit, že má co do činění s pozitivními a dobrými silami nebo s nějakou pozitivní a dobrou entitou. Toto je velice nebezpečná situace. Od této chvíle jakýkoli negativní a zlý duch nebo entita smí a může z pozice vnější a zprostředkující mysli lidí na Zemi použít způsob fungování a chování, jaký existuje mezi lidmi a povědět a předstírat cokoli vůbec, bez jakýchkoli těžkostí či překážek. Taková je povaha tohoto světa.

Například, použije-li se namísto slova „rádce“ slovo „vůdce“, mějte se na pozoru. Odteď není akceptovatelné žádné jiné slovo než rádce, protože nikdo nemůže nikoho vést, pouze Nejvyšší. Dokonce ani Nejvyšší nepoužívá slovo vůdce, ale namísto toho Nejvyšší lidem radí, co dělat a jak postupovat, požádají-li o radu.

Účelem negativních a zlých duchů a entit je klamat lidi, co se týká chápání a přijímání pravé přirozenosti Nejvyššího. Proto nakonec dovedou člověka k přesvědčení, že jsou tři či více Bohů a že existuje jedna Božská osoba - Otec, další Božská osoba - Syn, a že existuje ještě i třetí Božská osoba - Duch Svatý, nebo že Ježíš Kristus je Syn Boží či jeden z Božích poslů, který je zřetelně odlišný než Otec, Božská přirozenost, a že nemá žádnou božskost nebo že nebyl božský nebo že nebyl Božské Lidství a Lidské Božství, ale pouze obyčejný člověk. A že Ďábel, Satan, Lucifer a ostatní byli kdysi duchovní pozitivní entity vysokého postavení a pozice, které byli stvořeny od počátku, před objevením se času a prostoru, které byly buď rovny Ježíši Kristu, například takříkajíc jeho bratři, nebo to byli velice vlivní archandělé a andělé, kteří

padli z té pozice, neboť se vzbouřili proti Bohu Stvořiteli a následně založili a ovládali všechna pekla.

A jelikož všechna bojiště byla přenesena do tohoto světa, teď mají všichni duchové přímý přístup, bez výjimky či výhrady, bez nutnosti procházet intermediálním světem a jeho identifikačními kódy. Toto naneštěstí znamená, že jakýkoli duch, z jakékoli úrovně smí a může říci slova „Ježíš Kristus“, nebo „Jeden Bůh Nedělitelný“, může předstírat, že je pravá Niterná mysl nebo Nejvyšší či Ježíš Kristus nebo Duch Svatý v jedné nedílné formě, jakož také říci slova lásky a slova moudrosti a chovat se, jednat a vypadat jako milé, laskavé a mírumilovné entity, protože z pozice tohoto světa bylo a je díky jeho povaze stále možno hovořit pěkné věci, pěkně se chovat a jednat, ale zároveň být vnitřně zlý, tajnůstkářský a sledující svoje vlastní egoistické, sobecké, samolibé a „do tohoto světa zamilované“ cíle a snahy atd.

Kvůli této situaci mohou od této chvíle také zlé a negativní entity ovlivňovat pohybovou signalizaci a všechny ostatní metody komunikace s duchy v hlubokých hypnotických transech bez větších těžkostí. Tudíž za momentálně existujících podmínek na této planetě neexistují žádné spolehlivé metody a taktiky ke zjištění a rozpoznání, kdo je kdo a odkud je. Každý může jednat a předstírat, že je z pozitivní strany, nebo že je Nejvyšší, nebo pravý duchovní rádce.

Navzdory těmto skutečnostem existují určité velice subtilní způsoby, které mohou pomoct při rozeznávání, prověřování a identifikaci všech duchů, jež se každému radí dodržovat.

Za prvé, k tomuto datu jediným spolehlivým zdrojem identifikace jsou jedincovy vlastní intuitivní pocity, nejasné pocity, že je něco špatně a že celá situace není v pořádku. Pokud by někdo prožíval takové pocity, musí se okamžitě mít na pozoru a předpokládat, že má co do činění s falešným duchem či podvodníkem, nebo agentem pekel, i když tvrdí, že je Sám/Sama Nejvyšší. Samozřejmě, že rozvoj takové spolehlivé intuice závisí na úmyslech a motivacích, se kterými jedinec přistupuje k takové komunikaci nebo nabízí léčbu pomocí duchovní hypnózy. Jakákoli postranní motivace nebo negativní, egoistický úmysl či absence náležité neustálé **každodenní** duchovní práce na sobě brání získání a rozvoji nutných nástrojů, prostředků a intuice pro takové účely.

Za druhé, každému se naléhavě radí, aby neustále a velice důkladně pozoroval a monitoroval svou vlastní i klientovu řeč těla i slova, která jsou použita pro komunikaci, výslovnost, výraz tváře, jakékoli nepohodlné, bolestivé či nepříjemné pocity v kterékoli části těla či duševnosti. Pokud by došlo k pociťování jakéhokoli nepohodlí, bolesti či zmatku, nebo použití nevhodné či rozporné formulace, nebo pokud by výraz ve tváři byl nějak pokřivený či napjatý, nebo by vypadal jinak než obsah vyslovených slov, je nezbytné být okamžitě ve střehu a předpokládat, že člověk jedná s negativním duchem nebo zlou entitou, bez ohledu na to, jak pěkně, láskyplně, milujíce, moudře by hovořila či předstírala, že je Nejvyšší, Ježíš Kristus, Duch Svatý, nebo pravý duchovní rádce.

Za třetí, buďte si vědomi, že nikdo nemůže vládnout peklům, jedině Nejvyšší. Nikdy na to nezapomeňte. Pán je také Pánem pekel, zejména po Jeho zmrtvýchvstání.

Pokud by byli někomu prezentovány takové nějaké či podobné historky, dokonce i kdyby ty historky byly doprovázeny vykonáváním zázraků či předpověďmi budoucnosti, která by se stala skutečností, je nutné si okamžitě uvědomit, že člověk má co do činění s negativními a zlými silami. Pamatujte, co předpovídal pravý Ježíš Kristus v Evangeliu podle Matouše, kapitola 24, i jinde, jako například v Markovi a Lukášovi, že v době konce se objeví mnoho falešných proroků, mnoho falešných Kristů a že budou konat veliké zázraky, hovořit velká slova, aby pokud možno svedli i vyvolené; A tehdy, až uslyšíte zvěsti, že „Kristus je tady" nebo „Kristus je tamhle", kdo se reinkarnoval na určité místo, „ukrývá se na určitém místě, běžte jej navštívit", nechoďte ho navštívit, nevěřte, neboť něco takové jako reinkarnace neexistuje a Ježíš Kristus přijde náhle z nitra, a ne zjevně, z venku, neboť Druhý příchod Ježíše Krista se odehrává v jedincově přijetí Jeho jako jediného, nejzazšího Nejvyššího, Jednoho Boha Nedělitelného, kdo přebývá v Niterné mysli, odkud vládne veškerému stvoření.

Taková předpověď také znamená, že ve dnech konce, na konci tohoto Věku se mnohým v jejich duchovních transech objeví mnoho falešných proroků, mnoho falešných duchovních rádců, falešní „ježíšové kristové", falešní „nejvyšší", falešné niterné mysli, aby svedli, oklamali a zmátli mnohé, pokud možno i vyvolené.

Za čtvrté, mějte se na pozoru před propagací, podporou a zdůrazňováním neustálé fyzické reinkarnace na planetu Zemi, před navozováním pocitů zvláštní výjimečnosti, že jste výjimečnější než druzí, před tvrzeními, že máte neobvyklé poslání být mesiášem či spasitelem, nebo být v libovolných zvláštních, vysokých mocenských pozicích v politice, v práci, ve financích, v bohatství a ve společenském životě a podobně. Negativní duchové, pod falešnou maskou dobroty, nic nemilují více, než činit finalistická prohlášení. Milují předpovědi budoucích událostí s přesnými daty, obzvláště tvrzení, jak bylo zmíněno v bodě tři, že Ježíš Kristus se reinkarnoval a je momentálně na Zemi ve fyzickém těle pod různými jmény, a předpovědi zkázy s katastrofy, a že v takové či onaké době se stanou takové či onaké věci. Všechna taková neobvyklá nebo jim podobná tvrzení jsou velice podezřelá a člověk může s jistotou předpokládat, že je zaváděn, klamán a podváděn zlou a negativní entitou. (Pro vaši informaci, když používáme slovo zlá a negativní entita, znamená to následovné: Zlé entity pocházejí z pekel, kde jsou neustále vytvářena a kde dominují zla, zatímco negativní entity pocházejí z pekel, kde jsou neustále vytvářeny a kde dominují nepravdy.)

Ale nejdůležitějším znamením jejich přítomnosti je, když nutí jedince k tomu, aby soudil ostatní, působil jim problémy a těžkosti, požadoval odplatu pod záminkou, že je nutné to učinit kvůli nějakému důležitému poučení, které lidé potřebují. Namísto prokázání milosrdenství a odpuštění za jakoukoli imaginární či skutečnou újmu, co nám lidé způsobili nebo co si myslíme a věříme, že nám způsobili, tito podvodníci je odsuzují a požadují jejich trest. (Ohledně správných postupů v této věci vizte čtyři kroky popsané pravým Ježíšem Kristem v Evangeliu podle Matouše, kapitola 18, verše 15-17; a v Jakubově epištole, kapitola 2, verš 13, v Nové verzi Bible krále Jakuba.)

Za páté, mějte se na pozoru před tendencemi všech negativních a zlých entit demonstrovat svoji moc pokusem přikazovat, nařizovat nebo objevovat se v transech ve velkolepých, neobyčejných formách, v nadměrné velikosti a s velkou slávou. Chybí

tu pravá skromnost, pokora a poníženost; chybí tu pravé pocity lásky. Je tu potřeba demonstrovat, kdo je tady pánem, a způsobovat v těle všemožnou bolest, nepohodu, zmatek, chlad či nesnesitelné teplo nebo jakoukoli takovou kontrolu nad tělem jedince. Určitá, velmi často jemná míra arogance, nevlídnosti a mnohé podobné projevy v chování a v řeči duchů a entit vždycky naznačují, že člověk má co do činění se zlými a negativními silami. Velice často takové entity nejsou schopny mile se usmát a chybí jim srdečný smích, humor a zdravé žertování. Přílišná vážnost, tíseň a pompéznost a podobné postoje, které nikdy nejsou vyvažovány radostí, potěšením a pocity štěstí, jsou velice dobrým indikátorem přítomnosti negativních, zlých entit. I když některé sofistikované zlé a negativní entity dokážou předstírat tento druh chování, je pro ně velice těžké udržet si jej po příliš dlouhou dobu a obyčejně se vrátí ke své přirozené formě chování, opačné ke všemu vskutku radostnému a šťastnému a potěšitelnému. Kromě toho, pozorujte výraz tváře, když hovoří a pokoušejí se pousmát či zasmát nebo být vtipné.

Člověk může zaznamenat jemné či dokonce zjevné, jakoby masce podobné, jakoby umělé, násilné úsměvy, se sarkastickou ironií, pseudosladkou nebo podobnou negativní interpretací pseudovtipů nebo pseudohumoru. Držení člověka dlouhodobě v jedné nepohodlné pozici, ať už tělesně, nebo ohledně pocitů či nálady nebo bolesti, nebo jakéhokoli nepohodlí, je jistým znakem, že v jeho duchovním transu působí nějaká negativní a zlá entita.

Toto jsou některé možné příznaky, které mohou být nápomocny při odhalování podvodníků, negativních a zlých duchů a entit. Lze si být jisti, že existují mnohá další znamení, kterými se projevují tyto typy entit a duchů, jež budou postupně detekovány a zjišťovány během práce s nimi. Proto se zde každému radí a každý je nabádán, aby pozoroval a všímal si velice pozorně a aby se měl neustále na pozoru a aby odhaloval a klasifikoval a rozlišoval jakékoli další známky jejich přítomnosti, což nám všem může velice pomoct, abychom se mohli naučit některé další příznaky, které nám pomohou je objevit. Potom se můžeme podělit o všechna naše pozorování se všemi ostatními během našich pravidelných seminářů a následně je publikovat.

Jsou některé příznaky, pomocí kterých lze rozpoznat přítomnost pravého Nejvyššího a pravých pozitivních duchovních rádců.

Za prvé, člověk musí mít velmi pozitivní, zřetelný a příjemný intuitivní pocit, že takto to má nyní být za v současnosti existujících podmínek. V jeho mysli nejsou přítomny žádné pocity nepokoje či nepohody nebo pochybností a nejistoty.

Za druhé, vždy je přítomna jasnost, shoda, otevřenost, přímost, jednoduchost a láskyplná, milá prezentace a komunikace, která probíhá jednoduchým, logickým a velmi příjemným způsobem. Nic není vnucováno, nic není nařizováno, nic není přikazováno, nic se neočekává, nedomýšlí, za nic se nenavádí, ale pouze se poskytuje rada, kterou člověk může, ale také nemusí přijmout. Na této situaci je zajímavé to, že radí-li vám pravý Nejvyšší či pravý duchovní rádce, a vy na základě vaší vlastní svobodné volby nenásledujete tu radu, ale místo toho si zvolíte něco jiné, pravý Nejvyšší a pravý duchovní rádce vám namísto odmítnutí projeví snahu pomoci vám naučit se a dosáhnout tolik, kolik je jen možno v pozitivním smyslu v rámci volby,

kterou jste udělali v rozporu s původní radou vašich rádců. Takže se přizpůsobí a adaptují na vaši volbu a jsou ochotni s láskou, moudrostí, odpuštěním, milosrdenstvím a pozorností vám pomoci uskutečnit a realizovat tu volbu co nejvíce produktivním, konstruktivním, tvůrčím a efektivním způsobem, pomáhají vám být v bezpečí a postupně vás vedou v nejzazším smyslu k odstranění všeho negativního a zlého a nepříznivého ve vašem životě. Projevují tedy hluboký respekt ke svobodě volby jedince a hlubokou lásku s moudrostí. A i když se člověk neřídí jejich radou, nenásleduje žádné zatracování, souzení, odplata, odmítnutí či hrozba. Všechna vyřčená slova jsou doprovázena přiměřenými, vhodnými a přesně odpovídajícími tělesnými pocity, výrazy tváře a všeobecnou řečí těla, která jsou relevantní pro obsah těch slov. Neexistuje žádná diskrepance mezi obsahem těch slov a řečí těla.

Za třetí, vyznávají a uctívají Jednoho Boha Nedělitelného, Nejvyššího, Stvořitele, Kdož jest Pán Ježíš Kristus, Kdo je Pánem nebes, Pánem pekel a Pánem veškerého stvoření a Kdož má mnoho dalších jmen, jež reprezentují různé rozdílné aspekty přirozenosti Absolutního Stavu a Kondice Nejvyššího. Takoví praví duchovní rádcové neuznávají existenci žádných speciálních duchovních bytostí, které jsou nazývány takovými jmény jako Ďábel, Satan, Lucifer atd., jež byly kdysi údajně na velmi vysoké úrovni, synové Boží, kdo se vzbouřili proti Bohu a padli a Kdo založili pekla. Prosím vás, prostudujte si ohledně tohoto důkladně knihu „Čtvero pojetí duchovní struktury stvoření“, zejména strany 17 a 18.

Za čtvrté, odmítání jakékoli možnosti fyzické reinkarnace - oni ji považují za vtip nebo za katastrofálně zavádějící koncept. Nejsou dávány předpovědi jakýchkoli budoucích událostí, přesná data, finalistická prohlášení, jedině okamžitá rada. Nekonají se žádné takzvané zázraky ani žádná neobvyklá arogantní tvrzení a pomoc. Vždy zdůrazňují svobodu volby jedince, jeho měnitelnost, pružnost, pohyblivost, flexibilitu, bez jakéhokoli nátlaku, příkazů či nařízení; toto platí i ohledně pravého Nejvyššího, Kdo stanovil tento druh řádu ve Svém stvoření a Kdo je Sám/Sama Řádem. Nikdy jedince nevedou k tomu nebo neradí mu, aby někomu škodil či ubližoval, nebo aby byl pomstychtivý vůči někomu, i kdyby s ním bylo jednáno nespravedlivě. Namísto toho vždycky člověku radí, aby byl milosrdný, odpouštějící, láskyplný a vlídný. Je potřeba si zapamatovat, že odveta a odplata přináleží Bohu, a ne člověku. Osoba, která komukoli způsobuje jakoukoli úmyslnou újmu či škodu, si v nejzazším smyslu sama způsobí újmu, škodu a trest bez toho, aby někdo musel být „trestající rukou Boha“. (Viz také Evangelium podle Lukáše, kapitola 17, verše 1-4, co říká o těchto věcech pravý Ježíš Kristus.)

Za páté, dokonce i v podání pravého Nejvyššího je vždy přítomná hluboká skromnost, pokora, poníženost, čistota, nevinnost. Ani při prezentaci pravého Nejvyššího není vůbec třeba demonstrovat moc, zázraky, neobvyklé formy či podoby. Přítomnost pravého Nejvyššího a pravých duchovních rádců je vždy bez jakýchkoli známek strachu, obav, zmatku, bolesti, nepohodlí, stísněnosti či jakýchkoli jiných podobných stavů a procesů. Namísto toho je jejich přítomnost vždy doprovázena stavem, procesem a pocity hlubokého míru, ticha, pokoje, klidu, hluboké bezpodmínečné lásky, moudrosti, svobody, nezávislosti, radosti, potěšení, požitku, uspokojení, spokojenosti, štěstí, smysluplnosti, naplnění, zábavy, humoru; krásnými rozkošnými božskými úsměvy, smíchem, pozitivními žerty, lehkostí, pohodou,

podporou, vyšším stupněm poznání, správnou intuicí, extází, euforií; a žádnými omezeními, žádnými ohraničeními, žádnými tabu, žádnými klapkami na očích, žádnými dvojitými hrami, žádnými fantastickými příběhy či pohádkami atd. Všechno je buď ano, nebo ne. A i když některé rafinované negativní a zlé entity dokážou předstírat, že mají tyto vlastnosti Nejvyššího a pozitivních pravých duchovních rádců, mimovolně sklouznou do nějakého jiného chování a způsobů a je pro ně těžké zachovat si své dekorum na příliš dlouhou dobu.

Je-li někdo všímavý, pozorný a bdělý, dříve či později objeví toto sklouznutí, které zlé a negativní entity dříve či později učiní. Požádejte o vedení, záštitu a ochranu pravého Nejvyššího a vaše pravé duchovní rádce a vaši pravou Niternou mysl, abyste nebyli oklamáni a zaváděni některými z vašich osobních sklonů, toužebných přání a proseb slyšet od duchů to, co chcete. Zlí duchové to velice milují a lapí vás do této situace. Jakékoli projekce vašeho toužebného přání, osobních sklonů, předsudků, jakákoli touha slyšet, co chcete, je potravou a otevíráním vrat negativním entitám, které vás i vašeho klienta zaplaví a nakrmí vás nepravdami, které chcete slyšet kvůli vašim vlastním osobním sklonům, touhám a toužebným přáním, která nemají nic společné s pravou láskou a moudrostí pravého Nejvyššího. Buďte si vědomi této situace a dávejte na ni pozor. Toto je past pro všechny terapeuty a všechny lidi, kteří dělají věci z osobních, zkažených, zištných důvodů, a ne z pozice pravé bezpodmínečné lásky a moudrosti.

Z toho důvodu, abyste se vyhnuli všem těmto nástrahám, pravý Nejvyšší každému doporučuje od této chvíle až do aktualizace informací řídit se důsledně ve své práci a ve své vlastní autohypnóze následujícími kroky a postupy.

Kroky k dodržování náležitých postupů v procesu duchovní hypnoterapie a duchovní autohypnózy

1. Důkladné prozkoumání úmyslů a motivací asistenta, příjemce i toho, kdo vykonává duchovní autohypnózu, za účelem odstranění jakéhokoli egoismu, osobních zjištných důvodů, osobní slávy a osobních sklonů a podobných věcí. Bezpodmínečná potřeba a nezbytnost **každodenního** sebezkoumání, očišťovaní a úklidu.

2. Kontakt s pravou Niternou myslí a její prověřování. Koho uctívá Niterná mysl? Co ví Niterná mysl o Přirozenosti Nejvyššího? Kdo je Nejvyšší? Jaký druh postoje má Niterná mysl ke Svaté Bibli? K reinkarnaci? K předpovídání budoucnosti ve smyslu přesných či přibližných dat? Zabezpečení, pod kontrolou pravé Niterné mysli, svých pohybových reakcí nebo pohybů prstu.

3. Po důrazném a spolehlivém potvrzení, že je člověk v kontaktu se svou Niternou myslí, práce na takzvaných psychologických problémech z pozice Niterné mysli, které byly spuštěny různými zkušenostmi a událostmi, jež se odehrály od početí v matčině lůně po současnost, až dokud nejsou všechny tyto problémy vyřešeny.

4. Po vyřešení psychologických problémů; trvalé umístění na vrcholu duchovní hory, se skálou po pravé straně, čelem ke slunci a se severem po levé straně. (Odmítnutí takzvané Niterné mysli jít na vrchol hory nebo vyhýbání se chození tam je vážný problém. Toto znamená, že dotyčný není v kontaktu se svou pravou Niternou myslí. Vrchol duchovní hory nebo pobyt vysoko na hoře souvztaží, kromě mnoha jiných věcí, se stavem hluboké niternosti. Souvztažně se tedy Niterná mysl rovná vrcholu duchovní hory. Takže chození na vrchol své duchovní hory je fakticky to samé jako chození do nitra, do niterné svatyně vlastní Niterné mysli.)

Od tohoto bodu má jedinec konat všechno z pozice svého umístění na vrcholu duchovní hory. Nejsou přijatelné žádné výjimky.

5. Osvobození a konverze vlastního stínu. Toto se musí bez jakékoli výjimky či vyloučení něčeho uskutečnit vždy na vrcholu vlastní duchovní hory. Když se stín objeví, člověk musí velice důkladně a důrazně tento stín prověřit, zdali je to pravý stín, nebo nějaký podvodník. Když už se naváže náležitý kontakt s vlastní Niternou myslí skrze pohybové reakce, potom pravá Niterná mysl může potvrdit, nebo nepotvrdit, zda má člověk co do činění s pravým stínem. Po konverzi se musí stín otestovat stejným způsobem, jak je popsáno v bodě 2. Projde-li ten stín úspěšně všemi těmi testy, je mu dáno nové jméno a z východu, od Nejvyššího, je bývalému stínu, nyní už pravému duchovnímu rádci, dán ohnivý dvojsečný meč a Svatá Bible, se kterými bude nápomocen při ochraně proti zaplavení a vlivu zel a nepravd a při prověřování každého, kdo se následně objeví na vrcholku duchovní hory, včetně vlastní Niterné mysli.

Po uskutečnění tohoto se jedinec zeptá, zdali jsou nějaké další problémy, které ještě nebyly vyřešeny z hlediska konvertovaného stínu. Jsou-li, dotyčný přikročí k jejich vyřešení s pomocí konvertovaného stínu předtím, než postoupí dál. Nejsou-li, pokračuje se následujícím krokem.

6. Postupné představení dalších duchovních rádců. Všichni přicházející duchovní rádcové musí být důrazně prověřeni, jak bylo popsáno v bodě 2, i pomocí Meče Pravdy, který bojuje proti zlům a nepravdám. Konvertovaný stín poklepe mečem sedmkrát po pravém i levém ramenu každého, kdo se objeví na vrcholku duchovní hory a přicházející entitě přiloží otevřenou Svatou Bibli na čelo, na srdce na solar plexus. Svatá Bible je otevřena na Žalmech nebo na první kapitole Evangelia podle Jana.

Poté se jedinec zeptá každého nového pravého duchovního rádce, zdali z jeho hlediska jsou nějaké nevyřešené problémy, které je nezbytné vyřešit, než se bude pokračovat dál. Jsou-li, dotyčný přistoupí k vyřešení těch problémů s pomocí všech, kdož jsou přítomni na vrcholku duchovní hory. Po jejich zvládnutí, nebo nejsou-li žádné další problémy, se přejde k dalšímu kroku.

7. Vyvolání Nejvyššího duchovního rádce, kterým je Nejvyšší. Objeví-li se nejprve nějaký zástupce Nejvyššího, pokračujte patřičným prověřováním popsaným v bodě 2 a v bodě 6 a vyřešte jakékoli problémy, které je nutné vyřešit z hlediska tohoto zástupce (jsou-li nějaké) a jako přípravu na setkání s Nejvyšším.

Po patřičných přípravách se objeví Nejvyšší. Jedinec musí vyzvat Nejvyššího a velice důrazně Ho/Ji prověřit, aby si byl jist, že má skutečně co do činění s pravým Nejvyšším. Prověřování probíhá stejným způsobem, jak bylo popsáno v bodě 2 a v bodě 6.

Po tomto se dotyčný zeptá, zda jsou nějaké nevyřešené problémy z hlediska pravého Nejvyššího, které je nezbytné vyřešit nejdříve. Jsou-li, přistupte k jejich vyřešení, než přejdete k následujícímu kroku.

8. Duchovní manželství mužských a ženských duchovních rádců. Pouze pravý Nejvyšší smí a může vykonat svatební obřad. Žádné jiné uspořádání není akceptovatelné, nebo je akceptovatelné pouze dočasně.

9. Je-li naznačeno, vykonejte exorcismus s přečtením práv a výsad vypuzované negativní či zlé entitě. Je-li ta zlá či negativní entita ochotna konvertovat, musí vyznat svoje hříchy, kát se z hloubi svého srdce a požádat Nejvyššího, Pána Ježíše Krista o odpuštění, milosrdenství a soucit.

Poté, co je tato entita přeměněna bílými světly na bílého ducha, je poslána do speciálního oddělení Nové školy pro duchovní obrození, znovupoučení a restrukturalizaci, kde je postupně přetransformována z negativní entity na pozitivní.

10. Regrese do období před narozením, na různá místa, do různých stavů a podmínek, kterými jedinec prošel před inkarnací do negativního stavu, včetně jeho domovské základny.

11. Stanovení účelu jedincovy inkarnace do negativního stavu a typu voleb a zkušeností, jež vykonal a měl do této chvíle.

12. Je-li připraven, ustanovení životního plánu, dalších kroků, které je nezbytné učinit při naplňování jeho poslání a pověření během pobytu na planetě Zemi.

Toto jsou hlavní kroky, které musí jeden dodržovat, aby se vyhnul jakémukoli otevření se kontaminaci, znečištění, oklamání a zkreslení negativními, zlými a temnými silami.

KAPITOLA ŠESTNÁCTÁ

Další pojednání o postupech, kterými se lidé inkarnují na planetu Zemi, jež je přírodním, vnějším stupněm zóny vymístění

Je čas zjevit trochu více o procesu vtělování lidí na planetu Zemi. Počáteční zjevení o této věci bylo publikováno v knize „Poselství z nitra“, na kterou jste tímto odkazováni.

Je hrubou chybou předpokládat, že lidé mohou nějakým způsobem či v nějaké formě začít svůj život v nejzevnějším stupni zóny vymístění přímo, a tedy že se lidé mohou inkarnovat na planetu Zemi bez jakýchkoli zkušeností života a žití před jejich příchodem na tuto zemi. Ve skutečnosti se nikdo nesmí či nemůže inkarnovat do nejzevnějšího stupně zóny vymístění bez takových zkušeností života a žití jako přípravy na následující vtělení se na planetu Zemi. Nikdo, kdo žil, žije či žít bude v nejzevnějším stupni zóny vymístění, dokud je tato zóna aktivována, nikdy nemůže začít svůj život na této planetě. Před svou inkarnací na tuto planetu každý žil někde jinde. Toto je v rozporu s učením Swedenborga. Swedenborg se domníval, že každý zpočátku začínal v přírodním stupni.

Uvědomění si tohoto faktu dostává veškerý lidský život na této planetě do naprosto odlišné perspektivy. To znamená, že všechno, co se lidem děje po dobu jejich života na této planetě, je výsledkem zkušeností a událostí, které byly získány nebo se vyskytly někde jinde než v této zóně nebo na tomto místě. Jak bude ukázáno později, přímé vtělení do zóny vymístění bez předchozího života někde jinde by znamenalo okamžité zničení a ukončení života oné osoby. Avšak po absolvování procesu opětovného potvrzení voleb ze své vlastní svobodné vůle může jedinec začít své jsoucno a bytí v pravém přírodním světě pozitivního stavu stvoření Nejvyššího. V zóně vymístění přírodního stupně je však situace jiná. Nikdo nemůže přežít přímý vstup do ní bez předešlé rozsáhlé přípravy a tréninku ve speciálním zprostředkujícím světě.

Na druhé straně, nikdo se nikdy nereinkarnoval dvakrát či třikrát na tuto planetu nebo do zóny vymístění obecně. Každý může být na každém daném místě pouze jednou. Pro objasnění tohoto pojetí se podívejte na 4. kapitolu knihy „Čtvero pojetí duchovní struktury stvoření“.

Existuje sedm způsobů, jak se lidé mohou vtělit do této zóny.

1. Za prvé, v Absolutním Procesu Myšlení Nejvyššího vznikne zvláštní a jedinečná idea ohledně stavu věcí nejzevnějšího stupně zóny vymístění, nebo zóny vymístění obecně. Jen co je ta idea uvedena do chodu, je ji dána volba být, či nebýt, existovat, či neexistovat za tím zvláštním a jedinečným účelem s pochopením, že když se jednou ten zvláštní a jedinečný účel naplní v zóně vymístění na planetě Zemi či na nějakém jiném místě, ta idea bude do věčnosti pokračovat v pozitivním stavu se zvláštním a jedinečným záměrem neustálého duchovního pokroku, v zájmu vzájemného prospěchu, obecného blaha, sdílení a užitku pro všechny. Jen co si ta idea

zvolí být, v zájmu takového zvláštního a jedinečného účelu, je nadělena specifickou formou a stává se sebeuvědomělým duchem, „já jsem“, relativním k Absolutnímu „Já jsem“ Nejvyššího.

Po určitém časovém období, když tento duch, nyní už kompletní jedinečná entita, získá dostatečné poznání a zkušenosti pozitivního stavu v duchovním světě nebes, je promítnuta do speciálního intermediálního světa, který existuje pro takový účel, kde absolvuje intenzivní trénink jako přípravu na vstup do negativního stavu v zóně vymístění.

Během tohoto období intenzivního tréninku je tato entita vystavena všem aspektům negativního stavu v porovnání se všemi aspekty pozitivního stavu. Zkušenostně získává všemožné problémy negativního stavu; prochází různými stupni, vesmíry, galaxiemi, slunečními systémy, planetami té sféry či dimenze; rozličnými děními, událostmi, přípravami, vystavování a prožitky, jež jsou všechny poznáním a zkušeností z první ruky. Doba, kterou taková entita stráví v tom speciálním světě, se různí od entity k entitě. V současnosti tam každá jedna entita stráví (v tomto speciálním intermediálním světě, měřeno jednotkami lineárního času, jak se to provádí v zóně vymístění na planetě Zemi) minimálně sedm let. A maximální čas, který taková entita potřebuje pro ten účel a během kterého tam může zůstat, je čtyři sta let. V současné době tam není nikomu dovoleno zůstat kratší dobu než sedm let nebo delší dobu než čtyři sta let. Toto platí jen ohledně tohoto specifického a speciálního intermediálního světa, jež připravuje jedince pro vstup do zóny vymístění. Jiným příběhem je, když jedinec splnil své poslání a odsloužil si svůj čas v zóně vymístění a vrací se do duchovního světa. Po fyzické smrti je vzkříšen v normálním intermediálním světě, nebo v jeho speciálním vstupním místě, kde je povinen zůstat minimálně zhruba sedm dní, ale ne déle než čtyři roky dle pozemské časomíry. Nebylo tomu však vždycky tak. Před inkarnací Ježíše Krista na planetu Zemi bylo každému dovoleno zůstat v běžném zprostředkujícím světě neomezenou dobu. Když Ježíš Kristus zemřel na kříži, vstoupil do tohoto světa a do pekel a omezil jejich pobyt na maximálně dva tisíce let. V době Swedenborgova zjevení a Posledního soudu byl tento pobyt omezen na maximálně třicet let. Po 10. březnu 1982 byl tento pobyt omezen na maximálně čtyři roky podle pozemského měření času.

Během tohoto časového období je ta entita vystavena mnoha rozličným místům, časům, paračasům, situacím, aspektům, mnoha vesmírům, galaxiím, slunečním systémům a planetám oné dimenze, jež se nazývá speciální intermediální svět. Ona dimenze tohoto světa má takovou speciální a specifickou povahu, že imituje všechny zkušenosti jak pozitivního stavu, tak i negativního stavu, a obzvláště ty zkušenosti, které jsou dostupné v Univerzalitě povšechnosti neboli v univerzálním vědomí. Z pozice této specifické dimenze má jedinec bez jakýchkoli těžkostí nebo mezičlánků či prostředníků rovnocenný přímý přístup do pozitivního stavu i do negativního stavu. Tato situace umožňuje jedinci, aby byl postupně vystaven problémům negativního stavu a získal odpovídající přizpůsobení pro vtělení do nejzevnějšího stupně zóny vymístění, nebo zóny vymístění obecně, bez jakéhokoli nebezpečí, že bude zničen v ohavném procesu zvaném zvířecí fyzické narození parazitickým způsobem v matčině lůně fyzického těla, které přivádí tohoto jedince na tento pseudosvět zvaný planeta Země. Jestliže by bylo někomu dovoleno inkarnovat se do tohoto pseudosvěta bez

jakékoli přípravy, přímo přicházející z pozitivního stavu, takový jedinec by nemohl přežít ani na okamžik prudký nápor součtu všech zel a nepravd a veškeré negativity bez toho, aby měl nějaké vzpomínky na to, jak s nimi bojovat, nebo schopnosti či obranu proti takovému prudkému ataku.

Když oné entitě skončí nebo vyprší doba pobytu v tomto speciálním intermediálním světě, je jí představena konečná volba inkarnovat se do zóny vymístění a toto je bod, v němž může zrušit nebo změnit svou volbu. Zvolí-li si, že bude pokračovat ve svém poslání, tehdy a jen tehdy si vybírá příslušné podmínky, stavy, rodiče, geny, dědičné a společenské prostředí atd., do kterých se následně inkarnuje, aby naplnila svůj účel a poslání v té zóně. Tato volba se koná vždy současně a souběžně s volbami těch rodičů, skrze které se dotyčná entita vtěluje.

2. Druhý způsob, jak se lidé inkarnují do zóny vymístění na planetu Zemi, je následující:

Zrodí se zvláštní a jedinečná idea, týkající se eliminace negativního stavu a specifického způsobu neustálého duchovního pokroku pozitivního stavu, jako důsledek duchovního pohlavního styku manželských partnerů v duchovním světě nebes, nebo v pozitivním stavu zprostředkujícího světa, nebo v pozitivním stavu přírodního světa, které doprovázejí tuto zónu vymístění, v manželství jejich lásky a moudrosti a v procesu výměny všech jejich ženských a mužských principů. Této zvláštní a jedinečné ideji je dána volba být a existovat, nebo nebýt a neexistovat za takovým účelem. Poté, co souhlasí se jsoucnem a bytím za takovým zvláštním a jedinečným účelem, Nejvyšší ji následně nadělí životem jedinečného, specifického a zvláštního ducha a ona projde přesně tím samým procesem a postupem, jak byl popsán v bodě číslo jedna. To znamená: za prvé, že zůstane nějakou dobu v pozitivním stavu duchovního světa nebes; a potom, po získání nutné totožnosti a po poučení a získání zkušeností pozitivního stavu, je promítnuta do toho speciálního intermediálního světa za účelem popsaným výše.

3. Třetí způsob inkarnace na tuto planetu a do této zóny vymístění je proces dobrovolného přihlášení se někoho v duchovním světě nebes, lidí, nebo v pravém přírodním stupni Země v pravém stvoření k inkarnaci do negativního stavu, kdo už byl stvořen před časem a prostorem nebo kdo si na začátku zvolil začít svůj život duchovního pokroku v pozitivním stavu duchovního světa tohoto konkrétního vesmíru nebo jeho přírodního světa. Taková osoba převezme specifické pověření od Nejvyššího, na které se dobrovolně hlásí, a v důsledku tohoto aktu je nejprve vysazena v onom speciálním intermediálním světě a/nebo v jeho zóně vymístění, kde získává rozličné zkušenosti týkající se inkarnace do zóny vymístění negativního stavu, především do nejzevnějšího stupně zóny vymístění, kterým je planeta Země. Tento dobrovolník po tom, co je vysazen v tomto speciálním intermediálním světě, prochází přesně stejným procesem a postupem, jak je popsán v bodě číslo jedna.

4. Čtvrtý způsob, jak se uskuteční inkarnace do této zóny, je zrození zvláštní a jedinečné ideje, která je důsledkem duchovního pohlavního styku dvou entit, mužské a ženské, jež nejsou z této dimenze a vesmíru, ale z nějaké jiné dimenze a vesmíru, které

nemají nic společné s obsahem, formou, projevem a vnímáním této konkrétní dimenze tohoto vesmíru.

Tyto dvě entity ve své snaze pomoci, ze stavu jejich bezpodmínečné lásky a moudrosti, ve snaze poučit se o negativním stavu a procesu a vyřešit ho pro tento časový cyklus a připravit zahájení následujícího cyklu času, dávají zrod ideji, která může a smí přispět k takovému vznešenému cíli. Jen co se ta idea narodí, prochází přesně stejným procesem, jak je popsán v bodě číslo jedna. Souhlasí-li ta idea se svým posláním, je speciálními cestami a prostředky promítnuta do této dimenze a tohoto vesmíru pozitivního stavu. Zde získává jako zvláštní a jedinečný duch poznání a zkušenosti specifičnosti pozitivního stavu této dimenze a tohoto vesmíru, v porovnání se specifičností pozitivního stavu dimenze a vesmíru, ze kterého tento duch přišel poté, co se zrodil jako idea z určitých dvou entit, a poté, co získal poznání a zkušenosti obsahu pozitivního stavu své vlastní dimenze a vesmíru.

Jen co tento jedinečný duch získá dostatečné poznání a zkušenosti pozitivního stavu této dimenze a tohoto vesmíru, je vysazen v onom speciálním intermediálním světě a před inkarnací na tuto planetu prochází přesně stejným procesem a postupem, jak je popsán v bodě číslo jedna.

5. Pátý způsob inkarnace do tohoto pseudosvěta je následující:

Nějaká duchovní nebo přírodní entita, která není z této dimenze nebo z tohoto vesmíru, či galaxie, nebo slunečního systému, či světa pozitivního stavu, ale z úplně nějaké jiné dimenze, vesmíru, planety, galaxie, nebo světa pozitivního stavu, velice často ne-lidská, ale také lidská, má touhu díky specifičnosti své bezpodmínečné lásky a moudrosti přispět či pomoci bojovat se zly a nepravdami a nakonec eliminovat jsoucno a bytí negativního stavu, který existuje na základě ukradených principů pravého jsoucna a bytí. Taková entita si už vybudovala své postavení a je obvykle respektovaným, zkušeným a velmi moudrým členem společnosti, ke které náleží. Taková entita se může dobrovolně přihlásit z kterékoli dimenze svého příslušného vesmíru, ať už duchovního, nebo zprostředkujícího, či přírodního stupně. Jen co je Nejvyšším odsouhlasena a dobrovolně se přihlásí na tuto misi, je přenesena do pozitivního stavu této dimenze a tohoto vesmíru, přesněji do Nové nebeské společnosti, kde získává poznání a zkušenosti specifičnosti pozitivního stavu této konkrétní dimenze a tohoto konkrétního vesmíru. Poté, co se to naučí a je připravena, je vysazena v onom speciálním intermediálním světě, kde prochází přesně stejným procesem a postupem, popsaným v bodě číslo jedna.

6. Šestý způsob, jak se odehrává inkarnace do pseudosvěta, je následující:

Dvě zlé a negativní entity v peklech, nebo v negativním intermediálním světě, nebo na této Zemi, během svého pseudoduchovního pohlavního styku, když si vyměňují pseudoprincipy své pseudomužskosti a pseudoženskosti, dají pseudozrození zvláštní a jedinečné ideji kvůli zvěčňování, napájení, pokračování a podporování negativních a zlých stavů a procesů. Taková idea, na základě ukradených principů tvůrčího úsilí Nejvyššího, skrze zvláštní proces černé magie a skrze souvztažné prostředky a skrze pseudopřirozený proces fyzického narození, který zfabrikovali

pseudotvůrci, je nadělena svým pseudoživotem. Ale ještě předtím musí dostat otázku, zda chce být a existovat jako zlá a negativní entita za účelem, kvůli kterému byla pseudozrozena. Souhlasí-li, což se obyčejně stane, je potom promítnuta jako zlý a negativní duch do speciální zóny vymístění toho speciálního intermediálního světa, kde je trénována a připravována na inkarnaci do lidského těla na planetě Zemi za výše uvedeným cílem. Zrodí-li se ze dvou negativních idejí dvou lidí na planetě Zemi, je promítnuta do onoho speciálního intermediálního světa, a poté vstoupí do své fyzické formy v matčině lůně. Využívá se tady fenomén časového zkreslení. Ve čtvrtém měsíci vývoje plodu musí vstoupit do své budoucí formy v matčině lůně. Během tohoto mezidobí (čtyřech pozemských měsíců) uplyne v tom specifickém intermediálním světě zhruba sedm až čtyři sta let, podle potřeby. Toto je velice specifický trénink přežití na místě, kde se pozitivní a negativní stav míchají. Bez takového tréninku a přípravy by žádná negativní a zlá entita nedokázala přežít svůj vstup do této zóny, protože by měla tendenci okamžitě zničit všechno dobré a pozitivní, z lásky ke zlu a nepravdám, a tím by zničila sebe sama, protože ona může žít jen proto, neboť je a existuje dobro a pravda.

Takže všechny zlé a negativní entity, které vstupují do této zóny, musí být důkladně trénovány, připravovány a poučeny o tom, jak ovládat, maskovat, lstivě zatajovat, potlačit, předstírat, manipulovat a prezentovat svoje zla a nepravdy, svoji sebelásku a lásku k tomuto světu nebo k zevnějšku takovým způsobem, aby mohly uspět ve svém poslání a pověření do věčnosti zachovávat, napájet, udržovat a podporovat negativní stav. Učí se o různých prostředcích propagandy proti pozitivnímu stavu a o různých prostředcích vymývání mozku, vštěpování a přesvědčování lidí, aby zachovávali svou negativitu. Po dokončení tohoto tréninku se tyto negativní a zlé entity vtělují na zemi do lidských těl skrze fyzické narození jako kterékoli jiné entity popsané výše.

7. Na závěr, sedmý způsob inkarnace na tuto planetu se uskutečňuje skrze dobrovolníky ze zlých a negativních stavů a procesů v peklech, kde mají svůj domov, kde započali svoje pseudojsoucno a pseudobytí a kde jsou pevně etablováni. Tito dobrovolníci sem přišli se speciálním posláním a pověřením blokovat a znemožnit splnění mise a pověření pozitivních entit, které se inkarnovaly ze společností nebes nebo z pozitivních stavů a procesů jiných dimenzí a vesmírů. Když se už dobrovolně přihlásí, jsou vysazeni v onom speciálním intermediálním světě a jeho zóně vymístění, kde procházejí svým vlastním tréninkem, přípravou a výukou o metodách a taktikách pozitivního stavu a různých formách propagandy, vymývání mozku a přesvědčování a následně se vtělují stejným procesem jako kdokoli jiný na této planetě.

Toto jsou tedy základní způsoby a prostředky, skrze které a kterými přicházejí lidé na tuto planetu, jež je přírodním stupněm zóny vymístění.

Vzhledem k těmto skutečnostem je životně důležité uvědomit si, že ať mají lidé jakékoli problémy po dobu svého života na planetě Zemi, ať je to kdokoli, bez jakékoli výjimky či vyloučení někoho, všechny pocházejí z jejich životů ve specifickém intermediálním světě, nebo v zóně vymístění intermediálního světa. Lidé přicházející z pozitivního stavu přicházejí ze stavu, který nemá žádné problémy, a poprvé se tedy setkávají se skutečnými problémy, jež vznikají v negativním stavu. Jak bylo zmíněno

předtím, není možné inkarnovat se přímo do zóny vymístění bez jakýchkoli problémů, protože jedinec je naprosto bezbranný bez jakýchkoli vzpomínek či nástrojů nebo znalosti obrany, a proto by byl okamžitě zničen prudkým atakem všech zel a nepravd. Takže jedním z mnoha účelů pobytu ve specifickém intermediálním světě je získání problémů a ztotožnění se s těmito problémy, aby se zmírnil ten prudký útok souhrnu zel a nepravd, se kterými se jedinec setkává v procesu svého fyzického narození, a aby jedinec přežil vstup do této zóny. Získávání těchto problémů se činí v plnosti vzpomínek a poznání jejich účelu, jakému slouží, a uvědomění si způsobů a prostředků jejich zvládání a konečného odstranění. Kromě toho, tyto problémy se získávají jeden po druhém, bez souvislého náporu souhrnu zel a nepravd, než jak je tomu při fyzickém narození. Každý má tedy dostatek času přizpůsobit se těmto problémům.

Povaha těch problémů v jistém smyslu určuje, jaký typ rodičů, genetických kódů, dědičnosti, prostředí, společenských, politických, ekonomických atd. podmínek jedinec zvolí pro vstup, aby tu přežil. Jde o to, že taková specifická volba dává jedinci příležitost pokračovat nebo vyvolat takovou volbou povědomé, známé a osvojené problémy, kterým se přizpůsobil a které nemohou ohrozit jeho život a poslání a které mu v konečném smyslu pomohou vzpomenout si, jak byly tyto problémy získány a jak je zvládnout, nakonec je odstranit a pokračovat ve svém poslání. Proto by byl každý nový neznámý skutečný problém, získaný přímo tady, zničující, katastrofální a smrtelný, protože by chyběla důvěrná známost takového problému, a tím by neexistovaly žádné prostředky na jeho odstranění.

Jak bylo uvedeno výše, jde o to, že problémy získané ve specifickém intermediálním světě jsou získány z pozice pozitivního stavu, s náležitým poznáním jejich účelu a užitku, kterému slouží, se současným získáním nástrojů, způsobů a prostředků pro jejich odstranění. V onom specifickém světě je takové poznání dostupné. V tomto pseudosvětě žádné takové poznání dostupné není, protože toto je svět následků, výsledků a konkretizace. Kromě toho, příchod do tohoto světa je příchodem do těla, formy a situace, jež byly původně zfabrikovány takzvanými pseudotvůrci za účelem uzavření duchovního uvědomění a všech vzpomínek skrze zvířecí typ narození a skrze odstranění přímého nadělení života od Nejvyššího. Z toho důvodu, měl-li by tu někdo získat nějaký opravdový problém, neměl by žádné pravé vnitřní nebo pravé vnější poznání jeho účelu, cíle, užitku a prostředků na jeho odstranění. Proto by tady nemohl přežít a zahynul by.

Toto zjevení má dalekosáhlé souvislosti pro veškeré stvoření obecně, a obzvláště pro léčení lidských problémů. Vzhledem k těmto faktům, jediná léčba, která je platná a možná, je návrat do specifického intermediálního světa prostřednictvím vzpomenutí si na podmínky, způsoby a prostředky, skrze které tyto problémy vznikly a byly získány, a nalezení správných nástrojů a způsobů z té pozice na jejich odstranění a jejich nahrazení pozitivními stavy bezpodmínečné lásky a moudrosti. Nebylo by přehnané tvrdit, že jakákoli jiná forma řešení je marná. Toto se týká všech typů léčení; duchovního, duševního, emocionálního, fyzického i jakékoholi jiného v jsoucnu a bytí. Toto zjevení kromě toho vrhá více světla na to, jak vznikla falešná koncepce reinkarnace. Lidé mohou mít určité vzpomínky na předešlé životy v tom speciálním či specifickém intermediálním světě, který má často stejné názvy míst a zemí jako

planeta Země (je to kvůli tajemství Zákona souvztažností), a podle toho nesprávně usuzují, že předtím žili na této planetě.

Na druhé straně, všechny negativní a zlé entity, které se inkarnovaly do tohoto světa, neznají nic jiného než problémy, protože přišly ze stavu ničeho jiného než problémů, které jsou považovány za jediný pravý život a štěstí. Z toho důvodu nemají žádné problémy zde přežít, protože v podstatě přicházejí do svého vlastního. Jejich problémy s tímto pseudosvětem jsou obvykle opačné: Získat schopnost předstírat, maskovat a tlumit svoji zuřivou nenávist, zlobu a destruktivnost vůči všemu pozitivnímu. Toto platí zejména o těch, kteří přicházejí se zvláštním a specifickým pověřením získat bohatství, politickou, společenskou, vojenskou a ekonomickou moc, aby vládly tomuto světu a ovlivňovaly všechny úrovně řízení tohoto světa.

Musí předstírat, že jsou dobří, poctiví a respektovaní občané společností tohoto světa. Nicméně ostatní jsou tady na to, aby zvěčňovali otevřené zločiny, vraždy, znásilnění, duševní choroby, rozvratnou činnost, teror, nepřátelství, válku, hrůzy a všemožné krutosti a ohavnosti negativních a zlých stavů a procesů. Tito pseudolidé nemají žádné zjevné problémy či touhu změnit se a obvykle je lze najít v organizovaném zločinu, syndikátech, ve vězeních, v ústavech pro duševně nemocné nebo na místech a v takzvaných domech se zlou pověstí. Přesto dokonce i těmto typům pseudolidí, tím, že jsou do určité míry vystaveni uvědomění si pozitivního stavu a jeho povahy, jenž je přítomen na Zemi, ačkoli v poněkud zkreslené podobě, je nepřetržitě a soustavně poskytována příležitost ke změně, k vykonání čerstvé volby a k ústupu od jejich zel a nepravd skrze pokání, vyznání hříchů a prostřednictvím procesu reformy, regenerace, převýchovy, obrození, znovupoučení a transformace, pokud ne v tomto pseudosvětě, tak potom po jejich odchodu z něj.

V současné době je přibližné rozložení různých sil v zóně vymístění planety Země následující: Přibližně dvě třetiny lidstva jsou agenty negativních a zlých sil či přímé inkarnace pekel, ať už prostřednictvím idejí, nebo na základě dobrovolnosti.

Toto číslo geometricky roste za účelem totálního odhalení a vynesení na povrch a na veřejnost veškeré povahy a tváře zlých a negativních stavů a procesů. Toto je nevyhnutelný krok před ukončením a oddělením všeho negativního, zlého a falešného od veškerého jsoucna a bytí na jedno místo, kterým jsou pekla, a před následnou postupnou eliminací pekel v rámci tohoto cyklu času.

Přibližně jedna třetina lidstva přišla z pozitivního stavu. Toto číslo rapidně klesá. Přibližně 95% z tohoto počtu se stává tím či oním způsobem obětí negativního stavu a procesů a mohou se postupně stát otroky zlých duchů. Obvykle se stávají otroky. Pouze asi 5% z tohoto klesajícího počtu či z této jedné třetiny lidstva jsou přímí představitelé pozitivního stavu, kteří jsou zde, aby bojovali s negativním stavem, chránili tento svět před zničením, připravovali začátek Nového věku a pomáhali při izolaci, separaci a uzavírání všech zel a nepravd v jednom místě, v peklech, a při postupné eliminaci pekel v rámci tohoto cyklu času. Toto číslo také klesá. Nicméně kvantita představitelů pozitivního stavu na této planetě není důležitá, neboť se počítá kvalita.

Jeden jediný člen pozitivního stavu může být tak silný a mocný jako deset milionů agentů negativního stavu dohromady. Je potřeba si uvědomit, že Nejvyšší, pravý Nejvyšší je přítomen v každém Svém představiteli a z této pozice pravý Nejvyšší vládne negativnímu stavu ze své Všemohoucnosti a Vševědoucnosti, skrze Svou Božskou prozřetelnost. Takové moci nic neodolá. Negativní a zlé stavy a procesy budou aktivované a dominantní v zóně vymístění jen do té doby, dokud jim to Nejvyšší dovolí za účelem poučení. V této formě, to jest dominující a aktivní, nemohou být ani o vteřinu déle, než je dovoleno, ať by jakkoli chtěli.

KAPITOLA SEDMNÁCTÁ

O struktuře lidské mysli, která je polapena v zóně vymístění

Struktura, dynamika a povaha lidské mysli byla na začátku nastíněna v knize „Principy duchovní hypnózy“ a následně značně revidována v knize „Základy lidské duchovnosti“. Doporučuje se být důvěrně obeznámen s duchovní teorií lidské mysli, jak byla nastíněna a popsána v knize „Základy lidské duchovnosti“. Strukturu lidské mysli, popsanou v té knize, lze považovat za její původní, originální a ideální strukturu a dynamiku před takzvaným „Pádem“. Tato struktura je taktéž platná pro každou sentientní entitu nebo bytost ve veškerém stvoření Nejvyššího. Nicméně s lidmi, kteří jsou na základě svých voleb lapeni v různých úrovních a dimenzích zóny vymístění a na planetě Zemi, jež je zónou vymístění přírodního stupně, je situace úplně jiná. Jak bylo uvedeno v „Základech lidské duchovnosti“ a v „Poselstvích z nitra“ a v této knize, v kapitole nazvané „O přirozenosti lidí“, v současnosti existující lidé na Zemi nejsou praví lidé, ale budeme je nazývat pseudolidé. Jejich současná struktura a forma byla zfabrikována pseudotvůrci asi před čtyřmi miliony lety a je výsledkem dlouhotrvajících manipulací s genetikou, černou magií, souvztažnostmi a pozorování zvířecího života. Když se rozhodli zfabrikovat pseudolidi, čelili jistému dilematu. Aby zfabrikovali lidskou bytost, museli vzít dvě buňky z pravých lidských bytostí, jednu ženskou a jednu mužskou, a spojit je, aby vytvořili nového tvora.

Nicméně, taková situace by úplně neposloužila jejich účelu zničit a zkreslit duchovnost a přivést tvory a produkty jejich fabrikace k víře, že neexistuje žádný Bůh, nebo k tomu, aby za bohy přijali je. Konec konců, jejich cílem bylo zničit pravou duchovnost a dokázat, že život může pocházet z jakéhokoli jiného zdroje nebo z jakéhokoli zdroje lišícího se od Nejvyššího a Jeho/Jejích duchovních principů. Nejvyšší to dovolil jako odpověď na onu otázku, „Jaký by byl život bez jakékoli duchovnosti?“, nebo pochází-li z nějakého jiného zdroje, než je Nejvyšší a pravá duchovnost. Avšak v té době, v době pseudotvůrců, byl opici podobný tvor, který existoval na planetě Zemi. Nyní si uvědomte, že to nebyl lidoop nebo opice, jaké známe dnes, v současnosti či po „Pádu“. Lze ho považovat za tvora podobného lidoopu, ale nebyl to skutečný lidoop. Byl to konečný evoluční vývoj zvířecího života na této planetě v té době, kdy evoluce tím lidoopu podobnému tvoru skončila. Evoluce se tedy zastavila asi před čtyřmi miliony lety nebo tak nějak a poté nedošlo k žádnému pravému evolučnímu vývoji.

Přestože tento opici podobný tvor byl vysoce vyvinutý v souvislosti s evolucí zvířat, nikdy nedokázal získat pojetí „já jsem“ nebo sebeuvědomění či jakoukoli racionalitu, svobodnou volbu nebo svobodnou vůli, která tvoří pravou povahu lidských bytostí. Ani nevykazoval žádné tendence vyvinout se v lidskou bytost. Tento opici podobný tvor byl řízen instinkty, surovými emocemi, primitivní inteligencí, bez jakéhokoli poznání Dobra a Pravdy nebo Lásky a Moudrosti, a naprostým podřízením se svým instinktivním pudům. Jeho život se točil kolem obstarávání prostředků na přežití a naplňování svých instinktivních potřeb. Neměl žádnou jinou racionalitu než

přísně stanovené pravidla a postupy od přírody zakořeněné v tom tvorovi, jak získat prostředky a cesty k naplnění svých základních potřeb.

Tento opici podobný tvor byl samozřejmě savec a rozmnožování těchto tvorů nastávalo skrze pohlavní styk prostřednictvím vnějších orgánů a vývojem plodu v matčině lůně. Takže pseudotvůrci pečlivě pozorovali zvyky a život tohoto tvora a rozhodli se, že geny onoho tvora mohou posloužit jejich cíli mnohem lépe při vývoji a fabrikaci pseudočlověka bez jakékoli duchovnosti, s naprostou ignorancí a s nevědomými procesy, než výlučné vzetí dvou buněk dospělých lidských bytostí. Jak bylo zmíněno předtím, pokud by jen vzali dvě buňky z lidských bytostí, nemohli by ustanovit situaci, kde by byly nevědomé procesy a ignorance a žádné poznání Dobra a Pravdy a pozitivního stavu, a tak by ve svém úsilí dokázat svou pravdu selhali. Jelikož si všimli, že tento opici podobný tvor nemá žádnou racionalitu, žádné poznání Dobra a Pravdy, žádné sebepojetí, sebepředstavu a sebeuvědomění; a jelikož si všimli, že ten tvor zcela závisí na vnějších faktorech a nemá žádnou tendenci nahlížet do nitra nebo nabýt takovou schopnost, ale namísto toho je tento tvor úplně řízen a veden ze zevnějšku, pseudotvůrci se rozhodli využít tuto situaci a přesně ji okopírovat při tvorbě pseudomuže a pseudoženy takříkajíc k podobě a obrazu tohoto opici podobného tvora, s jistými úpravami.

Ty úpravy byly nevyhnutelné, protože pokud by měli vytvořit kopii tohoto tvora, vytvořili by další zvíře, které, ačkoli by se nedokázalo dozvědět o Dobru a Pravdě, nedokázalo by se dozvědět ani o zlu a nepravdách a nebylo by náležitým nástrojem pro pseudotvůrce k aktivaci, k uvedení do dominance negativního stavu na planetě Zemi. Tak došlo k této úpravě.

Jak bylo zmíněno předtím v kapitole této knihy nazvané „O přirozenosti lidí“, vzali jednu buňku člověka-ženy, jednu buňku člověka-muže a jednu buňku opici podobného tvora. Pečlivě měřili a zkoumali podíly těch různých genetických daností z těch tří buněk, jež byly potřebné, aby vytvořili přibližnou repliku tohoto opici podobného tvora, ale aby také pseudolidem dali schopnost nabýt nějakou inteligenci, racionalitu a schopnost učit se, s jistým nejasným pojetím „já jsem“ a sebeuvědoměním a s podobnými atributy. Tyto atributy jsou nevyhnutelné pro autonomii a nastolení sebelásky a lásky k tomuto světu nebo k zevnějšku, kde není žádná duchovnost, co ale zároveň jedinci dává schopnost konat rozhodnutí a volby, což z jedince dělá to, čím je.

Aby zfabrikovali takového úplně nového tvora, po důkladném zkoumání usoudili, že budou muset potlačit 97,5% genetických daností ženské lidské buňky a 97,5% mužské lidské buňky a jejích genetických daností. Aby uskutečnili, co uskutečnit chtěli, došli tedy k závěru, že potřebovali přesně 5% genetických daností pocházejících z lidí, tedy 2,5% ze strany ženy a 2,5% ze strany muže. Zbývajících 95% se vezme z buňky pocházející z buněk opici podobného tvora.

Kalkulovali a experimentovali a po jisté době přišli ke správnému závěru, že těch 5%, jež pocházejí z lidí, postačí na udržování životního podpůrného systému v nově zfabrikovaných tvorech a na umožnění, aby skrze proces zevnějšího učení nabyli jistou formu racionality, sebepojetí, sebepředstavy a matný pojem „já jsem“ a sebeuvědomění, do té míry, že budou schopni zjistit logicky či pseudologicky, co je to

život a jaký je smysl pseudoduchovnosti, nebo zla a nepravd a podobných věcí. Na druhé straně, 95% genetických daností vzatých z tohoto opici podobného tvora bylo přesným množstvím potřebným k nastolení nevědomých procesů, ignorance, naprostého spoléhání se na zevnějšek, zotročení a ovládání z vnějšku a na to, že tam nebyla žádná touha, nebo byla jen malá touha vcházet do nitra. Nicméně zároveň, jak bylo uvedeno výše, potřebovali jistý stupeň nebo schopnost učit se, získávat poznání, aby lidé byli tím, čím pseudotvůrci chtěli - neduchovními a zevnějšími. Jde tady o to, že narodí-li se někdo v nevědomosti, bez jakéhokoli poznání Dobra či Pravdy nebo zla a nepravdy, nemůže se stát ani dobrý, ani zlý, dokud se nenaučí a neví a neztotožní s tím dobrem, či zlem nebo s pravdou, či falešností. Toto je důvod, proč s neochotou museli použít těch 5% s nadějí a vírou, že poměr 95% ku 5% je tak obrovský, že jim to umožní dosáhnout svého cíle a zničit duchovní principy, převzít vesmír a eliminovat uvědomění Stvořitele - Nejvyššího z myslí a životů veškerého stvoření.

Takže, aby pseudotvůrci mohli uspět ve svém snažení a dokázat, že lidé nejsou ničím jiným než evolučním vývojem od nižších zvířat k vyšším zvířatům a že inteligence dosáhli prostřednictvím přírodních vnějších sil, bylo nutné, aby pseudotvůrci zničili všechny stopy své práce a také existence tohoto opici podobného tvora. Namísto toho genetickou, tajemnou a souvztažnou manipulací zfabrikovali a vyvinuli opici, jakou známe na planetě Zemi dnes. A jak bylo uvedeno v knize „Poselství z nitra“, v poselství o filosofii času, pseudotvůrci cestovali několik eonů nebo mnoho milionů let zpět v čase a během té cesty zničili všechny stopy svých fabrikací a manipulací a usadili se mimo duchovní svět nebo v zóně vymístění duchovních světů, v peklech, a začali ovlivňovat vývoj a rozvoj jak zvířecího života, tak i pseudolidí, jež zfabrikovali.

Ovšem při takovém uspořádání je těžké hovořit o lidech, jež mají strukturu a dynamiku lidské mysli, jak byla popsána v knize „Základy lidské duchovnosti“.

Jaká je pravá situace v tomto ohledu? Kolik je k dispozici v původních počátečních 5%?

Pseudotvůrci dosáhli tímto procesem to, že tím, že vzali 95% genetických vloh tohoto opici podobného tvora, jež pozůstávaly ze surových emocí, instinktivních pudů a základních primitivních potřeb a závislostí na zevnějšku, vybudovali určitý typ duševnosti, která byla využita k uzavření nebo k izolaci pravé Niterné mysli, pravé vnitřní mysli, pravé vnější mysli a jejich příslušných tří stupňů a nechali otevřených jen 5% té mysli, takové množství, jaké je nezbytné pro přežití a k dosažení toho, co potřebovali dosáhnout touto manipulací. Z materiálu genetických vloh tohoto opici podobného tvora, jehož materiálu měli 95%, pečlivě navrhli a vybudovali pseudoniternou mysl s jejím pseudo-nadjá, pseudo-univerzálním vědomím, pseudo-uvědoměním nadjá, které vložili mezi skutečnou Niternou mysl a skutečnou vnitřní mysl za účelem zachycení všeho a veškeré komunikace dostupné mezi těmi myslemi v celém rozsahu až po vnější mysl. Poté z této pseudoniterné mysli a jejích materiálů vybudovali pseudovnitřní mysl s jejím pseudo-já, pseudo-transpersonální duševností a pseudo-fenomenální duševností, které vložili mezi pravou vnitřní mysl a pravou vnější mysl.

Z materiálů této pseudovnitřní mysli zase vybudovali vnější mysl s jejími třemi pseudostupni: pseudo-jástvím, pseudo-individuálním uvědoměním a pseudo-osobním vědomím, které navrstvili na pravou vnější mysl. S genetickým potlačením 95% všech vloh, které pocházejí od pravých lidí a z kombinací pravých ženských a mužských principů lidí, a se zavedením 95% genetických vloh zvířecího života, jež v sobě obsahují všechny zkušenosti zvířecího a rostlinného života, které se vyskytly během evoluce životních forem na planetě Zemi, je taková restrukturalizace lidské mysli zcela možná.

Takže, vzhledem k tomuto faktu, co máme na této planetě Zemi je to, že ve většině případů tu nemáme co do činění s ničím vskutku lidským, se žádnou pravou Niternou myslí nebo vnitřní myslí či vnější myslí, ale ve většině případů máme přímý přístup pouze k pseudoniterné mysli, k pseudovnitřní mysli a k pseudovnější mysli.

Tato vnější mysl je kompletně a úplně oddělena od zbytku mysli, ať už jde o pseudomysl, nebo o pravou mysl. K dalšímu zkreslení dochází proto, neboť vnější mysl je většinou považována za jedinou pravou mysl, ale také za pravou vnitřní mysl i pravou Niternou mysl. Tento závěr pramení z faktu, že každá mysl, dokonce i pseudomysl, má své tři stupně. Takže i vnější mysl má své tři stupně. Tudíž druhý stupeň této mysli je považován za vnitřní mysl a nejniternější stupeň této vnější mysli je považován za Niternou mysl. A samozřejmě, jelikož zbytek pseudomysli, s výjimkou nejzevnějšího stupně či individuálního vědomí, je v modalitě nevědomí, jedinec takříkajíc nemá žádnou volbu než se úplně spoléhat na zevnějšek a být veden vnějšími pravidly, směrnicemi, vnuceními, příkazy, tradicemi a zvyky, jež jsou budovány během získávání zkušeností a podle zvířecího života a podle pozorování přírody a jejích zákonů.

Aby pseudotvůrci uspěli ještě více, dali či spojili tuto pseudoniternou mysl se zónou vymístění duchovního světa, což jsou pekla; poté spojili pseudovnitřní mysl se zónou vymístění zprostředkujícího světa a ovšem spojili vnější mysl se zónou vymístění přírodního stupně. Z této pozice zcela obsadili pseudoniternou mysl a pseudovnitřní mysl, odkud zadržovali všechno, co přicházelo z pravých myslí a překroutili to, obrátili vzhůru nohama, zkreslili, zmanipulovali, znetvořili a v této znetvořené podobě to nechali vejít do vědomí lidí. Díky takovým zkomoleninám a zkreslením si potom lidé učinili své závěry o životě, o Bohu, o duchovnosti, o sobě, o stvoření a o všem vůbec.

Z této pozice potom pseudotvůrci nastolili pseudohierarchii pseudoduchovní organizace pseudostvoření, která přesně kopíruje pravou hierarchii duchovní organizace pravého stvoření, jenže překrouceným, zkresleným, znetvořeným a vzhůru nohama postaveným způsobem. Ale protože žádná pseudoniterná, žádná pseudovnitřní ani žádná pseudovnější či externí mysl nemůže přežít sama od sebe a protože dokonce ani negativní stav a jeho procesy nemůže přežít sám od sebe, potřebují nějakou spojitost s pravým stvořením a s pravým pozitivním stavem, ze kterého mohou čerpat životní podpůrný systém. Toto je důvod, proč pseudotvůrci potřebovali ponechat těch 5% nedotknutých, aby zajistili neustálé proudění takového životního podpůrného systému. Nebezpečí této situace však pro ně tkvělo ve faktu, že s tím prouděním dochází také k toku intuitivních pocitů, které jedince vedou ke

zkoumání platnosti uspořádání, jaké existuje na planetě Zemi, a otázce existence Boha a jaké je to být duchovní, nebo být v pravé duchovnosti a kde najít odpovědi na otázky o duchovnosti či jakékoli další odpovědi na jakékoli další otázky.

V těch 5% spočívá schopnost současných lidí být racionální, konat volby, učit se a být inteligentní, ve kterých je věčná přítomnost pravého Nejvyššího. Jelikož se Nejvyšší nachází ve Své úplnosti a kompletnosti jak v 1%, tak i v 10%, pro Jeho/Její cíl spasit lidstvo nebo pseudolidstvo z momentálně existujícího stavu na této planetě je to úplně jedno. Z pozice těch 5% Nejvyšší zahájil postupný proces eliminace stavu věcí, jaký existuje v aktivované zóně vymístění stvoření.

Rozsáhlou tajemnou, souvztažnou a genetickou manipulací během „Pádu" nebo toho takzvaného „Pádu" pseudotvůrci dosáhli velmi důležitý stav. V důsledku tohoto dosažení lidé, kteří se rodí na tento svět zvířecím způsobem fyzického porodu, se sem rodí bez jakéhokoli zjevného poznání či vzpomínek na pozitivní stav, ale také bez jakéhokoli zjevného poznání či vzpomínek na negativní stav. Rodí se tedy naprosto bezmocní a zjevně nevědomí. Na druhé straně tím, že mají těch 5% z pozitivního stavu, každého lze naučit milovat negativní, zlý stav a proces a ztotožnit se se zly a nepravdami, aby je realizoval.

Jak bylo zdůrazněno mnohokrát v knihách „Základy lidské duchovnosti" a „Poselství z nitra", aby se negativní stav aktualizoval a realizoval a měl platnost a reálnost, je nevyhnutelné, aby se někdo, kdo je sentientní, ztotožnil s jeho formou a obsahem do té míry, že by ho miloval. Zla a nepravdy potřebují svoji vlastní lásku. Jen co dojde k takovému ztotožnění se a jedinec začne milovat zla a nepravdy, vede ho to k považování zla za dobro a nepravdy za pravdu a vede to také k závěru, že je to přirozený stav věcí a že to tak bylo po celou dobu a že to tak bude navěky.

Tudíž v takové konotaci se negativní stav s jeho procesem stává tak přirozený jako dýchání. Takže, jak už zdůraznil Swedenborg, jedinec se na této planetě nerodí do ničeho jiného než do zel a nepravd, které jsou naneštěstí považovány za dobro a pravdu a za přirozený stav věcí. Tento postoj je ovšem podporován těmi zkušenostmi, které jedinec má v onom speciálním intermediálním světě, kde získává ty problémy, a různým spouštěním negativních událostí během jeho pozemského života.

Jak však bylo zmíněno výše, přece jen máme těch 5%, které jsou čistě pozitivní a ve kterých je věčná, trvalá přítomnost Nejvyššího. Těch 5% se ve Svaté Bibli nazývá „zbytky". Koncept zbytků je nesmírně důležitý, protože celý proces spásy a eliminace negativního stavu je v nejzazším smyslu postaven na něm. V Bibli lze mockrát číst výroky, že „pouze zbytek bude spasen". V doslovném smyslu Bible nebo u těch lidí, kteří čtou Bibli v doslovném smyslu, se to chápe tak, že toto slovo se týká počtu Židů, kteří budou spaseni, a zbytek Židů bude zničen. Ale vnitřní smysl tohoto je úplně jiný. Lidé nevědí, že Bible, Izrael, děti Izraele a děti Judska měly dva reprezentační významy; jeden pozitivní a jeden negativní.

Pozitivní význam dvanácti kmenů dětí Izraele je souvztažností úplnosti a kompletnosti všech aspektů dobra a pravdy, lásky a moudrosti, dobročinnosti a víry, objektivity a poctivosti a spravedlnosti a soudnosti, které tvoří povahu pozitivního

stavu čili nebes. A seřazení kmenů kolem Archy úmluvy tvoří hierarchii duchovní organizace stavu stvoření. Na druhé straně, poněvadž to byli velice svéhlaví a neústupní lidé, kteří neustále následovali jiné bohy a veřejně kritizovali pravého Nejvyššího, reprezentují všechno zlé a negativní a také reprezentují aktivaci zóny vymístění. Takže obývaná a aktivovaná zóna vymístění s jejím zlem a nepravdami je reprezentována dětmi Izraele, které se odvrátily od Nejvyššího a začaly sloužit jiným bohům. Staly se tedy modloslužebníky a cizoložníky. Toto je skutečná povaha negativního stavu, která je popsána příběhem o Židech, jako reflexe ve Svaté Bibli a Talmudu.

Takže když Bible říká, že spasen může být jen zbytek, neříká se nic o určitém počtu Židů, kteří budou spaseni. Znamená to, že ze zóny vymístění může být spaseno jen těch 5%, jež bylo původně ponecháno z pozitivního stavu. Tam je přítomnost Nejvyššího. Z těch 5% čili z toho zbytku pozitivního stavu v zóně vymístění může být jedinec postupně veden pryč od zel a nepravd k dobru a pravdě. Toto zase postupně eliminuje tu uměle vybudovanou pseudomysl a jejích devět pseudostupňů a postupně otevírá přístup k pravé a skutečné mysli a jejím pravým devíti stupňům.

Toto je ovšem postupný proces. Toto je důvod, proč byla vyvinuta duchovní hypnóza a intenzivní duchovní hypnoterapie, aby poskytla lidem příležitost dostat se do kontaktu s těmi zbytky čili s těmi 5%, které umožňují přístup, omezený přístup, k pravé mysli a k pravému Nejvyššímu, z pozice které, z nitra, může jedinec postupně odstranit dominanci a umělost pseudomysli, navrstvené na skutečnou mysl, a odstranit ten pseudoživot, navrstvený na pravý život. V procesu intenzivní duchovní hypnoterapie je jedinec schopen se dostat do kontaktu s těmi 5% a začít proces duchovní transformace.

Co je to proces duchovní transformace? Je to postupné odstraňování dominance zel a nepravd, jež jsou přítomny v pseudoniterné mysli, pseudovnitřní mysli a ve vnější mysli, které blokují, které jsou navrstvené, obalují a izolují jedince od pravého duchovního světa, od pravého intermediálního světa, od pravého přírodního světa a od pravé mysli a od pravého Nejvyššího a od pravého já a od pravého „já jsem“. Jde tu o to, že spoléháním se a odvozováním všeho z pseudomysli si jedinec buduje pseudo-„já jsem“, pseudo-sebeuvědomění, pseudo-sebepojetí a pseudo-sebevnímání. Toto zase vede k tomu, že jedinec se tak vnímá a věří tomu, co neexistuje. A to samé platí o vztahu k ostatním lidem. Jak bylo zmíněno mnohokrát předtím v jiných knihách a v těchto kapitolách, lidé nejsou tím, čím se zdají být, protože si osvojili pseudohodnoty a falešné koncepty, odvozené z té pseudomysli.

Z hlediska tohoto faktu je nesmírně důležité uvědomit si, co to znamená milovat sebe sama a co to znamená milovat ostatní a milovat Boha a milovat s moudrostí. Pokud 95% všeho, co je považováno za lidské, fakticky lidské není, ale je to zlé, negativní, zvířecí a falešné a pouze 5% v každém je potenciálně z pozitivního stavu, znamenající přítomnost Nejvyššího, jak potom může jedinec milovat něco, co je zlé a falešné, pseudolidské a neskutečné? Jak může někdo akceptovat něco takového? Přijme-li a miluje-li těch neskutečných, pseudolidských, zlých a falešných 95% struktury, která je k dispozici pro vnímání a milování, potom tou láskou zvěčňuje, podporuje, udržuje a prodlužuje negativní stav a všechno, co je neskutečné a

pseudolidské. To není láska. Pravý význam bezpodmínečné lásky s moudrostí je ve faktu, že jedinec miluje v každém a v sobě pouze to, co je z Nejvyššího; ty věci, které pramení z Nejvyššího nebo z přítomnosti Nejvyššího; racionalitu, svobodnou volbu, schopnost měnit se a stát se dobrým a být v pravdě. Takže tyto schopnosti, ta přítomnost je to, co je naším bližním, kterého bychom měli milovat. A když tvrdíme, že musíte milovat sebe sama, znamená to, abyste v sobě milovali všechno, co je ve vás z Nejvyššího, přítomnost Nejvyššího ve vás, a všechno pozitivní a dobré, co si můžete zvolit a co jste schopni rozumně a inteligentně rozlišit; a abyste si zvolili ty věci, které jsou ve vás z Nejvyššího, těch 5%. Nic jiné není náš bližní a nemá se milovat. Milujete-li v sobě to, co je z Nejvyššího, skutečně a opravdu začínáte milovat sebe sama. Potom jste schopni skutečně a opravdu milovat Boha, neboť Bůh se miluje skrze lásku k sobě, k tomu pravému já, a skrze lásku k ostatním, skutečným ostatním. Toto je bezpodmínečná láska a moudrost. Abychom ustanovili takovou bezpodmínečnou lásku a moudrost, je nevyhnutelné požádat Nejvyššího, aby nám umožnil oddělit, rozeznat, izolovat ty věci, které jsou od Pána v nás, od těch, které nejsou od Pána, ale jsou z našich osobních sklonů nebo z negativního stavu. Naneštěstí, jak bylo zmíněno předtím, těch 95%, jež jsou nám k dispozici a jež považujeme za sebe, je z negativního stavu. Nicméně, jen co začneme opravdu milovat těch zbývajících 5% čili ty zbytky, poté, tou láskou v moudrosti, postupně začínáme eliminovat těch zbývajících 95%. Tím odstraňujeme území obsazené negativním stavem - našeho skutečného nepřítele, a nahrazujeme ho těmi 5%, které jsou z přítomnosti Nejvyššího v nás. Vyplňujeme ho vším pozitivním a dobrým do té doby, dokud situace nebude opačná, takže budeme mít 95% všeho, co je pozitivní a dobré a pouze 5% negativního, nebo potenciálně negativního, co by pramenilo z té svobodné volby a vědomí ideje, že můžeme kdykoli Nejvyššího odmítnout. To je těch 5%, které udržují v pohotovosti zónu vymístění.

Tudíž cílem procesu duchovní transformace je, za prvé, navázat pevné spojení a vztah s těmi takzvanými 5% čili zbytky dobra a pravdy, lásky a moudrosti v nás, kde je Nejvyšší, a za druhé, z té pozice postupně zvrátit onen proces, abychom namísto to, že máme 95% všeho umělého, navozeného, pseudoreálného, zlého, iluzorního a klamného a ostatní věci, jež pramení z aktivace a dominance negativního a zlého stavu a procesů v zóně vymístění, v nás vybudovali 95% všeho, co je z pozitivního stavu, ze skutečného stvoření, ze skutečného vesmíru, ze skutečné mysli a v nejzazším smyslu pouze z Nejvyššího v nás.

Takže skutečný vztah mezi pozitivním stavem a negativním stavem má tento poměr: Zatímco v pozitivním stavu každý pozůstává z 95% přítomnosti Nejvyššího v nich a z 5% toho, co je jejich vlastní, co tvoří uvědomění si jejich svobody volby odmítnout přijetí duchovnosti a bytí Nejvyššího a odvrátit se od Nejvyššího, kterézto uvědomění a představa vypadává a udržuje bytí a jsoucno zóny vymístění; v negativním stavu je situace opačná a má obrácené směřování, tedy 95% všeho je neskutečných, falešných, zlých, neduchovních, umělých, iluzorních, klamných, a přítomných je jen 5% neboli zbytky pozitivního stavu a pravého stvoření.

Bláhovost každého, kdo je v negativním stavu, je podle tohoto postavení a stavu zjevná. Můžeme říci, že nejinteligentnější osoba, jaká kdy žila v zóně vymístění, nebo největší génius, jaký kdy žil nebo bude žít, dokud existuje zóna vymístění, v porovnání s nejjednodušší a relativně nejméně inteligentní osobou v pravém stvoření

v pozitivním stavu, je v podstatě nemotorný idiot nebo duševně retardovaný, který vůbec nic neví, nebo to, co zná, je tak nesmírně málo, že to ani není hodno považovat za pravé poznání. Toto je „pýcha“ pravé pozemské vědy a vědců. Směšnost, bláhovost a hloupost této situace je očividná bez dalšího komentáře.

V souhrnu, nyní je zřejmé, že to, s čím mají lidé co do činění během léčení, tradiční léčby, nebyl nikdy pravý přístup ani k Niterné mysli, ani k žádné úrovni pravé mysli, ale namísto toho všechno zabývání se a léčení lidských problémů pochází z nesprávného směru, z nesprávné úrovně, z různých úrovní pseudomysli, která nemá žádné poznání a skutečném stavu věcí, ale je plná zkreslení, klamů a nepravd, kterým lidé věří. Toto uvědomění je zničující, protože anuluje všechny formy léčení, které v současné době existují na planetě Zemi. Cílem léčení je samozřejmě vyhnout se, obejít těch 95% lidské pseudomysli a její pseudoniterné mysli a pseudovnitřní mysli a pseudovnější či externí mysli a najít způsob, jak se spojit s těmi 5% Niterné mysli, pravé Niterné mysli a pravé vnitřní mysli a pravé vnější mysli. V současnosti je takový kontakt možný pouze z hlubokého stavu duchovní hypnózy, z plenárního stavu, za velice pečlivých bezpečnostních opatření, kontrol a testů, jež byly částečně nastíněny v předcházejícím poselství o tom, jak bojovat s negativním stavem a jak testovat duchy, a které byly nastíněny ve Svaté Bibli, ve spisech Swedenborga, v knihách „Intenzivní duchovní hypnoterapie“, „Poselství z nitra“, „Základy lidské duchovnosti“, „Čtvero pojetí duchovní struktury stvoření“ a „Principy duchovní hypnózy“. V současné době jakékoli odchýlení od předepsaných postupů může vést a povede ke katastrofě, protože jakákoli odchylka od předepsaných postupů vede jedince pouze do oblasti pseudomysli, a tedy přímo do pekla a k falešnému Kristovi, falešnému Nejvyššímu a falešným duchovním rádcům. Každý případný asistent si musí uvědomit tento důležitý fakt, že v procesu transformace je nevyhnutelné nástroji intenzivní duchovní hypnoterapie nebo duchovní hypnoterapie obejít 95% všeho, co je považováno za lidskou mysl, lidskou osobnost, lidský život, a dostat se do kontaktu s těmi skutečnými 5%, ze kterých pramení pravý život a kde sídlí pravý Nejvyšší. Toto není snadný úkol, ale dodržuje-li člověk přísně postupy, které zjevil Nejvyšší ve výše uvedených knihách a v těchto kapitolách, jež byly přepsány z různých audionahrávek, potom má velkou šanci a pravděpodobnost, že se spojí s pravým nadjá a s pravou Niternou myslí a s pravým zbytkem reality jsoucna a bytí té osoby.

Tohoto lze však dosáhnout pouze tehdy, je-li samotný asistent v kompletním a úplném styku a kontaktu a má přístup ke svým 5% a zahájil-li úspěšně proces postupné eliminace těch falešných 95% s budováním skutečného a pravého života z těch zbytků, z kterých může člověk znovu objevit celou mysl a osobnost, takové, jaké měly být před inkarnací do zóny vymístění. Pokud asistent z toho či onoho důvodu nemá ten přístup, nebo je onen přístup omezen, a pokud ještě nezahájil postupný proces eliminace těch ohavných 95%, takový asistent nemůže nikdy uspět a bude oklamán, pomýlen a schopen kontaktovat se jen s pseudomyslemi svých případných klientů a naneštěstí takový pseudoasistent je v kontaktu jen se svou vlastní pseudomyslí a s negativními entitami, které jsou považovány za pravé duchovní rádce a za pravou Niternou mysl. Toto je tragická situace, protože negativita krmí negativitu a zlo produkuje ještě více zla a nepravdy znásobují další nepravdy. Proto se každému asistentovi radí, aby pečlivě prozkoumal a prohledal sebe a své úmysly a motivace,

proč chce být asistentem při duchovním transu nebo procesu duchovní transformace a proč chce být poradcem duchovního zákona. Toto je velice vážná situace z hlediska výše zjevených skutečností.

Přistupuje-li někdo k druhé osobě z pozice svých vlastních problémů a z reality těch 95%, uvede se do kontaktu pouze s problémy té druhé osoby a s 95% nereality té osoby. Žádný terapeutický nebo osobní či společenský nebo jakýkoli jiný typ vztahu, náležitého a pravého vztahu, nemůže být navázán za takových podmínek a s takovým přístupem.

Z pohledu výše uvedených skutečností je zřejmé, že jelikož většina našich vztahů doposud pramení z těch neskutečných 95%, všechny naše vztahy se mají přehodnotit, přebudovat, znovu uvážit a přepracovat. Všechno, čeho jsme dosáhli do této chvíle, před tímto uvědoměním, by se mělo přehodnotit, přepracovat, přebudovat a udělat nově.

A na závěr tohoto poselství se doporučuje požádat o pomoc Nejvyššího, abychom mohli z těch zbytků čili z těch 5% začít v sobě budovat všechno nové. Vlastně požádejme Nejvyššího, aby nás učinil zcela novými. O tomto je pravá duchovní transformace. (Viz prorok Ezechiel, kapitola 11, verše 17-21 a kapitola 36, verše26-32 ve Svaté Bibli Nové verze krále Jakuba.)

KAPITOLA OSMNÁCTÁ

O struktuře, obsahu a významu Svaté Bible

Před více jak dvěma sty lety Emanuel SWEDENBORG upozornil, že mnoho křesťanů má představu o tom, že Bible je svatá a že obsahuje Slovo Boží. Nicméně většina lidí si neuvědomuje, že svatost Bible není určena jejím doslovným smyslem nebo zevním smyslem či historickými událostmi a rozmanitými doslovnými prohlášeními, jež Bible reflektuje. Namísto toho je určena tím, co tyto věci reprezentují a značí v jejich vnitřním, interním či vyšším smyslu. Většina lidí nemá ani ponětí, že takový smysl vůbec existuje. Přestože Swedenborg už dávno zjevil tento rozhodující a životně důležitý duchovní fakt o Bibli, ne příliš mnoho lidí na tomto světě si uvědomuje a je připraveno, chce či touží po přijetí faktu, že svatost Bible je určena v první řadě a výlučně jejím vnitřním, niterným smyslem a obsahem. Doslovný význam nebo zevní smysl Bible lze pojímat jako oblečení pro tělo. Tak jako tělo potřebuje být oblečeno, aby bylo chráněno a zabezpečeno před odhalením a různými nepříznivými vlivy, stejně i doslovný smysl Bible slouží tomuto účelu pro vnitřní smysl. Tudíž svatost zevního či doslovného smyslu není odvozena z něho samotného, ale z faktu, že slouží jako nádoba, ve které je svatost obsažena.

Byl to opět Swedenborg, kdo zjevil, že ne všechny knihy Bible mají tento interní, vyšší či vnitřní smysl. Následující knihy obsahují takový smysl, a proto jsou pravým Slovem Božím: Všech pět knih Mojžíšových (Geneze, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium), kniha Jozue, kniha Soudců, dvě knihy Samuela, dvě knihy královské, kniha Job, všechny Žalmy, všechny knihy proroků (Izaiáš, Jeremiáš, Žalozpěvy, Ezechiel, Daniel, Ozeáš, Joel, Amos, Abdiáš, Jonáš, Micheáš, Nahum, Habakuk, Sofoniáš, Ageus, Zachariáš, Malachiáš) ve Starém zákoně, a v Novém zákoně čtyři Evangelia (Matouš, Marek, Lukáš a Jan) a Zjevení Ježíše Krista (Zjevení svatého Jana). Všechny ostatní knihy, jako například Rút, dvě knihy Letopisů, Ezdráš, Nehemiáš, Ester, Přísloví, Kazatel, Píseň Šalamounova a všechny Epištoly apoštolů, jakož i Skutky apoštolů Ježíše Krista neobsahují tento vnitřní, interní či vyšší smysl.

Existuje důležitý duchovní smysl, proč knihy ve Svaté Bibli obsahující tento vnitřní, interní či vyšší smysl jsou psány způsobem, jakým jsou psány. Každé jednotlivé slovo, každé jednotlivé písmeno, každá jedna tečka či interpunkční znaménko v těch knihách a jejich konkrétní posloupnost obsahují velmi hluboké a vážné poznání, záhady a tajemství nejvyššího univerzálního významu. Jména lidí, krajin, jednotlivců i věcí a posloupnost, v jaké jsou jmenovány a jak po sobě následují, to všechno odráží Řád stvoření a nějaké aspekty Absolutní Přirozenosti Nejvyššího, stejně jako i postup kroků, v jakém se uskutečňuje duchovní přerod a transformace lidí a jednotlivců i jak nastává, probíhá a stává se duchovní pokrok.

Lidé bez rozmyslu věří, že všechny knihy ve Svaté Bibli bez výjimky a vyloučení jsou Slovem Božím. Nicméně toto je pravda jen do určité míry. Všechny knihy, jež neobsahují tento vnitřní smysl, jsou inspirujícími, historickými a ilustrativními knihami, které odrážejí dobu, zvyky a nevyhnutelný vývoj duchovních záležitostí, jež

byly platné za daných podmínek, za daného historického uspořádání. V tom smyslu jsou Slovem Božím, týkajícím se oněch dob a oněch podmínek. Nicméně, jak plyne čas, jejich užitečnost je už pouze v tom, že jsou příkladem oddanosti a věrnosti, loajálnosti a odhodlání sloužit Bohu těch lidí, kteří buď napsali ty knihy, nebo jejichž život a události jsou v nich popsány. V případě Epištol, tyto jsou strukturálním pořádkem pro založení mladé křesťanské církve, která potřebovala nějaké hlavní zásady a pravidla, které bylo nezbytné dodržovat, aby přežila za podmínek v té době existujících.

Aplikovatelnost obsahu a filosofie těchto knih (jež neobsahují vnitřní smysl) a Epištol je druhá věc. Pro současnou dobu, za momentálně existujících podmínek na planetě Zemi, už není více platná. Jsou zastaralé, přežité a neaktuální a lpění na jejich doslovném obsahu nese v sobě jisté nebezpečí pro duchovní pokrok jedince a pro správné chápání duchovnosti, jakož i Přirozenosti Nejvyššího. Toto platí obzvláště z hlediska skutečnosti, že většina křesťanských církví buduje svoje doktríny na Epištolách, jež od této chvíle obsahují jen 15% myšlenek, pojmů a poznání, které jsou aplikovatelné na současnou strukturu duchovnosti. 85% jejich obsahu už více není aplikovatelných a jsou využívány negativním stavem na držení křesťanů a jejich církví v temnotách stagnace, úpadku, strnulosti, dogmatismu a fanatismu, které v jejich následovnících zabíjejí jakýkoli duchovní život.

Tak či onak, vezme-li se v úvahu obsah Epištol v Novém zákoně z pohledu jejich doby a podmínek, za jakých byly napsány, onen obsah a ona filosofie byly nanejvýš progresivní, vhodné a správné z hlediska duchovních potřeb, které měli lidé během té doby. Tyto se stávají reakčními pouze tehdy, když si lidé myslí, že mají absolutní hodnotu, obsahují Absolutní Pravdu, mimo které a nad kterou už neexistuje nic více nebo mimo kterou a nad kterou už není možný či představitelný žádný pokrok ani nic nového, neboť to prý bylo zjevení Nejvyššího, a zjevení Nejvyššího nelze nikdy doplňovat či měnit. Lidé si naneštěstí neuvědomují, že Nejvyšší zjevuje Svou Pravdu v krocích, aby ji přizpůsobil momentálním potřebám každé doby a každého stavu. Takové pravdy mají relativní hodnotu a obyčejně to jsou zjevné pravdy, které neobsahují žádný hlubší, vyšší a vnitřnější duchovní význam, nebo jsou určitými aspekty Absolutní Pravdy manifestovanými v časoprostorovém kontinuu na úrovni chápání, které mohou dosáhnout lidé jejich doby.

Důvodem, proč Nejvyšší dovolil, aby křesťanské církve a všichni jejich členové (nebo většina z nich) budovali svoje doktríny především na Epištolách, obzvláště a hlavně na Epištolách Pavla, je ochránit lidi před znesvěcením Svatosti Slova, které je obsaženo v knihách Bible, jež mají takový vnitřní, interní, vyšší význam. Poněvadž většina křesťanů věnuje velice malou pozornost těm knihám, které obsahují takový smysl, a obzvláště Starému zákonu, a namísto toho se zaobírají buď externím, zevním stupněm výroků Ježíše Krista během Jeho inkarnace na planetě Zemi, nebo většinou zakládají svoje doktríny na Epištolách apoštola Pavla a na Epištolách ostatních apoštolů, které neobsahují žádný vnitřní, vyšší význam či smysl, nemohou nic zprofanovat, a tak se neodsoudí v konečném smyslu k naprostému zničení a odstranění svého jsoucna a bytí ze stvoření Nejvyššího.

Vezme-li se v úvahu tento fakt, který v současnosti zjevuje Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus, Jeden Bůh Nedělitelný, lze vidět, na jakých grandiózních nepravdách a zkresleních je postavena celá církev v její současné podobě.

Nicméně, navzdory tomuto faktu je Svatá Bible Slovem Božím, je svatá, a pokud k ní člověk přistupuje v čistotě svého srdce, může ho dovést k vyššímu chápání jejího obsahu, významu a struktury.

Jak bylo uvedeno na začátku této kapitoly, Swedenborg byl první, skrze kterého Nejvyšší zjevil toto tajemství o Bibli. Tomuto zjevení však věnovalo pozornost jen málo lidí. Dokonce ani v současné době ne příliš mnoho lidí na tomto světě si uvědomuje, že Swedenborg vůbec existoval nebo že lidstvu zjevil takové hluboké poznání. Ale dokonce ani Swedenborgovi v jeho době nebylo dovoleno poznat plný rozsah a tajemství, co Bible opravdu obsahuje a jaký je její pravý význam. Swedenborg si byl vědom pouze tří úrovní, jež jsou obsaženy v těch knihách Bible, které mají vnitřní smysl. On hovoří o doslovném smyslu, o duchovním smyslu a o nebeském smyslu. A také zjevil určitý obsah duchovního smyslu, který je obsažen v některých knihách Svaté Bible, a ve velice omezené míře i některé myšlenky ohledně třetího či nebeského smyslu.

Ale ať je nyní známo, co zjevuje Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus, Jeden Bůh Nedělitelný, že ty knihy ve Svaté Bibli, jež obsahují tento vnitřní, niterný smysl, který tvoří pravé Slovo Boží a který má věčnou hodnotu, nejsou omezeny jen na ty tři významy, zjevené skrze Swedenborga. Realitou této situace je, že je celkem devět významů a smyslů, jež jsou obsaženy v těchto knihách, označených jako mající vnitřní smysl, plus jeden, který je všechny přesahuje.

Svatá Bible je strukturována v přesné shodě se strukturou stvoření Nejvyššího. Jak si čtenář pamatuje, v 11. kapitole této knihy bylo zjeveno, že ve stvoření Nejvyššího je devět okruhů a v zóně vymístění je devět pseudookruhů. Každý okruh má velice specifický a zároveň velice obecný obsah, strukturu, význam a funkci a postavení vzhledem ke všem ostatním okruhům stvoření Nejvyššího. Přesně to samé platí v souvislosti se strukturou Bible. Bible, nebo abychom byli přesnější, ty knihy Bible, jež obsahují vnitřní smysl, jsou vytvořeny a strukturovány přesně takovým stejným způsobem jako veškeré stvoření, aby se přizpůsobily a aby spojovaly všechny okruhy stvoření skrze Slovo Boží, odrážející se v těchto knihách Bible. Z toho důvodu je devět úrovní a významů a smyslů, které jsou obsaženy ve všech těchto výše zmíněných knihách, plus jeden, jenž je všechny přesahuje.

Je důležité si uvědomit, že každý okruh stvoření je diskrétní a synchronní se všemi ostatními okruhy stvoření, a zároveň je spojitý ve své vlastní sféře či doméně funkce a účelu. Každý okruh má zase své vlastní tři úrovně a stupně a každá úroveň a stupeň má své vlastní tři úrovně a stupně, a tak to jde donekonečna. Toto uspořádání odráží Absolutní Nevyčerpatelnou Přirozenost Nejvyššího. Jelikož každý okruh je diskrétní, ale zároveň synchronní se všemi ostatními okruhy, komunikace a spojení mezi všemi okruhy se uskutečňuje podle Zákona souvztažností. Tento zákon říká, že existuje Společný jmenovatel pro všechny okruhy stvoření, skrze který jsou spojeny a ve vzájemném vztahu. Tento Společný jmenovatel se však projevuje v každém okruhu

zcela jiným způsobem a stylem než v kterémkoli jiném okruhu. Ale používá ty samé kategorie na popis povahy tohoto Společného jmenovatele. Takže existuje slovo a obraz, který popisuje tento Společný jmenovatel, a jak jsou to slovo a obraz vysloveny či promítnuty současně a souběžně do všech ostatních okruhů, obsah a význam toho obrazu a slova popisuje povahu tohoto Společného jmenovatele každému jednotlivému okruhu a jeho stupňům, úrovním a sférám způsobem, jakým je vnímán, chápán, pojímán, přijímán a uznáván příslušnými obyvateli tohoto okruhu.

Takové ideje a obrazy nabírají formy, konkretizace a manifestace v celém rozsahu úplně až k největšímu zevnějšku nejzevnějšího stupně v přírodním světě, kde se stávají konkrétní událostí či příhodou, nebo historickou skutečností. Skrze takové historické události, dění a skutečnosti je veškeré stvoření ve všech svých devíti okruzích a jejich stupních a úrovních neustále spojeno a v neustálé interakci.

To samé je pravdou také pro zónu vymístění, pouze překrouceným, obráceným způsobem. Všechny úrovně a stupně zóny vymístění, od nejnižších pekel až k nejzevnějším stupňům přírodního světa, jsou navzájem spojeny a ve vzájemném vztahu skrze negativní souvztažnosti, odrážející se v rozličných historických událostech, děních a skutečnostech, vyskytujících se během historie různých národů i jednotlivců na planetě Zemi.

Ale jak bylo uvedeno mnohokrát předtím, celá zóna vymístění nemůže přežít sama od sebe a sama o sobě, bez jakéhokoli spojení s pravým stvořením pozitivního stavu, obzvláště s jeho devíti okruhy. Nicméně, žádné takové spojení v přímém smyslu či ve smyslu významu kontaktu není možné mezi zónou vymístění a pravým stvořením nebo pravou zónou umístění stvoření Nejvyššího, protože takový přímý kontakt by okamžitě zničil každého, kdo existuje v zóně vymístění. Z toho důvodu Nejvyšší zavedl určité externí způsoby a prostředky, kterými by mohl každý v zóně vymístění být udržován v nepřímém kontaktu s pravým stvořením a s Nejvyšším, aby poskytl životní podpůrný systém celé zóně vymístění. Je potřeba si pamatovat, že ta zóna vymístění je překroucením Řádu. Zatímco v pravém stvoření všechno probíhá z nitra ven, v zóně vymístění jde všechno opačným směrem, z vnějšku do nitra, to znamená z nereality pseudostvoření k pseudorealitě falešného nitra, zfabrikovaného nejnižšími pekly, kde přebývají pseudotvůrci. Tak tedy, protože toto je pseudozákon zóny vymístění, který je plně založen na zevnějšku, bez jakéhokoli ohledu na jakýkoli niterný smysl či niternosti, je nevyhnutelné vynalézt externí nástroj, kterým by bylo jedinci připomenuto a skrze takové připomenutí by byl spojen se zbytkem stvoření, za účelem přivést ho zpět domů, pokud by si dotyčný někdy zvolil, že se vzdá překrouceného řádu života či pseudoživota, který se manifestuje v zóně vymístění. Z tohoto důvodu Nejvyšší nadiktoval Svatou Bibli a použil jazyk zevnějšku či doslovného smyslu, což je jediný jazyk, skrze který a kterým lidé na Zemi komunikují a rozumí si navzájem.

Jak každý ví, mezi lidmi v zóně vymístění není možná komunikace z nitra do nitra. Namísto toho se uskutečňuje ústy, hlasivkami a vnějšími slyšitelnými slovy nebo označeními vynalezenými pro tento účel. Takže tato slova a označení se používají na psaní knih, jež by obsahovaly věčnou pravdu stvoření Nejvyššího a jež by udržovaly lidstvo a každého v zóně vymístění v určitém kontaktu s realitou pravého stvoření a duchovního světa. K takovému účelu jsou tedy zvolena určitá místa, dána určitá jména,

označeni určití lidé. Na jejich historii a vývoji se může reflektovat veškerá realita pravého stvoření a duchovního světa a skrze jejich souvztažný význam může ta realita být spojena s každým v zóně vymístění, jakož i každý v zóně vymístění může být spojen se všemi ostatními okruhy pravého stvoření, se kterými potřebuje být spojen nejen proto, aby přežil, ale aby se nakonec vrátil zpět domů. Takže například příběh života Abraháma nebo života Izáka nebo života Jákoba a historie židovského národa a jejich války a všechny ostatní události popsané v Bibli, samy o sobě a jako takové, jsou přesně tím - historií bez jakéhokoli spojení s duchovností. Nicméně ti lidé, ty národy, jejich války a události, jež jsou popsány v Bibli, souvztaží s určitou duchovní realitou a reprezentují v pozitivním smyslu vše, co se odehrává v devíti okruzích pravého stvoření, a v negativním smyslu všechno, co se děje a je reprezentováno v devíti pseudookruzích zóny vymístění. Ale v nejzazším smyslu, mimo těch devět významů, které jsou obsaženy v oněch knihách a v jejich historických událostech, příkladech, jménech, národech a jejich válkách, je obsažen nejhlubší, nejtajemnější význam, jež se týká Absolutní Přirozenosti Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jeho/Jejích rozličných Absolutních Atributů, Principů, Jeho/Její inkarnace na planetu Zemi, Jeho/Její výchovy, Jeho boje s negativním stavem, Jeho sestoupení do pekel a podrobení si pekel a přivedení pekel pod Jeho kontrolu a řád a dalších nesrovnatelně hlubších věcí, týkajících se poslání Nejvyššího jako Spasitele a Vykupitele stvoření a lidstva. Tyto boje jsou konkrétně popsány válkami dětí Izraele, v Žalmech a v prorocích. Tyto knihy v Bibli také obsahují, krok za krokem, proces duchovního přerodu a transformace lidí z negativních a zlých, na pozitivní a dobré, jakož i důkladný nástin celé posloupnosti duchovního pokroku každého. A toto dělá Svatou Bibli opravdu svatou a pravým Slovem Božím.

Z hlediska těchto faktů je zřejmé, jak je důležité přistupovat k Bibli s úctou a číst ji pokud možno každý den, protože spojuje jedince s veškerým stvořením a přímo s Nejvyšším tím, že ho dostává do nitra, kde je pravé Království nebeské a kde sídlí pravý Nejvyšší (tedy v jedincově pravé Niterné mysli). Bible obrací jedince k Niterné mysli. Dobrým příkladem tohoto uspořádání jsou úvodní slova modlitby Páně: „OTČE NÁŠ NA NEBESÍCH...“. Pán zároveň říká v Evangeliu podle Lukáše, v kapitole 17, ve verši 21, že „VSKUTKU, KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ JE VE VÁS“. (Všechny citáty Bible jsou použity z Nové verze krále Jakuba.) Takže slova „OTČE NÁŠ NA NEBESÍCH“, jelikož Království Boží jsou Nebesa, znamenají, že Bůh je uvnitř nás. Můžeme tedy klidně říci „OTČE NÁŠ UVNITŘ NÁS“ atd. Nicméně, kvůli souvztažnostem je řečeno „NA NEBESÍCH“, protože tímto slovem se myslí všechen a každý stav a proces veškerého stvoření Nejvyššího a niternosti a nitra všech existujících jedinců. Nebo si vezměte další slova: „AŤ SE KONÁ TVÁ VŮLE NA ZEMI, JAK JE TOMU V NEBI“. Pokud „NEBE“ v této konotaci znamená „nitro“, „Niterná mysl“, kde se vždy koná vůle Boží, potom slovo „ZEMĚ“ v této konotaci znamená zevnějšek, venek, vnější svět, kde byl zahájen negativní stav, a tím zahájením znemožnil, aby se vůle Boží konala také v zevnějšku člověka. Jinak by nebylo potřebné se modlit „AŤ SE KONÁ TVÁ VŮLE NA ZEMI, JAK JE TOMU V NEBI“, protože toto by se dělo tak či onak. Proces přerodu zjevně začíná iniciací konání Vůle Nejvyššího i v zevnějšku, „venku“, aby tak tento byl spojen s nitrem, s jedincovou Niternou myslí, kde je Bůh, jelikož kde se koná Boží Vůle, tam je Bůh. V hlubším smyslu této modlitby je obsaženo tajemství zóny vymístění, která nekoná Vůli Boží. Nekoná-li kdokoli Vůli Boží, ocitá se v zóně vymístění, mimo stvoření

Nejvyššího. Vůle Boží se koná pouze v pravé zóně umístění, jež je shodná s NEBEM nebo s celým pozitivním stavem. Modlitba zde znamená touhu, aby se konala Boží Vůle také v negativním stavu, aby tento mohl být odstraněn a každý mohl být spasen a stát se pozitivním.

Takže je zcela jedno, zda osoba, která čte Bibli, nechápe nebo si neuvědomuje, že Bible obsahuje vnitřní smysl těch deseti úrovní. Dokonce i když je jedinec jen ve vnějším nebo doslovném smyslu Bible, tím, že ji čte, nevědomě je z pozice své Niterné mysli spojen se všemi úrovněmi, stupni a sférami veškerého stvoření, a tato situace ho připravuje na konečné odhalení pravdy o celém tomto uspořádání, obzvláště přistupuje-li k tomuto čtení v čistotě svého srdce s náležitou, vhodnou, správnou a pozitivní, dobrou motivací a dobrým úmyslem, za účelem být nebo stát se lepší lidskou bytostí, vskutku duchovní lidskou bytostí.

Takže, když někdo čte například něco ve Starém zákoně, třeba Josefův život v Egyptě a co se mu přihodilo, navenek chápe, že je to specifická událost, která se přihodila určité historické postavě, něco, co se stalo a co má zajímavou hodnotu a co ukazuje víru nebo věrnost a oddanost svému Bohu. Nicméně ta událost nebo ta situace, popsaná například Josefovým životem a jeho pobytem v Egyptě, spouští souvztažné duchovní ideje, myšlenky, stavy a procesy, které se neustále odehrávají ve všech devíti okruzích stvoření, ve všech devíti pseudookruzích zóny vymístění a které se především přímo týkají vyššího chápání Absolutní Přirozenosti Nejvyššího a Jeho/Jejího boje s pekly, Jeho/Jejího pokušení, Jeho/Jejího Oslavení a Spasení všech, kteří se rozhodnou přijmout Jeho/Její akt Spásy a Vykoupení, a které taktéž popisují proces duchovního přerodu a duchovní transformace každého.

Tyto souvztažnosti spojují jedince přímo se všemi úrovněmi stvoření a s Nejvyšším, i když si vědomě nebo navenek tento fakt neuvědomuje. Připravují ho i na změnu a ukazují mu cestu a správné postupy, pomocí kterých každý, kdo se tak rozhodne ze své svobodné vůle, může začít proces svého duchovního přerodu nebo duchovní transformace.

Jak bylo zmíněno výše, Swedenborg věděl o této situaci, i když si uvědomoval pouze tři stupně nebo významy, jež jsou ve Svaté Bibli obsaženy. V jeho době, za podmínek, jaké existovaly jak v duchovním světě, tak i v zóně vymístění, ze které psal, nebylo vhodné mít vědomost o ostatních úrovních, významech a smyslech Svaté Bible. Nyní je však čas vědět, že je v zásadě devět úrovní, významů a smyslů Bible Svaté, plus jeden, který nejvíce převyšuje nebo který přesahuje všechny výše uvedené a který se týká přímo Absolutní Přirozenosti Nejvyššího a Jeho/Jejího Velkého plánu spasení stvoření z negativního stavu, eliminace negativního stavu, a nakonec přivedení každého v negativním stavu domů, skrze proces duchovního přerodu či transformace, pečlivě navržený Nejvyšším.

Toto tajemství metod a způsobů, jakými byla napsána Bible a všechny ostatní svaté knihy, které byly před Biblí, nebylo vždycky tajemstvím. Byla doba, před takzvaným „Pádem“, kdy bylo veškeré poznání souvztažností dostupné a kdy lidé skrze takové poznání měli neustálý kontakt se všemi stupni, úrovněmi a sférami veškerého stvoření. Avšak po Pádu se tato situace změnila. Postupně se Božská Prozřetelnost

Nejvyššího postarala o to, že došlo k uzavření chápání všech ostatních stupňů, kromě zevního a doslovného stupně, který je očividný a viditelný a ve kterém jsou lidé na planetě Zemi. Důvodem nevyhnutelnosti tohoto uzavření byla ochrana lidí v zóně vymístění. Pokud by si přímo ponechali to poznání, a přesto by se ztotožnili se zly a nepravdami, využili by to poznání na zničení veškerého stvoření a v nejzazším smyslu i pro své vlastní zničení.

Jde tady o uvědomění, že všechno to poznání, dostupné v devíti okruzích stvoření Nejvyššího, jako i vše, co je obsaženo v devíti pseudookruzích zóny vymístění, je obsaženo nebo skryto v oněch knihách Svaté Bible, jež mají těchto deset významů, úrovní a smyslů. A hlavně to vyšší, přesahující poznání Absolutní Přirozenosti Nejvyššího a tajemství duchovního přerodu a transformace by bylo krajně nebezpečné pro lidi, kteří se ztotožňují s negativním stavem a jeho zly a nepravdami. S tím poznáním by uspěli v totálním, kompletním a úplném vymazání jakýchkoli idejí duchovnosti v lidské mysli. Pokud by v tom uspěli, veškerý život by přestal být a existovat. Důvodem je, že život může být udržován jen duchovními principy, bez ohledu na to, zda si jedinec tento fakt vědomě uvědomuje, nebo nikoli. (Podrobnosti v knize „Základy lidské duchovnosti“.)

Jak však bylo zmíněno předtím, pseudotvůrci vlastnili to poznání a využili ho k fabrikaci pseudočlověka a pseudolidstva a podmínek a situací, jaké existují na planetě Zemi. A nejen to, využili ho také na usazení se v zóně vymístění duchovního světa. Zfabrikovali a založili pekla, využili to poznání na cestování zpět v čase a na zahájení zamoření a invaze do duchovního světa pravého stvoření, obzvláště prvních nebes. Měli přístup i na jiné úrovně nebes. Toto byla nebezpečná situace, neboť nikdo kromě Pána jim v tom nemohl zabránit, dokud měli to poznání všech souvztažností a jejich využití a manipulace, poznání, jež je obsaženo v těch svatých knihách a k němuž měli přístup dokonce ještě před tím, než byla jakákoli z těch svatých knih napsána.

Jedním z hlavních aktů spasení stvoření před záhubou, kterou plánovali pseudotvůrci vyvolat, bylo to, že Nejvyšší se inkarnoval na planetu Zemi v podobě Pána Ježíše Krista a, jak bylo uvedeno předtím, vešel do pekel a odstranil nebo fakticky uzavřel to poznání pro pseudotvůrce a pro všechny ostatní v peklech. Izoloval a oddělil je od zbytku stvoření a od ostatních tvorů v zóně vymístění a ustanovil zásadu, že už více nikdo se nemůže dostat k tomuto poznání se žádným jiným úmyslem a motivací než v čistotě svého srdce, z pozice bezpodmínečné lásky a moudrosti a s podmínkou, že má na mysli konečnou eliminaci negativního stavu ze zóny vymístění. Jen s takovým přístupem může být jedinec postupně, krok za krokem, veden k většímu uvědomění a poznání toho, co je opravdu obsaženo v těch knihách Svaté Bible. Takové uvědomění a poznání přivádí jedince ke stále většímu stupni bezpodmínečné lásky a moudrosti a stále blíže ke shodě, propojení a vzájemnému vztahu se všemi úrovni, stupni a sférami devíti okruhů stvoření Nejvyššího, a v nejzazším smyslu s Absolutní Přirozeností Samotného/Samotné Nejvyššího.

Jak bylo uvedeno předtím, první lidé na planetě Zemi, kteří existovali před takzvaným „Pádem“, měli poznání souvztažností, skrze které byli schopni rozpoznat, vnímat, chápat a vědět v každé chvíli, co se děje na všech úrovních, stupních, sférách a krocích všech devíti okruhů stvoření Nejvyššího. Také vnímali a znali pravou

přirozenost Nejvyššího a jaký má Nejvyšší vztah ke Svému stvoření. Toto poznání bylo jejich životem a nemohlo jim být odňato. Avšak později, když se vědci oné doby rozhodli experimentovat s tímto poznáním a přivádět lidi na tento svět biklonováním, a ne přímým nadělením Nejvyššího, bylo nezbytné zavést písemný popis těch poznatků a souvztažností, který by kompenzoval u následující generace lidí to, co jim chybělo ohledně zkušeností a poznání přímého nadělení života z Nejvyššího a Nejvyšším.

Takže dokonce i druhá generace skrze tyto písemné popisy souvztažností a jejich význam a použití plně poznala a chápala vše, co se dělo ve veškerém stvoření Nejvyššího, jakož i pravou Přirozenost Nejvyššího.

Nicméně, dokud měli lidé takové poznání a chápání souvztažností k dispozici, nebyl možný žádný pravý pokles duchovnosti a nemohlo dojít k žádné aktivaci a dominanci negativního stavu. Proto, aby dokázali svou pravdu, že život může pocházet z nějakého jiného zdroje než z Nejvyššího a z duchovních principů, bylo nutné zfabrikovat pseudolidi, jak bylo popsáno předtím, a odstranit z nich veškeré poznání takových souvztažností a vzájemného propojení veškerého stvoření Nejvyššího.

Aby lidé zfabrikovaní pseudotvůrci prostřednictvím principu triklonování, jak bylo uvedeno v předešlých kapitolách, měli nějaké duchovní povědomí a aby nakonec nezahynuli ve věčné neduchovní smrti, Nejvyšší jim poskytl způsob, jak se znovu spojit s pravým stvořením a s těmi devíti okruhy stvoření, a v nejzazším smyslu se Samotným/Samotnou Nejvyšším.

Jelikož v tomto bodě, za těchto podmínek, neměla žádná lidská bytost tendenci obrátit se do nitra, to jest obrátit se k Nejvyššímu a k pravému stvoření, bylo nevyhnutelné využít dostupné zdroje a tendence lidí všechno čerpat z venku. A tak byla rozličnými lidmi z Nejvyššího, podle Nejvyššího, skrze Nejvyššího a s Nejvyšším napsána takzvaná externí Bible externím typem jazyka, který využíval všední a známé události, smysly a obsahy, které by lidem umožnily objevit existenci duchovního světa, Niterné mysli, niternosti, nitra a hlavně Stvořitele, Nejvyššího, Ježíše Krista v té Niterné mysli.

Nicméně, jelikož všichni lidé, kteří byli zfabrikováni pseudotvůrci, se narodili na tento svět do samých zel a nepravd a s velice malým duchovním vědomím pravé duchovní reality, dostupnost veškerého poznání, jež je obsaženo v těch deseti úrovních vnitřního smyslu Bible Svaté, by pro ně znamenala okamžité zničení. Žádný stav zla a nepravdy nemůže přežít takové poznání ani na vteřinu. Z toho důvodu Božská Prozřetelnost Nejvyššího vede lidi ze zóny vymístění v krocích od nijakého poznání čehokoli duchovního postupně k poznání větší a větší duchovnosti. Nejprve jsou drženi v zevnějšku duchovnosti, odrážejícím se v zevnějším nebo v doslovném smyslu Bible. Ty události, historické příklady, historické osoby, národy, jednotlivci, popis pozemského života Ježíše Krista, jednoduchá, jasná prohlášení o každodenním počínání, chování a skutcích každodenního života, které mají úplně externí obsah, tvoří zevnějšek duchovnosti. Jak se lidé ztotožňují se zevnějškem duchovnosti a mají nějaké vědomí duchovních principů ve vnějších událostech, které se odrážejí ve zjevné hodnověrnosti Boha Stvořitele, postupně, pomalu, krůček za krůčkem, jejich vlastním tempem jsou vedeni k většímu vnitřnímu poznání a chápání těch záhad, tajemství a

obsahů, nacházejících se ve vnitřním smyslu Bible, v celém obsahu až po nejvyšší úroveň uvědomění, která se týká těch devíti okruhů stvoření, a v nejzazším smyslu pravé Přirozenosti Nejvyššího a Jeho/Jejího života na Zemi, Jeho/Jejího Velkého plánu atd.

V tomto ohledu různí lidé mají různé potřeby; potřebují různé úkoly, různé volby a různá tempa. Proto po dobu jejich pozemského života na planetě Zemi mohou být na různé úrovni chápání Bible. Jak bylo zmíněno předtím, většina lidí chápe jen doslovný nebo zevnější smysl. Takový smysl velice často způsobuje ohromné problémy, protože různí lidé interpretují ten zevnější smysl rozdílně. Takové rozdílné interpretace dávají podnět k rozvoji početných sekt, rozdílných doktrín a náboženství a všechny tvrdí, že jsou správné samy od sebe a jako takové a strnule lpějí na svém chápání způsobu, jak by Bible měla být interpretována. Protože zevnějším smyslem Bible jsou zdánlivé pravdy, a ne skutečné pravdy, všechna tato náboženství a jejich doktríny jsou jen zdánlivě pravdivé. Proto se mohou lišit, a dokonce si navzájem odporovat.

Jak se však stále více, krok za krokem, otevírá vnitřní smysl, takové rozdíly se odstraní a odhalí se naprostá jednota, shoda a harmonie, která je povahou všech úrovní, stupňů a sfér veškerého stvoření. Jakýkoli rozdíl, jež se vyskytne ve vnitřním smyslu nebo úrovni, není věcí protikladu či nesouhlasu, ale věcí odlišné perspektivy a aspektu, odrážejících se v každém okruhu stvoření. Ale protože ten aspekt je znám všude jinde, je všemi přijímán jako zkrášlení, vylepšení a obohacení chápání, jež má každý okruh, a ne jako opak, blud, rozpolcení či úpadek. Všechny jsou tedy součástí celku, a ne celkem jedné součásti, jak je tomu v zóně vymístění.

Když už každý jedinec přesáhne zevní čili doslovný smysl Bible, je zjeven další krok nebo význam či smysl a úroveň, až dokud nejsou úplně začleněny, vstřebány, osvojeny a uvedeny do života jedince nebo dokud se nestanou integrální součástí jeho života. Když se to uskuteční, jedinec je veden k dalšímu vyššímu kroku a tak to pokračuje, až dokud se nestane kompletní duchovní bytostí, s otevřením všech úrovní, stupňů, sfér a chápání všech okruhů stvoření, a v nejzazším smyslu se jedinec ocitne v Nejvyšším a Nejvyšší v něm. Samozřejmě, že toto je proces, který trvá jistou dobu a ve většině případů se nikdy nedokončí během jedincova pobytu v zóně vymístění planety Země. Ve skutečnost, za současně existujících podmínek na planetě Zemi, jedinec může získat chápání a poznání, jež je obsaženo ve druhé a částečně ve třetí úrovni vnitřního smyslu Svaté Bible. Zbývající poznání a chápání se získává v postupných krocích po tom, co jedinec opustí své tělo a vstoupí do světa duchů či do takzvaného intermediálního světa jako příprava na následující krok a volby, týkající se tohoto kroku jeho duchovního pokroku.

Důvodem, proč lidé nejsou schopni, nebo jim Nejvyšší nedovolí získat poznání a chápání vyššího smyslu a významu než druhé a částečně třetí úrovně, je, že v hlubším významu třetího smyslu a všech ostatních vyšších kroků tohoto smyslu jsou zákony, kterými lze manipulovat souvztažnosti a svou myslí ovlivňovat přírodu a stvoření a číst lidem myšlenky, jejich úmysly, motivace; přesáhnout čas a prostor a mít moc kontroly mysli nad hmotou; osvojit si mezihvězdné cestování; mít poznání, jak překonat rychlost světla, a další poznání, o kterých se lidem v současné době ani

nezdá. Pokud by jim bylo takové poznání k dispozici, jelikož mají negativní, zlé, egoistické, zkažené a falešné úmysly a motivace, které jsou plné zel a nepravd, zneužili by a nesprávně použili toto poznání z nesprávných důvodů a s nesprávnými záměry, a tak by se sami dostali do pozice znesvěcení Svatosti toho Slova a spáchali by neodpustitelný hřích vůči Duchu Svatému. Toto je ve skutečnosti význam neodpustitelného hříchu vůči Duchu Svatému. Jelikož takový hřích nelze odpustit, neboť ničí samotný princip života a odstraňuje z něj Nejvyššího, dotyční by nikdy nemohli být spaseni a negativní stav by musel existovat navždy, do věčnosti, bez jakékoliv naděje na spásu.

Z tohoto důvodu se Božská Prozřetelnost Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného velice důkladně stará o to, aby nikdo předčasně, z pozice zel a nepravd či egoismu, nepronikl nebo nezískal takové poznání a chápání. Toto znamenají cherubíni v Rajské zahradě, kteří střeží její vchod. Rajská zahrada znamená veškeré poznání, moudrost, chápání a vzájemnou spojitost, která existuje na všech úrovních, stupních a sférách devíti okruhů stvoření, ale hlavně to znamená poznání, chápání a aplikování Pravé Absolutní Přirozenosti Nejvyššího a všeho, co se týká Nejvyššího a Pána Ježíše Krista, Jednoho Nedělitelného Stvořitele všech.

Adam a Eva před Pádem znamenají lidstvo, jež bylo v plnosti tohoto poznání, chápání a aplikování a jejich využití v jejich životě pro dobré a pozitivní účely, z pozice bezpodmínečné lásky a moudrosti. Had v Rajské zahradě znamená vědeckou zvídavost, která pramení ze smyslové úrovně nejzevnějšího stupně vnější mysli, jež je přizpůsobena prostředí přírodního stupně, nebo v tomto případě planety Země. To had čili zevnější vědecká zvídavost, díky smyslovým vstupům a výstupům, se ptá nebo klade otázku, co by se stalo, kdyby bylo možné vysvětlit život z jakéhokoli jiného zdroje než z duchovního, nebo kdyby mohl život pocházet ne od Boha, ne z duchovních principů, ale z nějaké manipulace či souhry přírodních zákonů a kombinace rozmanitých buněk či genů, které jsou k dispozici jak v lidech, tak i ve zvířatech.

Vzetí a pozření ovoce ze stromu poznání dobra a zla znamená souhlas lidstva začít přivádět lidi na tento svět procesem biklonování (Adamova buňka a Evina buňka), a ne přímým nadělením Nejvyššího. Vyhnání Adama a Evy z Rajské zahrady, aby nejedli ze stromu věčného života, znamená znepřístupnění nejzávažnějšího a nejpodstatnějšího poznání, poznání pravé Absolutní Přirozenosti Nejvyššího jejich vědomí, a tajemství tvoření života, aby nemohli duchovně zničit sebe i veškeré stvoření tím, že by negativní stav existoval navěky.

Jak bylo zmíněno výše, Nejvyšší postavil cherubíny, aby střežili bránu Rajské zahrady, aby tak do ní nemohl vejít nikdo s nesprávnými úmysly a motivacemi, z pozice zel a nepravd ze zóny vymístění.

Takže to, co se stalo potom, je popsáno v prvních jedenácti kapitolách Geneze čili první knihy Mojžíšovy. Tento popis ve vnitřním smyslu reflektuje, krok za krokem, duchovní úpadek lidstva za posledních třicet milionů let až do okamžiku fabrikace pseudočlověka nebo jeskynního člověka s 95% genů z opici podobného tvora a s 5% zbytků čili ostatků duchovnosti, jak bylo popsáno v 17. kapitole této knihy. V těch prvních jedenácti kapitolách Bible je také ve vnitřním smyslu popsána cesta

pseudotvůrců v čase mnoho eonů nazpět a způsob, jakým založili pekla, způsob, jakým zfabrikovali všemožné démony, satany, ďábly, zlé duchy a různé tvory v peklech a s nimi souvztažící divoká, násilná, dravá zvířata, jedovaté rostliny a všechno zhoubné a škodlivé, co zamořilo planetu Zemi a lidi na planetě Zemi. Tyto zlé a negativní entity a duchy zfabrikovali také proto, aby zamořili pravé stvoření Nejvyššího před inkarnací Nejvyššího ve formě Ježíše Krista na planetu Zemi, během čehož Nejvyšší zrušil jejich panství a vliv v duchovním světě nebes a ve veškerém stvoření a také v zóně vymístění.

Jak bylo uvedeno předtím, pseudotvůrci, kteří toto všechno způsobili, byli uvězněni, izolováni a odděleni od zbytku stvoření a až donedávna neměli žádný vliv a žádný kontakt s nikým ve veškerém stvoření, včetně celé zóny vymístění.

Takže všechny tyto a podobné události, jakož i události týkající se Velkého plánu spasení Nejvyššího a eliminace negativního stavu v rámci tohoto cyklu času, jsou obsaženy a popsány ve vnitřním smyslu Svaté Bible, v těch knihách, jež obsahují takový smysl.

Proto se zde oznamuje z vůle Pána Boha Ježíše Krista, kdo je Nejvyšší, Jeden Nedělitelný Stvořitel, že každý má právo a privilegium začít svůj duchovní pokrok ve smyslu otevření jeho mysli jinému chápání, než je doslovný význam či externí smysl Bible Svaté. Toto pravidlo však platí jen za jedné podmínky. Že se dotyčný obrátí na Nejvyššího s prosbou otevřít mu oči a chápání těch vyšších významů obsažených v Bibli z pozice odpuštění, žádosti o odpuštění, pokání, vyznání svých hříchů, odvrácení se od zevnějšku a s prosbou, aby se to činilo v čistotě vlastního srdce, s dobrým a pozitivním úmyslem, z pozice bezpodmínečné lásky a moudrosti, aby byl jedinec lepší lidskou bytostí, více duchovní lidskou bytostí, aby mohl neustále nastávat větší vzájemný prospěch, obecné blaho a sdílení se všemi devíti okruhy stvoření Nejvyššího a v nejzazším smyslu s Nejvyšším ve vlastním životě, v souladu s rozsahem chápání jedince a strukturou jeho mysli a jeho osobnosti, bez jakékoli postranní, egoistické, zlé či negativní motivace nebo úmyslu.

Začne-li člověk přistupovat k Božímu Slovu, jež je obsaženo v těch knihách ve Svaté Bibli, které mají tento vnitřní smysl, s takovým typem úmyslů a motivací, začne vidět velké světlo a bude veden od mýtů. iluzí a klamů negativního stavu do pravé reality Božské Lásky a Božské Moudrosti, která panuje a vládne ve veškerém stvoření Nejvyššího, Kdož jest Pán Ježíš Kristus, Jeden Bůh Nedělitelný a Stvořitel všeho, co existuje v pozitivním stavu, a Kdož má mnoho dalších jmen, neboť všechna jména jsou Jeho/Její, a Kdož také řídí všechno v negativním stavu.

Kvůli lepšímu pochopení předchozího zjevení o Svaté Bibli je v následujících bodech poskytnuto shrnutí její struktury, obsahu a významu:

1. Ve Svaté Bibli je 35 knih, které obsahují opravdový a hluboký vnitřní, interní a vyšší smysl, jež není zjistitelný z jejich doslovného nebo zevnějšího smyslu a významu. Těchto 35 knih bylo vyjmenováno na začátku této kapitoly. Každý, kdo tyto knihy čte vnější myslí, nemá ani ponětí, že obsahují takový smysl a význam. Bez náležitého zjevení o této věci přímo od Nejvyššího skrze Swedenborga a skrze tuto knihu, jakož i skrze předchozích pět knih od tohoto autora, by nikdo nikdy nemohl vědět, že je to tak.

2. Ve Svaté Bibli je 31 knih, vyjmenovaných na začátku této kapitoly, jež neobsahují tento vyšší, vnitřní a interní význam. Pro čtenáře mají tu hodnotu, že slouží jako příklad, ilustrace a demonstrace věrnosti, loajálnosti a oddanosti svému Bohu nebo že ilustrují a demonstrují výsledky a důsledky konání věcí se zlým a negativním úmyslem.

3. Poznání, chápání a přístup k vnitřnímu, vyššímu a internímu významu Bible byly uzavřeny při takzvaném „Pádu“ a Božská Prozřetelnost Nejvyššího učinila opatření, aby nedokázal či nemohl objevit, proniknout, pochopit, přijmout, poznat a použít tento význam nikdo, kdo k tomu přistupuje z pozice negativního stavu, zel a nepravd; zlého a nesprávného úmyslu; egoismu, osobního prospěchu a tendencí; bažení po moci a vládě; ovládání druhých lidí a jejich manipulace; osobní slávy a jakéhokoli typu postranní motivace; a obzvláště z pozice jakýchkoli falešných náboženských doktrín; dogmatismu a fanatismu. Toto je naznačeno (kromě mnoha jiných věcí) následujícím prohlášením ve Svaté Bibli v Genezi, ve 3. kapitole, verši 24:

> „VYHNAL TEDY ČLOVĚKA; A POSTAVIL CHERUBÍNY NA VÝCHODĚ RAJSKÉ ZAHRADY, A PLANOUCÍ MEČ, JEŽ SE OTÁČEL VŠEMI SMĚRY, ABY STŘEŽIL CESTU KE STROMU ŽIVOTA.“

„VYHNAL ČLOVĚKA“ znamená v této konkrétní konotaci umístění negativních lidí do zevnějšku a vypadnutí do zóny vymístění.

„A POSTAVIL CHERUBÍNY NA VÝCHODĚ RAJSKÉ ZAHRADYŮ znamená v této konkrétní konotaci uzavření jakéhokoli přímého přístupu k jedincově Niterné mysli, kde je uloženo a umístěno veškeré poznání a moudrost veškerého stvoření od věčnosti do věčnosti a kde je věčná přítomnost Nejvyššího.

„A PLANOUCÍ MEČ, JEŽ SE OTÁČEL VŠEMI SMĚRY“ znamená v této konkrétní konotaci, že Božská Pravda z Božského Dobra zapouzdřuje to poznání a moudrost ve všech směrech, aby „STŘEŽIL CESTU KE STROMU ŽIVOTA“, tedy aby zabránila každému v negativním stavu v znesvěcení svatosti toho Slova a ve zneužití poznání a moudrosti souvztažností s cílem způsobit, že negativní stav bude trvat do věčnosti, navěky, bez jakékoli změny jeho statusu. O toto se snaží celý negativní stav od okamžiku jeho aktivace. O tomto vlastně jsou duchovní války.

Samozřejmě, že toto je pouze jeden omezený význam obsahu onoho verše ve vztahu k tomuto konkrétnímu tématu.

4. Jediný způsob, jak lze postupně získat přístup k nějakým úrovním tohoto vnitřního, interního a vyššího smyslu jmenovaných knih Bible, je distancovat se a rozejít se se svými zly a nepravdami; s pozicí vzhůru nohama; omýt se a očistit se ode všech mýtů, iluzí, klamů a šíleností negativního stavu; vzdát se jakéhokoli ztotožnění se s negativním stavem; s otevřenou myslí, pohyblivostí a flexibilitou; bez jakéhokoli egoismu, dogmatismu, fanatismu, osobního prospěchu, postranní motivace, zkaženosti; a jen z pozice bezpodmínečné lásky a moudrosti, v dobru a pravdě, s dobročinností a vírou, v objektivitě a poctivosti, se spravedlností a soudností, s milosrdenstvím a odpuštěním; s vyznáním svých hříchů a s pokáním; s laskavostí a

mírností atd., za účelem stát se pozitivní, duchovní a lepší lidskou bytostí s jediným cílem ve svém srdci a mysli: vzájemnému prospěchu, obecnému blahu, užitku a sdílení se všemi a každým ve stvoření Nejvyššího.

5. Za současně existujících duchovních podmínek na planetě Zemi si nikdo nedokáže ani nemůže osvojit žádné hlubší poznání, chápání a využití než to, které je dostupné na druhé úrovni a částečně na třetí úrovni vnitřního smyslu Bible, z důvodů, jež byly nastíněny v této kapitole.

6. Do vnitřního, interního a vyššího smyslu jmenovaných knih Svaté Bible je vloženo nanejvýš hluboké, tajemné a mystické poznání Absolutní Přirozenosti Nejvyššího, Jeho/Jejích Absolutních Atributů, Jeho/Její Struktury, Funkce a Příbuznosti s Jeho/jejím stvořením.

7. V tomto smyslu je popsán Velký plán Nejvyššího, týkající se Jeho/Jejího stvoření a zóny vymístění, Jeho/Její inkarnace do lidského těla ve formě Ježíše Krista na planetě Zemi, Jeho fyzické výchovy, Jeho boje s pekly; proces postupného vypuzování negativních a zlých aspektů dědičných kontaminací, které byly přeneseny na Něho z Jeho pozemských rodičů a pomocí kterých mohl přijít do styku se zly a nepravdami, být pokoušen pekly a vstoupit do pekel bez zničení těch, kdo vyprodukovali a ztotožnili se se svými zly a nepravdami; Jeho postupné sjednocení Jeho Lidství (co se nazývá Syn Člověka) s Jeho Božským (co se nazývá Syn Boží) a učinění Jeho Lidství Božským a Božské Lidským Jedním (co se nazývá Ježíš Kristus, nebo Nejvyšší, nebo Otec); Jeho sestoupení do pekel; uzavření pekel pseudotvůrců; odstranění znalosti souvztažností, které měli pseudotvůrci, obzvláště cestování v čase; Jeho poroba pekel; jejich uvedení do pořádku a pod Jeho panství a vládu; a Jeho oslavení, což znamená jeho naprosté sloučení se s Otcem, kdy se stal opět Jedním Bohem Nedělitelným, Nejvyšším, s Lidským Božstvím a Božským Lidstvím.

8. Vnitřní, vyšší nebo interní smysl obsahuje všechny zákony, principy, poznání a chápání struktury a funkce stvoření Nejvyššího; všech devíti okruhů stvoření v posloupnosti, diskrétnosti, synchronnosti, simultánnosti i spojitosti, se všemi jejich aktivitami, účelem, cílem a moudrostí a s ilustrací toho, jak jsou vzájemně spojeny a v jakém jsou vzájemném vztahu a jaký je jejich specifický i obecný úkol, umístění a způsob jejich vzájemného pokroku, jakož i jejich role a vliv na proces a výsledek duchovních válek, jež vedou všechna pekla proti pozitivnímu stavu kvůli vládnutí, panování a jejich věčnému zachování a trvání.

9. Poznání, chápání a vnímání procesu aktivace negativního stavu a jeho uvedení do nadvlády, takzvaný „Pád“; fabrikace pseudolidí; založení pekel; fabrikace devíti pseudookruhů pseudostvoření; jejich funkci a pseudoprincipy, pseudozákony a pseudopoznatky; jejich účel a cíl. Obsahuje poznání a chápání, proč Nejvyšší dovolil, aby byl negativní stav aktivován; jakému účelu a poučení slouží; jak s ním bojovat a úspěšně ho zdolat; jak dlouho bude negativní stav v aktivní a dominující formě, a všechny ostatní věci bez jakékoli výjimky a vyloučení čehokoli, o peklech a o celé zóně vymístění, jež je negativním stavem.

10. Vnitřní smysl Bible obsahuje pro člověka postupy, pravidla, principy, zákony a kroky pro duchovní obrození, znovupoučení, reformaci, regeneraci, obnovu, restrukturalizaci a konečnou duchovní transformaci z negativního stavu na pozitivní stav, z osoby ovládané zly a nepravdami, otroctvím a závislostí, zevnějškem či „venkem“, na osobu ovládanou láskou a moudrostí, dobrem a pravdou, svobodou a nezávislostí a niterností či „nitrem“! Takže z bytosti ovládané pekly na bytost ovládanou Nejvyšším a nebesy. Tento smysl obsahuje hluboké tajemství o tom, jak Nejvyšší uskutečnil tuto transformaci ze Sebe Sama a jak může být zahájena kýmkoli, kdo si ze své svobodné vůle a svou svobodnou volbou přeje a chce být transformován. V tomto vnitřním smyslu je obsažena dostupnost veškeré nekonečné rozmanitosti voleb a jejich povaha.

11. Tento smysl obsahuje také popis úplně prvního lidstva na planetě Zemi, jeho strukturu, funkci, cíl a účel, jakož i jeho postupné odstoupení od duchovních principů a začátek procesu duchovního úpadku, jenž vyvrcholil aktivací negativního stavu a drastickým posunem nebo deformací struktury stvoření, což vedlo k vypadnutí či vyhození aktivátorů negativního stavu do zóny vymístění.

12. A na závěr, ve vnitřním, vyšším smyslu jmenovaných knih v Bibli je obsaženo poznání všech souvztažností, jejich klasifikace, jejich chápání, jejich uspořádání a jejich využití. V těch knihách, v jejich vnitřním smyslu, jsou obsaženy všechny principy, pravidla, zákony a postupy, jak přeuspořádat, ovlivňovat, manipulovat, využít a aplikovat ty souvztažnosti. Díky tomuto poznání lze získat pochopení a schopnost využít je pro tvoření, produkci a fabrikaci nových věcí, nových událostí, nové energie, nových životních forem (jak zvířecích a rostlinných, tak i lidských), nových vynálezů a mnoha jiných věcí, o kterých se člověku ani nezdá. Skrze taková poznání je dostupné ovládání přírodních zákonů, jejich ovlivňování, nahrazení, přeuspořádání atd., jakož i tajemství života a jeho tvoření; naprostá kontrola mysli; všechny takzvané paranormální jevy; cestování v čase a prostoru i mimo čas a prostor; mezihvězdné cestování; cestování nadsvětelnou rychlostí; v tom vnitřním smyslu jsou obsažena tajemství všech přírodních, duševních a fyzických sil, které jsou vědcům známé i neznámé, a jak je využít, ovládat a ovlivňovat ve svůj prospěch.

Všechny tyto věci a mnoho jiných jsou obsaženy ve vnitřním, interním či vyšším smyslu Bible Svaté (v těch 35 knihách).

Samozřejmě, že je potřeba si být vědom, že vnitřní smysl Bible se neomezuje na výše zmíněných dvanáct bodů, ani není omezen jimi a tím, co obsahují. Jsou určité věci a významy v tom smyslu, které nelze ani vyslovit lidskou řečí nebo které člověka ani nenapadnou či mu nepřijdou na mysl, protože v lidské představivosti se nenachází nic, co by se jim byť i jen vzdáleně podobalo.

Taková je tedy struktura, obsah a význam Svaté Bible.

Ten/ta, kdo chce slyšet, přijmout a aplikovat, co je zde zjeveno, ať to slyší, přijme a aplikuje. Ten/ta, kdo to slyší a jedná tak, je navěky požehnán/a Nejvyšším.

Kvůli získání většího pochopení, jak by měly být interpretovány a chápány určité události ve Svaté Bibli, bude dáno následující velmi stručné vysvětlení jedné omezené úrovně příběhu dětí Izraele, popsaného v knihách Mojžíšových od okamžiku jejich usazení v Egyptě. Toto vysvětlení se týká jedné z deseti úrovní vnitřního smyslu a je částečně obsaženo ve třetí úrovni. Je nevyhnutelné si uvědomovat, že to, co následuje níže, je pouze velice stručné vysvětlení, které zahrnuje jen velice malou část třetího vnitřního významu Svaté Bible.

To, že po smrti Josefa děti Izraele zůstaly v Egyptě, znamená naši porobu a otroctví vůči různým úrovním a stupňům zel a nepravd a absenci jakéhokoli pravého a ryzího duchovního uvědomění. V této konkrétní konotaci děti Izraele reprezentují veškerou lidskou mysl, která byla původně stvořena přímým nadělením Nejvyššího a přístup ke které je uzavřen jejím opancéřováním falešnou pseudomyslí, vytvořenou pseudotvůrci z prvků pekel. Tato pekelná, falešná pseudomysl je reprezentována faraonem a Egyptem. Egypt v této jednotlivé konotaci reprezentuje pekla a negativní stav, ve kterém je lidská mysl uvězněna.

Faraonův příkaz zabít všechny hebrejské novorozence mužského pohlaví znamená zachycení všech idejí, myšlenek a pojetí pravé moudrosti a pravdy, které jsou neustále vytvářeny a šířeny Niternou myslí pravé lidské mysli z přítomnosti pravého Nejvyššího v ní. To, že faraon ponechal hebrejské novorozence ženského pohlaví nedotknuté, znamená nevyhnutelnost přítomnosti principů lásky, neboť láska dává vznik veškerému životu. Ale protože pravý duchovní život lze získat a zachovat jen patřičným spojením lásky a moudrosti či dobra a pravdy, díky zabití pravdy (reprezentované vyhubením hebrejských novorozených chlapců) nemohlo dojít k žádnému takovému spojení a mohl být zachován život pekel a rovněž i zajištěna vláda zevnějšku. Spojení lásky a moudrosti i dobra a pravdy je životem Nebes nebo celého pozitivního stavu. Na druhé straně, rozdělení lásky a moudrosti nebo dobra a pravdy nebo jejich rozvod je pseudoživotem pekel nebo celého negativního stavu. Pekla potřebují nějakou lásku (sebelásku a lásku k zevnějšku), aby měla život, neboť život je takovou láskou udržován. Proto faraon nezabil hebrejské dívčí novorozence, kteří znamenají nepřetržité vyzařování lásky z Nejvyššího, která je zachycena pekly a překroucena na sebelásku a lásku k tomuto světu (k zevnějšku). Takové pekelné lásce ovšem chybí jakákoli moudrost a pravda, neboť pekelná láska zabíjí vše, co může dát vznik nebo vytvořit takovou moudrost a pravdu.

Jde zde o uvědomění, že láska bez moudrosti nebo dobro bez pravdy nemají žádnou substanci či formu a jsou slepé a bezmocné. Na druhé straně moudrost nebo pravda bez lásky nebo dobra je bez jakékoli esence a je prázdnou představou, která nemá v sobě žádný život. Tudíž držením lásky nebo dobra a moudrosti nebo pravdy od sebe nebo v odluce může být udržován všechen pseudoživot všech pekel a celé zóny vymístění. Tento akt rozdělení či rozvodu je původcem všech zel a hříchů a je nazýván cizoložstvím a smilstvem. Udušení všech idejí a pojetí racionality, pravdy a moudrosti, reprezentované zabitím hebrejských novorozených chlapců, je počátkem všech falešností a překroucení a je nazýváno šílenstvím a bláznovstvím. Dohromady jsou nazývány modlářstvím. Začne-li někdo sloužit sebelásce a jejím nepravdám, přestává sloužit pravé lásce a Nejvyššímu. Proto se dopouští modlářství a cizoložství.

Narození Mojžíše znamená nově zrozenou ideu Niterné mysli, z milosrdenství Nejvyššího v té Niterné mysli, spásy z poroby a otroctví zlých a temných sil pekel, zde reprezentovaných Egyptem a jeho faraonem. To, že Mojžíš nebyl zabit při jeho narození, znamená, že když jednou pravý Nejvyšší iniciuje ideu spasení lidstva z pekel, žádná síla ve vesmíru není schopna zabránit té ideji produkovat výsledky, týkající se jejího účelu a obsahu.

Faraonova dcera v této konotaci znamená určité zbytky nižšího přírodního dobra, které touží po spojení s jistým stupněm pravdy. Hledá takové spojení skrze neustálé pokusy sebeočišťování, což je tu naznačeno tím, že se chodí mýt k řece. To, že byl Mojžíš nalezen, jak pluje po řece, znamená, že přírodní dobro rozpoznává příležitost ke spojení a činí první krok pro takové spojení. Ale protože nižší přírodní dobro nemá žádnou tvůrčí duchovní sílu samo od sebe, bez přítomnosti jakéhokoli duchovního dobra (přírodní dobro se pokouší dělat všechno samo ze sebe, a ne z Nejvyššího, jak to dělá duchovní dobro), nemůže se nasytit nebo připravit k tomuto spojení samo nebo svým vlastním úsilím (jedinec nemůže činit nic bez Nejvyššího). Toto je naznačeno faktem, že faraonova dcera nekrmila Mojžíše sama, ale namísto toho byla na tu práci najatá Mojžíšova fyzická matka. Mojžíšova fyzická matka znamená v této konotaci duchovní dobro z Nejvyššího, které může připravit duchovní pravdu spásy pro spojení s jejím duchovním dobrem (to jest s Nejvyšším), což nakonec povede k věčnému spasení z poroby pekel. Žádný akt spásy nelze vykonat, dokud nejdříve nedojde k tomuto spojení.

To, že Mojžíš zabil Egypťana, který utlačoval Židy, znamená, že duchovní pravda úspěšně bojuje se zly a nepravdami, které blokují a zkreslují přírodní pravdu, reprezentovanou v této jednotlivé konotaci Židy. Nicméně tato přírodní pravda nemá sama o o sobě příliš mnoho dobra a je pouze určitým atributem vnější mysli, neuznává autoritu duchovní pravdy a odmítá ji. Tento stav je naznačen Mojžíšovým činem vlídného zasahování mezi dvěma hádajícími se Židy a jejich odmítnutím jeho práva tak učinit. Vnější mysl, reprezentovaná v této konkrétní konotaci židovským národem, nikdy neuznává autoritu Niterné mysli, reprezentovanou zde Mojžíšem. Takže vnější mysl odmítá jakoukoli pomoc a vedení od Niterné mysli nebo skutečného stavu pravdy a moudrosti, který je poháněn svým skutečným stavem lásky a dobra z Nejvyššího k tomu, aby spasil vnější mysl z poroby a otroctví zevnějšku, tedy zla a nepravdy nebo iluzí a přeludů externího světa, který se rovná peklům.

To, že Mojžíš musel utéct do daleké země k midianskému knězi Reuelovi a jeho dcerám, ze kterých si jednu vzal za ženu, znamená, že duchovní pravda nejprve musí najít vhodné prostředky ke spojení a manželství se svým dobrem. Toto manželství je klíčem k uvolnění bohatství a moci Niterné mysli a k objevení přítomnosti Nejvyššího v Niterné mysli. Tento akt pozvedává takové duchovní dobro a pravdu na úroveň vyššího uvědomění, které se nazývá láska a moudrost. Tak se dobro stává láskou a pravda se stává moudrostí. Toto je naznačeno Mojžíšovým žitím s knězem, kdy se stará o jeho ovce a kdy se ožení s jeho dcerou a zplodí dva syny. Takže při takovém uspořádání je jedinec připraven setkat se s Nejvyšším ve své Niterné mysli. Všimněte si prosím, že Mojžíš se nemohl setkat s Nejvyšším předtím, než se toto všechno uskutečnilo. To znamená, že pokud se nedodržují náležité postupy a nejsou konány patřičné přípravy, reprezentované manželstvím dobra s pravdou a pravdy s dobrem,

nemůže dojít k žádnému náležitému spojení a manželství lásky a moudrosti a nelze získat žádný klíč k otevření dveří za účelem kontaktování se s Nejvyšším ve své Niterné mysli.

Tudíž, jakmile se uskuteční toto spojení, jsou otevřeny dveře k nejniternější oblasti Niterné mysli - k Nadjá, a zjeví se Sám/Sama Nejvyšší a Jeho/Její idea spásy lidské mysli ze zajetí a zapouzdření pekly.

To, že se Mojžíš zdráhal přijmout tento úkol, znamená, že Niterná mysl to nemůže učinit sama od sebe, ale pouze z Nejvyššího, skrze vnitřní mysl, která je reprezentována Mojžíšovým bratrem Áronem. Áron - vnitřní mysl čili duševnost se stává mluvčím Mojžíše - Niterné mysli, která přivádí z Nejvyššího správné ideje spásy k Áronovi - vnitřní mysli, která je zase dává najevo vnější mysli a falešné pseudomysli pekel.

Deset morových ran, jež zasáhly Egypt, znamenají souhrn všech zel a nepravd, které pohltí ty, co je produkují a ztotožňují se s nimi skrze svou svobodnou vůli. To, že všichni prvorození v Egyptě byli zabiti, znamená trvalý konec s rozením všech idejí produkovaných v peklech v zájmu pokračování a zvěčňování života negativního stavu a udržování aktivní zóny vymístění.

Exodus z Egypta znamená vymanění pravé lidské mysli ze zapouzdření a z pasti pseudomysli a jejího pekla. Zničení celé faraonovy armády v Rudém moři znamená způsobení naprosté bezmocnosti a neschopnosti negativního stavu. Znamená to také uvedení negativního stavu do jeho původního stavu latence a nečinnosti.

Jen co děti Izraele vyjdou z Egypta, reprezentují něco jiného, než reprezentovaly během svého pobytu v Egyptě. Od tohoto okamžiku znamenají a reprezentují, kromě mnoha jiných věcí, lidskou vnější mysl ve stavu rebelie vůči Niterné mysli a vnitřní mysli. Mojžíš zde reprezentuje Niternou mysl, protože Nejvyšší hovoří jen k Niterné mysli a z pozice Niterné mysli, neboť Nejvyšší je Centrem Niterné mysli. Toto značí výrok „Nejvyšší hovořil s Mojžíšem tváří v tvář“. Áron znamená vnitřní mysl, jež je kněžem nebo prostředníkem mezi vnější myslí a Niternou myslí, kde je Nejvyšší.

Jen co je lidem nabídnuto vysvobození a spása a jen co se vydají na svoji cestu od bytí neduchovními (nebo nacházejícími se v peklech) ke stávání se duchovními (nebo dostávající se do Nebes), což je naznačeno odchodem do Země zaslíbené, vnější mysl se potřebuje naučit být poslušná a sloužit Niterné mysli a být vedena Nejvyšším z pozice Niterné mysli.

Nicméně, vnější mysl se potřebuje zbavit všech svých aspektů, jež byly získány z pekel během jejího pobytu v peklech - v Egyptě. Toto je důvod, proč byly děti Izraele nejprve vedeny do pustiny a putovaly tam čtyřicet let. Čtyřicet let znamená úplnou a kompletní dobu, která je potřebná k odstranění a eliminaci všech kontaminací, znečištění a otravy, které obsahuje vnější mysl z pekel. Všechno staré, reakční, přežité a zastaralé musí být dáno bokem a musí to vymřít, než se jedinec sjednotí se svou Niternou myslí jako pravá duchovní bytost, připravená zdědit Zemi zaslíbenou - Nebesa čili pozitivní stav. Toto je naznačeno skutečností, že všechny generace dětí

Izraele, jež vyšly z Egypta, vymřely v pustině a jen jejich dětem bylo dovoleno vejít do Země zaslíbené - Kanaánu, s výjimkou Kaleba a Jozua. Kaleb znamená pozůstatky dobra a Jozue znamená pozůstatky pravdy, jež poskytovaly životní podpůrný systém zbytku mysli. Jen pozůstatky v našem starém já mohou být spaseny a mít dovoleno vstoupit do země zaslíbené, neboť tyto pozůstatky jsou těch pět procent (5%) původního pravého lidského v nás, které je ryzím nadělením Nejvyššího z Jeho/Jejího Absolutního Dobra a Absolutní Pravdy.

Když děti Izraele vyšly z Egypta, vyšly pouze s nepravdami a zkresleními. Toto znamená, že vnější mysl zfabrikovaná pekly, než je poučena Niternou myslí, nepozůstává z ničeho jiného než z nepravd a zkreslení. Tyto nepravdy a zkreslení musí být vypuzeny dříve, než lze do této mysli uvést pravdu, realitu a řád. Do Země zaslíbené nelze vstoupit předtím, než se člověk zbaví všech zel, nepravd a zkreslení a než získá správné způsoby, prostředky, poznání a metody na očištění a zbavení se jich, a předtím, než člověk získá pravé duchovní pravdy a vnímání reality, a předtím, než je vyzkouší, aby viděl, zda budou patřičně dodržovány a aplikovány. Toto byl další důvod, proč děti Izraele museli zůstat čtyřicet let v pustině.

Celý tento proces je naznačen oznámením všech těch zákonů, Desatera přikázání a různých postupů na hoře Sinaj Nejvyšším Mojžíšovi, tedy Niterné mysli, kdo a která je pak předává ostatním lidem či mysli k prozkoumání a realizaci. Všechny ty pracné, detailní předpisy pro různá obětování a zápalné oběti, oběti za hříchy, oběti za mír, usmiřování a podobné rituály, jež bylo třeba strnule dodržovat, neznamenají nic jiného než různé metody očišťování a zbavování se všech zel a nepravd a všech znečištění, otrávení a kontaminací pekel a zevnějšku.

Dobrým příkladem takového očišťování je namočení některého prstu v krvi obětovaného zvířete a její nanesení na pravý ušní lalůček, na palec pravé ruky a na pravý palec pravé nohy. V této konotaci krev znamená duchovní pravdu náklonnosti (zvíře) k této pravdě (všechna zvířata znamenají různé lidské náklonnosti); lalůček pravého ucha znamená očištění a uklizení vstupu do Niterné mysli nebo očištění cesty, která vede do pravé Niterné mysli. Pravý palec znamená očištění a uklizení vnitřní mysli; a nanášení krve na pravý palec na noze znamená očištění a uklizení vnější mysli a přípravu vnější mysli na její začlenění do Niterné mysli. (Ohledně této věci vizte také knihu Swedenborga „Nebeská tajemství“.

To, že Mojžíš vystoupil na vrchol hory Sinaj k Nejvyššímu, aby dostal všechny ty zákony a postupy, jejichž dodržováním a zachováváním nejenže se lze očistit a omýt, ale lze také přežít v zóně vymístění a být přiveden do Země zaslíbené, znamená stažení se Niterné mysli do jejího vlastního nejzazšího centra - Nadjá (hora Sinaj znamená Nadjá), kde v každém sídlí Nejvyšší. Pouze z Nejvyššího v Niterné mysli mohou pocházet pravé zákony a postupy náležitého duchovního života.

Stažení se Niterné mysli je vnímáno vnější myslí jako neexistence Niterné mysli a bezmocnost vnitřní mysli převzít její náležitou kontrolu. Když vnější mysl ztrácí perspektivu existence Niterné mysli, má tendenci couvnout či se vrátit ke svému předchozímu negativnímu stavu. Z této pozice nutí bezmocnou vnitřní mysl vytvářet falešné náhrady pravého života, s falešným životem a falešnými pseudotvůrci - pekly.

Vždycky, když je pravý Stvořitel v Niterné mysli odmítán, vnější mysl automaticky začne uctívat pekla v jakékoli formě (modlářství, závislost na zevnějších hodnotách atd).

Toto všechno je reprezentováno faktem, že když se Mojžíš zdržel na hoře Sinaj a nescházel z hory dolů (z nejniternějšího Nadjá, od Nejvyššího do vnější mysli), tamti říkali Áronovi - vnitřní mysli, „Pojď, vytvoř nám bohy, kteří půjdou před námi; neboť pokud jde o tohoto Mojžíše, muže, co nás vyvedl z Egypta, nevíme, co se s ním stalo“ (Exodus, kapitola 32, verš 1). Áron jim tedy vytvořil zlaté tele. Toto je návrat k uctívání zel a nepravd či pekel. Všechno toto také znamená, že vnější mysl sama o sobě a sama od sebe, bez jakéhokoli vedení a inspirace z Niterné mysli skrze vnitřní mysl, nemá žádnou pravdu, žádnou realitu, žádný smysl a vůbec žádnou schopnost vnímat, co je správné, nebo co je nesprávné, neboť v sobě neobsahuje žádnou pravdu. Sama o sobě vnější mysl pozůstává jen z iluzí a přeludů. Pokud není vnější mysl řízena Niternou myslí, vede člověka jen do záhuby materialismu, ateismu, zel, nepravd a všemožných problémů a trápení, jak lze vidět u lidí na planetě Zemi.

To, že Mojžíš sešel z hory Sinaj a rozbil tabulky s Desaterem přikázání, které mu dal Nejvyšší, znamená, že Niterná mysl si uvědomuje, že vnější mysl sama o sobě nemá žádnou schopnost dodržovat jakékoli zákony a postupy Nejvyššího, na základě kterých může žít a být šťastná a vstoupit do Zaslíbené země. Proto takový druh vnější mysli, vybudovaný z prvků pekel, musí být odmítnut a poznání skutečné pravdy musí být před ní skryto, aby ji nemohla znesvětit. Namísto toho je takovéto vnější mysli dána zdánlivá nebo domnělá pravda, která by zastupovala a zahalovala skutečnou pravdu, bez jakéhokoli uvědomování, že taková skutečná pravda existuje. Toto je důvod, proč byla celá hora Sinaj byla v tmavých mracích a mlze. Tmavé mraky a mlha zakrývají skutečné události a jejich skutečný význam na hoře. (Hora zde představuje Niternou mysl.) Skrze temné mraky a mlhu nelze vidět, a tak se lze pouze dohadovat ohledně těch událostí. Toto je skutečná pozice vnější mysli. Ona se může pouze dohadovat, ale nemůže poznat skutečnou pravdu.

Takže všechny rituály a zevnější postupy, které musely dodržovat děti Izraele, nejsou ničím jiným než reprezentacemi nebo souvztažnostmi skutečných pravd o duchovnosti a o náležitém duchovním životě, bez toho, aby to byla skutečná pravda samotná. Tyto rituály samy o sobě a jako takové jsou zbytečné a jsou to prázdné pojmy bez jakéhokoli skutečného života. Toto platí také ohledně všech lidských rituálů, tradicí, konvencí, zvyků a obřadů, kterými lidé nahrazují skutečné zákony a přikázání Nejvyššího, když si myslí a mylně se domnívají, že jejich rituály, obřady, tradice, zvyky, konvence a ustanovení jsou zákony a přikázáními Nejvyššího. Jak upozornil Ježíš Kristus, „Neboť zanecháním přikázání Božích se držíte lidské tradice“... „Až příliš dobře zavrhujete Boží přikázání, abyste mohli zachovávat svoje tradice“... „tak svou tradicí, kterou jste předávali, činíte slovo Boží neplatným. A činíte mnohé takové věci.“ (Marek, kapitola 7, verše 8, 9, 13). Takže takový typ vnější mysli se všemi jejími bláznivými rituály, tradicemi, konvencemi, zákony, předpisy, zákazy a obřady musí být zrušen a musí být vytvořena nová vnější mysl, vybudovaná z prvků pravých duchovních principů, aby tak uspořádání celé lidské mysli následovalo strukturu popsanou symbolickým uspořádáním všech kmenů dětí Izraele v táborech kolem Svatostánku setkávání a Archy úmluvy.

Toto uspořádání v kmenových táborech má mnoho hlubokých mystických významů. Jeden z nich se zjevuje přímo zde:

V samotném středu byl Svatostánek setkávání, v jehož centru byla Archa úmluvy, kde se nad cherubíny zjevoval Nejvyšší. Svatostánek setkávání reprezentuje Absolutní Moc Nejvyššího, která vytváří a sjednocuje veškeré stvoření. Archa úmluvy reprezentuje duchovní slunce, ve kterém sídlí Nejvyšší a ze kterého vytváří a vládne Svému veškerému stvoření. Duchovní slunce je oblastí Božské Lásky a Božské Moudrosti Nejvyššího. Z přítomnosti Nejvyššího v duchovním slunci vycházejí či vyzařují všechny náležité a správné zákony, řád, ideje a postupy. Okolo tohoto Centra, v samotném středu celého tábora, byli umístěni členové kmene Levitů s jeho třemi hlavními rodinami, kterým byly přiděleny různé funkce ohledně práce, kterou vykonávali pro svatostánek. Levité ve středu tábora souvztaží nebo reprezentují Novou nebeskou společnost či dimenzi, která má funkci sjednocení a spojení všech Absolutních Principů Absolutní Přirozenosti Nejvyššího, jakož i souvislosti a spojení těchto principů, tak jak se manifestují ve veškerém stvoření. Nová nebeská společnost či dimenze, umístěná v samotném středu stvoření, je blízko k celému stvoření a k zóně vymístění a všechny je spojuje a sjednocuje, tedy všech devět hlavních okruhů stvoření, jakož i všechno ostatní v jsoucnu a bytí. Tři hlavní rodiny Levitů reprezentují strukturu a funkci oné dimenze. Kehat reprezentuje její Niternou mysl čili její nejniternější stupeň - Ducha; Geršon její vnitřní mysl čili zprostředkující stupeň - Duši; a Merari její vnější mysl čili zevní stupeň - Tělo neboli formu její specifické manifestace.

Na východ od tohoto Středu byly utábořeny tři kmeny: Juda, Isachar a Zebulon. Východní utáboření reprezentuje nebeskou dimenzi stvoření Nejvyššího a její strukturu. Toto je dimenze LÁSKY A MOUDROSTI. Juda reprezentuje její Niternou mysl čili její nejniternější stupeň - Ducha; Isachar její vnitřní mysl čili zprostředkující stupeň - Duši; a Zebulon její vnější mysl čili zevní stupeň - Tělo neboli formu její specifické manifestace.

Na jih od Středu byly utábořeny následující tři kmeny: Ruben, Simeon a Gad. Toto utáboření reprezentuje a souvztaží s duchovní dimenzí stvoření Nejvyššího a její strukturou. Toto je dimenze DOBRA A PRAVDY. Ruben reprezentuje její Niternou mysl čili nejniternější stupeň - Ducha; Simeon její vnitřní mysl čili zprostředkující stupeň - Duši; a Gad její vnější mysl čili zevní stupeň - Tělo neboli formu její specifické manifestace.

Na západ od Středu byly utábořeny následující kmeny: Efraim, Manases a Benjamin. Toto utáboření reprezentuje nebo souvztaží s intermediální dimenzí stvoření Nejvyššího a její strukturu. Toto je dimenze DOBROČINNOSTI A VÍRY. Efraim souvztaží s její Niternou myslí čili s nejniternějším stupněm - Duchem; Manases s její vnitřní myslí neboli intermediálním stupněm - Duší; a Benjamin s její vnější mysli neboli zevním stupněm - Tělem neboli formou její specifické manifestace.

Na sever od Středu byly utábořeny následující tři kmeny: Dan, Ašer a Neftalí. Toto utáboření reprezentuje nebo souvztaží s přírodní či fyzickou dimenzí stvoření Nejvyššího. Toto je dimenze VŮLE A ROZUMU. Dan souvztaží s její Niternou myslí čili

s nejniternějším stupněm - Duchem; Ašer s její vnitřní myslí neboli intermediálním stupněm - Duší; a Neftalí s její vnější mysli neboli zevním stupněm - Tělem čili formou její specifické manifestace.

To, že k tomuto táboření dochází v pustině, znamená, že paralelně s pravým stvořením Nejvyššího existuje zóna vymístění, která obsahuje všechny ty, kteří vypadli z pravého stvoření Nejvyššího na základě aktualizace a realizace ideje svobody volby popřít a odmítnout skutečnost, že všechno pramení z Nejvyššího a Jeho/Jejích duchovních principů. Faktem tohoto popření a odmítnutí aktivovali negativní stav a založili pekla. Pekla a celá zóna vymístění je strukturována podobným způsobem jako pravé stvoření, pouze ve stylu opačném a vzhůru nohama.

Příkaz Nejvyššího, aby děti Izraele zničili všechny obyvatele Kanaánu bez jakékoli stopy či zbytků, znamená, že pozitivní síly převládnou nad negativními silami a že negativní stav a všichni jeho obyvatelé přestanou v jednom bodě tohoto cyklu času být a existovat.

Toto je pozitivní souvztažnost a význam dětí Izraele. Jak bylo uvedeno výše, zde prezentovaná interpretace vnitřního smyslu jedné části dějin dětí Izraele je pouze jeden malý aspekt celé struktury, obsahu a významu Svaté Bible, týkající se této konkrétní části. Kromě této interpretace existuje minimálně devět dalších. Ty v této době nemohou být zjeveny z výše uvedených důvodů. Nicméně, zde uvedená interpretace byla poskytnuta za účelem ilustrace, jak by měl interpretovat, chápat a jak by měl přistupovat ke Svaté Bibli každý, kdo ji čte.

Přistupuje-li někdo ke čtení Svaté Bible tímto způsobem a za účelem stát se lepší lidskou bytostí, opravdu duchovní bytostí, bude vskutku požehnán Božskou Láskou a Božskou Moudrostí Nejvyššího, které jsou přítomny ve vnitřním smyslu Svaté Bible.

DOPORUČENÁ LITERATURA

***Principles of Spiritual Hypnosis**, St. Barbara, 1982*
***Fundamental of Human Spirituality**, St. Barbara, 1982*
***Messages from Within**, St. Barbara, 1982*
***Four Concepts of Spiritual Structure of Creation**, St. Barbara, 1983*
***Intensive Spiritual Hypnotherapy**, St. Barbara, 1983* (Jen prvních čtyřicet stran.)
***Reality, Myths & Illusions**, St. Barbara, 1984*
***Who Are You And Why Are You Here?**, St. Barbara, 1984*
***Major Ideas of The New Revelation**, St. Barbara, 1985*
***Understanding And Fulfilling of Our Earthly Life**, St. Barbara, 1985*
***The New Revelation of The Lord Jesus Christ**, St. Barbara, 1992*
***Corollaries to The New Revelation of The Lord Jesus Christ**, St. Barbara, 1997*
***Dialogs with The Lord Jesus Christ - First Volume**, St. Barbara, 2000*
***Dialogs with The Lord Jesus Christ - Second Volume**, St. Barbara, 2000*

Anglické originály všech spisů Nového zjevení k dostání u Toma Oudala,
e-mail: **toudal@verizon.net**

České překlady:

***Nové zjevení Pána Ježíše Krista**, Moravská Nová Ves, 1993, 2005, 2008*
***Základy lidské duchovnosti**, Moravská Nová Ves, 1994, 2013*
***Kdo jsi a proč jsi zde?**, Moravská Nová Ves, 1995, 2012*
***Poselství z nitra**, Moravská Nová Ves, 1996*
***Čtvero pojetí duchovní struktury stvoření**, Moravská Nová Ves, 1996*
***Hlavní ideje Nového zjevení, Moravská** Nová Ves, 1996*
***Korolaria Nového zjevení Pána Ježíše Krista**, Moravská Nová Ves, 1999*
***Dialogy s Pánem Ježíšem Kristem I.a II. díl**, Moravská Nová Ves, 2004, 2006, 2012*
***Chápání a naplnění našeho pozemského života**, Moravská Nová Ves, 2014*

Adresa pro žádosti o veškeré české překlady:
Mgr. Kamil Brančík, Sadová 15, 695 01 Hodonín.